

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Nr 11

Urząd Patentowy PRL na podstawie art. 33 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. (Dz. U. Nr 43 poz. 272) w „Biuletynie Urzędu Patentowego” dokonuje ogłoszenia o zgłoszonych o udzielenie ochrony prawnej wynalazkach i wzorach użytkowych.

Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane są w „Biuletynie” w formie przedłożonej przez zgłaszających i zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według narodowej klasyfikacji patentowej,
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę uprzedniego **pierwszeństwa** - jeżeli je zastrzeżono,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko wynalazcy (współtwórców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- niezależne zastrzeżenia patentowe zgłoszenia, a do zgłoszeń dokonanych po 31 grudnia 1972 r. zamiast zastrzeżeń - skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującego wynalazek lub wzór użytkowy.

W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

- 1) osobiście zapoznawać się w Urzędzie Patentowym PRL z opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi i ochronnymi, rysunkami wynalazku lub wzoru użytkowego oraz sporządzać z nich odpisy;
- 2) nadsyłać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu (świadcstwa ochronnego).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Aleje Niepodległości 188.

Ponadto w Urzędzie Patentowym można zamawiać odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w punkcie 1), przy czym w zamówieniu należy:

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentową i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

Urząd Patentowy PRL podaje do wiadomości konta w NBP:

1. Urząd Patentowy **PRL** - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54, dz. 91, **rozdz. 9111**, § 77 - **opłaty** związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych, znaków towarowych; opłaty za skargi i odwołania;
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek Informacji Patentowej - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: **1529-91-53856**, cz. 54, dz. 74, rozdz. 7511,
§ 45 - wpłaty z tytułu sprzedaży wydawnictw
§ 44 - wpłaty za usługi poligraficzne i mikrofilmowe.
3. Urząd Patentowy PRL - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-98-53856 - wpłaty za powołanie biegłego.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabyć w Urzędzie Patentowym **PRL** - Centralny Ośrodek **Informacji** Patentowej, 00-608 Warszawa, Al. Niepodległości 188

URZĄD PATENTOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Numer oddano do składu w styczniu 1973 r., druk ukończono w kwietniu 1973 r. Ark. wyd. 22,
ark. druk. 19,5. Papier druk. sat. V kl. 70 g.

Cena 45 zł

Nakład 2475 + 25 egz.

INDEKS 35436

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. Seweryna Pieniężnego - Olsztyn, ul. Towarowa 2. Lz. 108

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 5. V. 1973

Nr 11, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach do opatentowania

1a (P. 154177) 20.03.1972.
Pierwszeństwo: 22.03.1971 - Jugosławia.

Zdruzeno Preduzeie „Magnohrom”, Kraljevo, Organizacija Rudnik Magnezita „Bela Stena” Baljevac na Ibru, Jugosławia, Basse-Sambre S.A., Etudes-Recherches-Entreprises Moustier sur Sambre, Belgia, (Radoslaw Ignjatović).

Sposób wzbogacania bardzo drobnych ziarn i minerałów porowatych w cieczach o dużym ciężarze właściwym, znamienny tym, że przed jednoczesnym wprowadzeniem minerału i odczynnika na bazie węglowodoru o długim łańcuchu, powodującego stabilność i zmniejszenie lepkości zawiesiny w aparacie do wzbogacania, zanurza się minerały w wodnym roztworze odczynnika ustalając w ten sposób stan jednolity wilgotności minerałów i zapewniając niezmienny ciężar właściwy poszczególnych składników pomimo zmian środowiska w którym prowadzi się wzbogacenie a także przeszkadzając wzajemnemu przyczepianiu ziarn minerałów i przyczepianiu się cząstek stałych stanowiących zawiesinę, do cząstek minerałów.

c (P. 144871) 9.12.1970.

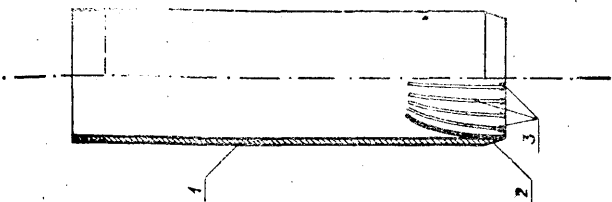
Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Janusz Laskowski, Piotr Wasilewski, Lesław Hofan, Janusz Lekki, Wiesław Szeja, Sławomir Sobieraj).

Sposób flotacji rud metali nieżelaznych, zwłaszcza rud miedzi o przewadze skał łupkowych, znamienny tym, że odczynnik spieniający i odczynnik zbierający stosuje się z dodatkiem produktów selektywnego utleniania węglowodorów parafinowych powyżej C_6 .

5a (P. 139083) 28.02.1970.

Politechnika Krakowska Katedra Mechaniki Gruntów i Fundamentowania, Kraków, (Tadeusz Wajda).

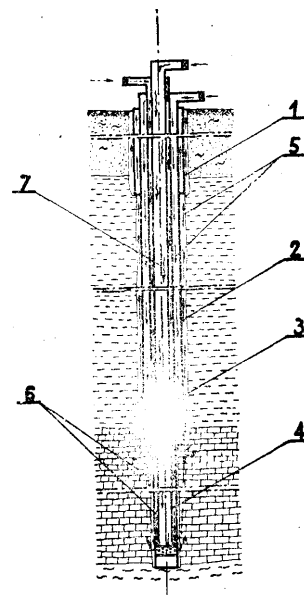
Przyrząd do pobierania prób gruntów z otworów wiertniczych, prób gruntów i szlamów osadzonych o strukturze nienaruszonej stanowiący znany cylinder z nożem tnącym, znamienny tym, że na obwodzie noża (2) po jego wewnętrznej stronie jest przylutowany układ (3) elementów sprężynujących, wykonany z odcinków drutów stalowych lub fosforowo-brązowych. linki ze skróconego cienkiego drutu stalowego lub pasków blach o długości i parametrach sprężystych zależnych od wymiarów cylindra (1) i rodzaju pobieranego przyrządem materiału, przy czym sprężynujące elementy układu (3) są przylutowane równolegle do osi cylindra (1) i są łagodnie wygięte do wewnątrz noża tnącego (2).

5a (P. 146773) 9.03.1971.

Przedsiębiorstwo Specjalistyczne Górnictwa Surowców Chemicznych „HYDROKOP”, Zakład Doświadczalny, Kraków, (Wiesław Onderka, Andrzej Nazar).

Sposób zapobiegania i likwidacji wypływów wód złożowych podczas eksploatacji siarki otworami wiertniczymi metodą podziemnego wytapiania znamienny tym, że mieszaninę uszczelniającą wtłacza się pod ciśnieniem do serii rudnej złoża siarki poprzez otwór w rejonie którego wystąpił wypływ lub w razie potrzeby poprzez otwory sąsiednie, celem odcięcia dopływu wód złożowych do strefy, w której nastąpił samowypływ.

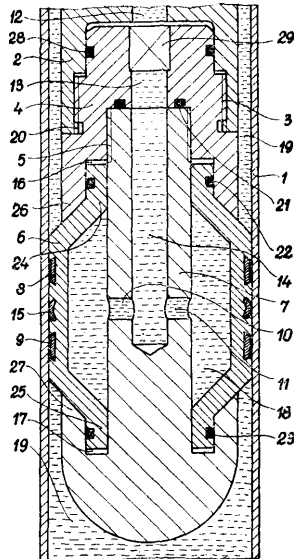

5a (P. 146999) 18.03.1971.

Pierwszeństwo: 19.03.1970 - Węgry

Mineralimpex, Budapeszt, Węgry, (Sandor Uliczky, Istvan Zsóka).

Urządzenie do zamykania otworzonych warstw w otworach wiertniczych z Wpuszczanym za pomocą liny lub rury na potrzebną głębokość korkiem zamykającym, znamienny tym, że korek zamykający (30) posiada sztywną obudowę i płaszcz (6) o średnicy zewnętrznej zmienianej pod wpływem ciśnienia czynnika wewnętrznego, przy czym do korka zamykającego (30) przestrzenią cylindryczną mniejszego tłoka (41) przyłączony jest hydrotransformator wykonany jako układ dwutłokowy (38, 39, 40) a wewnątrz cylindra (37) większego tłoka (38) hydrotransformatora połączony jest przez sterowany organ zamykający (35, 46, 47) ze znajdującą się nad korkiem zamykającym (30) przestrzenią otworu wiertniczego (19).

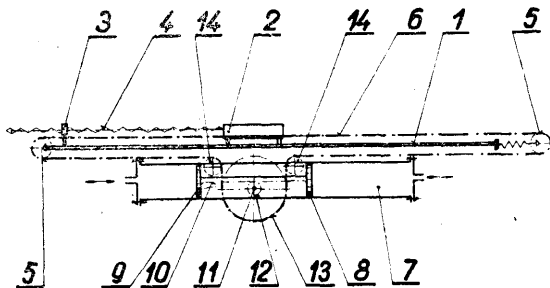
5b

(P. 146932)

16.03.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Władysław Lisiński, Tadeusz Malarz).

Cięgnowy mechanizm posuwu wiertarki pracującej z przewodnicy, z siłownikiem napędu ciągną, którego ciągną bez końca jest rozpięte wzdłuż przewodnicy pomiędzy krążkami zwrotnymi, znamieny tym, że siłownik (7) ma tłoki (8 i 9) których łączący drąg (10) ma naciętą zębatkę a poprzecznice do osi siłownika (7) w cylindrze osadzony jest obrotowo wał (11), którego czoło wystaje na zewnątrz cylindra, zaś na wale (11) osadzone jest zębate koło (12) współpracujące z zębatką drąga (10) a na czopie wału (11) osadzone jest napędowe koło (13) ciągną (1).

5b

(P. 154759)

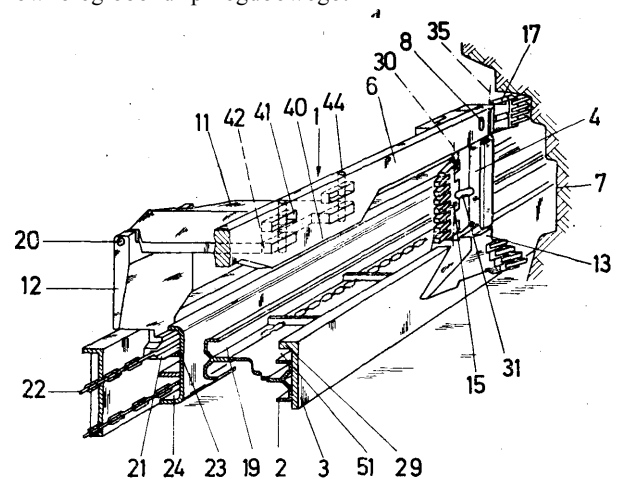
15.04.1972,

Pierwszeństwo: 17.04.1971 - NRF.

Gewerkschaft Eisenhütte Westfalia, Altlunen, NRF. (Berthold Ostrop, Christoph Rassmann, Alois Hauschopp).

Strug węglowy, prowadzony od strony przodka węglowego na profilu bocznym przenośnika lub na szynach, umieszczonych na profilu bocznym **przenośnika**, jak również przez części prowadzące, umieszczone od strony przodka skalnego i przez szyny prowadzące, nad którym są usytuowane pomiędzy prowadzonymi częściami portalowe (bramowe) człony łączące, atakujące belkę podpartą przestawnie w wysokości naprzeciwko przenośnika na częściach struga, umieszczonych w pewnej odległości i tworzących wolne przestrzenie, przez które może być transportowany na przenośnik węgiel z chodnika, przy czym belka ta może służyć ze swej strony jako dźwigar wbudowanych na nim części konstrukcyjnych struga, a spod przenośnika są wyeliminowane części mieczowe, zna-

mienny tym, że strug węglowy (1) jest podparty od strony przodka węglowego (7) i od strony przodka skalnego tylko za pomocą części prowadzących (3), wystających ponad profil górny przenośnika (2), a belka (6) łącząca podparte części jest przestawna w wysokości w kierunku wzdłużnym oraz tak łączy części podparte w pewnej odległości od przenośnika (19), że z jednej strony pomiędzy podpartymi częściami a z drugiej strony pomiędzy górną krawędzią przenośnika i dolną krawędzią belki (6) tworzy się wolna przestrzeń, posiadająca długość co najmniej rdzenia korytka, a podpory dźwigające od strony przodka węglowego (7) belki (6) stanowią części wychylne względem belki (6) w płaszczyźnie pionowej, przebiegającej równolegle do przodka węglowego (7), przy czym z jednej strony przedni i tylny punkt podparcia, a z drugiej strony oba przeguby tworzą pomiędzy belką (6) a podporami (4 i 5) cztery punkty przegubowe równoległoboku przegubowego.

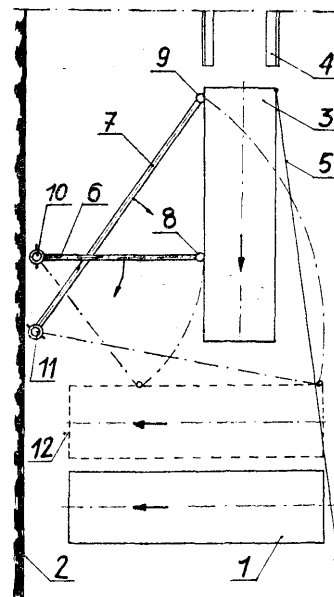
5c

(P. 145411)

31.12.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Stefan Oleś, Sławomir Kotwica).

Sposób ustawiania samoprzesuwnej obudowy składający się z przesuwania poszczególnych sekcji w położeniu równoległym do ściany, a następnie ich obracania o 90° do położenia wyjściowego do dalszej pracy, znamieny tym, że po dosunięciu w znany sposób do miejsca, w którym sekcja ma być obracana, łączy się dwa punkty sekcji ze stałymi punktami oporu

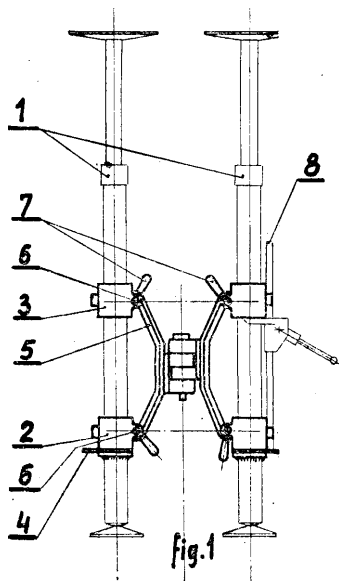
za pomocą dwóch sztywnych łączników i w dalszym ciągu działa się na sekcję siłą wywieraną przez linę kołowrotu, która w pierwszym etapie służyła do przesuwania sekcji wzdłuż ściany.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1. znamiennie tym, że składa się z dwóch sztywnych łączników (6, 7) oraz złączy przegubowych do ich łączenia z punktami (8, 9) sekcji i stałymi punktami oporu (10, 11).

5c (P. 145672) 27.01.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Wojciech Muszyński).

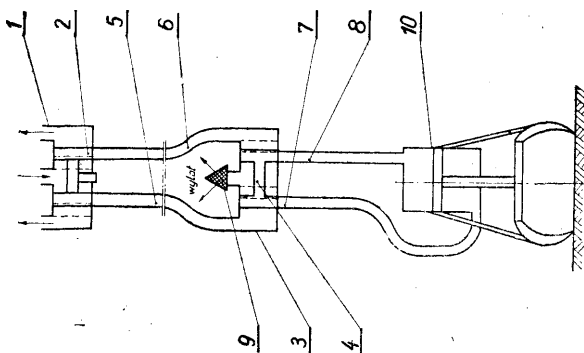
Zespółowa obudowa krocząca dla wyrobisk ściannych według patentu nr P. 132947, w której stojaki są połączone parami za pomocą dwóch skrzyżowanych dźwigni zamocowanych do tulei, przy czym dolne tuleje każdej pary są połączone ze sobą cięgnem dystansowym lub amortyzatorem o działaniu dwustronnym, znamiennie tym, że każda para stojaków (1) jest wyposażona w dwa sprężyste elementy (5), połączone ze sobą przegubowo częściami środkowymi, natomiast końce tych elementów są zamocowane do obrotowych tulei (2) i (3) za pomocą zaciskowych sworzni (6) zaopatrzonych w uchwyty (7).

5c (P. 145956) 2.02.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Józef Maciejczyk, Józef Grund).

Układ sterujący chwytakiem ładowarki szybowej. składający się z rozdzielaczy i przewodów, które na przemian doprowadzają lub odprowadzają sprężone

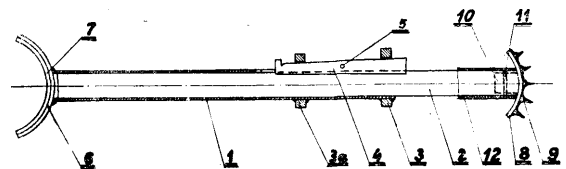

powietrze, znamiennie tym, że rozdzielacz (3) wraz z suwakiem (4) umieszczony jest na chwytaku ładowarki szybowej i połączony kanałami (7 i 8) z roboczą przestrzenią cylindra (10) i wylotem (9) powietrza do atmosfery oraz kanałami (5 i 6) z rozdzielaczem (1) umieszczonym w kabinie operatora.

5c (P. 146556) 1.03.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Zofiówka”, Jastrzębie Górne, Polska, (Aleksander Trzcinski, Hieronim Markiewicz, Wiktor Zroski, Henryk Białonczyk).

Rozpora ociosowa, złożona ze spodnika, rdzennika i zamka z klinem, znamiennie tym, że spodnik (1) w swej górnej części ma zamek złożony z obejmek (3 i 3a) w których prowadzony jest klin (4) zbieżny, dociskający rdzennik (2) wzdłuż osi do spodnika (1), przy czym powierzchnia docisku klina (4) ma profil przekroju poprzecznego rdzennika (2).

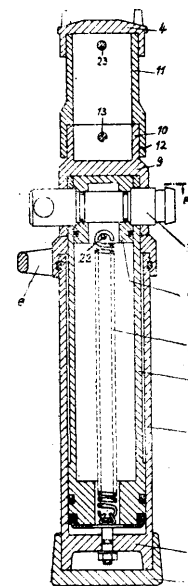

5c (P. 149300) 8.07.1971.

Pierwszeństwo: 8.08.1970, 17.10.1970 - NRF.

Salzgitter Maschinen Aktiengesellschaft, Salzgitter-Bad, NRF, (Fritz Theuerkauf, Snitbert Schulte).

Stojak kopalniany z metalu lekkiego, składający się z rury zewnętrznej i przesuwalnej w niej rury wewnętrznej, w której zamocowana jest obsada zaworu, jak również z poruszającej się tam i z powrotem wraz z rurą wewnętrzną, stanowiącej rodzaj tulei podpory dla głowicy zamykającej stojaka, znamiennie tym, że stanowiąca rodzaj tulei podpory (9, 9'), zaopatrzona jest w podparcie (10), na które można nakładać wydłużenie stojaka (11) o różnej długości.

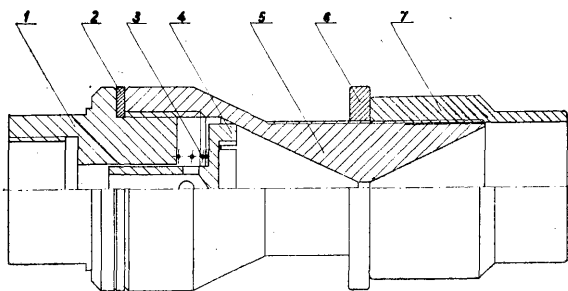

5d (P. 145638) 16.01.1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Górnicze „Lena”, Wilków, (Antoni Bober, Jan Foligowski).

Dysza do zraszania urobku przeciw wzniesaniu pyłów zawierająca podstawę doprowadzającą wodę, zna-

mienna tym, że do pobocznic stożka wlotowego właściwej dyszy (5), dociskany jest ruchomo osadzony w podstawie (1), grzybek (4) z otworkami w cylindrycznej nóżce i nacięciami stycznymi w kielichu.

5d (P. 145663) 15.01.1971.
Pierwszeństwo: 20.01.1971 - NRF.

Chemische Fabrik Kalk GmbH, Kolonia, NRF, (Hans Lewer, Hanspeter Dust, Martin Thonnes).

Środek wiążący pył w kopalniach węgla, na bazie chlorku wapnia lub magnezu względnie ich mieszaniny, środka zwilżającego oraz wody, znamienne tym, że co najmniej 60% wagowych środka składa się z cząsteczek o wielkości równej lub większej od 0,1 mm, przy czym każda cząsteczka poza chlorkiem wapnia lub magnezu względnie ich mieszaniną, nie tworzącym jonów środkiem zwilżającym i wodą w ilości od 0,5 do 8 procent liczonych wagowo w stosunku do całości środka, zawiera jeszcze wewnętrznie związany chlorek sodu.

5d (P. 144768) 3.12.1970.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Milowice”, Sosnowiec. (Stanisław Probulski, Antoni Wykpiśz, Zdzisław Marczak, Janusz Strzemiński, Zenon Kaszkowiak, Marek Dąbrowski, Mirosław Kępa).

Sposób automatycznego określania zawartości zanieczyszczeń urobku w wozach kopalnianych przy użyciu radioizotopowej liniowej sondy pomiarowej, znamienne tym, że mierzy się na przemian natężenie promieniowania pochodzące od cyklicznie zmieniających się dwóch wiązek promieniowania pomiarowego, które przeszły przez wóz z urobkiem w czasie jego ruchu a w odcinkach czasu pomiędzy nimi na sondę liniową działa wiązka promieniowania wzorcowego zamieniająca się synchronicznie z wiązkami pomiarowymi i daje sygnał do automatycznej regulacji czułości sondy przy czym jedna z wiązek promieniowania pomiarowego jest filtrowana dodatkowo przesłoną absorbcyjną z materiału dobrane odpowiednio do preparatu promieniotwórczego.

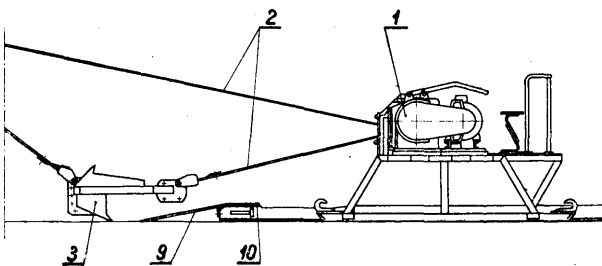
5d (P. 146085) 8.02.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Alfred Pięta).

Sposób ładowania zgarniakiem urobku na przenośnik, znamienne tym, że urządzenie zgarniakowe ustawia się w dużej odległości od początku przenośnika, a w miarę postępu robót przestawia się do przodu tylko urządzenie zgarniakowe pozostawiając przenośnik w miejscu, gdy zaś urządzenie zgarniakowe znajduje się nad początkiem przenośnika, przestawia się do przodu przenośnik pozostawiając w miejscu urządzenie zgarniakowe, przy czym nagarnianie urobku na przenośnik odbywa się przez wciąganie zgarniaka na górną powierzchnię koryt przenośnika i ciągnięcie zgarniaka wzdłuż przenośnika przez co urobek zostaje równomiernie rozłożony.

Urządzenie zgarniakowe do ładowania zgarniakiem urobku, znamienne tym, że ma ramę składającą się

z płaskiej płyty (7) i dwóch części stojących stanowiących nóżki (8), które wspólnie tworzą pomost (6) ze swobodnym przelotem pod nim, przy czym nóżki (8) są nie więcej niż dwukrotnie wyższe od przenośnika (5) oraz ma na płaskiej płycie (7) linowy kołowrót (1) zgarniakowy.

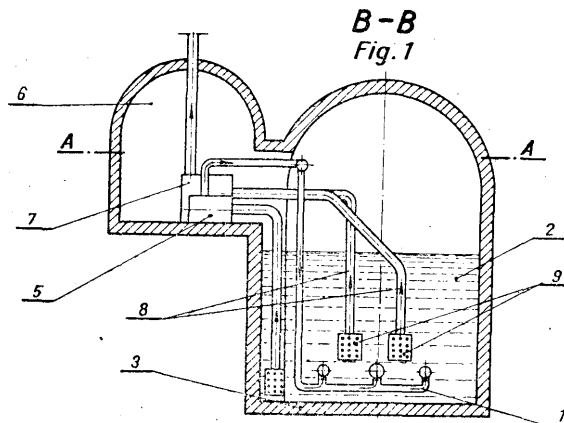

5d (P. 146247) 15.02.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „General Zawadzki”, Dąbrowa Górnicza, (Strzemiński Janusz, Kazeł Józef, Kucytowski Zdzisław).

Sposób odwadniania poziomu wydobywczego znamienne tym, że wodę kopalnianą kieruje się bezpośrednio do zbiornika wodnego, w którym utrzymuje się stały burzliwy ruch wody wywołany za pośrednictwem strumienia wody lub sprężonego powietrza doprowadzonego pod ciśnieniem do rurociągów, a następnie wypompowanie całej zawartości zbiornika.

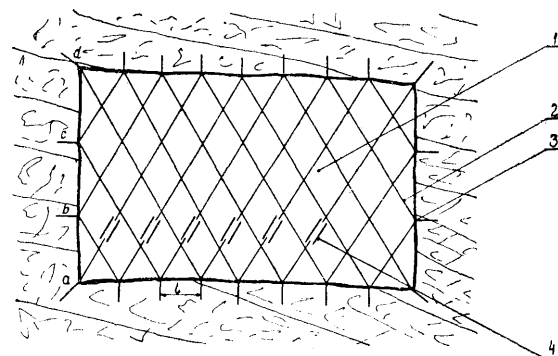
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1. znamienne tym, że w zbiorniku wodnym (2) w pobliżu jego podłoża (3) i koszy ssących (9) zespołu pomp (7) usytuowany jest układ rurociągów (1) zaopatrzonych na całej powierzchni w otwory (4), połączonych z pompą (5) lub sprężarką doprowadzającą wodę lub powietrze.

5d (P. 148926) 19.06.1971.

Kopalnia Rokitnica, Zabrze.

Tamy górnicze z linową konstrukcją nośną, znamienne tym, że zasadniczy nośny szkielet w formie

siatki wykonany jest z naciągniętych lin, przytwierdzonych do zaczepów umieszczonych w punktach leżących na obrysie przekroju wyrobiska.

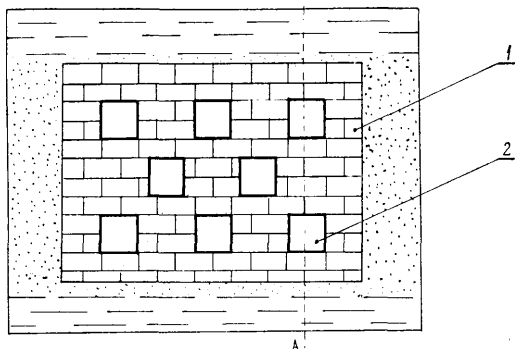
5d

(P. 148931)

19.06.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice.
(Andrzej Frycz, Kalita, A. Zieliński).

Tama górnicza znamienna tym, że w otworach 2 usytuowanych w konstrukcji grodzącej 1, wmontowane są wymienne elementy 3 amortyzujące, składające się z ramy 4, w której umieszczone są nie przepuszczające powietrza, a odkształcające się elastyczne przepony lub zbiorniki gazowe 6.

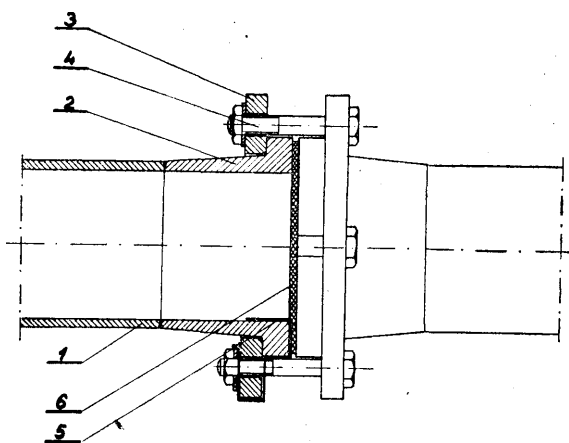
5d

(P. 149048)

25.06.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Górniczych w Chrzanowie.
Chrzanów, (Stanisław Gaciarz, Władysław Damulewicz
Stanisław Gierlicki, - Tadeusz Banasik, Edward Motyka).

Rury górnicze z tworzywa sztucznego do przesyłu wody i sprężonego powietrza znamiennie tym, że posiadają końcówki (2) z tworzywa sztucznego łączone z rurą (1) klejem agresywnym lub zgrzewaniem o kształcie stożkowo cylindrycznym po stronie zewnętrznej zakończone kołnierzami, na których osadzone są luźno pierścienie metalowe (3) skręcane ze sobą śrubami (4).

5e

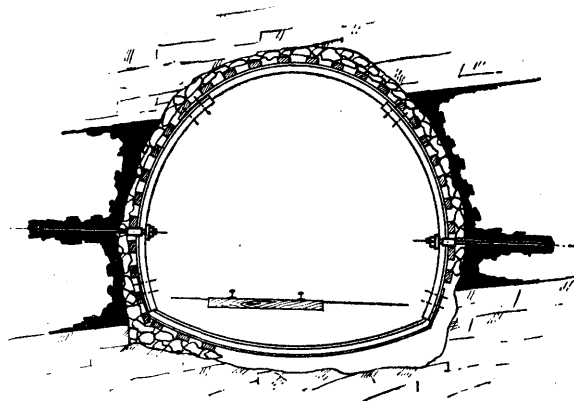
(P. 146291)

11.02.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Chwałowice”, Chwałowice, (Franciszek Szywało).

Urządzenie do podtrzymywania obudowy z łuków stalowych w wyrobiskach korytarzowych, posiadające pręt nagwintowany na końcu, który wkładany jest do odwierconego przy łuku obudowy otworu w górotworze, mocowany jest nakrętką poprzez jarzmo do łuku obudowy, znamiennie tym, że do pręta stalowego (1) przyspawany jest uchwyt (2) obejmujący główkę

profilu łuku obudowy stalowej (3), która jest dociskana do uchwytu (2) za pomocą nakrętki (4) przez jarzmo (5).

6a

(P. 148681)

4.06.1971.

Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Handlowe „Polskie Odczynniki Chemiczne”, Gliwice, (Zygmunt Paszkowski, Barbara Wiśniewska, Jerzy Gruszczyk).

Sposób stabilizowania roztworów buforowych cholinowej pseudoesterazy znamiennie tym, że do tego roztworu dodaje się mieszając 5—25% wag. alkoholu metylowego w stosunku do całkowitej jego ilości.

6b

(P. 138202)

16.01.1970.

Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Jan Zbigniew Mioduszeński, Mieczysława Helena Mioduszeńska, Andrzej Januariusz Kornacki).

Sposób przerobu roztworów odpadkowych po wytrąceniu alkoholem dekstranu wysokocząsteczkowego z brzojki fermentacyjnej, znamiennie tym, że roztwory odpadkowe po oddestylowaniu alkoholu i składowaniu przez sączenie lub wirowanie poddaje się demineralizacji przy użyciu żywic jonowymiennych. odbarwia się za pomocą węgla aktywnego, zagęszcza w temperaturze poniżej 100°C, korzystnie w temperaturze 45—55°C przy zmniejszonym ciśnieniu, do zawartości wody w granicach 6—18%, zagęszczony syrop zadaje się gorącym alkoholem etylowym i ogrzewa się przy mieszaniu w temperaturze od 50°C do temperatury wrzenia mieszaniny, uzyskany ekstrakt alkoholowy zawierający D-fruktozę oddziela się od wytrąconego dekstranu niskocząsteczkowego, który oczyszcza się dalej i suszy znanymi metodami, odwadnia się ekstrakt przez oddestylowanie z niego części użytego alkoholu, ewentualnie po dodaniu benzenu, po czym zagęszczony ekstrakt o zawartości wody nie większej niż 1,5% oziębia się, po ewentualnym dodaniu bezwodnego lub prawie bezwodnego metanolu zaszczenia się D-fruktozę i miesza korzystnie w temperaturze 10—15°C oraz oddziela kryształy D-fruktozy w znany sposób.

6b

(P. 144969)

14.12.1970.

Łódzkie Zakłady Przemysłu Spirytusowego, Łódź.
(Stanisław Palma, Jerzy Szurzec, Zbigniew Jankowski, Radosława Kowalska, Ireneusz Augustynowicz, Adam Kominiak).

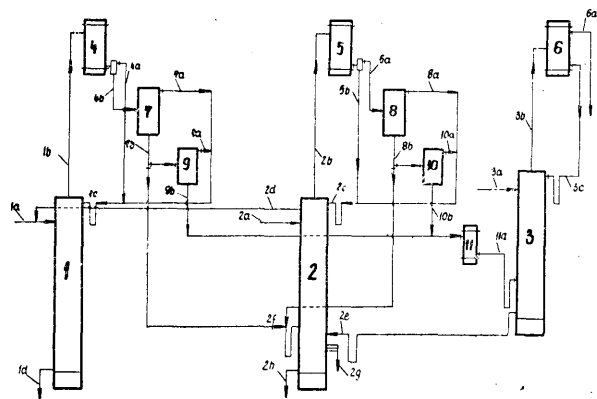
Urządzenie do starzenia spirytusów zbożowych przeznaczonych do wyrobu whisky i starki oraz spirytusów owocowych służących do wyrobu calvadosu i śliwowicy leżakowanych w dębowych beczkach znamiennie tym, że składa się z pojedynczych elementów wyprodukowanych z drewna dębowego i osadzonych na wspólnej dębowej osi w taki sposób, że każdy na-

stępny element przesunięty jest względem poprzedniego o 45°, przy czym długość osi równa jest 4/5 wysokości beczki, długość pojedynczego elementu równa jest 4/5 średnicy dna beczki, grubość elementu równa jest grubości klepki beczki, a całkowita powierzchnia drewnianych elementów urządzenia wstawianego do wyeksploatowanej beczki równa jest jej wewnętrznej powierzchni.

6b (P. 144970) 14.12.1970.
Łódzkie Zakłady Przemysłu Spirytusowego, Łódź.
(Stanisław Palma, Jerzy Szurzec, Ireneusz Augustynowicz, Adam Kominiak).

Sposób otrzymywania spirytusu odwodnionego z przedgonów otrzymywanych jako najlotniejsza frakcja w procesie rektyfikacji surowych spirytusów fermentacyjnych, surowego spirytusu melasowego, spirytusu syntetycznego otrzymywanego z etylenu i surowego spirytusu posiarzynowego metodą ciągłej destylacji azeotropowej, znamienny tym, że spirytusy odwadniające są w trójkolumnowym aparacie odwadniającym, który składa się z kolumny oczyszczającej (3) kolumny wzmacniająco-odwadniającej (2) i kolumny odwadniającej (1), przy użyciu w dwóch ostatnich kolumnach środka azeotropującego złożonego z 60% objętościowych technicznego benzenu i 40% objętościowych technicznego cykloheksanu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1—2, znamienny tym, że kolumna oczyszczająca (3) jest połączona z kolumną wzmacniająco-odwadniającą (2) przewodem (2e).

6b (P. 144971) 14.12.1970.
Łódzkie Zakłady Przemysłu Spirytusowego, Łódź.
(Stanisław Palma, Jerzy Szurzec, Ireneusz Augustynowicz).

Sposób otrzymywania spirytusu odwodnionego znamienny tym, że zateżony do 93% surowy spirytus posiarzynowy zawierający najwyżej 8% metanolu odwadnia się środkiem azeotropującym składającym się z 60% objętościowych technicznego benzenu i 40% objętościowych technicznego cykloheksanu w kolumnie odwadniającej dwukolumnowego aparatu destylacyjnego metodą ciągłą, jednocześnie wzmacniając w drugiej pomocniczej kolumnie destylacyjnej zawodnioną i pozbawioną węglowodorów mieszaninę metanolu z etanolem, która wycyfowana jest z obiegu.

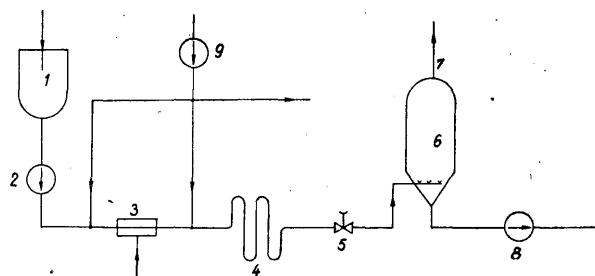
6b (P. 148352) 25.05.1971.
Pierwszeństwo: 28.05.1970 -
Niemiecka Republika Demokratyczna.

Forschungsinstitut für die Garungsindustrie Enzymologie und technische Mikrobiologie, Berlin, NRD,
(Achim Beubler, Gerhard Bosewitz, Heinz Döbler, Gerd Häntze, Hans-Jürgen Reins, Jürgen Sieber).

Sposób ciągłego rozdrabniania, zacierania i klarowania śrutu słodowej przy produkcji piwa według patentu nr (P. 130319), znamienny tym, że poddaje się

obróbce surowiec niesłodowany, przy dodaniu preparatów enzymowych, przy czym surowiec niesłodowany dokładnie się rozdrabnia, przy dodaniu skroplonych enzymów zaciera się na gorąco w temperaturze 70°C i 90°C i podgrzewa się za pomocą bezpośredniego doprowadzenia pary przy temperaturze 140°C do 165°C pod ciśnieniem, następnie chłodzi się i łączy się z zacierem słodowym, uzyskanym przez zmieszanie drobnej śrutu słodowej z wodą, przy temperaturze około 50°C dodaje się do całego zacieru preparat amylasa-glukoza-enzym, wskutek czego następują reakcje tworzenia się maltozy i ostatecznego scukrzenia zacieru, przy czym konieczne wzrosty temperatury uzyskuje się za pomocą wymiennika ciepła, a w układzie klarowania składającym się z wirówek i zbiorników mieszania do wymywania, beczka zostaje oddzielona od wysłodzin, przy czym woda zawierająca ekstrakt doprowadzana jest z powrotem do zacierania śrutu surowca niesłodowanego, a ponadto brzezka jest gotowana pod ciśnieniem, przy temperaturze pomiędzy 160°C i 120°C i czasie przebywania pomiędzy 0,5 minut i 10 minut przy czym te temperatury uzyskuje się przez bezpośrednie doprowadzenie pary do brzezki, a chmielowanie brzezki ekstraktem chmielowym następuje przed jej podgrzaniem, do gorącej brzezki, lub odpowiednio przygotowany ekstrakt dodaje się jako chmielowanie na zimno, przy czym nie skondensowana część pary dodanej w celu ogrzania, zabiera lotne, nieszlachetne materiały z gotującej brzezki, i to uintensyfikacja wymywanie przy następującym po tym dławieniu, przez dodatkowe spontaniczne tworzenie się pęcherzyków pary na zasadzie przegrzania brzezki po dławieniu tak, że uzyskuje się taki sam efekt jak przy konwencjonalnym warzeniu lecz przyspieszony.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienny tym, że zawiera zbiornik wejściowy (1), pompę zasilającą (2) do zwiększania ciśnienia, mieszalnik (3) para-brzezka, do podgrzewania brzezki do temperatury gotowania, układ rur reakcyjnych (4) do gotowania brzezki przy prędkościach przepływu minimum 0,02 m/s, zapewniającym czas przebywania od 0,5 do 10 min., zawór dławiący (5) do obniżania ciśnienia na ciśnienie znajdującego się w dalszej kolejności zbiornika odpężającego (6), zbiornik odpężający (6) do odparowywania odpężającego przegrzanej brzezki, posiadający ściany izolowane cieplnie w celu uniknięcia kondensacji oparów na ścianie zbiornika, z odpowiednim wejściem dla brzezki w celu równomiernego rozdziału pary, a tym samym wymywanie brzezki przy minimalnej wysokości wymywania 0,20 m, oraz urządzenie odciągające opary (7) ze stożkowym dnem zbiornika zaopatrzonego w najniższym miejscu w króciec wylotowy do brzezki, jak też pompę (8) zasilającą brzezkę ze zbiornika odpężającego (6), oraz króćce do dozowania ekstraktu chmielowego, umieszczone są przed lub poza mieszalnikiem (3) para - brzezka.

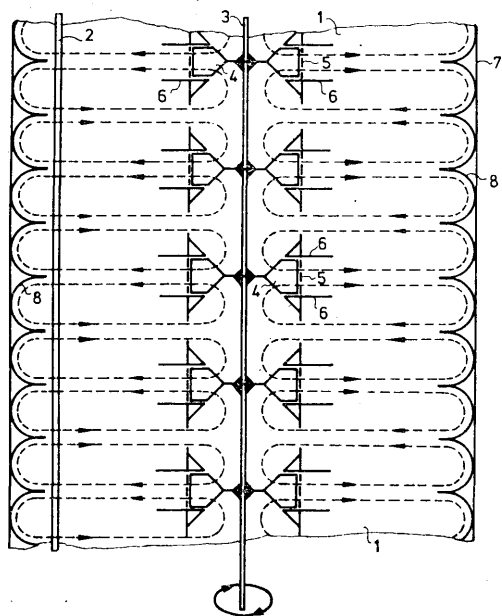
6b (P. 150069) 17.08.1971.
Pierwszeństwo: 31.08.1970 -
Niemiecka Republika Federalna.

Knapsack Aktiengesellschaft, Knapsack bei Köln, NRF, (Gerhard Jaekel, Kurt Karrenbauer, Eitel Goe-dicke, Dieter Kirstein).

Sposób ciągłej aerobowej fermentacji substratów w obecności drobnoustrojów w strefie reakcji bioche-

micznej, zwłaszcza dla oczyszczania silnie zanieczyszczonych ścieków, pochodzących z zakładów produkcji chemicznej organicznej przez mieszanie z gazami zawierającymi tlen, znamienne tym, że gaz zawierający tlen, wprowadzany do strefy reakcji biochemicznej, przekształca się na swojej drodze przez fazę ciekłą możliwie najczęściej w pęcherzyki gazowe o odnawianej powierzchni, dla skrócenia czasu zetknięcia trwałych pęcherzyków gazowych z fazą ciekłą.

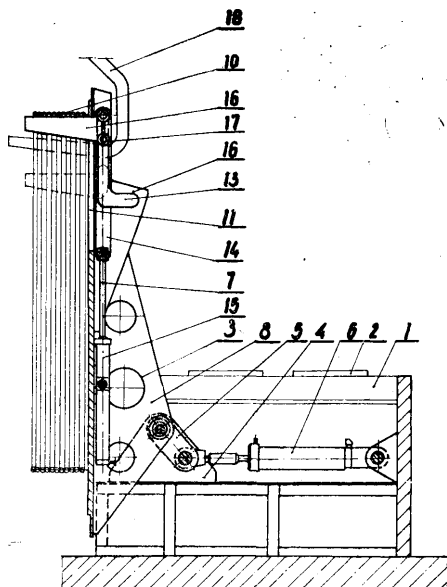
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 lub 2 lub 3, znamienne tym, że stanowi je reaktor (1') wyposażony w rurę do doprowadzania gazu (2) oraz w wieloramienne mieszadło i przesłony dziurkowane (5) umieszczone na wysokości elementów mieszających (4) i otaczające te elementy, przy czym stosunek średnicy reaktora (1) do średnicy elementów mieszających (4) wynosi co najmniej 2:1, korzystnie około 4,5 : 1.

7b (P. 146858) 12.03.1971.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet” Przedsiębiorstwo Państwowe, Strzybnica, (Henryk Żyłka, Jan Mądry, Rudolf Broł, Alfred Lech, Jerzy Zyzik).

Stół przygotowawczy ciągarci bębnowej do rur lub prętów o powierzchni w kształcie wydłużonego prostokąta,

kąta, znamienne tym, że składa się ze stałej części (1) w której osadzone są toczne wałki (2) oraz z przylegającej do niej przechylnej części (3), obrotowej w płaszczyźnie pionowej o kąt 90°, którą stanowi płyta (7) z tocznymi wałkami (9), usytuowanymi równolegle do wałków (2), mającą prostokątne wycięcie (11) oraz osadzone przesuwne na jego brzegach dwa wysięgowe ramiona (16), chowane w płycie (7) za pomocą rolek (17), umieszczonych w krzywkowych szczelinach (13) żeber (12), przy czym żebra (12) umocowane są do płyty (7) prostopadłe od dołu, zaś ramiona (16) są przemieszczane hydraulicznym siłownikiem (15) za pośrednictwem widłowego łącznika (14).

7b (P. 147258) 31.03.1971.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Bartodziej Rajmund, Gorczyca Stanisław, Krywult Jerzy, Malkiewicz Tadeusz, Sikora Leopold, Struk Stanisław, Szałajda Zbigniew, Wusatowski Roman).

Sposób podwyższania własności mechanicznych szyn na drodze rozdrobnienia ziarna, znamienne tym, że główka szyny bezpośrednio po ostatnim przepuszczeniu odkształcającym zanurzana jest w wodzie, przy czym czas zanurzenia wynosi dla szyny S-42 od 7 do 15 sekund, szyny S-49 od 10 do 20 sekund oraz szyny S-60 od 15 do 25 sekund, po czym szyny stygną na wolnym powietrzu celem samoodpuszczenia.

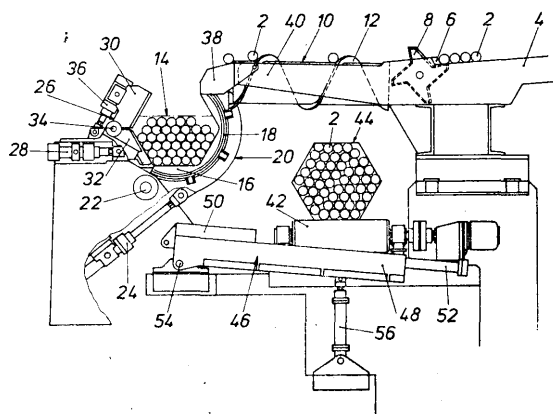
Odmiana sposobu podwyższenia własności mechanicznych szyn w/g zastrz. 1 drogą regulacji wielkości ziarna poprzez kontrolę schładzania znamienne tym, że bezpośrednio po końcowym przepuszczeniu odkształcającym na gorąco schładza się na przemian w wodzie i powietrzu, przy czym pierwsze zanurzenie w wodzie wynosi dla szyn S-60 od 8 do 12 sekund, a szyn S-49 od 6 do 10 sekund, po czym stygną na wolnym powietrzu w czasie od 8 do 15 sekund i następnie zanurzone w wodzie, przy czym szyna S-60 na czas od 3 do 7 sekund, a S-49 na 3 do 5 sekund i następnie na wolnym powietrzu celem samoodpuszczenia.

7b (P. 154737) 14.04.1972.

Pierwszeństwo: 16.04.1971 - NRF.

Friedrich Kocks, Düsseldorf, NRF, (Theidor Zacharias, Karlharis Staat, Karlheinz Günther).

Urządzenie do łączenia w wiązki towaru o dużej rozpiętości wzdłużnej, zwłaszcza rur, złożone z urządzenia rozdzielającego z usytuowanego za nim stołu transportującego, z niecki do formowania wiązek, wyposażonej w szczęki dociskowe i usytuowanej na końcu stołu transportującego, jak również z urządzenia do odtransportowania gotowych wiązek, znamienne tym, że poniżej stołu transportującego (10) znajduje się przenośnik rolkowy (42) przenoszący wiązki w kierunku poprzecznym do stołu transportującego, że poniżej niecki (14) znajduje się urządzenie przenoszące (46) na które wyrzucane są gotowe wiązki z nie-

cki, działające w kierunku przeciwnym, niż stół transportowy (10) i rozciągające się do przenośnika rolkowego (42), przy czym urządzenie przenoszące (48) jest wychylne ze swego górnego położenia, w którym płaszczyzna transportowa urządzenia znajduje się powyżej płaszczyzny transportowej przenośnika rolkowego (42), w położenie dolne w którym płaszczyzna transportowa urządzenia leży poniżej płaszczyzny transportowej przenośnika.

7c (P. 146864) 13.03.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, (Tadeusz Karwan, Jerzy Bugajski).

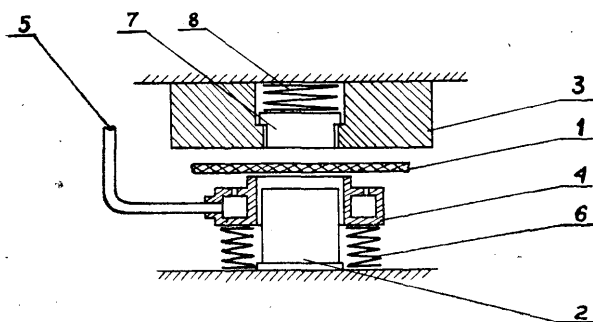
Sposób wytwarzania podkładek katodowych miedziowych, otrzymywanych elektrolitycznie, znamienny tym, że poddaje się je walcowaniu, ze zgniotem wynoszącym minimum 30%.

7c (P. 147099) 23.03.1971.

Politechnika Krakowska, Instytut Technologii Maszyn i Metaloznawstwa, Kraków, (Tadeusz Sołkowski, Zbigniew Polański).

Sposób wykrawania wyrobów o wysokiej gładkości powierzchni cięcia znamienny tym, że materiał (1) nagrzewa się w piecu do temperatury rzędu 400 do 600°, a następnie po wprowadzeniu go pomiędzy stempel (2) i matrycę (3) na około 0,5 do 1 sekundy przed momentem cięcia ochładza się materiał (1) w strefie cięcia do temperatury około 100–200°C.

Wykrojnik do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, składający się ze znanych elementów roboczych, jak stempel (2) i matryca, znamienny tym, że wokół stempla (2) jest umieszczony element (4) z przewodem (5) doprowadzający ciecz chłodzącą i wspierający cięty materiał (1), przy czym element (4) opiera się na sprężynie (6), a w otworze matrycy (3) umieszczony jest wyrzutnik (7).

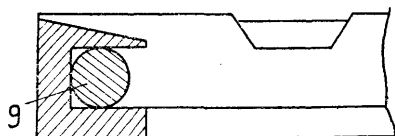
7d (P. 147127) 25.03.1971.

Pierwszeństwo: 4.04.1970 - Hiszpania.

Manuel Punsola Fabregat, Barcelona, Hiszpania, (Manuel Punsola Fabregat).

Pierścień tłokowy znamienny tym, że ma pochyloną powierzchnię czołową do środka, która jest zaopatrzona w promieniowo skierowane kanaliki w celu odprowadzenia nadmiaru oleju, oraz jeden lub kilka wewnętrznych rowków (8).

Sposób wytwarzania pierścienia tłokowego według zastrz. 1–3, znamienny tym, że z prętów z miedzi lub z jej stopów wytłacza się pierścienie tłokowe za pomocą matrycy i tłoczników o odpowiednich kształtach i wymiarach, przy czym podczas wytłaczania wykonuje się rowek wewnętrzny dla elementu sprężystego w kształcie pierścienia stalowego, oraz wykonuje się wytłoczenie napisu, po czym szlifuje się jedną

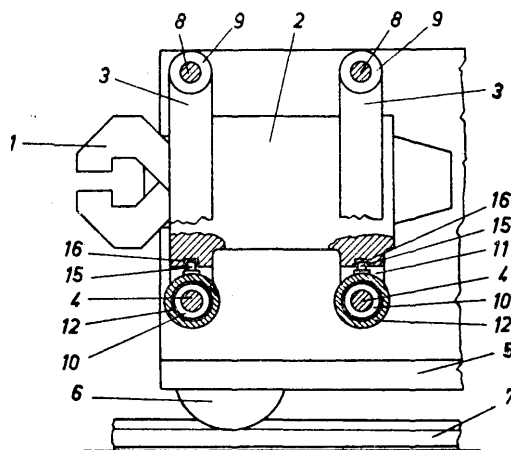
lub obie płaszczyzny pierścienia tłokowego za pomocą szlifierki magnetycznej.

7g (P. 146068) 6.02.1971.

Pierwszeństwo: 20.04.1970 - Austria.

Vereinigte Österreichische Eisen- u. Stahlwerke AG, Linz, Austria.

Manipulator zwłaszcza manipulator kuźniczy, wyposażony w część nośną kleszczy spoczywającą na jednym lub kilku poprzecznych wałach tworzącymi z innymi częściami wahadłową ramę wychylną wokół poprzecznych osi, umożliwiającą przesuwność za pomocą mechanizmu tłokowego i ustalanie w dowolnym położeniu, znamienny tym, że poprzeczne wały (4) same stanowią tłoki (10) mechanizmu tłokowego (10, 12) lub utrzymują tłoki przy czym po wałach poprzecznych (4) prowadzone są przyporządkowane im cylindry (12) sprzężone z częścią nośną kleszczy (2), a tym samym i same części nośne, oraz tym, że korzystnie poprzeczne wały (4) tworzą z przynależnymi im bocznymi wzdłużkami (3) wahadłowych ram poprzeczne sztywne ramy.

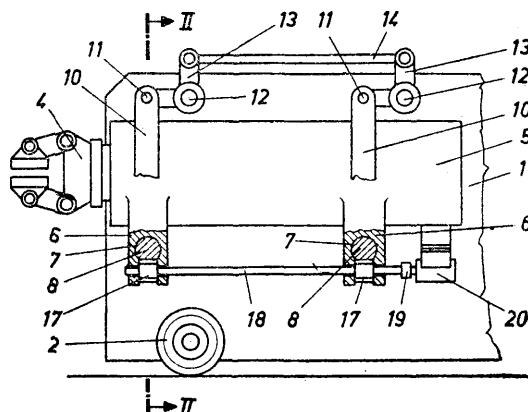

7g (P. 146069) 6.02.1971.

Pierwszeństwo: 20.04.1970 — Austria.

Vereinigte Österreichische Eisen- u. Stahlwerke AG, Linz, Austria.

Manipulator zwłaszcza manipulator kuźniczy z częścią nośną kleszczy lub temu podobną, przesuwalną przez urządzenia napędzające wzdłuż co najmniej dwóch równoległych względem siebie poprzecznych wałów lub tym podobnych, przy czym część nośną kleszczy jest ustalana w różnych pozycjach przesunięcia, zaś wały poprzeczne lub tym podobne części tworzą wahadłową ramę wychylną wokół równoległych

do siebie poprzecznych osi, znamienno tym, że wały poprzeczne (8) ukształtowane są na co najmniej jednej stronie wzdłużnej jako uzębione drągi (16), zaś przyporządkowane poszczególnym wałom poprzecznym zębniaki napędzające (17) lub tym podobne ząbione z tym uzębieniem drągów połączone są ze sobą i wspólnym urządzeniem napędzającym (20) w sposób umożliwiający wzajemny względny obrót przez wspólny wałek wzdłużny (18) sztywny pod względem skręcania i prowadzony w łożyskach połączonych z częścią nośną kleszczy (5).

7h

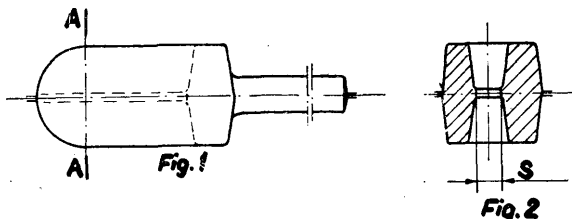
(P. 145984)

3.02.1971.

Zakłady Wytwórcze Urządzeń Sygnalizacyjnych Katowice - Wełnowiec, Zakład Produkcyjny Zory, (Bolesław Nogowczyk, Saturnin Chmielewski, Stanisław Busz).

Sposób kucia widełek, znamienno tym, że odkuwka wstępna jest wykonywana w matrycy, której linia podziału tworzy kąt 90° z osią widełki, a wycięcie pod widełkę jest wykonywane w kształcie podwójnego stożka, zwężonego w środku, którego najmniejsza odległość odpowiada szerokości widełki na gotowo.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że składa się z górnej matrycy (1) umocowanej w suporcie prasy i dolnej matrycy (2) zabudowanej w poduszce prasy, w wycięciach których umieszczony jest kalibrujący klin (3) o kształcie rozdzielni widełki.

7h

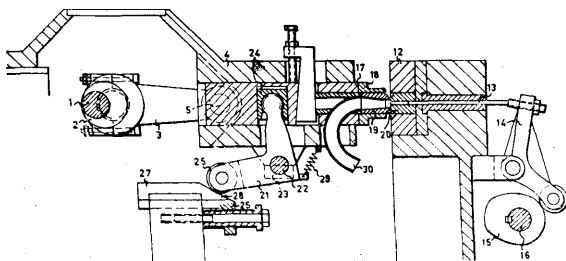
(P. 146282)

16.02.1971.

Pierwszeństwo: 5.03.1970 - Holandia.

Nadschroef Octroi Maatschappij N.V., Helmond, Holandia.

Urządzenie do wytwarzania wkrętów lub podobnych wyrobów na wielu stanowiskach obróbki, zwłaszcza do spęczniania i okrawania, zawierające suwaki, które za pomocą zaopatrzonej w korbę rolki głównej są wprawiane w ruch posuwisto zwrotny oraz korbowodu, na którym umieszczone są uchwyty z głowicami spęczniającymi, które są doprowadzane do współpracy z umieszczonymi w nieruchomej płycie matrycowej matrycami spęczniającymi i matrycą okrawającą, współpracującą z umieszczonym w płycie matrycowej stemplem okrawającym, znamienne tym, że w wprawianych w ruch posuwisto zwrotny suwakach umieszczone są suwaki pomocnicze, na których umieszczona jest matryca okrojnikowa (19), przy czym suwaki pomocnicze (17) mają oddzielny napęd krzywkowy, którego krzywki są tak ukształtowane, że na początku okrawania opóźniają ruch suwaków pomocniczych (17) do przodu w stosunku do suwaków głów-

nych (4) a przy końcu ruchu suwaków głównych prędkości ruchu obu suwaków wyrównują się.

8d

(P. 146810)

10.03.1971.

Podgórzynskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Podgórzyn, Polska, (Paweł Herman).

Okladzina wałków wyżymających, zwłaszcza wałków wyżymających klejarek osnowowych, stanowiąca zwulkanizowaną mieszaninę gumową sporządzoną na bazie kauczuku naturalnego lub syntetycznego, znamienne tym, że zawiera włókienka celulozowe o długości 30—35 mm, w ilości 4,5—8,0% wagowych oraz kwarc, kulki szklane lub granulat z tworzywa sztucznego o temperaturze mięknienia powyżej 150°C i wielkości ziarna 0,2—0,5 mm, w ilości 10—25% wagowych.

Sposób wytwarzania okładziny według zastrz. 1, znamienne tym, że kauczuk naturalny lub syntetyczny uplastycznia się na walcach w ciągu 40—60 minut, a następnie wrabia się małymi porcjami włókienka celulozowe w ciągu 50—70 minut, zaś po dodaniu środka zapobiegającego starzeniu oraz zmiekczacza ścina się i zdejmuje mieszaninę z walców, a po całkowitym skręceniu walców przepuszcza się mieszaninę w trzech częściach, w ciągu 10—20 minut każdą część i łączy w jedną całość, a następnie wrabia się do mieszaniny kwarc, kulki szklane lub granulat z tworzywa sztucznego oraz pozostałe składniki, ograniczając do minimum ścinanie jej podczas mieszania.

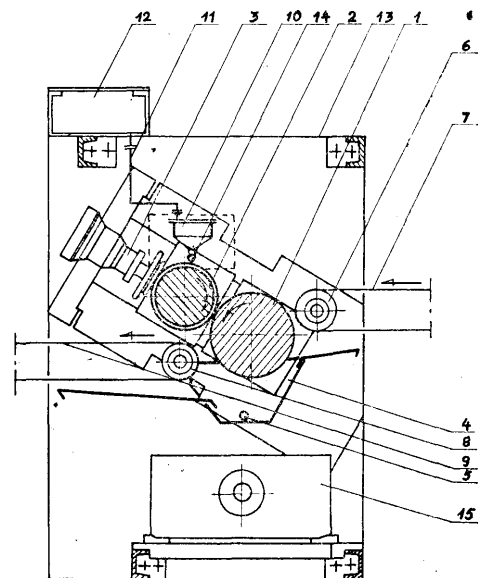
8h

(P. 148393)

24.05.1971.

„MALTEX” Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. St. Kunickiego, Łódź, (Kazimierz Zagajewski, Zdzisław Majda, Zygmunt Wojtynka, Stanisław Swiderski, Sławomir Kołacz, Henryk Wilczek, Wacław Pietrzak, Zdzisław Cichon).

Napawarka o działaniu ciągłym, składająca się z równoległe ustawionych wałków wyżymających, wzajemnie dociskanych za pomocą mechanizmu hydraulicznego i umieszczonych poziomo w obudowie z wprowadzonymi do niej z przeciwnych stron szczelaków: podającego i odbierającego, oraz ze zbiornika zasilającego umieszczonego na obudowie i połączonego przewodem z dozownikiem, znamienne tym, że ma górny wyżymający wałek (2) przesunięty w kierunku odbierającego szczelaka (8) o $20-45^\circ$, a najkorzystniej o 30° w stosunku do dolnego wyżymającego walca (1), od spodu zagłębionego w ociekowym korycie (4), oraz nad tym górnym walcem od strony jego zetknięcia się z walcem (1) ma umieszczony dozownik (10) zaopatrzony w dysze (14), natomiast szczelak odbierający

jest umieszczony z boku walca (1) i częściowo pod walcem (2), a podający szczeblak (6) jest usytuowany po drugiej stronie walca (1) i powyżej poziomu szczeblaka (8).

8h

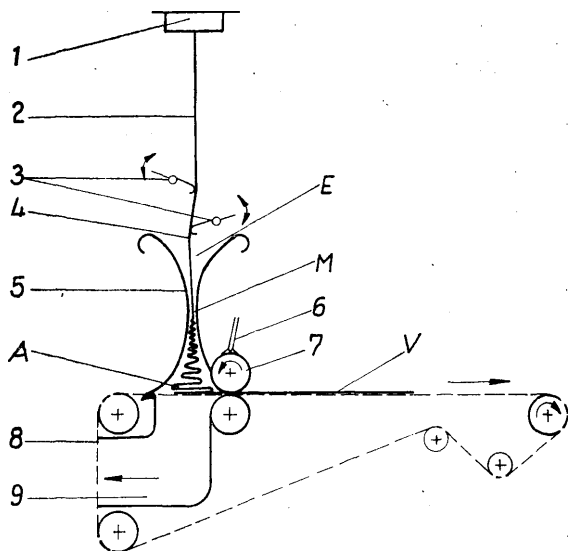
(P. 149190)

1.07.1971

Wissenschaftlich - Technisches Zentrum, Technische Textilien, Drezno, NRD, (Rudolf Huscha, Walter Kittelmann, Karl-August Reif, Rudolf Brauer, Gunter Lasch, Achim Heinze, Helmut Fusch).

Sposób wytwarzania runa z elementarnych nici, otrzymywanych zwykle drogą wyprzedzania z roztworów lub z roztopionych polimerów wielkocząsteczkowych, znamienny tym, że wyprzedzane obok siebie w kilku rzędach nici (2) po opuszczeniu dysz przedziałniczych (1) zbiera się w pasmo (4) nici przez elementy kierujące (3), które poza tym na skutek tarcia ładują te nici elektrycznie, chwytane następnie przez strumień zasysający, który w kanale (5) naciągania, zwykłym odpowiednio do liczby nitek, osiąga swoją maksymalną prędkość przepływu, przy czym w celu stopniowego naciągania elementarnych nici stosuje się przyspieszenie konieczne do równomiernego naciągania wszystkich nici pasma (4), zanim zostaną one odłożone na ruchomej odkładnicy (8) dla runa (V) z elementarnych nici, zezwalających na swobodny przepływ zasysającego czynnika, przy czym struktura runa i równomierność elektrostatycznych ładunków poszczególnych nitek zależna jest od stanu przepływającego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, znamienny tym, że pionowy przekrój kanału naciągowego (5) jest w strefie (M) naciągania najwęższy, a w strefie (E) wlotu oraz w strefie (A) odkładania jest tak rozszerzony i wygięty, że warstwy graniczne czynnika naciągającego nie odrywają się od ścianek kanału.

8i

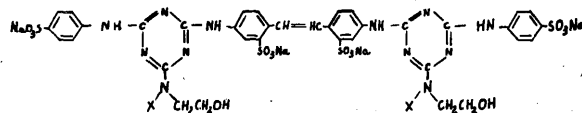
(P. 148657)

4.06.1971.

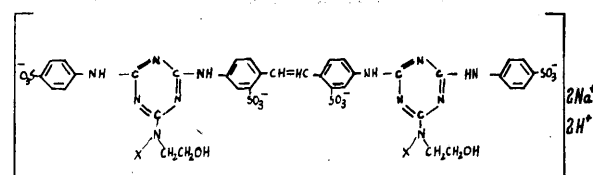
Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Marian Bałtorowicz, Jerzy Rzeszowski, Mieczysław Kowalski, Anna Kołodziejek, Mieczysław Bielski, Leopold Michalczyk).

Sposób otrzymywania rozjaśniaczy optycznych o wysokiej czystości przez wydzielanie ich z mieszaniny poreakcyjnej zawierającej produkt kondensacji chloru cyjanuru z solą dwusodową kwasu 4,4'-dwaaminostylbenodwusulfonowego-2,2', sulfanilanem sodowym i mono-lub dwuetanoloaminą o wzorze 1 w którym X jest wodorem lub grupą -CH₂CH₂OH znamienny tym, że mieszaninę poreakcyjną traktuje się w temperatu-

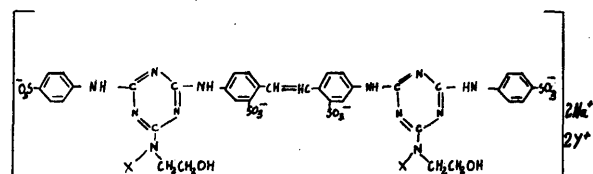
rze 65-80° kwasem octowym do uzyskania pH około 4, ochładza do temperatury 20-30° i filtruje otrzymaną zawiesinę soli dwusodowej o wzorze 2, w którym X ma podane wyżej znaczenie a następnie odfiltrowaną pastę rozjaśniacza przeprowadza w stężony 40-60% roztwór soli sodowo-alkanoloaminowej o wzorze 3, w którym X ma podane wyżej znaczenie a Y jest kationem [NH₃CH₂CH₂OH]⁺, [NH₂(CH₂CH₂OH)₂]⁺ lub [NH(CH₂CH₂OH)₃]⁺, przez rozpuszczenie w mono-, dwu-lub trójetanoloaminie korzystnie w obecności moczniaka albo odfiltrowaną pastę rozjaśniacza przeprowadza w sól czterosodową o wzorze 1, w którym X ma podane wyżej znaczenie, przez rozpuszczenie w wodzie w obecności wodorotlenku sodowego i wysuszenie otrzymanego roztworu.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

8k

(P. 144939)

12.12.1970.

Instytut Włókiennictwa, Łódź, (Stefan Lewandowski).

Sposób oddzielania substancji wiążącej od włókien poliakrylonitrylowych we włókninie lateksowej lateksem polibutadieno-akrylonitrylowym, znamienny tym, że odpowiednio wybrane próbki włókniny rozwarstwione zanurza się do wody o temperaturze 60-80°C na okres około 10 minut, suszy od 3 do 3,5 godzin w temperaturze 100-110°C, a następnie rozpuszcza w 50-60% roztworze rodanku sodowego lub 60-70% roztworze chlorku cynkowego, przy czym rozpuszczenie włókien poliakrylonitrylowych przeprowadza się w temperaturze 50-70°C w czasie od 8 do 15 minut.

8k

(P. 148184)

15.05.1971.

Politechnika Szczecińska, Szczecin, (Kazimiera Wojtasik, Irena Prusińska, Józef Swiniarski).

Sposób impregnowania syntetycznych rybactkich tkanin, wyrobów powroźniczych i dzianin sieciowych prowadzący jednocześnie do stabilizacji węzłów sieciowych i uzyskania sieci żyłkopodobnych z przedziałkami multifylowych znamienny tym, że wyrób sieciowy napawa się roztworem żywicy epoksydowej z dodatkiem utwardzacza modyfikującego uelastyczniającego w mieszaninie rozpuszczalników organicznych, po czym usu-

wa się nadmiar roztworu i wyrób pozostawia w stanie rozproszonym, tak aby nie stykały się ze sobą różne części wyrobu aż do odparowania rozpuszczalników i wytworzenia się otoczki ochronnej o strukturze usieciowanej.

81 (P. 146794) 11.03.1971.

Pierwszeństwo: 12.03.1970 - Wielka Brytania.

Porvair Limited, King's Lynn, Norfolk, Wielka Brytania, (George Stuart Hathorn, Godfrey Swift Rushton, Frank Peter Civardi).

Przepuszczające parę wodną, elastyczne tworzywo płytowe, znamienne tym, że ma zwartą połyskującą warstwę powierzchniową o wartości połysku co najmniej 75, przy czym wartość ta ulega obniżeniu nie więcej niż o 25%, gdy tworzywo poddaje się próbie cieplnej w temperaturze 140°C w ciągu 10 minut.

Sposób wytwarzania tworzywa według zastrz. 1—8, znamienny tym, że powierzchniową warstwę przepuszczającą parę wodną i elastycznego tworzywa polimerycznego traktuje się rozpuszczalnikiem rozpuszczającym ten polimer, po czym powierzchnię potraktowaną rozpuszczalnikiem poddaje się działaniu ciepła i ciśnienia większego od ciśnienia atmosferycznego, równocześnie pokrywając tę powierzchnię cienką, połyskującą błoną nie zawierającą pęcherzy.

81 (P. 152876) 13.01.1972.

Pierwszeństwo: 15.01.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Textilkombinat Cottbus, NRD, (Helmor Pasler, Adolf Heger, Sabine Fromus).

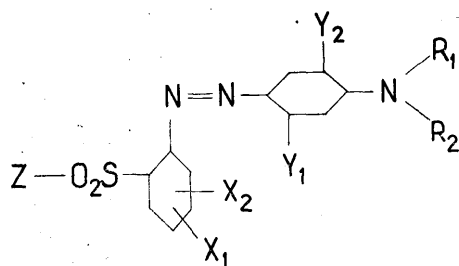
Sposób wytwarzania laminatów, zwłaszcza laminatów z tekstylnych struktur warstwowych, przeznaczonych głównie dla tekstylii ubraniowych i wykładzinowych, cechujący się bardzo dobrymi właściwościami fizjologicznymi ubioru lub nie osiągalnymi dotąd efektami dekoracyjnymi, znamienny tym, że w strukturze warstwowej, zwłaszcza w tekstylnej płaskiej dzianinie osnowowej z poliamidów wielkocząsteczkowych wytwarza się w sposób chemiczno-radiacyjny lokalne, pasmowo usytuowane specje, w zwłaszcza wolne rodniki, po czym kontaktuje się tak spreparowany materiał z substancją powodującą skurcz (na przykład z związkami winyli, gorącego powietrza lub wody, pary nasyconej itp.), a następnie po lokalnym skurczu okleja się jedno lub dwustronnie dodatkowym materiałem, na przykład folią, tkaniną, dzianiną, ru-nem itp., znanym sposobem.

8m (P. 138860) 18.02.1970.

Pierwszeństwo: 20.02.1969 - Szwajcaria.

CIBA Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wybarwiania estrów celulozowych w masie przedziałniczej, znamienny tym, że wybarwienie nieukształtowanej masy przedziałniczej prowadzi się w nieobecności środków dyspergujących za pomocą barwnika o wzorze I, w którym Z oznacza grupę aminową drugorzędową lub trzeciorzędową, R₁ i R₂ oznacza grupę alkilową, cyjanoalkilową, alkoksyalikilową,

Wzór 1

acyloksyalikilową, cyjanoalkoksyalikilową, albo karbo-alkoksyalikilową, z tym, że R₁ oznacza również atom wodoru, a każdy z symboli X₁ i X₂ oznacza atom chlorowca, grupę nitrową, cyjanową, alkilową, alkoksyalikilową albo acyloaminową, z tym, że jeden z symboli X oznacza ponadto atom wodoru, Y₁ oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę alkilową, alkoksyalikilową, acyloaminową albo fenoksyalikilową, a Y₂ oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksyalikilową.

8m (P. 148619) 5.06.1971.

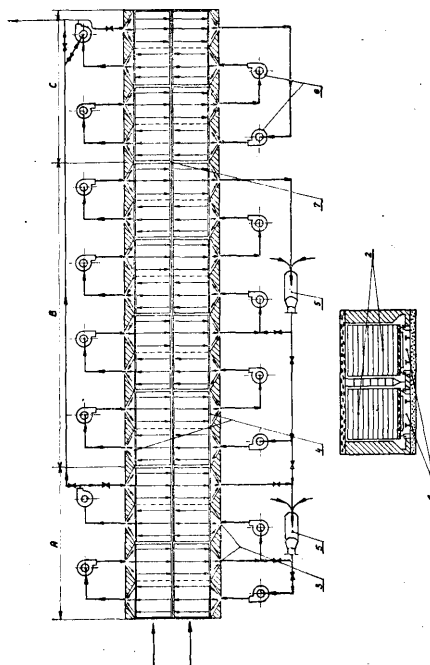
Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Organicznego „Rokita”, Brzeg Dolny, (Bolesław Szubert, Zenon Buc-ki, Lech Sekuła).

Sposób wytwarzania środka wyrównującego do barwienia wełny i włókien syntetycznych przez kondensację alkoholu oleilowego z tlenkiem etylenu w podwyższonej temperaturze, siarczanowanie otrzymanego kondensatu na przykład kwasem chlorosulfonowym i zobojętnienie zasadą końcowego produktu w roztworze wodnym, znamienny tym, że w procesie 1 mol alkoholu oleilowego kondensuje się ze 100—110 mola tlenku etylenu i kondensat siarczanuje się do-braną ilością środka siarczanującego na przykład 0,5—0,95 mola kwasu chlorosulfonowego, w celu zestryfikowania tylko 0,8—0,4 mola utworzonego eteru poliglikolowego alkoholu oleilowego do monoestru kwasu siarkowego.

10a (P. 130130) 19.11.1968.

Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla, Zabrze, (Zdzisław Zakrzewski, Olbracht Zbraniborski, Karol Osdarty, Marian Bzowski).

Piec tunelowy do utwardzania koksu formowanego, znamienny tym, że ma jedną komorę zaopatrzoną jednocześnie w co najmniej dwa ciągi torowe (1) dla obsadzania brykietów na wozach półkowych (2) oraz w trzy zasadnicze technologiczne strefy (A, B, C), z oddzielnym obiegiem gazów grzewczych i chłodzących, z których strefa (A) przeznaczona jest do suszenia i wstępnego podgrzewania brykietów, strefa (B) do termicznego utwardzania, a strefa (C) do chłodzenia, przy czym boczne ścianki pieca są zaopatrzone w lejowe ujęcia (3) i perforowane rozdzielające gazy ścianki (4), tak aby gazy obiegowe przepływały prostopadle do osi pieca równomiernie wzdłuż całej przekroju poprzecznego pieca poprzez półki wozów (2) wypelnione brykietami.

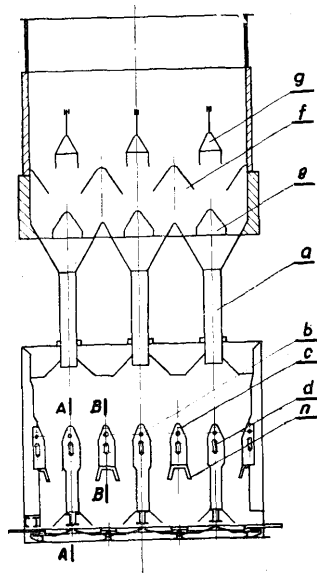
10a

(P. 139043)

26.02.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Koksowniczego „Kokso-projekt”, Zabrze, (Karol Osdarty).

Rusztzy grzewcze i odciągowo-grzewcze pieca wyléwnego do produkcji półkoks lub koksu wyléwnego, znamienne tym, że w wyléwnicy zarówno rusztzy grzewcze (b) jak i rusztzy odciągowo-grzewcze (c) mają kanały rozdzielcze (d) o zmiennej powierzchni przekroju poprzecznego, w których znajdują się dwa naprzeciwległe rzędy dysz grzewczych (h) i dysz pyłowych (i) oraz kalibrowane dyszki ceramiczne (k), które przeznaczone są dla doprowadzenia dodatkowego powietrza z przelotowego otworu (j), usytuowanego w górnej części głowicy rusztu.

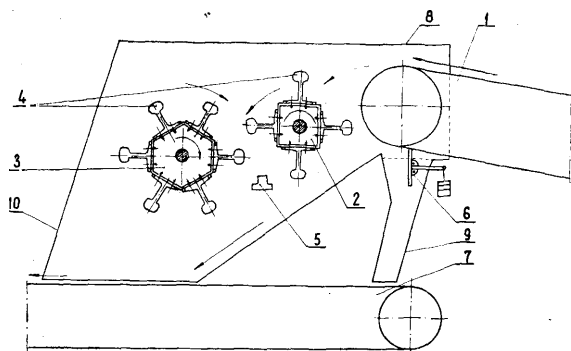
10a

(P. 145421)

2.01.1971.

Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla, Zabrze, (Ryszard Gabriel, Stefan Rosiński, Ignacy Ciupka, Tadeusz Krzemiński, Wacław Nawrocki, Ryszard Pożakowski).

Urządzenie do obróbki mechanicznej koksu znamienne tym, że składa się z bębnow odrzutowych (2) i (3) względnie z większej ilości bębnow zamocowanych obrotowo i zaopatrzonych na obwodzie w profilowane kształtowniki (4), a pomiędzy bębni (2) i (3) zamocowany jest trwale profilowy rozbijak (5).

10a

(P. 147086)

23.03.1971.

Pierwszeństwo: 24.03.1970 -

Niemiecka Republika Federalna.

Rütgerswerke Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF, (Heinz-Gerhard Franck, Rolf Marret, Manfred Meinbreckse).

Sposób wytwarzania koksów anizotropowych przez wyléwanie węglowodorów aromatycznych, znamienne tym, że poddaje się wyléwaniu czyste lub technicznie czyste węglowodory aromatyczne o 3 i więcej skondensowanych pierścieniach benzenowych, które mogą jednak wykazywać jedynie mniej niż 5 pierścieni benzenowych w przyłączeniu liniowym i których część łańcuchów bocznych jest mniejsza niż 5%, same lub w mieszaninie w temperaturze 450—550°C i pod ciśnieniem 1—7 atm. i otrzymany półkoks poddaje się kalcynowaniu w znany sposób.

12c

(P. 144907)

10.12.1970.

Pierwszeństwo: 12.12.1969, 2.03.1970 - Holandia.

Stamcarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Henricus Alexis, Cornelis Thijssen, Nicolaas Johannes Joseph Huige).

Sposób krystalizacji ciała stałego lub mieszaniny ciał stałych z roztworu znamienne tym, że formuje się zarodki krystaliczne składnika w strefie krystalizacji wstępnej, wskutek szybkiego doprowadzenia roztworu zawierającego ten składnik, aż do stanu przesylenia, a następnie szybko miesza się w strefie krystalizacji właściwej, zarodki krystaliczne otrzymane z większymi kryształami składnika, o średnich wymiarach co najmniej dziesięciokrotnie większych od średnich wymiarów zarodków krystalicznych, wskutek czego zarodki krystaliczne ulegają rozpuszczeniu w warunkach adiabatycznych i rekrytalizacji na powierzchniach kryształów dużych.

12c

(P. 148335)

24.05.1971

Pierwszeństwo: 26.05.1970 - Włochy.

„Reggiane” Officine Meccaniche Italiane S.p.A., Mediolan, Włochy, (Paolo Baldassari).

Sposób oczyszczania wodnych roztworów węglowodanów ekstrahowanych z materiału pochodzenia roślinnego znamienne tym, że roztwory przepuszcza się przez układ czterech żywic jonitowych, których charakterystyki, ilości, kolejność ułożenia jak również parametry procesu oczyszczania podane są w tekście opisu.

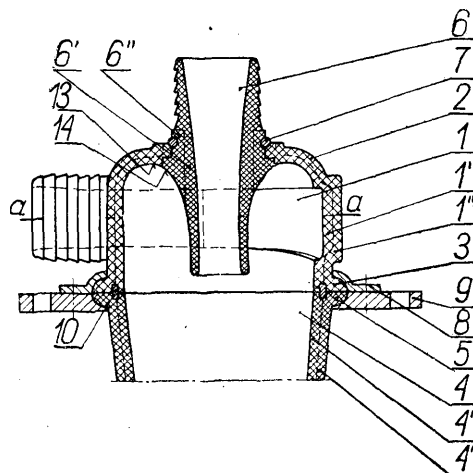
12d

(P. 144867)

9.12.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędzeń Chemicznych, Kraków, (Stanisław Bednarski).

Hydrocyklon do rozdzielania zawiesiny ciała stałego w cieczy, znamienne tym, że posiada głowicę (1) ze stycznym króćcem wlotowym, zamkniętą od góry kopułą (2) o opływowym kształcie wewnątrz (13) i zakończoną od dołu zgrubieniem pierścieniowym (3), stożkową część wyléwową (4) z górnym zgrubieniem

pierścieniowym (5) i dyszę przelewową (6) o opływowym kształcie zewnątrz (14), będącym przedłużeniem opływowego kształtu (13) kopuły (2), wykonane z tworzywa elastycznego, najkorzystniej z dwóch zwulkanizowanych ze sobą warstw gumy z tym, że warstwy wewnętrzne (1), (4') i (6') głowicy stożkowej części wylewowej i dyszy przelewowej są wykonane z gumy miękkiej, zaś warstwy zewnętrzne (1''), (4'') i (6''), stanowiące szkielet hydrocyklonu z gumy twardej, przy czym dysza przelewowa (6) jest połączona z kopułą (2) głowicy (1) przy pomocy specjalnego pierścienia (7) najkorzystniej metalowego natomiast głowica (1) i stożkowa część wylewowa (4) są połączone ze sobą przy pomocy nakładki (8) przymocowanej na przykład śrubami do kołnierza nośnego (9), podczas gdy dla uzyskania szczelności i prowadzenia osiowego tego połączenia w żłobieniach na płaszczyznach stykowych głowicy i stożkowej części wylewowej ma zabudowany pierścień uszczelniająco-prowadzący (10).

12d

(P. 148334)

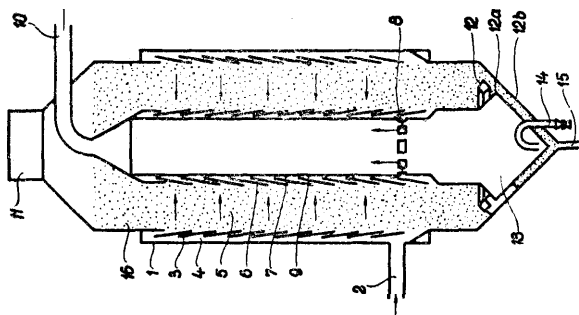
24.05.1971.

Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Węgry.

Tatabányai Szénbányák, Tatabánya, Węgry, (László Kisbocskói Sándor Kubo, János Mikes, Istrán Niebling, Gusztáv Réczey, Kóraly Szabó).

Sposób ciągłego filtrowania cieczy, znamienny tym, że ziarniste złoże filtracyjne znajdujące się w przestrzeni filtrującej, ograniczonej przesłonami albo innymi ściankami zaopatrzonymi w otwory umożliwiające przepływ cieczy, zmusza się do równomiernego opadania, w praktycznie całym jego przekroju poprzecznym od środka do ścian aparatu, za pomocą wkładki umieszczonej na jego drodze opadania, podczas gdy filtrowana ciecz przepływa w kierunku poprzecznym do opadającego w ten sposób złoża filtracyjnego, pozbywając się swoich zanieczyszczeń, a zanieczyszczony materiał filtracyjny odprowadzony z przestrzeni filtrującej poddaje się regeneracji i po oczyszczeniu zawraca się w sposób ciągły poprzez znajdującą się w górnej części aparatu filtracyjnego strefę formowania złoża filtracyjnego do przestrzeni filtrującej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz 1—3, znamienne tym, że w celu wymuszenia równomiernego opadania złoża filtracyjnego i wspólnego poruszania się cząstek złoża filtracyjnego w poszczególnych warstwach, zawiera przed przestrzenią filtrującą jedną lub kilka wkładek regulujących, które korzystnie są wymienne.

12d

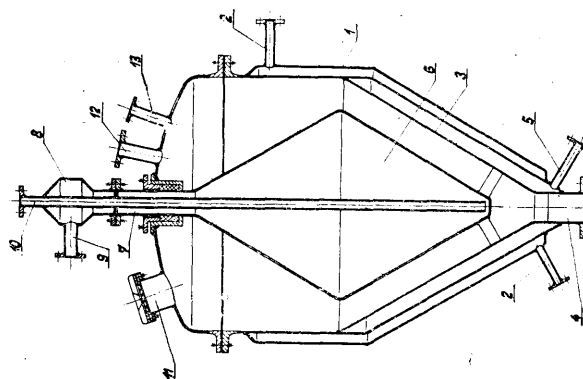
(P. 148749)

11.06.1971.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Adolf Żarłok).

Cedzidło do oddzielania ciał stałych od cieczy pod ciśnieniem lub pod próżnią, w temperaturach normalnych, podwyższonych lub obniżonych, znamiennie tym, że stanowi je aparat cylindryczny zamknięty o podwójnym stożkowym dnie, przy czym dno stożkowe wewnętrzne (3), wykonane z materiału porowatego, zakończone jest króćcem wylotowym (4), a wewnątrz aparatu zabudowane jest naczynie (6) o kształcie dwóch stożków połączonych podstawami, przy czym dolny stożek naczynia (6) jest również wykonany z

materiału porowatego, natomiast górny stożek naczynia (6) zakończony jest króćcem (7) wyprowadzonym poprzez uszczelnienie nad pokrywę aparatu a na króćcu (7) zamontowana jest głowica (8) z króćcem (9), przez którą przechodzi rura wgłębna (10) zakończona króćcem, sięgająca prawie do dna naczynia (6).

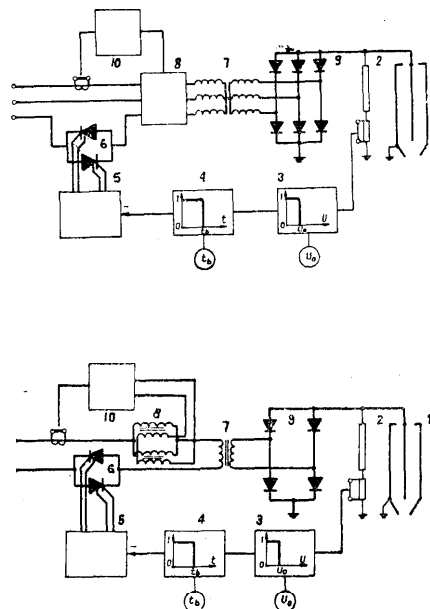
12e

(P. 144615)

25.11.1970.

Instytut Energetyki, Warszawa, (Czesław Morawski).

Urządzenie do gaszenia łuku w odpylaczu elektrostatycznym, znamiennie tym, że ma włączone w szereg z uzwojeniem transformatora (7) po stronie zasilania dwa przeciwniepołączone tyrystory (6), przy czym bramki tych tyrystorów (6) dołączone są do dwóch wyjść generatora impulsów (5), którego wejście jest dołączone do wyjścia elementu blokującego (4), a wyjście elementu blokującego (4) jest dołączone do wejścia detektora zaników napięcia (3), którego wejście jest dołączone do dzielnika wysokiego napięcia (2).

12e

(P. 144872)

9.12.1970.

Politechnika Wrocławska (Instytut Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych), Wrocław, (Mieczysław Adam Gostomczyk, Bohdan Głowiak).

Sposób oczyszczania gazów przemysłowych z zanieczyszczeń dysocjujących w środowisku wodnym takich jak np. SO_2 , SO_3 , H_2S , NO_2 , N_2O_4 , HCl , Hf , HBr , HJ , SiF_4 itp. polegający na przetłaczaniu wymienionych gazów przez warstwę anionit, znamiennie tym, że zanieczyszczone gazy przetłacza się w sposób ciągły przez

umieszczone na półkach sitowych jedna nad drugą warstwy anionitu i w czasie sorpcji zrasza się roztworem wodorotlenku.

12e (P. 144957) 12.12.1970.

Pierwszeństwo: 13.12.1969 —
Niemiecka Republika Federalna.

Grillo-Werke AG, Duisburg-Hamborn, NRF.

Sposób absorpcji metodą ciągłą związków siarki z gazów odlotowych na zasadowych masach absorpcyjnych opartych na wodorotlenkach i/albo tlenkach uwodnionych magnezu i manganu oraz ewentualnie żelaza z regeneracją naładowanej siarką masy absorpcyjnej przez wyprażenie w obecności środka redukującego z następnym uwodnieniem oraz zawracaniem utworzonych przy tym tlenkowych związków metali, znamienny tym, że masę absorpcyjną w formie wodnej zawiesziny kontaktuje się w stadium absorpcji w stanie silnie rozdrobnionym ze strumieniem gazu odlotowego przy przepływie wirowym, wodną zawieszinę po oddzieleniu od obrabianego strumienia gazu odlotowego w obiegu zawraca się do absorpcji, przy tym absorpcję prowadzi się w temperaturze do około 110°C, ze strumienia obiegowego wodnej zawiesziny oddziela się masę absorpcyjną i odprowadza do regeneracji, podczas gdy do wodnej zawiesziny dodaje się odpowiednią ilość regenerowanej masy absorpcyjnej.

12e (P. 148082) 10.05.1971.

Biuo Projektów Gazownictwa „Gazoprojekt”, Wrocław, (Roman Szwariski, Zdzisław Błotny).

Sposób przygotowania gazu ziemnego do odazotowania, znamienny tym, że mieszanek gazową przepuszcza się w przeciwnym kierunku do oroszenia zraszającego kolumnę absorpcyjną, absorbując tym samym parę wodną i dwutlenek węgla w sulfotlenku dwumetylowym. a oczyszczony gaz po przejściu przez warstwę wypełnienia filtrującego kieruje się na zewnątrz, zaś absorbent obciążony parą wodną i dwutlenkiem węgla poddaje się regeneracji polegającej na desorpcji w podwyższonej temperaturze w strumieniu gazu obojętnego, przy czym pary absorbenta uniesione strumieniem gazu obojętnego wymywa się wodą, z której oddziela się go na drodze destylacji.

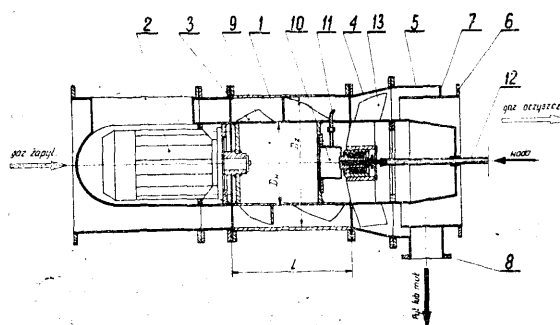
12e (P. 148399) 26.05.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Antoni Krupa, Krzysztof Karowicz).

Cyklon dynamiczny do odpylania gazów, znamienny tym, że wewnątrz cylindrycznego kadłuba (1) ma osadzony wirnik (3) a za wirnikiem (3) kadłub (1) przechodzi w stożek (4) zakończony cylindrem (5), wewnątrz którego osadzony jest współosiowo segment (6) lutni, zaś cylinder (5) od strony czołowej zamknięty jest pierścieniem (7), a utworzona z cylindra (5), segmentu (6) i pierścienia (7) pierścieniowa komora zbiorcza pyłu króćcem (8) połączona jest ze zbiornikiem pyłu, przy czym długość L wirnika (3) jako funkcja zewnętrznej średnicy D_z wirnika (3) wyraża zależność:

$$L = k \cdot D_z$$

$$0,8 \leq k \leq 1,2$$

12e (P. 148446) 28.05.1971.

Zakłady Produkcji Urządzeń Mechanicznych „Elwo”, Pszczyna, (Henryk Heczko, Antoni Korzeniowski, Henryk Maślanka).

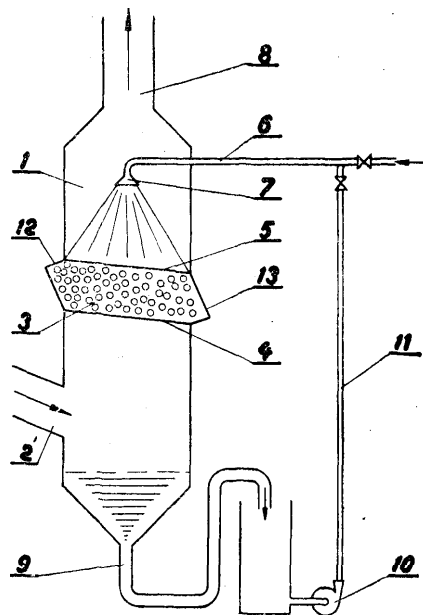
Belka zawieszniowa, zwłaszcza do elektrody filtru elektrostatycznego, złożona z kształtowników i części złącznych, znamienna tym, że posiada pręt nośny (1), z którym jest połączony częściami łącznymi (2) równolegle ułożony pręt mocujący (3), zaopatrzony na całej długości w symetrycznie rozmieszczone otwory do przyłączenia prętów emisyjnych.

12e (P. 148580) 3.06.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urządzeń Chemicznych, Kraków, Polska, (Aleksander Teleśnicki, Zdzisław Burzym, Tadeusz Łanoszka).

Sposób bezprzeponowej wymiany masy i/lub ciepła między gazem a cieczą, zwłaszcza sposób oczyszczania gazu, polegający na wzajemnie przeciwnym przepuszczaniu gazu i cieczy przez pionowy aparat z co najmniej jedną warstwą wypełnienia, w postaci azurowych elementów, umieszczonego w przestrzeni ograniczonej od dołu rusztem podtrzymującym, a od góry podobnym rusztem przytrzymującym, zabezpieczającym przed porywaniem elementów wypełnienia przez strumień gazu, znamienny tym, że złożę (3) azurowych elementów wprawia się w nieskoordynowany ruch za pomocą strumienia czynnika gazowego prowadzonego w kierunku od dołu ku górze, który to czynnik nie tylko znany sposobem opływa elementy złoża, lecz również przepływa przez nie na wskroś, przy czym złożę to znany sposobem zrasza się od góry cieczą stanowiącą jedno z mediów procesu międzyfazowego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1. znamienne tym, że ma co najmniej jeden ruszt (4) podtrzymujący od dołu złożę wypełniające (3) i jeden ruszt (5) przytrzymujący to złożę od góry, zainstalowane równoległe do siebie w płaszczyznach, których nachylenie w stosunku do poziomu wynosi do 20°, korzystnie 7°.

12g (P. 144748) 2.12.1970.

Politechnika Wrocławska Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych, Wrocław, (Witold Trochimczuk).

Sposób otrzymywania pseudo-jednorodnych słabo zasadowych membran anionowych, znamienny tym, że

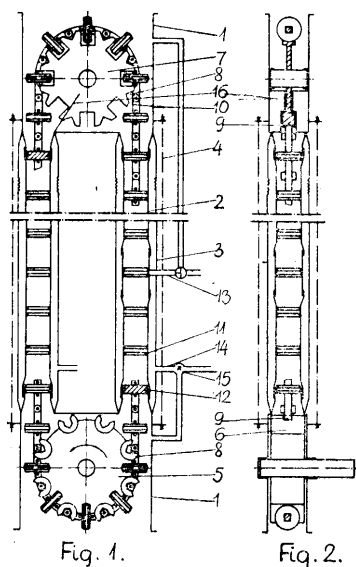
folię poliolefinową modyfikowaną styrenem i dwu winylobenzenem poddaje się chlorometylowaniu a następnie aminowaniu I lub II-rzędowymi aminami lub poliaminami, przy czym proces prowadzi się bez lub wobec rozpuszczalników, ułatwiających penetrację tych amin do wnętrza folii, w temperaturze 40°C i w cza sie krótszym niż 8 godzin.

12g (P. 144862) 8.12.1970.

Pierwszeństwo: 18.12.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Chemieanlagenbau Erfurt-Rudisleben, Rudisleben, NRD.

Urządzenie do ciągłego przenoszenia materiałów sproszkowanych lub w postaci pasty z komory o niższym ciśnieniu, do komory o wyższym ciśnieniu, znamiennie tym, że składa się z dwu obudów (1), z których jedna znajduje się przy komorze o niższym ciśnieniu, a druga obudowa (1) usytuowana jest przy komorze o wyższym ciśnieniu, przy czym obie obudowy (1) są ze sobą połączone za pomocą dwóch elastycznych rur (2), wokół których zamocowane są dwie rury (3) o zmiennych długościach i stałym przekroju, jak również za pomocą umieszczonych między obudowami (1) wsporników podpierających (4) o zmiennych długościach, przy czym rura (3) o zmiennej długości i stałym przekroju, gazoszczelnie otacza elastyczną rurę (2) przy utrzymaniu komory pośredniej, a w jednej obudowie (1) znajduje się napędowe koło łańcuchowe (5), zaś w drugiej obudowie jest umieszczone zwrotne koło łańcuchowe (7) przy czym ponad kołami (5, 7) łańcuchowymi i przez elastyczną rurę (2) przeprowadzony jest łańcuch przegubowy (10), zaś koła łańcuchowe (5, 7) mają wyżłobienia dla bezstykowego przejścia tłoków (11) umieszczonych na łańcuchu przegubowym (10) w równych odległościach, a ponadto zaopatrzone jest w króciec (13) wprowadzony do pustej elastycznej rury (2), oraz w króciec tłoczny (14) usytuowany przy każdej rurze (3) o zmiennej długości i stałym przekroju, przy czym króciec (13, 14) są połączone ze źródłem zewnętrznym.

12g (P. 147046) 20.03.1971.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Jerzy Grzechowiak, Franciszek Piwowarski).

Sposób otrzymywania katalizatorów do hydroizomerizacji, hydrotorafinacji, reformingu i hydrokrakingu produktów naftowych, znamiennie tym, że formy tlenkowe, siarczkowe lub zredukowane katalizatorów

umieszcza się w dowolnym reaktorze a następnie działa się chlorem lub innym chlorowcem w stanie czystym lub w mieszaninie z gazami lub parami obojętnymi w stosunku do reagentów.

12g (P. 147549) 15.04.1971.

Pierwszeństwo: 23.04.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (John Edward Cassidy, James Birchall, Michael John Morton).

Sposób orientowania krystalitów w stałych nieorganicznych substancjach polikrystalicznych, znamiennie tym, że do fazy ciekłej, z której formowana jest substancja polikrystaliczna, wprowadza się inhibitor powstawania zarodków krystalizacji oraz zorientowane cząstki anizometryczne, na których substancja polikrystaliczna formuje się w usieciowaniu warstwowym.

12g (P. 147579) 16.04.1971.

Politechnika Krakowska, Kraków, (Czesław Jodko, Andrzej Włodarczyk).

Sposób wytwarzania katalizatora do krakingu katalitycznego na drodze współstrącania z roztworów szkła wodnego i siarczanu glinu, znamiennie tym, że stosuje się roztwory szkła wodnego i siarczanu glinu o stężeniu wyższym od 2,5n.

12g (P. 148135) 13.05.1971.

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice, (Aleksandra Dziewanowska-Pudliszak, Teresa Gapińska, Radosław Bruska).

Nośnik krzemianowy pochodzenia naturalnego do wytwarzania katalizatorów wanadowych, znamiennie tym, że udział jego poszczególnych frakcji wynosi:

20—35%	ziaren o średnicy	1—5 m
10-25%	"	5-10 m
15-25%	"	10-20 m
10-25%	"	20-40 m
10-25%	"	40-75 μm
1-8%	"	>—75 m

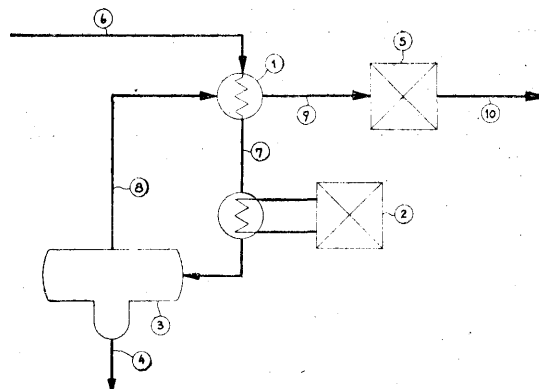
przy czym powyższa masa powstaje z naturalnej ziemi krzemionkowej przez jej prażenie w temperaturze 900°C i zmieszanie z ziemią krzemionkową nieprażoną w stosunku 1 : 1 do 1 : 4.

12g (P. 148406) 26.05.1971.

Pierwszeństwo: 29.05.1970 - Włochy.

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Mario Guadalupi).

Sposób dokładnego odwadniania gazów przeznaczonych zwłaszcza do syntezy amoniaku, znamiennie tym, że odwodnienie gazowej mieszaniny stosowanej do syntezy prowadzi się w dwóch etapach, przy czym

w pierwszym etapie mieszaninę tę chłodzi się oddzielając powstały kondensat, a w drugim etapie, połączonym w jeden ciąg z etapem pierwszym pozostającą ilość wody, zawartą jeszcze w wymienionej powyższej mieszaninie gazowej, usuwa się na drodze fizycznej lub chemicznej absorpcji lub adsorpcji.

12g (P. 148673) 25.05.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 54340

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Benedykt Kubica, Ludwik Żalewski, Emil Połaczarz, Krzysztof Dulnik).

Sposób wytwarzania katalizatora do procesów odwodorniania alkilobenzenów, otrzymywanego z uszlachetnionego minerału, zwanego śmietaną hematytową, według patentu nr 54340, znamieny tym, że minerał ten, po wstępnym wzbogaceniu, miesza się ze związkiem amonowym w ilości 0,5–10 cz. wag., a następnie aktywuje, wprowadzając do zarabianej pasty garnulowany wodorotlenek potasowy w ilości 5–10 cz. wag., stężony roztwór węglanu potasowego w ilości 2–5 cz. wag., subtelną zawiesinę wodorotlenku wapniowego w ilości 1–6 cz. wag. i roztwór lub zawiesinę związku organicznego w ilości 0,5–10 cz. wag., po czym otrzymaną masę katalityczną przerabia się do gotowego katalizatora w znany sposób.

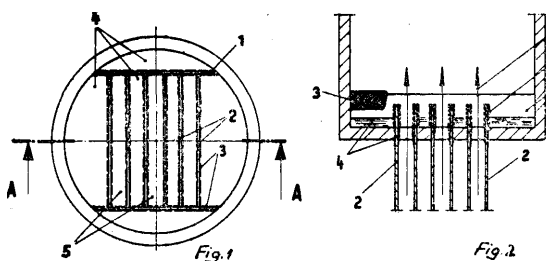
12g (P. 148689) 9.06.1971.

Pierwszeństwo: 11.06.1970 -

Niemiecka Republika Demokratyczna.

Heckmannwerk KG., Pirna, NRD, (Gerhard Lätzel, Karl-Heinz Druba, Helmut Gutwasser, Gabriele Fischer).

Urządzenie do równomiernego rozdziału cieczy w aparaturze do wymiany ciepła znamienne tym, że ma elementy (2) ociekowe i wymiennikowe do odprowadzania gazów i par z cieczy, elementy (2') stanowiące jazy rozdzielcze dla cieczy oraz układ przewodów kapilarnych utworzony przez wielokrotnie złożoną tkaninę sitową (3), której jeden brzeg, zanurzony jest w spiętrzonej cieczy a drugi brzeg sięga przez przerody (1) i górne części elementów (2') do ograniczonych tymi elementami przestrzeni wewnętrznych (5).

12g (P. 148746) 11.06.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, (Adam Skrzecz, Andrzej Mączynski).

Sposób oczyszczania siarczanów zasad pirydynowych przez ekstrakcję benzenu w warunkach $pH = 2,5-3,5$ do którego to pH doprowadza się środowisko ekstrakcji przez wprowadzenie doń amoniaku, znamieny tym, że benzen i amoniak wprowadza się do środowiska ekstrakcji jednocześnie.

12i (P. 139202) 6.03.1970.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Wiesław Kwecki, Ryszard Marcinkowski, Jerzy Piskorski, Andrzej Kaliszak).

Sposób otrzymywania siarki z materiałów zawierających siarkę pierwiastkową przez ekstrakcję rudy

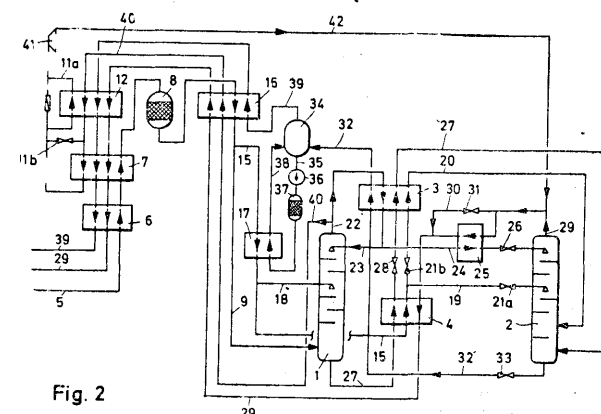
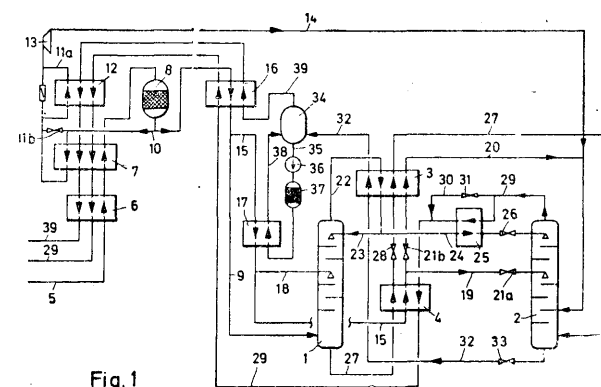
siarkowej lub odwodnionego koncentratu siarkowego lub innego materiału siarkonośnego jak na przykład kek, roztworem siarczku amonowego, oddzielnie roztworu wielosiarczku amonowego od skały płonnej i rozkład termiczny wielosiarczku amonowego połączony z regeneracją siarczku amonowego, znamieny tym, że zawieszinę poekstrakcyjną rozdziela się na ekstrakt i stałą pozostałość na drodze sedimentacji i otrzymany roztwór wielosiarczku amonowego przed rozkładem termicznym poddaje się dodatkowej filtracji klarującej, zaś szlam z sedimentacji przemycza się wodą i cieczą wyczerpaną pochodzącą z rozkładu roztworu wielosiarczku amonowego, otrzymywane popłuczyny wprowadza się do stężonego roztworu siarczku amonowego pochodzącego z regeneracji i całość zwraca się do ekstrakcji.

12i (P. 148071) 11.05.1971.

Pierwszeństwo: 12.05.1970 -
Niemiecka Republika Federalna.

Messer Griesheim GmbH, Frankfurt nad Menem, NRD, (Friedrich Juncker).

Sposób otrzymywania zanieczyszczonego, około 70% o-go tlenu przez dwustopniową rektyfikację powietrza w kolumnie średniociśnieniowej i niskociśnieniowej i sprawne rozprężenie strumienia procesu do ciśnienia kolumny niskociśnieniowej, w którym wchodzące powietrze wobec produktów rozkładu zostaje oziębione i rozdzielone co najmniej na dwa strumienie cząstkowe, z których jeden doprowadza się bezpośrednio do dolnej części kolumny średniociśnieniowej, znamieny tym, że drugi strumień cząstkowy (15) skrapla się za pomocą wyładowanego z kolumny niskociśnieniowej (2) zanieczyszczonego tlenu (32), po głębokim oziębieniu (4) i po rozprężeniu (21b) przez odparowanie oziębia się głowicę kolumny średniociśnieniowej (3) i następnie wprowadza się do kolumny niskociśnieniowej, i że dalej surowy tlen (27) z kolumny średniociśnieniowej oziębia głowicę kolumny średniociśnieniowej.

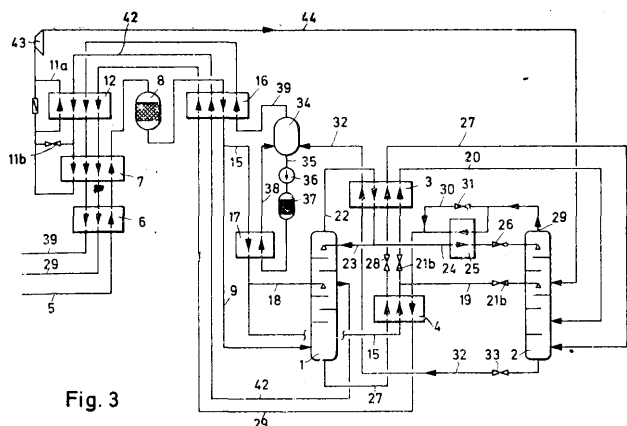

Fig. 3

12i (P. 148407) • 26.05.1971.

Pierwszeństwo: 27.05.1970 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Tetsuya Ohrai, Yasuhito Sakakibara, Junji Tanaka).

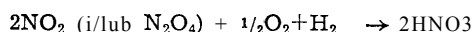
Sposób wytwarzania stężonego kwasu azotowego, polegający na reakcji rozcieńczonego kwasu azotowego z dwutlenkiem azotu i powietrzem pod ciśnieniem 3—10 atm i w temperaturze 20—70°C, w celu otrzymania kwasu azotowego o stężeniu 80—90% wagowych, zawierającego dwutlenek azotu, absorbowanie w tym kwasie gazu zawierającego dwutlenek azotu, w celu otrzymania kwasu azotowego zawierającego dwutlenek azotu, wypłukiwanie otrzymanego kwasu pod zwiększonym ciśnieniem w przeciwnym kierunku za pomocą powietrza i absorbowanie gazowego dwutlenku azotu z kwasu azotowego otrzymanego w procesie syntezy przez rozcieńczony kwas azotowy w płucze gazów odlotowych, znamienny tym, że część kwasu azotowego otrzymanego w fazie wypłukiwania zawraca się do fazy absorbowania dwutlenku azotu i stosuje do absorpcji tlenu azotu, podczas gdy pozostała ilość otrzymanego kwasu azotowego odprowadza się jako produkt o stężeniu 80—90% wagowych, a odprowadzane z fazy wypłukiwania powietrze zawierające dwutlenek azotu i rozcieńczony kwas azotowy zawierający dwutlenek azotu, otrzymany w procesie absorpcji gazu odlotowego zawraca się do fazy syntezy kwasu azotowego.

12i (P. 148757) 11.06.1971.

Pierwszeństwo: 12.06.1970 - Francja.

Societe Anonyme Ugine Kuhlmann, Paryż, Francja, (Gerard Aguiniet, Andre Le Bras, Jean Manoury, Edouard Martin).

Sposób wytwarzania kwasu azotowego silnie stężonego wychodząc z mieszaniny gazowej zawierającej tlenki azotu, tlen i ewentualnie parę wodną przez doprowadzenie do zetknięcia tej mieszaniny uprzednio ochłodzonej, utlenionej i ewentualnie osuszonej uprzednio wytworzonym kwasem azotowym w celu otrzymania roztworu tlenków azotu w kwasie azotowym, znamienny tym, że przeprowadza się reakcję otrzymanego roztworu według równania:

z powietrzem uprzednio doprowadzonym do zetknięcia z roztworem tlenków azotu w silnie stężonym kwasie azotowym wynikającym z reakcji, w sposób uwalniający otrzymany kwas silnie stężony od rozpuszczonych w nim tlenków azotu.

12i (P. 149973)

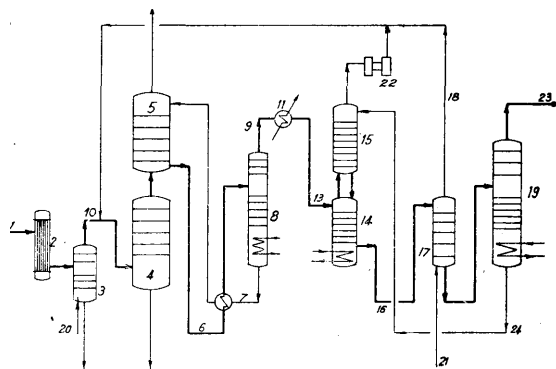
11.08.1971.

Pierwszeństwo: 13.08.1970 - Włochy.

Montecatini Edison S.p.A., Mediolan, Włochy, (Roberto Visconti, Giuseppe Ribaldone).

Sposób wytwarzania kwasu azotowego o stężeniu wyższym od 68% wagowych z kwasu azotowego o stężeniu niższym lub równym 68% wagowych przez absorpcję N_2O_4 , znamienny tym, że kwas o stężeniu 68% wagowych lub niższym poddaje się reakcji z czystym N_2O_4 .

Urządzenie do wytwarzania stężonego kwasu azotowego według jednego lub więcej z zastrz. od 1—10, znamienny tym, że z reaktora do utleniania gazów azotowych, absorbera, w którym N_2O_4 absorbuje się w kwasie azotowym o stężeniu 70—95% wagowych z wytworzeniem mieszaniny $\text{HNO}_3\text{—N}_2\text{O}_4$, kolumny do destylacji mieszaniny kwasu azotowego i N_2O_4 , z której u góry wydziela się N_2O_4 a regenerowany kwas o stężeniu wyższym od azeotropowego zbiera się na dnie i przechodzi do absorbera, z reaktora, w którym czysty dimer dwutlenku azotu zbiera się i poddaje reakcji z kwasem azotowym o stężeniu do 68% wagowych, składającego się z dwóch części, niższej, w której zachodzi właściwa reakcja i wyższej, w której zachodzi absorpcja dwutlenku azotu w kwasie azotowym o stężeniu do 68% wagowych, przy czym na dnie niższej strefy reaktora zbiera się powstający kwas o stężeniu powyżej azeotropowego, z kolumny odpędowej do wydzielania N_2O_4 rozpuszczonego w powstającym w reaktorze kwasie o stężeniu wyższym od azeotropowego, będącej urządzeniem do odzyskiwania N_2O_4 i kolumny do frakcjonowanej destylacji kwasu o stężeniu wyższym od azeotropowego.

12k (P. 144995) 15.12.1970.

Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, Politechnika Warszawska, Warszawa, (Zdzisław Poniewierski, Tadeusz Tchórzewski, Bolesław Skowroński, Tadeusz Romotowski, Teresa Wróblewska).

Sposób polepszania własności katalizatorów, zwłaszcza do syntezy amoniaku, znamienny tym, że katalizator w stanie niezredukowanym poddaje się obróbce termicznej polegającej na wyżarzeniu w temperaturze 600—1200°C przez 1—10 godzin.

12k (P. 148487) 29.05.1971.

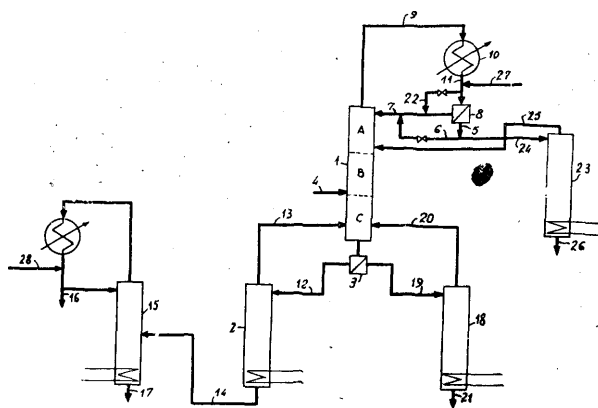
Pierwszeństwo: 30.05.1970 - Holandia.

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Michael Anthonius De Rooij, Johan Dieterich Logemann, Henricus Aleidus Antonius Koenders).

Sposób odzyskiwania amoniaku i dwutlenku węgla z zawierającego wodór i tlen gazu odpadowego z syntezy mocznika, polegający na doprowadzeniu gazu odpadowego w co najmniej jednej strefie absorpcyjnej do intensywnego zetknięcia z wodą lub z roztworem wodnym, znamienny tym, że opuszczającą z ostatniej

strefy absorpcji mieszanie gazów miesza się natychmiast z gazem obojętnym wobec składników gazu odpadowego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1. składającego się z dwóch części, z których jedna wykonana jest w postaci płuczki gazowej wyposażonej w przewód doprowadzający gaz w króciec odprowadzający ciecz usytuowany na wyższym poziomie oraz w środek odprowadzający ciepło, a druga część połączona z przestrzenią gazową części pierwszej zawiera co najmniej jedną grupę środków ułatwiających intensywne zetknięcie gazu z cieczą, nad którymi umieszczone są środki doprowadzające i rozpraszające ciecz oraz króciec odprowadzający gaz, znamienne tym, że nad ostatnią, patrząc w kierunku ruchu strumienia gazu, grupą środków ułatwiających zetknięcie gazu z cieczą posiada doprowadzenie gazu.

121

(P. 148321)

21.05.1971.

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice, Polska, (Rafał Dylewski, Irena Kustra, Alfred Krystek, Andrzej Muszko, Tadeusz Kaczmarek).

Sposób elektrolizy roztworów chlorków metali alkalicznych w elektrolizerach z membranami jonowymi, znamienny tym, że komory katodowe elektrolizerów są połączone szeregowo obiegiem roztworu wodorotlenku metalu alkalicznego w ten sposób, że do pierwszej komory dopływa roztwór zasilający, którym jest lub rozcieńczony wodorotlenek metalu alkalicznego przepływający następnie przez komory katodowe kolejnych elektrolizerów, gdzie jego stężenie wzrasta, a z komory katodowej ostatniego elektrolizera odpływa roztwór wodorotlenku alkalicznego o wymaganym stężeniu, przy czym między membraną a katodą elektrolizerów umieszcza się warstwę pośrednią z tworzywa niemetalicznego.

121

(P. 148326)

24.05.1971.

Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, Polska, (Włodzimierz Bobrowski, Waldemar Olszewski, Tadeusz Pieniążek).

Sposób rozkładu karnalitu, zwłaszcza w toku przetworu karnalitu na chlorek potasowy przez roztworzenie na zimno wodą, znamienny tym, że dodaje się mocznik w ilości 25—170% wagowych w stosunku do czystego karnalitu, przy czym stosuje się 0—50% wagowych wody w stosunku do czystego karnalitu.

12m

(P. 148489)

30.05.1971.

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Instytut Chemii, Lublin, Polska, (Włodzimierz Hubicki, Stanisław Żytomirski).

Sposób oczyszczania preparatów strontu, znamienny tym, że roztwór oczyszczonego surowca strontowego ogrzewa się z zawiesiną $\text{SrO}_2 \cdot 8\text{H}_2\text{O}$ w temperaturach wyższych od 90°C aż do całkowitego rozłożenia tego związku, po czym oddziela się osad od roztworu w temperaturze wyżej od 90°C i bez dostępu dwutlenku węgla, a dalej roztwór przerabia na pożądany preparat strontowy znanymi sposobami.

120

(P. 121387)

21.06.1967.

Pierwszeństwo: 22.06.1966, 1.03.1967 - Francja.

Melle - Bezon SA., Melle (Deux-Sevres), Francja, (Albert Bouniot).

Sposób rozdzielania składników mieszanin azeotropowych metanolu i niskowrzących estrów alifatycznych, znamienny tym, że mieszaniny poddaje się destylacji z co najmniej jednym nasyconym węglowodorem, mającym 4—7 atomów węgla w cząsteczce.

120

(P. 138309)

22.01.1970.

Pierwszeństwo: 23.01.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co., Inc., Rahway, USA, (Arnold L. Demam, Raymond F. White, Lubov D. Schnable).

Sposób wytwarzania kwasu (-) (cis-1,2-epoksypropylo)fosforowego, znamienny tym, że hodowlę drobnoustroju wytwarzającego kwas (-) (cis-1,2-epoksypropylo)fosfonowy prowadzi się w obecności związku, zawierającego grupę merkaptanową.

120

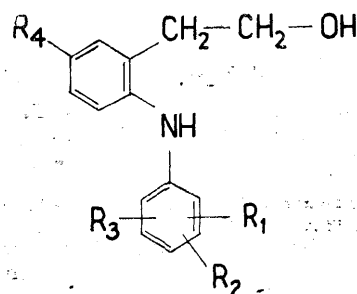
(P. 138890)

19.02.1970.

Pierwszeństwo: 20.02.1969 - Szwajcaria.

J.R. Geigy A.G. Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych alkoholi o-anilinofenyletylowych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą najwyżej dwa atomy węgla, atom chlorowca o liczbie atomowej nie większej od 35 albo grupę trójfluorometylową, R_2 i R_3 oznaczają, niezależnie od siebie, atom wodoru, grupę alkilową zawierającą najwyżej dwa atomy węgla i albo atom chlorowca o liczbie atomowej nie większej od 35, a R_4 oznacza atom wodoru, grupę metylową, atom chlorowca o liczbie atomowej nie większej od 35 albo grupę metoksyłową, znamienny tym, że poddaje się redukcji związków o wzorze ogólnym 2, w którym R_5 oznacza atom wodoru albo niższą grupę alkilową, a R, R_2 , R_3 i R_4 mają takie samo znaczenie jak we wzorze ogólnym 1, za pomocą wodoru zespolonego albo, w przypadku kiedy R_1 , R_2 , R_3 i R_4 nie oznaczają atomu chlorowca, a R_5 oznacza niższą grupę alkilową, także za pomocą sodu i niższego alkanolu.

Wzór 1

120

(P. 138999)

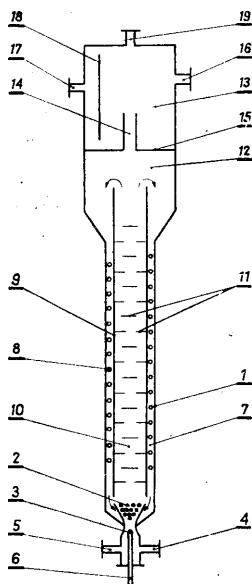
25.02.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, Jurczak Roman I, Jurczak Roman II, Piwowarczyk Adolf).

Sposób przygotowania 2-etyloheksanu otrzymanego przez kondensację aldolową alde-

hydu masłowego w obecności wodnego roztworu ługa sodowego w podwyższonej temperaturze i ciśnieniu, znamienny tym, że po kondensacji aldolowej mieszaninę poreakcyjną zawierającą 2-etyloheksenal i ług sodowy rozpręża się uzyskując pary 2-etyloheksenu, które następnie wprowadza się do specjalnego urządzenia poprzez injektor wraz z wodą i resztą mieszaniny uprzednio ochłodzoną i pozbawioną, przez rozdzielanie, zasadniczej części ługu sodowego, przy czym powstaje emulsja, dzięki której następuje prawie całkowite usunięcie ługu z 2-etyloheksenu, który następnie kieruje się do procesu uwodornienia.

Urządzenie do przeprowadzenia sposobu według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że zaopatrzone jest w dolnej części w komorę injektor owa wytworzenia emulsji (2), komorę obiegową (7) i środkową (10), które stanowią zespół naczyń współśrodkowych otwartych u góry a połączonych w dolnej części z komorą injektorową (2) oraz w komorę uspokojenia emulsji (12) połączonej z komorą całkowitego rozdziału faz (13) rurą (14) a oddzieloną od niej przegrodą (15) przy czym wszystkie te komory połączone są w jedną całość stanowiącą jeden aparat.

120

(P. 139085)

28.02.1970.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska, (Lidia Jakubowicz, Alfons Rataj, Zdzisław Maciejewski, Edward Grzywa, Kazimierz Torelak).

Sposób wytwarzania kwasu akrylowego z propylenu przez katalityczne utlenianie w obecności pary wodnej powietrzem, z zawieraniem akroleiny do reakcji utleniania lub (i) jej zagospodarowaniem do innych syntez, znamienny tym, że gazowo-parową mieszaninę poreakcyjną zawierającą obok gazów poreakcyjnych i pary wodnej jako główne produkty reakcji kwas arylowy i akroleinę kieruje się po wstępnym ochłodzeniu do kolumny, w celu odebrania w dolnej części kolumny wodnego roztworu kwasu akrylowego na drodze przepływowej frakcjonowanej kondensacji par, przy czym równocześnie szczyt kolumny opuszcza mieszanina gazowo-parowa, zawierająca pary akroleiny, którą kieruje się do kolumny absorpcyjnej, w celu oddzielenia akroleiny z gazów, odprowadzonych do atmosfery, a wodny roztwór akroleiny kieruje się poprzez wymiennik ciepła do kolumny, do której w części destylacyjnej wprowadza się korzystnie powietrze technologiczne, przy czym następuje desorpcyjne oddestylowanie z wodnego roztworu całej ilości akroleiny oraz określonej ilości pary wodnej, zależnej od temperatury szczytu kolumny, skąd mieszaninę w podwyższonej temperaturze stanowiącą mieszaninę par akroleiny, pary wodnej i powietrza kieruje się do mieszalnika gazów, do którego wprowadza się określone ilości propylenu oraz dodatkowe ilości pary

wodnej, po czym mieszaninę gazowo-parową substratów kieruje się do reakcji utlenienia, zaś wywar, po oddestylowaniu akroleiny zawraca się do kolumny absorpcyjnej, w celu wyabsorbowania par akroleiny z gazów tym wywarem, po uzupełnieniu go świeżą wodą.

120

(P. 143543)

29.09.1970

Pierwszeństwo: 14.10.1969 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Gareti Morse Davi, Thomas Ligh).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych boru o ogólnym wzorze $R^1R^2B-XR^3$, w którym R^1 i R^2 są takie same lub różne i oznaczają rodnik tlenyowy lub furylowy, dowolnie podstawiony 1—3 podstawnikami takimi, jak atomy chlorowca, rodniki alkilowe, alkoksylowe, alkilotiolowe, hydroksyalkilowe lub alkeny, każdy o nie więcej niż 6 atomów węgla, katalizowane albo tioketalizowane rodniki alkanoilowe o nie więcej niż 4 atomach węgla, rodniki fenylowe albo fenylotiolowe dowolnie podstawione atomami chlorowca, rodnikami alkilowymi lub alkoksylowymi o nie więcej niż 6 atomach węgla, lub rodnikami dwualkiloaminowymi, w których rodnik alkilowy zawiera nie więcej niż 6 atomów węgla, z tym, że R^1 i R^2 łącznie zawierają nie więcej niż 4 wymienione podstawniki, X oznacza atom tlenu lub siarki, a R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik organiczny zawierający atom tlenu lub azotu z wolną parą elektronów, przy czym atom ten jest związany z atomem o symbolu X poprzez 2—4 inne atomy i jest przestrzennie usytuowany, w ten sposób, że wolna para elektronów może tworzyć wiązanie koordynacyjne oraz jeżeli każdy z symboli R^1 i R^2 oznacza niepodstawiony rodnik 2-tienyowy, wówczas symbol R^3 nie może oznaczać atomu wodoru lub rodnika 8-chinililowego, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze $R^1R^2B-R^6$, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie a R^6 oznacza rodnik alkoksylowy o 1—6 atomach węgla lub atom jodu, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze R^3XH , w którym R^3 i X mają wyżej podane znaczenie i otrzymany związek o wzorze $R^1R^2B-XR^3$, w którym R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie a R^3 oznacza rodnik organiczny o wyżej podanym znaczeniu, ewentualnie poddaje się reakcji z wodnym roztworem kwasu i otrzymuje się związek o wzorze $R^1R^2B-XR^3$ w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, X oznacza atom tlenu a R^3 oznacza atom wodoru, lub związek o ogólnym wzorze R^1R^2B-OH poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze R^3XH , w których to wzorach R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie a R^3 oznacza rodnik organiczny o wyżej podanym znaczeniu i otrzymuje się związek o wzorze $R^1R^2B-XR^3$, w którym R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie a R^3 oznacza rodnik organiczny o wyżej podanym znaczeniu, lub związek o ogólnym wzorze $(R^1)_2R^2B$ lub o ogólnym wzorze $R^1(R^2)_2B$ poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze R^3XH , w których to wzorach R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie a R^3 oznacza rodnik organiczny o wyżej podanym znaczeniu i otrzymany związek o wzorze $R^1R^2B-XR^3$, w którym R^1 , R^2 i X mają wyżej podane znaczenie a R^3 oznacza rodnik organiczny o wyżej podanym znaczeniu, ewentualnie poddaje się reakcji z wodnym roztworem kwasu i otrzymuje się związek o wzorze $R^1R^2B-XR^3$, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, X oznacza atom tlenu a R^3 oznacza atom wodoru.

120

(P. 144724)

30.11.1970.

Pierwszeństwo: 1.12.1969 - NRF.

Knapsack Aktiengesellschaft, Knapsack k/Kolonii, NRF, (Wilhelm Vogt, Kurt Sennewald, Hermann Glaeser).

Sposób wytwarzania octanów gliceryny, a mianowicie trój octanu gliceryny i dwuoctanu gliceryny na dro-

dze reakcji octanu allilu, kwasu octowego i tlenu cząsteczkowego w podwyższonej temperaturze w fazie ciekłej, znamienny tym, że roztwór octanu allilu w kwasie octowym poddaje się reakcji z mieszaniną tlenu z gazem obojętnym w temperaturze 80—250 i pod ciśnieniem 1—200 ata bez obecności katalizatorów.

120 (P. 144765) 3.12.1970.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, (Zbigniew Wielgosz, Bronisław Krajewski, Tadeusz Rawski).

Sposób wytwarzania 2,2-bis(4-hydroksyfenilo)-1,1-dwuchloroetyleny przez odchlorowodorowanie 2,2-bis(4-hydroksyfenilo)-1,1,1-tróchloroetanu w metanolewym roztworze wodorotlenku potasowego znamienny tym, że odchlorowodorowanie prowadzi się w temperaturze poniżej 60°C, zwłaszcza w temperaturze 30—40°C, w środowisku metanolewego roztworu wodorotlenku potasowego o stężeniu powyżej 20% wagowych, korzystnie o stężeniu 30—40% wagowych, w takiej ilości aby na 1 mol użytego 2,2-bis(4-hydroksyfenilo)-1,1,1-tróchloroetanu przypadło 5—10 moli wodorotlenku potasowego, korzystnie 6—8 moli, a następnie po zakończeniu reakcji mieszaninę ogrzewa się do wrzenia, po czym wprowadza się kwas nieorganiczny lub organiczny doprowadzając pH mieszaniny reakcyjnej poniżej 8 oraz wodę w takiej ilości aby po ponownym ogrzaniu nastąpiło pełne rozpuszczenie produktu w temperaturze wrzenia mieszaniny reakcyjnej, a następnie chłodzi się, oddziela wytrącony osad i przemycza wodą do pełnego rozpuszczenia i usunięcia soli potasowych użytego kwasu.

120 (P. 144798) 4.12.1970.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 131477.

Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Filofarm”, Bydgoszcz, (Janusz Trzebiński, Lesław Wichliński).

Sposób krystalizacji wodoroasparaginianów magnezu i potasu zwłaszcza otrzymanych według zgłoszenia patentowego P. 131477 znamienny tym, że jako medium krystalizacji stosuje się roztwory alkoholu etylowego, 96% dla soli potasowej i 70% dla soli magnezowej.

120 (P. 144851) 7.12.1970.

Pierwszeństwo: 8.12.1969 - NRD.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna, NRD.

Sposób uwodorniania mieszanin zawierających a-metylostyren, uzyskiwanych podczas obróbki destylacyjnej produktów rozszczepienia wodorotlenku kumenu, mogących zawierać do 30% fenolu, wodorem lub gazami zawierającymi wodór, na katalizatorach, w podwyższonej temperaturze, znamienny tym, że uwodornianie prowadzi się w temperaturze 100—200°C, korzystnie 130—170°C, pod ciśnieniem 1—250 atm, korzystnie od 1 do 50 atm, w obecności katalizatorów, składających się z tlenków lub siarczków wolframu i niklu.

120 (P. 144861) 8.12.1970

Pierwszeństwo: 11.12.1969 - Japonia.

Nippon Petrochemicals Company, Ltd., Tokio, Japonia, Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt n/Menem, NRF, Air Products and Chemicals, Inc., Filadelfia, USA, (Toshiyuku Nakajima, Karl-Heinz Eisenlohr, Winfried A. Grosshans).

Sposób wyodrębniania czystych związków aromatycznych z mieszanin o dużej zawartości związków aromatycznych, znamienny tym, że mieszaninę o wysokiej zawartości związków aromatycznych rozdziela się przez destylację na pierwszą frakcję, zawierającą benzen, toluen i związki niearomatyczne o zbliżonej temperaturze wrzenia, na drugą frakcję, zawierającą głównie aromatyczne związki C₈ oraz na trzecią frak-

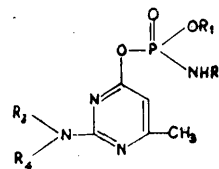
cję, zawierającą głównie aromatyczne związki C₉ i C₁₀ i z pierwszej frakcji za pomocą ekstrakcji rozpuszczalnikami otrzymuje się ekstrakt związków aromatycznych, który frakcjonuje się na czysty benzen, toluen i ksylen, zaś z drugiej frakcji otrzymuje się przez destylację ekstrakcyjną czyste aromatyczne związki C₈, a frakcję trzecią przetwarza się przez odalkilowywanie aromatycznych związków C₉ i C₁₀ w benzen, toluen i aromatyczne związki C₈.

120 (P. 146107) 31.07.1970.

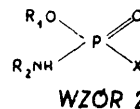
Pierwszeństwo: 1.08.1969, 21.10.1969, 19.01.1970 - Szwajcaria.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Karlheinz Milzner, Fritz Reisser).

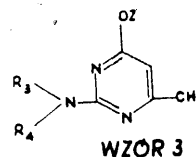
Sposób wytwarzania nowych estrów amidów kwasu fosforowego o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla, R₂ oznacza rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla, R₃ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-3 atomach węgla, a R₄ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-3 atomach węgla, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R i R₂ mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R₃ i R₄ mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza atom wodoru lub kation.

WZOR 1

WZOR 2

WZOR 3

120 (P. 146170) 11.02.1971

Pierwszeństwo 13.02.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki, (Nelson Henry Ludwig).

Sposób zwalniania izomeryzacji trans-dwuetylostyl bestrolu w pokarmach zwierzęcych, znamienny tym, że przed wprowadzeniem do pokarmu trans-dwuetylostylbestrol miesza się z mocznikiem lub osadza go z niechlorowcowanej cieczy na stałym rozdrobnionym nośniku obojętnym, wolnym od substancji rozpuszczających dwuetylostylbestrol i nadającym się do stosowania w paszach zwierzęcych.

120 (P. 146837) 12.03.1971

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, Polska, (Halina Bojarska-Dahlig, Wawrzyniec Chojnowski, Wojciech Sławiński, Zdzisław Skrzypka, Andrzej Żaremba).

Sposób wytwarzania węglanu erytromycyny przez reakcję węglanu etylenu z erytromycyną, znamienny

tym, że uprzednio odwodnione substraty poddaje się reakcji wobec K_2CO_3 w odwodnionym rozpuszczalniku organicznym w temperaturze pokojowej w ciągu 24 godzin, a otrzymany węglan erytromycyny izoluje się i oczyszcza lub ewentualnie przeprowadza w sól z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

12o

(P. 146866)

13.03.1971.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, Polska, (Halina Bojarska-Dahlig, Wawrzyniec Chojnowski, Wojciech Sławiński, Zdzisław Szyпка, Andrzej Zaremba).

Sposób wytwarzania estrów węglanu erytromycyny z kwasami dwukarboksylowymi oraz ich soli znamienne tym, że uprzednio odwodniony węglan etylenu poddaje się reakcji z odwodnionymi estrami erytromycyny w odwodnionych rozpuszczalnikach organicznych w temperaturze od pokojowej do temperatury wrzenia rozpuszczalnika w czasie do 24 godz. w obecności K_2CO_3 , a otrzymany ester węglanu erytromycyny izoluje się lub przeprowadza się w sól.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że węglan erytromycyny poddaje się reakcji z chlorkami kwasów dwukarboksylowych lub odpowiednimi bezwodnikami w rozpuszczalniku organicznym w obecności środka wiążącego HCl, korzystnie $NaHCO_3$, w temperaturze od $-10^\circ C$ do temperatury pokojowej, a izoluje się przez wytrącenie wodą z roztworu w rozpuszczalniku organicznym, korzystnie acetonie.

120

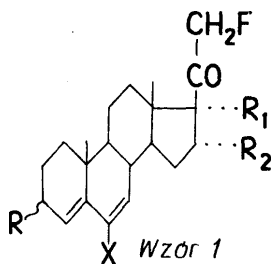
(P. 147534)

15.04.1971.

Pierwszeństwo: 17.04.1970 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych chlorowcosteroidów, znamienny tym, że związki o wzorze 1, w którym R oznacza wolną, zestryfikowaną lub alkoksylowaną grupę hydroksylową, każde R i R_2 oznacza wolną, zestryfikowaną lub alkoksylowaną grupę hydroksylową a R razem z R_2 oznacza grupę o wzorze 2, w którym Z oznacza dwie węglowodorowe grupy alifatyczne, aromatyczne lub aryloalifatyczne lub ugrupowanie $C=Z$ oznacza grupę cykloalkilidenową, a X oznacza atom fluoru lub atom chloru, otrzymuje się w znany sposób.

12o

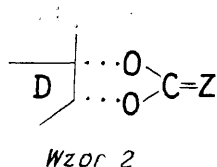
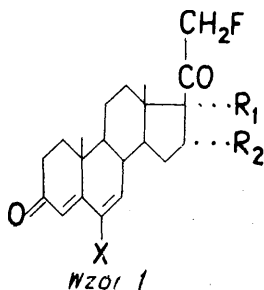
(P. 147545)

15.04.1971.

Pierwszeństwo: 17.04.1970 - Szwajcaria.

CIBA - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych chlorowcosteroidów szeregu pregnanu znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 1, w którym R oraz R_2 oznaczają wolne,

estryfikowane lub eteryfikowane grupy hydroksylowe, lub R1 razem z R_2 oznaczają ugrupowanie o wzorze 2, w którym Z oznacza reszty węglowodorowe alifatyczne, aromatyczne lub aryloalifatyczne, lub ugrupowanie o wzorze $C=Z$ oznacza grupę cykloalkilidenową, zaś X oznacza atom chloru lub fluoru, lub pochodne 1-dehydro tych związków, wytwarza się metodami znanymi jako takie.

12o

(P. 147550)

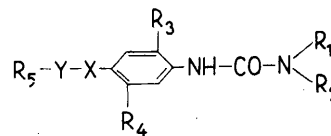
17.09.1970.

Zgłoszenie wydzielone ze zgłoszenia nr P. 143270.

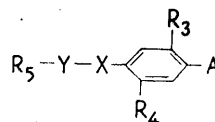
Pierwszeństwo: 19.09.1969 - Szwajcaria.

CIBA - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

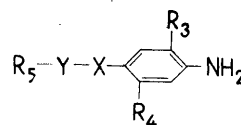
Sposób wytwarzania nowych pochodnych fenylomocznika o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkilową, alkenylową, alkinyłową, alkoksylową lub resztę formylową, R_2 oznacza grupę alkilową, R_3 oznacza atom wodoru lub fluoru, R_4 oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę alkilową lub chlorowcoalkilową, R_5 oznacza grupę o wzorze $-CN$ lub o wzorze $-C(R)_6$, w którym R_6 oznacza atom wodoru, chlorowca, rodnik alkilowy lub halogenoalkilowy, X oznacza atom tlenu lub siarki, a Y oznacza resztę alkilenową, pod warunkiem, że jeśli R_3 i R_4 oznaczają atomy wodoru, a R_5 oznacza grupę o wzorze $H-C(R)_2-$, wówczas R i R_2 nie mogą oznaczać rodników metylowych, znamienny tym, że reakcji poddaje się związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_3 , R_4 , R_5 , Y i X mają wyżej podane znaczenie, a A oznacza grupę o wzorze $-NH-COOR'$, $NHCO-hal$, $-NH-CO-NH_2$ lub $-N=C=O$, w których to wzorach R' oznacza rodnik alkilowy lub aryłowy, a hal oznacza atom chlorowca, ze związkiem aminowym pierwszorzędowym lub drugorzędowym o wzorze R_1NH_2 lub $-NH(R_1)(R_2)$, w których to wzorach R i R_2 mają wyżej podane znaczenie, albo reakcji poddaje się pochodną aniliny o wzorze 3, w którym R_3 , R_4 , R_5 , Y i X mają wyżej podane znaczenie, z pochodną kwasu karbaminowego o wzorze $(R_1)(R_2)N-COOR'$, $(R_1)(R_2)N-CO-NH-hal$ lub $R_1-N=C=O$, w których to wzorach R i R_2 i hal mają wyżej podane znaczenie, a R' oznacza rodnik alkilowy lub aryłowy, albo fenylomocznik o wzorze 3, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i X mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze $R_5-Y-hal$, w którym R_5 i Y mają wyżej podane znaczenie.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12o

(P. 147597)

16.04.1971.

Pierwszeństwo: 17.04.1970 - NRF.

Glanzstoff AG, Wuppertal, NRF, (Helmut Mägerlein, Gerhard Mayer, Hans-Dieter Rupp).

Sposób wytwarzania tiofosgeny przez redukcję chlorku tróchlorometanosulfenylu za pomocą siarko-

wodoru w podwyższonej temperaturze, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w temperaturze 120—180 na żelu krzemionkowym.

12o

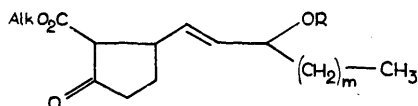
(P. 147804)

28.04.1971.

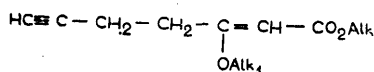
Pierwszeństwo: 30.04.1970 - Francja.

Roussel - UCLAF, S.A., Paryż, Francja, (Jacques Martel, Edmond Toromanoff).

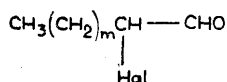
Sposób wytwarzania nowych cyklopentanonów **dwu** podstawionych zwłaszcza estrów alkilowych kwasu 3-(3'-OR-trans-1'-alkenylo)-cyklopentanono-2-karboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym Alk oznacza niższy rodnik alkilowy, R oznacza atom wodoru lub ma znaczenie jak symbol R', R' oznacza grupę acylową lub rodnik α-czterowodoropiranylowy, a symbol m oznacza liczbę całkowitą 3—5, znamienny tym, że kwas propargilooctowy lub jego pochodną poddaje się reakcji z prekursorem estru alkilowego kwasu octowego do wytworzenia estru alkilowego kwasu 3-oksy-6-heptynowego o ogólnym wzorze $\text{HC}\equiv\text{C}-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{COCH}_2\text{CO}_2\text{Alk}$, w którym Alk ma wyżej podane znaczenie, po czym funkcyjną grupę kargonylową w pozycji 3 ochrania się przez eteryfikację za pomocą czynnika eteryfikującego do wytworzenia estru alkilowego kwasu 3-alkoksy-6-alkyno-2-heptenowego o ogólnym wzorze 13, w którym Alk ma wyżej podane znaczenie, a Alk oznacza niższy rodnik alkilowy, po czym otrzymany ester w postaci jego soli metalicznej, poddaje się kondensacji z α-halogenoalkanem o ogólnym wzorze 14, w którym Hal oznacza atom chloru, lub bromu, a symbol m oznacza liczbę całkowitą 3—5, a następnie otrzymany ester alkilowy kwasu 3-alkoksy-8-hydroksy-9-halogeno-6-alkynowego o ogólnym wzorze 15 poddaje się hydrolizie czynnikiem kwasowym i wytworzony ester alkilowy kwasu 3-oksy-8-hydroksy-9-halogeno-6-alkynowego o ogólnym wzorze 16 poddaje się uwodornieniu, w obecności katalizatora metalicznego częściowo zdeaktywowanego i wytworzony ester alkilowy kwasu 3-oksy-8-hydroksy-9-halogeno-cis-6-alkenowego o ogólnym wzorze 17 poddaje się reakcji z alkoholanem metalu alkalicznego i wytworzony trans-epoksy-cis-alken o ogólnym wzorze 18 poddaje się reakcji z II rzęd. aminą, po czym wytworzoną odpowiednią enaminę cyklizuje się za pomocą czynnika zasadowego do wytworzenia estru alkilowego kwasu 3-(3'-hydroksy-trans-1'-alkenylo)-cyklopentanono-2-karboksylowego o ogólnym wzorze 19, w którym II-rzęd. alkoholową grupę funkcyjną ewentualnie blokuje się w znany sposób do wytworzenia pochodnej o ogólnym wzorze 20, w którym R' oznacza grupę acylową lub rodnik α-czterowodoropiranylowy.

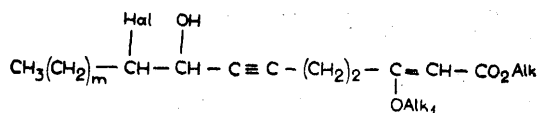
WZÓR 1

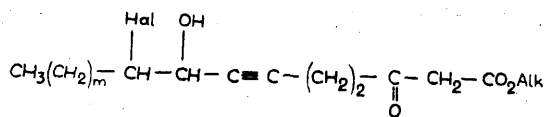
WZÓR 13

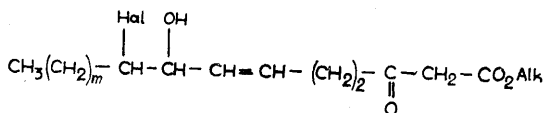
WZÓR 14

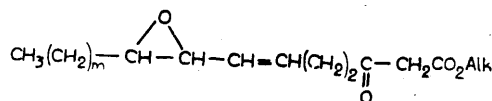
WZÓR 15

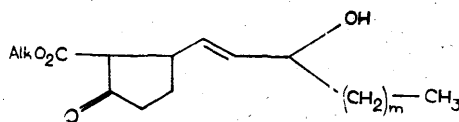
WZÓR 16

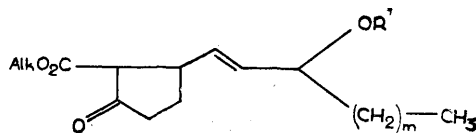
WZÓR 17

WZÓR 18

WZÓR 19

WZÓR 20

12o

(P. 148178)

15.05.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska, (Lidia Jakubowicz, Janusz Bereś, Jerzy Wasilewski, Alfons Rataj).

Sposób wytwarzania estrów kwasów mono- i **dwu**-karboksylowych oraz bezwodników kwasów dwukarboksylowych z alkoholami mono i wielowodorotlenowymi w obecności znanych katalizatorów estryfikacji oraz ewtl. w obecności rozpuszczalników organicznych typu benzen lub toluen służących dla odprowadzania wody reakcyjnej znamienny tym, że mieszaninę reakcyjną monokwasu, dwukwasu lub monoestru, alko-

holu mono lub wielowodorotlenowego oraz katalizatora z ewtl. dodatkiem rozpuszczalnika aromatycznego wprowadza się w sposób ciągły z taką szybkością do dwóch lub ewentualnie trzech reaktorów typu mieszalnikowego, ułożonych względem siebie szeregowo lub kaskadowo, w których znajduje się wrzący produkt estryfikacji o wysokim stopniu przereagowania danego kwasu do estru, przy czym w pierwszym stopniu przereagowanie wynosi 80—90%, zaś w ostatnim 97—100%, zachowując stały poziom wrzącej cieczy w reaktorach, przy czym produkty w fazie parowej z I stopnia syntezy odprowadza się przez rurę odpowietrzającą połączoną alternatywnie z kolumną, w którą zaopatrzony jest ostatni reaktor lub wprost połączoną ze wspólnym kondensatorem par, zaś produkty parowe z reaktora ostatniego odprowadza się przez kolumnę, zawierającą 1—20 pól teoretycznych, po czym lotne produkty, po ochłodzeniu ich w kondensatorze, po ewtl. oddzieleniu z nich wody w separatorze odprowadza się w sposób ciągły z układu lub zawraca w takim stosunku do reaktorów w jakim odprowadzono je z reaktorów I i II stopnia syntezy.

12o

(P. 148179)

15.05.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska, (Zdzisław Pyzik, Witold Pawłowski, Edward Chromniak).

Sposób wytwarzania soli wapniowych, soli magnezowych i soli cynkowych kwasów alkilobenzenosulfonowych z produktu odpadkowego otrzymanego w procesie alkilacji benzenu chloroalkanami znamienny tym, że produkt odpadkowy poddaje się sulfonowaniu gazowym trójtlenkiem siarki do liczby kwasowej 25—120 KOH/g w temperaturze 50—60°C, następnie neutralizuje się produkt sulfonowania wodorotlenkiem wapnia, wodorotlenkiem magnezu lub wodorotlenkiem cynku w stosunku zależnym od liczby kwasowej, po czym całość ogrzewa się w celu odpędzenia wody do temperatury około 200°C, otrzymuje się produkty zawierające powyżej 20% wagowych składnika aktywnego i dających się mieszać we wszystkich możliwych stosunkach również z solami barowymi otrzymywanymi wg zgłoszenia patentowego P. 135758/1969 r.

12o

(P. 148198)

17.05.1971.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Barwników, Zgierz, (Jerzy Gniłka, **omasz** Budzisz, Zofia Rogalska).

Sposób wytwarzania 4,4'-dwuaminodwufenylosulfonu na drodze kondensacji p-chlorobenzenosulfochloru z chlorobenzenem wobec chlorku glinowego i następnej amonolizy otrzymanego 4,4'-dwuchlorodwufenylosulfonu, znamienny tym, że chlorobenzen poddaje się reakcji chlorosulfonowania znanym sposobem w temperaturze 10—90°C, stosując równocześnie nadmiar chlorobenzenu jako rozpuszczalnik i oczyszcza następnie otrzymany surowy p-chlorobenzenosulfochlor w tym samym środowisku przez odwodnienie na drodze rozpuszczenia w temperaturze pokojowej w 3-krotnej ilości wagowej chlorobenzenu, po czym usuwa się wyodrębnioną warstwę wodną, a warstwę chlorobenzenu zadaje się chlorkiem glinowym w temperaturze 20—70°C, a następnie wylewa mieszaninę reakcyjną, ochłodzoną do temperatury 20°C, do mieszaniny lodu ze stężonym kwasem solnym, ogrzewa całość do temperatury 90°C, oddziela na gorąco warstwę chlorobenzenu, którą pozostawia się do krystalizacji i odsąca wytrącony 4,4'-dwuchlorodwufenylosulfon, który poddaje się w autoklawie amonolizie za pomocą 15-krotnej ilości molowej amoniaku w postaci 25%-owej wody amoniakalnej w obecności siarczanu miedziowego i aminy trzeciorzędowej w temperaturze 190—200°C, odsąca otrzymany surowy 4,4'-dwuaminodwufenylosulfon, przemywa wodą, rozpuszcza w temperaturze pokojowej w rozcieńczonym kwasie solnym, sączy z węglem aktywnym, alkalizuje przesącz po rozcieńczeniu zimną wodą, 10%-owym ługiem sodowym lub 10%-owym roztworem sody, odsąca wytrącony osad i suszy w temperaturze 80—90°C.

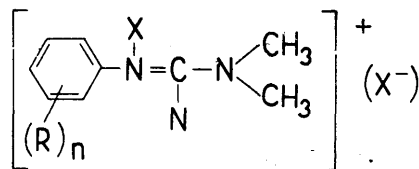
12o

(P. 148252)

19.05.1971.

Esso Research and Engineering Company, Linden, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania nowych halogenków N-chloro wco - N - fenylo -N', N' - d wumetyloformamidynowych związków o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkoksylową o 1—6 atomach węgla, grupę alkilową o 1—6 atomach węgla, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, atom bromu lub chloru, n oznacza liczbę całkowitą 1—4, a X oznacza grupę zawierającą atom bromu lub chloru, znamienny tym, że na N,N-dwumetylo-N'-formamidynę działa się chlorem lub bromem.

Wzór 1

12o

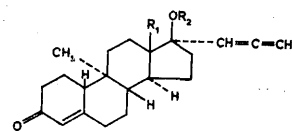
(P. 148257)

19.05.1971.

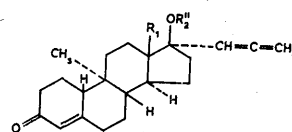
Pierwszeństwo: 21.05.1970, 25.01.1971 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Robert V. Coombs, Eugene E. Galantay).

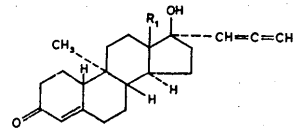
Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym R1 oznacza rodnik metylowy, etylowy lub n-propylowy, a R2 oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, grupę acetoacetylową lub grupę alkanoilową zawierającą 2—4 atomów węgla, znamienny tym, że związki o wzorze 1 otrzymuje się, gdy poddając działaniu kwaśnego środowiska wodnego lub reakcją odsczepienia lub przegrupowania związki o wzorze 2, w którym R1 i R2 mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza pierścienie A i B wraz z ich podstawnikami i jest przedstawiony wzorami Z1, Z2 lub Z3, w których R oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla i albo R4 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla albo obydwa R4 razem z atomami tlenu tworzą grupę etylenodwukso lub n-propylenodwukso, albo związki o wzorze 1 otrzymuje się przez przegrupowanie związków o wzorze 3, w którym R i R2 mają wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 1b, w którym R

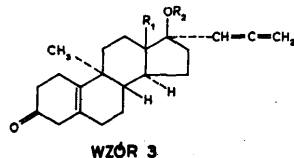
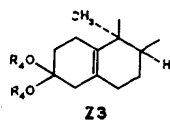
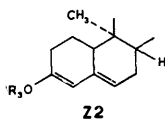
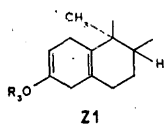
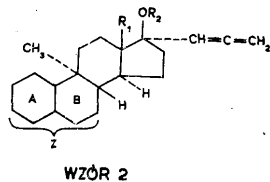
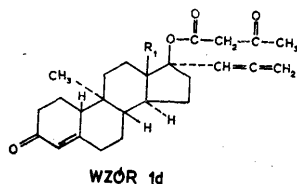
WZÓR 1

WZÓR 1b

WZÓR 1c

ma wyżej podane znaczenie, a R_2'' oznacza grupę alkanilową zawierającą 2—4 atomów węgla otrzymuje się przez acylowanie związków o wzorze 1c, w którym R ma wyżej podane znaczenie albo otrzymuje się związki o wzorze 1d, w którym R ma wyżej podane znaczenie, przez acetoacetylowanie związków o wzorze 1c.

120 (P. 148301) 22.05.1971.

Pierwszeństwo: 23.05.1970 - Holandia.

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Jentje Bonneina, Henri Joseph Hubert Simon).

Sposób wydzielania akrylonitrylu z roztworów soli amonowych zanieczyszczonych akrylonitrylem przez destylację i ewentualnie odpędzenie roztworów soli amonowych, znamienny tym, że odczyn destylowanego roztworu doprowadza się do wartości pH 5 lub poniżej przez dodanie kwasu.

120 (P. 148332) 24.05.1971.

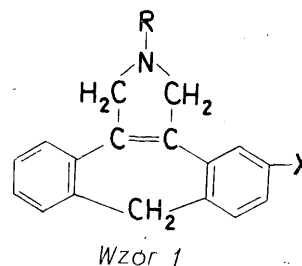
Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Szwajcaria.

CIBA - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych cykloheptenu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o najwyżej 4 atomach węgla lub rodnik alilowy, a X oznacza atom wodoru, chloru, rodnik metylowy lub metoksylowy i ich soli addycyjnych z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że reaktywny ester związku o ogólnym wzorze 2, w którym X ma wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a otrzymany produkt reakcji ewentualnie przekształca się

w sól addycyjną z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

Odmiana sposobu według zastr. 1, znamienna tym, że związek o ogólnym wzorze 4, w którym Ac oznacza grupę acylową kwasu organicznego, a X ma znaczenie podane w zastr. 1, hydrolizuje się i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przekształca się w sól addycyjną z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

120 (P. 148333)

24.05.1971.

Pierwszeństwo: 26.05.1970 - Japonia.

Nippon Shokubai Kagaku Kogyo Co., Ltd., Osaka, Japonia, (Takahi Ohara, Michio Ueshima, Issu Yanagisawa).

Sposób wytwarzania akroleiny lub metakroleiny na drodze propylenu lub izobutyleny utleniania w fazie gazowej, w obecności katalitycznie działającego tlenku metalu, korzystnie w temperaturze 250—450°C i pod ciśnieniem 1—10 atmosfer znamienny tym, że jako katalizator stosuje się tlenek metalu, w którym stosunek atomowy składników w postaci pierwiastków metalicznych: Co : Fe : Bi : W : Mo : Si : Z wynosi 2,0-20,0 : 0,1-10,0 : 0,1—10,0 : 0,5-10,0 : 2,0—11,5 : 0,5—15,0 : 0,005 do 1,0, przy czym Z oznacza atom metalu alkalicznego, a suma W i Mo wynosi 12,0.

120 (P. 148364)

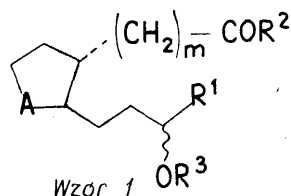
25.05.1971.

Pierwszeństwo: 27.05.1970 - Wielka Brytania.

May and Baker Limited, Dagenham, Wielka Brytania.

Sposób otrzymywania związków pochodnych cyklopentanu o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza grupę karbonylową lub grupę o wzorze $-\text{CH}(\text{OR}^3)-$, R^1 oznacza rodnik alkilowy, zawierający 1—10 atomów węgla, albo rodnik cykloalkilowy, zawierający 3-10 atomów węgla lub rodnik alkilowy podstawiony rodnikiem cykloalkilowym, w którym część alkilowa zawiera 1—4 atomów węgla a część cykloalkilową 3—10 atomów węgla, m oznacza liczbę 4 lub 6, R^2 oznacza grupę hydroksylową lub grupę o wzorze $-\text{OR}^4$ lub grupę o wzorze 2 albo, gdy A oznacza grupę $-\text{CH}(\text{OR}^3)-$, R^2 oznacza grupę o wzorze 3, w których to wzorach R^4 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, R^5 , R^6 i R^7 i R^8 oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy w przypadku gdy R^2 oznacza grupę hydroksylową lub grupę $-\text{OR}^4$, R^3 oznacza grupę o wzorze $-\text{COR}^9$, w którym R^9 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, R^3 ma jednakowe znaczenie w grupie $-\text{OR}^3$ i w grupie $-\text{CH}(\text{OR}^3)-$, oraz w przypadku gdy R^2 oznacza grupę hydroksylową, ich nietoksycznych soli addycyjnych znamienny tym, że dla otrzymania związków, w których wzorze R^2 oznacza grupę hydroksylową, a R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, przeprowadza się hydrolizę alkaliczną w środowisku wodno-organicznym i w temperaturze 40—110°C związku o wzorze ogólnym 30, w którym A, m, R^1 , R^3 , R^4 mają wyżej podane znaczenie, albo dla otrzymania związków, w których wzorze A oznacza grupę $-\text{CH}(\text{OR}^3)-$, zaś R^2 oznacza grupę $-\text{OR}^4$ a R^3 jest atomem wodoru, związek o wzorze ogólnym 4, w któ-

rym R^1 , R^4 i m mają wyżej podane znaczenie a R^{10} oznacza grupę 2-czterowodoropiranylową lub grupę 2-czterowodoropiranylową podstawioną jednym lub kilkoma rodnikami alkilowymi zawierającymi od 1—7 atomów węgla, traktuje się wodnym roztworem kwasu nieorganicznego w rozpuszczalniku organicznym w temperaturze pomiędzy temperaturą otoczenia a 60°C i w obecności żywicy kationowymiennej, albo dla otrzymania związków, w których wzorze A oznacza grupę $-\text{CH}(\text{OR}^3)-$, zaś R^2 oznacza grupę $-\text{OR}^4$ a R^3 jest atomem wodoru, związek o wzorze ogólnym 21, w którym R^1 i R^4 mają wyżej podane znaczenie a n jest liczbą 1 lub 2, uwadnia się wodorem wobec katalizatora w obojętnym rozpuszczalniku organicznym pod ciśnieniem i w temperaturze otoczenia, albo dla otrzymania związków, w których wzorze A oznacza grupę karbonylową zaś R^2 oznacza grupę hydroksyloową, a R^3 jest atomem wodoru, związek o wzorze ogólnym 24, w którym m , R^1 i R^4 mają wyżej podane znaczenie a każdy z symboli R^{12} oznacza jednakowy rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla lub oba podstawniki R^{12} razem tworzą łańcuch etylenowy ewentualnie podstawiony identycznymi rodnikami alkilowymi o 1—4 atomach węgla, poddaje się hydrolizie alkalicznej, w środowisku wodnoorganicznym i w temperaturze $40-110^\circ\text{C}$ a otrzymany produkt hydrolizuje się w środowisku lekko kwaśnym w temperaturze otoczenia lub też postępuje się odwrotnie, albo dla otrzymania związków w których wzorze R^2 oznacza grupę $-\text{OR}^4$ a R^3 oznacza rodnik alkilowy, związek o wzorze ogólnym 31, traktuje się związkiem o wzorze R^3Y lub 28, w których A, R^1 , R^4 i m mają wyżej podane znaczenie, R^{13} i R^{14} oznaczają rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla a Y oznacza atom chloru, bromu lub jodu lub też resztę sulfonową lub siarczanową, albo dla otrzymania związków, dla których R^2 oznacza grupę hydroksyloową lub grupę $-\text{OR}^4$ a R^3 oznacza grupę o wzorze $-\text{COR}^9$ związek o wzorze 32, w którym R^2 oznacza grupę hydroksyloową lub grupę $-\text{OR}^4$ poddaje się reakcji w obojętnym rozpuszczalniku organicznym, w obecności zasady i w temperaturze otoczenia, ze związkiem o wzorze $(R^5\text{CO})_2\text{O}$, w których to wzorach R^1 , R^4 , R^9 i m mają wyżej podane znaczenie, albo dla otrzymania związków, w których wzorze R^2 oznacza grupę o wzorze 2 lub 3, związek o wzorze ogólnym 30 traktuje się w rozpuszczalniku organicznym i w temperaturze $50-120^\circ\text{C}$ oraz w obecności zasady, związkiem o wzorze HNR^5R^6 lub $\text{H}_2\text{N}\text{R}^7\text{R}^8$, w których to wzorach A, R^1 , R^3 , R^4 , R^5 , R^6 , R^7 i R^8 mają wyżej podane znaczenie, albo dla otrzymania związków, w których wzorze R^2 oznacza grupę o wzorze 2 lub 3 a R^3 oznacza rodnik alkilowy, związek o wzorze 29 traktuje się w obojętnym rozpuszczalniku organicznym i w temperaturze otoczenia związkiem o wzorze $\text{HN}\text{R}^5\text{R}^6$ lub $\text{H}_2\text{N}\text{N}\text{R}^7\text{R}^8$, przy czym R^3 oznacza rodnik alkilowy, Z oznacza atom chlorowca a A, R^1 i m mają wyżej podane znaczenie, albo dla otrzymania związków, w których wzorze R^2 oznacza grupę OR^4 a R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, związek o wzorze 33 traktuje się związkiem o wzorze R^4OH , w temperaturze $50-110^\circ\text{C}$ i w obecności wodnego roztworu kwasu nieorganicznego lub tlenkiem srebra a następnie związkiem o wzorze R^4Y na gorąco w obojętnym rozpuszczalniku organicznym lub gdy R^4 oznacza grupę $-\text{CHR}^{13}\text{R}^{14}$ związkiem o wzorze 28 w temperaturze otoczenia i w obojętnym rozpuszczalniku organicznym, przy czym symbole A, R^1 , R^4 , Y i m mają wyżej podane znaczenie, a następnie, w przypadku gdy R^2 oznacza grupę hydroksyloową, przekształca się otrzymane związki w nietoksyczne sole metalu alkalicznego albo w sole amonowe lub w sole amin.

12o

(P. 148440)

28.05.1971.

Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Maria Skibińska, Czesława Danuta Księżny, Romana Jaworska, Teresa Uszycka-Horawa).

Sposób wytwarzania 5 α -2,1-dwubromo-6 β -fluorowych pochodnych serii pregnanu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza wodór lub grupę hydroksyloową ewentualnie zestryfikowaną niższym alifatycznym kwasem karboksylowym zawierającym 1—5 atomów węgla, R_2 oznacza wodór, grupę hydroksyloową lub grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, lub R i R_2 tworzą razem grupę izopropylodeneduoksoową, a Z oznacza wodór lub acyl niższego alifatycznego kwasu karboksylowego zawierającego 1—5 atomów węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i Z mają podane wyżej znaczenie, poddaje się działaniu bromu wobec kwaśnego katalizatora w środowisku chlorowcoalkanu oraz/lub niższego alkoholu alifatycznego, po czym produkt wyodrębnia się i ewentualnie oczyszcza.

12o

(P. 148455)

28.05.1971.

Pierwszeństwo: 29.05.1970

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Werner Melzer, Leo Schupmehl, Werner Wellbrock).

Sposób wytwarzania produktów przyłączenia tlenu etylenu do związków z ruchomym wodorem, znamienny tym, że produkt reakcji pobiera się do automatycznego urządzenia do pomiaru temperatury zmętnienia, mierzy się temperaturę zmętnienia i stosuje się ją jako wielkość regulowaną dla dozowania i wyłączania dodatku tlenu etylenu do mieszaniny reakcyjnej.

Urządzenie do przeprowadzenia sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się ze sterowania czasowego, z programowo sterowanego urządzenia do dozowania i mieszania i komory pomiaru temperatury zmętnienia z termometrem, ogrzewania, mieszadła i fotometru prześwietlającego oraz regulatora wartości granicznej jednostki wyborczej i zasobnika wartości mierzonej.

Urządzenie do przeprowadzenia sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z pracującego w sposób ciągły urządzenia do dozowania i mieszania i komory pomiaru temperatury zmętnienia, przy czym komora pomiarowa jest wyposażona w regulowane przez zmętnienie w sposób ciągły ogrzewanie i termometr.

12o

(P. 148467)

27.05.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej Warszawa, (Andrzej Artung, Zdzisław Bruszewski, Andrzej Daniewski, Wojciech Kulicki, Edward Ryzński).

Sposób wytwarzania chlorowodoru d,l-cysteiny przez redukcję 2-amino-4-karboksy-tiazoliny amalgamatem sodu, utworzenie w środowisku kwaśnym związku kompleksowego d,l-cysteiny z chlorkiem rtęciowym i rozkład tego kompleksu, znamienny tym, że podczas redukcji utrzymuje się pH roztworu w granicach 8—10 a powstającą podczas redukcji metyloaminę usuwa się w sposób ciągły ze środowiska reakcji, zaś rozkład związku kompleksowego chlorowodoru d,l-cysteiny z chlorkiem rtęciowym przeprowadza się w rozpuszczalniku organicznym, przy czym chlorowodorek d,l-cysteiny wyodrębnia się z roztworu po usunięciu siarczku rtęciowego.

12o

(P. 148488)

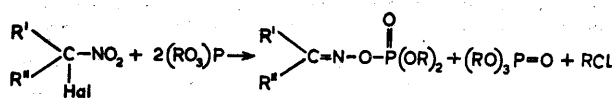
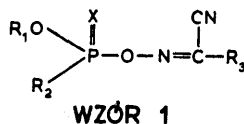
20.04.1966.

Pierwszeństwo: 26.06.1965 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF.

Sposób wytwarzania nowych estrów kwasu fosforowego, fosfonowego, tionofosforowego i tionofosfonowego

go o ogólnym wzorze 1, w którym (R_1) oznacza prosty lub rozgałęziony wodnik alkilowy o 1 do 6 atomach; węgla ewentualnie podstawiony chlorowcem w jednym lub w kilku położeniach, (R_2) oznacza rodnik alkilowy lub grupę alkoksylową o 1 do 4 atomach węgla, niższą grupę alkiloaminową, dwualkiloaminową lub rodnik fenyłowy, grupę fenoksylową, cykloheksylową lub cykloheksoksylową, (R_3) oznacza rodnik fenyłowy, nafityłowy lub pirydyłowy ewentualnie podstawiony 1 do 3 atomami chlorowca, niższymi rodnikami alkilowymi grupami alkoksylowymi, alkilomerkaptowymi i/lub nitrowymi i (X) oznacza atom tlenu lub siarki, znamieny tym, że poddaje się reakcji wymieniony halogenki estrów kwasu fosforowego, fosfonowego, tionofosforowego lub tionofosfonowego o ogólnym wzorze 2, z nityrami kwasu alfaoksiminoarylooctowego o ogólnym wzorze 3, pod postacią ich soli lub w obecności środków wiążących kwasy, przy czym we wzorach 2 i 3 R_1 , R_2 , R_3 i X mają wyżej podane znaczenia, a Hal oznacza atom chlorowca.

120

(P. 148632)

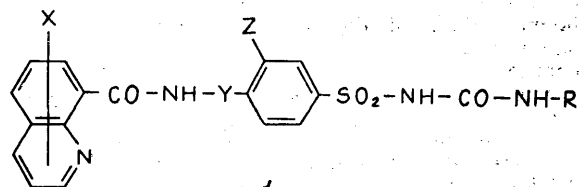
5.06.1971.

Pierwszeństwo: 6.06.1970, 26.04.1971 -
Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Rudi Weyer, Walter Aumiiller, Helmut Weber, Roland Schweitzer, Ruth Heerdt).

Sposób wytwarzania sulfonylomoczników o wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru, chloru, bromu, grupę metoksylową lub metylową, Y oznacza grupę $-\text{CH}(\text{CH}_3)-\text{CH}_2-$, $-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{CH}_3)-$, lub korzystnie $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$, R oznacza grupę alkilową o 3—6 atomach węgla, grupę cykloalkilową o 5—8 atomach węgla, która ewentualnie może być podstawiona 1—2 grupami alkilowymi o łącznej ilości do 3 atomów węgla lub atomem chloru, grupę cykloalkenylową o 5—8 atomach węgla, która ewentualnie może być podstawiona 1—2 grupami alkilowymi o łącznej ilości 3 atomów węgla, grupę dwucykloalkilową lub dwucykloalkenylową o 7 lub 8 atomach węgla, grupę nortrójcykliczną, grupę spiro-(2,4)-heptylową, resztę alkilnoiminową o 3—7 atomach węgla w pierścieniu, która ewentualnie może być nienasycona lub być podstawiona 1—2 grupami metylowymi lub niższą grupą alkilową lub grupą metoksylową, resztę pięciometylenoiminową, podstawioną resztą endoalkilenową o 1—3 atomach węgla, resztą sześciometylenoiminową podstawioną grupą endoetylenową o pozycji β - ϵ , resztę tetrahydroizindolinową, 4,7-endoalkilenoheksahydro- lub tetrahydroizindolinową, przy czym grupa endoalkilenowa zawiera 1—2 atomów węgla i podwójne wiązanie związku tetrahydro znajduje się w pozycji 5,6, Z oznacza atom wodoru lub resztę węglowodorową o 1—2 atomach węgla, która z grupą Y tworzy pierścień 5- lub 6-członowy oraz ich soli, znamieny tym; że do związków, które zawierają ugrupowanie o wzorze 2, przy czym n oznacza liczby 0, 1 lub 2, wprowadza się, ewentualnie stopniowo, resztę o wzorze 3 i resztę o wzorze $-\text{CO}-\text{NH}-\text{R}$, przy czym reszty o wzorze 2 i $-\text{CO}-\text{NH}-\text{R}$ związane są grupą $-\text{NH}-$, która zawarta jest w reszcie o wzorze 2 albo w reszcie o wzorze 2, a następnie produkty reakcji utlenienia się i ewentualnie w celu wytworzenia soli traktuje się

środkami alkalicznymi lub fizjologicznie obojętnymi kwasami nieorganicznymi lub organicznymi.

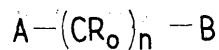
120

(P. 148647)

7.06.1971.

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Sergio Arighetti, Eugenio Vajna, Sebastiano Cesca).

Sposób wytwarzania nowych węglowodorów poli enowych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik aryłowy albo alkilowy, n oznacza liczbę —3, A oznacza rodnik o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 , R_6 i R_7 oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe, cykloalkilowe albo aryłowe, a B oznacza rodnik alkadienowy o dwóch sprzężonych wiązaniach podwójnych o ogólnym wzorze 3 lub 4, w których to wzorach R' , R'' i R''' oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe lub aryłowe, a R we wzorze 3 oznacza rodnik alkilowy, znamieny tym, że związek Grignarda o ogólnym wzorze 5, w którym R_0 , n i A mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chloru, bromu lub jodu, poddaje się reakcji ze związkiem karbonylowym, w którym grupa karbonylowa jest sprzężona z podwójnym wiązaniem pomiędzy dwoma atomami węgla, albo związek karbonylowy o ogólnym wzorze 7, w którym R_0 , n i A mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem Grignarda o ogólnym wzorze 8, w którym R' , R'' , R''' i X mają wyżej podane znaczenie, albo cyklopentadien poddaje się reakcji Diels-Aldera z trójolefiną mającą co najmniej dwa sprzężone wiązania podwójne i podstawniki alkilowe przy atomach węgla wchodzących w skład wiązań podwójnych.

120

(P. 148697)

9.06.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 141304)

Pierwszeństwo: 10.06.1970, 16.10.1970 -
Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin u. Soda Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Heinz Engelbach, Herman Wistuba, Michael Jolyon Sprague, Hans Juergen Sturm, Herbert Armbrust).

Sposób wytwarzania antrachinonu za pomocą utleniania tlenem w fazie gazowej w obecności katalizatora, indanu o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 są takie same lub różne i w każdym przypadku oznaczają grupę alkilową, R_4 i/lub R_5 ponadto mogą oznaczać również w każdym przypadku atom wodoru według patentu nr (P. 141304) znamieny tym, że reakcję prowadzi się z indanem o wzorze 1 lub pochodnymi dwufenylometanu o wzorze ogólnym 2, w którym poszczególne podstawniki R_4 , R_5 i R_6 są takie same lub różne i w każdym przypadku oznaczają atom wodoru lub grupę alifatyczną, a ponadto również obydwa podstawniki R_5 i/lub obydwa podstawniki R_6 w każdym przypadku razem mogą oznaczać grupę ketonową i/lub R_4 i jeden z podstawników R_6 razem mogą oznaczać grupę alifatyczną z jednym podstawionym rodnikiem metylowym lub o przynajmniej 2 atomach węgla lub obydwa podstawniki R_5 i jeden

podstawnik R_6 lub jeden podstawnik R_5 i obydwa podstawniki R_6 lub obydwa podstawniki R_5 i obydwa podstawniki R_6 w każdym przypadku razem mogą oznaczać jedną grupę alifatyczną, jako produktami wyjściowymi w obecności związków pięciwartościowego wanadu i ewentualnie dodatkowo związków potasu, boru, talu, antymonu i/lub cezu.

12o

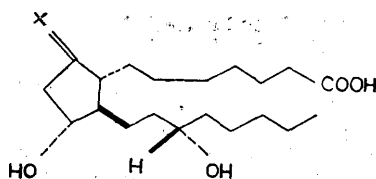
(P. 148507)

31.05.1971.

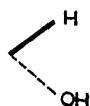
Pierwszeństwo: 1.06.1970 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki, (Walter Morozowich).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych prostaglandyny łatwo rozpuszczalnych kryształów trój(hydroksymetylo)aminometanu o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza $=O$ lub grupę o wzorze 2 znamieny tym że rozcieńczony roztwór związku o wzorze 1 w którym X ma wyżej podane znaczenie w acetonitrylu o temperaturze $65-85^{\circ}C$ miesza się ze stężonym, wodnym roztworem zawierającym równoważną ilość trój(hydroksymetylo)aminometanu, chłodzi się uzyskaną mieszaninę do temperatury $20-30^{\circ}C$, utrzymuje się mieszaninę w temperaturze $20-30^{\circ}C$ aż do wytworzenia kryształów i kryształy wyodrębnia się.

WZÓR 1

WZÓR 2

120

(P. 148565)

2.06.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska, Polska, (Dominik Nowak, Kazimierz Poreda, Zygmunt Hehn, Jana Pethe).

Sposób wytwarzania środka emulgującego niejonowego o własnościach reaktywnych znamieny tym, że wysokooksyetylowane alkohole nasycone lub i nie-nasycone zawierające od 16—22 atomów węgla w łańcuchu alkilowym, oksyetylowane amidy i oksyetylowane alkilofenole poddaje się reakcji z mocznikiem w temperaturze $150-180^{\circ}C$ w czasie 2—5 godzin a uzyskany uretan kondensuje się z wodnym roztworem formaldehydu o stężeniu 36% w temperaturze $80-90^{\circ}C$ w czasie 20—30 min.

120

(P. 148724)

31.05.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska, (Lidia Jakubowicz, Alfons Rataj, Janusz Breś).

Sposób wytwarzania lodowatego kwasu akrylowego, lodowatego kwasu octowego i stężonej akroleiny na drodze katalizycznego utlenienia propyleny powietrzem w obecności pary wodnej znamieny jest tym, że mie-

szaninę poreakcyjną z procesu utleniania zawierającą obok gazów poreakcyjnych i pary wodnej produkty utlenienia, w tym **głównie kwas akrylowy, akroleinę** oraz domieszki kwasu octowego po wstępnym obniżeniu w mieszaninie gazowo-parowej temperatury do $80-200^{\circ}C$ najkorzystniej do $120-150^{\circ}C$, kieruje się w sposób ciągły do kolumny, do której wprowadza się równocześnie taką ilość rozpuszczalnika organicznego tworzącego azeotrop z wodną, aby dół kolumny opuszczał roztwór wodny kwasu akrylowego z domieszką kwasu octowego o stężeniu rzędu $35-80\%$ wag., najkorzystniej $40-60\%$ wag., zaś szczyt kolumny opuszczały gazy poreakcyjne wraz z parami akroleiny oraz parami azeotropu wody z danym rozpuszczalnikiem organicznym, po czym z gazowoparowej mieszaniny wydziela się na drodze procesów kondensacji i absorpcji rozpuszczalnik, wodę i akroleinę rozdzielając rozpuszczalnik i wodę w separatorze, po czym rozpuszczalnik po oddestylowaniu z niego stężonej akroleiny zawraca się do kolumny zatężającej kwas akrylowy oraz do kolumny absorpcyjnej a warstwę wodną ewentualnie do reakcji utleniania, lub do ścieków zaś otrzymany wywar zatężanego we wodzie kwasu akrylowego kieruje się następnie do kolumny pracującej przy obniżonym ciśnieniu rzędu $10-300$ mm Hg, w której oddziela się resztę wody z zatężonego produktu na drodze destylacji alternatywnie z dodatkiem rozpuszczalnika tworzącego azeotrop z wodą lub bez dodatku rozpuszczalnika, po czym praktycznie bezwodną surową mieszaninę kwasu akrylowego i kwasu octowego kieruje się do następnej kolumny pracującej przy obniżonym ciśnieniu rzędu $10-200$ mm Hg, ze szczytu której odbiera się frakcję bogatą w kwas octowy, zaś u dołu kolumny surowy kwas akrylowy z niską zawartością kwasu octowego, po czym dla otrzymania technicznie czystych kwasów frakcję bogatą w kwas akrylowy destyluje się w kolumnie pracującej przy obniżonym ciśnieniu rzędu $80-200$ mm Hg odbierając ze szczytu technicznie czysty kwas octowy zaś z dołu wywar zawierający głównie kwas akrylowy i małe domieszki kwasu octowego, zawracany do kolumny odpędzającej kwas octowy, kierując surowy stężony kwas akrylowy otrzymany z dołu tej kolumny do wyparki w celu wydestylowania lodowatego techn. czystego kwasu akrylowego.

12o

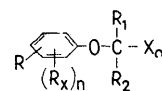
(P. 148751)

11.06.1971.

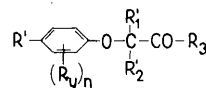
Pierwszeństwo: 18.05.1971 - Szwajcaria

CIBA - GEIGY AG, Bazylea, Szwajcaria.

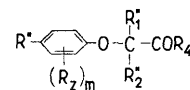
Sposób wytwarzania kwasów α -fenoksyoctowych, w których położeniu znajduje się jedna lub dwie grupy alkilowe lub alkenyloze, a grupa fenyloza jest podstawiona rodnikiem alicyklicznym zawierającym w położeniu 1 wiązanie podwójne i wywodzącym się

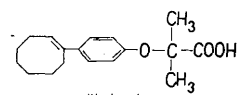
Wzór 1

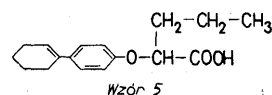
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

z węglowodoru alicyklicznego o izolowanym wiązaniu podwójnym, a także ich estrów amidów zamienny tym, że w położenie a nie podstawionego innymi podstawnikami w tym położeniu kwasu α -fenoksyoctowego w którym grupa żenyłowa jest podstawiona rodnikiem alicyklicznym zawierającym w położeniu 1 wiązanie podwójne a wywodzącym się z węglowodoru alicyklicznego o izolowanym wiązaniu podwójnym, albo do jego estru albo amidu wprowadza się jedną lub dwie niższe grupy alkilowe lub alkenylowe i w uzyskanym związku ewentualnie przekształca się, odszepcza lub wprowadza podstawniki i/lub uzyskane mieszaniny izomerów rozdziela na czyste izomery i/lub uzyskane mieszaniny racemiczne rozdziela na antypody optyczne i/lub uzyskane wolne związki przeprowadza w ich sole albo uzyskane sole przeprowadza w wolne związki.

12o (P. 148780) 14.06.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Zygmunt Wirpsza, Jerzy Rejdych, Grażyna Cynkowska).

Sposób wytwarzania izocyjanianów z chlorowcopochodnych i soli kwasu cyjanowego lub izocyjanowego, znamienny tym, że reakcję syntezy izocyjanianów prowadzi się w obecności węgliku wapnia, korzystnie w postaci produktu technicznego - karbidu.

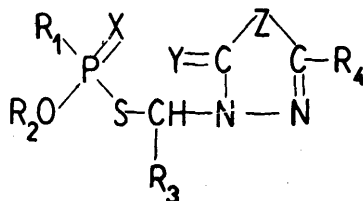
12o (P. 149185) 1.07.1971.

Pierwszeństwo: 2.07.1970 - Szwajcaria

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych organicznych związków fosforowych o wzorze 1, w którym R₁ oznacza niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy lub fenylowy, R₂ oznacza niższy rodnik alkilowy, R₃ oznacza niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik chlorowcoalkilowy, niższy rodnik alkoksylalkilowy, niższy rodnik alkilotioalkilowy, lub fenylowy, R₄ oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy, niższy rodnik alkilotio, rodnik alkoksylalkilowy, alkilotioalkilowy i fenylowy, a X, Y i Z niezależnie od siebie oznaczają atom tlenu lub siarki, znamienny tym, że związek fosforowy o wzorze 2, w którym R₁, R₂ i X mają wyżej podane znaczenie, lub jego sól kondensuje się jednocześnie z aldehydem o wzorze R₃-CHO w którym R₃ ma wyżej podane znaczenie lub z reaktywną pochodną takiego aldehydu i pochodną diazolu o wzorze 3, w którym R₄, X i Z mają znaczenie podane wyżej, w wodnym roztworze mocnego kwasu mineralnego nie działającego utleniająco w warunkach reakcji.

Srodek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym R₁ oznacza niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy lub fenylowy, R₂ oznacza niższy rodnik alkilowy, R₃ oznacza niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik chlorowcoalkilowy, niższy rodnik alkoksylalkilowy, niższy rodnik alkilotioalkilowy, fenylowy, R₄ oznacza wodor, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy, niższy rodnik alkilotio, rodnik alkoksylalkilowy, alkilotioalkilowy, fenylowy, a X, Y i Z niezależnie od siebie oznaczają tlen lub siarkę oraz odpowiednie nośniki i/lub inne substancje dodatkowe.

12o (P. 149241) 5.07.1971.

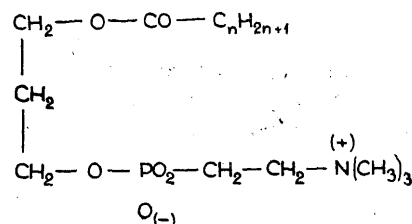
Pierwszeństwo: 6.07.1970 -

Niemiecka Republika Federalna

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach, NRF, (Hansjörg Eibl, Otto Wesphal).

Sposób wytwarzania nowych estrów cholinowych kwasu acylopropanodiolu-1,3-fosforowego o ogólnym

wzorze 1, w którym n oznacza całkowitą liczbę 7—14, znamienny tym, że otrzymany z propanodiolu-1,3 jego monoester z kwasem tłuszczowym o ogólnym wzorze 2, w którym n ma wyżej podane znaczenie, poddaje reakcji z dwuchlorkiem estru mono-2-bromoetylowego kwasu fosforowego, otrzymany ester 2-bromoetylowy kwasu acylopropanodiolu-1,3-fosforowego o ogólnym wzorze 3, w którym n ma wyżej podane znaczenie, aminuje za pomocą trójmetyloaminy, a następnie odszepcza jony bromu.

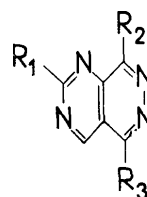

WZÓR 1

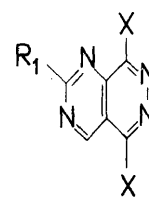
12p (P. 143378) 23.09.1970.

Pierwszeństwo: 24.09.1969, 24.06.1970 - Japonia
Takeda Chemical Industries, Ltd., Osaka, Japonia,
(Sojiro Yurugi, Shiutaro Kikuchi).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirymido-pirydazyny o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza ewentualnie podstawiony rodnik aryłowy lub heterocykliczny, a R₂ i R₃ są takie same lub różne i oznaczają pierwszorzędową, drugorzędową albo trzeciorzędową grupę aminową, oraz ich soli dopuszczalnych w lecznictwie, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z aminą zawierającą grupy R₂ i R₃ o wyżej podanym znaczeniu.

Wzór 1

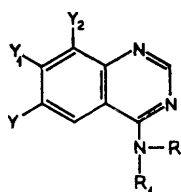
Wzór 2

12p (P. 144794) 3.12.1970.

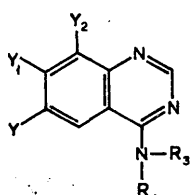
Pierwszeństwo: 5.12.1969, 26.08.1970 - Szwecja
Sandoz A.G., Bazylea, Szwajcaria, (Lloyd P. Gabel,
William R. J. Simpson).

Sposób wytwarzania 4-amino-6,7,8-trójjalkoksychinazolin o wzorze 1, w którym Y, Y₁ i Y₂ mogą być takie same lub różne i oznaczają rodnik alkoksylowy o 1—3 atomach węgla i albo R i R₁ oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupy o wzorze 13, o wzorze 14, lub o wzorze 15, przy czym R₂ oznacza atom wodoru lub rodnik —(CH₂)_m—CH₃ lub —(CH₂)_y—ONO₂, n oznacza liczbę 1—6, zwłaszcza 3—5, m oznacza liczbę 0—4, y oznacza liczbę 1—4, a z oznacza liczbę 1—4, w którym jednakże obecna jest jedna, a najwyżej dwie grupy azotanowe, jeden z podstawników R i R₁ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, gdy inny stanowi grupę o wzorze 14, przy ewentualnie obecnej grupie o wzorze 14 podstawnik R₂ ma inne znaczenie niż atom wodoru, suma n i m nie przewyższa 6 i suma n i y nie jest większa od 7, albo w którym R i R₁ razem z atomem azotu tworzą grupę o wzorze 16, w którym z ma wyżej podane znaczenie, znamienny tym, że nitruje się odpo-

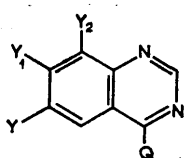
Wiednie pochodne hydroksylowe 4-amino-6,7,8-trój-alkoksychinazolin o wzorze 2, w którym Y, Y₁ i Y₂ mają wyżej podane znaczenie, a R₃ jak R₄ mają takie samo znaczenie jak R i R₁, jednakże każda grupa —ONO₂ jest zastąpiona przez grupę hydroksylową albo odpowiednio podstawioną w pozycji 4 6,7,8-trój-alkoksychinazolinę o wzorze 3, w którym Y, Y₁ i Y₂ mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom chloru, bromu lub grupę - WZ, przy czym W oznacza atom tlenu lub siarki, a Z oznacza rodnik alkilowy, fenyłowy lub benzyłowy, poddaje się reakcji z aminami o wzorze 4, w którym R i R₁ mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

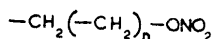
WZÓR 2

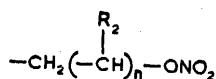
WZÓR 3

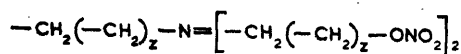
WZÓR 4

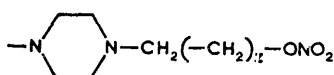
WZÓR 13

WZÓR 14

WZÓR 15

WZÓR 16

12p

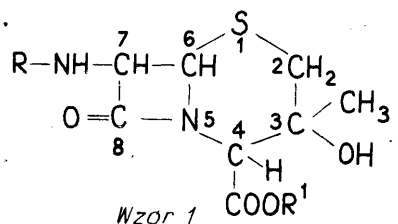
(P. 144903)

10.12.1970.

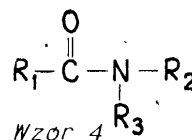
Pierwszeństwo: 24.02.1970 -
Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, USA, (Gerald Edward Gutowski, Bennie Joe Foster, Lowell De Loss Hatfield).

Sposób wytwarzania związków 3-hydroksy-3-metylo-7-aminocefamowych o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, H₂⁺, lub grupę ochraniającą grupę aminową, a R¹ oznacza atom wodoru, grupę estrową, tworzący sól kation lub, w przypadku gdy R oznacza H₂⁺, ładunek ujemny, znamienny tym, że sulfotlenek penicyliny w formie kwasowej lub estrowej ogrzewa się w temperaturze od około 80°C do około 150 w obecności kwasu siarkowego, kwasu amidosulfonowego lub ich rozpuszczalnej soli albo estru w mieszaninie reakcyjnej zawierającej przynajmniej 10% objętościowych trzeciorzędowego amidu kwasowego o wzorze 4, w którym R₁ oznacza atom wodoru a R₂ i R₃ grupę alkilową, fenyłową, toliłową lub ksylilową, przy czym R₂ i R₃ zawierają łącznie nie więcej niż 14 atomów węgla, albo przynajmniej jedna z grup R₁, R₂ i R₃ oznacza rodnik alkilowy, przy czym nie więcej niż dwie z nich oznaczają fenyl, tolił lub ksylil, zaś R₁, R₂ i R₃ zawierają łącznie nie więcej niż 18 atomów węgla, albo R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, R₂ i R₃ tworzą razem z atomem azotu, z którym są związane, nasycony układ pierścieniowy zawierający 4—6 atomów węgla, przy czym pierścień ten może zawierać także atom tlenu w pozycji gamma w stosunku do atomu azotu, a R₁, R₂ i R₃ zawierają łącznie nie więcej niż 12 atomów węgla, albo R i R₂ tworzą razem ze związaną z nimi grupą amidową (—CO—N—) nasycony pierścień zawierający grupę karbonylową i składający się z 4—6 atomów węgla, R₃ oznacza grupę alkilową, fenyłową, toliłową lub ksylilową a R₁, R₂ i R₃ zawierają łącznie nie więcej niż 14 atomów węgla.

Wzór 1

Wzór 4

12p

(P. 144904)

10.12.1970.

Pierwszeństwo: 11.12.1969 - Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Petrus Johannes Cornelis Kaasenbrood).

Sposób wydzielania melaminy w postaci stałej z gorących gazów, zawierających pary melaminy na drodze chłodzenia mieszaniny gazowej za pomocą stopionego mocznika i wytwarzania zawiesiny melaminy w tym stopie oraz następnego wydzielania melaminy ze stopu, znamienny tym, że gorące gazy z reaktora wprowadza się do stopu mocznika z co najmniej taką ilością karbaminianu amonu, aby ciepło wydzielone przy desublimacji melaminy jak i ciepło gazów doprowadzonych do stopu mocznika było doprowadzane za pomocą endotermicznej reakcji rozkładu karbaminianu amonu na amoniak i dwutlenek węgla.

12p

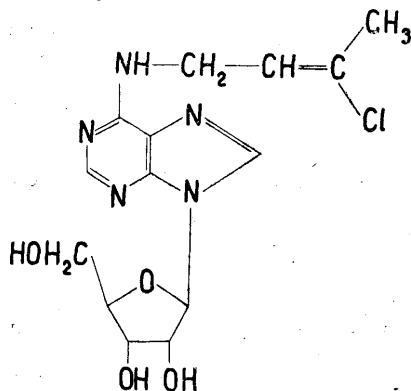
(P. 144906)

10.12.1970.

Pierwszeństwo: 12.12.1969 -
Niemiecka Republika Federalna

Schering Aktiengesellschaft Berlin Zachodni, Bergkamen, NRF.

Sposób wytwarzania nowych **N⁶-(3-chlorobuten-2-yl)-**-adenozyn o wzorze podanym na rysunku, znamienny tym, że 3-chlorobuten-3-ylamina w obecności organicznej zasady poddaje się reakcji z 6-chloronebularyną lub adenozyne poddaje się reakcji z 1,3-dwuchlorobutenem-2 i zasadą.

12p

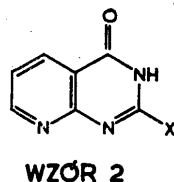
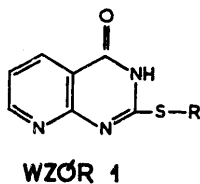
(P. 144908)

10.12.1970.

Pierwszeństwo: 11.12.1969, 21.07.1970 -
Niemiecka Republika Federalna.

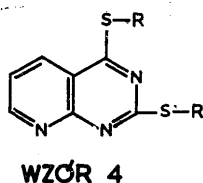
Boehringer Mannheim GmbH, Mannheim-Waldhof, NRF, (Fritz Wiedemann, Max Thiel, Kurt Stach, Egon Roesch, Klaus Hardebeck).

Sposób wytwarzania pochodnych **2-merkaptopirydo** (2,3-d) pirymidynonu-4(3H) o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkenylowy, rodnik aralkilowy, lub aryłowy, które ewentualnie są podstawione jedną lub dwoma grupami

R - Y

WZÓR 3

hydroksylowymi, alkoksyłowymi, karboksylowymi, karbalkoksylowymi lub aminokarbonyłowymi, oraz ich soli z fizjologicznie dopuszczalnymi kwasami lub zasadami, znamienny tym, że związki o ogólnym wzorze 2 poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w których to wzorach R ma wyżej podane znaczenie, a jedna z reszt X i Y oznacza grupę merkaptu, podczas gdy druga oznacza reaktywną grupę estrową, albo dwu-S-podstawione 2,4-dwumerkapto-pirydo(2,3-d)pirymidyny o ogólnym wzorze 4, w którym R ma podane wyżej znaczenie, poddaje się częściowej hydrolizie i ewentualnie następnie grupę funkcyjną obecną w reszcie R przekształca się w znany sposób w grupę hydroksylową, alkoksyłową, karboksylową, karbalkoksylową lub aminokarbonyłową i otrzymane związki przeprowadza ewentualnie w ich fizjologicznie dopuszczalne sole.

12p

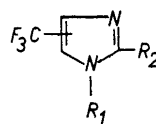
(P. 144978)

14.12.1970.

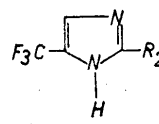
Pierwszeństwo: 15.12.1969 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co., Inc., Rahway, (New Jersey), USA.

Sposób wytwarzania **pochodnych 4(5)-trójfluorometyloimidazoli** o ogólnym wzorze 1 odpowiadające związkowi o wzorze 2, w którym R₂ oznacza atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, rodnik nafty lub w., rodnik fenylowy, 5 lub 6 członowy pierścień heteroaryłowy zawierający 1-3 heteroatomów, takich jak azot, siarka czy tlen, podstawiony niskocząsteczkowym rodnikiem alkilowym lub niskocząsteczkową grupą alkoksyłową rodnik heteroaryłowy lub podstawiony rodnik fenylowy, przy czym rodnik ten może zawierać 1-3 podstawników takich jak atom chlorowca, grupa cyjanowa, grupa karboksylowa, grupa karboalkoksyłowa, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkilidenowy, grupa sulfamylowa, niskocząsteczkowa grupa jedno- i dwu-alkilo-sulfamylowa, niskocząsteczkowa grupa alkoksyłowa, niskocząsteczkowa grupa alkanoloaminowa, grupa nitrowa, niskocząsteczkowa grupa alkiloaminowa, niskocząsteczkowa grupa dwualkiloaminowa lub grupa metylenodwuoksyłowa, znamienny tym, że poddaje się reakcji 1,1-dwuchlorowco-3,3,3-trójfluoroaceton z zasadą i otrzymaną mieszaninę traktuje się amoniakiem i aldehydem takim jak niskocząsteczkowy aldehyd alkilowy, aldehyd aryłowy, podstawione arylo- i heteroaryloaldehydy lub reszta aldehydu odpowiadająca podstawnikowi R₂ we wzorze 2 i, w razie potrzeby, traktuje się imidazol środkiem alkilującym w celu otrzymania odpowiedniego imidazolu zawierającego jako podstawnik niskocząsteczkowy rodnik aryłowy podstawiony w pozycję N-1, lub też niskocząsteczkowym 1,2- lub 1,3-epoksyalkanem w obecności kwasu Lewisa w celu otrzymania odpowiednich imidazoli zawierających w pozycji N-1- jako podstawnik niskocząsteczkowy rodnik hydroksyloalkilowy.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

(P. 144986)

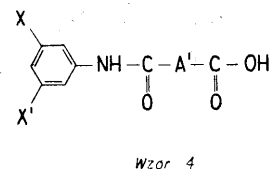
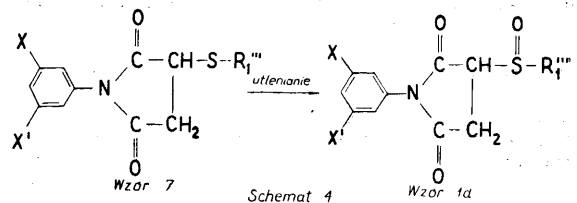
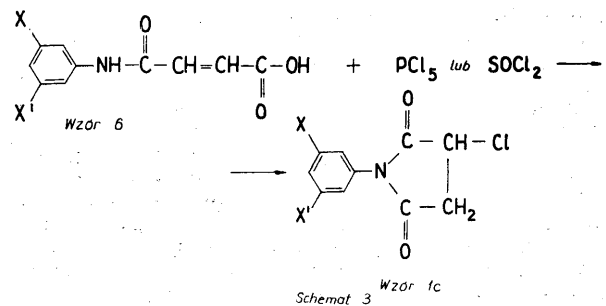
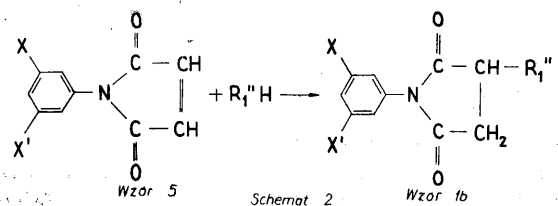
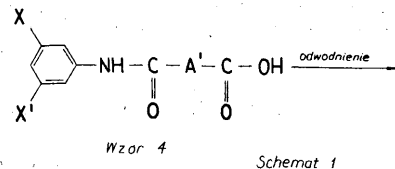
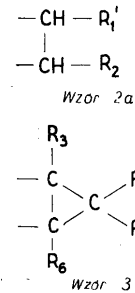
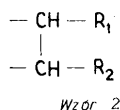
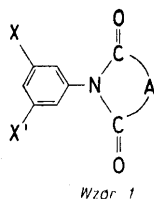
18.03.1970.

Pierwszeństwo: 19.03.1969, 2.04.1969, 11.04.1969,
19.04.1969, 9.05.1969, 27.05.1969, 28.05.1969 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Akira Fujinami, Toshiaki Ozaki, Shigehiro Ooba, Sigeo Yamamoto, Katsuji Nodera, Katsutoski Tanaka, Kei-ichiro Akiba, Tadaski Ooishi, Nobuyuki Kameda).

Sposób wytwarzania nowych **N-(3,5-dwuchlorowco-fenilo)-imidów** o ogólnym wzorze 1, w którym X i X' oznaczają atomy chlorowca, a A oznacza podstawiony

rodnik etylenowy o ogólnym wzorze 2, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, atom chlorowca, grupę alkilotio o 1—10 atomach węgla, niższą grupę alkenyloio lub acyloio, grupę aralkilotio, fenyloio, chlorowcofenyloio, metylofenyloio, nitrofenyloio, grupę dwualkiloaminową, w której rodnik alkilowy zawiera 1—6 atomów węgla, cykliczną drugorzędową grupę aminową o 4 lub 5 atomach węgla, grupę morfolinową, grupę alkilosulfinylową o 1—10 atomach węgla, grupę alkenylosulfinylową lub grupę aralkilosulfinylową, a R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub atom chlorowca, przy czym R oznacza rodnik alkilowy, jeżeli R_2 oznacza rodnik alkilowy, R oznacza atom chlorowca jeżeli R_2 oznacza atom chlorowca i R nie oznacza rodnika alkilowego, gdy R_2 oznacza atom wodoru, albo A we wzorze 1 oznacza grupę cyklopropylenową o ogólnym wzorze 3, w którym R_3 , R_4 , R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, albo też A oznacza rodnik trój metylenowy, cykloheksylen-1,2-owy, cykloheksenylen-1,2-owy, cykloheksadienylen-1,2-owy lub o-fenyle nowy, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 1, w którym X i X' mają wyżej podane znaczenie, a A' oznacza podstawioną grupę fenyloową o ogólnym wzorze 2a, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, atom chlorowca, grupę alkilotio o 1—10 atomach węgla, niższą grupę alkenyloio lub acyloio, grupę aralkilotio, grupę fenyloio, lub chlorowcofenyloio, metylofenyloio albo nitrofenyloio, grupę dwualkiloaminową, w której rodnik alkilowy ma 1—6 atomów węgla, cykliczną drugorzędową grupę aminową o 4 lub 5 atomach węgla lub grupę morfolinową, a R_2 ma wyżej podane znaczenie, przy czym R_1' oznacza rodnik alkilowy, gdy R_2 oznacza rodnik alkilowy i R oznacza atom chlorowca, zaś R_1' nie oznacza rodnika alkilowego, gdy R_2 oznacza atom wodoru, albo A' oznacza grupę cyklopropylenową o ogólnym wzorze 3, w którym R_3 , R_4 , R_5 i R_6 mają wyżej podane znaczenie lub też A' oznacza rodnik trój metylenowy, cykloheksylen-1,2-owy, cykloheksenylen-1,2-owy, cykloheksadienylen-1,2-owy lub o-fenyle nowy, ogrzewa się w temperaturze 20—250°C, ewentualnie w obecności środka odwadniającego, otrzymując związek o wzorze 1, w którym X i X' mają znaczenie podane wyżej, a A ma znaczenie podane wyżej dla A' , albo związek o wzorze ogólnym 5, w którym X i X' mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze R_1'' H, w którym R_1'' oznacza grupę alkilotio o 1—10 atomach węgla, grupę aralkilotio, fenyloio, chlorowcofenyloio, metylofenyloio, nitrofenyloio, grupę dwualkiloaminową o 1—6 atomach węgla, cykliczną drugorzędową grupę aminową o 4 lub 5 atomach węgla, grupę morfolinową lub atom chlorowca, otrzymując związek o wzorze 1b, w którym X, X' i R_1'' mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 6, w którym X i X' mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pięciochlorkiem fosforu lub z chlorkiem tionylu, otrzymując związek o wzorze 1c, w którym X i X' mają wyżej podane znaczenie, albo też związek o ogólnym wzorze 7, w którym X i X' mają wyżej podane znaczenie, a R_1''' oznacza rodnik alkilowy o 1—10 atomach węgla, rodnik alkenyloowy lub aralkilowy, poddaje się reakcji z co najmniej stechiometryczną ilością środka utleniającego, otrzymując związek o wzorze 1d, w którym X, X' i R_1''' mają wyżej podane znaczenie.

12p

(P. 146791)

11.03.1971.

Pierwszeństwo: 13.03.1970, 9.12.1970 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany
Zjednoczone Ameryki.

Sposób izolacji i oczyszczania antybiotyku, znamien-
ny tym, że brzeczkę fermentacyjną lub zanieczyszczony

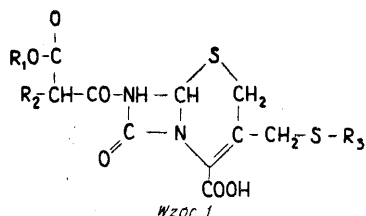
roztwór wodny zawierający kwas 7-(D-5-amino-5-karboksywaleramido)-3-(karbamyllooksymetylo)-7-metoksy-3-cefemkarboksylowego-4 lub jego soli przepuszcza się przez kolumnę z wymieniaczem anionowym lub silnie kwaśnym wymieniaczem kationowym, eluuje zaadsorbowany antybiotyk i zbiera frakcje eluatu, wybierając i łącząc zawierającą aktywną substancję.

12p	(P. 147585)	16.04.1971.
Tarchomińskie Warszawa, (Irena	Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Dziegielewska, Edward Żukowski).	

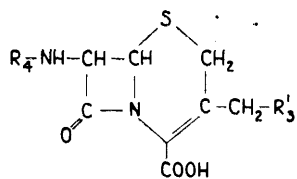
Sposób wytwarzania soli penicylin półsyntetycznych
z metalami alkalicznymi i metalami ziem alkalicznych
znamienny tym, że roztwory organiczne pochodnych
kwasu penicylanowego zawierające 0,05–5% wody.
korzystnie 0,5–3% poddaje się reakcji z stechiome-
tryczną ilością soli kwasu fenyllooctowego z metalami
alkalicznymi i metalami ziem alkalicznych w roztwo-
rze alkoholi alifatycznych zawierających w łańcuchu
1–4 atomów węgla a krystalizację produktu prowadzi
się w temperaturze 0–50°C, korzystnie 10–30°C.

12p (P. 147928) 3.05.1971.
Pierwszeństwo: 4.05.1970 - Szwajcaria.

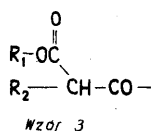
Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu 7-aminocefalosporanowego znamienny tym, związki o wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, R_2 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkoksykarbonylowy, zaś R_3 oznacza heterocykliczny rodnik o charakterze aromatycznym związany z siarką poprzez atom węgla, który zawiera co najmniej 2 atomy azotu i ponadto dalszy heteroatom taki jak atom azotu, tlenu i siarki, lub estry albo sole tych związków, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R_4 oznacza rodnik kwasowy o wzorze 3, a R_3 oznacza funkcyjnie **zmodyfikowaną** grupę wodortlenową, lub ester albo sól tego związku poddaje się reakcji z tiolem o wzorze $HS-R_3$, w którym R_3 ma znaczenie podane przy omawianiu wzoru 1, albo z solą metalu tego tiolu, lub związek o wzorze 2, w którym R_4 oznacza atom wodoru, a R_3' oznacza $S-R_3$, albo ester lub sól tego związku poddaje się reakcji ze środkiem acylującym, zawierającym rodnik kwasowy o wzorze 3, i o ile to pożądane, ewentualnie odszczepia się obecną **grupę estrową i o ile to** pożądane otrzymamy związek przeprowadza się w **sól metalu**, taką jak sól metalu **alkalicznego lub sól metalu ziem alkalicznych, albo w sól z amoniakiem** lub z organiczną zasadą, lub z **otrzymanych soli** tworzy się wolne kwasy **albo ewentualnie wewnętrzne sole**.

Wzrost 1

Wzrost 2

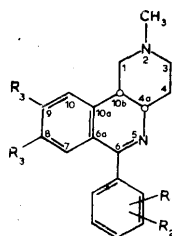

Wzór 3

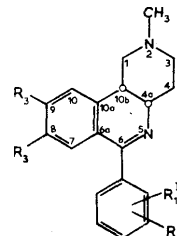
12p (P. 148072) 11.05.1971.
Pierwszeństwo: 13.05.1970 - Szwajcaria.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott, Rudolf Suess).

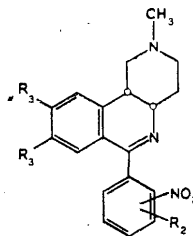
Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową lub alkitolio, atom fluoru, bromu lub chloru, grupę nitrową lub trójfluorometylową, grupę aminową lub acylowaną grupę aminową, R_2 oznacza atom wodoru lub chloru, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę metylenodwuoksy, a R_3 oznacza atom wodoru lub grupę metoksyloową, albo obydwie R_3 tworzą razem grupę metylenodwuoksy, jak również addycyjnych soli związków o wzorze 1 z kwasami, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_1' oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową lub alkitolio atom fluoru, chloru lub bromu, grupę nitrową lub trójfluorometylową i który jest cis-podstawiony w pozycjach 3,4 przez traktowanie kwaśnym środkiem kondensującym, powodującym odszczepienie wody, przeprowadza w związek o ogólnym wzorze 1a, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie obecny związek o ogólnym wzorze 1b, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie redukuje się otrzymując związek o ogólnym wzorze 1c, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie i związek ten ewentualnie acyluje, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1d, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_5 oznacza niższą grupę alkilową, przy czym otrzymane związki o ogólnym wzorze 1 wyosabia się ewentualnie w postaci wolnych zasad lub ich addycyjnych soli z kwasami.

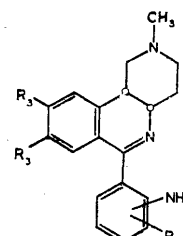
WZÓR 1

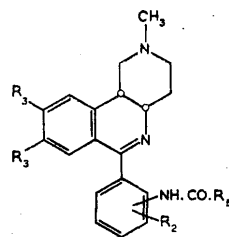
WZOR 1a

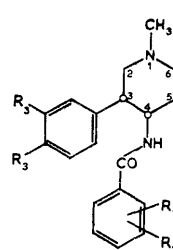
WZOR 1b

WZÓR 1c

WZÓR 1d

WZÓR 2

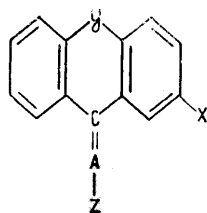
12p

(P. 148181)

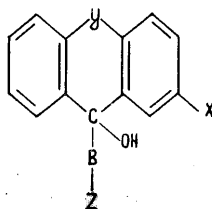
15.05.1971.

Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Jelenia Góra, (Lucjan Piórkowski, Feliks Gondorowicz, Kazimierz Owsianik).

Sposób wytwarzania pochodnych tioksantenu o wzorze ogólnym 1, w którym Y oznacza S, SO lub SO₂, X oznacza atom wodoru, halogenu, rodnik alkilowy, alkoksylowy, alkilotio, dwumetylosulfamylowy, trójfluorometylowy, alkilosulfinowy lub alkilosulfonowy, A oznacza łańcuch alkilenowy rozgałęziony lub prosty zawierający 1–5 atomów węgla, Z oznacza grupę alkilaminową, piperydynową lub piperazynową przy czym grupy te mogą być podstawione znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2 w którym B oznacza łańcuch alkilowy prosty lub rozgałęziony zawierający 1–5 atomów węgla, a X, Y, Z mają wyżej podane znaczenie poddaje się dehydratacji za pomocą soli w rozpuszczalnikach organicznych, w wodzie lub ich mieszaninie.

WZÓR 1

WZÓR 2

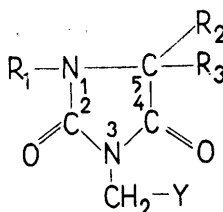
12p

(P. 148250)

19.05.1971.

Esso Research and Engineering Company, Linden, Stany Zjednoczone Ameryki, (Gopal H. Singhal).

Sposób wytwarzania pochodnych tiocyjanianometylohydantoiny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy C₁–C₁₂ ewentualnie podstawiony atomem chloru, bromu, grupą alkoksylową C₁–C₆, cyjano, karboksyalkoksylową, C₃–C₁₀, alkilotio, C₁–C₆, rodnik alkenylowy C₃–C₆, alkinyłowy C₃–C₆, cykloalkilowy C₃–C₈, grupę fenyłową ewentualnie podstawioną atomem chloru, bromu, grupą trójfluorometylową, rodnikiem alkilowym C₁–C₆, grupą alkoksylową C₁–C₆, alkilotio C₁–C₆ lub NO₂, czterowodorofurfurylową, acylową C₂–C₄, R₂ i R₃ są takie same lub różne i każdy z nich oznacza grupę zawierającą atom wodoru, taką jak rodnik alkilowy C₁–C₄, grupę chloroalkilową C₁–C₄, alkoksylową C₁–C₄ i fenyłową, przy czym grupy alkilowe w pozycjach 1 i 5 ewentualnie tworzą pięć lub sześcioczłonowy pierścień cykliczny,

WZÓR 1

a Y oznacza grupę NCS lub SCN znamienny tym, że 3-chlorowcometylohydantoinę poddaje się reakcji z metalem alkalicznym lub tiocyjanianem amonowym.

12p

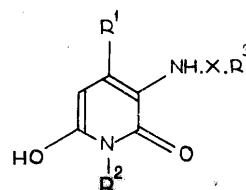
(P. 148255)

19.05.1971.

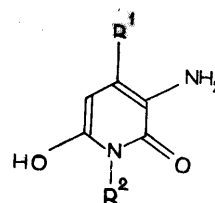
Pierwszeństwo: 10.07.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Peter William Austin, Allen Crabtree).

Sposób wytwarzania związków heterocyklicznych z grupy pirydony o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza rodnik alkilowy lub fenyłowy ewentualnie podstawiony podstawnikiem takim, jak atom chloru lub niższy rodnik alkilowy lub alkoksylowy, R² oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy aralkilowy lub enylowy, ewentualnie podstawiony podstawnikiem takim, jak atom chloru lub niższy rodnik alkilowy lub alkoksylowy, X oznacza grupę CO lub grupę SO₂, a R³ oznacza rodnik węglowodorowy lub heterocykliczny, ewentualnie podstawiony, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z halogenkiem lub bezwodnikiem kwasu o ogólnym wzorze R³XOH, w którym R³ i X mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

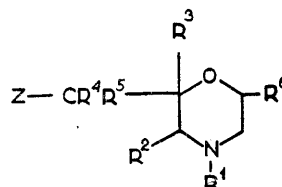
(P. 148256)

19.05.1971.

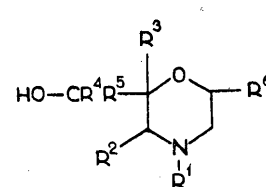
Pierwszeństwo: 21.05.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Bernard Joseph Mc Loughlin).

Sposób wytwarzania pochodnych morfolicy o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, alkenylowy, cykloalkilowy lub α-aryloalkilowy, R², R³, R⁴, R⁵ i R⁶ są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy, a Z oznacza rodnik zdolny do wymiany, oraz soli addycyjnych tych związków z kwasami, znamienny tym, że w związku hydroksylowym o ogólnym wzorze 2, w którym R¹, R², R³, R⁴, R⁵ i R⁶ mają wyżej podane znaczenie, zastępuje się grupę hydroksylową rodni-

WZÓR 1

WZÓR 2

kiem o wzorze Z o wyżej podanym znaczeniu i w otrzymanym związku ewentualnie wymienia podstawniki R^1-R^6 w zakresie definicji podanych dla tych symboli dla wzoru 1 i ewentualnie wytworzoną wolną zasadę przeprowadza w jej sól addycyjną z kwasem.

12p

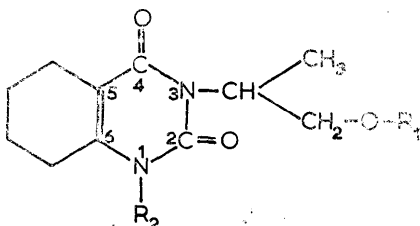
(P. 148290)

21.05.1971.

Pierwszeństwo: 22.05.1970 - NRF.

Badische Anilin-und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Hans Kiefer, Adolf Fischer, Heinz Koenig).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera stały lub ciekły nośnik i podstawiony oktahydro-chinazolino-dion o wzorze podanym na rysunku, w którym R oznacza grupę metylową, etylową, n-propylową lub izopropylową, a R_2 oznacza wodór albo prostą lub rozgałęzioną alifatyczną grupę acylową o najwyżej 8 atomach węgla, ewentualnie podstawioną 1-3 atomami chloru albo grupą chloroacetoksyłową lub grupą acetoksyłową.

12p

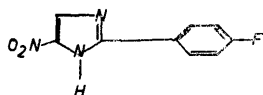
(P. 148331)

24.05.1971.

Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Janos Kollonitsch, Alan N. Scott, George A. Doldouras).

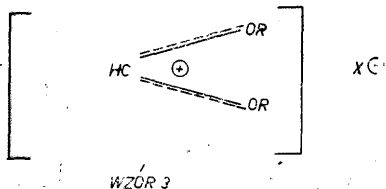
Sposób wytwarzania 2-(p-fluorofenilo)-5-nitroimidazoli podstawionych w pozycji 1 niższym rodnikiem alkilowym o 1-6 atomach węgla lub grupą hydroksyetyłową, znamienny tym, że 2-(p-fluorofenilo)-4(5)-nitroimidazol o wzorze 1 poddaje się reakcji z solą dwualkoksokarboniową o ogólnym wzorze 3, w którym R oznacza ważny rodnik alkilowy o 1-6 atomach węgla, a X oznacza jon BF_4 , $SbCl_6$ lub SbF_6 , otrzymując związek o wzorze 2, w którym Alkil oznacza rodnik alkilowy o 1-6 atomach węgla, albo 2-(p-fluorofenilo)-4(5)-nitroimidazol o wzorze 1 poddaje się reakcji z solą 1,3-dwuoksoleniową o ogólnym wzorze 5, w którym Alkil ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza jon BF_4 lub $SbCl_6$, otrzymując 1-(2'-hydroksyetylo)-2-(p-fluorofenilo)-5-nitroimidazol o wzorze 4.

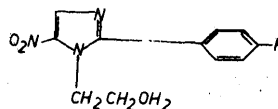
WZÓR 1

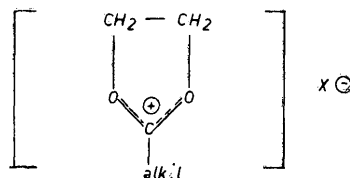
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

12p

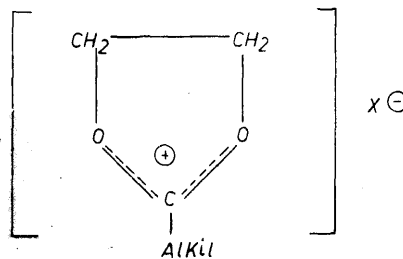
(P. 148336)

24.05.1971.

Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, USA, (Janos Kollonitsch, Stephen Marburg, Ludwig Salce, Erwin F. Schoenewaldt).

Sposób wytwarzania 1-(2'-hydroksyetylo)-2-(p-fluorofenilo)-5-nitroimidazoli, znamienny tym, że 1-alko ksymetylo-2-(p-fluorofenilo)-4-nitroimidazol poddaje się reakcji z solą 1,3-dwuoksoleniową o ogólnym wzorze 5, w którym X oznacza grupę BF_4 , $SbCl_6$ lub SbF_6 , a alkil oznacza rodnik alkilowy o 1-6 atomach węgla i wydziela się produkt reakcji z surowej mieszaniny poreakcyjnej.

WZÓR 5

12p

(P. 148339)

24.05.1971.

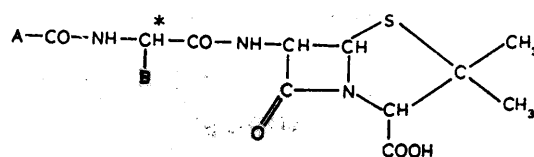
Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Hans-Bodo König, Wilfried Schröck, Hans Disselnkötter, Karl Georg Metzger).

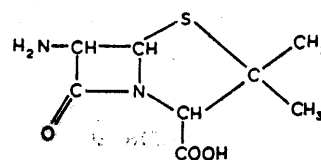
Sposób wytwarzania penicylin o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza grupę o wzorze 13, 14 lub 15, X oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający do 10 atomów węgla, rodnik alkenyłowy zawierający do 10 atomów węgla, winylowy, cykloalkilowy i cyklo alkenyłowy zawierający do 10 atomów węgla, arylo winylowy, niższy rodnik jedno-, dwu lub trój-chloro wcoalkilowy, niższą grupę jednoalkiloaminową, niższą grupę dwualkiloaminową, jednoaryloaminową, niższą grupę aryloalkiloaminową, grupę alkoksylową zawierającą do 8 atomów węgla, cykloalkoksylową zawierającą do 7 atomów węgla, aryloalkoksylową zawierającą do 8 atomów węgla, aryloksylową, niższą grupę

alkilo —O—V—, niższą grupę alkilo —S—V—, grupę N=C—V—, niższą grupę alkilo —O—CO—V—, niższą grupę dwualkiloamino —CO—V—, grupę o wzorze 16, 17, 18, 19, 20, 21, 49, 23, 24, 25 lub 26, V oznacza dwuwartościowy rodnik organiczny zawierający 1—3 atomów węgla, n oznacza liczbę całkowitą od 0—2 i R, R₂ i R₃ oznaczają atomy wodoru, grupy nitrowe, cyjanowe, niższe grupy dwualkiloamino we, niższe grupy dwualkiloaminokarbonylowe, niższe grupy alkaniloaminowe, niższe grupy alkoksycarbonylowe, niższe grupy alkaniloalksyłowe, niższe rodniki alkilowe, niższe grupy alkoksylowe, sulfamylowe, atomy chloru, bromu, jodu, fluoru lub grupy trójfluorometylowe, Y oznacza rodnik alkilowy zawierający do 10 atomów węgla, alkenylowy zawierający do 10 atomów węgla, winylowy, propenylowy, cykloalkilowy i cykloalkenylowy, zawierające do 10 atomów węgla, niższą grupę jedno- dwu- i trójchlorowcoalkilową, rodnik aryloalkilowy zawierający do 8 atomów węgla, aryłowy lub grupę heterocykliczną, <—Z— oznacza dwuwartościową grupę o wzorze $-(CH_2)_m-$, 27, $\leftarrow O-(CH_2)_{m-1}-S-(CH_2)_{m-1}$, 28 29 $\leftarrow (CH=CH_2)_m$, m oznacza liczbę całkowitą 3-5, przy czym strzałka w dwuwartościowej grupie $\leftarrow Z-$ oznacza, że wiązanie obu wolnych wartościowości tej grupy z atomem N i atomem C w grupie o wzorze 14 nie jest dowolne lecz przebiega w sposób zaznaczony strzałką, Q oznacza dwuwartościową grupę o wzorze 30, 31 lub 32, w których p i g = 0, 1, 2 lub 3, p + g = 1, 2 lub 3, o wzorze 33, o wzorach 34, 35 lub 36, w których p i g = 0 lub 1, a p + g = 0 lub 1, lub wzorach 37, 38, 39, przy czym we wzorach tych E oznacza atom tlenu lub siarki, G oznacza atom tlenu lub niższy rodnik alkilowy, R i R₂ oznaczają atomy wodoru, grupy nitrowe, cyjanowe, niższe grupy dwualkiloaminowe, niższe grupy alkiloaminokarbonylowe, niższe grupy alkaniloaminowe, niższe grupy alkoksycarbonylowe, niższe grupy alkaniloalksyłowe, niższe rodniki alkilowe, niższe grupy alkoksylowe silfamyłowe, atomy chloru, bromu, jodu, fluoru lub grupy trójfluorometylowe, przy czym strzałka w grupie dwuwartościowej o wzorze 40 oznacza, że wiązanie obu wolnych wartościowości tej grupy z dwoma atomami azotu grupy o wzorze 15 nie jest dowolne lecz zachodzi w sposób zaznaczony strzałką, M oznacza grupę o wzorze 41 lub 42, w którym p i g = 0 lub 1 lub 2, a p + g = 2 lub 3 i w których E i G mają wyżej podane znaczenie, S oznacza grupę o wzorze 44, 45, 46 lub 47, przy czym we wzorze 44 R₄, R₅ i R₆ oznaczają atomy wodoru, atomy chlorowca, niższe rodniki alkilowe, niższe grupy alkoksylowe, niższe grupy alkilotio, niższe grupy alkilotionylowe, niższe grupy alkilosulfonyłowe, nitrowe, niższe grupy dwualkiloaminowe, niższe grupy alkaniloaminowe, hydroksylowe, niższe grupy alkaniloalksyłowe, przy czym związki o wzorze 1 odnośnie centrum asymetrii C mogą mieć konfigurację jednego z dwóch możliwych diastereoizomerów o konfiguracji R lub S lub stanowią mieszaninę obu diastereoizomerów, oraz ich nietoksycznych, farmaceutycznych soli, zwłaszcza związków o wzorze 1, w którym A oznacza grupę o wzorze 50, 51, 52, 53 lub 54, lub w którym B oznacza fenyl, p-metylotiofenyl, p-metylofenyl, p-metoksyfenyl lub tionyl-(2), lub związków o wzorze 1, w którym C ma konfigurację R—, korzystnie D-α-(3-acetylo-3-alliloureido)-benzylpenicyliny, D-α-(3-γ-chlorobutyrylo-3-metyloureido)-benzylpenicyliny, D,L-α-(3-acetylo-3-alliloureido)-α-tienylo-(2)-metylofenicyliny, α-(3-β-chloropropionylo-3-metyloureido)-cykloheks-3-enylo)-metylofenicyliny, DL-(3-chloro-butyrylo-3-metyloureido)-(2-tienylo)-metylofenicyliny, D,L-α-(3-dwumetyloaminokarbonylo-3-metyloureido)-4-metoksybenzylpenicyliny, D,L-α-(3-dwumetyloaminokarbonylo-3-metyloureido)-α-tienylo-(2)-metylofenicyliny, α-(pirolid-1-on-1-ylo-karbonyloamino)-p-tolilometylpenicyliny, D-α-(3-metoksykarbonylo-3-metyloureido)-benzylpenicyliny, D-α-(3-n-butoksykarbonylo-3-metyloureido)-benzylpenicyliny, D-α-(3-cykloheksylokarbonylo-3-metyloureido)-benzylpenicyliny, D-α-(3-alliloksykarbonylo-3-metyloureido)-benzylpenicyliny, D-α-(3-metoksykarbonylo-3-metyloureido)-2,6-dwuchlorofenylpenicyliny, L-α-

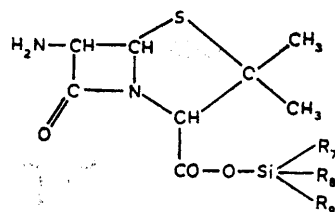
(3-metoksykarbonylo-3-metyloureido)-2,6-dwuchlorobenzylpenicyliny, D,L-α-(3-metoksykarbonylo-3-metyloureido)-4-metoksybenzylpenicyliny, D,L-α-(3-metoksykarbonylo-3-metyloureido)-α-tienylo-(2)-metylofenicyliny, α-(3-etoksykarbonylo-3-metyloureido)-4-metylo-sulfonylbenzylpenicyliny, D-α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-benzylpenicyliny, -[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-p-metylobenzylpenicyliny, α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-p-chlorobenzylpenicyliny, α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-p-metylotiobenzylpenicyliny, D,L-α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-2,6-dwuchlorobenzylpenicyliny, D-α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-2,6-dwuchlorobenzylpenicyliny, L-α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-2,6-dwuchlorobenzylpenicyliny, D,L-α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-p-metoksybenzylpenicyliny, L-α-[(imidazolidyn-2-on-1-ylo)-karbonyloamino]-p-metoksybenzylpenicyliny, α-(3-benzilo-3-metyloureido)-4-metylosulfonylbenzylpenicyliny, D,L-α-(3-benzilo-3-metyloureido)-4-metylobenzylpenicyliny, D,L-α-(3-benzilo-3-alliloureido)-4-metoksybenzylpenicyliny, D,L-α-(3-benzilo-3-alliloureido)-2,6-dwuchlorobenzylpenicyliny, α-(3-benzilo-3-metyloureido)-α-p-tolilometylpenicyliny, D,L-α-(3-benzilo-3-alliloureido)-α-tienylo-(2)-metylofenicyliny, D,L-α-(3-furoilo-(2)-metyloureido)-α-tienylo-(2)-metylofenicyliny, D-α-[3-tienylo-(2)-karbonylo]-3-metyloureido)-benzylpenicyliny, D-α-[3-(3,5-dwumetyloizoksazoilo-(4)-karbonylo)-3-metyloureido]-benzylpenicyliny, znamienny tym, że kwas 6-amino-penicylanowy o wzorze 2, lub związki o wzorach ogólnych 3 lub 4, w których R₇, R₈ i R₉ oznaczają rodniki alkilowe zawierające do 6 atomów węgla poddaje się reakcji z kwasami karboksylowymi o wzorze ogólnym 5 o przekształconej grupie karboksylowej, w którym A, B i C mają wyżej podane znaczenie, przy czym w przypadku stosowania kwasu 6-amino-penicylanowego reakcję prowadzi się w bezwodnych lub zawierających wodę rozpuszczalnikach w obecności zasady, a w przypadku stosowania związków o wzorach ogólnych 3 lub 4 reakcję prowadzi się w bezwodnych rozpuszczalnikach nie zawierających grup hydroksylowych z dodatkiem lub bez dodatku zasady, w temperaturze od - 30°C do 50°C.

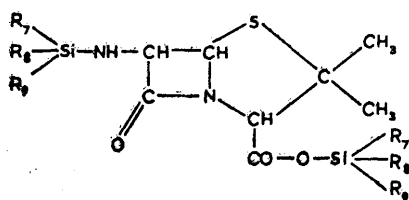
WZÓR 1

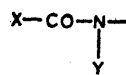
WZÓR 2

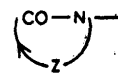
WZÓR 3

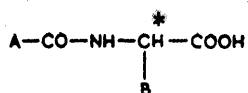
WZÓR 4

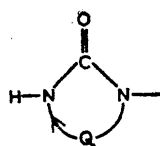
WZÓR 13

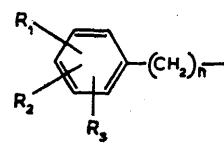
WZÓR 14

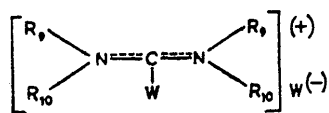
WZÓR 5

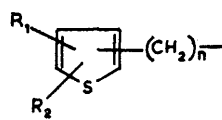
WZÓR 15

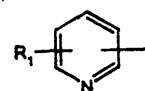
WZÓR 16

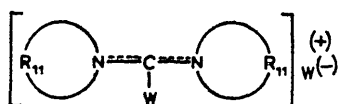
WZÓR 6

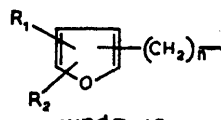
WZÓR 17

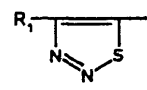
WZÓR 18

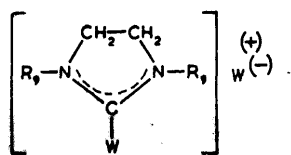
WZÓR 7

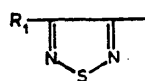
WZÓR 19

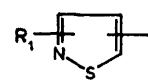
WZÓR 20

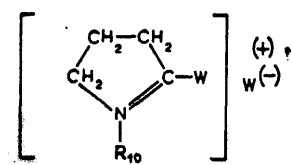
WZÓR 8

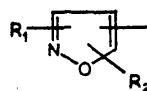
WZÓR 21

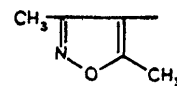
WZÓR 22

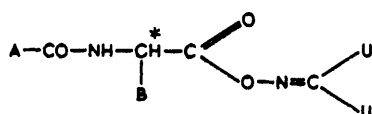
WZÓR 9

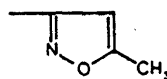
WZÓR 23

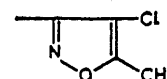
WZÓR 24

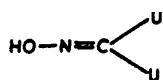
WZÓR 10

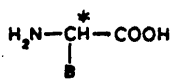
WZÓR 25

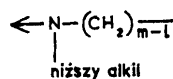
WZÓR 26

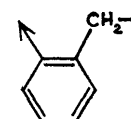
WZÓR 11

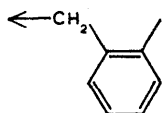
WZÓR 12

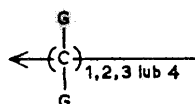
WZÓR 27

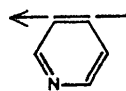
WZÓR 28

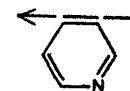
WZÓR 29

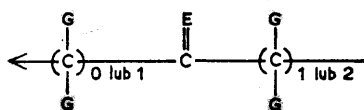
WZÓR 30

WZÓR 38

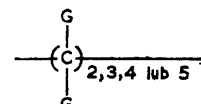
WZÓR 39

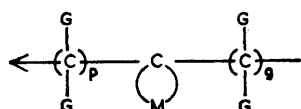
WZÓR 31

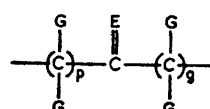
WZÓR 40

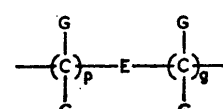
WZÓR 41

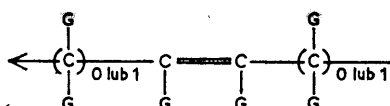
WZÓR 32

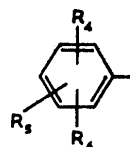
WZÓR 42

WZÓR 43

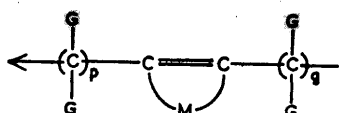
WZÓR 33

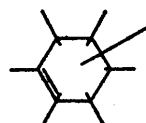
WZÓR 44

WZÓR 45

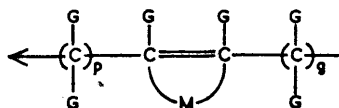
WZÓR 34

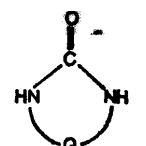
WZÓR 46

WZÓR 47

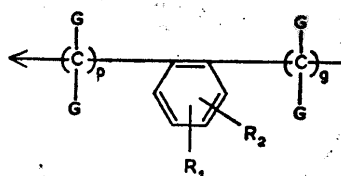
WZÓR 35

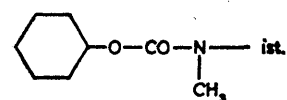
WZÓR 48

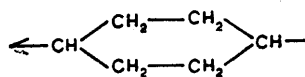
WZÓR 49

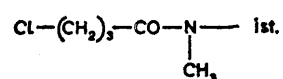
WZÓR 36

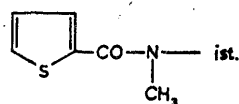
WZÓR 50

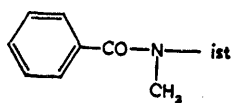
WZÓR 37

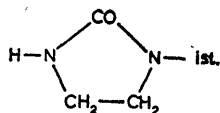
WZÓR 51

WZÓR 52

WZÓR 53

WZÓR 54

12p

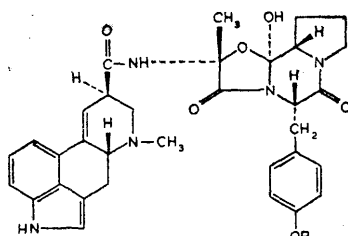
(P. 148344)

24.05.1971.

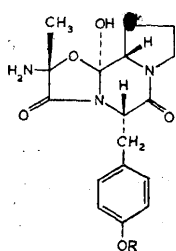
Pierwszeństwo: 26.05.1970 - Szwajcaria.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Paul Stadler, Peter Stiitz).

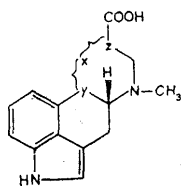
Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy o 1 - 4 atomach węgla oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, w postaci jego soli, w rozpuszczalniku organicznym obojętnym w warunkach reakcji lub w mieszaninie rozpuszczalników, w obecności nadmiaru trzeciorzędowej zasady organicznej poddaje się reakcji z reaktywnymi, **funkcjonalnymi pochodnymi** związków o wzorze ogólnym 3, w którym xzy oznacza grupę $\text{CH}=\text{CH}=\text{C}$ (lub $\text{C}=\text{CH}=\text{CH}$), w temperaturze -20° do -10°C i tak wytworzone związki o wzorze ogólnym 1 przeprowadza się ewentualnie w sole addycyjne z kwasami.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

(P. 148351)

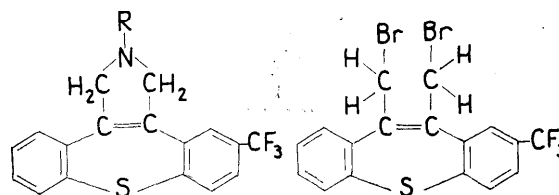
25.05.1971.

Pierwszeństwo: 26.05.1971 - Szwajcaria.

CIBA - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

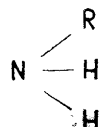
Sposób wytwarzania nowych pochodnych tiepiny o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wo-

doru, nierozgałęziony rodnik alkilowy o 1 - 6 atomach węgla, rodnik izopropylowy lub alilowy, oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, znamienny tym, że związek o wzorze 2 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a otrzymany produkt reakcji ewentualnie przekształca się z kwasem nieorganicznym lub organicznym w sól addycyjną.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

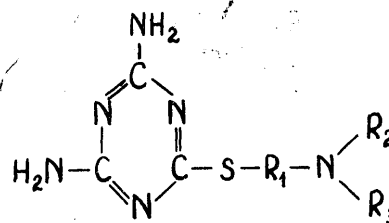
12p

(P. 148396)

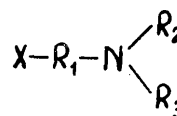
26.05.1971.

Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Zofia Ozdowska).

Sposób wytwarzania 4,6-dwuamino-2-dwualkiloaminoalkilo-merkaptotriazyn o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza łańcuch alkilenowy zawierający 2 - 4 atomów węgla, a R_2 i R_3 oznaczają grupy alkilowe zawierające 1 - 4 atomów węgla lub łącznie z atomem azotu tworzą pierścień heterocykliczny zawierający ewentualnie dodatkowo atom tlenu, znamienny tym, że 4,6-dwuamino-2-merkaptotriazyn poddaje się działaniu halogenku dwualkiloaminoalkilowego o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają podane wyżej znaczenie, a X oznacza chlorowec, w obecności środków wiążących kwasy, takich jak węglany metali alkalicznych, w środowisku bezwodnego dwualkiloamidu kwasu alifatycznego takiego jak N,N-dwumetyloformamid, lub dwuetyloacetamid, albo etera cyklicznego, takiego jak dioksan lub czterowo-dorofuran, w temperaturze podwyższonej, korzystnie w temperaturze wrzenia mieszaniny reakcyjnej.

WZÓR 1

WZÓR 2

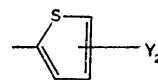
12p

(P. 148412)

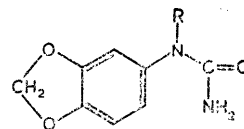
26.05.1971.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (George A. Cooke, William J. Houlihan).

Sposób wytwarzania pochodnych chinazolinonu o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy, zawierający 1—5 atomów węgla, a xy oznaczają grupę o wzorze 9 lub grupę o wzorze 10, w których R albo oznacza rodnik fenyłowy o wzorze 2, w którym podstawniki Y i Y₁, **jednakowe lub różne, oznaczają** atom wodoru, fluoru, chloru, rodnik alkilowy lub grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, grupę nitrową lub trójfluorometylową, przy czym najwyżej jeden z podstawników Y i Y₁ może oznaczać grupę trójfluorometylową lub nitrową, albo podstawniki Y i Y₁ znajdują się przy sąsiednich atomach węgla i oznaczają razem grupę metylenodwuoksy albo R oznacza grupę tienylową o wzorze 3, w którym Y₂ oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania 1-alkilo-4-fenilo- względnie -4-(2'-tienilo)-6,7-metylenodwuoksy-2-(1H)-chinazolinonów o wzorze 1a, w którym R i R₁ mają wyżej wymienione znaczenie, utlenia się w obojętnym rozpuszczalniku organicznym 1-alkilo-4-fenilo- względnie -4-(2'-tienilo)-6,7-metylenodwuoksy- 3,4-dwuodoro-2(1H)-chinazolinon o wzorze 1b, w którym R i R₁ mają wyżej wymienione znaczenie, albo w przypadku wytwarzania 1-alkilo-4-fenilo- względnie -4-(2'-tienilo)-6,7-metylenodwuoksy- 3,4-dwuodoro-2(1H)-chinazolinonów o wzorze 1b N-alkilo-(3,4-metylenodwuoksyfenilo)-mocznik o wzorze 4, w którym R ma wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji w podwyższonej temperaturze, w praktycznie bezwodnym środowisku i w obecności kwasu, z aldehydem benzoesowym względnie z aldehydem 2-tienylowym o wzorze 5, w którym R₁ ma wyżej wymienione znaczenie.

WZÓR 3

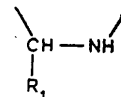
WZÓR 4

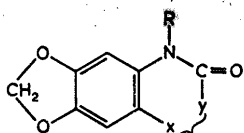
WZÓR 5

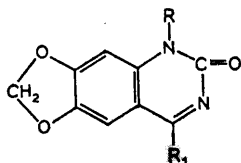
WZÓR 9

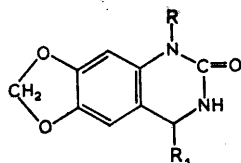
WZÓR 10

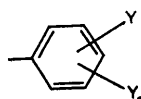
WZÓR 1

WZÓR 1a

WZÓR 1b

WZÓR 2

12p

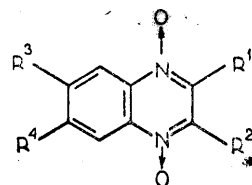
(P. 148436)

27.05.1971.

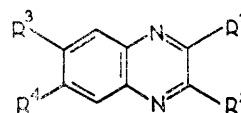
Pierwszeństwo: 18.06.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Raymond Alexander Bowie).

Sposób wytwarzania pochodnych dwutlenku chinoxaliny o ogólnym wzorze 1, w którym jeśli R¹ i R² oznaczają atom wodoru, to R³ oznacza atom wodoru, atom chlorowca lub rodnik metylowy a R⁴ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy lub jeśli R¹ i R²

WZÓR 1

WZÓR 2

oznaczają rodnik metylowy, to R^3 oznacza atom chlorowca, a R^4 oznacza atom wodoru, znamienny tym, że pochodną chinoksaliny o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z roztworem wodnym nadtlenu wodoru w obecności kwasu wolframowego lub jego soli, kwasu nadwolframowego, jego soli lub kompleksu, tlenku wolframowego lub związku wolframu ulegającego **utlenianiu nadtlaniem wodoru do kwasu nadwolframowego**.

12p

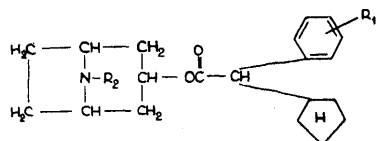
(P. 148505)

31.05.1971.

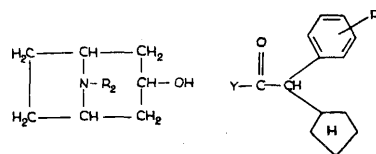
Pierwszeństwo: 1.06.1970 - NRF.

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Gerhard Walter, Rudolf Bauer, Werner Schulz, Walter Sirrenberg).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych tropanolu-3 o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksyłową o 1–4 atomach węgla, lub atom chlorowca, a R_2 oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 2–5 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3–6 atomach węgla, albo grupę metylową w przypadku gdy R_1 oznacza niższą grupę alkilową lub alkoksyłową lub atom chlorowca, i ich soli czwartorzędowych i addycyjnych z kwasami oraz izomerów optycznie czynnych tych związków racemicznych, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pochodną kwasu organicznego o ogólnym wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chlorowca, niższą grupę alkoksyłową lub inny podstawnik odpowiedni w estryfikacji, i otrzymane związki N-alkilowe ewentualnie odalkilowuje się za pomocą fosgeny, albo związek o ogólnym wzorze 4, w którym R ma wyżej podane znaczenie, alkiluje się znanym sposobem, a otrzymane związki ewentualnie rozdziela się na izomery optycznie czynne i/lub przekształca w ich sole czwartorzędowe lub addycyjne z kwasami.

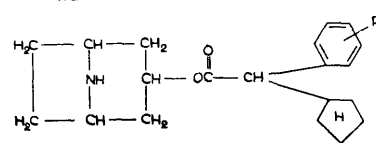

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

12p

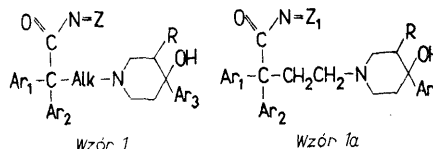
(P. 148508)

31.05.1971.

Pierwszeństwo: 1.06.1970, 30.03.1971
Stany Zjednoczone Ameryki.

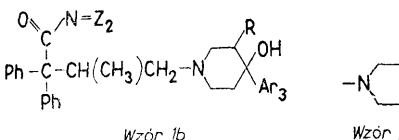
Janssen Pharmaceutical N.V., Beerse, Belgia, (Paul Adriaan Jan Janssen, Carlos Jan Ernest, Jozef Niemegeers, Raymond Antoine Stokbroekx, Jan Vanderberk)

Sposób wytwarzania nowych amidów kwasu 2,2-dwuarylo-4-piperidynomasłowego o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, Ar_1 i Ar_2 oznaczają rodniki fenylowe lub chlorowcofenylowe, Alk oznacza rodnik $-CH_2CH_2-$ lub $-CH_2CH(CH_3)-$, Ar_3 oznacza rodnik fenylowy, ewentualnie podstawiony co najmniej jednym niższym rodnikiem alkilowym lub alkoksyłowym, atomem chlorowca lub rodnikiem trójtlorometylowym, $-N=Z$ oznacza grupę o wzorze 2, 3, 4, 5, 6, 7 lub o wzorze $-N(CH_2CH=CH_2)_2$, przy czym R we wzorach 4 i 6 oraz R_2 we wzorze 6 i R_4 we wzorze 7 oznaczają niższe rodniki alkilowe, a R_3 we wzorze 7 oznacza niższy rodnik alkilowy lub rodnik benzylowy, albo o ogólnym wzorze 1a, w którym R , Ar_1 , Ar_2 i Ar_3 mają wyżej podane znaczenie, a $-N=Z_1$ oznacza grupę aminową lub alkiloaminową, albo też o wzorze 1b, w którym R i Ar_3 mają wyżej podane znaczenie, Ph oznacza rodnik fenylowy, a $-N=Z_2$ oznacza niższy rodnik dwualkiloaminowy, przy czym jeżeli Alk we wzorze 1 oznacza rodnik $-CH_2CH(CH_3)-$, wówczas $-N=Z$ nie oznacza grupy o wzorze $-N(CH_2CH=CH_2)_2$, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 8, w którym Ar_1 , Ar_2 , Alk i $-N=Z$ mają wyżej podane znaczenie, a An oznacza anion kwasowy, lub też związek o ogólnym wzorze 10a, w którym Ar_1 , Ar_2 , Alk i $-N=Z$ mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, poddaje się w środowisku organicznego rozpuszczalnika i w obecności zasady reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym R i Ar_3 mają wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 10, w którym Ar_1 , Ar_2 , $-N=Z_1$ i X mają wyżej podane znaczenie, kondensuje się w obecności zasady ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym R i Ar_3 mają wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1a, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 11, w którym Ph, An i $-N=Z_2$ mają wyżej podane znaczenie, kondensuje się w obecności zasady ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym R i Ar_3 mają wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1b, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, po czym otrzymany związek o wzorze 1, 1a lub 1b ewentualnie przeprowadza się w addycyjną sól z kwasem.

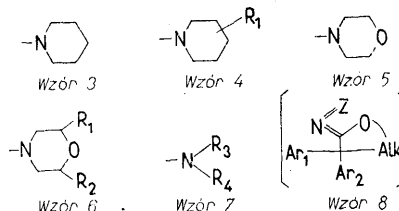
Wzór 1

Wzór 1a

Wzór 1b

Wzór 2

Wzór 3

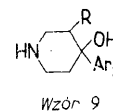
Wzór 4

Wzór 5

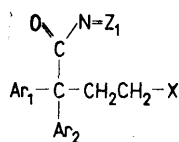
Wzór 6

Wzór 7

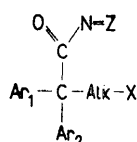
Wzór 8

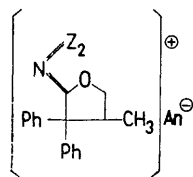
Wzór 9

Wzór 10

Wzór 10a

Wzór 11

12p

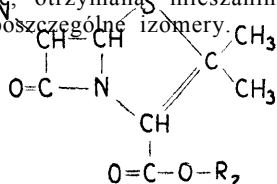
(P. 148587)

3.06.1971.

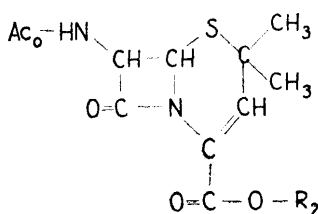
Pierwszeństwo: 5.06.1970 - Szwajcaria.

CIBA - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków 7-amino-cef-3-em-karboksyłowych-4 o ogólnym wzorze 1, w którym R₂ oznacza wodór lub resztę R₂^A, tworzącą razem z grupą —C(=)—O— zabezpieczoną grupę karboksylową, lub też soli takich związków, znamienny tym, że na związek cef-3-emowy o wzorze 2, w którym Ac₀ oznacza resztę acylową organicznego kwasu karboksylowego lub na sól takiego związku posiadającego grupę mogącą tworzyć sole, działa się środkiem tworzącym imidohalogenki, utworzony imidahalogenek przeprowadza się w odpowiedni iminoeter, ten ostatni rozkłada się i jeżeli to pożądané, otrzymany związek przeprowadza się w inny związek o wzorze 1 i/lub, jeżeli to pożądané, otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na poszczególne izomery.

Wzór 1

Wzór 2

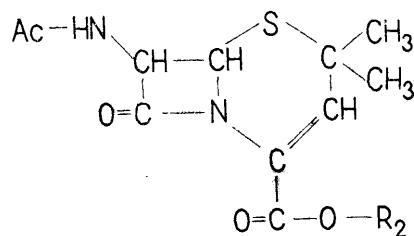
(P. 148588)

3.06.1971.

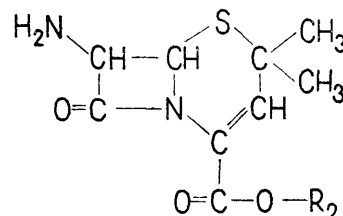
Pierwszeństwo: 5.06.1970 - Szwajcaria.

CIBA - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków kwasu 7-(N-acylo-amino)cef(3)em-4-karboksyłowego o wzorze 1, w którym Ac oznacza grupę acylową, R₂ oznacza wodór lub rodnik organiczny R₂^A tworzący razem z ugrupowaniem —C(=O)—O— zabezpieczoną grupę karboksylową, albo soli takich związków znamienny tym, że wolną grupę aminową związku 7-amino-cef(3)em o wzorze 4 lub soli tego związku z grupą solotwórczą acylu je się wolną grupę aminową i ewentualnie przeprowadza się otrzymany związek w związek o wzorze 1 i/lub otrzymaną sól w wolny związek albo otrzymany wolny związek w sól i/lub ewentualnie otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na pojedyncze izomery.

Wzór 1

Wzór 4

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar RT, Budapest. Węgry.

Sposób oddzielania ubocznych alkaloidów barwnika pospolitego (Vinca minor L.), wykazujących własności lecznicze, od winkaminy i wincyny, polegający na rozpuszczeniu w niemieszkającym się z wodą rozpuszczalniku otrzymanej w znany sposób i załężonej do suchości całej frakcji alkalidowej, następnie na krystalizacji winkaminy i wincyny z roztworu i ich odsączeniu, znamienny tym, że po zakończonej krystalizacji z n- i/lub izo-propanolu, otrzymany przesączony ług macierzysty rozcieńcza się 10—100 krotnie za pomocą 0,1—10,0% roztworu organicznego kwasu kompleksotwórczego, roztwór reakcyjny zadaje się rozpuszczalnikiem organicznym nie mieszkającym się z wodą, a odczyn oddzielonej kwaśnej warstwy wodnej doprowadza się do wartości pH=8,0—9,0, po czym wytrącone alkaloidy uboczne wyodrębnia się i ostrożnie suszy.

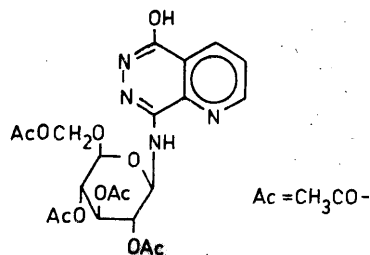
12p

(P. 148615)

4.06.1971.

Instytut Leków, Warszawa, (Witold Wieniawski, Cecylia Gmernicka-Gaftek, Michał Korbecki).

Sposób otrzymywania N-(cztero-O-acetylglukozydu) 8-amino-5-hydroksypirydo[2,3-d]pyridazyiny o wzorze przedstawionym na rysunku znamienny tym, że na cztero-O-acetylglukozyliotiosemikarbazyd kwasu nikotynowego działa się tlenkiem metalu ciężkiego, korzystnie żółtym tlenkiem rtęci w temperaturze 30—100°C, korzystnie 70—80°C, w rozpuszczalniku organicznym, korzystnie w etanolu 90°.

12p

(P. 148665)

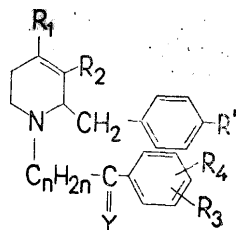
8.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.06.1970, 30.06.1970 - Japonia.

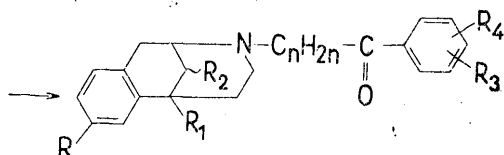
Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Toshio Atsumi, Konji Kobayashi, Yoshiaki Takebayashi, Hisao Yamamoto).

Sposób wytwarzania podstawionych w pozycji 2 pochodnych 6,7-benzomorfanu i ich soli, o ogólnym wzorze

rze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, grupę alkoksyłową lub alkanooalksyłową zawierającą 1—3 atomów węgla, R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, rodnik fenylowy, rodnik chlorowcofenylowy, rodnik alkilofenylowy, w którym część alkilowa zawiera 1—3 atomów węgla, rodnik alkoksyfenylowy, w którym część alkilowa zawiera 1—3 atomów węgla, rodnik hydroksyfenylowy, rodnik trójfluorometylofenylowy, rodnik nitrofenylowy, rodnik aminofenylowy, rodnik alkitiofenylowy, w którym część alkilowa zawiera 1—3 atomów węgla lub rodnik alkanooalksyfenylowy. R₂ oznacza atom wodoru, lub rodnik alkilowy, zawierający 1—3 atomów węgla, R₃ oznacza atom wodoru, atom chlorowca, rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, grupę alkoksyłową zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę alkitio zawierającą 1—3 atomów węgla, grupę nitrową, rodnik trójfluorometylowy, grupę aminową lub grupę hydroksylową, R₄ oznacza atom wodoru, grupę alkoksyłową zawierającą 1—3 atomów węgla, atom chlorowca lub rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, a n oznacza liczbę całkowitą od 2 do 4, znamienny tym, że poddaje się cyklizacji podstawioną w pozycji 1 pochodną 1,2,5,6-czterowodoropirydyny, lub jej sól, o ogólnym wzorze 2, w którym R₁, R₂, R₃, R₄ i n mają znaczenia podane powyżej, Y oznacza atom tlenu lub grupę etylenodwukso, a R' oznacza atom wodoru lub grupę alkoksyłową zawierającą 1—3 atomów węgla.

Wzór 2

Wzór 1

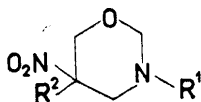
12p

(P. 148686)

9.06.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa, (Barbara Chylińska, Edward Grochowski, Tadeusz Urbański).

Sposób wytwarzania pochodnych 5-nitrotetrahydro-1,3-oksazyny podstawionych w pozycji 3,5 o wzorze 1, w którym R¹ oznacza grupę alkilową, alicykliczną, aralkilową a R² oznacza grupę alkilową o 1—7 atomach węgla, przed kondensacją w obecności trójetyloaminy, pierwszorzędowej nitroparafiny z paraformaldehydem i pierwszorzędową aminą o wzorze R¹NH₂, w którym R¹ ma wyżej podane znaczenie - znamienny tym, że kondensację prowadzi się powyżej 100°C, korzystnie w temperaturze wrzenia mieszaniny reakcyjnej, w środowisku rozpuszczalnika organicznego, zwłaszcza izobutanolu, przy czym powstająca w reakcji woda usuwa się, korzystnie za pomocą destylacji azeotropowej z rozpuszczalnikiem, zaś produkt końcowy wyodrębnia

Wzór 1

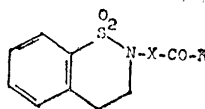
się bądź w postaci wolnej zasady przez oddestylowanie nadmiaru rozpuszczalnika bądź w postaci chlorowodoru.

Włochy.

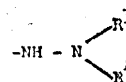
Recordati S.A. Chemical and Pharmaceutical Company, Lugano, Szwajcaria, (E. Sianesi, Paolo Da Re, Ivo Setnikar, Elena Massarani).

Sposób wytwarzania pochodnych S-dwutlenku 3,4-dwuwodoro-2H-1,2-benzotiazyny o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza rodnik alkilenowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, zawierający 1—3 atomów węgla, R oznacza grupę o wzorze 2, w którym R¹ i R² mogą być identyczne lub różne i oznaczają atom wodoru, rodnik fenylowy, rodnik alkilowy, alkenyloowy albo alkinyloowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, zawierającym nie więcej niż 4 atomy węgla lub też R¹ i R² tworzą wraz z atomem węgla, przy którym są umieszczone, grupę aminy heterocyklicznej, lub R oznacza grupę o wzorze 3, w którym R³ i R⁴ mogą być identyczne lub różne i oznaczają atom wodoru, rodnik fenylowy, niższy rodnik alkilowy lub też tworzą razem rodnik alkilidenoowy, zawierający 2 lub 3 atomy węgla, znamienny tym, że S-dwutlenek 3,4-dwuwodoro-2H-1,2-benzotiazyny o wzorze 4 poddaje się kondensacji ze związkiem o wzorze Q—X—CO—R, w którym X i R mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom chlorowca lub rodnik kwasu sulfonowego.

WZOR 1

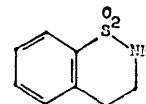
WZOR 3

WZOR 2

WZOR 4

12p

(P. 148698)

9.06.1971.

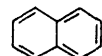
Patent dodatkowy do patentu nr (P. 133502)

Pierwszeństwo. 10.06.1970 -

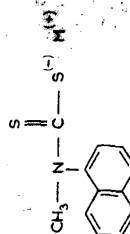
Niemiecka Republika Federalna.

Dr Karl Thomae GmbH Biberach, Niemiecka Republika Federalna, (Heinz Scheffler, Wolfgang Resemann, Ferdinand Frauenberger).

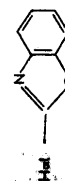
Sposób wytwarzania N-metylo-N-α-naftylo-dwutio-karbaminianu 2-benzoksazolilu o wzorze 1 według pa-

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

tentu nr (P. 133502), znamienny tym, że dwutiokarbaminian metalu alkalicznego, metalu ziem alkalicznych lub amonu o ogólnym wzorze 2, w którym $M^{(+)}$ oznacza jon metalu alkalicznego, jon amonowy lub 1/2 równoważnika jonu metalu ziem alkalicznych, poddaje się w organicznym rozpuszczalniku reakcji z 2-chlorowobenzoksazolem o ogólnym wzorze 3, w którym Hal oznacza atom chlorowca.

12p

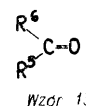
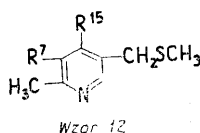
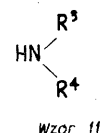
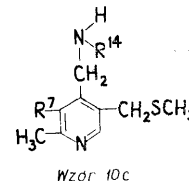
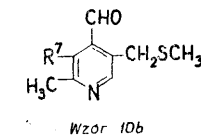
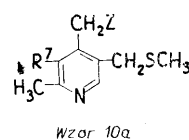
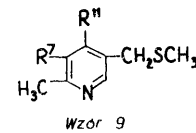
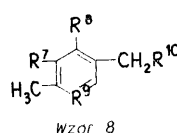
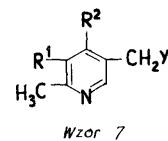
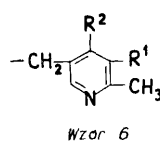
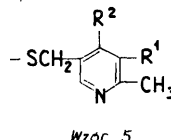
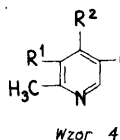
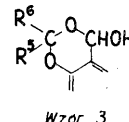
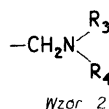
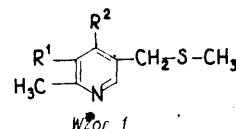
(P. 148754)

11.06.1971.

Merck Patent GmbH, Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirydyny, zawierających siarkę, o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza grupę wodorotlenową, R^2 oznacza grupę $-\text{CHO}$ lub grupę o ogólnym wzorze 2, w którym R^3 i R^4 są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe lub razem oznaczają rodnik $-(\text{CH}_2)_4-$ albo $-(\text{CH}_2)_5-$, lub też R^1 i R^2 razem z 2 atomami węgla, z którymi są połączone, oznaczają grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R^5 i R^6 mają znaczenie takie, jak podano wyżej dla R^3 lub R^4 , przy czym gdy R^6 oznacza atom wodoru, wówczas R^3 może również oznaczać rodnik fenyłowy, ewentualnie podstawiony grupą NO_2 , grupą CH_3O , niższym rodnikiem alkilowym i/lub chlorowcem, jak również soli związków o wzorze 1, znamienny tym, że pochodną 2-metylo-5-tiometylopirydyny o ogólnym wzorze 4, w którym X oznacza atom wodoru, kation metalu alkalicznego lub równoważnik kationu metalu ziem alkalicznych, rodnik alkilowy o conajmniej 2 atomach węgla, ewentualnie podstawiony, rodnik aryłowy lub aralkilowy, ewentualnie podstawiony, albo grupę o wzorze 5 lub 6, w których to wzorach R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie i mogą też być chronione, albo też sól tego związku, traktuje się środkiem metylującym, albo pochodną 2-metylopirydyny o ogólnym wzorze 7, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza grupę dającą się wymieniać na grupę $-\text{SCH}_3$, albo sól tego związku, poddaje się reakcji ze związkiem metylomerkapto o ogólnym wzorze X^1SCH_3 , w którym X^1 oznacza atom wodoru, kation metalu alkalicznego lub równoważnik kationu metalu ziem alkalicznych, albo pochodną 2-metylopirydyny o ogólnym wzorze 8, w którym R^7 oznacza grupę wodorotlenową, ewentualnie chronioną, R^8 oznacza grupę $-\text{HC}:\text{OH}-$, ewentualnie chronioną, lub grupę o wzorze 2, w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, a zwłaszcza grupę, którą drogą redukcji można przeprowadzić w grupę o wzorze 2, R^9 oznacza $-\text{N}-$ lub $=\text{NO}$, a R^{10} oznacza grupę $-\text{SCH}_3$ lub grupę którą można przeprowadzić w grupę $-\text{SCH}_3$, przy czym równocześnie R^7 nie oznacza grupy wodorotlenowej, R^8 grupy $-\text{CHO}$ lub grupy o wzorze 2, R^9 grupy $=\text{N}-$, a R^{10} grupy $-\text{SCH}_3$, lub sól pochodnej o wzorze 8, traktuje się środkami hydrogenolizującymi i/lub hydrolizującymi, otrzymując związek o wzorze 1, w którym R^1 oznacza grupę wodorotlenową, a R^2 oznacza grupę $-\text{CHO}$ lub grupę o wzorze 2, w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, albo pochodną 2-metylo-5-metylotiometylopirydyny o ogólnym wzorze 9, w którym R^7 ma wyżej podane znaczenie, a R^{11} oznacza grupę, którą na drodze utleniania można przeprowadzić w grupę $-\text{CHO}$, lub sól związku o wzorze 9, traktuje się środkiem utleniającym lub ewentualnie α -ketonokwasem użytym w nadmiarze, otrzymując związek o wzorze 1, w którym R^2 oznacza grupę $-\text{CHO}$, a R^1 oznacza grupę wodorotlenową, ewentualnie jeszcze w postaci chronionej, albo pochodną 2-metylo-5-metylotiometylopirydyny o ogólnym wzorze 10a, w którym R^7 ma wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę, którą można wymieniać na grupę o wzorze $-\text{NR}^3\text{R}^4$, w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, lub addycyjną sól związku o wzorze 10a z kwasem poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 11, w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, albo pochodną 2-metylo-4-formylo-5-metylotiometylopirydyny o ogólnym wzorze 10b, w którym R^7 ma wyżej podane znaczenie, lub addycyjną sól związku o wzorze 10b z kwasem, poddaje się działaniu

nadmiaru α -aminokwasu, albo odpowiednią pochodną 2-metylo-4-aminometylo-5-metylotiometylopirydyny o ogólnym wzorze 10c, w którym R^7 ma wyżej podane znaczenie, a R^{14} oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub acylowy, lub addycyjną sól związku o wzorze 10c z kwasem, poddaje się reakcji z środkiem alkilującym, otrzymując związek o wzorze 1, w którym R^2 oznacza grupę o wzorze 2, w którym R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenia, a R^1 oznacza grupę wodorotlenową, ewentualnie jeszcze w postaci chronionej, przy czym otrzymany związek może ewentualnie zawierać także w pozycji 4' ochronną grupę acylową R^{14} , albo pochodną 2-metylo-5-metylotiometylopirydyny o ogólnym wzorze 12, w którym R^7 ma wyżej podane znaczenie, a R^{15} oznacza grupę $-\text{CHO}$ lub grupę $-(\text{OH})\text{CHSO}_3\text{X}^2$, w którym X^2 oznacza kation metalu alkalicznego lub równoważnik kationu metalu ziem alkalicznych, lub addycyjną sól związku o wzorze 12 z kwasem, poddaje się reakcji ze związkiem karbonylowym o ogólnym wzorze 13, w którym R^5 i R^6 mają wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o wzorze 1, w którym R^1 i R^2 razem z atomami węgla, z którymi są połączone, oznaczają grupę o wzorze 3, w którym R^5 i R^6 mają wyżej podane znaczenie, albo dwusiarczek odpowiadający wzorowi ogólnemu 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, ale w którym zamiast grupy $-\text{SCH}_3$ znajduje się grupa $-\text{SSCH}_3$, albo sól addycyjną tego związku

z kwasem, poddaje się reakcji z organicznym związkiem trójwartościowego fosforu, otrzymując tioeter o wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, po czym w otrzymanym związku ewentualnie chronione jeszcze grupy R^1 lub R^2 uwalnia się i/lub otrzymaną wolną zasadę o wzorze 1 przeprowadza w jej sól addycyjną z kwasem, w czwartorzędową sól amoniową lub w trzeciorzędową sól sulfoniową, albo z soli addycyjnej związku o wzorze 1 lub z czwartorzędowej soli amoniowej albo sulfoniowej uwalnia się zasadę.

12p

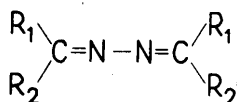
(P. 148756)

11.06.1971.

Pierwszeństwo: 12.06.1970; 29.12.1970;
24.02.1971; 3.03.1971 - Francja

Ugine Kuhlmann, Paryż, Francja (Jean-Pierre Schriemann, Francais Weiss).

Sposób wytwarzania azyn o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R i R_2 oznaczają atom wodoru, liniowy lub rozgałęziony rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy zawierający do około 12 atomów węgla lub rodnik węglowodorowy zawierający 6-12 atomów węgla, w tym pierścień benzenowy, ewentualnie podstawione grupami trwałymi w środowisku reakcji, takimi jak atom chloru, atom bromu, atom fluoru, grupa nitrowa, grupa metoksylowa itp. lub połączony z liniowym lub rozgałęzionym rodnikiem alkilenowym o 3-11 atomach węgla, znamienny tym, że amoniak poddaje się reakcji ze związkiem karbonylowym o ogólnym wzorze R_1-CO-R_2 , w którym R i R_2 mają wyżej podane znaczenie i z nadtlęniem wodoru, w obecności nitrylu o ogólnym wzorze $R_3(-CN)_n$, w którym n oznacza liczbę całkowitą 1-6, a R_3 oznacza rodnik węglowodorowy zawierający do 12 atomów węgla, stanowiący nasycony rodnik alifatyczny, rodnik acykliczny lub rodnik cykliczny, bądź też zawierający pierścień aromatyczny benzenowy lub pirydynowy, przy czym rodniki te mogą być podstawione 1-6 grupami jednokowymi lub różnymi, najkorzystniej nie ulegającymi utlenianiu w warunkach reakcji, takimi jak grupy amidowe, grupy kwasowe, grupy estrowe kwasów karboksylowych, grupy nitrowe, pierwszorzędowe grupy aminowe, drugorzędowe grupy aminowe, trzeciorzędowe grupy aminowe, tlenki amin, atomy fluoru, atomy chloru, atomy bromu, atomy jodu, grupy hydroksylowe, grupy acetalowe, grupy eterowe, grupy epoksy, grupy sulfotlenkowe, siarczki, grupy sulfonowe i kwas sulfonowy.

12p

(P. 149235)

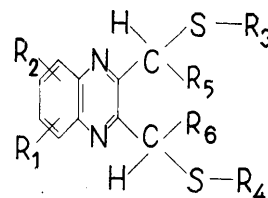
5.07.1971.

Pierwszeństwo: 6.07.1970, 4.06.1971

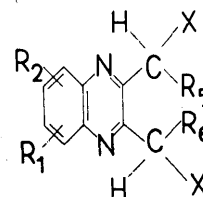
Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym symbole R i R_2 niezależnie od siebie oznaczają atomy wodoru, reszty alkilowe lub alkoksylowe, atomy chlorowców, grupy trójfluorometylowe lub grupy nitrowe lub razem oznaczają grupy alkilenodwuoksylowe, każdy z symboli R_3 i R_4 oznacza jedno wartościową lub obydwa razem dwuwartościową resztę węglowodorową albo resztę acylową, oddzielającą atomy siarki co najwyżej 4 atomami węgla i ewentualnie zawierającą podstawniki lub razem mogą także oznaczać bezpośrednie wiązanie, symbole R_5 i R_6 niezależnie od siebie oznaczają atomy wodoru lub niższe reszty alkilowe albo razem oznaczają resztę o wzorze $-(CH_2)_n-$, w którym n oznacza małą liczbę całkowitą, zwłaszcza 1 lub 2, znamienny tym, że w związku o wzorze 6, w którym X oznacza resztę, dającą się przekształcić w resztę $-S-R$

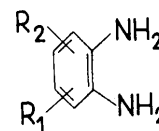
oraz $-S-R_4$ a R_1-R_6 mają wyżej podane znaczenia, przekształca się reszty X w reszty $-S-R_3$ i $-S-R_4$ lub związki o wzorze 8 poddaje reakcji ze związkami o wzorze 9 albo z ich funkcyjnymi pochodnymi, przy czym reszty R_1-R_6 mają wyżej podane znaczenia oraz w razie potrzeby wprowadza, wymienia lub od-szczepia w otrzymanych związkach podstawniki w ramach substancji końcowych i/lub ewentualnie roz-szczepia otrzymane mieszaniny izomerów (mieszaniny racematów) na czyste izomery (racematy), i/lub otrzy-mane czyste racematy rozdziela na antypody optyczne, i/lub otrzymane wolne związki przekształca w ich sole lub otrzymane sole przekształca w wolne związki.

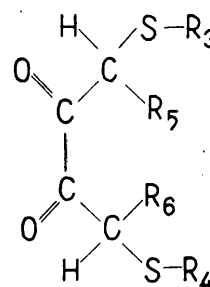
Wzór 1

Wzór 6

Wzór 8

Wzór 9

12p

(P. 150004)

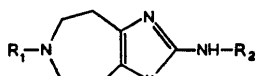
13.08.1971.

Pierwszeństwo: 14.08.1970, 2.06.1971 -
Niemiecka Republika Federalna

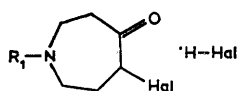
Dr Karl Thomae GmbH, Bingerach, N/Riss, NRF,
(Gerhardt Griss, Manfred Kleemann, Wolfgang Grell,
Helmut Ballhause).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych azepiny o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą 1-4 atomów węgla o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym i ewentualnie podstawioną grupę hydroksylową, grupę alilową, cykloalkilową, sześciowodorobenzylową, fenylową, feniloetylową lub benzylową, przy czym grupa benzylowa może być podstawiona w pierścieniu jednym lub dwo-

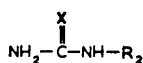
ma atomami chlorowca, 1—3 grupami metoksyłowymi, grupą trójfluorometylową lub alkilową zawierającą 1—3 atomów węgla, a R_2 oznacza atom wodoru, grupą alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, grupę alilową, cykloalkilową, fenyłową, benzyłową lub fenyloetylową w przypadku, gdy X oznacza atom siarki, lub R_2 oznacza atom wodoru w przypadku, gdy X oznacza atom tlenu, jak również ich fizjologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że halogenowodorek 5-halogeno-azepinonu-(4) o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 ma podane wyżej znaczenie, a Hal oznacza atom chloru, bromu lub jodu, poddaje się reakcji w stanie stopionym lub w rozpuszczalniku z mocznikiem o wzorze ogólnym 3, w którym R_2 i X mają podane wyżej znaczenie, lub w celu wytworzenia związków o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom siarki, azepinon-(4) o wzorze ogólnym 4, w którym R_1 ma podane wyżej znaczenie, poddaje się reakcji z dwusiarczkiem formamidyny o wzorze ogólnym 5, w którym R_2 ma podane wyżej znaczenie, a Y oznacza nieorganiczny lub organiczny kwas, lub azepinon-(4) o wzorze ogólnym 4, w którym R_1 ma podane wyżej znaczenie, poddaje się reakcji otrzymane związki o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza w sole z fizjologicznie dopuszczalnymi nieorganicznymi lub organicznymi kwasami.

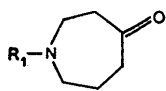
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

12p

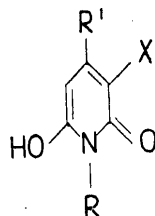
(P. 150066)

17.08.1971.

Pierwszeństwo: 19.08.1970 - Szwajcaria

Ciba-Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych chlorowco-6-hydroksypirydonu-2, zwłaszcza 3-chlorowco-6-hydroksypirydonu-2 o wzorze ogólnym 1, w którym symbole R i R' oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy, aryłowy lub heterocykliczny, a X oznacza atom chlorowca, jak i tautomerycznych pochodnych tych związków, znamienny tym, że 6-hydroksypirydon-2 tych związków, znamienny tym, że 6-hydroksypirydon-2 ewentualnie zawierający w pozycji 1 i 4 rodniki alkilowe, aryłowe lub heterocykliczne, w pozycji 3 grupę cyjanową,

Wzór 1

a w pozycji 5 łatwo odszczepialny podstawnik, jak zwłaszcza grupa cyjanowa, grupa estru kwasu karboksylowego lub grupa karbonyloamidowa, poddaje się chlorowcowaniu i z otrzymanej pochodnej chlorowcowej ewentualnie odszczepia się łatwo odszczepialny podstawnik korzystnie przez zmydlenie.

12p

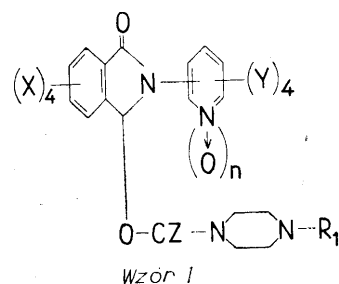
(P. 150067)

17.08.1971.

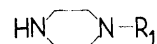
Pierwszeństwo: 19.08.1970, 25.11.1970, 28.06.1971 - Francja

Rhône-Poulenc S. A., Paryż, Francja.

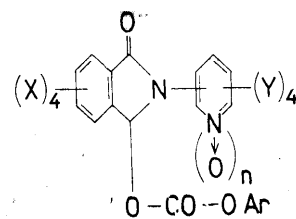
Sposób wytwarzania nowych pochodnych izoindoliny o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru, atom chlorowca rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkoksylowy o 1—4 atomach węgla i grupę nitrową, przy czym podstawniki te mogą być jednakowe lub różne, Y oznacza atom wodoru, atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkoksylowy o 1—4 atomach węgla, grupę cyjanową i grupę nitrową przy czym podstawniki te mogą być jednakowe lub różne, R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkenylowy o 2—4 atomach węgla lub grupę hydroksyalkilową o 1—4 atomach węgla, Z oznacza atom tlenu lub siarki, a n oznacza liczbę 0 lub 1, jak również addycyjnych soli związków o wzorze 1 z kwasami, znamienny tym, że gdy Z oznacza atom tlenu, pochodną piperazyny o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pochodną izoindoliny o ogólnym wzorze 3, w którym X i Y i n mają wyżej podane znaczenie, a Ar oznacza rodnik fenyłowy, ewentualnie podstawiony, zaś gdy Z oznacza atom tlenu lub siarki, związek o wzorze ogólnym 8, w którym Z i R_1 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z alkaliczną solą pochodnej izoindoliny o wzorze 5, w którym X i Y mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie otrzymaną in situ, a następnie otrzymany produkt ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

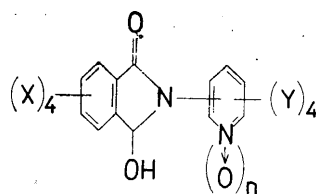
Wzór 1

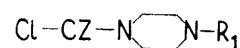
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 5

Wzór 8

12p

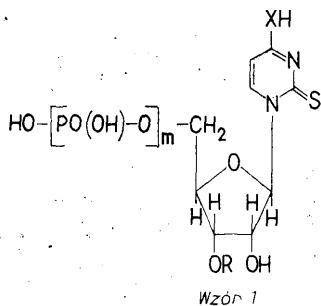
(P. 150129)

21.08.1971.

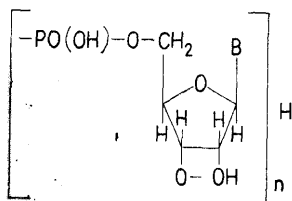
Pierwszeństwo: 22.08.1970 -
Niemiecka Republika Federalna

Merck Patent GmbH, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych tiopirymidyny o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza grupę o wzorze 2, B oznacza grupę zasady pirymidynowej lub purynowej, X oznacza atom siarki lub grupę $=NH$, m oznacza liczbę całkowitą 1—3, a n oznacza liczbę całkowitą 0—2000, przy czym jednak suma $(m+n)$ powinna wynosić co najmniej 2, a w tej samej cząsteczce mogą występować różne grupy B, jak również dwusiarczki oraz soli metalicznych i amoniowych związków o wzorze 1, znamienny tym, że 2-4-dwutiourydynojednofosforan lub 2-tiocytidynojednofosforan albo związek o wzorze 1, w którym m oznacza liczbę 1, poddaje się reakcji z nieorganicznym orto- lub pirofosforanem przy czym jedna z substancji wyjściowych powinna być w postaci zaktywowanej, lub związek o wzorze 1, w którym zamiast grupy XH znajduje się grupa, która może być nią zastąpiona, a pozostałe symbole mają wyżej podane znaczenie traktuje się związkiem o wzorze H_2X , albo w związku o wzorze 1, w którym co najmniej jedna grupa funkcyjna znajduje się w postaci funkcyjnie zmodyfikowanej, tę grupę funkcyjną wyzwala się przez traktowanie środkiem solwolizującym lub redukującym i ewentualnie na tak otrzymaną pochodną tiopirymidyny działa się polimeryzującym enzymem ewentualnie w obecności innego nukleotydu i/lub związek o wzorze 1 traktuje się środkami utleniającymi i/lub jedną grupę SH, znajdującą się w związku o wzorze 1, przeprowadza się, ewentualnie wielostopniowo, w grupę NH_2 działaniem środka amonolizującego.

Wzór 1

Wzór 2

12p

(P. 150163)

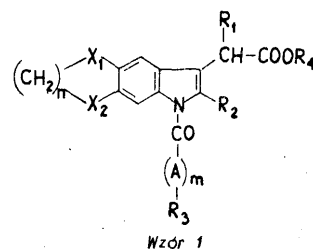
21.08.1971.

Pierwszeństwo: 26.08.1970, 27.08.1970, 3.10.1970,
9.12.1970, 15.02.1971, 16.02.1971 - Japonia

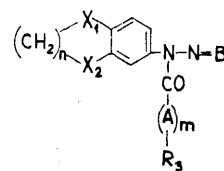
Sumitomo Chemical Company Limited, Osaka, Japonia, (Michino Kimura, Shigeo Inaba, Hisao Yamamoto).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu indolilooctowego o wzorze 1, w którym X^1 i X^2 oznaczają atom tlenu lub grupę metylenową, A oznacza niepodstawiony nasycony łańcuch węglowodorowy zawierający do 5 atomów węgla, niepodstawiony nienasycony łańcuch węglowodorowy zawierający do 5 atomów węgla lub nasycony bądź nienasycony łańcuch węglowodorowy zawierający do 5 atomów węgla i podstawiony atomami halogenów bądź grupami fenylowymi, m wynosi zero lub jeden, n wynosi 1 lub 2, R^1 i R^2 oznaczają niezależnie atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą do 4 atomów węgla, R^3 oznacza

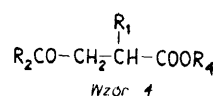
grupę alkilową zawierającą do 4 atomów węgla, grupę cykloalkilową zawierającą od 3 do 7 atomów węgla, grupę aryłową niepodstawioną lub podstawioną niższymi grupami takimi jak alkilowa, alkoksylowa, alkitio, grupę nitrową, cyjanową, trójfluorometylową, metylenodwuosy, etylenodwuosy lub atomem halogenu, przy czym podstawniki alkilowy, alkoksylowy i alkitio zawierają do 4 atomów węgla, ewentualnie podstawioną halogenem grupą alkilową lub fenyłową, bądź skondensowaną z pierścieniem benzenowym nasyconą lub nienasyconą grupę mono- lub polialicykliczną, bądź rodnik alkilowy podstawiony taką grupą alicykliczną lub też ewentualnie podstawioną grupą metylową, etylową lub atomem halogenu pięcio- lub sześciocłonowy rodnik heterocykliczny zawierający tlen, siarkę lub azot, zaś R^1 oznacza grupę alkilową zawierającą do 4 atomów węgla, atom wodoru lub kation, znamienny tym, że na związek acylowany w pozycji N^1 o wzorze 3, w którym B oznacza dwa atomy wodoru lub układu zabezpieczający atom azotu, a pozostałe podstawniki mają wyżej podane znaczenie działa się pochodną kwasu alifatycznego o wzorze 4, w którym R_1 R_2 R_4 mają wyżej podane znaczenie.

Wzór 1

Wzór 3

Wzór 4

12p

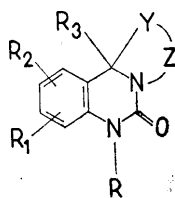
(P. 150189)

26.08.1971.

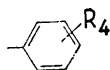
Pierwszeństwo: 27.08.1970, 16.09.1970 - Japonia
Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia, (Shigeo Inaba, Michihiro Yamamoto, Kikuo Ishizumi, Kazuo, Mori, Masao Koshiba, Hisao Yamamoto).

Sposób wytwarzania pochodnych chinazoliny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, niskocząsteczkową grupę alkoksylową, grupę nitrową, rodnik trójfluorometylowy, niskocząsteczkową grupę alkitio, niskocząsteczkową grupę alkilosulfonyłową lub atom chlorowca, R_3 oznacza rodnik cykloalkilowy, grupę pirydylową, grupę tienylową lub grupę o wzorze 2, w którym R_4 oznacza atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, niskocząsteczkową grupę alkoksylową lub atom chlorowca, R oznacza atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkenylowy, rodnik aryloalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik cykloalkiloalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkoksylalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik chlorowcoalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik trójchlorowcometyloalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkitioalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkoksylkarbonyloalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkanioalksyalilowy lub grupę o wzorze $-C_nH_{2n}-N(-A)-B$ lub

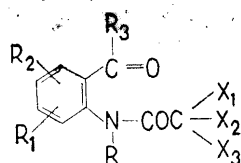
—C_nH_{2n}—CON(—A)—B, w których n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 3, a A i B oznaczają atom wodoru lub niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, przy czym A i B mogą tworzyć razem z atomem azotu do którego są przyłączone ewentualnie dowolnie podstawiony pięć lub sześcioczłonowy pierścień heterocykliczny, który może dodatkowo zawierać atom azotu, tlenu lub siarki, Y oznacza atom tlenu lub siarki oraz grupę o wzorze =NR₅, w którym R₅ oznacza atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkenylowy, rodnik aryloalkilowy, niskocząsteczkowy rodnik cykloalkiloalkilowy lub niskocząsteczkowy rodnik hydroksyalkilowy, Z oznacza rodnik alkilenowy lub alkenylenowy zawierający 2—5 atomów węgla, który ponadto może zawierać pomiędzy atomami węgla jeden lub dwa heteroatomy takie jak atom tlenu lub siarki, albo jedną lub dwie grupy o wzorze =NR₆, w którym R₆ oznacza niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, niskocząsteczkowy rodnik alkenylowy, grupę aryloalkilową, grupę acylową, niskocząsteczkową grupę alkoksycarbonylową, grupę benzonosulfonylową lub grupę toluenosulfonylową, lub też może być dowolnie podstawiony jednym lub dwoma niskocząsteczkowymi rodnikami alkilowymi, przy czym dwie grupy alkilowe przy sąsiednich atomach węgla rodnika alkilenowego lub alkenylenowego mogą tworzyć pierścień cykloheksylowy, benzenowy lub naftalenowy, znamienny tym, że pochodną ketonu trójchloroacetamidofenyloвого o ogólnym wzorze 4, w którym R₂, R₃ i R mają wyżej podane znaczenie a X₁, X₂ i X₃ oznaczają takie same lub różne atomy chlorowca poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze HY—Z—NH₂, w którym Y i Z mają wyżej podane znaczenie, lub z jej solą.

Wzór 1

Wzór 2

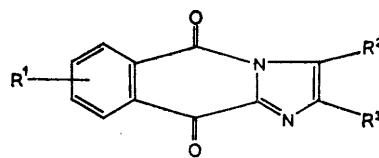
Wzór 4

12p (P. 150325) 2.09.1971.

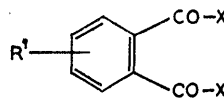
Pierwszeństwo: 3.09.1970 -
Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Erik Regel, Ludwig Eue, Karl Heinz Büchel).

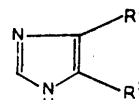
Sposób wytwarzania imidazochinolinodionów o wzorze 1, w którym R¹ oznacza atomy wodoru, rodnik alkilowy, atom chlorowca, grupę nitrową, alkoksylową, lub rodnik aryłowy ewentualnie podstawiony rodnikiem alkilowym, atomem chlorowca, grupę chlorowcoalkilową lub grupę nitrową i R² i R³ niezależnie oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe, aryłowe lub atomy chlorowca lub razem z zawartymi między nimi obu atomami węgla pierścienia imidazolu mogą tworzyć pierścień benzenowy, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupami nitrowymi lub grupą trójfluorometylową, znamienny tym, że halogenki kwasów ftalowych o wzorze ogólnym 2, w którym R¹ ma wyżej podane znaczenie i X oznacza atom chlorowca poddaje się reakcji z pochodną imidazolu o wzorze ogólnym 3, w którym R² i R³ mają wyżej podane znaczenie w środowisku rozpuszczalnika w obecności zasady.

WZÓR 1

WZÓR 2

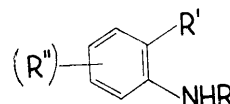
WZÓR 3

12p (P. 150372) 6.09.1971.

Pierwszeństwo: 7.09.1970 - Włochy

Snam Progetti S P A, Mediolan, Włochy, (Marcello Massi, Mauri Pietro Moggi Ugo Romano).

Sposób wytwarzania związków heterocyklicznych znamienny tym, że podstawioną aminę aromatyczną o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub aryłowy, R' oznacza rodnik alkilowy o co najmniej dwóch atomach węgla, R'' oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub aryłowy oraz dwuwartościowy rodnik, który stanowi podstawę wytwarzania pierścienia skondensowanego, utlenia się za pomocą nitrozwiązku w fazie gazowej, pod podwyższonym ciśnieniem i w obecności mas kontaktowych.

Wzór

12p (P. 153395) 14.02.1972.

Pierwszeństwo: 22.02.1971 - Wielka Brytania
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn,
Wielka Brytania, (John Francis Cairns, John Reginald Case).

Sposób wytwarzania soli dwupirydyliowych, zwłaszcza 1,1'-dwupodstawionych 1,1',4,4'-czterowodoro-4,4'-dwupirydyliowych, znamienny tym, że związek meta lopyridynowy poddaje się reakcji z tlenkiem alkilenu: i wytworzony 1,1'-dwupodstawiony 1,1',4,4'-czterowodoro-4,4'-dwupirydyli lub jego sól ewentualnie poddaje się utlenieniu dla przetworzenia otrzymanego związku w sól 1,1'-dwupodstawioną-4,4'-dwupirydyliową lub działaniu środkiem alkilującym dla przetworzenia otrzymanego związku w 1,1'-dwo-/alkoksyal kilo/-1,1', 4,4'-czterowodoro-4,4'-dwupirydyli.

12p (P. 153401) 9.02.1972.

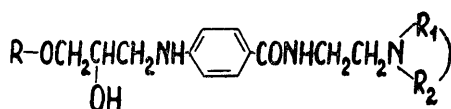
Pierwszeństwo: 10.02.1971 -
Niemiecka Republika Federalna

Casella Farbwerke Mainkur Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF, (Walther Loewe, Karl -Heinz Cossmann, Ernst Meyer).

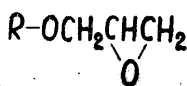
Sposób wytwarzania 2-/4-aminofenyl-/6-metylobenzotiazolu przez reakcję p-toluidyny z siarką w podwyższonej temperaturze, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w sposób ciągły pod zwiększonym ciśnieniem w temperaturze powyżej 280°C.

12q (P. 143384) 23.09.1970.
Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Marta Krawajska, Ryszard Palanowski).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu p-aminobenzoesowego o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza grupę aryłową ewentualnie podstawioną jednym lub więcej jednakowymi lub różnymi podstawnikami, do których należy atom chlorowca, grupa alkilowa, alkoksylowa oraz grupa fenyłowa ewentualnie podstawiona wymienionymi wyżej podstawnikami, a R₁ i R₂ mogą być jednakowe lub różne i oznaczają wodór, grupę alkilową lub grupę hydroksyalkilową lub łącznie z atomem azotu tworzą pierścień heterocykliczny, znamienny tym, że **opitlenek o wzorze ogólnym 2**, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z amidową pochodną kwasu p-aminobenzoesowego o wzorze ogólnym 3, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, w środowisku rozpuszczalników organicznych, takich jak alkohole alifatyczne, dioksan, czterowodorofuran, w temperaturze powyższej, korzystnie w temperaturze wrzenia mieszaniny reakcyjnej.

wzór 1

wzór 2

wzór 3

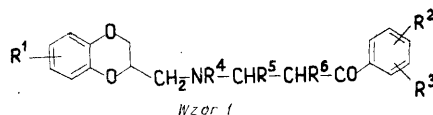
12q (P. 144612) 25.11.1970.
Farmaceutyczno-Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Labor”, Wrocław, (Zbigniew Różański).

Sposób odzyskiwania kwasu 2-(4'-chlorofenoksy)-izomasłowego z ługów pokrystalicznych na drodze ekstrakcji i krystalizacji z rozpuszczalników organicznych, znamienny tym, że zmieszane z wodą ługi pokrystaliczne otrzymane z procesu syntezy acetonu, p-chlorofenolu, ługu potasowego i chloroformu w stosunku objętościowym, jak 5 : 4 poddaje się ekstrakcji wodorotlenkiem sodowym, korzystnie 6—7%, dodanym do reaktora jako roztwór stężony, w stosunku objętościowym jak 10 : 1 w temperaturze 10—18°C, i pozostawia na okres 24 godzin, a następnie traktuje kwasem solnym dla wytrącenia osadu kwasu 2-(4'-chlorofenoksy)-izomasłowego, który po oddzieleniu rozpuszcza się w organicznym rozpuszczalniku korzystnie ksilenie, podgrzewa maksymalnie do temperatury wrzenia korzystnie 80°C, a następnie oziębia, najpierw do temperatury 40—18°C, a gdy temperatura obniży się średnio do około 30°C, spuszcza do wanien krystalizacyjnych, a następnie oziębia się w krystalizatorach w dalszym ciągu do temperatury zbliżonej do 0°C, przy czym krystalizuje gotowy produkt, który wyodrębnia się, a pozostałe po krystalizacji ługi zwraca się do ponownego procesu ekstrakcji z ługami otrzymanymi z procesu syntezy.

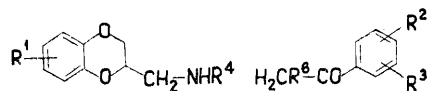
12q (P. 144636) 25.11.1970.
Pierwszeństwo: 27.11.1969 - NRF

Merck Patent Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzodioxanu o wzorze ogólnym 1, w którym R¹ oznacza atom wodoru lub chloru, R² i R⁸ są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru, fluoru, chloru, rodniak metylowy, grupę wodorotlenową, metoksyłową lub łącznie oznaczają grupę -O-CH₂-O-, zaś R⁴, R⁵ i R⁶ są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru lub rodniak metylowy oraz ich soli addycyjnych z kwasami znamienny tym, że aminometylobenzodioxan o wzorze 2, w którym R¹ i R⁴ mają wyżej podane znaczenie albo też jedną z jego soli, poddaje się reakcji z aldehydem mrówkowym lub ze związkiem oddającym formaldehyd i z ketonem aryłowym o wzorze 3, w którym R², R³ i R⁶ mają wyżej podane znaczenie lub też związek o wzorze 2 lub jego sól poddaje się reakcji z ketonem aryłowym o wzorze 4, w którym R², R³, R⁵ i R⁶ mają wyżej podane znaczenie, albo też ze związkiem o wzorze 5, w którym X oznacza chlorowec, korzystnie chlor lub brom, R⁷ oznacza wolną lub ewentualnie funkcjonalnie przekształconą grupę keto, zaś R², R³ i R⁵ mają wyżej podane znaczenie, albo też, że związek o wzorze 6, w którym Y oznacza wolną lub funkcjonalnie przekształconą grupę COOH, zaś R¹, R⁴, R⁵, R⁶ mają znaczenie jak we wzorze 1, poddaje się reakcji Friedel-Crafts'a ze związkiem o wzorze 7 a, w którym R² i R³ mają znaczenie jak we wzorze 1, albo też gdy wychodzi się ze związku 6, w którym Y oznacza grupę COCl lub CN, również ze związkiem o wzorze 7 b, w którym Z oznacza związek o wzorze MgX, (gdzie X oznacza chlorowec), atom litu lub równoważnik Cd-, albo Zn, zaś R² i R⁸ mają znaczenie jak we wzorze 1, albo też że do związku o wzorze ogólnym 1, który jednak jest jeszcze pozbawiony reszty R², R³, R⁴ i/lub grupy -CO-, albo zawiera je w postaci funkcjonalnie przekształconej i/lub zawiera inne niepożądane reszty i/lub zawiera podwójne wiązania, wprowadza się wyżej określone odpowiednie reszty albo usuwa niepożądane reszty i/lub podwójne wiązania albo też przeprowadza w pożądaną resztę i otrzymane wolne zasady o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w ich sole addycyjne z kwasami lub też z otrzymanych soli addycyjnych z kwasami, uwalnia się zasady o wzorze 1.

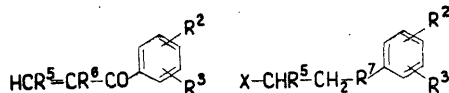

Wzór 1

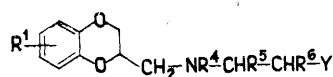
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

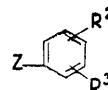
Wzór 5

Wzór 6

Wzór 7a

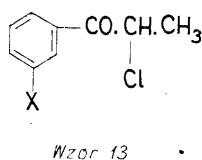
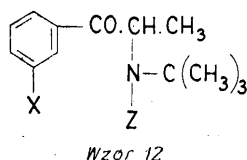
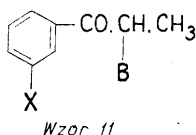
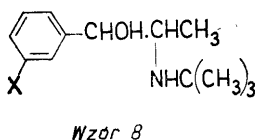
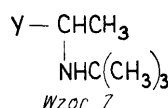
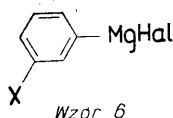
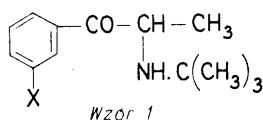

Wzór 7b

12q (P. 144790) 3.12.1970.
Pierwszeństwo: 4.12.1969 - Wielka Brytania

The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Nariman Bomanshaw Menta, David Arthur Yeowell).

Sposób wytwarzania L-alkiloaminopropiofenonów o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom chloru lub fluoru lub jego soli addycyjnej z kwasem, znamienny tym, że poddaje się reakcji związek o wzorze ogólnym 11, w którym X ma wyżej podane znaczenie, a Z oznacza niższy rodnik alkoksylowy zawierający 1—3 atomów węgla lub atom chloru, bromu lub jodu, z trzeciorzędową butyloaminą albo związek o wzorze ogólnym 12, w którym X ma wyżej podane znaczenie, a B oznacza grupę ochronną, poddaje się reakcji przemiany do związku o wzorze ogólnym 1 lub jego soli addycyjnej z kwasem albo poddaje się reakcji odczynnik Grignard'a o wzorze ogólnym 6, w którym X ma wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, z amidem lub nitylem o wzorze ogólnym 7, w którym Y oznacza grupę karbamoilową lub cyjanpwa w środowisku bezwodnym i produkt tej reakcji hydrolizuje się do związku o wzorze ogólnym 1 lub jego soli addycyjnej z kwasem albo poddaje się reakcji utleniania drugorzędowy alkohol o wzorze ogólnym 8, w którym X ma wyżej podane znaczenie do związku o wzorze ogólnym 1 lub jego soli addycyjnej z kwasem albo poddaje się reakcji przemiany pochodną związku o wzorze ogólnym 1, w której ketonowa część zawiera grupę ochronną do związku o wzorze ogólnym 1 lub jego soli addycyjnej z kwasem w wyniku usunięcia tej grupy ochronnej.

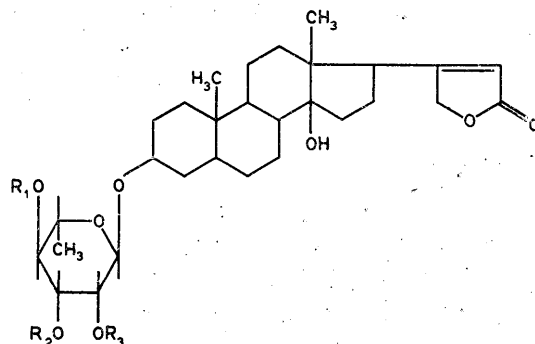

12q (P. 144817) 4.12.1970.
Pierwszeństwo: 15.12.1969 -
Niemiecka Republika Federalna

Boehringer Mannheim GmbH, Mannheim-Waldhof, NRF, (Fritz Kaiser, Wolfgang Schaumann, Kurt Stach, Wolfgang Voigtlander).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych ewomonozydu o wzorze przedstawionym na rysunku w którym jeden albo dwa z podstawników R₁ R₂ i R₃ oznaczają niskocząsteczkową grupę alkilową lub alkoksylową, a pozostałe podstawniki oznaczają atom wodoru lub grupę acylową, przy czym R₂ i R₃ razem mogą oznaczać również grupę alkilidenową, znamienny tym, że ewomonozyd poddaje się reakcji alkilowania lub keta-

lizowania i ewentualnie następnie O-acyluje otrzymany produkt.

(P. 144818)

Pierwszeństwo: 5.12.1969 -
Niemiecka Republika Federalna

Boehringer Mannheim GmbH, Mannheim-Waldhof, NRF, (Wolfgang Voigtlander, Fritz Kaiser).

Ulepszony sposób wytwarzania czystych eterów monometylowych digoksyny na drodze reakcji digoksyny z siarczanem dwumetylowym w dwumetyloformamidzie w obecności wodorotlenku, barowego, znamienny tym, że do mieszaniny reakcyjnej dodaje się albo tlenek glinu i obojętny rozpuszczalnik organiczny, albo izopropylan glinu, rozcieńczoną chloroformem mieszaninę reakcyjną z dodatkiem pirydyny zatęża w próżni i następnie oddziela od nieprzereagowanej digoksyny w znany sposób.

12q (P. 144834) 5.12.1970.
Pierwszeństwo: 6.12.1969 - Holandia

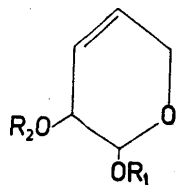
Stamcarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Pierre Antoine Marie Aggenbach, Abraham Hermanus de Rooij).

Sposób wytwarzania i dalszej obróbki roztworu soli hydroksyloaminowej w obiegu kołowym, polegający na tym, że stanowiący środowisko reakcyjne kwaśny buforowany roztwór, zawierający oprócz jonów azotanowych również kwas fosforowy i/lub wodorosiarczany, utrzymuje się w obiegu między strefą syntezy hydroksylaminy i strefą syntezy oksymu cykloheksanonu, przy czym w strefie syntezy hydroksylaminy jony azotanowe ulegają katalitycznej redukcji cząsteczkowym wodorem w obecności katalizatora palladowego do hydroksylaminy, którą następnie zużywa się w strefie syntezy oksymu, przy czym powstający oksym cykloheksanonu jest wyodrębniany z cieczy reakcyjnej, po czym ciecz reakcyjną stanowiącą wodny roztwór przed zawróceniem do strefy syntezy hydroksylaminy uwalnia się od pozostałych w niej ilości cykloheksanonu i oksymu cykloheksanonu w procesie rozdzielania, przy czym niezbędne w strefie syntezy hydroksylaminy, świeże jony azotanowe doprowadza się do cieczy reakcyjnej w postaci kwasu azotowego lub gazów nitrozowych, znamienny tym, że kwas azotowy lub gazy nitrozowe dodaje się po przeprowadzeniu procesu rozdzielania przez oddestylowanie pozostałości oksymu i cykloheksanonu.

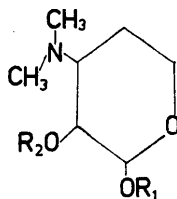
12q (P. 144841) 7.12.1970.
Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Organicznej, Warszawa, (Aleksander Zamojski, Marek Chmielewski).

Sposób wytwarzania racemicznych alkilo-3,4-dwudezoksypenteno-3-piranozydów o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik alkilowy, zwłaszcza metylo-owy. R₂ oznacza wodor lub grupę acetylową, znamienny tym, że alkilo-3,4-dwudezoksy-3-dwumetyloamino-α i [β-DL-treopentopiranozydy o ogólnym wzorze 2, w którym R₁ i R₂ ma znaczenie takie jak we wzorze 1 poddaje się utlenianiu, przy czym otrzymuje

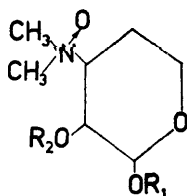
się związki o wzorze 3, w którym R_1 i R_2 ma znaczenie takie jak wyżej podane, które następnie poddaje się pirolizie, przy czym otrzymuje się alkilo-3,4-dwudezoksi- α i -DL-gliceropenteno-3-piranozydy.

wzór 1

wzór 2

wzór 3

12q

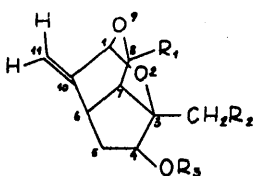
(P. 144850)

7.12.1970.

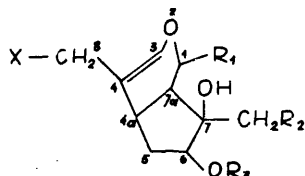
Pierwszeństwo: 8.12.1969, 13.12.1969, 6.06.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Kali-Chemie Aktiengesellschaft, Hannover, NRF, (Peter Willibrord Thies).

Sposób wytwarzania 2,9-dioksatrycyklo-/4,3,1,0,3,7/-dekanów o wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkoksylowy lub aryloalkoksylowy, R_2 oznacza atom wodoru, chlorowca, -SCN, R_3 oznacza atom wodoru lub rodnik acylowy i podwójne wiązanie 10, 11 może być uwodornione, znamienny tym, że cyklopenta/c/pirany o ogólnym wzorze 3, w którym X oznacza dającą się usunąć grupę, R_1 oznacza grupę acyloksylową albo grupę -d-glukozydową, R_2 oznacza atom chlorowca, wodoru albo -SCN i R_3 oznacza atom wodoru albo grupę acylową, poddaje się reakcji z alkoholami w kwaśnym środowisku.

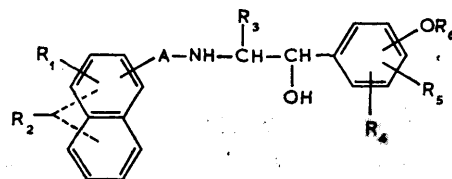

WZÓR 1

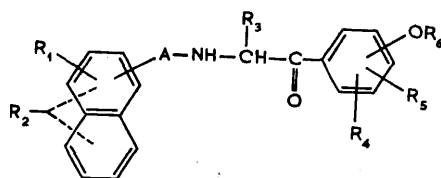

WZÓR 3

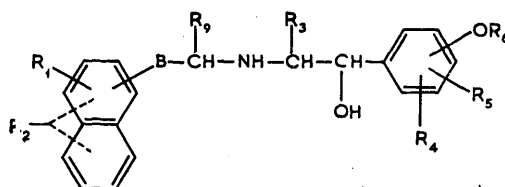
grupę alkoksylową, R_5 oznacza atom wodoru, grupę o wzorze -OR₆ lub grupę alkilosulfonamidową a R_8 oznacza atom wodoru lub niższą grupę acylową, w postaci racematów lub w postaci związków optycznie czynnych, lub w postaci fizjologicznie dopuszczalnych soli, znamienny tym, że aminoketony o wzorze 2 poddaje się redukcji za pomocą wodoru i katalizatorów uwodorniania za pomocą kompleksowych wodoroków lub sposobem Meerweina-Ponndorfa, lub w przypadku

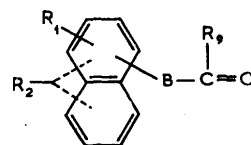
WZÓR 4

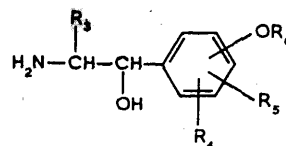
WZÓR 2

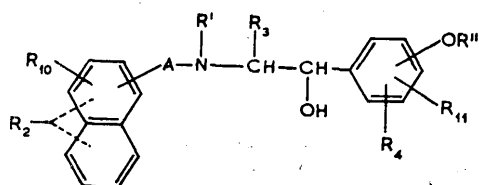
WZÓR 9

WZÓR 10

WZÓR 11

WZÓR 12

12q

(P. 144934)

11.12.1970.

Pierwszeństwo: 12.12.1969 - Niemiecka Republika Federalna

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim/Rhein, NRF.

Sposób wytwarzania naftyloalkiloamin o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza rodnik alkilenowy o 2-6 atomach węgla, R_1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową lub grupę o wzorze -OR₆, R_2 oznacza atom wodoru niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksylową, R_3 oznacza atom wodoru, rodnik metylowy lub etylowy, R_4 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub niższą

wytwarzania naftyloalkilamin odpowiadających wzorowi 9, w którym B oznacza rodnik alkilenowy o 1—4 atomach węgla, a R_9 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, poddaje się reakcji ketozwiązków o wzorze 10 z aminą o wzorze 11 w warunkach redukcyjnego aminowania, lub z związku o wzorze 12, w którym R_{10} oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową lub grupę o wzorze -OR, R_{11} oznacza atom wodoru, grupę alkilosulfonamidową lub grupę o wzorze -OR'', R'' ma znaczenie podane dla R_8 lub oznacza rodnik **arylometylowy**, grupę alkaniloową lub aroiloową i w którym w przypadku, gdy R_{11} ma takie same znaczenie jak OR'', i obie te grupy OR'' znajdują się w stosunku do siebie w położeniu orto, rodniki R'' mogą oznaczać razem rodnik dwuarylo-metylenowy i w którym co najmniej jeden z symboli R' i R'' oznacza grupę dającą się odszczepiać usuwa się dające się odszczepiać grupy i otrzymane mieszaniny stereoizomerów ewentualnie rozdziela się na optycznie czynne antypody.

12q

(P. 144959)

4.12.1970.

Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego Przedsiębiorstwo Państwowe, Tarnów, (Andrzej Kasznia, Stanisław Żebracki, Barbara Wróbel, Marek Pochwalski, Józef Kita, Czesław Brożek).

Sposób odzysku **ϵ -kaprolaktamu** i siarczanu amonu ze ścieków powstających przy produkcji ϵ -kaprolaktamu a w szczególności z rafinatu odpadowego, powstającego przy tej produkcji i kierowanego do ścieków, znamieny tym, że rafinat odpadowy oczyszcza się wstępnie przez odparowanie około 70% zawartej w nim wody wraz z organicznymi substancjami lotnymi, następnie tak przygotowany rafinat miesza się z pogonami II przeznaczonymi do odzysku w stosunku umożliwiającym uzyskanie w mieszaninie około 40%-owego stężenia siarczanu amonu wraz z **ϵ -kaprolaktamem**, po czym w znany sposób miesza się z kwaśnymi laktymowymi ługami siarczanowymi i przeprowadza się rozdział otrzymanej mieszaniny przy pH-5 na warstwę organiczną, zawierającą **ϵ -kaprolaktam** i warstwę ługów siarczanowych, warstwę organiczną się destyluje celem odzysku ϵ -kaprolaktamu, zaś ługi poddaje się ekstrakcji.

12q

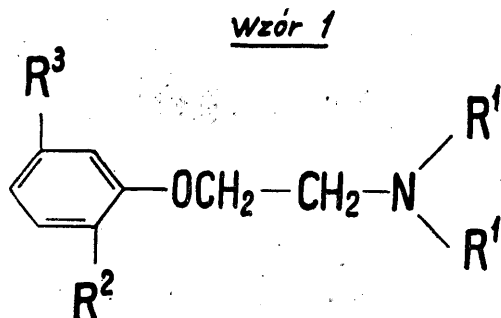
(P. 147552)

13.04.1971.

Pierwszeństwo: 15.04.1970 - Włochy

Recordati S. A. Chemical and Pharmaceutical Company, Lugano, Szwajcaria, (Paolo da Re, Ivo Setnikar).

Sposób wytwarzania nowych, podstawionych fenoksyetyloamin o ogólnym wzorze 1, w którym oba symbole oznaczają rodniki alkilowe o łańcuchach prostych lub rozgałęzionych, zawierające do 3 atomów węgla lub tworzące razem z atomem azotu, z którym są związane, grupę heterocykliczną o 6 atomach w pierścieniu, znamieny tym, że fenol o ogólnym wzorze 2, w którym R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, eteryfikuje się zdolnym do reakcji eterem β -hydroksyetyloaminą o ogólnym wzorze 3, w którym oba symbole R^1 mają wyżej podane znaczenie.

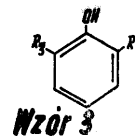
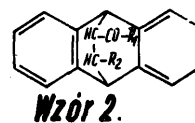
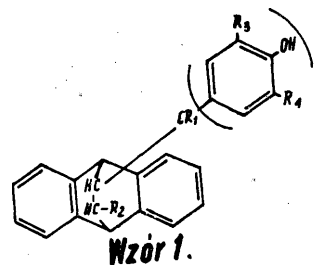
12q

(P. 148080)

23.12.1968.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, (Zbigniew Wielgosz, Piotr Penczek, Tadeusz Rawski).

Sposób wytwarzania wielopierścieniowych dwufenoli przez kondensację w środowisku kwaśnym aldehydów lub ketonów z fenolami, znamieny tym, że reakcji poddaje się aldehydy lub ketony o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub niewielką grupę alkilową, a R_2 oznacza atom wodoru lub grupę metylową, z fenolami o wzorze ogólnym 3, w którym R_3 i R_4 oznacza atom wodoru lub grupę metylową, przy czym R_3 i R_4 mogą oznaczać jednakowe lub różne grupy.

12q

(P. 148144)

13.05.1971.

Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego, Tarnów (Zbigniew Szczypiński, Jerzy P. Pawłowski, Jerzy Osoba, Andrzej Kasznia, Konstanty Makal, Marian Gucwa, Józef Kita, Stanisław Frydrych, Jan Telega, Andrzej Kuszczak).

Sposób otrzymywania ϵ -kaprolaktamu wysokiej czystości z wodnych roztworów przez poddanie wodnego roztworu kaprolaktamu działaniu utleniacza korzystnie nadmanganianu potasowego, oddzielenie ewentualnie powstałych stałych produktów reakcji utleniania, obniżenie temperatury mieszaniny i oddzielenie kaprolaktamu krystalicznego, znamieny tym, że część ługów pokrystalicznych pozostających po oddzieleniu kaprolaktamu krystalicznego po ewentualnym zateżeniu miesza się z roztworem kaprolaktamu poddanym działaniu utleniacza, a następnie obniża się temperaturę mieszaniny i wydziela kaprolaktam krystaliczny, który dalej przerabia się w sposób znany.

12q

(P. 148199)

17.05.1971.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Barwników, Gzierz (Jerzy Gniłka, Tomasz Budzisz).

Sposób wytwarzania **2-nitro-p-ksylenu** na drodze nitrowania p-ksylenu mieszaniną nitrującą, znamieny tym, że roztwór p-ksylenu w chlorobenzenie w stosunku wagowym 1:1 nitruje się w temperaturze 0—10° za pomocą mieszaniny nitrującej, zawierającej 25—32% kwasu azotowego, 63—65% kwasu siarkowego i około 12% wody, wylewa masę poreakcyjną na lód i wyodrębnia oddzielną warstwę organiczną, przemycza ją wodą, rozcieńczonym ługiem sodowym i ponownie wodą i oddestylowuje pod zmniejszonym ciśnieniem najpierw chlorobenzen, a następnie 2-nitro-p-ksylen.

12q (P. 148282) 20.01.1971.
Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”,
Przedsiębiorstwo Państwowe, Jelenia Góra, Polska
(Mieczysław Medoń, Feliks Gondorowicz).

Sposób wytwarzania m-metylomerkaptolaniliny przez metylowanie m-aminotiofenolu w środowisku alkalicznym, znamienny tym, że jako środka metylującego używa się kwasu metylosiarkowego.

12q (P. 148295) 21.05.1971.
Pierwszeństwo: 10.12.1970, 5.02.1971, 7.05.1971 -
Szwajcaria

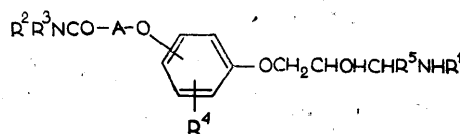
Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania kwasów α-fenoksyoctowych zawierających w położeniu α rodnik alkilowy o 5—12 atomach węgla, w których ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy zawiera cykloalifatyczną resztę węglowodorową o jednym wiązaniu podwójnym w pozycji i ich estrów oraz amidów według patentu nr (P-145064), znamienny tym, że wytwarza się mostek eterowy między związkiem fenyłowym zawierającym cykloalifatyczną resztę węglowodorową o tylko jednym wiązaniu podwójnym usytuowanym w pozycji 1, a pochodną kwasu octowego, zawierającą w pozycji α rodnik alkilowy o 5, 12 atomach węgla lub jej estrem albo amide, albo w pochodnej anizolu, podstawionej w pierścieniu benzenowym cykloalifatyczną resztą węglowodorową o tylko jednym wiązaniu podwójnym w pozycji 1, a podstawionej w grupie metylowej rodnikiem o 5—12 atomach węgla jak i podstawnikiem oznaczonym symbolem X zdolnym do przekształcania w wolną, zestryfikowaną lub zamidowaną grupę karboksylową, przekształca się podstawnik X w grupę karboksylową lub jej ester albo amid, albo w odpowiedniej pochodnej kwasu α-fenoksyoctowego, zawierającej w położeniu α dający się odszczepić podstawnik oznaczony symbolem Y1, odszczepia się ten podstawnik albo alkuluje się w pozycji α odpowiedni kwas α-fenoksyoctowy lub jego pochodną, zawierający w pierścieniu fenyłowym cykloalifatyczną resztę węglowodorową o tylko jednym podwójnym wiązaniu w pozycji 1, za pomocą związku węglowodorowego o 5—12 atomach węgla i w otrzymanych związkach ewentualnie wymienia się podstawniki lub je przekształca albo wprowadza takie, które są zgodne z określonymi w sposobie według wynalazku i/lub otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na czyste izomery i/lub otrzymane racematy rozdziela na optyczne antypody i/lub otrzymane wolne związki przeprowadza w sole albo sole przeprowadza w związki wolne.

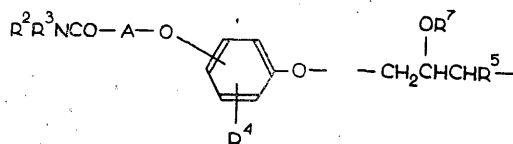
12q (P. 148343) 24.04.1971.
Pierwszeństwo: 27.05.1970, 20.11.1970 -Wielka Brytania
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (David James le Count, Christopher John Squire).

Sposób wytwarzania pochodnych alkanoloaminy o zdolności blokowania czynności (3-adrenergicznej, o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma podstawnikami, takimi jak rodnik hydroksylowy, aryłowy i aryloksylowy lub oznacza rodnik cykloalkilowy lub alkenylowy, R² oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, R³ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, hydroksyalkilowy, alkoksyalkilowy, cykloalkilowy, alkebyłowy lub aralkilowy lub R² i R³ razem z przyległym atomem azotu tworzą pierścień heterocykliczny, R⁴ oznacza atom wodoru, chloru lub rodnik alkilowy, alkenylowy, hydroksylowy, alkitiotiołowy, alkoksyłowy, alkenyloksylowy, aralkoksyłowy lub halogenoalkilowy, R⁵ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, a A oznacza rodnik alkilenowy oraz estrów, produktów kondensacji z aldehydami i soli addycyjnych z kwasami tych związków, znamienny tym, że albo łączy się za pomocą znanych syntez w odpowiedni

związek o wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, cztery rodniki: rodnik fenoksyłowy o ogólnym wzorze 4, w którym R², R³, R⁴ i A mają wyżej podane znaczenie, utleniony rodnik trójwęglowy o ogólnym wzorze 5, w którym R⁵ ma wyżej podane znaczenie a R⁷ oznacza atom wodoru lub grupę ochronną, rodnik iminowy o ogólnym wzorze -NR⁸, w którym R⁸ oznacza atom wodoru lub grupę ochronną, przy czym R⁸ i R⁷ mogą być takie same lub różne i jako czwarty rodnik rodnik -R¹ mający wyżej podane znaczenie albo w rodniku fenoksyłowym o ogólnym wzorze 14 wytwarza się łańcuch boczny o ogólnym wzorze R²R³NCO-A-, w których to wzorach, R¹, R², R³, R⁴, R⁵, R⁷, R⁸ i A mają wyżej podane znaczenie, a następnie w obu przypadkach jeśli R⁷ i/lub R⁸ oznaczają grupy ochronne, jedną lub obie grupy ochronne ewentualnie usuwa się, po czym racemiczny związek o wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie rozdziela się w znany sposób na ich postać enancjomorficzną optycznie czynną i racemiczny lub optycznie czynny związek, jeśli jest wolną zasadą, ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem, ester i sól addycyjną z kwasem estru lub produkt kondensacji z aldehydem, o ogólnym wzorze 17, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie i sól addycyjną z kwasem tego związku.

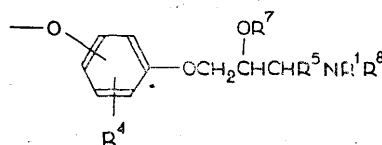

WZÓR 1

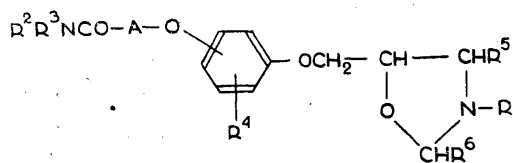

WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 14

WZÓR 17

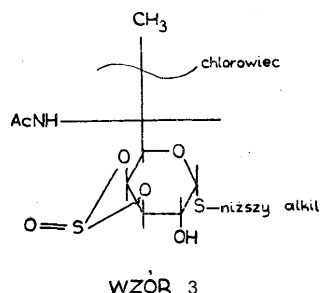
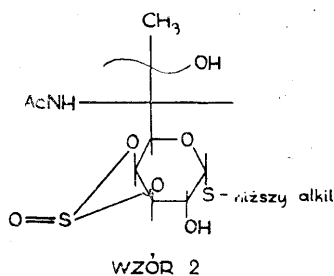
12q (P. 148365) 25.05.1971.

Pierwszeństwo: 26.05.1970 - Stany Zjednoczone
Ameryki

The Upjohn Company, Kalamazoo, USA, (Kenneth Paul Shephard).

Sposób wytwarzania 7-halogeno linkomycyny znamienny tym, że związek o wzorze 2 poddaje się re-

akcji z odczynnikiem Rydon'a otrzymując związek o wzorze 3 w których Ac oznacza atom wodoru lub acyl, a następnie ugrupowanie 3,4-0-cyklicznego siarczynu usuwa się przez hydrolizę.

12q (P. 148386) 25.05.1971.
Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Edward Mularczyk).

Sposób oczyszczania trójetylenocztteroaminy, zamienny tym, że 1 mol trójetylenocztteroaminy zadaje się 4 molami kwasu solnego a otrzymany cztero-chlorowodorek trójetylenocztteroaminy krystalizuje się z 50—70 procentowych wodnych roztworów alkoholu metylowego lub etylowego względnie izopropylowego.

12q (P. 148481) 25.05.1971.
Wyższa Szkoła Inżynierska im. J. J. Śniadeckich, Bydgoszcz, (Kazimierz Kozłowski, Andrzej Gorączko, Henryk Masłowski, Jerzy Gaca, Henryk Janota).

Sposób otrzymywania meta i p-toluidyny ze smół odpadowych po produkcji NN dwuetanoloaniliny zamienny tym, że smoły poddaje się katalitycznemu rozkładowi w granicach temperatur 100—400°C.

12q (P. 148713) 8.06.1971.
Politechnika Gdańska, Gdańsk (Andrzej Chimiak, Teodozj Kolas).

Sposób otrzymywania O-t-butylo-hydroksylaminy, zamienny tym, że działa się octanem trzeciorzędowego butylu na N-hydroksyftalimid w środowisku silnego kwasu w temperaturze pokojowej, korzystnie w czasie 24 godzin, po czym usuwa się ochronę grupy aminowej w otrzymanym N-t-butoksyftalimidzie, a powstałą O-t-butylo-hydroksylaminę ekstrahuje się w środowisku zasadowym i przeprowadza w chlorowodorek.

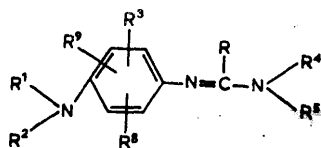
12q (P. 148770) 12.06.1971.
Pierwszeństwo: 13.06.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF (Hartmund Wollweber, Winfried Flucke).

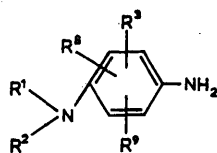
Sposób wytwarzania aminofenyloamidyny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilową lub alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu albo grupę alkoksylową o prostym lub rozga-

łęzionym łańcuchu, R¹ oznacza atom wodoru, R² oznacza grupę o wzorze —COR⁶ lub grupę o wzorze —SO₂R⁷, w których to wzorach R⁶ oznacza atom wodoru, grupę alkilową, alkenylową, alkinyłową, alkoksylową, alkenyloksylową, alkenyloksylową, alkoksylową lub alkoksylalkilową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, podstawioną ewentualnie przez jedną lub więcej grup alkilowych grupę cykloalkilową, która ewentualnie może zawierać jedno lub dwa podwójne wiązania; grupę cykloalkiloalkilową, benzo-cykloalkiloalkilową, czterowodorofuryłową, czterowodorofurfuryłową lub czterowodoropiranyłową, które mogą być podstawione grupami alkilowymi, grupę trójfluorometyłową; grupę alkilową podstawioną atomami chlorowca, grupą cyjanową, wodorotlenową, acyloksylową, alkoksylową lub ketonową, grupę karboalkoksylalkilową, grupę cykloalkiloalkoksylową, grupę cykloalkoksylową, czterowodorofuryloalkoksylową, grupę fenyloalkoksylową, fenoksylalkoksylową, fenoksylową, fenyloalkilową, fenyłową, fenyloalkenylową lub naftyłową, w których to grupach pierścień aromatyczny może być ewentualnie podstawiony przez jeden lub więcej grup alkilowych, alkenylowych, alkoksylowych, wodorotlenowych, acyloksylowych, nitrowych, atomów chloru, bromu, fluoru, grup trójfluorometylowych, cyjanowych, karboetoksylowych, alkilosulfonylowych, acyloaminowych lub alkilosulfonyloaminowych, albo układ pierścieniowy heteroaromatyczny, który może być ewentualnie podstawiony grupami alkilowymi, albo ewentualnie podstawioną przez jedną lub więcej grup alkilowych grupę furyloalkilową, tienyloalkilową, indoliloalkilową, furyloalkoksylową lub tienyloalkoksylową, grupę fenyloalkilową, której część alkilowa jest podstawioną grupą wodorotlenową, acyloksylową lub alkoksylową, R⁷ oznacza grupę alkilową lub alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, grupę aryloalkilową, cykloalkilową lub cykloalkiloalkilową, R³, R⁸, R⁹ mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe, alkenylowe lub alkoksylowe o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, atomy chlorowca, grupy cyjanowe lub trójfluorometylowe, R⁴ oznacza grupę alkilową, alkenylową, alkinyłową lub alkoksylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, a R⁵ oznacza grupę alkilową lub alkenylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu albo grupę cykloalkilową, oraz ich soli, znamienny tym, że pochodne aniliny o ogólnym wzorze 3, w którym R¹, R², R³, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z amidami kwasów karboksylowych o ogólnym wzorze 4, w którym W oznacza atom tlenu lub siarki, a R, R⁴ i R⁵ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo z ich solami albo z ich reaktywnymi pochodnymi, ewentualnie w obecności środków kondensujących i ewentualnie w obecności obojętnych rozpuszczalników, a produkty reakcji wyodrębnia się pod postacią soli lub zasad i ewentualnie przeprowadza się następnie w znany sposób w inne dowolne sole, albo aminy o ogólnym wzorze 5, w którym R⁴ i R⁵ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji z anilidami o ogólnym wzorze 6, w którym W, R, R⁴, R⁵, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo z ich solami albo z ich reaktywnymi pochodnymi, ewentualnie w obecności rozpuszczalników i ewentualnie w obecności środków kondensujących, albo aryloizocyjaniiny o ogólnym wzorze 7, w którym R⁴, R⁵, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, ogrzewa się z amidami o ogólnym wzorze 4, w którym W, R, R⁴ i R⁵ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo z amidami o ogólnym wzorze 6, w którym W, R, R⁴ i R⁵ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo z amidami o ogólnym wzorze 8, w którym R⁴, R⁵, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, korzystnie chloru lub bromu, ogrzewa się z amidami o ogólnym wzorze 4, w którym W, R, R⁴ i R⁵ posiadają wyżej wymienione znaczenie, albo fenyloamidyny o ogólnym wzorze 9, w którym R, R⁴, R⁵, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji ze środkami alkilującymi o ogólnym wzorze 10, w którym R¹⁰ oznacza grupę alkilową lub alkenylową, a B oznacza reaktywną grupę alkilową lub alkenylową, a B oznacza reaktywną grupę estrową, albo aminofenyloamidyny o ogólnym wzorze 12, w którym R³, R⁴, R⁵, R⁸ i R⁹ posiadają wyżej wymienione znaczenie, poddaje się reakcji ze środkami acylującymi lub sulfonującymi o ogólnym wzorze 13,

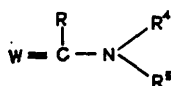
w którym Z oznacza grupą o wzorze $-\text{COR}^6$ albo grupę o wzorze $-\text{SO}_2\text{R}^7$, w których to wzorach R^6 i R^7 posiadają wyżej wymienione znaczenie, a Y oznacza reaktywną grupę kwasową, ewentualnie w obecności rozpuszczalnika i ewentualnie w obecności środka wiążącego kwasy i otrzymane związki przeprowadza się w sól.

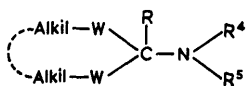
WZÓR 1

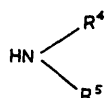
WZÓR 3

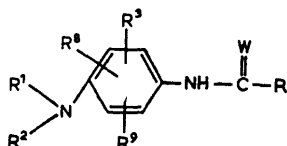
WZÓR 4

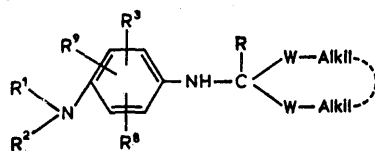
WZÓR 4a

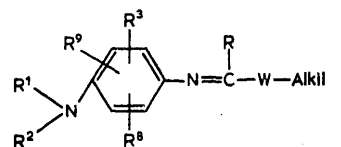
WZÓR 5

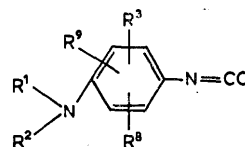
WZÓR 6

WZÓR 6a

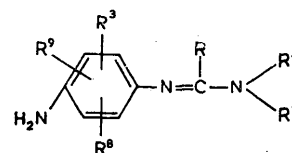
WZÓR 6b

WZÓR 7

WZÓR 10

WZÓR 12

WZÓR 13

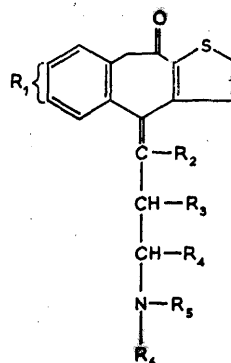
12q

(P. 150326)

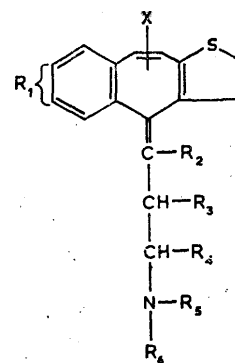
2.09.1971.

Pierwszeństwo: 24.09.1970, 4.02.1971 - Szwajcaria
SANDOZ AG, Bazylea, Szwajcaria, (Jean-Pierre
Bourquin, Gustav Schwarb, Erwin Waldvogel).

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, atom chlorowca lub niższą grupę alkoksylową, R_2 oznacza atom wodoru, R_3 i R_4 oznaczają atom wodoru lub rodnik metylowy, a R_5 oznacza niższy rodnik alkilowy albo razem z R_2 tworzą rodnik etylenowy albo razem z R_3 tworzą rodnik etylenowy lub trójmetylenowy albo razem z R_4 tworzą rodnik trójmetylenowy lub czterometylenowy, a R_6 oznacza niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że związki o wzorze 2,

WZÓR 1

WZÓR 2

w którym R_1, R_2, R_3, R_4, R_5 i R_6 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chloru lub bromu w pozycji 9 lub 10 układu 4H-benzo [4,5] cyklohepta [1,2-b] tiofenowego traktuje się roztworami wodnymi mocnych, nieutleniających kwasów.

12r (P. 144961) 14.12.1970.

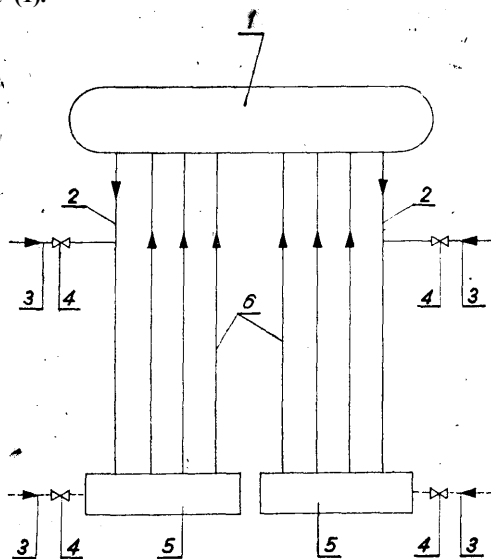
Zakład Budowy Urządzeń i Aparatury Naukowo-Doświadczalnej Głównego Instytutu Górniczego, Katowice, (Tadeusz Binkowski, Jerzy Rauk).

Sposób otrzymywania ekstraktu węglowego przez peptyzację węgla rozpuszczalnikami w podwyższonej temperaturze przy współprądowym przepływie przez ekstraktor kolumnowy mieszaniny węgla, rozpuszczalnika oraz gazu zawierającego wodór i węglowodory C_1-C_4 i przez następne oddzielenie ekstraktu od węgla resztkowego metodą filtracji, a od rozpuszczalnika metodą destylacji znamienny tym, że peptyzację węgla prowadzi się utrzymując w dolnej strefie ekstraktora temperaturę $370^\circ C$ a w środkowej strefie temperaturę $400^\circ C$, jako gaz zawierający wodór i węglowodory C_1-C_4 , stosuje się gaz odpadowy z procesu peptyzacji, a rozpuszczalnik zawierający do 80% frakcji hydrogenizatu o temperaturze wrzenia $260-445^\circ C$ doprowadza się zarówno do dolnej jak i środkowej strefy ekstraktora kolumnowego, przy czym do strefy środkowej doprowadza się 50% ilości pierwotnie doprowadzonego rozpuszczalnika.

13a (P. 144948) 12.12.1970.

Raciborska Fabryka Kotłów, Racibórz, (Paweł Roznerski).

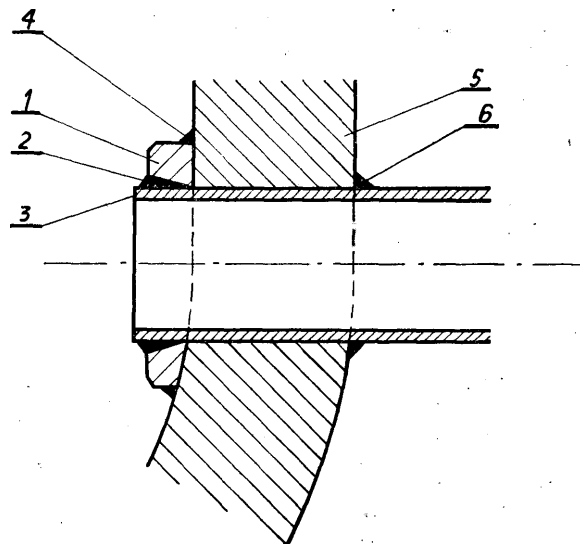
Układ obiegu wodnego kotła parowego znamienny tym, że woda zasilająca z podgrzewacza wody wprowadzana jest do centralnych rur opadowych (2) poniżej miejsca doprowadzenia do nich czynnika z walczyka (1).

13a (P. 145427) 2.01.1971.

Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Chemicznego „Kotłomontaż”, Siemianowice Śląskie, (Otmar Kowalski, Aleksander Hojka, Brunon Skwara).

Sposób zamocowania króćca w ścianie zbiornika ciśnieniowego lub próżniowego znamienny tym, że do króćca (3) przyspawany jest za pomocą spoiny (2) dokładnie dopasowany do ścianki zbiornika (5) pierścień uszczelniający (1) a następnie całość przyspawana jest spoinami uszczelniającymi (4) i (6) do ścianki zbiornika (5).

15k (P. 146276) 16.02.1971.

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

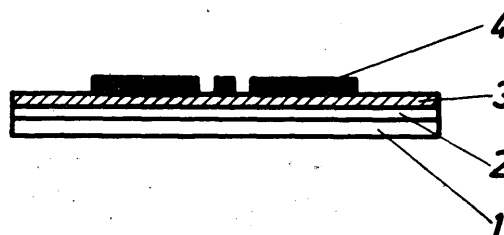
Sposób drukowania skór naturalnych i sztucznych, znamienny tym, że powierzchnię, która ma być drukowana, wprowadza się w zetknięcie z prowizorycznym nośnikiem z papieru, aluminium lub regenerowanej celulozy zawierającym zdejmowalną błonę z żywicy winylowej i pigmentów i umieszczoną pod nią warstwą z etylocelulozy lub z mieszaniny nitrocelulozy i aminoplastów, po czym oddziela się nośnik prowizoryczny od nośnika ostatecznego.

15k (P. 146278) 16.02.1971.

Pierwszeństwo: 9.04.1970 - NRD

VEB Wissenschaftlich - Technischer, Betrieb Keramik Meissen, NRD, (Heinz Ziegert, Ulrich Clauss, Brigitte Schorn).

Sposób termicznego nakładania suchych obrazów dekoracyjnych z warstwą wytapianą stosowany do ozdabiania wyrobów silikatowych znamienny tym, że na podkładzie (1) druku układa się równomierną warstwę do wytapiania (2), na którą z kolei nakłada się gładką warstwę filmu (3), a następnie metodą sitodruku nakłada się warstwę dekoracyjną (4), przy czym punkt topliwości warstwy do wytapiania (2) i plastyczności warstwy filmu (3) pokrywają się, a po zdjęciu podkładu druku (1), co jest w tym przypadku zabiegiem nieskomplikowanym, warstwa filmu (3) zapewnia dobrą przyczepność warstwy dekoracyjnej (4) do przedmiotu (5) ozdabianego bez stosowania kleju.

18a (P. 147035) 20.03.1971.

Huta „Warszawa”, Warszawa, (Andrzej Krzanowski, Zenon Korcył, Józef Puzio, Alfred Żurada).

Stal do produkcji elementów łożysk tocznych wielkogabarytowych, znamienna tym, że zawiera dodatek manganu od 0,50 do 0,70% wagowo, krzemu od 0,30 do 0,50% wagowo, chrom od 1,75 do 1,95% wagowo, molibden od 0,40 do 0,50% wagowo.

18a (P. 147514) 14.04.1971.

Instytut Odlewnictwa, Kraków (Zbigniew Tyszek, Edmund Machynia, Janusz Stryjski, Jan Barwiński, Zygmunt Szendera, Marian Koźma, Jan Glenc, Teodor Kuczera).

Stop wapnia z trudnorozpuszczalnymi składnikami stopowymi zawierający 3,0-38,0% Mg; 10-45,0% Si; Ce do 2,0%; La do 1,0%; Pr do 0,5%; Nd do 0,4%; Na do 2,0%; K do 1,6%; Te do 2,5%; Zn do 2,4%; Be do 1,5%; Ba do 1,5%; Sr do 2,0%; do 1,0 P znamienny tym, że w swym składzie zawiera dodatkowo składniki stopowe takie jak: Ca od 2,5%-35,0%; Co do 35%; Cu do 25%; Cr do 15%; W do 15%; V do 10%; Mo do 20%; Ni do 15%; Mn do 20%; Al do 20%; a resztę do 100% stanowi Fe.

18b (P. 138183) 16.01.1970.

Pierwszeństwo: 17.01.1969 - ZSRR

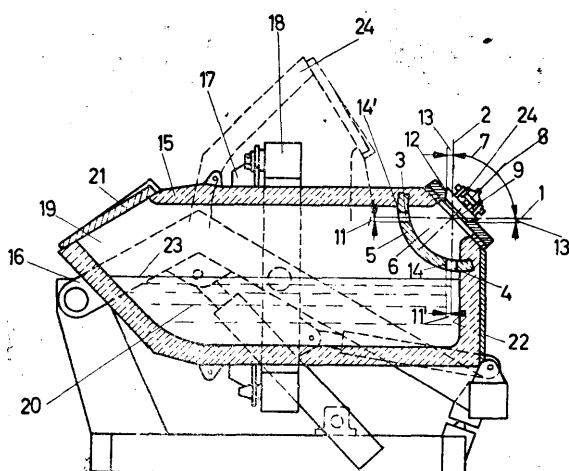
Instytut Metalurgii im. A. Bajkova, Moskwa, ZSRR, (Aleksander Miklailowich Samarin, Aleksander Julievich-Polyakov, Władisław Matwexewich Pobegailo).

Sposób wytapiania stali w konwertorze tlenowym z surowki, świeżonej tlenem do zupełnego odwęglenia, znamienny tym, że wytop prowadzi się z surowki płynnej z okresowym usuwaniem tworzącego się żużla, po czym do odwęglonego metalu podczas świeżenia dodaje się węglowy żelazochrom, zawierający 6-8% węgla z szybkością do 100 kg na tonę metalu na minutę w mieszance z wapnem, a po odwęgleniu kąpieli stalowej wstrzymuje się świeżenie i wprowadza się do żużla mieszaninę sproszkowanych żelazokrzemu i metakrzemianu wapniowego do rozjaśnienia się żużla i, kontynuując świeżenie, dokonuje się dodatkowego wzbogacenia metalu chromem poprzez wprowadzenie niskowęglowego żelazochromu, zawierającego do 0,15% węgla w mieszaninie ze stopami krzemowymi.

18b (P. 154903) 21.04.1972.

Pierwszeństwo: 23.04.1971 - Szwajcaria
Georg Fischer Aktiengesellschaft, Schagghausen, Szwajcaria, (Max Wernli).

Konwertor do obróbki stopu żelazo-węgiel z parującymi dodatkami, zwłaszcza z technicznie czystym magnezem, zawierający zamykaną przynajmniej w części powierzchni podstawy zbiornika odlewniczego ładowaną od zewnątrz komorę, której ścianka ma otwory usytuowane w różnych odległościach od powierzchni podstawy, przez które stop zawarty w konwertorze po jego przechyleniu wchodzi w połączenie z dodatkami, znamienny tym, że osie (1, 2) otworów (3, 4), w ścianie (5) komory (6) są skierowane w kierunku otworu wsadowego (9).

18c (P. 147997) 7.05.1971.

Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice, (Gustaw Zaborowski, Marek Cielinski, Bronisław Besztak, Tadeusz Kołodziejczyk, Leszek Gablankowski).

Sposób obróbki cieplnej półwyrobów i wyrobów metalowych w postaci wielokrotnego zwoju, w powietrzu, w atmosferach ochronnych lub aktywnych, względnie w próżni, znamienny tym, że obrabiany cieplnie wsad w postaci zwartego pod względem elektrycznym wielokrotnego zwoju nagrzewa się w całej masie przepływem prądu elektrycznego wytworzonego przez zmienny, regulowany strumień elektromagnetyczny w rdzeniu metalowym, umieszczonym wewnątrz wielokrotnego zwoju.

18c (P. 149058) 25.06.1971.

Pierwszeństwo: 25.06.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki, (Edward Bernard Stanley).

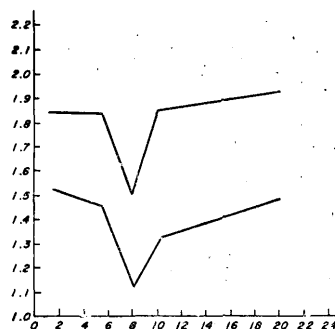
Sposób wytwarzania zorientowanej dwukierunkowo, cienkiej elektrycznej blachy ze stali krzemowej, z materiału wyjściowego, którym jest zorientowana jednokierunkowo elektryczna blacha ze stali krzemowej o grubości nie niższej od 0,25 milimetra, znamienny tym, że walcuje się na zimno blachę stalową o orientacji jednokierunkowej, w kierunku prostopadłym do pierwotnego kierunku walcowania, aż do osiągnięcia grubości nie przekraczającej 0,25 milimetra, zachowując redukcję grubości nie niższą niż 15%, a następnie wyżarza się walcowany na zimno arkusz w temperaturze zawartej w granicach od 1060 do 1230°C w atmosferze zawierającej wodór charakteryzującej się temperaturą punktu rosy, nie niższą od -34°C, przez okres czasu dostateczny dla wytworzenia orientacji dwukierunkowej.

18c (P. 154900) 21.04.1972.

Pierwszeństwo: 23.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki, (Lester Joseph Regitz).

Sposób wytwarzania blachy ze stali niskowęglowej, zwłaszcza do układów magnetycznych, w którym stal walcuje się na gorąco, aż do otrzymania blachy o grubości 1,27-2,54 mm tak, że jej temperatura znajduje się w granicach 1038-1110°C, gdy grubość blachy wynosi około 2,54 mm, w granicach 776-882°C przy zakończeniu walcowania na gorąco i w granicach 482-680°C, gdy blacha jest zwijana, po czym blachę oczyszcza się, walcuje na zimno dla osiągnięcia redukcji grubości rzędu 40-80% i wyżarza się dla spowodowania rekryształizacji, znamienny tym, że po wyżarzeniu blachę walcuje się wykończając, aż do spowodowania wydłużenia plastycznego rzędu 6-10%.

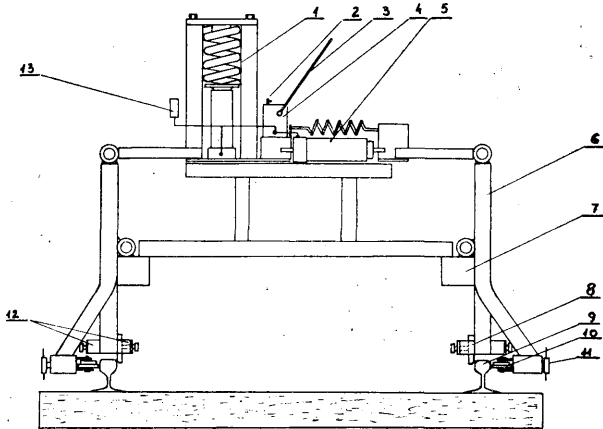
19a (P. 145650) 18.01.1971.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, Warszawa, (Stanisław Wojtysiak, Jan Chmielewski).

Sposób obcinania spływów metalu szyn w torach zwłaszcza kolejowych, znamienny tym, że nóż skra-

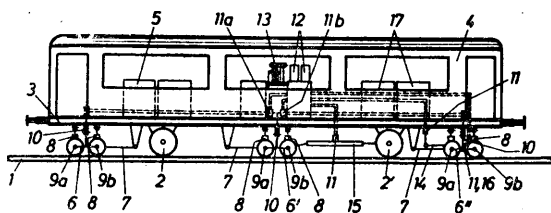
wający (8) jest przesuwany wzdłuż szyny w ustalonym położeniu przy pomocy wciągarki (17) o odpowiedniej sile pociągowej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1 i 2 znamienne tym, że posiada siłownik hydrauliczny (5) z akumulatorem ciśnienia (1) pozwalający utrzymać jednakowy nacisk ramion (6) z nożami skrawającymi (8) na boczną krawędź szyny przy niejednakowej szerokości toru.

19a (P. 149062) 25.06.1971.
Pierwszeństwo: 2.07.1970 - Austria
Franz Plasser, Wiedeń, Austria, (Franz Plasser, Franz Eglseer).

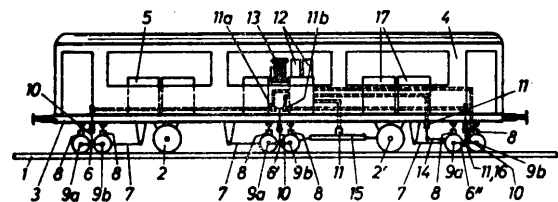
Ruchome urządzenie do ustalania wysokości wzniesienia lub położenia torów, zwłaszcza do wykrywania nierówności szyny w kierunku pionowym, na przykład stanu złączeń szyn, zaopatrzone w ruchome elementy stykowe takie, jak koła, mechanizmy jazdy i podobne, służące do pomiaru nierówności i aktualnego położenia szyny oraz w urządzeniu czujnikowe służące do zamiany ruchów względnych elementów stykowych w stosunku do ramy wózka na proporcjonalne do nich wielkości elektryczne, przy czym urządzenie czujnikowe jest połączone z urządzeniem odczytu lub z urządzeniem rejestrującym, znamienne tym, że urządzenie czujnikowe (11, 19, 20, 28) są zamontowane między dwoma obrotowymi, przesuwными w kierunku pionowym dźwigniami kątowymi (14, 21), przy czym ramiona dźwigni są proporcjonalne, a dźwignie kątowe są ułożyskowane na ramie wózka (3), a jedno ramie każdej dźwigni (14 lub 21) jest połączone z urządzeniem czujnikowym (11, 19, 20, 28) natomiast drugie ramie dźwigni kątowej (21) jest połączone pośrednio lub bezpośrednio z głównym mechanizmem jazdy (2), który jest osadzony elastycznie na ramie wózka, drugie zaś ramie drugiej dźwigni kątowej (14) jest połączone z elementem stykowym (9, 6''), na przykład z osią odbiorczą lub z pomiarowym mechanizmem jazdy.

19a (P. 149060) 25.06.1971.
Pierwszeństwo: 2.07.1970 - Austria
Franz Plasser Bahnbaumaschinen, Wiedeń, Austria, (Franz Plasser, Josef Theurer).

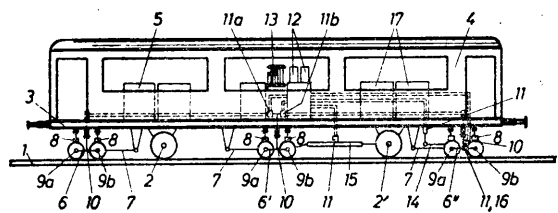
Przejezdne urządzenie do określania bocznych odchylen co najmniej jednej szyny torowiska od zadanego

położenia, zawierające osie pomiarowe usytuowane poprzecznie do osi wzdłużnej toru i umieszczone w dwóch punktach skrajnych odcinka pomiarowego oraz w miejscu dokonywania pomiaru znajdującym się pomiędzy tymi punktami, przy czym osie te są ułożyskowane przesuwne w kierunku poprzecznym względem podwozia przemieszczającego się po tym torze a w celu dokonywania pomiaru położenia szyn są dociskane podatnie do każdej z nich i połączone z przyrządem wskazującym i/lub rejestrującym odebraną przez osie wartość pomiarową, znamienne tym, że zawiera elementy łączące (19, 26, 27) do przekazywania ruchu względnego każdej z zewnętrznych osi pomiarowych (9a lub 9b) na przyrząd pomiarowy (22, 31), który poprzez superpozycję każdego ruchu względnego zewnętrznych osi pomiarowych oraz ruchu względnego środkowej osi pomiarowej (9a lub 9b) nastawiany jest odpowiednio do rzeczywistej wielkości strzałki ugięcia bocznego występującej pomiędzy skrajnymi punktami odcinka pomiarowego, przy czym urządzenie to jest wyposażone w przetwornik (11, 24, 25, 32) przetwarzający wynikowy ruch sumaryczny lub różnicowy na proporcjonalne do tego ruchu elektryczne wielkości pomiarowe a przetwornik ten jest połączony z przyrządem wskazującym (12) lub rejestrującym (13).

19a (P. 149061) 25.06.1971.
Pierwszeństwo: 2.07.1970 - Austria
Franz Plasser, Wiedeń, (Josef Theurer, Franz Eglseer).

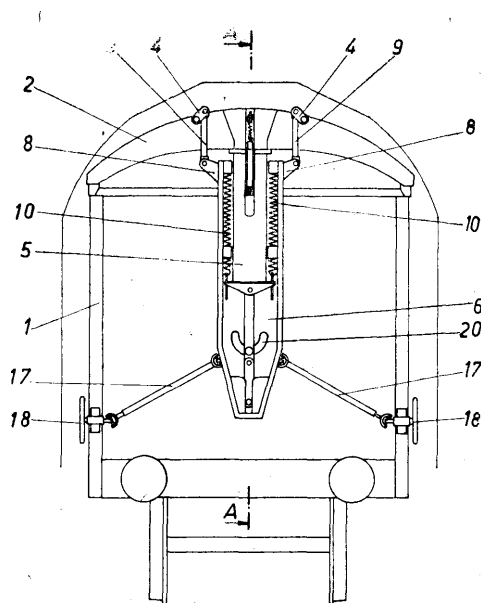
Przejezdne urządzenie do określania różnych parametrów szyn kolejowych, takich jak strzałka ugięcia, stan toru, wyboczenie czy rozstaw, itp., zawierające ruchome względem ramy podwozia lub względem siebie organy pomiarowe, na przykład w postaci wózków pomiarowych wyposażonych w osie pomiarowe z kółkami, służące do odbierania chwilowego położenia szyn oraz przetwornik do przetwarzania względnych ruchów organów pomiarowych w proporcjonalne do tych ruchów elektryczne wielkości pomiarowe, jak również przyrząd wskazujący lub rejestrujący te wielkości, znamienne tym, że przetwornik ma postać opornościowego przetwornika pomiarowego na przykład czujnika tensometrycznego (27), który jest umieszczony na sprężysto odkształcalnym pręcie (18, 28), na przykład przez przyklejenie, przy czym pręt ten jest połączony mechanicznie z organami pomiarowymi (9a, 9b, 2'), których ruchy względne powodują odkształcenie tego pręta.

19a (P. 149234) 5.07.1971.
Pierwszeństwo: 6.07.1970, 4.11.1970 - Austria
Firma Gunter Neumann Terrasan-Erzeugnisse Theeresfeld, Austria.

Podkład do szyn kolejowy, znamienne tym, że składa się całkowicie z betonu wiazanego za pomocą ży-

nowej prowadnicy (26) usytuowanej na ścianie czołowej skrzyni wagonu i ograniczonej od góry, a ponadto słupki nośny (5) w położeniu podniesionym w stosunku do tulei prowadzącej (6) jest blokowany, w celu uniknięcia powrotu podczas odchylania dachu, za pomocą blokady, składającej się z obciążonej sprężyny dźwigni kątowej (30) z rolkami (33, 34).

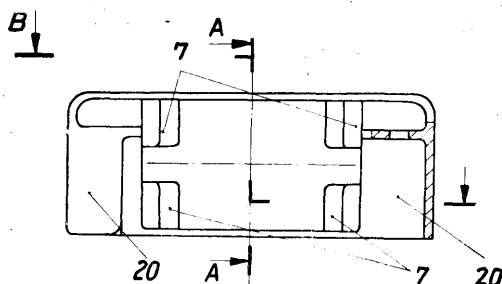
20a (P. 146279) 18.02.1971.

Pierwszeństwo: 18.02.1970 - NRD

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 127598)

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD.

Układ podparcia odsprężynowanego dla sprzęgu samoczynnego z urządzeniem sprężynującym w pojazdach szynowych, według patentu (P-127598) znamienne tym, że mufa sprzęgu (2), wbudowana w czołownicę (1), wyposażona jest przy obu bocznych ścianach w pionowe gniazda (20), w których umieszczone są i ustalone za pomocą sworzni, sprężyny w pozycji pionowej, ponieważ dolne elementy ograniczające umożliwiają pełną swobodę ruchów poziomo zawieszonego wspornika oraz - zamocowanie urządzeń podporowych i centrujących.

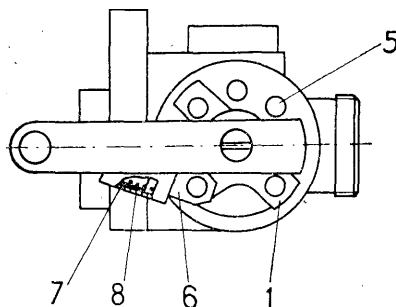
20e (P. 146303) 17.02.1971.

Pierwszeństwo: 19.02.1970 - NRD

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD.

Organ odcinający - zwłaszcza do automatycznego sprzęgu ciąglowo-zderzakowego, znamienne tym, że w zderzaku (1) wykonany jest stały kąt obrotu dźwigni uruchamiającej (2) i zderzak (1) ten może być zamocowany do obudowy (4) jako oddzielna część w różnych położeniach, a końcowe położenia dźwigni uruchamiającej (2) osiągane są przymusowo przez dwie tuleje (6, 7), wsuwane teleskopowo jedna w drugą,

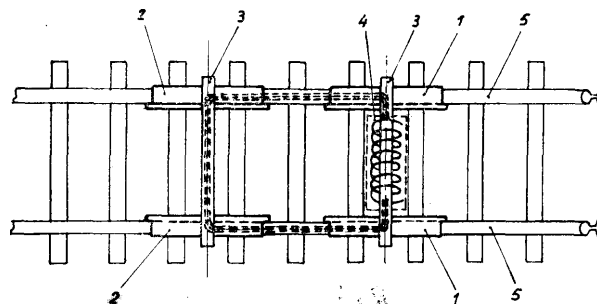
obejmujące element sprężynujący (8), z których jedna zamocowana jest do zderzaka (1), a druga do dźwigni uruchamiającej (2), po przekroczeniu martwego punktu.

20d (P. 146857) 12.03.1971.

Józef Krzyżak, Poznań.

Sposób zapobiegania poślizgowi kół, zwłaszcza kół napędowych pojazdów szynowych, znamienne tym, że osie kół napędowych zaopatruje się w silny elektromagnes powodujący przepływ strumienia magnetycznego poprzez obręcz koła do szyn.

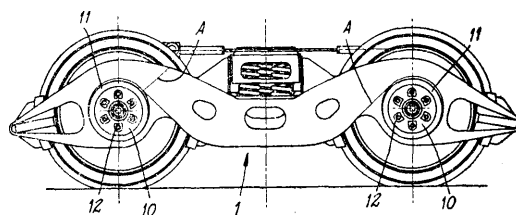

20d (P. 147059) 20.03.1971.

Pierwszeństwo: 23.03.1970 - Belgia

Societe Anonyme Usines Emile Henricot, Court-Sainte-Etienne, Belgia, (Paul Emile Ernest, Alfred Andre Henricot).

Zawieszenie ostojnic na maźnicy zwłaszcza do wagonów kolejowych znamienne tym, że gniazda w ostojnicach mają kształt wgłębień z występem środkowym ograniczającym dwa boczne gniazda a maźnice mają zasadniczo kształt walcowy posiadającym w części przedniej i w części tylnej obrzeże tworzące występ oraz tym, że ma skrętki kauczukowe wciśnięte występami maźnicy w gniazda boczne ostojnic.

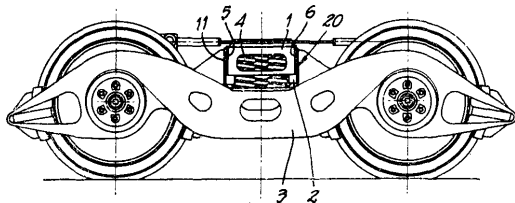

20d (P. 147060) 20.03.1971.

Pierwszeństwo: 23.03.1970, 15.09.1970 - Belgia
Societe Anonyme Usines Emile Henricot, Court-Sainte-Etienne, Belgia, (Paul Emile Ernest, Alfred Andre Henricot).

Urządzenia amortyzujące i regulujące belkę poprzeczną wózka wagonowego, znamienne tym, że każdy

koniec belki poprzecznej jest umieszczony w gnieździe ostojnicy i ma oparcie na elementach sprężystych i jest obudowany obustronnie bocznie w częściach przyległych ostojnicy oraz z jednej strony ma oparcie bezpośrednie na ostojnicy a z drugiej strony ma oparcie na ostojnicy za pośrednictwem ruchomej wkładki sprężynującej elastycznie.

20e

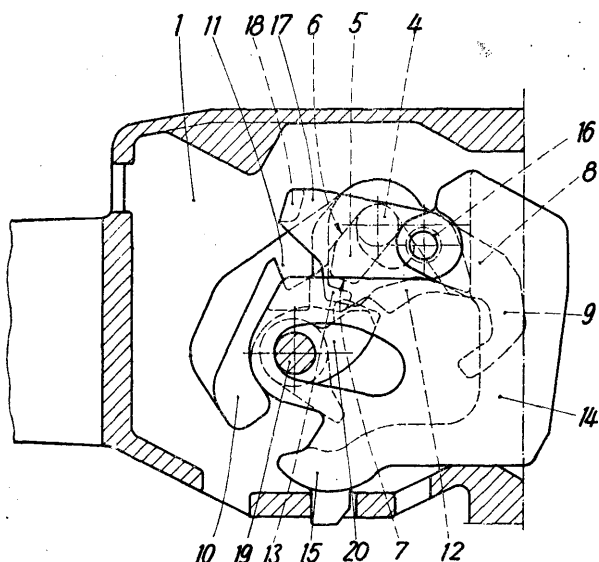
(P. 154379)

28.03.1972.

Pierwszeństwo: 29.03.1971 - NRD

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD, (Reiner Seibt, Dieter Lingott, Dieter Lange, Iwan Nowikow).

Urządzenie do zabezpieczania przed przedwczesnym zaryglowaniem zamka samoczynnych sprzęgów pojazdów szynowych, które to sprzęgi zaopatrzone są w głowice mające sztywne szczęki dla ich wzajemnego łączenia kształtowego, przy czym głowica zaopatrzona jest w zamek działający na zasadzie klina opadowego i ryglujący wzajemnie względem siebie połączone ze sobą kształtowo głowice sprzęgów, znamiennie tym, że na przykład na bocznej powierzchni znanej, znajdującej się wewnątrz głowicy (1) sprzęgu i dźwigającej sworzeń (4) przytrzymywacza rygla ścianki działowej (3), mieści się wystający do wnętrza komory zamkowej (2), skierowany na przykład ukośnie na dół i ku tyłowi, w ogólnym swym kształcie pryzmatyczny bezpiecznik (5) przytrzymywacza rygla, ograniczony od dołu powierzchnią odbojową (7), z koźwyszcą pochyloną płasko ku górze i usytuowaną mniej więcej powyżej miejsca, jakie zajmuje środek ciężkości przytrzymywacza (8) rygla, gdy przytrzymywacz ten jest w położeniu gotowości do sprzęgania, a wymieniony przytrzymywacz (8) dający się w znany sposób wsuwać w wahliwie do wnętrza głowicy (1), posiada z kolei własną powierzchnię odbojową, która to powierzchnia we wspomnianym położeniu gotowości przytrzymywacza (8) do operacji sprzęgania, przylega do tylnej powierzchni odbojowej (6) wymienionego bezpiecznika (5) i stanowi na przykład część powierzchni wyjęcia (12) przytrzymywacza (8) rygla od strony wymienionej ścianki działowej (3), przy czym wyjęcie to ograniczone jest w swej dolnej partii kulakowym zderzakiem (13), który we wspomnianym położeniu gotowości przytrzymywacza (8) do sprzęgania

zakrywa powierzchnię odbojową (7) wymienionego bezpiecznika (5) przytrzymywacza rygla.

20e

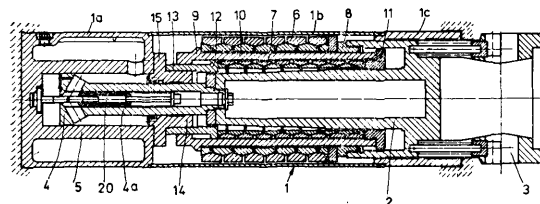
(P. 154758)

15.04.1972.

Pierwszeństwo: 17.04.1971 - NRF

Rheinmetall GmbH, Düsseldorf, NRF (Erich Zielinsky).

Hydrauliczne urządzenie zderzakowe dla pojazdów szynowych zwłaszcza wyposażonych w sprzęgi centralne z tłokiem i otworem dławikowym, którego przekrój przepływowy regulowany jest za pomocą trzpienia regulacyjnego posiadającego różne przekroje wzdłuż skoku tłoka, znamiennie tym, że koncentrycznie w tłoku dławikowym (18) umieszczony jest przesuwnie na trzpieniu regulacyjnym (17) pierścieniowy grzybek zaworowy (23), dociskany sprężyną zamykającą (27) i działający jako zawór ograniczający ciśnienie.

20e

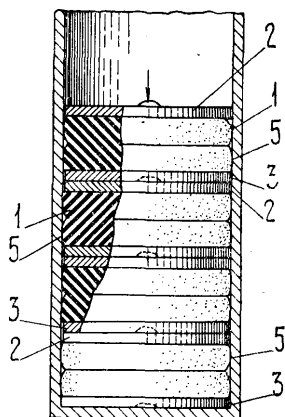
(P. 157494)

9.09.1971.

Pierwszeństwo: 11.09.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Goodyear Tire and Rubber Company, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki, (Charles J. Pearson, David L. Dukes).

Urządzenie amortyzacyjne kolejowego urządzenia sprzęgowego znamiennie tym, że zawiera sprężysty utwardzony środek polikarbamidouretanowy wchodzący w skład elementów amortyzacyjnych, umieszczonych w cylindrze szeregowo w stosunku do kierunku oddziaływania uderzeń i skierowanych ku sobie sztywnymi płytami roboczymi, przebiegającymi oddziałującymi na nie siły, a wymieniony powyżej sprężysty, utwardzony środek polikarbamidouretanowy składa się ze związku, wytworzonego w reakcji przynajmniej jednej dwuaminy, takiej jak ortodwuchlorobenzodyna i 4,4'-metyleno-bis-ortochloroanilina z produktem reakcji między 3,3'-dwutolileno-4,4'-diizocyjanianem, a substancjami polimerycznymi, zawierającymi chemicznie czynny wodór, należącymi do polieterów czterometylenowych glikoli o średnim ciężarze cząsteczkowym około 800—2200 i sumarycznym ciężarze cząsteczkowym około 1200—1500 lub stanowiących mieszaninę substancji, zawierających reaktywny wodór, złożonych z około 30—100% wagowych czterometylenowych polieterów glikoli o średnim ciężarze cząsteczkowym około 800—2200, takich jak poliestry kaprolaktonu, wytworzone z kaprolaktanu o 6—10 atomach węgla i glikoli o 2—10 atomach węgla, albo adypinianów, pochodnych kwasu adypinowego i glikoli o 2—7 atomach węgla oraz azelainianów, pochodnych kwasu azelainowego i glikoli o 2—7 atomach węgla, przy czym całkowity średni ciężar cząsteczkowy mieszaniny czterometylenowego polieteru glikolu i poliestru polioliu wynosi około 1300—1900, a stosunek zawartości grup izocyjanianowych i dwuizocyjanianowych do sumy grup hydroksylowych polioli wynosi około 1,7—2,5, natomiast stosunek zawartości pierwszorzędowych grup aminowych dwuaminy do zawartości grup izocyjanianowych, stanowiących nadmiar nad sumą grup hydroksylowych polioli wynosi około 0,6—1, zaś wartość liczby kwasowej polioli jest niższa od 1.

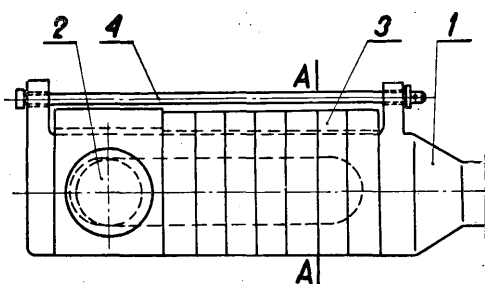
20e

(P. 145991)

4.02.1971

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Taboru Kolejowego Poznań (Tadeusz Sajdak, Aleksander Kębłowski, Sławomir Lipski).

Cięgło o regulowanej długości do pojazdów szynowych mające zastosowanie zwłaszcza w układach hamulcowych, znamienne tym, że zaopatrzone jest w przegub (2) łączący cięgło (1) z elementem współpracującym na pojeździe oraz wkładki regulacyjne (3), rozmieszczone między powierzchniami oporowymi cięgła (1), przy czym elementy te są zabezpieczone prętem (4) przed spadnięciem z cięgła.

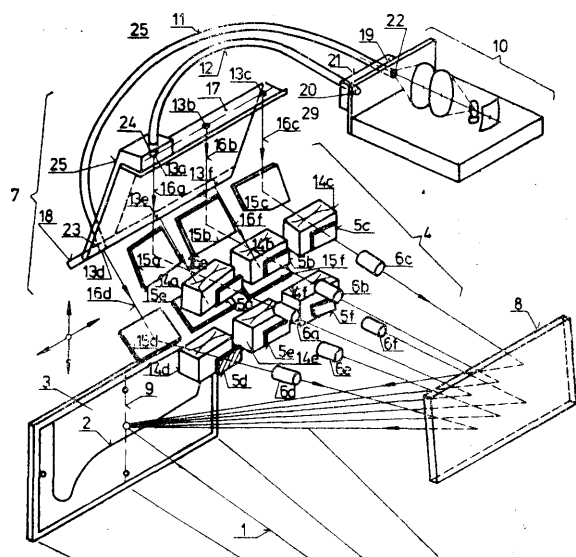
20d

(P. 146016)

4.02.1971.

Wilhelm Hegenschied KG Werkzeugmaschinenfabrik, Erkhelenz, Austria (Walter Hesse).

Urządzenie z wymiennymi szablonami profili, przeznaczone zwłaszcza dla optycznych stanowisk pomiarowych zestawów kół kolejowych, w którym za pomocą układu projekcyjnego następuje nałożenie projekcji pojedynczych diapozytywów - szablonów

z projekcją badanych profili na płaszczyźnie ekranu, znamienne tym, że kilku, zamocowanym na stałe różnym diapozytywom - szablonom (5a do 5f), (fig. 1), przyporządkowana jest odpowiednia ilość dowolnie załączanych projektorów (4).

20e

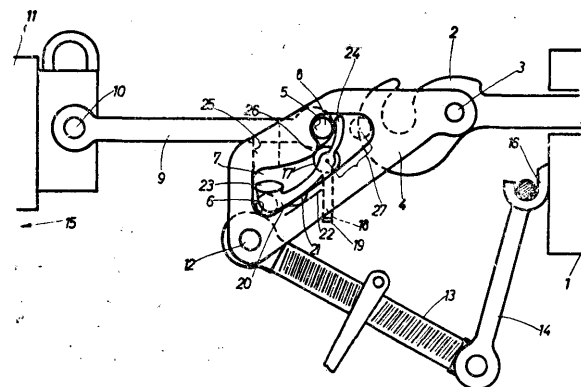
(P. 146943)

17.03.1971.

Pierwszeństwo: 19.03.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Knorr - Brerñse Kommanditgesellschaft, Monachium, NRF.

Sprzęg pośredni dla pojazdów szynowych, przeznaczony do sprzęgania dwóch pojazdów szynowych na dwóch różnych długościach sprzęgania, przy czym co najmniej jeden pojazd zaopatrzony jest w sprzęg hakowy z przegubowo zawieszonymi łubkami sprzęgowymi, a drugi na przykład w sprzęg ciągłowo-zderzakowy z kłami sprzęgowymi, między którymi znajduje się przystawka, sprzęgana przez element pośredni z łubkami sprzęgowymi, które połączone są przegubowo z napinaczem dla ogniwa łańcuchowego, służącego w tym przypadku do sprzęgania z hakiem sprzęgowym drugiego pojazdu, znamienne tym, że łubki sprzęgowe (4) mają dla sprzęgania na różnych długościach co najmniej dwa, wykonane w pewnej odległości w stosunku do siebie, znane oporowe wycięcia (5, 6), w które wprowadzony jest swym młotkowym zakończeniem (8) przesuwany dwustronnie, znany drąg sprzęgowy (9), połączony przegubowo z przystawką.

20g

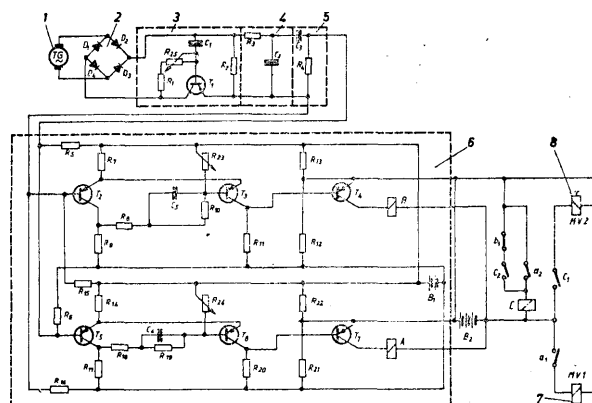
(P. 154843)

20.04.1972.

Pierwszeństwo: 29.04.1971 - NRD

VEB Berliner Bremsenwerk, Berlin, NRD, (Dieter Karasiewicz).

Elektroniczne urządzenie zabezpieczające przed poślizgiem, zwłaszcza do pojazdów szynowych, znamienne tym, że ma umieszczoną przy kole prowadzącym tachometryczną (1) prądnicę przemienną, z dołączonym do niej układem prostownika Graetza (2), filtrem tranzystorowym (3) i filtrem RC (4), oraz członem różniczkującym (5), który niezależnie od prędkości wytwarza

prąd proporcjonalny do wartości przyspieszenia, uruchamiając przełącznik progowy (6) ze stopniem mocy dla przyspieszenia dodatniego i ujemnego i dla przekątnikowego sterowania zaworów magnetycznych.

20h

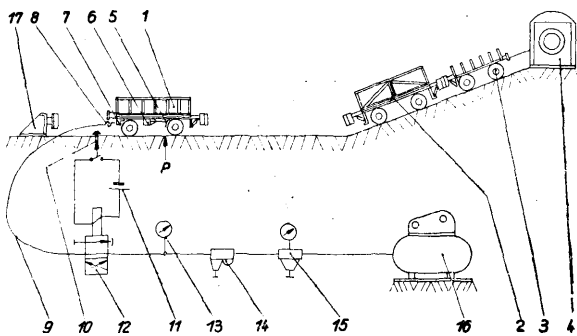
(P. 146280)

18.02.1971.

Pierwszeństwo: 18.02.1970 - NRD

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD.

Automatyczne urządzenie hamulcowe dla pojazdów szynowych ze sprzęgami samoczynnymi, które poddawane są badaniom eksploatacyjnym i dynamometrycznym na specjalnym stanowisku badawczym, a które to badania prowadzone są przy użyciu hamulca torowego, znamienne tym, że układ hamulca istniejącego na pojeździe (1), składający się z klocków hamulcowych (5), cylindra hamulcowego (6), zaworu rozrządczego (7), i sprzęgu przewodu głównego (8), połączony jest giętym węzłem (9) ze stacjonarną sprężarką (4), przy czym hamulec pojazdu (1) sterowany jest za pomocą przycisku szynowego (10), naciskanego przez koło pojazdu (1) - zaworu elektropneumatycznego (12), sterowanego przyciskiem (10), manometru (13) szybkiego regulatora ciśnienia (14) oraz zaworu redukcyjnego (15).

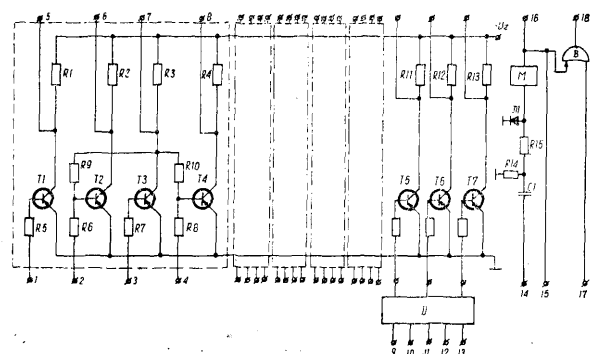
21a1

(P. 145574)

12.11.1971.

Zjednoczone Zakłady Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo”, Warszawa, (Krzysztof Jaroszewicz).

Układ umożliwiający wysterowanie drukarki z woltomierza cyfrowego, przy pracy woltomierza w kodzie 1.22.4. odmiennym od kodu 1.24.8 pracy drukarki oraz przy przeciwnej polaryzacji sygnału na wyjściu woltomierza i sygnału wymaganego na wyjściu drukarki, znamienne tym, że zawiera $n+1$ połączonych równolegle zespołów inwerterów, których wejścia są przewidziane do podłączenia do wyjść dekad liczących woltomierza, a wyjścia do odpowiednich wejść drukarki oraz układ znaków dodatkowych składający się z monostabilnego przerzutnika (M) pobudzanego, przez różniczkujący układ (R_{14}), (C) sygnałem końca pomiaru z woltomierza cyfrowego i mającego wyjście przewidziane do podawania sygnałów na wejście układu uruchamiania drukarki i połączone z wejściem bramki (B), której drugie wejście jest przewidziane do pobierania sygnałów z wyjścia woltomierza informującego o znaku mierzonego napięcia, a wyjście jest prze-

widziane do podawania sygnałów na wejście uruchamiania znaku plus drukarki, przy czym n zespołów inwerterów, z których każdy składa się z czterech tranzystorowych stopni odwracających, odpowiada liczbie pól odczytowych woltomierza, natomiast jeden zespół inwerterów służy do przekazywania zakresu pomiarowego z woltomierza na drukarkę i ma trzy odwracające stopnie tranzystorowe których wejścia są połączone z diodowym deszyfratorem (P) tłumaczącym informacje otrzymywane z wyjścia woltomierza z kodu jeden z dziesięciu na kod 1.24.8 wymagany na wejściu drukarki.

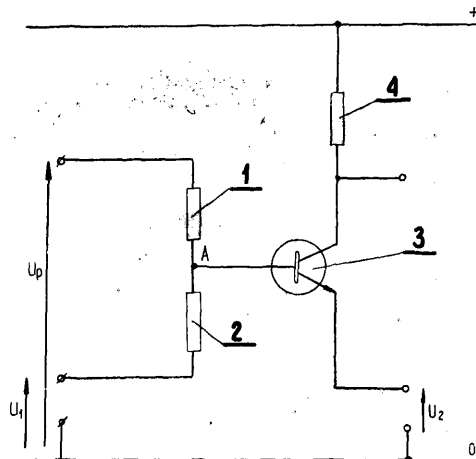
21a1

(P. 145654)

18.01.1971.

„FAMOR” Bydgoskie Zakłady Sprzętu Okrętowego, Bydgoszcz, (Bohdan Zajdowski, Zbigniew Czerwiński).

Układ elektryczny do przekształcania różnicy dwóch napięć na czas trwania impulsów, współpracujący z generatorem przebiegu piłokształtnego znamienne tym, że między wejście przebiegu piłokształtnego (U_p) a wejście jednego napięcia przekształconego (U) są włączone oporniki (1) i (2) tworzące dzielnik oporowy, którego środkowy punkt (A) dołączony jest do bazy tranzystora (3), do emitera którego przyłączone jest drugie napięcie przekształcone (U_2).

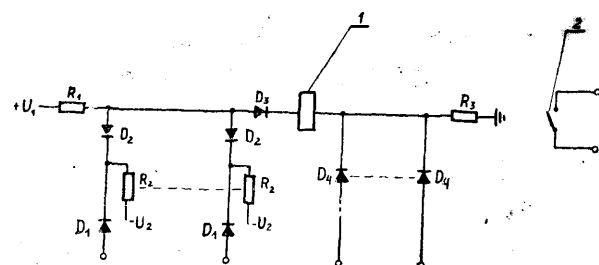
21a

(P. 145846)

27.01.1971.

Politechnika Gdańska Instytut Technologii Elektronicznej, Gdańsk, (Walerian Gruszczyński, Henryk Wierzba, Marian Ligmanowski).

Element logiczny realizujący koniunkcję obejmującą pewną liczbę sygnałów pierwszej grupy wejść oraz negację sygnałów binarnych drugiej grupy wejść, zawierający przełącznik kontaktowy, znamienne tym, że kontakt zwierny (2) przełącznika dołączony jest do zacisków wyjściowych, natomiast do jednego końca uzwojenia (1) przełącznika jest dołączony biegun źródła napięcia (U_1), przez rezystor (R_1) i diodę (D_3), a drugi koniec uzwojenia (1) jest połączony przez rezystor (R_3) z punktem odniesienia źródeł napięcia, przy czym wejścia pierwszej grupy są dołączone do punktu wspólnego połączenia rezystora (R_1) i diody (D_3), każde przez dwie przeciwnie skierowane diody (D_1 i D_2), do których punktu wspólnego dołączony jest przez rezystor (R_2) biegun drugiego źródła napięcia

(U_2) o przeciwniej polaryzacji w stosunku do pierwszego źródła napięcia (U_1), zaś wejścia drugiej grupy są dołączone, każde przez diodę (D_4) do drugiego końca uzwojenia (1).

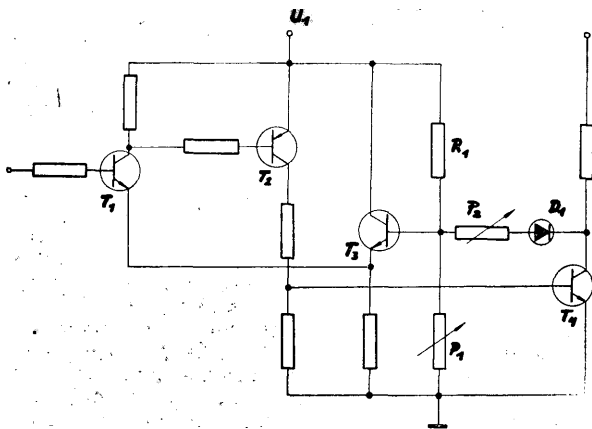
21a1

(P. 146009)

4.02.1971.

Zjednoczone Zakłady Urządzeń Jądrowych „POLON”, Warszawa (Leszek Marszałek, Tadeusz Maydell).

Tranzystorowy układ progowy z oddzielnie regulowanymi progami działania składający się z członu porównującego, który stanowi wzmacniacz różnicowy prądu stałego ze sprzężeniem emiterowym oraz z. członu dwustopniowego wzmacniacza prądu stałego tak spolaryzowanego, że jest w stanie pracy w przypadku działania członu porównującego, znamieny tym, że baza tranzystora (T3) w drugim stopniu wzmacniacza różnicowego jest polaryzowana w znany sposób dzielnika rezystancyjnego, stanowiącego szeregowo połączenie rezystora (R1) i potencjometru (P1) do regulacji górnego i dolnego progu działania układu, przy czym pomiędzy tą bazą i kolektorem tranzystora (T4) w drugim stopniu członu dwustopniowego wzmacniacza prądu stałego a równolegle poprzez tranzystor tego stopnia jest podłączona dioda (D1) z potencjometrem (P2) do regulacji tylko dolnego progu działania układu.

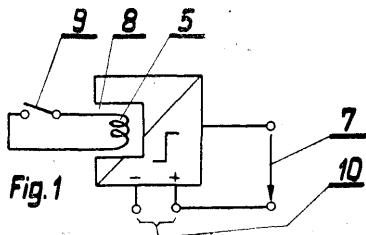
21a1

(P. 146267)

16.02.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego - Biprohut, Gliwice, (Wacław Pawlak).

Inicjator drogowy lub pulpityowy mający znany generator pola magnetycznego znamieny tym, że w magnetycznej szczelinie (8) ma umieszczoną cewkę (5) przy czym wolne końce cewki są połączone ze zwierzchniem (9) znanej konstrukcji na przykład styki i/lub układ z tranzystorem (4).

21a1

(P. 146785)

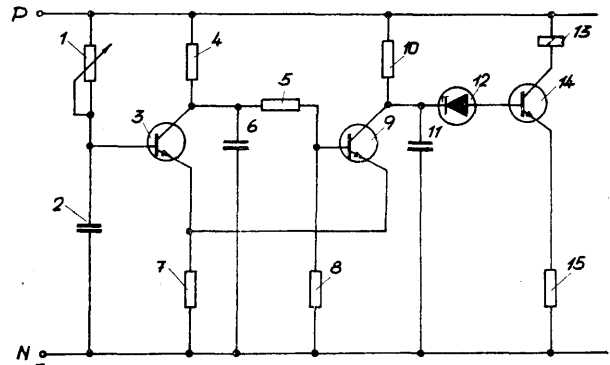
10.03.1971.

Pierwszeństwo: 15.05.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Kombinat Mess - Regelungstechnik, Dessau, NRD, (Wolfgang Brenner).

Układ usuwający wpływ impulsów zakłócających i napięć niepożądanych do zabezpieczenia niezawod-

ności pracy elektronowych układów zwłocnych za pomocą kondensatorów włączonych do wzmacniacza podstawy czasu, znamieny tym, że kolektor pierwszego tranzystora (3) jest połączony przez kondensator (6) z wspólnym potencjałem odniesienia (N), a kolektor drugiego tranzystora (9) jest połączony z tym potencjałem (N) za pomocą kondensatora (11).

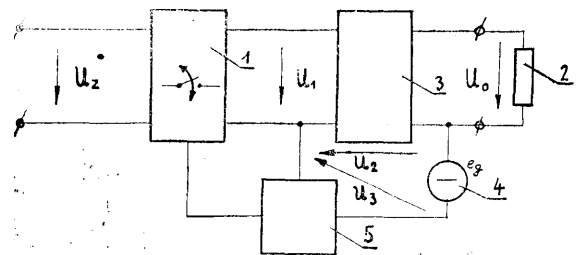
21a1

(P. 146802)

11.03.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Paweł Sobczak).

Przełącznikowy wzmacniacz mocy prądu stałego z modulacją szerokości impulsu, zasilany ze źródła napięcia stałego na przykład w postaci prostownika z filtrem napięciem U_z , znamieny tym, że zawiera człon całkujący (3) napięcie wyjściowe (U) elementu przełączającego (1) włączony między ten element przełączający (1), a obciążenie (2) oraz przerzutnik (5) o dwóch poziomach działania, którego jedna końcówka wejściowa, będąca wspólną dla wyjścia tego przerzutnika jest połączona z wejściem członu całkującego (3), a druga ze sterującym wzmacniaczem źródłem napięcia (4), którego drugi biegun jest podłączony do wyjścia członu całkującego (3), natomiast wyjście przerzutnika (5) jest podłączone do wejścia elementu przełączającego (1).

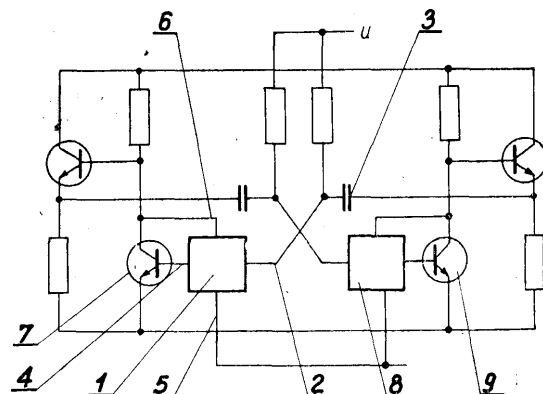
21a1

(P. 148804)

15.06.1971.

Zakład Opracowań i Produkcji Aparatury Naukowej, Warszawa, (Jerzy Bielecki).

Tranzystorowy multiwibrator do generowania impulsów elektrycznych oparty na układzie szybkiego mul-

tiwibratora astabilnego znamienny tym, że nieliniowy układ sprzęgająco-korekcyjny (1) dołączony wejściem (2) do kondensatora sprzęgającego (3) i wyjściem (4) do bazy tranzystora (7) ma wejście napięcia polaryzującego (5) dołączone do stałego źródła i wyjście stabilizacji (6) dołączone do kolektora tego tranzystora (7), przy czym taki sam układ sprzęgająco-korekcyjny (1) znajduje się w obwodzie tranzystora przeciwnego (9).

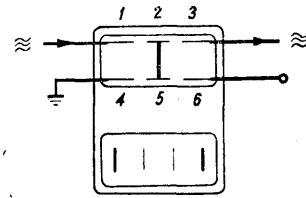

Fig. 1.

21a²

(P. 146227)

13.02.1971.

Zakłady Wytwórcze Głośników „Tonsil”, Września, (Wiesław Dzendżera).

Sposób wykonania jarzma do obwodu magnetycznego przetworników elektroakustycznych, znamienny tym, że korpus (a) i płytkę (b) wytwarza się jednocześnie przez złożone wyciskanie z jednego materiału.

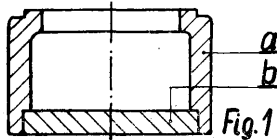

Fig. 1.

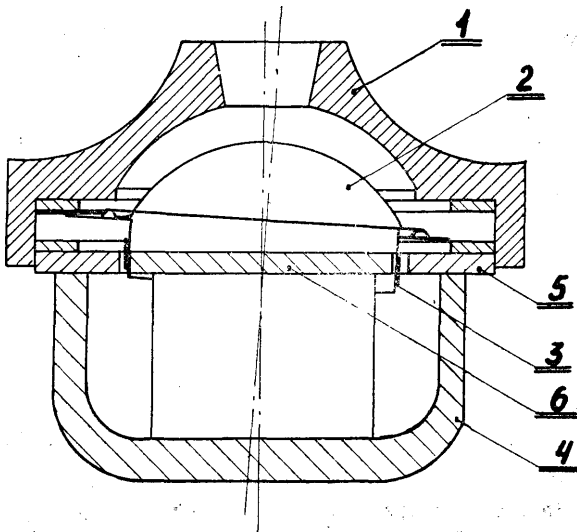
21a²

(P. 146798)

10.03.1971.

Zakłady Wytwórcze Głośników „Tonsil”, Września, (Zdzisław Nawrocki).

Sposób centrowania cewki drgającej w szczelinie układu magnetycznego przetworników elektroakustycznych znamienny tym, że cewkę drgającą wprowadza się ukośnie w szczelinę układu magnetycznego.

21a³

(P. 135009)

24.07.1969.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa (Zygmunt Jasiewicz).

Sposób zastosowania dwuprzelazeniowego przekaznika teletechnicznego w obwodzie wielkiej częstotliwości znamienny tym, że zawiera się na stałe wyprowadzenia (2) i (5) styków uchylnych (Uch2) i (Uch1) (środkowych), a obwód sygnałów wielkiej częstotliwości przyłącza się do skrajnych wyprowadzeń (1) i (3) styków czynnych (Cz1) i (Cz2) jako najbardziej od siebie oddalonych, lub do skrajnych wyprowadzeń (4) i (6) styków biernych (B1) i (B2), przy czym w przypadku przyłączenia obwodu wielkiej częstotliwości do wyprowadzeń styków czynnych jeden ze styków biernych łączy się na stałe, a pozostały styk bierny stanowi dodatkowy kontakt do wykorzystania i odwrotnie.

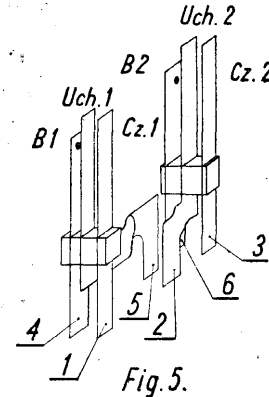

Fig. 5.

21a³

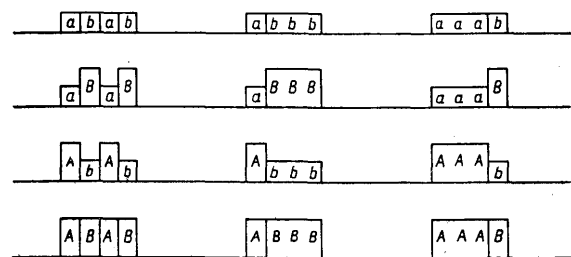
(P. 138166)

14.01.1970.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa, (Henryk Kuniewski).

Sposób zwiększenia pojemności numerycznej kodu sekwencyjnego znamienny tym, że stosowane są dwa odmienne parametry kolejnych elementów sygnału, tj. różne częstotliwości prądów, np. a, b, c..., i różne czasy trwania tych elementów, np. (a), oraz 3-krotnie dłuższe (a+a+a) lub różne częstotliwości i amplitudy prądów, np. (a, b, c...) oraz (A, B, C...).

Urządzenie do odbioru sygnałów kodowanych według zastrz. 1 i 2 znamienny tym, że przebieg analizy pierwszego dekodera tego urządzenia odbiorczego różni się od przebiegu analizy następnych dekoderek odpowiednio do czasów trwania lub amplitud prądów pierwszego oraz następnych elementów kodu.

21a³

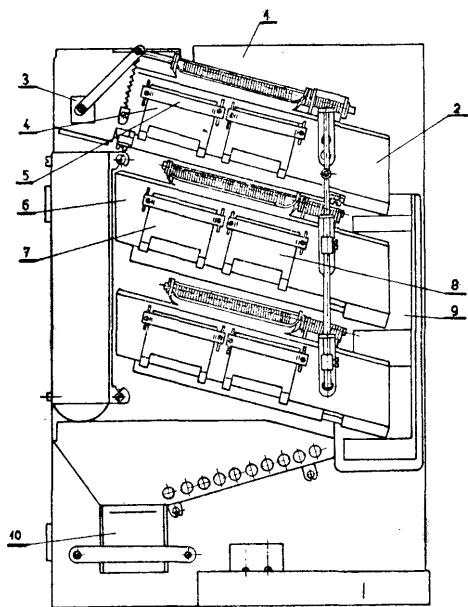
(P. 139092)

28.02.1970.

Krakowskie Zakłady Teletechniczne, Kraków (Jerzy Guziewicz, Mieczysław Guziewicz, Mieczysław Małczyk, Andrzej Nowak, Marian Piekarz, Andrzej Stankiewicz, Janusz Zmigrodzki).

Aparat telefoniczny wrzutowy z zaliczeniem strefo-wo-czasowym znamienny tym, że posiada układ rozdzielu i badania monet złożony z trzech regulowanych kanałów poziomych (2) o dwóch prostokątnych okienkach (7) i (8) ustawianych pierwsze (7) na wymiar wysokości około 0,2 mm większy od średnicy monety kierowanej do kanału niższego i drugie (8) na wysokość około 0,2 mm mniejszą od średnicy monety kierowanej do impulsatora oraz posiada układ mostkowy z pojemnościowymi czujnikami monetowymi (16) wykonanymi w postaci przeciętnych krążków folii (12) na dwóch płytkach drukowanych (13) nałożonych.

zonych i połączonych elektrycznie, sprzęgający tranzystorowy generator wysokiej częstotliwości (19) z tranzystorowym wzmacniaczem (18).

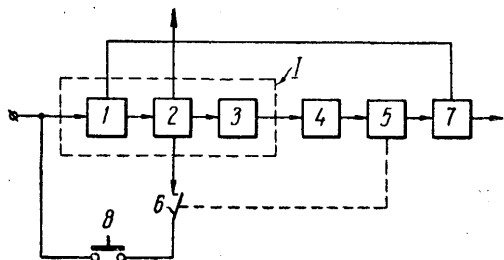
21a³

(P. 145965)

2.02.1971.

Leonid Alexandrovich Guglin Anotoly Grigorievich Dovbnaya Jury Grigorievich Khupovka Viktor Vasilielievich Eremenko, Zaporozhe, Związek Radziecki.

Aparat do selektorowego wywołania abonentów przyłączonych do sieci komunikacyjnej, zwłaszcza radiokomunikacyjnej, zawierający urządzenie dekodujące sygnały wywoławcze, analizator częstotliwości, składający z częstotliwościowo-wyznaczających elementów, elementu aktywnego i detektora, rejestr kombinacyjny którego wejście jest połączone z wspomnianym detektorem, przy czym urządzenie progowe przyłączone do wyjścia rejestru kombinacji i rozdzielnie szeregowo przełączające elementy częstotliwościowo-wyznaczające według kodowego numeru abonentów znamienny tym, że między wejściem każdego urządzenia dekodującego sygnały wywołania abonentów i wyjściem jednego z elementów analizatora częstotliwości (1) włączone jest dodatnie sprzężenie zwrotne, a urządzenie progowe stanowi komparator (5) z zadaniem czasem odtwarzania i związany z nim przełącznik (6), który cofa rejestr kombinacji (4) do wyjściowego stanu w czasie potrzebnym dla odtwarzania komparatora (5).

21a³

(P. 146998)

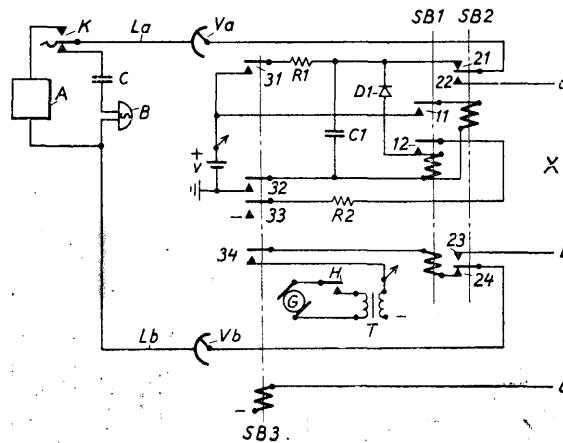
18.03.1971.

Pierwszeństwo: 19.03.1970 - Szwecja

Telefonaktibolaget L. M. Eriesson, Sztokholm, Szwecja, (Curt Ove Bille Sandberg).

Układ prądu dzwonienia telefonicznego aparatu abonentkiego w automatycznej łącznicy telefonicznej, zawierający generator prądu dzwonienia, przeznaczony

do nadawania sygnałów zewu poprzez łącze abonentkie do znajdującego się w aparacie abonentkim odbiornika zewu połączonym szeregowo z kondensatorem, przy czym generator prądu dzwonienia jest dołączony do jednego z przewodów łącza abonentkiego a do drugiego przewodu łącza abonentkiego dołączony jest kondensator wraz z przyłączonym równolegle przełącznikiem nadzorującym, który odłącza generator prądu dzwonienia gdy przez aparat abonentki zostanie zamknięta pętla prądu stałego, znamienny tym, że wymieniony przełącznik nadzorujący (SB1) jest zależny od kierunku prądu a podczas wysyłania sygnału zewu a przyłączony równolegle do tego przełącznika kondensator (C1) jest przy pomocy płynącego przez opornik (R1) prądu stałego ze źródła (v) utrzymywany w stanie naładowania do napięcia o takiej wartości i kierunku, że na przełączniku nadzorującym występuje napięcie w kierunku wstecznym, przez co nie uruchamia go prąd dzwonienia, przepływającym przez kondensator i odbiornik zewu w aparacie abonentkim.

21a⁴

(P. 146084)

8.02.1971.

Zakład Doświadczalny Aparatury Elektronicznej przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka, Warszawa (Jan Jędrusik).

Tranzystorowy szeregowy stabilizator napięcia stałego, znamienny tym, że tranzystor regulacyjny (T1) oraz tranzystor (T2) tworzący ostatni stopień wzmacniacza prądu stałego mają przeciwne rodzaje przewodnictwa, przy czym kolektor tranzystora regulacyjnego (T1) jest połączony z wejściem stabilizatora (We).

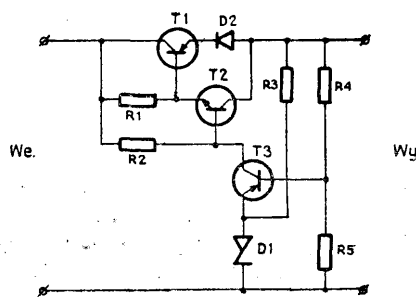

fig. 2

21a⁴

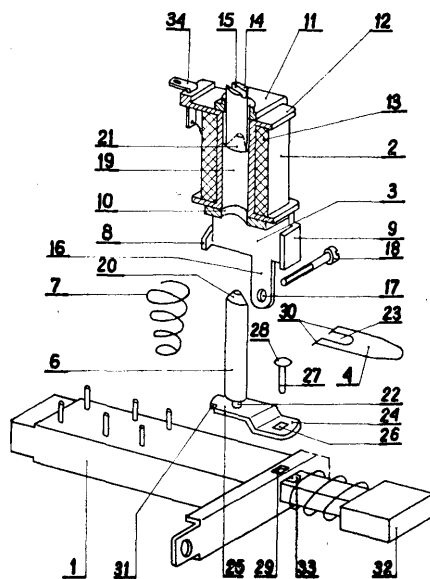
(P. 146300)

17.02.1971.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz, (Eugeniusz Lewandowski).

Wylłącznik sieciowy z wyzwalaczem elektromagnetycznym znamienny tym, że elektromagnes wyzwalacza (2) zabudowany na wylłączniku sieciowym (1) od góry w ten sposób, że oś elektromagnesu jest prostopadła do osi wzdłużnej wylłącznika sieciowego (1), przy czym wyzwalacz elektromagnetyczny (1) zamocowany jest do korpusu wylłącznika (1) za pomocą

trzymacza (3), mającego postać odwróconej litery U, przy czym trzymacz (3) z jednej strony ma noski (8) i uchwyty (9) służące do połączenia z wyzwalaczem oraz języczki (16) które obejmują każdy z odpowiedniej wyłącznik sieciowy (1) i połączone są ze sobą w znany sposób na przykład wkrętem (18).

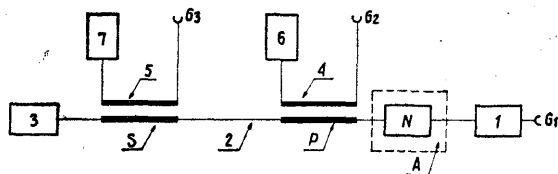
21a⁴

(P. 146829)

11.03.1971.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, (Anna Kupczyk, Wacław Niemyjski, Michał Głuszki, Władysław Józefik).

Szerokopasmowy przesuwnik częstotliwości zbudowany z linii transmisyjnej (2), zawierający struktury sprzęgające (P) i (S) i element nieliniowy (N), umieszczony w strukturze A dopasowującej znamienności, tym, że jego linia transmisyjna, z poprzecznym rodzajem propagacji fal elektromagnetycznych stanowiąca zarazem część mikrofalowych struktur kierunkowych (P) i (S) jest połączona z jednej strony z dopasowanym obciążeniem (3) a z drugiej strony z elementem nieliniowym (N) umieszczonym w strukturze A dopasowującej, która to linia transmisyjna zapewnia zarazem ciągłość impedancji w obszarach sprzężenia ze strukturami kierunkowymi (P) i (S).

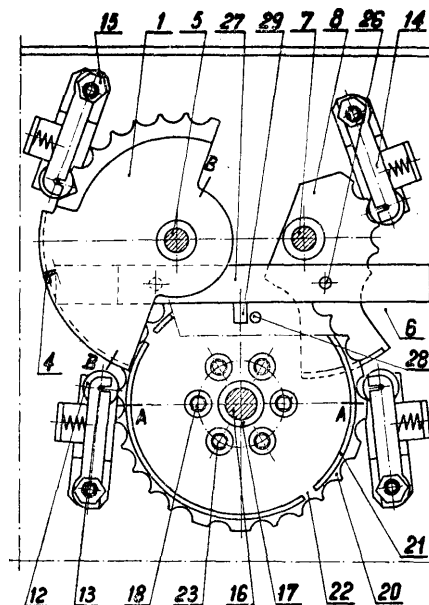
21c

(P. 146025)

5.02.1971.

„ELTA” Fabryka Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej im. Bojowników PPR, Łódź, (Marian Krystynowicz, Bohdan Towpik).

Mechanizm ustalająco-blokujący nastawnika trakcyjnego o trzech wałkach krzywkowych, ograniczający ruchy tych wałków, znamienności, tym, że segmentowa tarcza (1) wyposażona w ustalające zęby (2) i segmentowo-walcowy kołnierz (4) jest osadzona na pomocniczym wałku (5), a segmentowa tarcza (8), posiadająca ustalające zęby (9) i segmentowo-walcowy kołnierz (11), jest osadzona na pomocniczym wałku (7), natomiast dwie pełne tarcze (19 i 24), wyposażone w ustalające zęby (20) i walcowe kołnierze (21, 25) z wycięciami (22) są połączone ze sobą poprzez osadzoną na głównym wałku (16) piastę (17) i śruby (18, 23), oraz zająłają się swymi wycięciami (22) z segmentowo-walcowymi kołnierzami (4, 11).

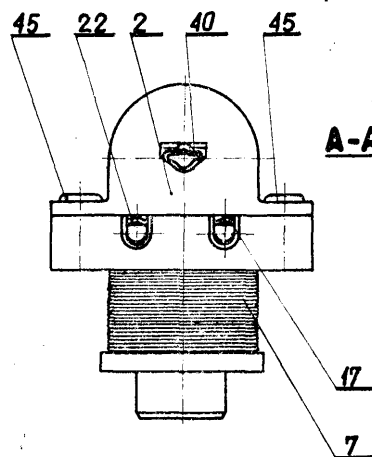
21c

(P. 146221)

13.02.1971.

Zakłady Elektro-Maszynowe „Eda”, Poniatowa, (Henryk Tomasiak, Czesław Majewski, Wacław Pęta).

Wyłącznik rozruchowy elektromagnetyczny, zwłaszcza do silnika napędzającego hermetyczne sprężarki chłodnicze posiadający dolną skrzynkę z uzwojeniem i nasadkami oraz zaciskami, znamienności, tym, że posiada nur (24) wykonany w kształcie pierścienia (30), w którym wewnątrz umieszczona jest wkładka izolacyjna (31) w kształcie tulejki, której górna część posiada walcowy otwór (32) o mniejszej średnicy a pozostała część posiada otwór o większej średnicy w kształcie walca lub stożka, w wyniku czego utworzony jest kołnierz, na którym zawieszony jest łeb przewodniczkowy (25) oraz, że do dolnej skrzynki (1) przymocowana jest górna (2), która po jednej stronie posiada występ (35) z gniazdem (38) do umieszczenia w niej stykowej nasadki (40) tak rozmieszczonej, że osie symetrii tego gniazda (38) oraz gniazd (18) i (21) w dolnej skrzynce po połączeniu obu skrzynek tworzą rozstaw nasadek (17), (22) i (40) zgodny z rozstawem kołków izolatora przepustowego sprężarki.

21c

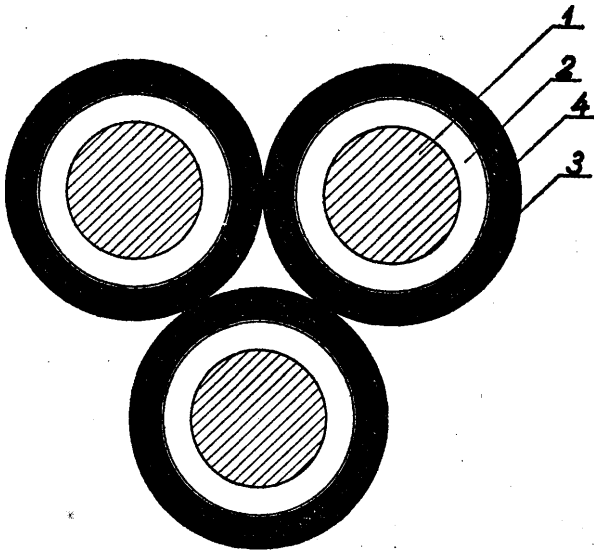
(P. 146235)

15.02.1971.

Fabryka Kabli im. M. Buczka, Ożarów Mazowiecki, (Michał Czapięga, Tadeusz Moskałewski).

Kabel elektroenergetyczny jedno i wielożyłowy znamienności, tym, że na każdą metalową żyłę przewodzącą

(1) o przekroju kołowym niezależnie od powierzchni przekroju nałożona jest izolacja (2) w postaci wytłoczonej warstwy tworzywa sztucznego, a na izolację nałożona jest druga powłoka (3) w postaci wytłoczonej warstwy tworzywa sztucznego, przy czym tworzywo stanowiące izolację połączone jest z tworzywem stanowiącym drugą warstwę za pomocą lepiszcza (4) lub w inny sposób, na przykład przez zgrzewanie i że każda tak wykonana żyła stanowi kabel jednożyłowy, a dwa lub więcej kabli jednożyłowych skrócone ze sobą stanowią kabel wielożyłowy.

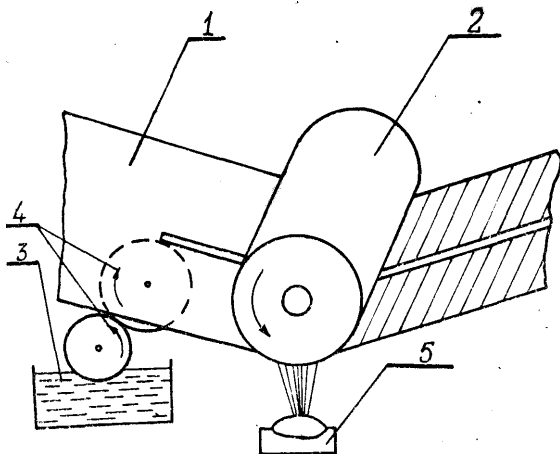
21c

(P. 146769)

9.03.1971.

Zakłady Podzespołów Radiowych, Kutno, (Wiesław Andryszczak, Edward Józwiak, Wiesław Laskowski).

Sposób uzyskiwania miejsc niepometalizowanych w procesie naparowywania próżniowego znamienny tym, że na materiał przeznaczony do metalizacji nanosi się uprzednio warstwę płynnego oleju silikonowego.

21c

(P. 146884)

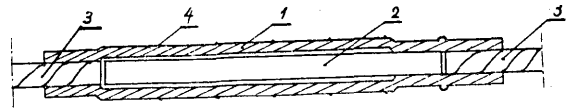
15.03.1971.

Instytut Energetyki, Warszawa, (Witold Zarębski, Janusz Wysocki, Wojciech Bart).

Zacisk zaprasowywany rozłączny, znamienny tym, że składa się z metalowej rurki (1) i włożonego do niej pręta (2), krótszego od rurki (1).

Sposób łączenia przewodów elektroenergetycznych zaciskiem według zastrz. 1 znamienny tym, że do obydwu końców rurki (1), po uprzednim włożeniu do niej pręta (2) wprowadza się końce łączonego przewodu (3) i wykonuje się zgmiot rurki (1) na końcach, zapraso-

wując na jednym końcu rurkę (1) z przewodem (3) a na drugim końcu rurkę (1) z przewodem (3) oraz z częścią włożonego do rurki pręta (2).

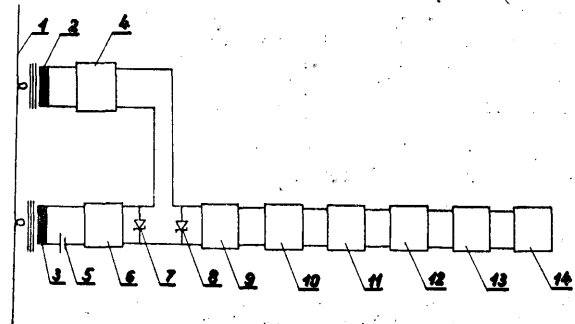
21c

(P. 148023)

8.05.1971.

Instytut Gospodarki Komunalnej Zakład Komunikacji Miejskiej, Warszawa, (Zbigniew Lilpop, Tadeusz Skwirczyński).

Tranzystorowe urządzenie zabezpieczające przed zwarciem linii trakcyjnej napięcia stałego gdy prąd zwarcia ma wartość mniejszą od prądu nastawienia wyłącznika liniowego, którego układ wejściowy składa się z równoległego obwodu rezonansowego pobudzanego przez prąd zwarcia linii trakcyjnej i z prostownika napięcia kompensacji pracującego w układzie podwajacza napięcia. Znamienny tym, że do wejścia prostownika napięcia kompensacji (6) dołączony jest szeregowy obwód rezonansowy dostrojony do częstotliwości tętnień prądu obciążenia linii trakcyjnej (1) składający się z indukcyjności wtórnego uzwojenia transformatora kompensacji (3) i kondensatora (5), natomiast do wejścia dyskryminatora amplitudy (9) dołączona jest dioda zenera (8) ograniczająca maksymalną wartość napięcia wejściowego dyskryminatora amplitudy (9) oraz że za dyskryminatorem amplitudy (9) znajduje się element czasowy (11) zwiększający czas trwania impulsu wyjściowego.

21c

(P. 148024)

8.05.1971.

Instytut Gospodarki Komunalnej Zakład Komunikacji Miejskiej, Warszawa, (Zbigniew Lilpop, Tadeusz Skwirczyński).

Elektroniczne urządzenie zabezpieczające przed zwarciem linii trakcji elektrycznej napięcia stałego,

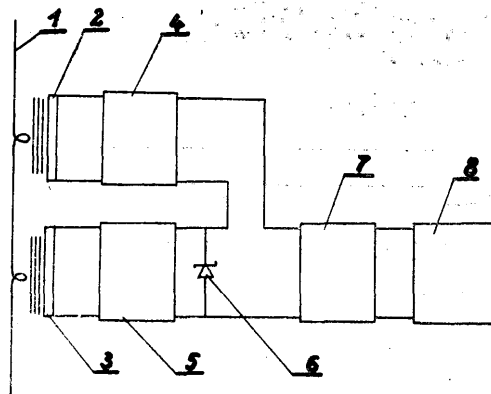
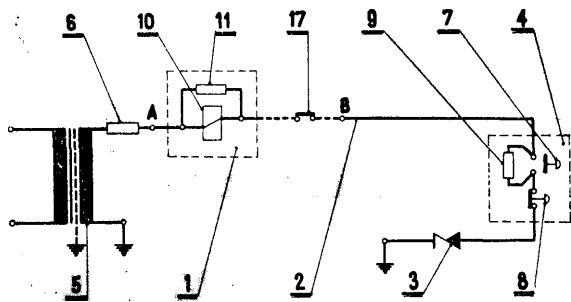

Fig.1

posażony w przekaźnikowy człon wykonawczy, linię iskrobezpieczną i zestaw zestykowy znamieny tym, że w obwód linii iskrobezpiecznej (2) włączona jest dioda Zenera (3), połączona szeregowo z uzwojeniem przekaźnika (10) członu wykonawczego (1), oraz zestawem zestykowym (4) do iskrobezpiecznego zasilacza (5) prądu przemiennego.

21c

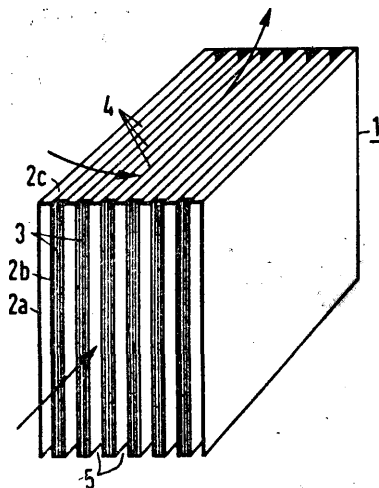
(P. 145967)

2.02.1971.

Pierwszeństwo: 14.02.1970 Niemiecka Republika Federalna

Siemens Aktiengesellschaft Berlin Zachodni i Monachium, NRF (Paul Fries).

Obudowa do podzespołów elektronicznych znamieny tym, że ma wewnątrz (12) obudowy zamknięte, pyłoszczelnie, że część ściany (13) obudowy tworzy cienkościenny wymiennik ciepła (1) i że powierzchnia wymiany ciepła wymiennika ciepła jest większa od powierzchni ściany obudowy zastąpionej wymiennikiem ciepła.

21d

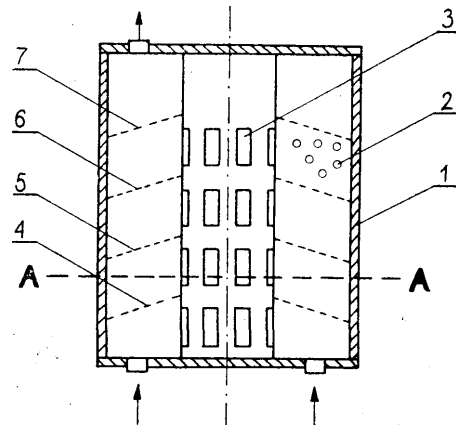
(P. 137960)

7.01.1970.

Patent dodatkowy do patentu nr 61159

Centralne Laboratorium Poligraficzne, Gdańsk, (Czesław Gruszczyński, Janusz Kryczkowski).

Mieszalnik cieczy i rozdrabniacz **zawieszin** stałych w cieczy, mający cylindryczne naczynie z dielektryka, a ferromagnetyczne mieszadła w postaci brył, pływających w mieszanej cieczy, wprowadzane w ruch siłami przykładanego z zewnątrz wirującego pola elektromagnetycznego, według patentu nr 61159, znamieny tym, że wyposażony jest w poprzeczne przegrody (4-7), w postaci łopatkowych tarcz (8), zaopatrzone w sita (9), usytuowane jedne za drugimi, dzielące naczynie (1) na segmentowe części, w których pływają mikromieszadła w postaci kulek (2).

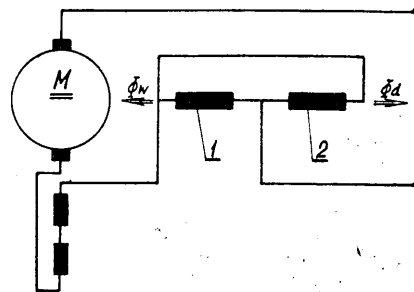
21d

(P. 145455)

2.01.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego Katedra Technologii i Metrologii Elektrycznej, Gliwice, (Tadeusz Glinka).

Uzwojenie wzbudzenia szeregowej maszyny prądu stałego znamienne tym, że ma na biegunach wzbudzenia dodatkowe uzwojenie przyłączone równolegle przeciwnie do podstawowego uzwojenia wzbudzenia.

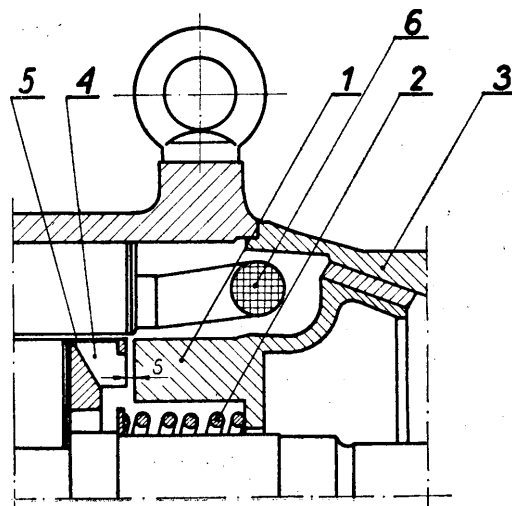
21d1

(P. 145992)

4.02.1971.

Fabryka Maszyn Elektrycznych „Indukta”, Bielsko-Biała, (Ficek Leon).

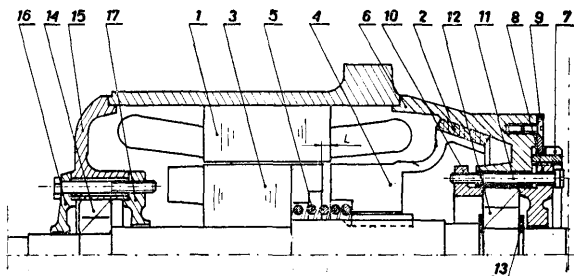
Silnik elektryczny - indukcyjny, klatkowy, **samo hamowny** z nieprzesuwającym wirnikiem, bez oddzielnego uzwojenia do zwalniania hamulca, z umieszczonym na wirniku urządzeniem odchylającym w kierunku poosiowym część głównego strumienia magnetycznego silnika, wykorzystanego do zwalniania hamulca znamieny tym, że urządzenie odchylające ma kształt pierścienia (4) wykonanego z segmentów z blachy magnetycznej uformowanych w kształt litery „V”, lub w kształt trójkąta równoramiennego, zalanych w pierścieniu zwierającym wirnika.

21d1 (P. 145993) 4.02.1971.

Fabryka Maszyn Elektrycznych „Indukta”, Bielsko-Biała, (Leon Ficek).

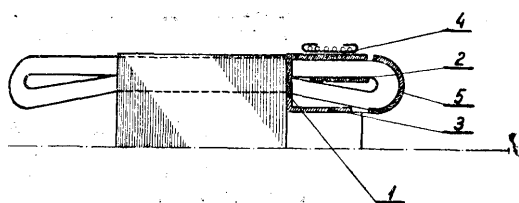
Silnik elektryczny samohamowny z nieprzesuwным wirnikiem znamieny tym, że jest wyposażony w urządzenie do zmiany poosiowego położenia wirnika (3) względem stojana (1), w celu regulacji wielkości skoku hamulca.

21d (P. 146038) 5.02.1971.

Politechnika Wrocławska, Instytut Układów Elektromaszynowych Wrocław, (Andrzej Kordecki, Miłosz Nowak).

Tłumiki magnetycznych strumieni rozproszonych występujących w procesie komutacji w komutatorowych maszynach prądu stałego znamienne tym, że na części czołowej powierzchni pakietu twornika umieszczona jest płytka (1) w postaci pierścienia z materiału niemagnetycznego o dobrej przewodności elektrycznej, w przestrzeni wewnętrznej połączeń czołowych uzwojeń twornika umieszczona jest przekładka (2) z blachy niemagnetycznej o dobrej przewodności elektrycznej, natomiast na podwojniki znajduje się pod połączeniami czołowymi twornika pierścień (3) z blachy niemagnetycznej o dobrej przewodności elektrycznej, zaś pod bandażem umieszczona jest opaska (4) z materiału niemagnetycznego o dobrej przewodności elektrycznej a na powierzchni czołowej czoł uzwojeń jest zamocowany pierścień (5) z materiału niemagnetycznego o dobrej przewodności elektrycznej, zaś na biegunie pomocniczym są umocowane płaskowniki (6) z materiału niemagnetycznego o dobrej przewodności elektrycznej.

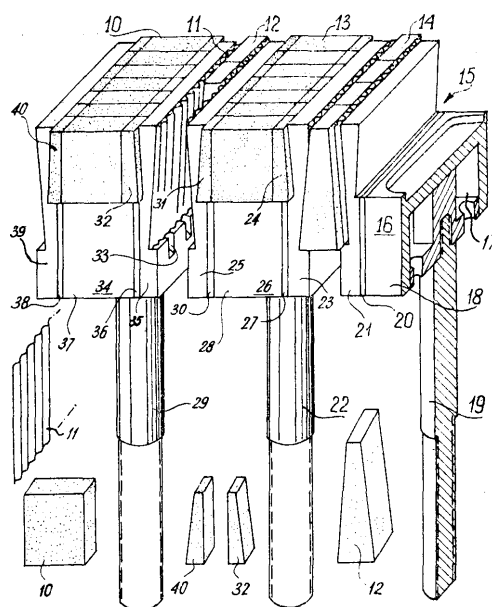

21d1 (P. 146924) 16.03.1971.

Pierwszeństwo: 25.03.1971 - Francja

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Henri Blattman, Jean Jevelland, Dawid Yerouchalmi).

Elektroda urządzenia magneto hydrodynamicznego odporna na działanie posiewu alkalicznego znamieny tym, że wszystkie punkty zewnętrznych powierzchni jej głównych elementów (16), (26), (34) posiadają temperaturę wyższą o co najmniej 50°C względem temperatury porowania alkalicznego posiewu, przy czym elektroda (15) zestawiona jest z kombinacją elementów (39), (26), (36), (21), (23) najlepiej ze stali nierdzewnej tworzących boczne części głównych elementów (16), (26), (34) stykających się z gorącymi gazami, oraz z dwóch typów elementów ceramicznych tworzących centralną (środkową) część głównych elementów, z których jeden (10) lub (13) przeznaczony jest do zbierania prądu elektrycznego, a drugi (24) i (31) lub (32) i (40) spełnia rolę termicznej izolacji.

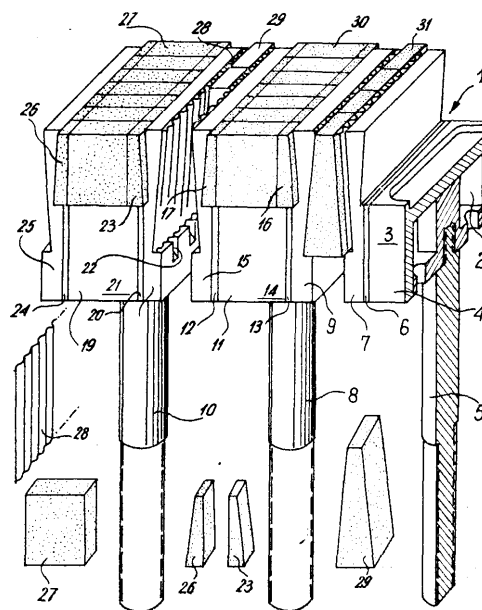

21d1 (P. 146925) 16.03.1971.

Pierwszeństwo: 25.03.1970 - Francja

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Henri Blattman, Jean Javelland, Dawid Yerouchalmi).

Ścianka złożona dla urządzenia magneto hydrodynamicznego przeznaczona zarówno dla elektrod jak i ścianek izolacyjnych znamieny tym, że główne jej elementy (3), (14), (21) lub (32), (51), (56) połączone są za pośrednictwem przyzmykowych przekładek trapezowych (29) lub (54) najlepiej z ceramiki izolacyjnej ogniotrwałej umieszczonych pomiędzy dwiema falistymi blaszkami (28) lub (53) najlepiej ze stali nierdzewnej przy czym przyzmykowe przekładki trapezowe (29) lub (54) są z tlenku magnezu MgO lub z cyrkonianu strontu SrZrO₃, zaś grubość falistych blaszek (28) lub (53) wykonanych najlepiej ze stali nierdzewnej zawarta jest w przedziale od 0,05 do 0,5 mm.

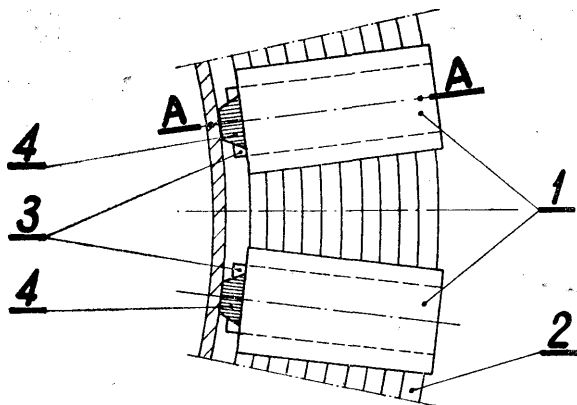

21d1 (P. 146026) 5.02.1971

„Elta” Fabryka Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej im. Bojowników PPR, Łódź, (Lucjan Zaczek).

Układ izolacyjny do uzwojeń cewkowych transformatorów wysokonapięciowych, znamieny tym, że po-

siada korytka izolacyjne (1) w kształcie litery U, przy czym długość ramion korytek jest równa szerokości cewki (2) w kierunku promieniowym, natomiast największa szerokość ramion jest równa lub większa od szerokości przekładek międzycewkowych (3), oraz jest równa lub mniejsza niż odległość między osiami sąsiednich przekładek międzycewkowych.

21d²

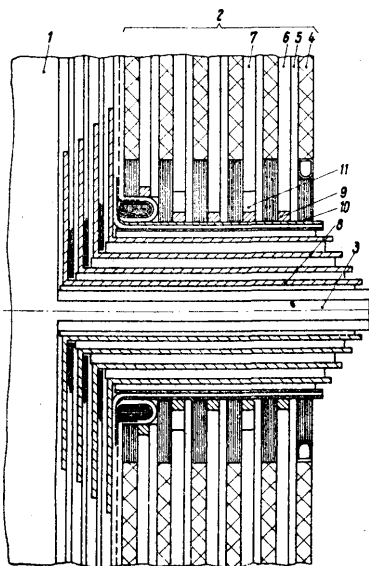
(P. 149262)

6.07.1971.

Pierwszeństwo: 22.07.1970 - NRD

VEB Transformatorenwerk Karl Liebknecht, Berlin, NRF, (Joachim Schmidt, Hans-Jochen Rindelfleisch, Klaus Janke, Rudolf Dietrich).

Sposób rozmieszczenia uzwojeń transformatorów i dławików, w którym warstwy uzwojeń rozmieszczone są promieniowo nad uzwojeniem najwyższego napięcia i posiadają w środku swojej osi lukę, przy czym odstęp między leżącymi osiowo naprzeciwko siebie w tej luce końcami warstw uzwojeń jest w kierunku promienia stopniowany, zaś znajdująca się w luce izolacja międzywarstwowa, składająca się z cylindra wykonanego z miękkiego papieru oraz kanałów chłodzących, usytuowanych promieniowo, posiada okrągły otwór, do którego wchodzi pierścieniowy kołnierz utworzony z cylindra papierowego przy czym między kołnierzami przewidziane są promieniowo skierowane kanały chłodzące dla przepływu oleju i w którym dalej znajduje się środkowy przelot skierowany na zewnątrz promieniowo, otoczony koncentrycznie izolacją, służący do podłączenia uzwojenia wysokiego napięcia transformatora lub dławika, znamienny tym, że między końcami listew kanałów chłodzących, przebiegających promieniowo i przerywanych przez środkowy przelot, a koncentryczną izolacją tego przewodu istnieje określony odstęp oraz, że między końcami listew kanałów chłodzących a koncentryczną izolacją środkową

wego przelotu znajduje się kanał olejowy o kształcie pierścieniowym z wymaganym dla przepływu oleju przekrojem.

21e

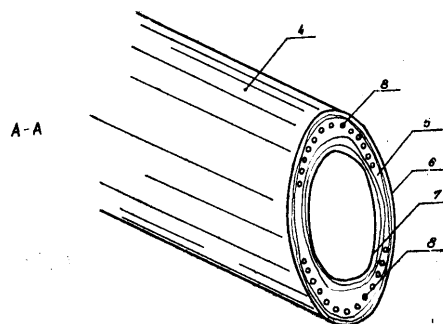
(P. 145450)

1.03.1972.

Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt” Zakład Doświadczalny, Poznań, (Julian Konarski, Witold Gościaszek).

Poprzecznik izolacyjny przelotowy dla linii wysokiego napięcia wykonany z tworzywa sztucznego, znamienny tym, że ma postać jednorodnej belki (4) drążonej której ścianka (5) ma w przekroju poprzecznym kształt pierścienia o zewnętrznej krawędzi (6) elipsoidalnej, owalnej lub wielokątnej foremnej, a wewnętrznej krawędzi (7) w postaci elipsy lub owalu, przy czym w ściance (5) ma ułożone współosiowo wzdłużne zbrojenie (8) korzystnie z włókna szklanego.

Sposób wykonywania poprzecznika według zastrz. 1, znamienny tym, że po nałożeniu do formy warstwy tworzywa sztucznego, zwłaszcza żywicy cykloalifatycznej poddaje się ją wirowaniu w podwyższonej temperaturze, następnie nakłada się zbrojenie, oraz nakłada następną warstwę tworzywa sztucznego i ponownie wiruje w podwyższonej temperaturze aż do utwardzenia.

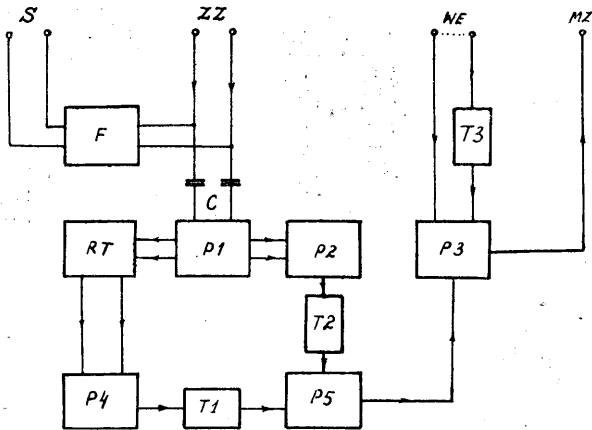
21e

(P. 147884)

30.04.1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław, (Leopold Ślidyński, Michał Łogwin, Bolesław Miazga).

Urządzenie do pomiaru mocy czynnej i biernej prądu przemiennego jedno- lub trójfazowego, zwłaszcza do pomiaru zdalnego, zawierające transformatory napięć fazowych oraz elektromagnesy wzбудzane prądem fazy pierwszej i trzeciej mierzonego obciążenia, w szczelinach których umieszczone są hallotrony, znamienny tym, że w jego obwodach prądowych i napięciowych tworzących dwa podwójne układy pomiaru mocy czynnej i biernej każdy transformator (Tr1), (Tr2), (Tr3) napięcia fazowego ma tyle jednakowych, oddzielonych galwanicznie uzwojeń wtórnych (11), (12)... (21), (22)... (31), (32)... ile jest hallotronów pod działaniem jednego prądu fazowego (H11), (H12)... (H13), (H14) ... oraz (H31), (H32) ... (H33), (H34) ... przy czym każdy hallotron (H11), (H12) ... (H33), (H34) ... w układzie pomiaru mocy czynnej jest poprzez rezystor (R), połączony z dwoma złączonymi szeregowo uzwojeniami wtórnymi (11, 21); (12, 22); (33, 23); (34, 24) ... transformatora, z których jedno jest w transformatorze (Tr1), (Tr3) fazy danego obwodu prądowego, a drugie zawsze z transformatorze (Tr2) fazy środkowej, natomiast każdy hallotron (H31), (H32) ... (H13), (H14) ... w układzie pomiaru mocy biernej jest poprzez rezystor (R) połączony z jednym uzwojeniem wtórnym (31), (32) ... (13), (14) ... transformatora fazy przeciwnej do danego obwodu prądowego, do którego należy ten hallotron, a połączone szeregowo obwody wyjściowe wszystkich hallotronów (H11), (H12) danego jednofazowego układu pomiaru mocy czynnej doprowadzone są do jednego dzielnika (PC1), który z kolei jest połączony szeregowo z drugim dzielnikiem (PC2) tego samego podwójnego układu pomiaru

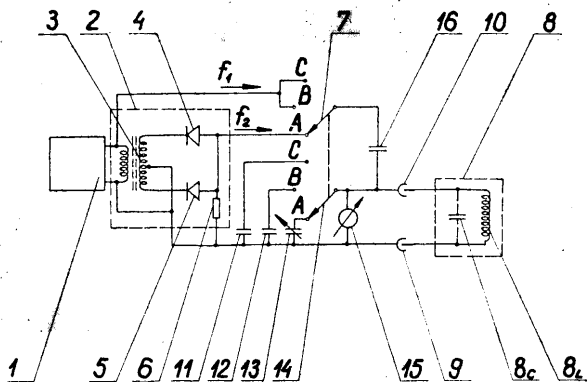
21e

(P. 148052)

10.05.1971.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o., Warszawa, (Czesław Anwajler).

Rezonansowy miernik indukcyjności i pojemności własnej cewek zaopatrzony w generator płynnie przestrajany w szerokim zakresie częstotliwości, kondensatory wzorcowe przyłączone równolegle do mierzonej cewki oraz wskaźnik dostrojenia znamieny tym, że ma powielacz (2) częstotliwości, którego wejście jest połączone z wyjściem generatora (1) podczas gdy wyjście powielacza (2) częstotliwości jest połączone poprzez przełącznik (7) z obwodem pomiarowym utworzonym przez układ równoległy mierzonej cewki (8) i jednego z wzorcowych kondensatorów (11), (12), (13).

21e

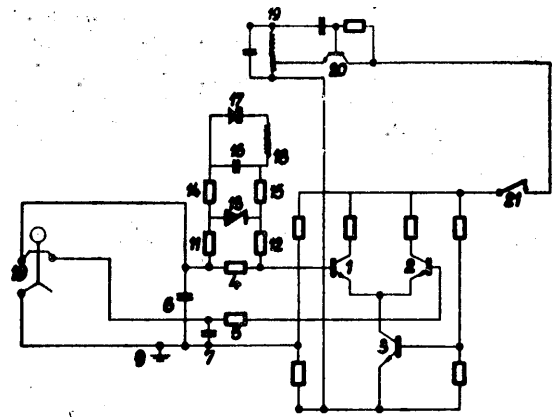
(P. 148056)

10.05.1971.

Pierwszeństwo: 12.05.1970 - Węgry

Medicor Muvek, Budapeszt, Węgry, (Albert Kovacs).

Układ do cechowania wzmacniaczy przeciwobnych wykorzystujący skok napięcia przyłożony na wejście wzmacniacza przeciwobnego znamieny tym, że rezystor (4) na wejściu symetrycznego wzmacniacza przeciwobnego, przez który doprowadza się sygnał wejściowy do układu, połączony jest poprzez oporowy układ tłumiący złożony z dwu gałęzi oporników (11, 14) oraz (12, 15) z cewką (18) sprzęgniętą indukcyjnie z cewką (19) generatora wielkiej częstotliwości (20), wytwarzającego drgania elektryczne, przy czym drgania indukowane w cewce (18) prostowane są w układzie prostowniczym złożonym z prostownika (17) i kondensatora (16), które to elementy są połączone szeregowo z cewką (18), a pomiędzy dwie gałęzie oporowe układu tłumiącego włączona jest dioda Zenera (13), stabilizująca napięcie cechujące wyprostowane w układzie prostowniczym.

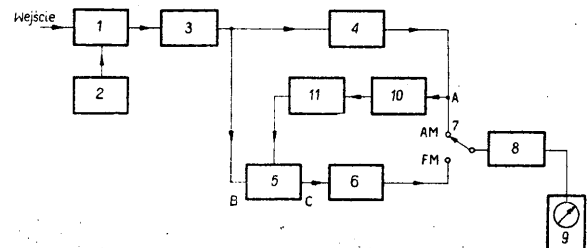
21e

(P. 148065)

11.05.1971.

Zjednoczone Zakłady Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo”, Warszawa, (Jacek Ejgin).

Układ połączeń do pomiaru dziewięci częstotliwości i głębokości **modulacji**, zawierający na wejściu mieszacz współpracujący z heterodyną, połączony łańcuchowo, ze wzmacniaczem pośredniej częstotliwości, następnie z detektorem amplitudy i przełącznie ze wzmacniaczem małej częstotliwości i woltomierzem szczytowym oraz zawierającym ogranicznik amplitudy dołączony do wyjścia wzmacniacza pośredniej częstotliwości i połączony łańcuchowo z dyskriminatorem częstotliwości i dalej przełącznie ze wzmacniaczem małej częstotliwości i woltomierzem szczytowym, znamieny tym, że ma dolnoprzepustowy filtr (10) i łańcuchowo z nim połączony układ przełączający (11), przy czym wejście dolnoprzepustowego filtra (10) jest połączone z wyjściem detektora (4) amplitudy, natomiast wyjście układu przełączającego (11) jest połączone z wejściem ogranicznika (5).

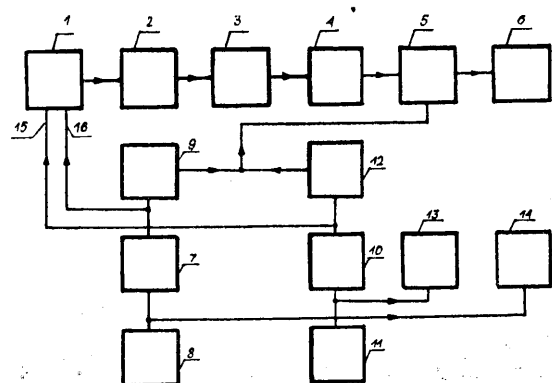
21e

(P. 148939)

21.06.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Jerzy Major, Jerzy Skulski).

Przyrząd do pomiaru i obserwacji charakterystyk mocy wyjściowej klustronu, znamieny tym, że wyjście sygnału wielkiej częstotliwości badanego klustronu (1) jest połączone z elektrodą sterującą jasność kineskopu (6) poprzez regulowany tłumik (2), falomierz absorpcyjny (3), detektor (4) i wzmacniacz wizji (5), przy czym elektrody przyspieszające i reflektor (15) i (16)

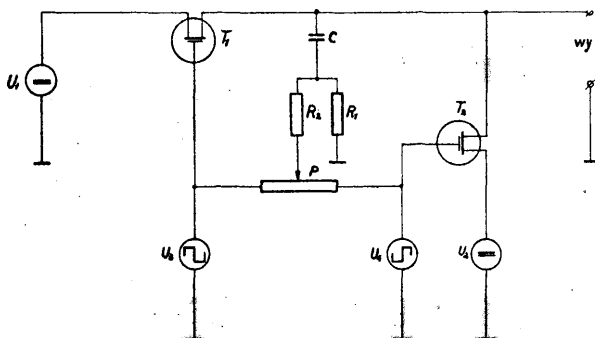

klistronu są połączone z wyjściami dwóch niezależnych torów zawierających każdy zasilacz napięcia stałego (7) względnie (10) do którego jest dołączone wyjście generatora napięcia zmiennego (8) lub (11) przy czym wyjście generatora (8) lub (11) jest również połączone z wejściem układu odchylenia (13) lub (14), które to jest dołączone do kineskopu (6) w znany sposób, a elektrody klistronu są także dołączone do wejść układów (9) lub (12) pomiaru napięć chwilowych i wytwarzania znaczników napięć chwilowych na ekranie kineskopu (6) przekazywanych tam poprzez połączone z nimi wzmacniacz wizji (5).

21e (P. 149054) 25.06.1971.

Zjednoczone Zakłady Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo”, Warszawa, (Wiesław Martynow).

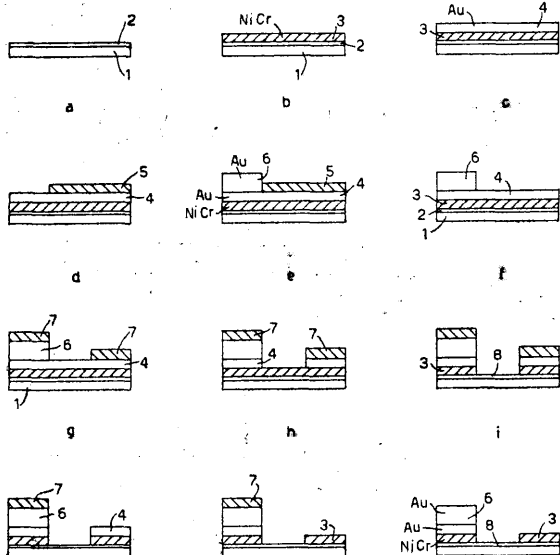
Układ połączeń przetwornika napięcia stałego na napięcie przemienne z kompensacją niepożądanego prądu wejściowego, zbudowany na dwóch tranzystorach polowych, połączonych ze sobą elektrodami biernymi, którymi mogą być dowolnie źródła lub dreny w zależności od sposobu połączenia tranzystorów w układzie, kluczowanych naprzemian napięciowymi przebiegami prostokątnymi, przyłożonymi na bramki tych tranzystorów, następnie z dwóch źródeł napięć pomiarowych, połączonych z elektrodami czynnymi, którymi podobnie jak wyżej mogą być dreny lub źródła, znamieny tym, że kompensujące napięcie, regulujące niepożądany prąd wejściowy przetwornika, jest pobrane z potencjometra (P) włączonego między bramki tranzystorów (T_1 i T_2) i podane na elektrody bierne tranzystorów (T_1 T_2) poprzez dzielnik (R_1 R_2) napięcie i kondensator C.

21g (P. 146903) 15.03.1971.

Pierwszeństwo: 20.03.1970, 10.07.1970 - Włochy

Ing. C. Olivetti and C.S.p.A., Torino, Włochy, (Claudio Dalmasso).

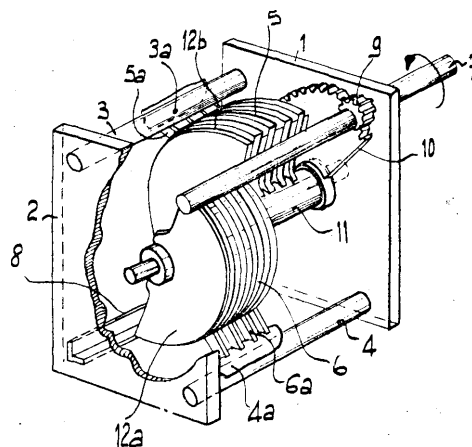
Sposób wykonywania hybrydowych obwodów drukowanych, znamieny tym, że składa się z etapu naparowania na podłoże izolacyjne pierwszej warstwy materiału stanowiącego opornik elektryczny, etapu naparowania na tą pierwszą warstwę drugiej warstwy o wysokiej przewodności elektrycznej w porównaniu z pierwszą warstwą oporową oraz etapu galwanicznego nałożenia trzeciej warstwy materiału przewodzącego na drugą warstwę w celu utworzenia przewodnika, w którego skład wchodzi także druga warstwa przewodząca.

21g (P. 148972) 22.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.07.1970 - Francja

OREGA-CIFTE - Compagnie Europeenne d'Electronique et de Mecanique, Courbevoie, Francja (Jean Gaillot).

Kondensator obrotowy o dwóch komórkach, zawierający napęd przez reduktor, zmontowany w klatce utworzonej z dwóch tarcz i czterech wsporników, znamieny tym, że dwa zespoły płytek statora (5, 6) umieszczone w dwóch różnych komórkach osadzone są na prętach (3, 4) tworzących dwa wsporniki klatki, rozmieszczone na przekątnej tarcz (1, 2).

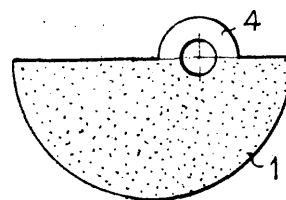
21g (P. 148973) 22.06.1971.

Pierwszeństwo: 3.07.1970 - Francja

OREGA-CIFTE - Compagnie Europeenne d'Electronique et de Mecanique, Courbevoie, Francja (Jean Gaillot).

Kondensator obrotowy zawierający płytki rotora i statora, znamieny tym, że wszystkie powierzchnie płytek, z wyjątkiem części przeznaczonych do zapewnienia ciągłości elektrycznej kondensatora, są pokryte cienką warstwą dielektryku o jednakowej grubości.

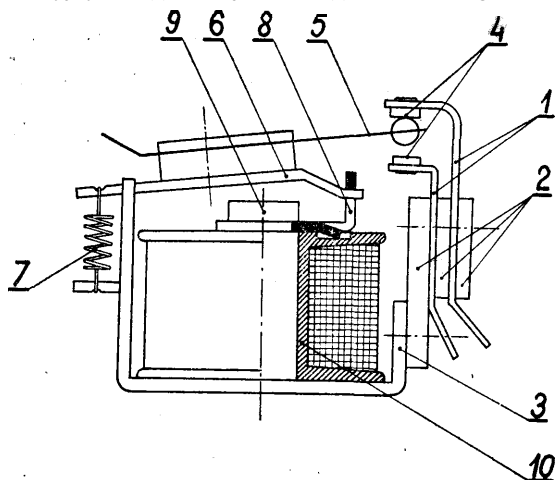
Sposób wykonania kondensatora obrotowego według zastrz. 1, znamieny tym, że płytki wycina się z taśmy metalowej, po czym pokrywa się powłoką powierzchni boczne oraz powierzchnię czołową.

21g (P. 149044) 25.06.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Ryszard Kuc, Juliusz Zaremba, Eugeniusz Pająk, Antonios Zogas).

Elektromagnetyczny przekaźnik pośredniczący do układów automatyki, zwłaszcza elektroenergetycznej, z elektromagnesem i ruchomą zworą, oraz układem zestyków, znamienny tym, że posiada ogranicznik ruchu (8) zwory (6) i zestyki stałe (1) trwale odkształcone tak, że ich powierzchnie robocze (4) tworzą w przybliżeniu kąt prosty ze sprężynami tych zestyków, przytwierdzonymi wzdłużnie wraz z elementami izolacyjnymi (2) do jarzma (3) elektromagnesu.

21g

(P. 149224)

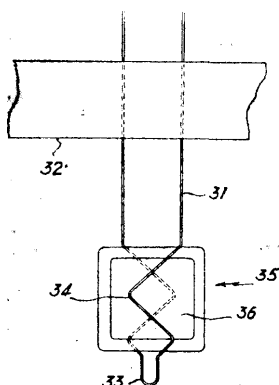
3.07.1971.

Pierwszeństwo: 7.10.1970 - Francja

Tranchant Electronique S.A., Clichy, Francja, (Georges Tranchant).

Sposób lutowania połączeń wyjściowych z kondensatorem ceramicznym, zawierającym dwie elektrody i co najmniej jedną warstwę dielektryku, przy czym każda z tych elektrod posiada wolną powierzchnię znajdującą się na zewnątrz warstwy dielektryku, w którym to sposobie stosuje się szpilkę w kształcie U z przewodzącego materiału elektrycznego, której ramiona tworzą, po usunięciu spodu szpilki, połączenia wyjściowe, znamienny tym, że stosuje się szpilkę zwężoną u spodu jej części wygiętej której ramiona posiadają, w pobliżu tego zwężenia część kształtową dostosowaną do uzyskania styku z wolnymi powierzchniami elektrod kondensatora, której końce ramion podtrzymuje się szyną montażową, po czym umieszcza się kondensator w części kształtowej ramion szpilki i dokonuje się właściwego lutowania przez stopniowe zanurzenie zespołów szpilki-kondensator w kąpeli roztopionego stopu lutowniczego, przeprowadzając to zanurzenie dla zwężenia, co pozwala na podgrzanie wstępne kondensatora i uprzednie zwilżenie drutów szpilki, na których tworzy się cienka warstwa stopu lutowniczego, przesuwająca się wzdłuż drutu i wypełniająca stręgę utworzoną przez ramiona szpilki i wolne powierzchnie elektrod, a następnie wyjmując zespół szpilki-kondensator z kąpeli stopu lutowniczego i po ostygnięciu usuwa się z niego zwężenie spodu szpilki.

Szpilka do stosowania sposobu według zastrz. 1—6, znamienna tym, że zawiera u spodu zwężenie (33)

w kształcie U, przy czym ramiona tworzą wygięcie 34 w kształcie V, w pobliżu zwężenia (33).

21g

(P. 154537)

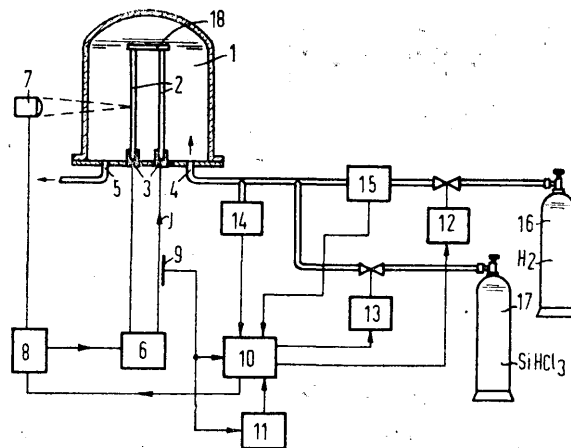
4.04.1972.

Pierwszeństwo: 6.04.1971 - NRF

Siemens Aktiengesellschaft, Berlin, Monachium, NRF, (Hans Stut).

Sposób wytwarzania prętów z materiału półprzewodnikowego o wysokiej czystości, w szczególności z krzemu, w osadniku elektrycznym, przez rozkład termiczny związku tego materiału w postaci gazowej i osadzanie go na co najmniej jednym umieszczonym w reaktorze i ogrzewanym bezpośrednio prądem elektrycznym nośniku z tego samego materiału, przy czym temperaturę pogrubiających się nośników nastawia się przez regulację prądu grzewczego płynącego przez przekrój nośników, znamienny tym, że prąd (1) ogrzewający pogrubiające się nośniki wykorzystuje się do sterowania co najmniej jednym z dalszych parametrów wpływających na osadzanie materiału półprzewodnikowego na nośnikach.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że składa się z reaktora zaopatrzonego w otwory wlotowy i wylotowy gazu, w którym za pomocą urządzenia mocującego są zamocowane nośniki do osadzania materiału półprzewodnikowego połączone z regulowanym źródłem prądu grzewczego oraz umieszczonego na zewnątrz reaktora przyrządu do pomiaru temperatury powierzchni nośników w postaci pirometru optycznego, który poprzez regulator temperatury jest połączony z regulowanym źródłem prądu grzewczego w ten sposób, że temperatura daje się nastawiać na stałą lub zadaną wielkość, przy czym w obwód prądu grzewczego jest włączony czujnik prądowy połączony z urządzeniem liczącym do sterowania procesem i zadajnikiem programu w celu sterowania ilością doprowadzanego do reaktora rozkładanego gazu, zaś urządzenie liczące do sterowania procesem jest połączone za pomocą obwodów regulacyjnych zarówno z doprowadzeniem gazu nośnego jak i z doprowadzeniem związku w postaci gazu do otrzymywania materiału półprzewodnikowego.

21g

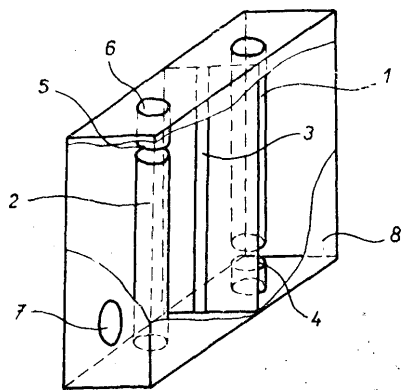
(P. 154795)

21.04.1972.

Pierwszeństwo: 23.04.1971 - Czechosłowacja

Tesla, narodni podnik, Praga, Czechosłowacja, (Svetozar Durovic, Miroslav Lausmann).

Filtr wysokoczęstotliwościowy do wytłumiania dwóch niezależnych częstotliwości, znamienny tym, że utworzony jest przez układ rezonansowy (RS) dwóch współosiowych, lub umieszczonych w płaszczyźnie (8) przewodów paskowych, które są przedzielone przegrodą ze zmienną szczeliną (3), przy czym leżące naprzeciwko końce przewodów współosiowych (1, 2) są połączone przewodząco z płaszczyzną (8) a na przeciwnych końcach przewody te mają regulowane pojemności (4, 5).

21g

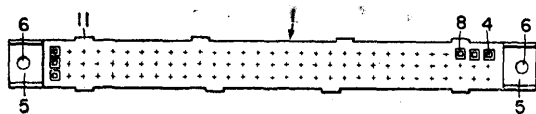
(P. 154923)

22.04.1972.

Pierwszeństwo: 23.04.1971 - NRF

Bunker Ramo Corporation, Oak Brook, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki, (Heinz Wolfgang Knitter, Josef Veszelik).

Zespół korpusu łączówki zdolnego pomieścić; dużą ilość styków znamieny tym, że posiada korpus łączówki zawierający kanały stykowe rozciągające się w nim pomiędzy jego dolną i górną powierzchnią, które służą do wprowadzenia do nich styków, przy czym korpus łączówki posiada dwie wystające zewnętrzne części będące częściami mocującymi, a każda z zewnętrznych części wystających posiada otwór montażowy prostopadły do płaszczyzny korpusu łączówki, ponadto posiada listwę przykrywającą powierzchnię korpusu łączówki, a listwa posiada części wystające zachodzące ponad otworami montażowymi, przy czym każda z części wystających posiada otwór ustawiony współosiowo z otworem montażowym, dzięki czemu styki mogą być utrzymywane wewnątrz korpusu poprzez połączenie mechaniczne korpusu łączówki i listwy gdy korpus łączówki jest połączony mechanicznie z listwą za pośrednictwem elementów mocujących przechodzących przez otwór w listwie i otwór montażowy w korpusie łączówki.

21g

(P. 155696)

31.05.1971.

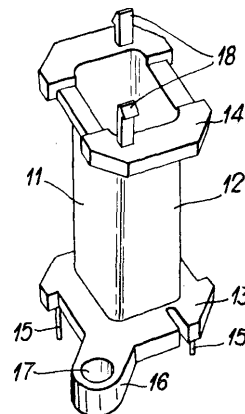
Pierwszeństwo: 15.06.1971 - Wielka Brytania

Plessey Handel Und Investments A. G., Zug, Szwajcaria, (A. J. Dennis, J. J. Mather).

Przełącznik elektromagnetyczny, zawierający wydrążony szkielet uzwojenia z usytuowaną na jednym końcu szkieletu podstawą z otworami, która zasadniczo zamyka wydrążenie szkieletu od strony tego końca i przynajmniej jeden zestyk rurkowy z zasadniczo cylindryczną bańką i z osiowo wystającym wyprowadzeniem zestyku wystaje przez otwór w podstawie, znamieny tym, że ma pokrywę z otworami, połączoną rozłącznie ze szkieletem (11) na końcu szkieletu przeciwnym do podstawy (13), przy czym pokrywa ma profilowaną kolumnę (24), która wchodzi w wydrążenie szkieletu (11) i podpira zestyk rurkowy w tym wydrążeniu, przy czym drugie wyprowadzenie zestyku wystaje przez wycięcie (22) pokrywy.

Macierz przełączników elektromagnetycznych z zestykami rurkowymi, zawierająca przełączniki, z których każdy ma przynajmniej jeden zestyk rurkowy z zasadniczo cylindryczną bańką i z pierwszym i drugim wyprowadzeniem wystającymi odpowiednio z pierwszego i drugiego końca bańki, płytkę izolacyjną,

wspierającą przełączniki w wierszach i kolumnach, przy czym ich zestyki są zasadniczo prostopadłe do płytki, ścieżki wierszowe na płytce połączone z pierwszymi wyprowadzeniami zestyków i dyskretne przewody kolumnowe, połączone z drugimi wyprowadzeniami zestyków, przy czym każdy przewód kolumnowy jest wygięty tak, że jego część końcowa jest zasadniczo prostopadła do płytki wspierającej przełączniki, znamieny tym, że ma przynajmniej jedną izolacyjną ściankę prowadzącą (61), wspartą u swej podstawy przez płytkę (41) wspierającą przełączniki i usytuowaną zasadniczo prostopadłe do tej płytki (41), przy czym ścianka ta ma przynajmniej jeden kanał prowadzący (63), przebiegający od szczytu do podstawy ścianki (61), przeznaczony do umieszczenia w nim części końcowej (54) przewodu kolumnowego (51).

21h

(P. 146336)

18.02.1971.

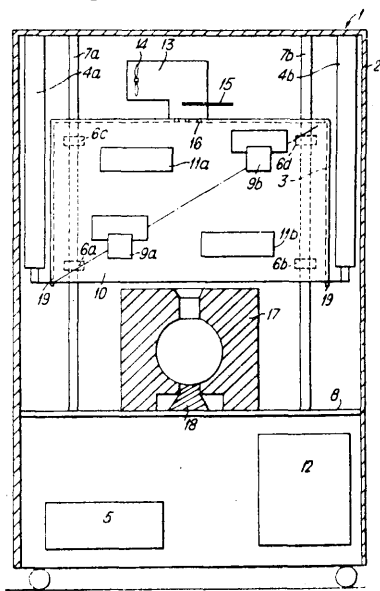
Pierwszeństwo: 18.02.1970 - Francja

International Standard Electric Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Michel Henri Guerga, Bernard Lucien Desire Hallier).

Sposób odlewania półproduktów i przedmiotów ceramicznych w formach odlewniczych za pomocą kombinowanego zastosowania podgrzewania mikrofalowego i suszenia poprzez wentylację powietrzną, składający się z procesu napełniania form zaczynem ceramicznym, tężenia zaczynu, oddzielania nadmiaru zaczynu, utwardzania powstałej w ten sposób pasty ceramicznej lub półproduktów w formie i wyjmowanie z nich utwardzonych półproduktów, znamieny tym, że zaczyn ceramiczny wlewa się do porowatych form gipsowych, napełnione formy podaje się do pierwszej zamkniętej przestrzeni w celu stężenia i wysuszenia w czasie t_1 , przy czym w przestrzeni zamkniętej działa promieniowanie mikrofalowe o mocy P_1 , które powoduje podgrzewanie zaczynu do uprzednio określonej temperatury t_1 , następnie zaczyn lub półprodukty poddaje się działaniu na okres t_2 , dłuższy niż t_1 , na zewnątrz przestrzeni zamkniętej i zewnętrznej wentylacji za pomocą przepływu strumienia impulsów powietrznych o temperaturze t_2 znacznie niższej od Θ_1 , celem doprowadzenia zaczynu lub półproduktów do konsystencji pasty ceramicznej, następnie półprodukty te przemieszcza się do drugiej przestrzeni zamkniętej, gdzie ponownie poddaje się promieniowaniu mikrofalowemu o mocy P_3 w czasie t_3 w celu utrzymania temperatury półproduktów na uprzednio ustalonym poziomie t_3 , oraz jednocześnie półprodukty poddaje się działaniu przepływającego strumienia powietrza o temperaturze t_3 , znacznie niższej od Θ_1 .

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—4, znamienne tym, że ma co najmniej jeden aparat wyposażony w metalową równoległościenną komorę (3) otwartą u podstawy i przesuwalną pionowo w celu podnoszenia jej i opuszczania w metalowy pomost (8) stykający się z komorą w jej położeniu opuszczonym za pomocą obudowy metalowej plecionki (19) zamocowanej na dolnych krawędziach pionowych ścian (10, 20) komory, ponadto jest wyposażony w co najmniej dwa źródła promieniowania mikrofalowego (9), które

przesyłają energię do komory poprzez otwory i homogenizator pola elektrycznego, przy czym otwory rozmieszczone są na pionowych ścianach komory, ponadto aparat zawiera jedno lub więcej wewnętrznych urządzeń wentylacyjnych (30) o regulowanej wydajności, umieszczonych na górnej ścianie komory, przy czym urządzenia wentylacyjne są połączone aerodynamicznie z wnętrzem komory za pomocą małych otworów wlotowych (16) w górnej ścianie mających mniejsze wymiary od długości fali promieniowanej, oraz zawiera układ (12) programujący z urządzeniami do regulowania czasu trwania operacji mechanicznych, do włączania i wyłączania promieniowania mikrofalowego z jego źródeł zasilania zależnie od styku pomiędzy komorą a pomostem.

21k⁹ (P. 145860) 28.01.1971.

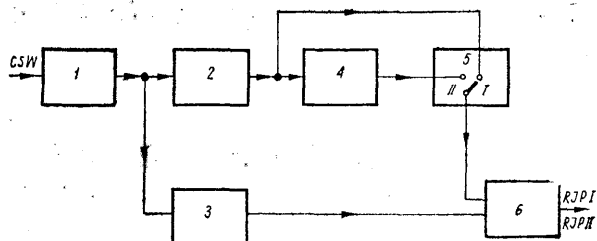
Kopalnia Węgla Kamiennego „Radzionków”, Radzionków, (Stefan Jastal, Rudolf Błatoń, Mieczysław Zygmunt).

Sposób zabezpieczenia akumulatorów zasadowych, kadmowo-niklowych, górnicznych lamp osobistych przed wytworzeniem się gazów, stosowany w kopalniach węgla kamiennego przy pobieraniu lamp z ładownicy, znamienny tym że lampą zaświeca się bezpośrednio po zdjęciu jej z ładownicy.

21n⁷ (P. 145636) "16.01.1971.

Instytut Łączności, Warszawa, (Elżbieta Janczewska).

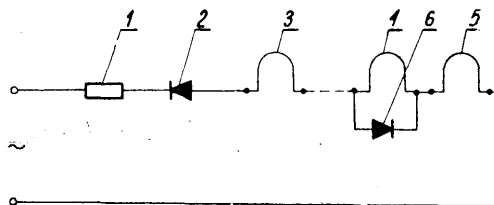
Sposób wydzielania impulsów do rozróżniania pól całkowitego sygnału wizyjnego w systemach telewizyjnych o nieparzystej ilości linii, znamienny tym, że w oparciu o całkowity sygnał wizyjny lub całkowity sygnał synchronizujący wytwarza się dwa ciągi impulsów prostokątnych jeden o częstotliwości powtarzania równej częstotliwości linii, a drugi o częstotliwości pola, po czym oba rodzaje wytworzonych impulsów doprowadza się, w zgodnej lub przeciwnej fazie, do takiego układu logicznego, aby na jego wyjściu uzyskać pożądany ciąg impulsów o częstotliwości równej połowie częstotliwości pola.

21n7 (P. 146909) 16.03.1971.

Warszawskie Zakłady Telewizyjne, Warszawa, (Lech Kwiatuś, Wojciech Krawiec).

Układ zabezpieczający grzejnik lampy elektronowej zwalacza kineskopu przed przeżarzeniem w grupie mającej grzejniki połączone szeregowo i żarzonej z źródła zmiennego napięcia przez diodę półprzewodnikową znamienny tym, że równolegle do zabezpieczanego grzejnika (4) jest przyłączona dioda półprzewodnikowa (6).

21n⁷ (P. 154787) 17.04.1972.

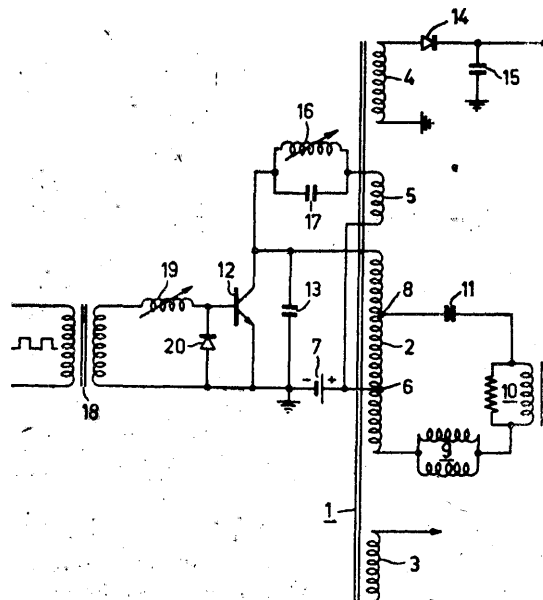
Pierwszeństwo: 20.04.1971 - Holandia

N. V. Philips Gloeilampenfabrieken, Eindhoven, Hollandia.

Generator EHT powrotnego ruchu promienia i piłokształtnego prądu odchylającego w szczególności dla urządzeń telewizyjnych, zawierający elementy przełączające okresowo nieprzewodzące podczas okresu ruchu powrotnego promienia e i **okresowo** przewodzące podczas okresu wybierania T-T oraz układ z zaciskami wejściowymi połączonymi z elementami przełączającymi, posiadający transformator z przynajmniej jednym uzwojeniem pierwotnym i jedną lub więcej cewkami z nim połączonymi, przez który prąd piłokształtny płynie w okresie roboczego narastania prądu (czas wybierania) i uzwojenie wtórne z którym połączony jest obwód prostowniczy mający za zadanie generować EHT z impulsów napięciowych powstających w okresie ruchu powrotnego promienia na uzwojeniu wtórnym, przy czym wyżej wspomniany układ posiada podczas okresu ruchu powrotnego pierwszą częstotliwość rezonansową fa równą zasadniczo przynajmniej wyrażeniu

$$\frac{K}{2\tau} \left\{ 1 + \frac{4}{K^2 H^2} \frac{\tau}{T - \tau} \left(1 - \frac{2}{3} S \right) \right\}$$

gdzie $K=1$, a S jest współczynnikiem korekcyjnym równym względnej redukcji nachylenia prądu piórzego przy końcu okresu wybierania w stosunku do tego nachylenia w środku okresu wybierania, oraz druga częstotliwość rezonansowa f_e , która jest zasad-

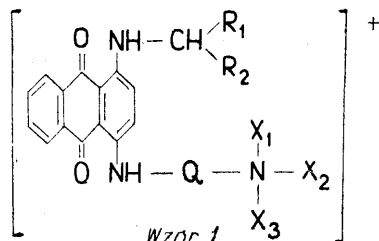
nico przynajmniej równa wyżej wspomnianemu wyrażeniu dla $K=5$, znamienny tym, że zawiera dodatkowe elementy reaktancyjne zwiększające rząd wielkości układu, podczas okresu ruchu powrotnego, do minimum 6 tak, że układ ma trzecią częstotliwość rezonansową fy równą zasadniczo przynajmniej wyżej podanemu wyrażeniu dla $K=7$.

22a (P. 147556) 13.04.1972.

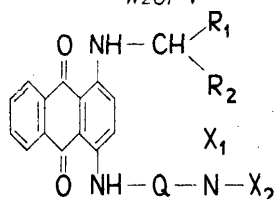
Pierwszeństwo: 14.04.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych kationowych barwników antrachinonowych o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają niższe rodniki alkilowe, Q oznacza niższy rodnik alkilenowy, X_1 i X_2 oznaczają niższe, ewentualnie podstawione rodniki alkilowe lub X_1 i X_2 razem z łączącym je atomem azotu i ewentualnie innym heteroatomem, tworzą grupę heterocykliczną, X_3 oznacza ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, cykloalkilowy lub aralkilowy, a Y oznacza równoważnik anionu nieorganicznego lub organicznego kwasu, znamienny tym, że pochodną antrachinonu o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R_2 , Q, X_1 i X_2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolnym do reakcji *estrem* alifatycznego lub aralifatycznego alkoholu i nieorganicznego lub organicznego kwasu o ogólnym wzorze 3, w którym X_3 ma wyżej podane znaczenie, a Y' oznacza resztę kwasową kwasu, którego anion oznacza Y, przy czym stosuje się produkty wyjściowe tak dobrane, aby kation otrzymanego barwnika nie zawierał grup, które dysocjują w wodzie dając kwaśny odczyn.

Wzór 1

Wzór 2

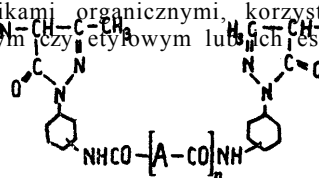
Wzór 3

22a (P. 148078) 19.04.1968.

Politechnika Łódzka, Katedra Technologii Barwników, Łódź, (Jan Kraska).

Sposób wytwarzania nowych organicznych disazowych pigmentów o wzorze ogólnym 1, w którym x, y i z oznaczają atom wodoru, grupę metylową, etylową, metoksyłową, etoksyłową, trójfluorometyłową, karbamidową, nitylową, sulfonalkilową o ilości atomów węgla od 1 do 4, chlor, brom, fluor, zaś A oznacza resztę karbonylowinyłową, karbonyloetylenową, karbonylopolimetylenową o ilości węgla 3—6, benzoilową gdzie grupa karbonylowa jest ułożona w położeniu 4 lub 3, benzoilofenyłową, a n oznacza 0 lub 1, znamienny tym, że barwniki aminomonoazowe przedstawione wzorem ogólnym 2, zawierające wolną grupę aminową w położeniu meta lub para pierścienia fenyłowego połączonego z 3-metylopirazolonem-5 w położeniu 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji kondensacji z chlorobez-

wodnikami kwasów dwukarboksylowych alifatycznych, aromatycznych lub fosgenem w środowisku węglowodorów aromatycznych lub ich pochodnych jak toluen, ksylen, chlorobenzen, o-dwuchlorobenzen, polichlorobenzeny, chlorotoluen albo w środowisku węglowodórów alifatycznych ich chloropochodnych, pirydynie, dwumetyloformamidzie, cykloheksanonie oraz mieszaninach wymienionych rozpuszczalników, przy czym jako chlorobezwodniki kwasów dwukarboksylowych najkorzystniej jest stosować chlorek izoftaloilu, tereftaloilu, fumarylu, bursztynylu, adypinyłu, kwasu 4,4'-dwufenyldwukarboksylowego i fosgen bez środków wiążących wydzielający się chlorowódor lub w ich obecności jak trzeciorzędowe zasady aromatyczne lub alifatyczne, np. pirydyna, chinolina, dwumetylo lub dwuetyloanilina, trójetyloamina i inne oraz mocznik w czasie 4—8 godzin w temperaturze wrzenia użytych rozpuszczalników pod ciśnieniem atmosferycznym, następnie pigment odfiltrowuje się, przemycwa rozpuszczalnikami organicznymi, korzystnie alkoholami metylowym czy etylowym lub ich estrami i suszy.

Wzór 1

22a (P. 148079) 19.04.1968.

Politechnika Łódzka, Katedra Technologii Barwników, Łódź, (Jan Kraska).

Sposób wytwarzania nowych organicznych disazowych pigmentów o wzorze ogólnym 1, w którym x, y i z oznaczają atom wodoru, grupę metylową, etylową, metoksyłową, etoksyłową, karbamidową, chlor, brom, fluor, zaś A oznacza resztę karbonylowinyłową, karbonyloetylenową, karbonylopolimetylenową o ilości węgla 3—6, benzoilową gdzie grupa karbonylowa jest ułożona w położeniu 4 lub 3, benzoilofenyłową, a n oznacza 0 lub 1, znamienny tym, że barwniki m- lub p-aminoarylomonoazowe przedstawione we wzorze ogólnym 2, zawierających w swej cząsteczce 1-fe nyl-3-metylopirazolon-5 lub jego pochodne, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji kondensacji z chlorobezwodnikami kwasów dwukarboksylowych alifatycznych, aromatycznych lub fosgenem w środowisku węglowodorów aromatycznych lub ich pochodnych jak toluen, ksylen, chlorobenzen, o-dwuchlorobenzen, polichlorobenzeny, chlorotoluen, albo w środowisku węglowodórów alifatycznych, ich chloropochodnych, pirydynie, dwumetyloformamidzie, cykloheksanonie oraz w mieszaninach wymienionych rozpuszczalników, przy czym jako chlorobezwodniki kwasów dwukarboksylowych najkorzystniej jest stosować chlorek izoftaloilu, tereftaloilu, fumarylu, bursztynylu, adypinyłu kwasu 4,4'-dwufenyldwukarboksylowego i fosgen bez środków wiążących wydzielający się chlorowódor lub w ich obecności jak trzeciorzędowe zasady aromatyczne lub alifatyczne np. pirydyna, chinolina, dwumetylo- lub dwuetyloanilina, trójetyloamina i inne oraz mocznik w czasie 4—8 godzin w temperaturze wrzenia użytych rozpuszczalników pod ciśnieniem atmosferycznym, następnie pigment odfiltrowuje się, przemycwa rozpuszczalnikami organicznymi, korzystnie alkoholami metylowym czy etylowym lub ich estrami i suszy.

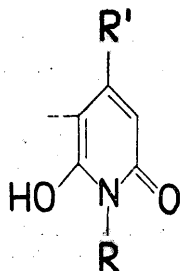
22a (P. 148150) 13.05.1971.

Pierwszeństwo: 15.05.1970; 30.07.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków azowych, zawierających kwaśny podstawnik nadający rozpusz-

czalność w wodzie oraz grupę składnika biernego o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy, a R' oznacza rodnik alkilowy lub aryłowy, znamienny tym, że prowadzi się reakcję sprzęgania składnika czynnego i biernego i ewentualnie reakcję metalizowania lub acylowania.

22a

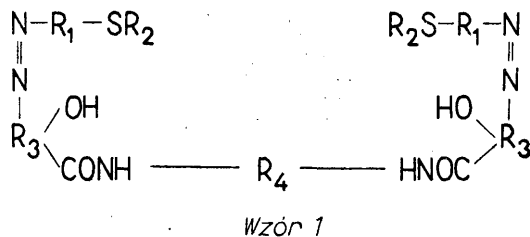
(P. 148251)

19.05.1971.

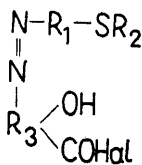
Pierwszeństwo: 21.05.1970 - Szwajcaria

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pigmentów disazowych o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza resztę benzeny, R₂ oznacza resztę naftalenu zawierającą grupy azową, hydroksylową i karbonylową w pozycjach 1, 2 i 3, symbol R₃ oznacza resztę alkilową, cykloalkilową, aralkilową albo aryłową, zaś symbol R₄ oznacza resztę arylenową a zwłaszcza fenylenową lub dwufenylenową, znamienny tym, że arylenodwuaminę kondensuje się z halogenkiem kwasu karboksylowego o wzorze 2, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca odpowiednio w stosunku molowym jak 1 : 2 lub sprzęga się pochodną dwuazową lub dwuazoaminową związku o wzorze H₂N-R₁-SR₂, ze składnikiem biernym stanowiącym aryld kwasu 2,3-hydroksynaftoesowego o wzorze ogólnym HO-R₃-CONH-R₄-HN-CO-R₂-OH, w których to wzorach R₁, R₂, R₃ i R₄ mają wyżej podane znaczenie, odpowiednio w stosunku molowym jak 2 : 1.

Wzór 1

Wzór 2

22a

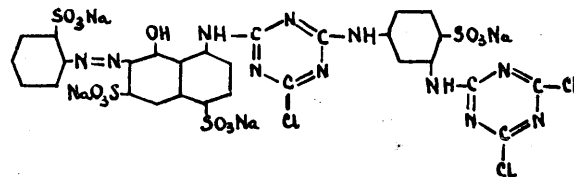
(P. 148403)

26.05.1971.

Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta”, Zgierz, (Jerzy Granosik, Adam Siekierzyński, Józefa Wyrobek).

Sposób wytwarzania reaktywnej czerwieni azowej przedstawionej wzorem 1 znamienny tym, że wodny roztwór soli sodowej kwasu 1-amino-8-naftolo-4,6-dwusulfonowego poddaje się reakcji kondensacji z chlorkiem cyjanuru i wytworzony produkt kondensacji poddaje się reakcji sprzęgania z dwuazozwiązkiem kwasu 1-aminobenzeno-2-sulfonowego w środowisku obojętnym w obecności fosforanu trójsodowego, a następnie poddaje się reakcji kondensacji z wodnym

roztworem kwasu 1,3-dwuaminobenzeno-6-sulfonowego również w obecności fosforanu trójsodowego w środowisku obojętnym, po czym produkt pośredni wydziela się z roztworu przez wysolenie i odsączenie, rozpuszcza w wodzie i poddaje dalszej kondensacji z chlorkiem cyjanuru w obecności fosforanu trójsodowego jako czynnika zobojętniającego i stabilizującego, a gotowy barwnik wydziela się z roztworu przez wysolenie i odsączenie.

Wzór 1

22a

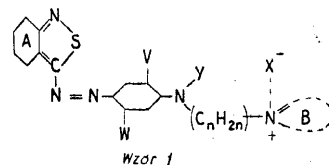
(P. 148431)

27.05.1971

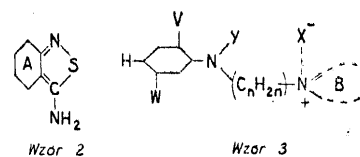
Pierwszeństwo: 29.05.1970 - Szwajcaria

Ciba Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania zasadowych barwników nie zawierających wolnych grup kwasowych, ułatwiających rozpuszczanie w wodzie, o wzorze ogólnym 1, w którym pierścień benzenowy oznaczony symbolem A może być podstawiony przez atomy chlorowca, rodniki alkilowe, alkoksylowe, nitrowe, cyjanowe, acyloaminowe, alkilosulfonyłowe albo N-alkilo- względnie N,N-dwualkilosulfonamidową, V oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub alkoksylowy, symbol W oznacza wodór, chlorowec, rodnik alkilowy, trójfluorometylowy, alkoksylowy, aryloksylowy, arylomerkaptanowy lub acyloaminowy, a Y oznacza rodnik alkilowy, ewentualnie zawierający podstawnik, jak grupa hydroksylowa, merkaptanowa, cyjanowa, alkoksylowa, cyanoalkoksylowa, alkoksylalkoksylowa, aryłowa, aryloksylowa, aryliotiolowa, acylowa, acyloalkoksylowa, acyloaminowa albo przez grupę karbamidową ewentualnie jedno- lub dwualkilowaną, przy atomie azotu, symbol n oznacza wartość liczbowa całkowitą nie wyższą od 4, X oznacza anion a B oznacza pierścień 6-członowy, który może ewentualnie zawierać jeden lub dwa dalsze atomy azotu i/lub dokondensowany pierścień benzenowy, znamienny tym, że sprzęga się dwuazowaną aminę o wzorze 2, ze składnikiem biernym o wzorze 3, w którym W, V, X, B i n mają wyżej podane znaczenie lub poddaje się reakcji sprzęgania o wzorze 4, w którym W, V, Y i n mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza dającą się odszczepiać resztę kwasu organicznego lub nieorganicznego, zwłaszcza atom chlorowca lub grupę siarczanową, ze związkiem aminowym o wzorze 5, przy czym jeśli anion Z nie jest identyczny

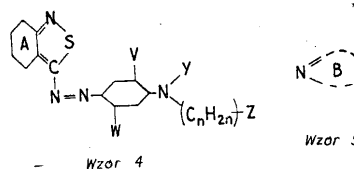

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

22g (P. 144616) 25.11.1970.
Instytut Metali Nieżelaznych, (Jerzy Krynicki, Magdalena Kurpys).

Lakier do wytwarzania membran do dializy, zawierający od 20 do 25% wagowych żywicy epoksydowej, znamienne tym, że zawiera wagowo od 10 do 15% epichlorohydryny, od 12 do 16% cykloheksanolu, od 3 do 12% trójetylenoczeroaminy, od 3 do 10% monoetanolaminy, od 0,05 do 0,25% mydła inwertowego, które korzystnie w części lub w całości może być zastąpione kwasem alkilosulfonowym, od 19 do 34% etanolu, który korzystnie w części lub w całości może być zastąpiony metanolem lub izopropanolem i od 0 do 15% benzenu.

22g (P. 144827) 5.12.1970.
Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz, (Mieczysław Kukliński, Henryk Winiecki).

Środek powłokowy zwłaszcza do gruntowania podłoża betonowego lub metalowego, znamienne tym, że w skład środka powłokowego wchodzi żywice poliestrowe o liczbie hydroksylowej od 25 do 185 mg KOH/g i (lub) wysokocząsteczkowe polieteru propylenowe zawierające od 0,6 do 3,6% wagowych grup OH w cząsteczce, żywice epoksydowo-nowolakowe, pigmenty oraz smoły hutnicze względnie ropy naftowe.

22g (P. 144829) 5.12.1970.
Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz, (Mieczysław Kukliński, Henryk Winiecki).

Sposób otrzymywania chemoodpornych mas wykładzinowych, znamienne tym, że nanosi się na powierzchnie chronione masy składające się z żywicy epoksydowo-nowolakowej, nasyconej żywicy poliestrowej, wysokocząsteczkowych polieterów propylenowych, styrenu, silikonów i izocyjanianów zawierających od 5% do 50% grup NCO w cząsteczce oraz wypełniacza mineralnego.

22g (P. 144830) 5.12.1970.
Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz, (Mieczysław Kukliński, Henryk Winiecki).

Sposób otrzymywania mas szpachlowych na bazie syntetycznych elastomerów, znamienne tym, że nakłada się na powierzchnie chronione masą szpachlową zawierającą w swoim składzie polieteru propylenowe i żywice epoksydowo-nowolakowe z izocyjanianami zawierającymi powyżej 5% wagowych grup NCO w cząsteczce.

22g (P. 144856) 8.12.1970.
Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice (Henryk Kolaski, Jerzy Siewierski).

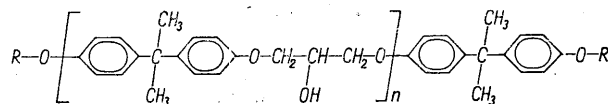
Sposób sporządzania roztworów dla wytwarzania błon z tworzyw sztucznych z celowo wprowadzonym pierwiastkiem, znamienne tym, że do rozpuszczalnika organicznego wprowadza się żądany pierwiastek w formie odpowiedniego związku chemicznego metodą ekstrakcji ciecz-ciecz a następnie w rozpuszczalniku tym rozpuszcza się tworzywo sztuczne.

22g (P. 144946) 12.12.1970.
Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Józefa Kapko, Alina Kalinowska-Kowalik, Engelina Porowska).

Sposób otrzymywania spoiw i wyrobów akrylowych termoutwardzalnych, znamienne tym, że do modyfikacji stosuje się polieter epoksydowo-melaminowy.

22g (P. 146032) 5.02.1971.
Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, Polska, (Piotr Penczek, Ryszard Klimont, Zbigniew Brojer, Jerzy Sas, Alfreda Rurańska).

Sposób wytwarzania żywic lakierniczych przez estryfikację polimerów, zawierających w cząsteczce grupy alkoholowe, kwasami tłuszczowymi, kwasami żywicznymi lub ich mieszaninami, znamienne tym, że jako polimery zawierające w cząsteczce grupy alkoholowe stosuje się produkty o wzorze ogólnym I, w którym n wynosi od 15 do 52, a grupy końcowe R i R₁ są jednakowe lub różne i każda z nich oznacza atom wodoru, grupę 2,3-epoksypropylową, 2,3-dwuhydroksypropylową, 2-chloro-3-hydroksypropylową, 3-chloro-2-hydroksypropylową lub 3-fenoksy-2-hydroksypropylową.

Wzór I

22g (P. 147551) 26.01.1971.
Zabrzeńska Fabryka Maszyn Górniczych, Zabrze, (Stanisław Morzyński, Tadeusz Dąbkiewicz, Emilia Koczur).

Sposób pokrywania przedmiotów, zwłaszcza elementów pomp wirowych powłoką przeciwoerozyjną z pasty polichlorku winylu, znamienne tym, że przedmiot ogrzany do temperatury 150 do 250°C zanurza się w kąpieli zawierającej 56 części wagowych suspensyjnego polichlorku winylu, 44 części wagowych ftalonu dwuoktylowego z dodatkiem około 0,85 części wagowych znanych stabilizatorów absorbujących chlorowodor a następnie po wyjęciu przedmiotu z kąpieli powłokę żeluje się przez wygrzewanie w temperaturze 160 do 180°C i ostudzenie w wodzie lub na powietrzu.

22g (P. 148722) 9.06.1971.
Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Krystyna Kapecka, Elżbieta Strójek).

Sposób pigmentowania niskolepkiego lakieru podkładowego pod plastizol, zawierającego w swym składzie oprócz innych żywic polimer np. polimetakrylan metylu, znamienne tym, że wprowadzenie pigmentu trwale zawieszonego w lakierze następuje w wyniku zastosowania w procesie rozpuszczania granulatu polimetakrylanu metylu zawierającego co najmniej 10% pigmentu np. bieli tytanowej, czerwieni żelazowej lub innych.

22g (P. 152911) 14.01.1972.
Pierwszeństwo: 16.01.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Dr. Kurt Herberts und Co., Vorm. Otto Louis Herberts, Wuppertal, NRF, (Hans-Dieter Hille, Arnold Döbelstein, Suresh Merchant).

Lakier izolacyjny, składający się z rozpuszczalników organicznych i zawierających azot, modyfikowanych żywic poliestrowych otrzymanych na osnowie aromatycznych kwasów wielokarboksylowych o co najmniej dwóch grupach karboksylowych w położeniu orto i co najmniej jednej dalszej grupie funkcjonalnej, związków posiadających grupy NH₂, wiele wodorotlenowych alkoholi i ewentualnie innych alifatycznych i/lub aromatycznych kwasów wielokarbo-

kyslowych albo na podstawie reaktywnych pochodnych podanych związków, oraz składający się z ewentualnie znanych, lakierniczych dodatków i/lub utwardzaczy, znamienny tym, że te żywice poliestrowe jako związki posiadające grupy NH_2 zawierają w przeliczeniu na całkowitą ilość związków posiadających grupy NH_2 , 5—100% molowych związków posiadających grupy karbohydrazydowe a odpowiadających wzorowi $\text{A}_m\text{---R---(CONH-NH}_2)_n$, w którym R oznacza aromatyczny układ pierścieniowy, przy czym atom lub atomy węgla grupy lub grup karbohydrazydowych związane są z atomem znajdującym się w pierścieniu, n oznacza liczbę całkowitą 1—3, A oznacza ugrupowanie atomów o co najmniej jednej grupie funkcyjnej, a m oznacza zero lub liczbę 1—3, przy czym $n+m$ wynosi co najmniej 2.

2211 (P. 144828) 5.12.1970.

Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz, (Mieczysław Kukliński, Henryk Winiecki).

Sposób otrzymywania kitu chemoodpornego zwłaszcza do łączenia ceramiki kwasoodpornej, znamienny tym, że nanosi się na powierzchnię łączone masę składającą się ze 50 części wagowych smoły hutniczej, 50 części wagowych żywicy epoksydowo-nowolakowej, 25 części wagowych nasyconej żywicy poliestrowej, 25 części wagowych polietery propylenowego, 40 części wagowych styrenu stabilizowanego hydrochinonem, 80 części wagowych niskocząsteczkowych żywic poliuretanowych z czynnymi grupami - NCO oraz 770 części wagowych mączki kwarcowej lub 480 części wagowych mączki węglowej.

2212 (P. 144928) 11.12.1970.

Kujawska Fabryka Farb i Lakierów, Włocławek, (Janusz Wawrowski).

Kompozycja kitu olejnego na bazie pokostu lniowego, pigmentów, wypełniaczy i rozpuszczalników, znamienna tym, że zawiera od 10 do 70 procent wagowych stopu żywicy fenolowej z olejami i od 84 do 12% wagowych żywicy alkidowej modyfikowanej katalafonią i żywicą fenolową w przeliczeniu na całkowitą ilość składników błonotwórczych kompozycji kitu.

2212 (P. 147538) 15.04.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Zbigniew K. Brzozowski, Bogdan Pietrzak, Witalis Rumiński, Bronisław Dąbrowski, Lucjan Domagała).

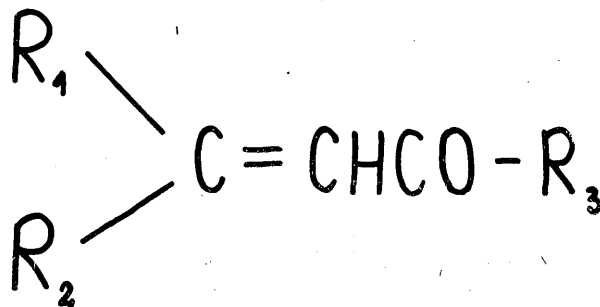
Kompozycja klejowa do folii tereftalowej, znamienna tym, że podstawę jej stanowi poliester, w którego cząsteczce znajdują się mery zawierające reszty kwasu tereftalowego, reszty alifatycznych kwasów dwukarboksylowych, korzystnie kwasu adypinowego oraz pomiędzy nimi mery dwu- lub trójfunkcyjnych alkoholi wielowodorotlenowych, korzystnie glikolu dwuetylenowego i/lub etylenowego przy czym jako ewentualne substancje modyfikujące stosuje się żywice epoksydowe sieciowane katalitycznymi utwardzaczami latentnymi, lub trójfunkcyjne izocyjaniany.

23a (P. 148397) 26.05.1971.

Politechnika Łódzka, Instytut Podstaw Chemii Żywności, Łódź, (Janusz Kulesza, Jerzy Podlejski, Edmund Krzyżanowski, Katarzyna Koseska, Mirosław Pilecki, Adam Woliński).

Sposób wytwarzania środka zapachowego do celów perfumeryjnych, znamienny tym, że nienasycone ketony o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku o ilości atomów węgla 5—9, w którym R_1 , R_2 i R_3 oznaczają rodniki alkilowe lub R_1 oznacza wódór, podaje się reakcji kondensacji do cyklicznych nienasyconych ketonów pochodnych cykloheksanu w obecności katalizatorów, takich jak wodorotlenek lub węglan sodu albo potasu, użytych w ilości 20—60 części wagowych na 100 części wagowych substratu, w środowisku bezwodnym w rozpuszczalniku polarnym, jak al-

kohol, eter itp. lub niepolarnym, jak benzen, toluen, ksylen, węglowodory alifatyczne itp. albo w mieszaninie tych rozpuszczalników, użytych w ilości 150—250 części wagowych na 100 części wagowych substratu, przy czym reakcję kondensacji prowadzi się w temperaturze 20—90°C w czasie 20—2 godzin.

23b (P. 148310) 22.05.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Bolesław Jaroński, Zygmunt Specjał).

Sposób rozdziału adduktu n-parafin z mocznikiem od deparafinatu w metodzie odparafinowania produktów naftowych mocznikiem krystalicznym z zastosowaniem jako aktywatorów addycji metanolu względnie etanolu znamienny tym, że stosuje się dodatek aktywatorów w ilości co najmniej 10% wagowych w stosunku do mocznika.

23c (P. 148180) 15.05.1971.

Instytut Technologii Nafty, Kraków (Sylwia Wiland).

Paliwo pozostałościowe o obniżonej lepkości z romaszkiskiej ropy do wolnoobrotowych silników Diesla znamiennie tym, że do bazy stanowiącej 91-98% ciężkich frakcji z krakingu katalitycznego o początkowej temperaturze wrzenia wahającej się w granicach 180—350°C, temperaturze krzepnięcia wahającej się w zakresie +18 do +35°C i lepkości w temperaturze +10°C od 150 do 350 cSt dodaje się w temperaturze 25—60°C 2—9% wagowych mieszaniny o składzie 0—30% pozostałości 20—30%-owej z destylacji zachowawczej ropy romaszkiskiej o temperaturze krzepnięcia 38—52°C i lepkości powyżej 10000 cSt w temperaturze +60°C, 25-70% pozostałości 25—35%-owej z destylacji zachowawczej ropy romaszkiskiej o temperaturze krzepnięcia 30—50°C i lepkości powyżej 5000 cSt w temperaturze +50°C oraz 25—65% pozostałości 50—60%-owej z destylacji zachowawczej ropy romaszkiskiej o temperaturze krzepnięcia od +10°C do +30°C i lepkości powyżej 400 cSt w temperaturze +40°C.

23e (P. 148322) 23.05.1971.

Instytut Gospodarki Komunalnej, Warszawa, Polska (Alina Furmańska).

Wspomagacz chemicznego czyszczenia znamienny tym, że zawiera 34—39% kwasu dodecylobenzenosulfonowego 88%-owego, 9—10% monoetanoloaminy 86%-owej 7—14% Alfenolu, 8—13% alkoholu amyloвого, 1—3% gliceryny, 2—4% alkoholu etylowego oraz 25—30% rozpuszczalnika.

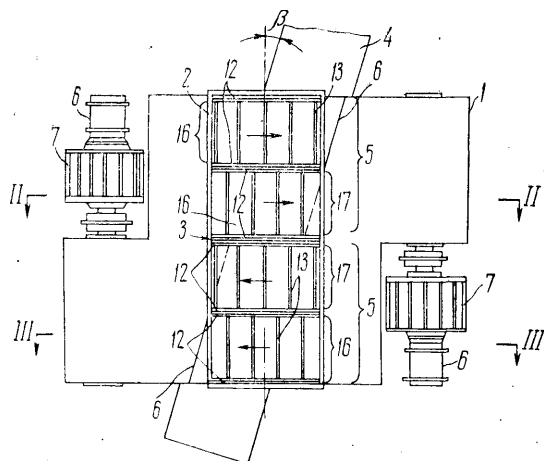
24h (P. 154640) 10.04.1972.

Pierwszeństwo: 27.04.1971 - ZSRR

Moskovskoe Otdelenie Tsentralnogo Nauchno-Issledovatelskogo i Proektno-Konstruktorskogo Kotloturbinnogo Instituta imeni I. I. Polzunova, Moskwa, ZSRR, (Vladimir Petrovich Glebov, Georgy Vladimirovich Krivtsov, Jury Petrovich Zhelannov).

Zasilacz do podawania materiałów sypkich, zawierający przyłączy odbiorcze o wydłużonym przekroju po-

przecznym, pod którym jest ustawiony dozownik z taśmą zgarniakową w postaci wielokrotnego łańcucha bez końca, naciągniętego na napędowe koła łańcuchowe i rolki prowadzące, który ma dwie części robocze, usytuowane jedna nad drugą, przy czym zgarniacze niosące przemieszczają się po stołach odbiorczych w kierunku krótszej strony przyłącza odbiorczego dla przeniesienia na przenośnik, umieszczony poniżej stołów materiału sypkiego, dostarczanego na te stoły, znamienny tym, że dozownik (3) ma dwie taśmy zgarniakowe (5), w których części robocze (10, 11) są przesuwne w kierunku do siebie, przy czym części górne (10) z odpowiadającymi im stołami (14) są ustawione pochyło względem siebie.

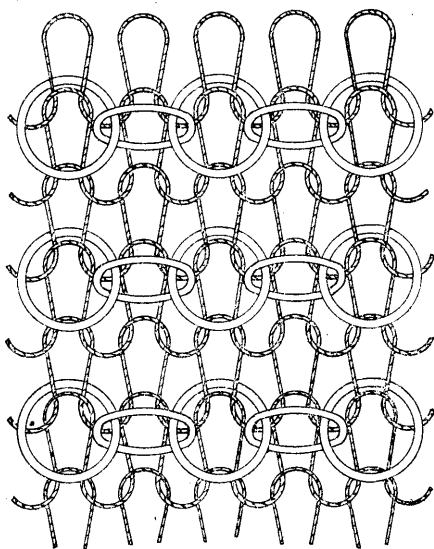
25a

(P. 146090)

9.02.1971.

Antoni Kokot, Łódź, Ryszard Zieliński, Łódź.

Sposób wytwarzania dzianiny zbrojonej łańcuszkiem ze stali lub metali kolorowych oraz tworzyw sztucznych na maszynach lub aparatach dziewiarskich, znamienny tym, że na igły maszyny z zawieszoną dzianiną nakłada się przez podawacz oczka łańcuszka.

Dzianina zbrojona

25g

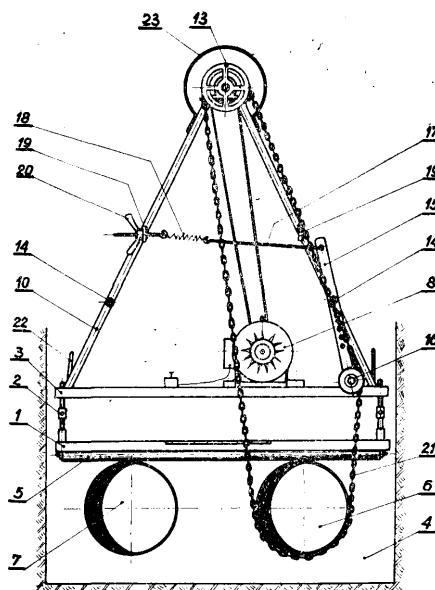
(P. 148935)

21.06.1971.

Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Ciepłej, Wrocław, (Janusz Majchrzak).

Urządzenie do czyszczenia rurociągów ciepowniczych z rdzy, znamienny tym, że zawiera dwie połączone ze

sobą śrubami regulacyjnymi (2) ramy (1, 3), z których dolna (1) zaopatrzona jest w rolki jezdne (5) przystosowane do przesuwu po rurociągach (6, 7), a górna (3) w zespół napędowy z przekładnią oraz w napędzane koło łańcuchowe (13) i koło (16) napinacza, na które nałożony jest element czyszczący (21), najkorzystniej w postaci łańcucha opasującego od dołu przeznaczony do czyszczenia rurociąg (6) lub (7).

26a

(P. 148070)

11.05.1971.

Pierwszeństwo: 12.05.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Messer Griesheim GmbH, Frankfurt nad Menem, NRF, (Friedrich Juncker, Johannes Kranz, Martin Streich, Heiner Tanz, Gerd Vollrath).

Sposób rozkładu zawierającego azot gazu ziemnego na frakcję ubogą w azot i bogatą w azot przez jednostopniową destylację w kolumnie, znamienny tym, że potrzebną do destylacji cyrkulację wytwarza się przez sprawne rozprężanie (10, 12) przynajmniej większej części frakcji bogatej w azot i przez odparowanie (26) środowiska obiegu.

26d

(P. 146844)

12.03.1971.

Pierwszeństwo: 14.03.1970 - NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius und Brüning, (Klaus Günther, Erich Schneck, Hartmut Voigt, Karlheinrich Wesselborg).

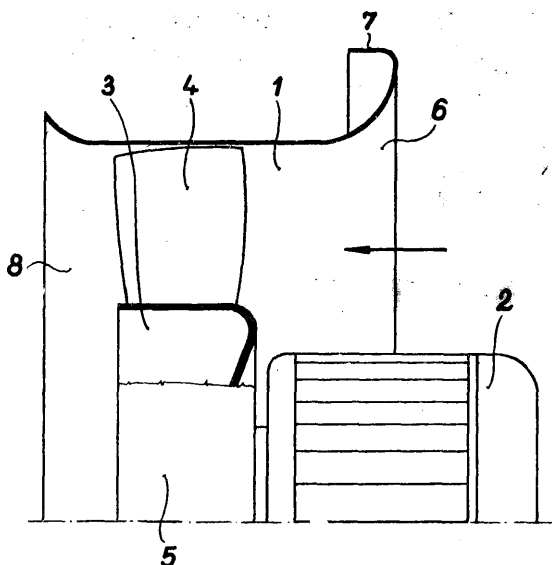
Sposób oddzielania łatwo polimeryzujących zanieczyszczeń, w szczególności małych cząstek, zawierających tlen i azot nienasyconych węglowodorów, z gazu surowego powstającego przy termicznym rozszczepieniu węglowodorów i uzyskanego po myciu wodą pod ciśnieniem 12—25 ata w temperaturze 0°—30°C, a następnie poddawanego osuszaniu za pomocą utrzymywanego w obiegu 28—32%-go roztworu chlorku wapniowego w temperaturze od —10° do —35°C, znamienny tym, że strumień gazu surowego po myciu wodą ochładza się powoli w sposób ciągły przez bezpośredni kontakt z wtryskiwanym zimnym roztworem chlorku wapniowego do temperatury wynoszącej co najmniej 12°C powyżej temperatury odpływu użytego do osuszania roztworu chlorku wapniowego i że z obiegu roztworu soli odprowadza się w sposób ciągły co najmniej taką ilość roztworu soli, która odpowiada ilości 8 kg chlorku wapniowego na 1000 Nm³ przetwarzanego gazu surowego.

27c (P. 148767) 12.06.1971.

Pierwszeństwo: 11.02.1971 - Węgierska Republika Ludowa

Szellozo Miivek, Budapeszt, WRL.

Wentylator osiowy zawierający wirnik osadzony na wale i obudowę osłaniającą wirnik ukształtowaną lej-kowato po stronie ssącej i tłoczącej, znamieny tym, że wirnik ma co najmniej pięć łopatek rozszerzających się promieniowo na zewnątrz lecz mających zasadniczo stałą długość cięciwy, przy czym w każdej z łopatek iloraz długości cięciwy leżącej w przekroju cylindra o osi pokrywającej się z osią obrotu wentylatora przez podziałkę łopatek na średnicy wirnika wynosi 0,5 lub więcej a przy piąście iloraz ten równa się co najwyżej wartości dwukrotnie większej lecz co najmniej równa się 1,0.

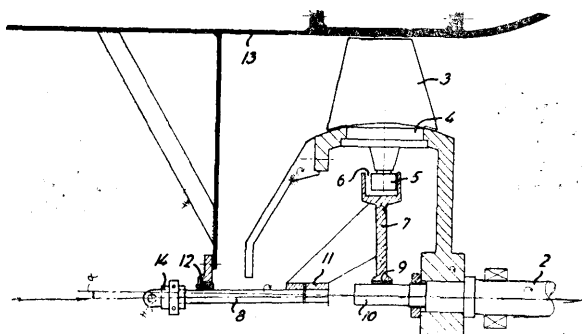

27c (P. 149304) 8.07.1971.

Pierwszeństwo: 10.07.1971 - Dania

Nordisk Ventilator Co. A/S, Naestred, Dania, (Henry Valdemar Pedersen, Ole Jakobsen Bredsted).

Wentylator osiowy z ustawialnymi podczas pracy łopatkami wirnika i z wałkami łopatek ułożyskowanymi obrotowo w piąście wirnika przy czym każdy wałek wyposażony jest w mimośrodowo zamontowany element, uruchamiany przez wspólny człon nastawczy, znamieny tym, że punkty styczne członą nastawczego z zamocowanymi mimośrodowo elementami łopatek leżą w płaszczyźnie tworzącej z płaszczyzną prostopadłą do osi obrotu wirnika mały kąt różny od zera w ten sposób, że człon nastawczy znajduje się w zestyku napędzającym tylko z co najwyżej całkowitą ilością zmniejszoną o jeden mimośrodowo umocowanych elementów a co najmniej z jednym z tych elementów.

28a (P. 148202) 17.05.1971.

Spółdzielcze Laboratorium Przemysłu Skórzanego, Kraków (Stanisław Nawrot).

Sposób skróconego garbowania roślinnego skór świńskich przeznaczonych na wyroby galanteryjne znamieny tym, że skóry poddaje się na sucho obróbce odwodnienia goliczyny przy użyciu 2,0—4,0% siarczanu amonu, 1,0-3,0% chlorku sodu i 0,5-1,5% siarczynu sodu w stosunku do ciężaru goliczyny, następnie poddaje się wstępnemu zagarbowaniu i garbowaniu właściwemu.

28a (P. 148267) 20.05.1971.

Instytut Przemysłu Skórzanego, Instytut Włókiennictwa, Łódź, Polska (Ryszard Kamzurski, Halina Mrożewska, Lucyna Drewniak, Andrzej Mędla).

Sposób wytwarzania materiału podkładowego z super krótkich włókien do sztucznych skór znamieny tym, że w celu umożliwienia zgrzeblenia włókien na zgrzeblarce wałkowej, krótkie garbowane włókna kolagenowe szepia się mechanicznie poprzez mieszanie z krótkimi włóknami naturalnymi lub chemicznymi.

29a (P. 148101) 12.05.1971.

Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych, Łódź, (Ryszard Żelechowski).

Walec do maszyn ciąglego przedzenia włókien wiskozowych, znamieny tym, że składa się z perforowanej rury (1) wykonanej z tworzywa termoreaktywnego, korzystnie z materiałów syntetycznych - laminatów lub z metalu, powleczonej obustronnie żywicą epoksydową, przy czym perforację rury (1) stanowią otwory o średnicy nie mniejszej niż grubość ścianki rury (1) i nie większej niż pięciokrotna jej grubość, a łączna powierzchnia otworów wynosi 5—20% całkowitej wewnętrznej powierzchni rury (1).

Odmiana walca według zastrz. 1., znamienna tym, że ma wewnątrz perforowanej rury (1) metalową oś (5) z zamocowanymi na niej wspornikami (6) tworząc z żywicą epoksydową monolit walca zamocowanego na osi.

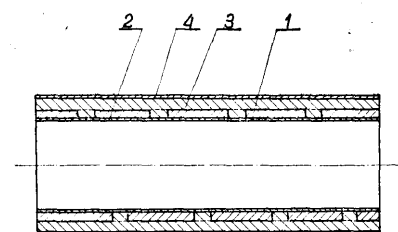

fig.1

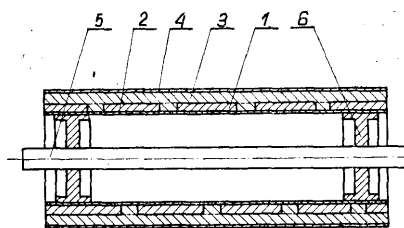

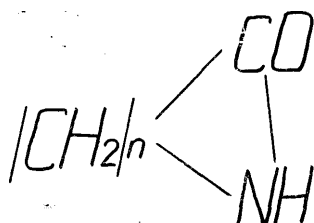
fig.2

29b (P. 144892) 10.12.1970.

Politechnika Łódzka, Instytut Włókien Sztucznych, Łódź, (Bogumił Łaszkiewicz, Lai-Van-Du, Edward Maślowski, Tadeusz Skwarski).

Sposób wytwarzania włókien z poli-3,3-bis-chlorometylooksetanu, znamieny tym, że poli-3,3-bis-chloro-

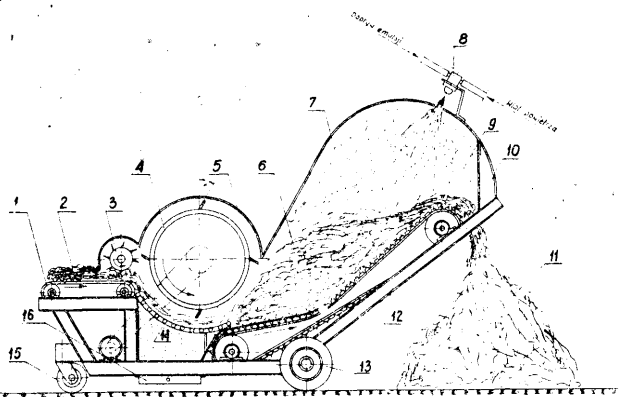
metylooksetan miesza się z plastyfikatorem, jak kaprolaktam, acetofenol, ftalan dwu-n-butyłowy, cykloheksanol, sześciometylofosfamid oraz związki o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym n oznacza liczbę naturalną 4—8, najkorzystniej z kaprolaktanem w ilości 1—50% w stosunku do ciężaru polimeru, najkorzystniej w ilości 10—20% w temperaturze 68—280°C w atmosferze azotu, po czym otrzymany plastyfikowany stop stapia się w temperaturze 100—280°C i wytłacza włókna pod ciśnieniem 2—11 kG/cm², przez dysze przedziałnicze o średnicy otworów 0,1—0,3 mm, z szybkością nie mniejszą niż 10 m/min, a następnie wypłukuje się z włókien plastyfikator w wodzie o temperaturze 20—90°C, zaś włókna poddaje się rozciągowi 200—800% w stosunku do ich pierwotnej długości i wykończya znanymi sposobami.

29b (P. 147944) 4.05.1971.

Zakłady Przemysłu Lniarskiego im. Rewolucji 1905 r. „Żyrardów”, Żyrardów, (Janusz Waszczewski).

Urządzenie do intensywnego spulchniania i komorowego emulsjonowania krótkich włókien lękowych znamienne tym, że posiada transporter podający 1, walec do wstępnego rozluźniania 3 bęben do intensywnego spulchniania 4 ruszt szczebelkowy 11 komorę do emulsjonowania 6 oraz urządzenie do tryskania emulsji 8.

29b (P. 148188) 15.05.1971.

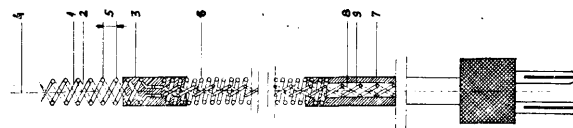
Zakłady Płyt Pilśniowych w Czarnej Wodzie, Czarna Woda, (Stanisław Osika, Włodzimierz Onisko, Klemens Bruski, Adam Płoszek, Kazimierz Rodzeń).

Sposób wytwarzania masy włóknistej z surowców lignocelulozowych, w którym rozdrobniony surowiec drzewny lub inny surowiec lignocelulozowy poddaje się obróbce hydrotermicznej polegającej na traktowaniu go parą wodną nasyconą lub wilgotną w podwyższonej temperaturze i ciśnieniu, po czym rozwłóknia się go dla otrzymania masy włóknistej, znamienne tym, że do rozdrobnionego surowca lignocelulozowego przed jego obróbką hydrotermiczną lub w trakcie tej obróbki doprowadza się amoniak w ilości od 0,1 do 1,0% w przeliczeniu na NH₃ najkorzystniej zaś w ilości od 0,2 do 0,3% w stosunku do zupełnie suchej masy surowca lignocelulozowego.

30a (P. 146253) 15.02.1971.

Szpital Wojewódzki imienia Karola Miarki w Opolu, Opole, (Klemens Kiryłowicz).

Elektroda dosercowa do transtorakalnej elektrostimulacji akcji serca, złożona ze stanowiącej jeden z biegunów elektrycznych sprężyny śrubowej, wkręcanej w mięsień sercowy, oraz odcinka elastycznego i sztywnej części wprowadzającej, znamienne tym, że jest wyposażona w drugą wkręcaną w mięsień sercowy sprężynę śrubową (2), osadzoną we wspólnej z pierwszą, zasadniczą sprężyną śrubową (1) obudowie (3) i stanowiącą drugi, przeciwnego znaku biegun elektryczny.

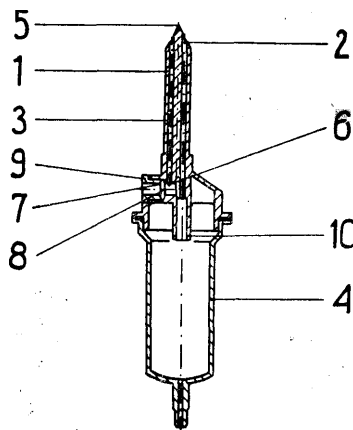

30a (P. 148073) 11.05.1971.

Pierwszeństwo: 13.05.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Transcodan Sven Husted-Andersen, Lensan/Holstein, NRF, (Herbert Mänz, Arend Kryske).

Urządzenie napowietrzające dla przyrządów medycznych znamienne tym, że filtr (8, 15) powietrza w otworze napowietrzającym, takim jak kanał napowietrzający (3, 12), składa się z hydrofobowego materiału filtrującego.

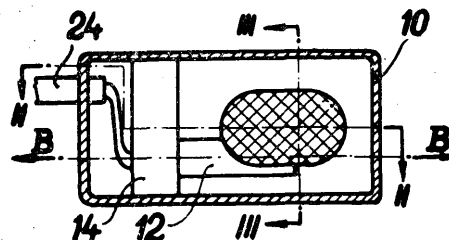

30a (P. 148452) 28.05.1971.

Pierwszeństwo: 29.05.1970 - Węgry

Medicor Miivek, Budapeszt, Węgry, (Menyher Szüts, Ference Nagy).

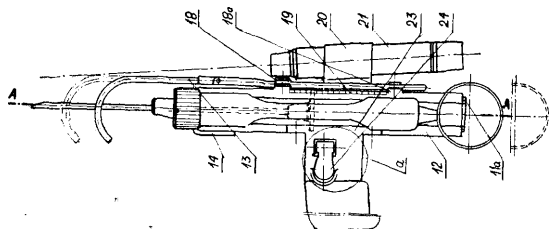
Czujnik do zapisu krzywej impulsów, w którego obudowie z podatną membraną jest połączony w ściance tej obudowy kryształ piezoelektryczny, znamienne tym, że pomiędzy membraną (22) a kryształem piezoelektrycznym (12) jest podłączony mechanicznie człon tłumiący (20), tworzący filtr dolnoprzepustowy na zakres częstotliwości od 0,3 do 60 Hz.

30a (P. 148762) 12.06.1971.

Wojewódzki Zakład Weterynarii, Poznań, (Lech Jędrzejczak).

Pistoletowy pobieracz krwi składający się z rękojeści w kształcie pistoletu i z mechanizmu napinającego z uchwytem na pojemnik z igłą, znamienny tym, że na uchwycie (23) rękojeści ze spustem jest prowadnica (12), na której jest osadzony ruchomy pojemnik (3) na wymienną probówkę (2) z igłą (1), który ma głowicę (4) z gniazdem (5) i podkładką (6) oraz ma dociskową sprężynę (7) i jest zakończony naciągowym pierścieniem (8).

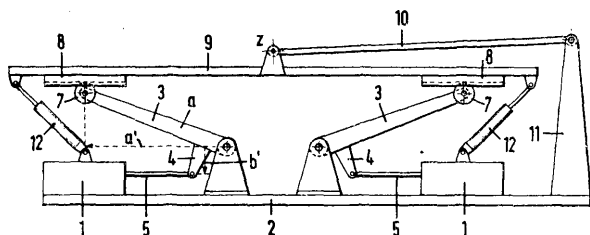

30e (P. 148694) 9.06.1971.

Pierwszeństwo: 16.06.1970 - Holandia

Gerrit Johan van der Burgt, Pijnacker, Holandia, Johannes 't Hart, Pijnacker, Holandia, Jacob Schrier, Rotterdam, Holandia.

Leżanka do pojazdów, zawierająca nosze do przenoszenia spoczywającej na nich osoby oraz sprężynującą ramę do sprężystego podparcia noszy względem pojazdu, znamienna tym, że nosze są umocowane w położeniu poziomym względem pojazdu za pomocą uchwytów umieszczonych zasadniczo na wysokości punktu ciężkości noszy obciążonych przez osobę.

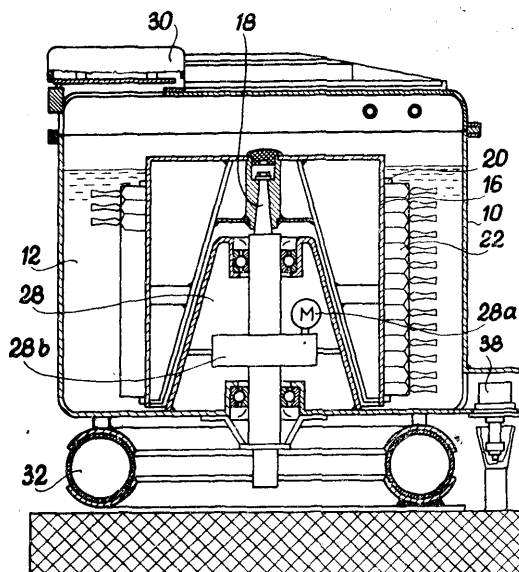
30g (P. 148556) 1.06.1971.

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár R. T., Budapeszt, Węgierska Republika Ludowa (Tibor Bano, Árpád Kollár, Endre Percs i Béla Sándor).

Sposób mycia i suszenia ampulek z pobudzeniem cieczy myjącej naddźwiękiem i z usuwaniem cieczy myjącej przez odwirowywanie, w którym ampulki umieszcza się w cieczy myjącej i porusza się je wzdłuż toru kołowego w cieczy myjącej, znamienny tym, że ciecz myjąca pobudza się naddźwiękiem lokalnie, a ampulki w cieczy myjącej wprowadza się w ruch po torze kołowym o osi pionowej, przy czym podczas pobudzania cieczy myjącej naddźwiękiem ampulki porusza się z pierwszą szybkością obwodową, po czym przyspiesza się ich ruch aż do osiągnięcia znacznie większej drugiej prędkości obwodowej, przy czym usuwa się ciecz myjącą podczas ruchu ampulek z drugą prędkością obwodową.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-3, posiadające obudowę, obejmującą zbiornik cieczy z co najmniej jednym przetwornikiem pobudzającym naddźwiękiem, służącym do pobudzania cieczy myjącej w zbiorniku cieczy oraz obracające się urządzenie trzymające do poruszania ampulek po torze kołowym w cieczy myjącej, znamienny tym, że urządzenie trzymające (16) zamocowane jest obrotowo wokół wału pionowego (18) i posiada element zaciska-

jący (20) z wymiennymi zasobnikami (22) ampulek, służący do przyjmowania zespołów ampulek (24) w poziomych skierowanych promieniowo na zewnątrz położeniach (26), przy czym jest ono obracalne wokół pionowego wału (18), przy pomocy napędu (28) o co najmniej dwóch prędkościach z których jedna jest znacznie większa od drugiej.

30h (P. 143381) 23.09.1970.

Centralne Laboratorium Przemysłu Rybnego, Gdynia, (Antoni Michniewicz).

Sposób wytwarzania guaniny czystej i jej pochodnych chlorowodoru guaniny i siarczanu guaniny z surowców rybnych przez chemiczną przemianę związków guaninowych znamienny tym, że ryby i (lub) części ryb zawierające substancje guaninowe poddaje się obróbce termicznej w warunkach zapewniających przemianę związków kolagenowych na glutynę z kolejnym odparowaniem nadmiaru wody i wyekstrahowaniem substancji guaninowej z suszu rybnego.

30h (P. 144630) 25.11.1970.

Krystyna Widy-Kierska, Warszawa, Józef Kierski, Warszawa.

Sposób zabezpieczania i utrwalania materiału komórkowego znamienny tym, że pochodną winylową pirolidonu rozpuszcza się w rozpuszczalniku organicznym a roztwór filtruje się i następnie rozpyla się tak, aby materiał komórkowy został całkowicie pokryty i utrwalony, po czym preparat suszy się w temperaturze około 20°C przez kilka minut a po przesłaniu do pracowni cytologicznej zanurza się go w mieszaninie alkoholu i eteru przed barwieniem.

30h (P. 144838) 7.12.1970.

Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Arnold Adamiec, Janina Grzegorzewska, Mieczysław Łukaszewski, Kazimierz Samuła, Irena Zarębska).

Sposób wyodrębniania hormonów peptydowych ze zwierzęcych gruczołów trzustkowych przez bezpośrednie poddawanie gruczołów działaniu roztworu soli, oddzielenie roztworu soli, przechowywanie gruczołów w temperaturze -80°C - +5°C, rozdrobnienie i ekstrakcję rozpuszczalnikami organicznymi lub przechowywanie gruczołów w temperaturze -80°C - +5°C, rozdrobnienie, poddanie działaniu roztworu soli i ekstrakcję gruczołów rozpuszczalnikami organicznymi, znamienny tym, że gruczoły poddaje się dzia-

laniu roztworu soli w temperaturze $+5^{\circ}\text{C}$ - $+50^{\circ}\text{C}$ w ciągu 1/2 minuty do 10 minut, przy czym im wyższa temperatura i większe stężenie roztworu, tym krótszy czas działania.

30h (P. 146840) 12.03.1971.

Pierwszeństwo: 30.06.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Edward O. Stapley, Justo M. Mata).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku, mieszaniny kwasów 7 β -D-5-amino-5-karboksywaleramido-3- α -metoksy-p-sulfoksy-cynamoilo-ksymetylo/-7-metoksycefemo-3-karboksyowego-4 i 7 β -D-5-amino-5-karboksywaleramido/-3- α -metoksy-p-hydroksycynamoilo-ksymetylo/7-metoksycefemo-3-karboksyowego-4, znamienny tym, że wodną pożywkę, zaszczerpioną rodzajem actinomycete, mającym zdolność wytwarzania powyższego produktu, poddaje się fermentacji w warunkach aerobowych.

30h (P. 147974) 6.05.1971.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Halina Bojarska-Dahlig, Wawrzyniec Chojnowski, Wojciech Sławiński, Zdzisław Szyplka, Barbara Jędrzychowska, Iwona Korona, Maria Szmigielska).

Sposób wytwarzania cyklicznych węglanów estrów **erytromycynowych** kwasów **jednokarboksyłowych**, znamienny tym, że estry erytromycynowe jednokarboksyłowych kwasów aromatycznych, alifatycznych i heterocyklicznych poddaje się reakcji z węglanem etyletem w obojętnym rozpuszczalniku wobec węglanu potasu w zakresie temperatur od pokojowej do temperatury wrzenia rozpuszczalnika, a otrzymane węglany estrów erytromycynowych kwasów jednokarboksyłowych izoluje się lub ewentualnie bezpośrednio przeprowadza w sól.

30h (P. 148186) 15.05.1971.

Uniwersytet Wrocławski im. Bolesława Bieruta, Wrocław (Tadeusz Wilusz, Józef Łomako, Wanda Mejbbaum-Katzenellbogen).

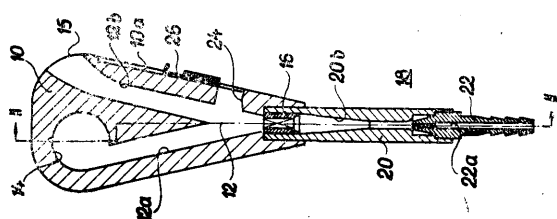
Sposób otrzymywania poliwalentnego inhibitora kalikreiny i trypsyny w postaci czystej i krystalicznej, znamienny tym, że część nieaktywnych białek ekstrahujących się z płuc bydłęcych wraz z inhibitorem w środowisku silnie kwaśnym, usuwa się przez zmniejszenie ich rozpuszczalności w wyniku dodania soli, zwłaszcza chlorku sodowego, pozostały materiał białkowy oczyszcza się od substancji niebiałkowych poprzez wysalanie siarczanem amonu, a następnie z frakcji wysolnej wybiórczo ekstrahuje rozcieńczonym kwasem trójchłoroctowym inhibitor, który po dodatkowym oczyszczeniu na słabym kationicie krystalizuje bezpośrednio z wymytych frakcji w obecności siarcznanu, jonów octanowych i chlorku sodowego.

30k (P. 148280) 20.05.1971.

Pierwszeństwo: 20.05.1970 - Węgry

Medicor Művek, Budapeszt, Węgry, (György Kósa, György Denes).

Aparat do oddychania z aerodynamicznym korpusem przewodowym lub elementem fluidalnym, w którym

między dyszą wlotową i dwoma wylotami znajduje się rozgałęziony kanał przelotowy z odgałęzieniami, przy czym odgałęzienia te swymi wylotami skierowane są do przestrzeni oddychania pacjenta względnie do jego otoczenia, znamienny tym, że do dyszy wlotowej (16) przyłączony jest iniektor mieszający (20, 22) dla domieszania powietrza do wdychanego gazu.

31b¹ (P. 145642) 16.01.1971.

Odlewniczy Zakład Doświadczalny przy Zakładach Metalurgicznych „Pomet”, Poznań, (Henryk Włodarczyk, Marian Hoffman, Jan Hajewski, Hanna Olejniczak, Ewa Markiewicz).

Sposób wytwarzania spoiwa do mas rdzeniowych przez polimeryzację oleju lnianego lub konopnego, do którego dodaje się odwodniony kwas oleju lnianego a następnie po podgrzaniu mieszaniny dodaje się tlenek manganu i tlenek miedzi, zaś po dokładnym wymieszaniu i stopniowym obniżaniu temperatury całości dodaje się tlenek lub wodorotlenek kobaltu, tlenek cynku oraz tlenek ołowiu znamienny tym, że polimeryzację oleju przeprowadza się w temperaturze 280°C aż do osiągnięcia lepkości równej 400 stopni Forda 0 4 mm, a następnie do 90 kG spolimerizowanego oleju dodaje się od 9,5 do 10,5 kG odwodnionego kwasu oleju lnianego, a po dokładnym wymieszaniu i podgrzaniu do temperatury 270 do 290°C dodaje się kolejno 0,06 do 0,12 kG dwutlenku manganu oraz 0,02 do 0,15 kG tlenku miedzi, zaś po zupełnym rozpuszczeniu się dodanych tlenków obniża się temperaturę 220 do 240°C i dodaje się najpierw 0,5 do 1,0 kG tlenku lub wodorotlenku kobaltu, a następnie 0,02 do 0,15 kG tlenku cynku a niezależnie od tego po całkowitym rozproszczeniu się tlenków i ponownym obniżeniu temperatury 170 do 190°C dodanie 0,4 do 0,8 tlenku ołowiu.

31b¹ (P. 146245) 15.02.1971.

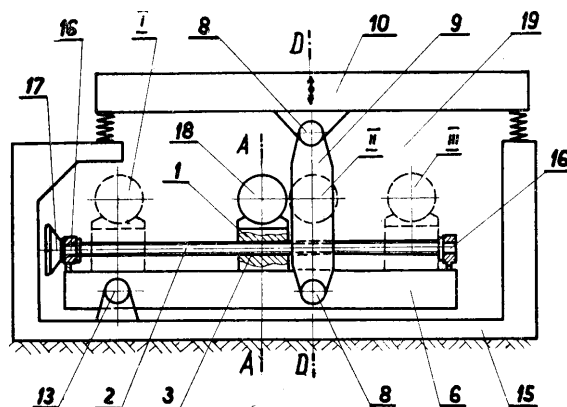
Instytut Odlewnictwa, Kraków, (Tadeusz Rzepa, Zygmunt Grodziński, Andrzej Heryan).

Spoivo do sporządzania mas formierskich i rdzeniowych znamienny tym, że wykonane jest na bazie paku podestylacyjnego naturalnych kwasów tłuszczowych, roślinnych lub rybnych, **ujednorodnionego** i dodawanego do masy w ilości 0,2—8 części ciężarowych na sto części ciężarowych piasku kwarcowego suchego lub masy formierskiej, a najkorzystniej od 0,2—4,0 części ciężarowych.

31b² (P. 145995) 4.02.1971.

Instytut Odlewnictwa, Kraków (Jan Rogowski, Jan Danek)

Urządzenie do wymuszania drgań mechanicznych o regulowanej w sposób ciągły, ukierunkowanej sile wymuszającej i odpowiadającej jej amplitudzie, składające się z wibratora dowolnego typu oraz mechanicznego układu przenoszenia drgań mechanicznych, znamienny tym, że wibrator (18) umieszczony w korpusie (1) zamocowany jest przesuwnie na prowadni-

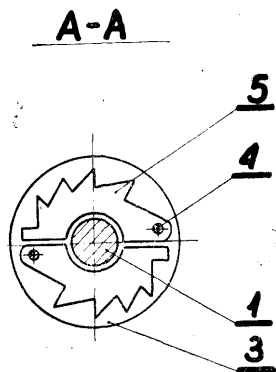

cach (6) tworzących dźwignię, która jednym końcem jest przymocowana w przegubie (13) do fundamentu lub ramy maszyny a drugim końcem poprzez łącznik (9) i przeguby (8) do odbiornika drgań mechanicznych.

31b² (P. 146325) 18.02.1971.

Zakład Budowy i Remontów Urządzeń Chemicznych „Metalchem”, Blachownia Śląska, (Stanisław Flonc, Rudolf Buchman).

Urządzenie do oczyszczania okrągłych otworów w odlewach, znamienne tym, że posiada wał z tarczami, do których są zamocowane sztywno sworznie z osadzonymi na nich obrotowo uzębionymi grzebieniami.

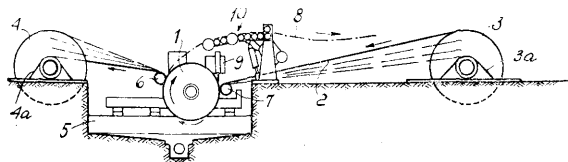

31b² (P. 149057) 25.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.11.1970

Ilario Properzi, Mediolan, Włochy.

Urządzenie do ciągłego odlewania wlewków metalowych zawierające kołowy krystalizator z rowkiem na obwodzie, napędzany odpowiednim silnikiem i opasany na części obwodu taśmą ograniczającą, wraz ze ścianami rowka, przestrzeń formującą krystalizatora, znamienne tym, że taśma (2) opasująca krystalizator (1) jest jednym końcem zamocowana na bębnie podawczym (3) znajdującym się po jednej stronie krystalizatora a drugim końcem na bębnie nawojowym (4), na który jest nawijana po przejściu przez krystalizator, przy czym długość całkowita taśmy (2) jest taka, że czas przewinięcia całej taśmy z jednego bębna na drugi, przy założonej prędkości odlewania, jest co najmniej równy czasowi trwania jednej zmiany roboczej.

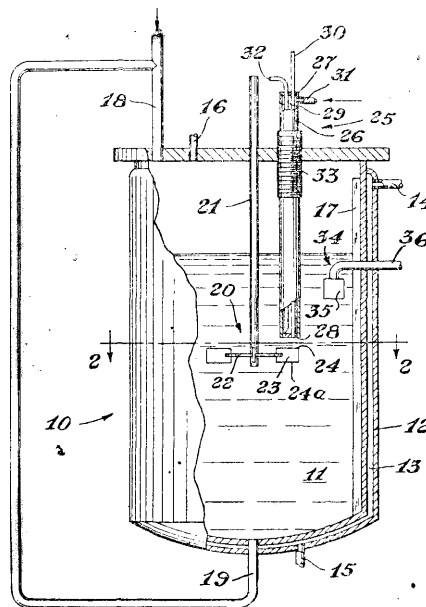
b² (P. 154701) 13.04.1972.

Pierwszeństwo: 16.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

The Dpw Chemical Company, Michigan - Stany Zjednoczone Ameryki, (George Marian Williams, Aubrey Jackson Rhymes, JR).

Sposób wytwarzania brylek w roztopionej lub ciekłej substancji, znamienne tym, że strumień roztopionej lub ciekłej substancji jest wprowadzany do ciekłego medium, które jest niemieszalne z tą substancją i które jest utrzymywane przy temperaturze poniżej temperatury krzepnięcia tej substancji, przy czym strumień substancji ścinany jest w celu utworzenia kropelek i zapoczątkowania krystalizacji.

Urządzenie do wytwarzania brylek z roztopionej lub ciekłej substancji według zastr. 1, znamienne tym, że składa się ze zbiornika przeznaczonego do selektywnego utrzymania ciekłego medium, w którym obrotowe ścinające urządzenie jest umieszczone w zbiorniku w taki sposób, że podczas jego działania ścinające urządzenie jest zanurzone w ciekłym medium zawartym w zbiorniku a urządzenie przystosowane do wprowadzenia roztopionej lub ciekłej substancji do zbiornika jest umocowane w sposób przesuwany do zbiornika i przystosowane do umieszczenia nad ścinającym urządzeniem, które jest połączone ze zbiornikiem w celu doprowadzenia do niego ciekłego medium i urządzenia przeznaczonego do usuwania mieszaniny, połączonego ze zbiornikiem i zanurzonego w ciekłym medium zawartym w zbiorniku.

31b² (P. 154827) 19.04.1972.

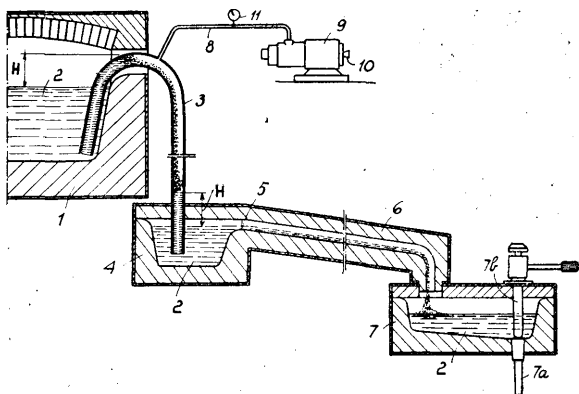
Pierwszeństwo: 3.06.1971 - Włochy

Ilario Properzi, Mediolan, Włochy, (Ilario Properzi).

Sposób odgazowywania i odlewania ciekłego metalu przy zmiennym natężeniu przepływu z pieca lub pojemnika do punktu usytuowanego na niższym poziomie, przy zastosowaniu zagiętej rury zasadniczo w kształcie odwróconej litery U, której jeden koniec zanurzony jest w ciekłym metalu w piecu lub pojemniku, a drugi koniec rury jest zanurzony w niższej położonym zbiorniku lub kanale do ciągłego zasilania aparatu odlewniczego, znamienne tym, że wlewa się pewną ilość ciekłego metalu do niższego zbiornika lub kanału w ten sposób, że odpowiedni koniec rury jest w nim zanurzony, a następnie stwarza się podciśnienie w rurze powodując podniesienie się górnego poziomu metalu powyżej najwyższego punktu określonego przez zagięcie rury i w konsekwencji powodując przepływ ciekłego metalu w kierunku niższego zbiornika lub kanału i reguluje się natężenie przepływu zmieniając lub utrzymując stałą wartość podciśnienia przyłożonego w najwyższym punkcie rury.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że zawiera rurę (3) w kształcie odwróconego U, której jeden koniec zanurzony jest w ciekłym metalu w piecu (1) lub pojemniku, a drugi koniec rury (3) jest zanurzony w niższej położonym zbiorniku (4) lub kanale do zasilania aparatu do ciągłego odlewania, pompę próżniową (9) służącą do wytwarzania podciśnienia w rurze (3) tak, aby podnieść górny poziom metalu w rurze (3) powyżej najwyższego punktu określonego przez zagięcie rury, oraz urządzenie regulujące i zmieniające wartość podciśnienia, w celu regulacji i kontroli natężenia przepływu ciekłego metalu, przy czym w dolnym zbiorniku (4) lub kanale znajduje się uprzednio wprowadza-

dzona pewna ilość ciekłego metalu dla zachowania zanurzenia odpowiedniego końca rury (3) w ciekłym metalu.

31b³

(P. 149242)

5.07.1971.

Pierwszeństwo: 6.07.1970 - NRD

Kombinat VEB Keramische Werke Hermsdorf, Hermsdorf, NRD, (Wolfgang John, Helmut Mulier, Werner Deuse, Harald Lorz).

Sposób wytwarzania kształtek ciernych, składających się z grafitu, miedzi, żelaza, cyny, ołowiu, ich tlenków lub tp. oraz ewentualnie z ceramicznych dodatków, przy czym surowce te miele się, miesza i napieka na kształtkę stalową, znamienne tym, że do sproszkowanej mieszaniny dodaje się roztworu chloru cynawego.

32a

(P. 148512)

31.05.1971.

Pierwszeństwo: 2.06.1970 - NRF

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF (Wilhelm Kuaokstedt, Ralf Beckmann).

Sposób wytwarzania bezpiecznych szkieł klejonych lub klejonych szkieł pancernych przy zastosowaniu warstw z bezpostaciowych poliamidów, znamienne tym, że warstwy poliamidowe przed sprasowaniem między płytkami płaskorównoległymi powleka się jedno- lub obustronnie przyczepnym lakierem twardym, którego struktura powstaje po naniesieniu znanymi sposobami przez reakcję addycji lub kondensacji, zależnie od rodzaju związków reaktywnych.

32a

(P. 148557)

1.06.1971.

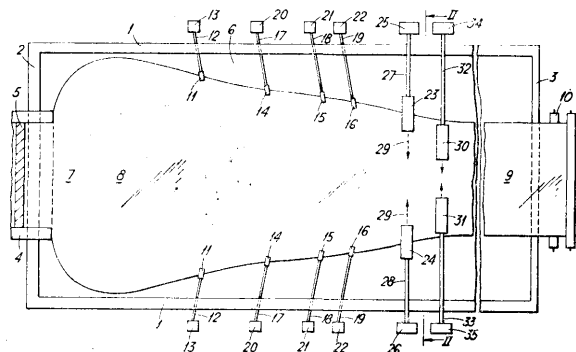
Pierwszeństwo: 4.06.1970 - Wielka Brytania

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania (George Alfred Dickinson).

Sposób wytwarzania szkła płaskiego metodą float, w którym szkło w postaci wstęgi przepływa wzdłuż kąpieli z ciekłego metalu, pod działaniem elementów odprowadzających, znajdujących się w części wylotowej z kąpieli, przy czym podczas przepływu szkła jego lepkość jest regulowana w poszczególnych strefach kąpieli, znamienne tym, że utrzymuje się jednolitą temperaturę kąpieli metalowej na powierzchni zetknięcia szkła i metalu, w tej strefie kąpieli, w której lepkość szkła wynosi $5,25$ do $6,75$ puazów i zmniejsza się do minimum miejscowe zmiany temperatury na powierzchni metalu podtrzymującego szkło, dzięki czemu redukuje się zniekształcenia spodniej powierzchni wstęgi rozrzedzonego szkła.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, składające się z wydłużonego zbiornika zawierającego kąpiel metalową, elementów do doprowadzania regulowanej ilości ciekłego szkła na kąpiel metalową i do przesuwania tego szkła w postaci wstęgi wzdłuż kąpieli, regulatorów termicznych do regulowania lepkości szkła, oraz z elementów do odprowadzania go-

towego szkła ze zbiornika, znamienne tym, że zawiera elementy elektromagnetyczne (23, 24, 30, 31, 29, 43, 48), zamocowane wewnątrz zbiornika ponad wstęgą szkła i usytuowane poprzecznie do kierunku przepływu szkła, oraz elementy (25, 26, 34, 35, 45, 50) do regulowania elementów elektromagnetycznych w celu wywołania mieszanego przepływu metalu w tej części zbiornika.

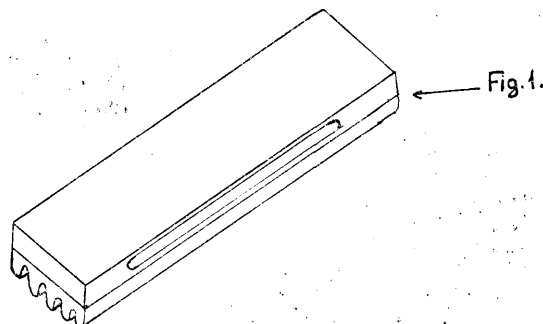
34c

(P. 147920)

3.05.1971.

Eugeniusz Rudziński, Kępno.

Szczotka do usuwania kurzu z miękkich mebli, dywanów, tapicerki samochodowej i odzieży znamienne tym, że sporządzona jest z ebonitu, żywic lanych lub innych materiałów o własnościach dielektrycznych, które wskutek pocierania przyciągają i magazynują cząsteczki kurzu.

341

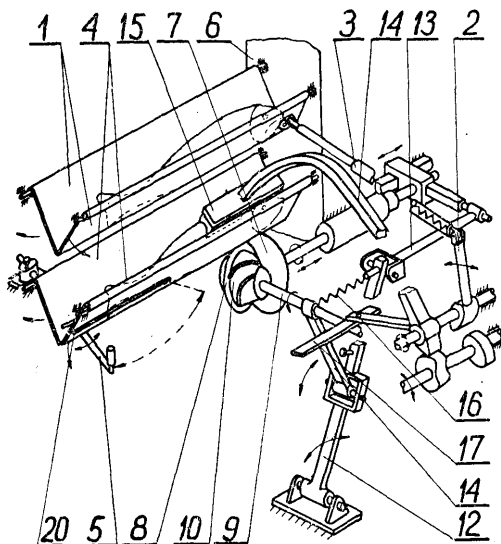
(P. 148247)

27.05.1971.

Morski Instytut Rybacki, Gdynia (Daniel Dutkiewicz, Wojciech Wołoszczyk, Józef Duszeńko, Paweł Połujanowski, Leon Kaleta).

Sposób patroszenia i odgławiania różnych gatunków ryb o kształcie wrzecionowatym, polegający na rozcięciu jamy brzusznej, - usunięciu z niej wnętrzości i odcięciu łba według patentu nr....(zgłoszenie patentu P-142.053) znamienne tym, że rozcięcie jamy brzusznej ryby i usunięcie z niej wnętrzości zachodzi równocześnie z operacją odcięcia łba w trakcie dosuwania ryby do noża tnąco-patroszącego oraz noża, odgławiającego, przy czym ryba zwrócona jest brzuchem w kierunku tych noży.

Urządzenie do stosowania sposobu według sposobu zastrz. 1, wyposażone w nóż do odcinania głowy ryby według patentu nr....(zgłoszenie patentu nr P-142.053) znamienne tym, że ma pod korytem pomiarowym (4) nóż tnąco-patroszący (8, 10), osadzony na wale (9), ułożyskowanym na wychylnym ramieniu (11) zamocowanym przegubowo drugim swoim końcem do dźwigni nastawnej (12), zamocowanej obrotowo jednym końcem do podłoża a drugim, związanej poprzez łącznik (13), z tuleją oporową wału noża odgławiającego (7) i dodatkowo połączonej z wałem (9) za pomocą sprężyny (16) przy czym do koryta pomiarowego (4) wchodzi płyta naciskowa (15) zamocowana na zakończeniu wychylnego ramienia (14).

35a

(P. 143048)

7.09.1970.

Zakład Doświadczalny Dźwigów Samochodowych i Samojezdnych przy Centralnym Biurze Konstrucyjnym Urzędzeń Budowlanych Bielsko-Biała (Ryszard Machnowski).

Sposób korekcji ogranicznika udźwigu dźwigu teleskopowego oparty na zasadzie syntezy dwóch parametrów zmiennych niezależnie znamieny tym, że wartość obrazującą długość wysunięcia teleskopowego wysięgnika (11), uwzględniającą wpływ wędrowki środka ciężkości jego masy, odchylenia wysięgnika od prostoliniowości i sprężystego jego odkształcenia, oraz wartość obrazującą kąt pochylenia tego wysięgnika z uwzględnieniem modyfikacji proporcjonalności wpływu kąta pochylenia wymaganych przez konstrukcję, przekazuje się w postaci wartości algebraicznej sumy wektorów na element powodujący obrót krzywki ogranicznika udźwigu.

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1 w którym głowica końcowego stopnia teleskopowego wysięgnika jest połączona za pomocą cięgła z bębniem nawojowym sprzężonym z przekładnią znamieny tym, że z wałkiem wyjściowym przekładni (7) sprzężony jest krążek (6) do którego przymocowane jest cięgno (5) połączone za pomocą urządzenia regulującego (4) ze sprężyną (3) złączoną z cięgnem (2) nawiniętym na wałek (1), a w osi obrotu wysięgnika (11) jest przytwierdzony doń krążek (16) do którego jest przymocowane cięgno (15) połączone za pomocą urządzenia regulującego (14) ze sprężyną (13) która połączona jest z cięgnem (12) nawiniętym na wałek (1) w kierunku przeciwnym w stosunku do cięgła (2).

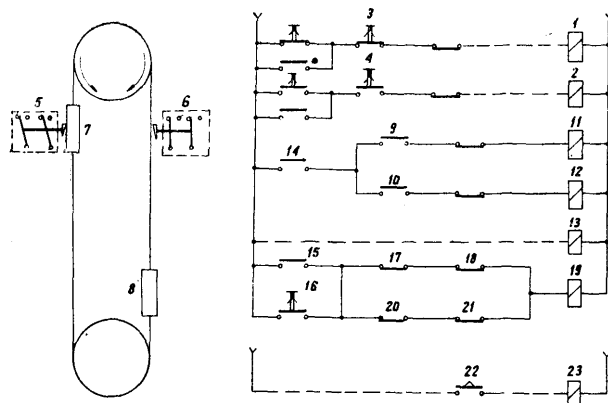
35a

(P. 146086)

8.02.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Franciszek Duda, Stanisław Grzymała).

Układ zabezpieczający maszynę wyciągową przed niewłaściwą zmianą zaprogramowanego kierunku jazdy z mechanicznym przełącznikiem kierunku obrotów, znamieny tym, że zawiera przełącznik jazdy (13), którego styk (15) zboczniowany jest stykiem (16) wyłącznika ciśnieniowego, które połączone są szeregowo poprzez styki (17, 20) mechanicznego przełącznika kierunku obrotów ze stykami (18, 21) przełączników (1, 2) programujących kierunek jazdy, łączących cewkę przełącznika czasowego (19), którego zwłoka czasowa styku (22) dobrana jest w zależności od drogi jazdy naczynia wydobywczego pomiędzy poziomem wyładoczym a poziomem krańcowym.

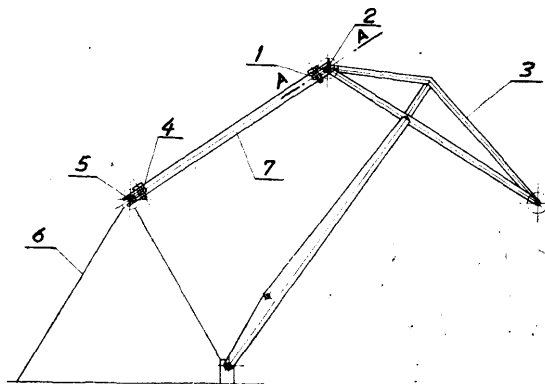
35b

(P. 146022)

5.02.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych, Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, Polska, (Tadeusz Żak, Jerzy Nowak, Andrzej Banaś).

Układ połączeniowy dziobu z ostojnicą w cztero-przegubowym żurawiu portowym znamieny tym, że ma głowice (1) i (4) osadzone na wałkach (2) i (5) ułożonych na dziobie (3), i ostojnicy (6), przy czym głowice (1) i (4) połączone są ze sobą wahliwie za pomocą łącznika (7).

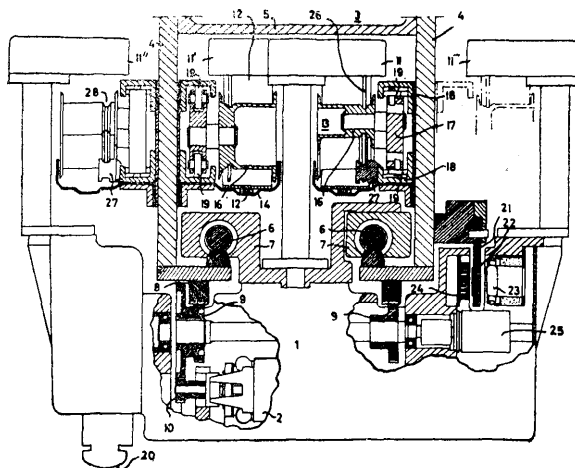
35b

(P. 146308)

17.02.1971.

Ateliers de Constructions Electriques de Charleroi ACEC, Charleroi, Belgia (Jean Gouttiere).

Belka prowadząca do kilku wózków wyposażonych w silniki napędowe, składająca się z belki właściwej, szyn nośnych sztywno połączonych z belką, z urządzeń napędowych rozmieszczonych wzdłuż szyn i połączonych z jednym z wózków i uruchamianych silnikiem

napędowym tego wózka z którym jest połączone, z ry-
nien rozciągających się na całej długości belki, z kabli
giętkich umieszczonych w rynnach, z ramienia wy-
dłużonego umocowanego do każdego wózka i którego
końcówka przemieszczana jest powyżej jednej z ry-
nien, z kabla umieszczonego w rynnie i wprowadzo-
nego w koniec ramienia i wystającego powyżej ramie-
nia znamienna tym, że ma tyle torów prowadzących
ile ma wózków na szynach nośnych i ma gąsiennice
do kabli, każda przemieszczalna powyżej rynny do
kabli w jednym z torów prowadzących i unoszące
końcówki o zmiennej długości kabla wprowadzonego
w ramię.

35b

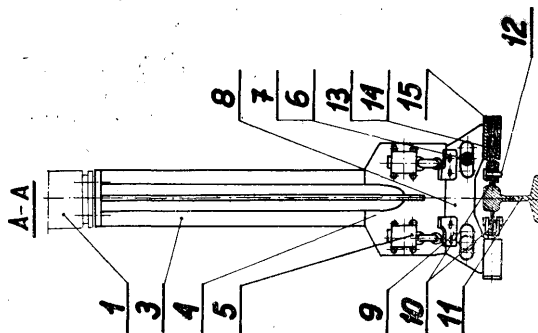
(P. 147943)

4.05.1971.

Biuro Projektów Konstrukcji Metalowych i Urzą-
dzeń Przemysłowych „Mostostal”, Zabrze, (Zbigniew
Korycki, Ernest Słota).

Sposób sterowania jazdą suwnicy bramowej, zna-
mienny tym, że wyłączenie silników napędowych stro-
ny wyprzedzającej następuje poprzez równoczesny
odbiór impulsów wzajemnego położenia względem sie-
bie główki szyny (11) i obrzeży kół jezdnych (16) przez
pojedyncze układy sterownicze usytuowane po prze-
kątnej na obu szynach torowiska suwnicy.

Urządzenie do sterowania sposobu według zastrz. 1
znamienny tym, że prowadzone wzdłuż główki szyny
(11) rolki prowadzące (10) związane są z blachą prze-
suwną (8) na której umocowane są krzywki sterowni-
cze (9) działające na wychylne ramiona łączników
elektrycznych (5) włączonych w obwód sterowania
jazdą suwnicy.

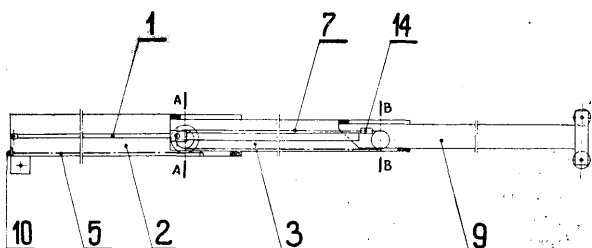
35b

(P. 149049)

25.06.1971.

Zakład Doświadczalny Dźwigów Samochodowych
i Samojedźnych przy Centralnym Biurze Konstrukcyj-
nym Urzędów Budowlanych, Bielsko-Biała, (Edward
Sosna).

Mechanizm rozsuwu wysięgników zwłaszcza wielo-
członowych, znamienny tym, że składa się z zestawu
kół łańcuchowych lub zębatach sztywno ze sobą zwią-
zanych zawieszonych obrotowo w członie środkowym
(3), przy czym koła zewnętrzne (4) obtaczają się po
zębatach lub łańcuchach (5) usytuowanych wzdłuż
członu podstawowego (2), a wewnętrzne (6) są opasane
łańcuchami (7) z kołami (8), które związane są rów-
nież z członem środkowym, przy czym łańcuchy (7) są
na stałe związane z członem wysuwnym (9), oraz
silownika (1), którego drąg jest osadzony obrotowo
w członie podstawowym (2) a cylinder jest związany
z członem środkowym (3).

36c

(P. 133069)

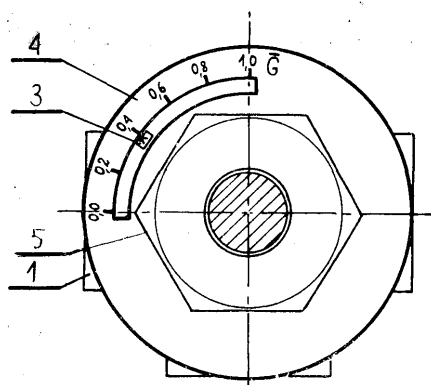
21.04.1969.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Wojciech
Kołodziejczyk).

Sposób wstępnego regulowania wydajności cieplnej
grzejnika dla utrzymania normowej temperatury w
pomieszczeniu, znamienny tym, że element zamyka-
jący zaworu ustawia się w czasie regulacji wstępnej
poprzez jego obrót i unieruchamia się przy pomocy
płytki ogranicznika obrotu w położeniu takim, aby
wyliczona, wynikająca ze stopnia zaokrąglenia grzej-
nika część czynnika grzejnego przepływała przez
grzejnik, a pozostała część czynnika grzejnego kiero-
wana była przez bocznik.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1,
w postaci zaworu dwudrogowego typu kurka ćwierć-
obrotowego, znamienny tym, że jest zaopatrzone
w ogranicznik (3) obrotu i płytkę (4) ogranicznika
obrotu.

A-A

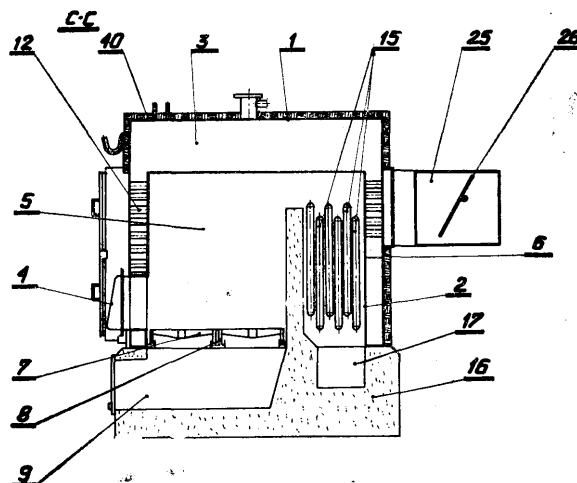
36c

(P. 146004)

4.02.1971.

Spółdzielnia Pracy Budowy Kotłów C.O. i Usług
Metalowych, Rumia Janowo (Ryszard Szałucki, Wi-
told Piotrowski, Kazimierz Szkudlarek, Ludomir Ga-
cki, Herman Schlicht).

Kocioł centralnego ogrzewania o parowym czynniku
grzejnym, którego konstrukcję stanowi korpus z płasz-
czem zewnętrznym i płaszczem wewnętrznym, między
którymi znajduje się przestrzeń wodna z układami
płomieniówek, utworzone w nim komory nawrotne,
dołączone dymnica z klapą regulacyjną, drzwiczki pa-
leniskowe do komory paleniskowej oddzielonej rusz-
tem od komory popielnikowej z drzwiczkami popielni-
kowymi oraz armatury kontrolno-pomiarowej i zabez-
pieczającej znamienny tym, że na drodze spalin z ko-
mory (5) paleniskowej do tylnej komory (19) nawrot-
nej znajduje się za przewalem (6) z szamoty, za któ-
rym umieszczone są zespoły (14) opłomek (15), które

w zespołach (14) są w płaszczyznach przekrojów poprzecznych kotła wzajemnie przesunięte, a pokrywę (20) przednich komór (22) nawrotnych wykonane zostały na zewnątrz korpusu kotła i zamknięte poprzez układ śrub wychylnych z nakrętkami, przy czym kocioł z zewnątrz jest izolowany warstwą (40) izolacyjną.

36c

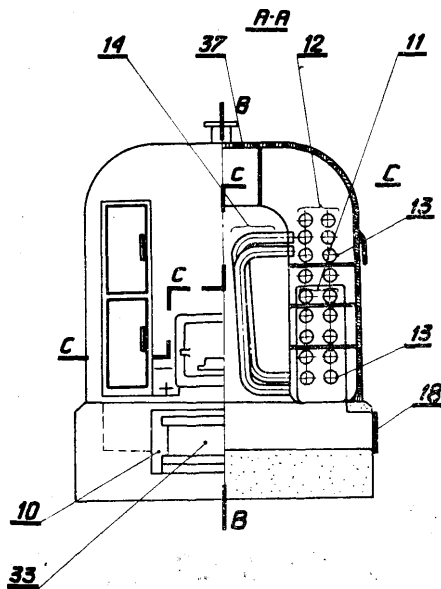
(P. 146295)

17.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 146004)

Spółdzielnia Pracy Budowy Kotłów C.O. i Usług Metalowych, Rumia Janowo, (Ludomir Gacki, Witold Piotrowski, Hermyn Schlicht, Ryszard Szałucki, Kazimierz Szkudlarek).

Kocioł centralnego ogrzewania, którego konstrukcję stanowi izolowany korpus z płaszczem wewnętrznym i płaszczem zewnętrznym między którymi znajduje się przestrzeń wodna z układami płomieniówek, utworzone w nim komory nawrotne, dołączona dymnica z klapą regulacyjną, drzwiczki paleniskowe do komory paleniskowej oddzielonej rusztem od komory popielnikowej z drzwiczkami popielnikowymi oraz armatury kontrolno-pomiarowej i zabezpieczającej, według patentu nr (P. 146004) znamienny tym, że przestrzeń (3) wodna między płaszczem (1) zewnętrznym, a płaszczem (2) wewnętrznym jest całkowicie wypełniona wodą, a korpus kotła wyposażony jest w króciec (3) wody dolotowej.

36c

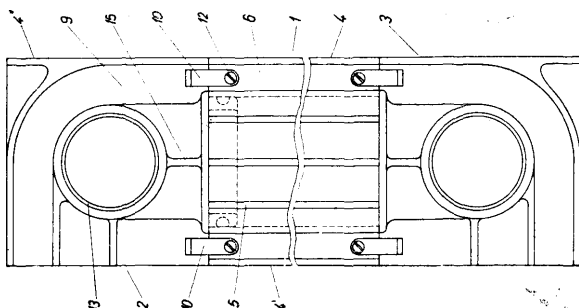
(P. 145646)

11.04.1972.

Pierwszeństwo: 19.04.1971 - Jugosławia

Mariborska Livarna, Maribor, Jugosławia, (Branka Germek, Jose Germek).

Człon grzejnika, znamienny tym, że składa się z trzech części, wykonanych z kształtek żeberkowych, a mianowicie z części pośredniej (1), części górnej

(2) i części dolnej (3), które mają po jednej tulejce (7) korzystnie o owalnym przekroju, z pierścieniem uszczelniającym (8), przy czym tulejki (7) części górnej (2) i części dolnej (3) umieszczone są w górnym względnie dolnym otworze części pośredniej (1), a otwory te mają kształt odpowiadający tulejce, przy czym górna część (2) i dolna część (3) posiadają elementy mocujące (10) służące do zamocowania ich do części pośredniej (1) za pomocą śrub (12).

36d

(P. 146024)

5.02.1970

Centralne Laboratorium Przemysłu Lniarskiego, Żyrardów, (Jan Ostraszewski).

Urządzenie zabezpieczające przed wydostaniem się pyłu znamiennie tym, że najkorzystniej w płaszczyźnie pylenia posiada skierowane ku górze szczeliny nadmuchowe wytwarzające przy nadmuchu kurtyne powietrzne przy czym wyloty szczelin są tak usytuowane że płaszczyzny symetrii prawej i lewej krańcowej kurtyny powietrznych przecinają się w strefie działania ssawki odpylającej umieszczonej nad płaszczyzną pylenia.

36d

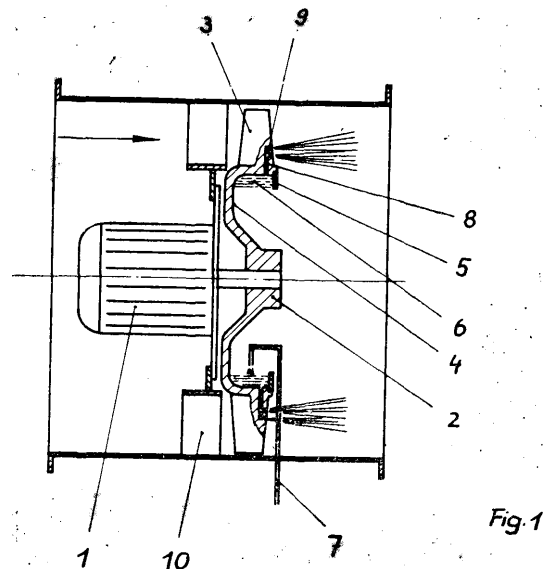
(P. 154354)

27.03.1972.

Pierwszeństwo: 29.03.1971 - NRD

VEB Kombinat Luft - und Kältetechnik, Drezno, NRD, (Siegfried Uhlmann, Jürgen Heyde, Eberhard Mucke, Anton Prade, Herbert Grosse).

Urządzenie do nawilżania powietrza w wentylatorze osiowym, w którym ciecz dostarczona w wyniku działania siły odśrodkowej do piasty wirnika, wykonanej w postaci wydrążonej, tworzy pierścień płynny i wychodzi przez otwory, znamiennie tym, że ma kanał (8) (11), wychodzący z piasty (4) wirnika przebiegający w kierunku promieniowym w/lub przy łopatkę (3) i wpadający do strumienia w kierunku przepływu za pomocą jednego lub więcej otworów (9) (12) na tylnej krawędzi łopatki (3).

37a

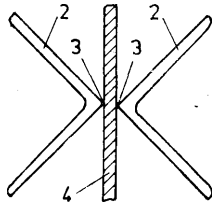
(P. 144633)

25.11.1970.

Pierwszeństwo: 2.12.1969 - NRD

VEB Metalleichtbaukombinat, Lipsk, NRD.

Automatycznie zespawana członowa konstrukcja nośna z prętów kształtowych, znamienna tym, że wierzchołek (3) wykonany z kształtowników (1) w postaci prętów kratownic, na przykład kątowników, jest połączony za pomocą zgrzewania oporowego z płaską konstrukcyjną częścią stanowiącą pas nośny (4).

37a

(P. 144723)

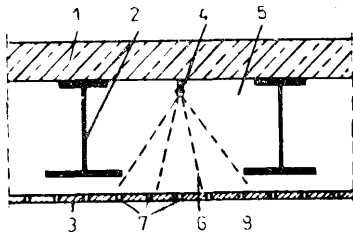
30.11.1970.

Pierwszeństwo: 2.12.1969 - NRD

VEB Metalleichtbaukombinat, Lipsk, NRD, (Otto Schnabel).

Układ urządzeń do rozdziału wody i elementów ekranu służących do zapewniania ochrony przeciwpożarowej i/lub zapobiegania rozprzestrzeniania się pożarów, znamienne tym, że zawiera elementy konstrukcji ekranu (3, 14) ekranujące nośne i/lub otaczające elementy konstrukcji takie, jak płyty stropowe prefabrykowane (1), dźwigary (2), wsporniki (10) i/lub pomieszczenia (11) i tworzą przestrzeń pośrednią (5), w których zainstalowane są urządzenia rozdziału wody (4).

Sposób zapobiegania rozprzestrzenianiu się pożaru, znamienne tym, że w przestrzeni pośredniej (5) po przekroczeniu temperatury 100°C rozdziela się wodę za pomocą urządzeń rozdziału wody (4), a powstała w przestrzeni pośredniej (5) para wodną działa czynnie i przechodzi do przestrzeni (8) objętej pożarem lub do innego pomieszczenia, znajdującego się poza przestrzenią objętą pożarem.

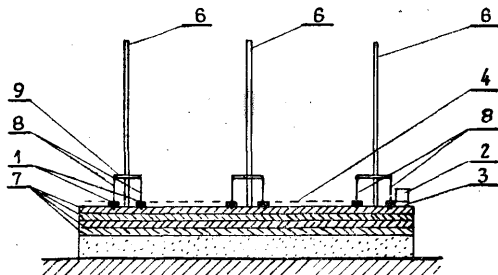
37a

(P. 145656)

18.01.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego Katedra Technologii i Organizacji Budownictwa, Gliwice, (Leon Rowiński, Krzysztof Fligier, Janusz Szwabowski).

Sposób podnoszenia przekryć budowlanych zespołem podnośników mechanicznych zwłaszcza śrubowych, znamienne tym, że podnośniki służące do podniesienia wszystkich płyt mocuje się na pierwszej podnoszonej płycie a zawieszenie płyt na słupach w trakcie podnoszenia wykonuje się na wysokości mniejszej od krytycznej wysokości słupa na wyboczenie.

37c

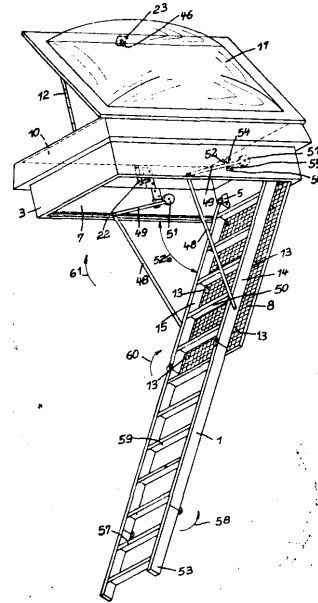
(P. 147066)

22.03.1971.

Pierwszeństwo: 24.03.1970, 9.07.1970, 8.08.1970, 8.09.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Firma Wilh. Frank Gmb, Leinfelden, NRF, (Wilhelm Frank).

Wyjście na dach, zwłaszcza na dach płaski, z zewnętrznym przykryciem zamocowanym obrotowo w otworze dachu lub w znajdującej się w tym otworze ramie z umieszczoną, w czasie nieużywania jej, pomiędzy przykryciami obrotową drabiną lub schodami, znamienne tym, że zawiera przykrycie (8, 9, 11, 63, 64, 93, 94, 100, 110, 121) z których każde przynajmniej częściowo przepuszcza światło, a drabina lub schody (1, 2, 65, 101, 118) zamocowane są do skrzyni lub ramy nośnej (3, 4, 62, 85, 114, 115, 116, 119) wewnętrznego przykrycia (8, 9, 64, 100, 121).

37e

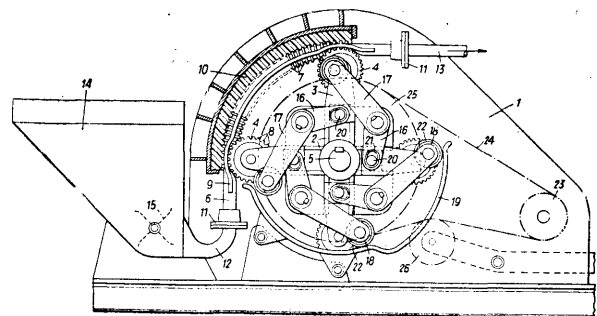
(P. 154175)

20.03.1972.

Pierwszeństwo: 22.03.1971 - Austria

Fa. Tukiem Trust, Vaduz, Liechtenstein, (Otto Margerle).

Urządzenie do ciągłego przenoszenia zaprawy lub tym podobnych materiałów przy zastosowaniu sprężystego węża przenośnikowego i działających nań obrotowych rolek wygniatających, znamienne tym, że wąż przenośnikowy (6) ma na swej ścianie zewnętrznej żebra (7) a rolki wygniatające (4) mają uzębienie (8) zazębiające się z tymi żebrami.

37f

(P. 145656)

18.01.1971.

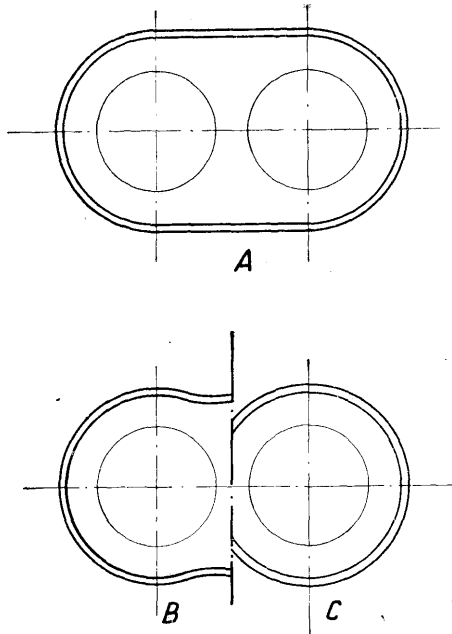
Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego Katedra Technologii i Organizacji Budownictwa, Gliwice, (Leon Rowiński, Krzysztof Fligier, Janusz Szwabowski).

Sposób podnoszenia przekryć budowlanych zespołem podnośników mechanicznych. Tekst zgłoszenia został zamieszczony na sąsiednim łamie.

37f (P. 147875) 30.04.1971.

Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych, Kraków, (Janusz Cieślak).

Wielokształtowe żelbetowe kominy przemysłowe znamiennie tym, że mają kształty pośrednie pomiędzy pierścieniem kołowym a wielobokiem a ich przekrój poziomy ma postać zbliżoną do elipsy lub wieloboków o ścianach przeciwległych równoległych lub nachylnych oraz wklęsło zaokrąglonych lub wklęsło wciętych.

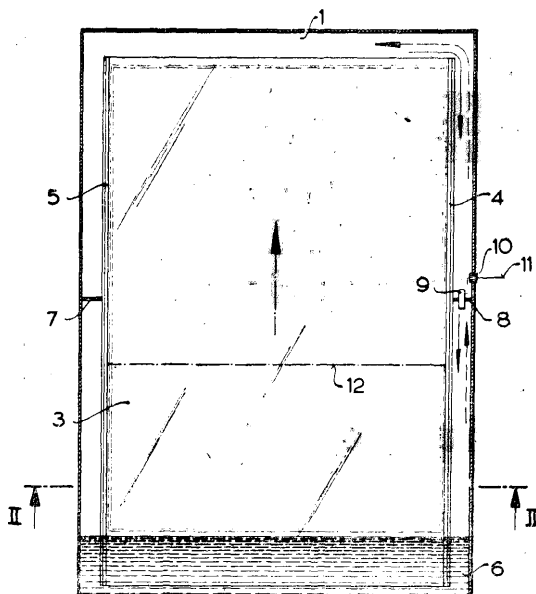

37g1 (P. 143380) 21.09.1970.

Pierwszeństwo: 2.10.1969, 22.01.1970

Schneider and Co., Frechen, NRF, (Antonin Novotny, Gottfried Cremer, Ewald Heiman).

Urządzenie zabezpieczające do otworów budowlanych lub tym podobnych, składające się z co najmniej dwóch, umieszczonych względem siebie w zasadzie równolegle, w pewnym odstępie tarcz z przezroczystego materiału oraz wprowadzanego pomiędzy te tarcze płynu wpływającego na przezroczystość, przy czym ten płyn jest wtłaczany do przestrzeni pomiędzy tarczami ze zbiornika za pomocą pompy lub tym podobnych bądź zasysany z tej przestrzeni, znamiennie

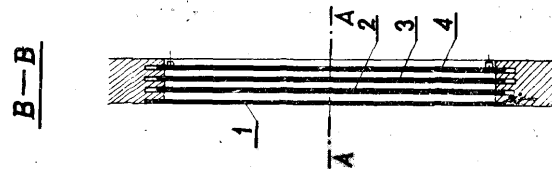

tym, że co najmniej jedna z tarcz (2, 3) ma na powierzchni zwróconej do przestrzeni pomiędzy tarczami nierówności zmniejszające przezroczystość, a płyn (6) ma współczynnik załamania odpowiadający w przybliżeniu współczynnikowi załamania materiału tarczy.

37gl (P. 146053) 6.02.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Bolesław Szatański).

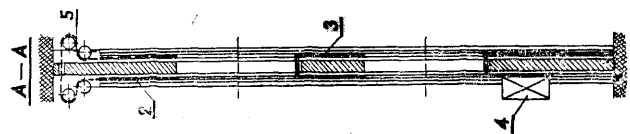
Szybkozamykająca żaluzja segmentowa, znamiennie tym, że składa się z kilku segmentów, z których segment (1) jest nieruchomy, segmenty (2), (3) i dalsze są ruchome, prowadzone suwliwie w bocznych ścianach otworu i zamykają otwór samoczynnie po opadnięciu pod własnym ciężarem.

37gl (P. 146054) 6.02.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Ogranicznego, Warszawa, Polska, (Bolesław Szatański).

Dwustronne zamknięcie płytowe, składające się z dwóch płyt mogących przesuwac się wzdłuż ściany znamiennie tym, że w płytach (2) i (3) są wykonane analogiczne otwory jak w ścianie (1) oraz że płyta (3) posiada poziome odgięcia w kierunku płyty (2), przy czym płyty te są ze sobą sprzężone za pomocą linek przechodzących przez układ rolek (5) w ten sposób, że mogą one przesuwac się względem siebie w przeciwnych kierunkach na drodze równej połowie wysokości przesłanianych otworów, a ruch płyt jest wywołany ciężarem (4) przymocowanym do płyty (2).

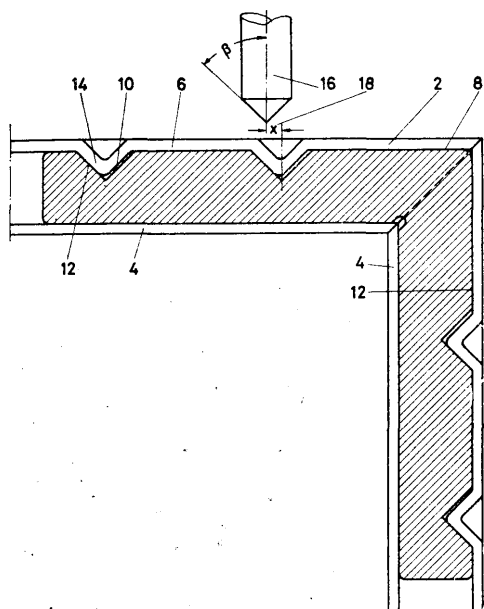
37g1 (P. 146788) 11.03.1971.

Pierwszeństwo: 13.03.1970 - Dania

ALCO Bauzubehörgesellschaft mbH and Co Goslar/Harz, NRF, (Theodor Karl Peter Schenning).

Sposób wytwarzania profilowych ram metalowych, zwłaszcza do drzwi i okien, wykonywanych z ukośnych profili drążonych lub z profili w kształcie litery U, przy czym w narożach ramy zostają osadzone narożniki, które na każdej zewnętrznej płaszczyźnie ramienia mają poprzecznie nacięte rowki w kształcie litery V, a profile zostają wsunięte na narożniki tak głęboko aż nastąpi zetknięcie się skośnie odciętych powierzchni czołowych, po czym w profilach zostają wytłoczone wgniecenia, które wchodzą do rowków w ramionach narożnika, znamiennie tym, że narożniki mają rowki w kształcie litery V na wszystkich zewnętrznych płaszczyznach ramienia, a wstępnie zmontowane naroże ramy nakłada się wewnętrznymi bokami kąta na odpowiednią podpórę, która na powierzchniach oporowych posiada wystające nasadki stożkowe przy czym stemple służące do równoczesnego wytłaczania wszystkich wgłębień w profilach ramy, na czole od strony naroża posiadają przynajmniej jedną skośną powierzchnię, której forma odpowiada kształtowi rowka w ramionach narożnika i jest przesunięta od 1 do 2 mm względem odpowiedniej powierzchni rowka w narożniku.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że zawiera podpórę, która posiada dwie płaszczyzny oporowe, przylegające do siebie pod kątem równym kątowi naroża ramy, przy czym z każdej płaszczyzny oporowej wystaje przynajmniej jedna nasadka stożkowa na wysokości od 1 do 2 mm oraz ze stępła, który na czole od strony naroża posiada przynajmniej jedną powierzchnię skośną, której kształt jest odpowiednikiem powierzchni rowka na ramieniu narożnika, przy czym jest ona przesunięta względem powierzchni rowka od 1 do 2 mm i że z każdą płaszczyzną oporową współpracuje przynajmniej jeden, pionowo poruszający się stempel, przy czym stemple posiadają napędy własne i pracują równocześnie, gdyż praca napędów jest zsynchronizowana a w przypadku zastosowania kilku stempli na jednej płaszczyźnie oporowej zostają one połączone w jeden zespół, posiadający wspólny napęd.

37g² (P. 147066) 22.03.1971.

Pierwszeństwo: 24.03.1970, 9.07.1970, 8.08.1970, 8.09.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Firma Wilh. Frank Gmb, Leinfelden, NRF, (Wilhelm Frank).

Wyjście na dach. Tekst zgłoszenia został zamieszczony w klasie 37c na str. 93.

38h (P. 146138) 10.02.1971.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o., Warszawa (Danuta Kozłowska, Józef Leszczyński).

Niewymywalny środek do konserwacji drewna lub wytwarzania elementów z żywico-drewna, znamienne tym, że zawiera kondensat anilinowo-formaldehadowy w ilości 5,0 do 75% wagowych, żywicę gliptalową modyfikowaną olejami roślinnymi lub kałafonią ewentualnie oleje roślinne lub kałafonię w ilościach 1,0 do 25% wagowych, kwasy organiczne lub nieorganiczne w ilości 0,1 do 8% wagowych i korzystnie naftę w ilości 5,0 do 35% wagowych w zestawieniu ze znanymi substancjami grzybobójczymi i owadobójczymi oraz rozpuszczalnikami i rozcieńczalnikami organicznymi stosowanymi w preparatach do konserwacji drewna.

38h (P. 146175) 12.02.1971.

Główny Instytut Górnicztwa, Katowice, (Bronisław Zyska, Gerard Czech, Rafał Paprzycki, Małgorzata Kuczera).

Środek do przeciwwgrzybowego zabezpieczania drewna na bazie siarczanu miedziowego i dwuchromianu

sodowego, znamienne tym, że zawiera dodatek kwaśnego fluorku amonowego i kondensatu kwasu oleinowego z kwasami aminokarboksylowymi z hydrolizatów białka, przy czym ilość poszczególnych komponentów występujących w roztworze wynosi od 40% do 58% wagowych siarczanu miedziowego, od 40% do 58% wagowych dwuchromianu sodowego, od 1% do 10% wagowych kondensatu kwasu oleinowego z kwasami aminokarboksylowymi z hydrolizatów białka.

38h (P. 146796) 11.03.1971.

Pierwszeństwo: 23.02.1967 - Finlandia

Jorma Kalervo Miettinen, Helsinki, Finlandia, (Jorma Kalervo Miettinen, Timo Aotio, Juhani Strömberg).

Sposób całkowitej impregnacji drewna tworzywem sztucznym, przy czym drewno impregnuje się ciekłym tworzywem sztucznym, które zawiera poliestr i styren lub mieszaninę metakrylanu metylu i styrenu, i utwardzania zaimpregnowanego drewna przez ogrzewanie z dodatkiem organicznego nadtlenu jako katalizatora, znamienne tym, że stosuje się drewno o zawartości wilgoci 5—10% i utwardzanie przeprowadza się przez zastosowanie hamowanej obróbki cieplnej w temperaturze 40—60°C, ewentualnie z dodatkiem chemicznych opóźniaczy, np. alfa-pirenu.

38h (P. 148574) 2.06.1971.

Wyższa Szkoła Rolnicza, Poznań, (Maciej Ławniczek).

Sposób polimerizacji monomerów w drewnie, w którym wykorzystuje się znane monomery i inicjatory polimerizacji, autoklaw w którym nasyca się drewno tymi monomerami oraz temperaturę i czas zapewniające całkowitą polimerizację monomeru w drewnie w polimer, znamienne tym, że autoklaw ma płaszczyznę grzejną i, że po usunięciu z autoklawu mieszaniny nasycającej, pozostawia się drewno w tym autoklawie i wprowadza się do autoklawu, aż do całkowitego wypełnienia, ciecz olejastą, o dużej lepkości i temperaturze wrzenia wyższej od 150°C, następnie po przeprowadzeniu w autoklawie w tej cieczy, przy znanych warunkach temperaturowych i czasowych, polimerizacji wstępnej i właściwej, przenosi się drewno do basenu grzewczego wypełnionego medium ciekłym lub gazowym i prowadzi się proces końcowy polimerizacji.

39a (P. 146979) 18.03.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 132657)

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Bogdan Niemczewski, Andrzej Rumiński, Jan Borkowski).

Sposób wytwarzania perforowanych rur z tworzyw sztucznych, zwłaszcza do celów drenażowych i filtracyjnych, przez nawijanie włókien przesycanych spoiwem według patentu nr.....(P. 132657), znamienne tym, że zamiast obracającego się rdzenia o gładkiej powierzchni albo wraz z obracającym się rdzeniem stosuje się perforowaną rurę o perforacji drobniejszej niż perforacja nawijanej rury, albo siatkę z dowolnego tworzywa uformowaną w kształt rury, którą to rurę lub siatkę pozostawia się na stałe w uformowanym wyrobie.

Urządzenie wg patentu nr.....(P. 132657) do stosowania sposobu według zastr. 1 znamienne tym, że posiada uchwyty dowolnej konstrukcji pozwalające zamocować i obracać, podobnie jak rdzeń, odcinek rury o drobnej perforacji, który spełnia rolę rdzenia.

39a³ (P. 144762) 2.12.1970.

Inmont Corporation, Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Frank Peter Civardi, Charles Joseph Lattarulo).

Sposób wytwarzania elastycznej mikroporowatej folii o wykończeniu skóropodobnym, znamienne tym,

że poddaje się obróbce powierzchnię elastycznego materiału w postaci folii, która to powierzchnia składa się głównie z mikroporowatego, termoplastycznego, elastomerycznego, polimerycznego, przepuszczalnego dla pary wodnej materiału powierzchniowego, przez kontaktowanie tej powierzchni z nieciągłymi cząstkami roztworu polimeru tworzywa sztucznego w rozpuszczalniku tego mikroporowatego polimeru powierzchniowego, przy czym ten roztwór zawiera zdyspergowany pigment, oraz przez doprowadzenie tej powierzchni, wraz ze znajdującym się na niej rozpuszczalnikiem do podwyższonej temperatury przed usunięciem tego rozpuszczalnika, dla zdeformowania mikroporowatej struktury tej powierzchni, w celu utworzenia na niej cienkiej warstwy polimeru, przepuszczalnej dla pary wodnej.

Folia wytworzona sposobem według zastrz. 1—17, znamienna tym, że ma mikroporowatą powierzchnię z elastomerycznego poliuretanu z nieciągłym lub otwartym wzorem o płytkim urzeźbieniu z polimeru tworzywa sztucznego, przy czym wzór ten jest taki, że żaden jego punkt nie jest bardziej oddalony od urzeźbionej warstwy polimeru tworzywa sztucznego niż o 0,05 mm.

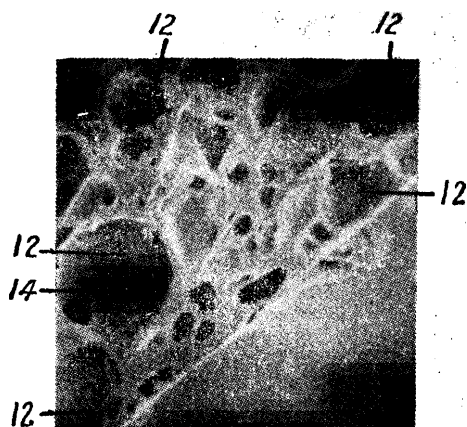

FIG. 1 10 MICRONS

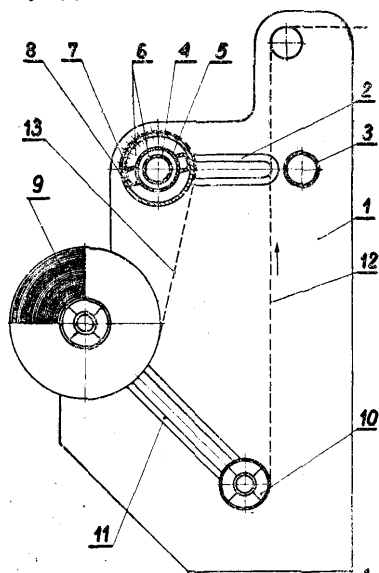
39a³

(P. 147560)

14.04.1971.

Zakłady Włókien Sztucznych „Stilon”, Gorzów Wielkopolski, (Tadeusz Smolnik, Roman Bartnik).

Urządzenie do doklejania folii lub taśm z tworzyw sztucznych znamiennie tym, że wyposażone jest w cylinder (8), perforowany na części powierzchni, ułożony obrotowo na wałku (4), który przesuwają się w prowadnicy (2).

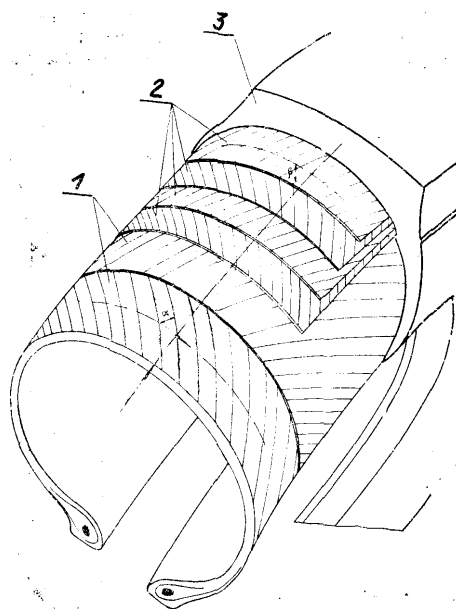
39a⁶

(P. 148561)

2.06.1971.

Dębickie Zakłady Opon Samochodowych „Stomil” w Dębicy, Polska (Józef Stróżyk, Adam Sanocki, Jerzy Metalowski, Jan Czarnecki, Czesław Król).

Sposób produkcji opon pneumatycznych znamiennie tym, że osnowa (1) wykonana jest z kilku warstw tkaniny kordowej o skrzyżowanym układzie nitek tworzących kąt $\alpha = 20^\circ$ do 65° z poprzecznym przekrojem opony, na którą nałożony jest podkład (2) wykonany z kilku warstw z tkaniny o skrzyżowanym układzie nitek tworzących kąt $(3 = 60^\circ$ do 80° z poprzecznym przekrojem.

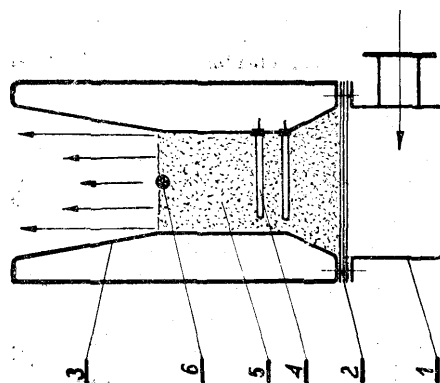
39b³

(P. 138162)

14.01.1970.

Instytut Przemysłu Gumowego, Warszawa, (Jan Pieniążek, Robert Gaczyński, Tadeusz Skórka, Zygmunt Fedyk, Roman Cieślak, Jerzy Olszewski, Leszek Pabiś, Ryszard Galiński, Stanisław Żaczek).

Wanna pozioma do wulkanizacji ciąglej profili wytłaczanych w złożu fluidalnym znamiennie tym, że przegrodę pomiędzy komorą (1) doprowadzającą gaz lub parę, a warstwą sfluidyzowaną (5) sporządza się z jednej lub kilku warstw tkaniny (2), wykonanej z włókien metalowych lub mineralnych.

39b³

(P. 139014)

25.02.1970.

Instytut Przemysłu Gumowego, Warszawa, (Wiesław Szurek, Ryszard Chruścielewski, Tadeusz Stefanowski).

Metoda łączenia gumowych wykładzin antykorozyjnych z metalami lub innymi tworzywami znamiennie

tym, że łączenie to odbywa się przy użyciu kleju z chlorokauczuku oraz pośredniej warstwy kleju na kauczuku chloroprenowym, umożliwiającym łączenie gumy z różnych typów kauczuków z metalami i innymi tworzywami metodą bez stosowania ciśnienia (docisku).

39b³

(P. 146888)

15.03.1971.

Zakłady Gumowe Górnictwa, Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, Polska, (Józef Tacikowski, Janusz Jagodziński, Jarosław Gouzy, Edward Ładka).

Mieszanka do łączenia gumy z włóknami syntetycznymi składająca się z mieszaniny kauczuku, zmiekczaczy, tlenków metali, napelniaaczy, przyspieszacza, siarki i sześciometylenoczeroaminy znamienna tym, że zawiera dodatek mieszaniny lotnego popiołu, metaaminofenolu i mazutu.

39b⁴

(P. 130273)

27.11.1963.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej Blachownia Śląska, (Maria Nowakowska, Marzenna Rybczyk, Edward Grzywa, Tadeusz Wojnarowski, Danuta Czechowicz).

Sposób wytwarzania kopolimerów etylenu typu jonimerów znamienny tym, że etylen poddaje się polimeryzacji z solą potasową lub sodową kwasu akrylowego lub metakrylowego lub z estrami tych kwasów w rozpuszczalniku organicznym w obecności kompleksu katalitycznego wytworzonego z dwuetylochlooroglinu i czterochloru tytanu lub tytanianu czterobutyłowego lub tlenochloru wanadu przy stosunku molowym dwuetylochlooroglinu do drugiego komponenta większym od 2, i stężeniu dwu etylochlooroglinu w rozpuszczalniku 0,1% wagowych, przy czym proces polimeryzacji prowadzi się pod ciśnieniem 1 do 10 atmosfer, w temperaturze -20 do +60°C, metodą periodyczną lub ciągłą.

39b⁴

(P. 144631)

25.11.1970.

Pierwszeństwo: 26.11.1969, 3.03.1970 - Japonia Showa Denko Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia, (Isamu Yamazaki, Yoichi Toyama, Kiwami Hirota, Hisashi Tadeuchi).

Sposób obróbki trójschloru tytanu, znamienny tym, że rozdrabnia się trójschlor tytanu podczas zetknięcia lub po zetknięciu ze związkiem będącym (A) tlenkiem alkilenu, (B) związkiem organicznym posiadającym co najmniej jedną alkaliczną lub fenolową grupę hydroksylową lub (C) laktonem.

39b⁴

(P. 144769)

3.12.1970.

Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Organicznego „Rokita”, Brzeg Dolny, (Zdzisław Marszał, Stanisław Marszałek, Kazimierz Stelmazyk, Liliana Stasiak, Tadeusz Łatkowski).

Sposób wytwarzania żywicy do klejenia osnów z włókien hydrofilowych lub hydrofobowych, szczególnie przeznaczonych do tkania na krosnach hydraulicznych, przez kopolimeryzację perelkową w temperaturze 30—95°C komonomerów zawieszonych w wodzie z dodatkiem soli mineralnej i koloidu ochronnego, w obecności 2,2' azoizobutyronitrylu jako katalizatora i merkaptanu alkilowego jako regulatora polimeryzacji, znamienny tym, że jako komonomery stosuje się kwas metakrylowy, akrylan etylowy i metakrylan metylowy.

39b⁴

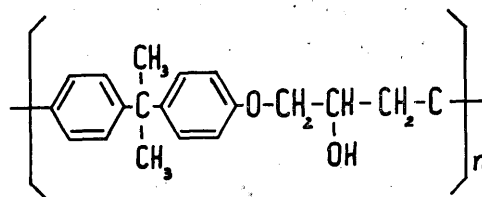
(P. 144781)

3.12.1970.

Zakłady Chemiczne „Pronit” im. Bohaterów Stuzianek, Pionki, (Piotr Penczek, Tadeusz Szczepanowski, Stanisław Płocharski).

Sposób wytwarzania plastyfikatów z polichloru winylu, zmiekczaczy i innych dodatków, znamienny tym,

że do składników plastyfikatu dodaje się polihydroksyeter o wzorze ogólnym jak na rys. 1, w którym n wynosi od 50—350, a najkorzystniej od 80—200, w ilości od 0,1 do 10 części wagowych, a najkorzystniej od 0,4—2 części wagowych na 100 części wagowych pozostałych składników plastyfikatu.

39b⁴

(P. 144782)

3.12.1970.

Zakłady Chemiczne „Pronit” im. Bohaterów Stuzianek, Pionki, (Piotr Penczek, Tadeusz Szczepanowski, Stanisław Płocharski).

Sposób wytwarzania masy do prasowania tłocznego z kopolimerów chloru i octanu winylu, zawierających 7—15% octanu winylu, stabilizatorów i pigmentów przez walcowanie lub wytłaczanie w temperaturze 100—180°C, znamienny tym, że do kopolimeru chloru i octanu winylu z dodatkiem pozostałych składników dodaje się przez walcowanie lub wytłaczanie mikro nizowany polietylen wysokociśnieniowy w ilości od 0,1 do 8 części wagowych a najkorzystniej od 0,3 do 1,5 części wagowych na 100 części wagowych kopolimeru.

39b⁴

(P. 144859)

8.12.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim (Karol Mitoraj, Eugeniusz Motysia, Romuald Truszczyński, Kazimierz Miłoś, Jan Krzanowski).

Sposób wytwarzania polimerów i kopolimerów estrów kwasu metakrylowego i akrylowego metodą suspensyjną, w obecności rodnikowych inicjatorów polimeryzacji i fosforanu wapnia jako środka stabilizującego suspensję, znamienny tym, że zawiesinę wodną fosforanu wapnia, otrzymaną działaniem wodnego roztworu soli wapnia na wodny roztwór soli kwasu fosforowego, modyfikuje się niewielkimi ilościami soli sodowej lub korzystniej soli amonowej kwasu metakrylowego lub polimetakrylowego i do tak przygotowanej mieszaniny wprowadza się odpowiedni monomer lub mieszaninę monomerów wraz z rozpuszczonymi w nich inicjatorami oraz innymi dodatkami i całość poddaje się procesowi polimeryzacji, utrzymując odpowiednie pH dyspersji.

39b⁴

(P. 144911)

11.12.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Karol Mitoraj, Emil Pałacz, Tadeusz Czerpiński, Maksymilian Durak, Franciszek Maj, Ignacy Walewski, Anna Wolniewicz).

Sposób przygotowania koloidu ochronnego do suspensyjnej polimeryzacji lub kopolimeryzacji styrenu, stanowiącego świeżo strącony fosforan, wapnia, znamienny tym, że wytrącanie fosforanu wapnia, działaniem rozpuszczalnej w wodzie soli wapnia na wodny roztwór fosforanu trójsodowego, prowadzi się w obecności soli sodowej kopolimeru styrenu z kwasem maleinowym, użytej w ilości do 10% w stosunku do wytrąconego fosforanu wapnia.

39b⁴

(P. 146153)

24.04.1971.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska, (Hanna Maciejewska, Jan Pielichowski, Maria Nowakowska, Henryk Szweczyk).

Sposób wytwarzania kauczukopodobnych i nienasyconych kopolimerów -olefin z niesprzężonymi diena-

mi w obecności katalizatorów anionowo-koordynacyjnych znamienny tym, że jako składnik dienowy stosuje się mieszaninę niesprężonych cyklicznych dienów lub ich izomerów otrzymanych w reakcji kondensacji cyklopentadienu z butadienem lub izoprenem.

39b⁴ (P. 147990) 5.05.1971.

Pierwszeństwo: 7.05.1970 - Japonia

Scinetsu Chemical Company, Tokio, Japonia, (Shunichi Koyanagi, Shigenobu Tajima, Kazuhiko Kusimoto, Yoshitaka Kiri).

Sposób suspensyjnej polimeryzacji chlorku winylu lub mieszaniny monomerów winylowych, zawierającej głównie chlorek winylu, w środowisku wodnym zawierającym jeden lub wiele czynników tworzących zawieszinę i jeden lub wiele katalizatorów rozpuszczalnych w wodzie, znamienny tym, że przed rozpoczęciem polimeryzacji nanosi się na ścianki wewnętrzne polimeryzatora i na mieszadło i/lub skraplacz, stykające się z monomerem lub monomerami winylowymi, jednolite pokrycie co najmniej 0,001 g/m² związków wybranych z grupy zawierającej organiczne związki polarne, do których należą związki organiczne zawierające atomy azotu, związki organiczne zawierające atomy siarki, chinony, ketony, aldehydy, alkohole zawierające co najmniej sześć atomów węgla, barwniki organiczne zawierające barwniki chinonowe, barwniki ftalocjaninowe, barwniki azowe, azynowe, oksazynowe, azometynowe, tiazynowe, barwniki nitrowe, nitrozowe i czerni anilinową oraz pigmenty nieorganiczne i ich mieszaniny.

39b⁴ (P. 148812) 15.06.1971.

Pierwszeństwo: 15.06.1970, 13.07.1970, 17.07.1970 - Japonia

Mitsui Petrochemical Industries, Limited, Tokio, Japonia, (Shigeru Wada, Hidesaburo Oi, Norio Matsuzawa, Hiroshi Nishimura, Juntaro Sasaki).

Sposób wytwarzania polimerów α -olefin na drodze polimeryzacji lub kopolimeryzacji α -olefin w obecności katalizatora, znamienny tym, że proces prowadzi się w obecności katalizatora złożonego, który oprócz organicznego związku glinu (składnik B) zawiera drugi składnik (składnik A) w postaci preparatu tróchloru tytanu uzyskanego przez (a) rozdrabnianie tróchloru tytanu otrzymanego przez redukcję czterochloru tytanu za pomocą wodoru, krzemu, metalicznego tytanu lub metalicznego glinu, w obecności metalicznego tróhalogenku, takiego jak tróhalogenek glinu lub tróhalogenek antymonu, aż do chwili, gdy analiza nie wykazuje obecności tego tróhalogenku w rozdrabnianym preparacie i (b) przez zekstrahowanie otrzymanego preparatu obojętnym rozpuszczalnikiem organicznym w postaci (1) aromatycznego lub alifatycznego węglowodoru, ewentualnie chlorowcowanego, węglowodoru alicyklicznego lub dwusiarczku węgla, a następnie (c) oddzielnie wyekstrahowanego preparatu tróchloru tytanu od rozpuszczalnika.

39b⁴ (P. 148813) 15.06.1971.

Pierwszeństwo: 15.06.1970, 17.07.1970 - Japonia Mitsui Petrochemical Industries, Ltd, Tokio, Japonia, (Shigeru Wado, Hidesaburo Oi, Norio Matsuzawa, Hiroshi Nishimura, Juntaro Sasaki).

Sposób wytwarzania polimerów α -olefin na drodze polimeryzacji lub kopolimeryzacji α -olefin w obecności katalizatora, znamienny tym, że stosuje się katalizator, który oprócz organicznego związku glinu (składnik B) zawiera preparat tróchloru tytanu (składnik A) otrzymany przez rozdrabnianie tróchloru tytanu zawierającego glin i otrzymanego przez redukcję czterochloru tytanu metalicznym glinem, przy czym proces rozdrabniania prowadzi się bez użycia rozpuszczalnika do chwili, gdy dyfrakcyjna analiza rentgenowska nie wykryje już w rozdrobnionym produkcie

kryształów a lub v tróchloru tytanu, po czym rozdrobniony produkt ekstrahuje się mieszaniną rozpuszczalników, które zawiera (1) węglowodór aromatyczny, alifatyczny lub alicykliczny, ewentualnie chlorowcowany, albo dwusiarczek węgla i (2i) organiczny związek zawierający tlen, taki jak eter alifatyczny lub aromatyczny, ester kwasu karboksylowego, alkohol, aldehyd, kwas karboksylowy, halogenek kwasu karboksylowego lub keton, (2ii) organiczny związek zawierający azot, taki jak heterocykliczny związek azotowy, alifatyczny lub aromatyczny amina drugorzędowa lub trzeciorzędowa, aromatyczny nityl, aromatyczny izocyjanian lub aromatyczny związek azowy, albo (2iii) organiczny związek zawierający krzem, taki jak czterowęglowodorosilan, organowodorosilan, organochlorowcosilan, alkoksylsilan, aryloksylsilan, karboksylansilanolu, siloksan o prostym łańcuchu, cykliczny polisiloksan, aminosilan, silazan lub izocyjanian silanu, po czym wyekstrahowany preparat tróchloru tytanu oddziela się od mieszaniny rozpuszczalników.

39b⁴ (P. 148831) 16.06.1971.

Pierwszeństwo: 18.06.1970, 8ao.1970 - Luksemburg Solvay et Cie, Bruksela, Belgia (Luigi Reginato, Charles Bienfait, Jacques Stevens).

Sposób niskociśnieniowej polimeryzacji i kopolimeryzacji α -olefin znamienny tym, że proces prowadzi się w obecności katalizatora, w skład którego wchodzi organiczny związek metalu grupy Ib, IIa, IIb, IIIb lub IVb układu okresowego pierwiastków oraz produkt reakcji aktywowanego tlenku glinu ze związkiem chlorowcowym metalu grupy IVa, Va, VIa układu okresowego pierwiastków.

39b⁴ (P. 144866) 8.12.1970.

Pierwszeństwo: 9.12.1969 - Francja

Ethylene plastique SA., Courbevoie, Francja, (Bernard Lambert, Adrien Nicco).

Sposób wytwarzania mieszanin poliolefinowych ulegających barwieniu, znamienny tym, że miesza się co najmniej jedną poliolefinę z kopolimerem statystycznym etyleny i bezwodnika melainowego o wskaźniku płynności 1—1000, korzystnie 1—100, w ilości 2—15% wagowych w stosunku do poliolefin, w taki sposób, aby wytworzona mieszanina zawierała 0,1—1,5% wagowych, korzystnie 0,5—1% wagowych grup wywodzących się z bezwodnika maleinowego skopolimerizowanego z etylenem.

39b⁵ (P. 144623) 25.11.1970.

Politechnika Wrocławska Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych, Wrocław, (Ryszard Tadeusz Sikorski, Przemysław Mastalerz).

Sposób wytwarzania poliestrów fosforoorganicznych, znamienny tym, że w stadium pierwszym dwustadialnej syntezy 1 mol kwasu organodwufosfinowego, najkorzystniej etyleno-/P,P'-dwuhekzydofosfinowego lub polimetyleno-/P,P'-dwufenyldofosfinowego, reaguje się z 2 molami epichlorohydryny gliceryny w temperaturze 80—250°C, korzystnie 170°C, przez 10—24 godzin, korzystnie 12 godzin, a otrzymany półprodukt w stadium drugim reaguje się z 2 molami bezwodnika kwasu melainowego w temperaturze 100—250°C, korzystnie 180°C, przez 4—12 godzin, korzystnie 6 godzin aż do uzyskania przejrzystej i jednorodnej żywic.

39b⁵ (P. 144624) 25.11.1970.

Politechnika Wrocławska Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych, Wrocław, (Ryszard Tadeusz Sikorski, Anna Stepień).

Sposób wytwarzania nienasyconych chlorowcopoliestrów, znamienny tym, że bezwodnik kwasu maleinowego, glikol propylenowy, epichlorohydrynę gliceryny

i kwas sześciocloroendometylenoczetrowodoroftalowy w proporcjach molowych jak 2:1:4:2 reaguje się w trzech temperaturach, a mianowicie początkowo w temperaturze 110—150°C, korzystnie 140°C, przez 1,5—5 godzin, korzystnie 2 godziny, następnie w temperaturze 150—170°C, korzystnie 160°C, przez 1,5-5 godzin, korzystnie 2 godziny, i ostatecznie w temperaturze 170—190°C, korzystnie 180°C, przez 1-8 godzin, korzystnie 4 godziny, przy czym reakcję prowadzi się aż do uzyskania liczby kwasowej 40—70 mg KOH/lg żywicy, korzystnie 69 mg KOH/lg żywicy.

39b⁵ (P. 144761) 2.12.1970.

Pierwszeństwo: 3.12.1969, 8.01.1970.
30.01.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania barwnych kształtek z wysoko spoliaraeryzowanych, całkowicie syntetycznych żywic, znamienny tym, że nie rozpuszczalne w wodzie, hydrofobowe, wysoko spolimeryzowane całkowicie syntetyczne żywice, w formie stałej, zwłaszcza jako granulaty lub proszek, w mieszaninie hydrofilowego organofilowego rozpuszczalnika, które rozpuszczają się w sobie tylko z ograniczeniem, poddaje się działaniu barwników, których rozpuszczalność w części organofilowej układu dwufazowego jest większa niż w hydrofilowej, rozpuszczalnik usuwa się, żywicę sztuczną suszy i formuje z odlewu albo rozpuszczalnika, ewentualnie z dodatkiem nie poddanej obróbce wysoko spolimeryzowanej j, całkowicie syntetycznej żywicy.

39b⁵ (P. 146011) 4.02.1971.

Pierwszeństwo: 6.02.1970 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

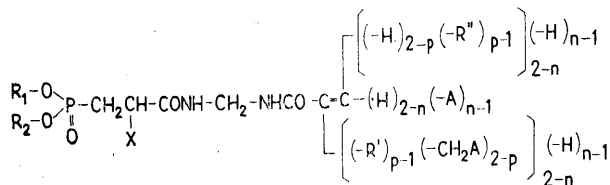
Sposób wytwarzania trwałych preparatów z rozpuszczalnych lub dających się dyspergować w wodzie produktów reakcji związków epoksydowych, amin szeregu tłuszczowego i zasadowych poliamidów, znamienny tym, że stanowiący pierwszy reagent produkt reakcji co najmniej jednego związku epoksydowego zawierającego w cząsteczce co najmniej dwie grupy epoksydowe i co najmniej jednej wyższej aminy szeregu tłuszczowego, w którym to produkcie stosunek równoważnikowy grup epoksydowych do grup aminowych wynosi 1:0,1 do 1:0,85, poddaje się ze stanowiącym drugi reagent zasadowym poliamidem, otrzymanym drogą kondensacji polimerycznych nienasyconych kwasów tłuszczowych i polialkilenopoliamin, reakcji w obecności rozpuszczalnika organicznego w temperaturze do 95°C, przy czym stosunek równoważnikowy grup epoksydowych pierwszego reagentu do grup aminowych drugiego reagentu wynosi 1:1 do 1:6, po czym przez dodanie kwasów najpóźniej po zakończeniu reakcji zakwasza się mieszaninę reakcyjną tak, że jej próbka po dodaniu wody wykazuje odczyn o wartości pH = 2—8.

39b⁵ (P. 146115) 9.02.1971.

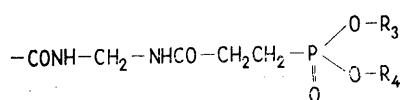
Pierwszeństwo: 11.02.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób nadawania ognioodporności piankom lub powłokom poliuretanowym znamienny tym, że wprowadza

Wzór 1

Wzór 2

dza się do nich związek fosforowy o wzorze 1, w którym symbol A oznacza grupę o wzorze 2, grupę, —CO OH, —CONH₂ lub —CONHCH₂OR'', symbol R oznacza rodnik alkiilowy o 1—18 atomach węgla lub rodnik chlorowcoalkilowy o 1—4 atomach węgla, albo rodnik cykloalkilowy lub arylowy, symbole R' i R'' oznaczają atomy wodoru lub rodnik alkiilowy o 1—4 atomach węgla a symbole n i p oznaczają liczbę 1 lub 2.

39b (P. 146244) 15.02.1971.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, (Jan Lichota, Arkadiusz Kuczyński, Janusz Montwiłł).

Sposób wytwarzania wodorozpuszczalnych żywic fenolowych przez ogrzewanie fenoli z formaldehydem w obecności katalizatorów organicznych znamienny tym, że dla uzyskania żywicy wodorozpuszczalnej o mieszalności wodnej powyżej 1 i wykazującej jednocześnie czas żelowania w 150°C poniżej 4 minut, należy mieszaninę reakcyjną składającą się z fenoli oraz formaldehydu wziętych w stosunku molowym od 1,5 do 3 moli formaldehydu na 1 mol fenoli, w obecności katalizatora organicznego, a najkorzystniej trzeciorzędowej aminy alifatycznej wziętej w ilości od 0,02 do 0,2 mola - a najkorzystniej od 0,05 do 0,1 mola na 1 mol fenoli; ogrzewać pod chłodnicą zwrotną tak, aby temperatura wzrastała z szybkością od 0,5° do 2°C a najkorzystniej o 1°C na minutę, do temperatury od 60° do 100°C a najkorzystniej do 70°C, i utrzymuje w tej temperaturze przez czas od 1 do 4 godzin a najkorzystniej 3 godziny. Następnie chłodzi się rozpuszczalną w wodzie produkt kondensacji do temperatury od 20° do 50°C a najkorzystniej do 40°C tak aby, temperatura masy obniżała się o 0,5° do 2°C, a najkorzystniej o 1°C na minutę.

39b⁵ (P. 147883) 30.04.1971.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Henryk Staniak).

Sposób wytwarzania kompozycji z żywic epoksydowych utwardzanych na gorąco za pomocą bezwodników kwasowych, oraz żywic fenolowo-formaldehadowych, w szczególnym przypadku uelastycznionych poliesterami lub poliglikolami kompozycji z żywic epoksydowych i żywic fenolowo-formaldehadowych oraz żywic epoksydowych z utwardzaczami bezwodnikowymi, znamienny tym, że jako przyspieszacze utwardzania stosuje się sole amin trzeciorzędowych i kwasów żywicznych kalafonii.

39b (P. 147905) 3.05.1971.

Centralny Ośrodek Badańczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopalni „Separator” Przedsiębiorstwo Państwowe, Katowice, (Andrzej Tobiczky, Joanna Zajackowska).

Sposób otrzymywania środka intensyfikującego rozdział składników układów dwufazowych na bazie środków flokulacyjnych znamienny tym, że do wodnego roztworu akryloamidu dodaje się przed użyciem znanych inicjatorów polimeryzacji, tlenków lub wodorotlenków metali ziem alkalicznych, najkorzystniej Ca (OH)₂ w ilości 5—300% w odniesieniu do monomeru.

39b⁵ (P. 147916) 3.05.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Mieczysław Maciejewski, Krystyna Łoś, Marianna Adamowicz, Barbara Kot-Wierzbowska).

Sposób utwardzania żywic kondensacyjnych wobec katalizatorów kwasowych znamienny tym, że do żywicy kondensacyjnych zawierających katalizatory kwasowe dodaje się preparaty alkaliczne będące tlenkami lub wodorotlenkami lub węglanami metali w postaci sproszkowanej otoczonymi powłokami z polimerów rozpuszczalnych w wodzie lub otoczonymi polimerami nieroz-

puszczalnymi w wodzie, w roztworze rozpuszczalników organicznych.

39b⁵ (P. 148269) 20.05.1971.

Pierwszeństwo: 22.05.1970 - Francja

Ugine Kuhlmann, Paryż, Francja, (Paul Georges Louis Arbaud, Julian Luna de Prada).

Sposób wytwarzania roztworów poliuretanów w rozpuszczalnikach organicznych nadających się do otrzymywania lakierów, znamienny tym, że dla rozcieńczenia polimerów wstępnych stosuje się mieszaniny zawierające rozpuszczalniki organiczne pozbawione grup hydroksy oraz związki azotowe o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym n może przyjmować wartość 0 lub 1, X oznacza rodnik arylenowy, R R_2 oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe, cykloalkilowe lub arylo we lub gdy n jest równe 0, to tworzą one pierścień heterocykliczny wraz z atomem azotu, do którego są przyłączone.

39b⁵ (P. 148349) 25.05.1971.

Pierwszeństwo: 26.05.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób kapsułkowania substancji rozpuszczonych w cieczy za pomocą środków powierzchniowo czynnych, znamienny tym, że substancję poddawaną kapsułkowaniu dysperguje się w obecności reaktywnego środka powierzchniowo czynnego, zdolnego do wytwarzania związku nierozpuszczalnego w użytym rozpuszczalniku, po czym w otrzymanej dyspersji reaktywny środek powierzchniowo czynny przeprowadza się nieodwracalnie w stan nierozpuszczalny i otrzymaną pierwotną zawiesinę kapsulek poddaje reakcji z roztworem produktu wstępnej kondensacji aminoplastów o niewielkiej aktywności powierzchniowej, a następnie ten produkt kondensacji przeprowadza się nieodwracalnie w stan nierozpuszczalny, tworząc w zawieszynie wtórną zawiesinę kapsulek o wzmocnionych ściankach.

39b⁵ (P. 148635) 1.06.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 53844

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa, (Zofia Kłosowska-Wońkowicz, Ryszard Ostysz, Franciszek Pancirsch, Piotr Penczek, Zofia Piotrowska).

Sposób wytwarzania średnicząsteczkowych poliestrów tereftalowych z wielkocząsteczkowego politereftalanu etylenu i alkoholu trójwodorotlenowego przez ogrzewanie wielkocząsteczkowego politereftalanu etylenu z glikolem do uzyskania jednorodnego roztworu, dodanie alkoholu trójwodorotlenowego i katalizatora estryfikacji i ogrzewanie z oddestylowaniem glikolu do uzyskania punktu mięknięcia produktu 60—140°C według patentu nr 53844, znamienny tym, że mieszaninę reakcyjną po zakończeniu ogrzewania wielkocząsteczkowego politereftalanu etylenu z glikolem, w szczególnym przypadku po dodaniu alkoholu trójwodorotlenowego i wymieszaniu, filtruje się lub odwirowuje w temperaturze 60—240°C w celu usunięcia zanieczyszczeń mechanicznych.

39b⁵ (P. 152948) 17.01.1972.

Pierwszeństwo: 18.01.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Rütgerswerke Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF, (Jaafar Omran, Heinz-Gerhard Franck, Maximilian Zander).

Sposób wytwarzania tworzyw piankowych wytrzymałych na ściskanie, o wysokiej termostabilności, z mieszanin mas bitumicznych i nowolaków przez jednoczesne spienianie spowodowane przez gazy uwalniające się podczas procesu utwardzania lub przez doda-

ne środki porotwórcze i utwardzenie, znamienny tym, że stosuje się nowolaki zmodyfikowane, które wytwarzają się z fenoli, karbozolu i formaldehydu.

39b⁵ (P. 153397) 8.02.1972.

Pierwszeństwo: 11.02.1971 - Szwajcaria

Inventa A G für Forschung und Patentverwertung, Zurich, Szwajcaria. (Jurgen Günter, Siegfried Schaaf).

Sposób wytwarzania kształtek z poliamidów lub kopoliamidów na drodze anionowej polimeryzacji laktamów w formach wirujących, znamienny tym, że laktam lub mieszaninę laktamów, wprowadzając niezbędne dla polimeryzacji dodatki, takie jak katalizator i kokatalizator, w oddzielnych, zgrzewanych opakowaniach foliowych rozpuszczających się w stopionym laktamie w temperaturze powyżej 100°C, dawkuje się w postaci stałej lub ciekłej do form i polimeryzuje na drodze ogrzewania w temperaturze polimeryzacji, przy czym katalizator i kokatalizator zaczynają działać tuż przed osiągnięciem odpowiedniej temperatury polimeryzacji.

39b⁵ (P. 153399) 9.02.1972.

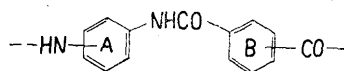
Pierwszeństwo: 11.02. 1971 - Szwajcaria

Inventa AG für Forschung und Patentverwertung, Zurich, Zurich, Szwajcaria.

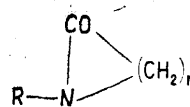
Sposób wytwarzania ukształtowanych wyrobów jak włókien, folii itp., zawierający co najmniej 50% moliowych poliamidów, składających się z powtarzających się jednostek strukturalnych o wzorze 1, w którym symbole Ar^1 i Ar^2 oznaczają takie same lub różne dwuwartościowe reszty aromatyczne, przy czym w resztach tych wiązania wydłużające łańcuch nie znajdują się przy sąsiednich atomach węgla pierścienia aromatycznego lub układu pierścieniowego, przez wytłaczanie roztworów tych poliamidów w odpowiednich rozpuszczalnikach mieszających się z wodą, do kąpieli koagulującej, znamienny tym, że jako kąpiel koagulującą stosuje się roztwór wodny, zawierający co najmniej 20% wagowych chlorku wapniowego i ewentualnie do 50% wagowych rozpuszczalnika, użytego do rozpuszczenia poliamidu.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

39b⁵ (P. 134099) 9.06.1969.

Zakłady Sucheje Destylacji Drewna w Hajnówce, Hajnówka, (Low Kuczkin, Borys Buszko).

Sposób produkcji zmiękczacza smołowego drogą zastosowania smoły osadowej liściastej znamienny tym, że wprowadza się do niej dodatkowo pozostałość podestylacyjną oleju talowego.

39c (P. 146155) 11.02.1971.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, (Zbigniew Brojer, Jerzy Sas, Andrzej Lisiecki, Piotr Penczek, Ryszard Klimont, Blandyna Kielska, Ryszard Jaworek).

Sposób wytwarzania żywicy epoksyestrowych przez reakcję żywicy epoksydowych z kwasami tłuszczowymi, kwasami żywicznymi lub ich mieszaninami, znamienny tym, że reakcji poddaje się żywicę epoksydową zawierającą chlorek sodowy, pozostały w żywicy uzyskanej w postaci nie oczyszczonych perełek przez polikondensację w środowisku wodno-alkalicznym zawierającym rozpuszczony w wodzie koloid ochronny.

40a (P. 144617) 25.11.1970.

Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice, (Stanisław Zaczekowski, Janusz Lisowski, Ryszard Sojka, Zbigniew Pachon, Kazimierz Skolimowski).

Sposób przerobu koncentratów miedziowych na kamień miedziowy zawierający powyżej 55% wagowych miedzi znamienny tym, że żużel sodowy o zawartości od 6 do 16% wagowych tlenku sodowego, powstający przy odzysku ołowiu z pyłów z pieców szybowych i konwertorów do produkcji miedzi kruszy się, następnie rozsiewa na frakcję o ziarnistości powyżej 20 mm i frakcję o ziarnistości poniżej 20 mm, po czym frakcję o ziarnistości poniżej 20 mm rozdrabnia się do ziarnistości poniżej 5 mm, łączy z drobnodziarnistym koncentratem miedziowym oraz pyłami zwrotnymi z pieca szybowego i zbryla, a frakcję o ziarnistości 20—100 mm w ilości od 0,3 do 2,0% wagowych w stosunku do ilości koncentratu miedziowego wraz ze zbrylonym koncentratem miedzi, koksem w ilości 5—15% wagowych i kawałkowym żużlem konwertorowym wprowadza się do pieca szybowego i poddaje topieniu, uzyskując kamień miedziowy.

40a (P. 145871) 29.01.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica Instytut Metalurgii Metali Nieżelaznych, Kraków, (Henryk Fik, Władysław Ptak, Maksymilian Sukienik, Jan Mądry).

Sposób ograniczenia ilości arsenu obiegowego w piecu szybowym do jednoczesnej produkcji cynku i ołowiu, znamienny tym, że zgazy zwrotne przed zawroceniem ich do pieca szybowego nawilża się i podgrzewa w temperaturze do 907°C.

40a (P. 146222) 13.02.1971.

Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych „Hutmen” Przedsiębiorstwo Państwowe, Wrocław, (Władysław Owsiany, Józef Dróżdż, Józef Szymański, Tadeusz Nesterowicz, Augustyn Wowra).

Sposób odzyskiwania metali, zwłaszcza miedzi oraz jej stopów ze złomu miedzi i jej stopów oraz z odpadów metalurgicznych w piecu szybowym przez przetapianie i redukcję tych materiałów w piecu szybowym następnie świeżenie miedzi uzyskanej w piecu szybowym w konwertorach lub wytapianie miedzi wtórnej bezpośrednio w konwertorach ze złomów miedzi i jej stopów, znamienny tym, że pyły miedzionośne o wilgotności poniżej 10% wagowych H_2 zawierające miedź w ilości co najmniej 15% wagowych Cu lub nieco poniżej tej granicy odzyskane w przewodach kolektorowych z gazów i spalin wydobywających się z pieca szybowego, przerabiającego złom miedzi, jej stopy albo miedzionośne odpady metalurgiczne lub z konwertora wytwarzającego wtórną miedź lub wtórne stopy miedzi, skrapla się lepiszczem najkorzystniej ługiem posulfitowym lub wodą wapienną przy zachowaniu wilgotności całego materiału do 30% wagowych H_2O , po czym wraz z lepiszczem cały materiał miesza się i ładuje oddzielnie porcjami do pieca szybowego po uprzednim załadunku koksu a następnie ładuje się do pieca szybowego żużel zwrotny z pieca szybowego wytwarzającego wtórną miedź oraz kamień wapienny i flu-

oryt, podczas gdy ciśnienie powietrza technologicznego kierowanego do pieca szybowego utrzymuje się co najmniej na poziomie 400 mm H_2 a proces redukcji tlenkowych związków metali w piecu szybowym prowadzi się w temperaturze do 1400°C, przy jednoczesnym niedopuszczeniu wychodzenia płomieni ponad załadowny wsad, przy czym uzyskany metal poddaje się rafinacji a żużel zawraca się do wsadu kierowanego na piec szybowy.

40a (P. 146224) 13.02.1971.

Zakład Przerobu Złomu Metali Nieżelaznych Przedsiębiorstwo Państwowe, Radzionków, (Józef Kłiś, Jan Chmielewski, Jan Kozioł, Michał Kurtys, Jan Jankowski).

Sposób przetopu złomu aluminium oraz jego stopów i odpadów aluminiowych oraz jego stopów pod ochronną warstwą w wannowym piecu płomienno albo obrotowym, składający się z operacji przygotowania wsadu, topienia metalicznych odpadów aluminium i jego stopów, usuwania zgarów aluminiowych i żelaza odstania płynnego metalu i odlewania płynnego metalu według patentu nr 61707, znamienny tym, że przetop złomu oraz metalicznych odpadów aluminium i jego stopów dokonuje się porcjami w temperaturze do 720°C pod warstwą ochronną o grubości 5 cm roztopionego karnalitu ($KCl \cdot MgCl_2 \cdot 6H_2O$) dodawanego w ilości do 6% wagowych w stosunku do wagi całego wsadu, po czym usuwa się z kąpieli żelaza oraz powstałe zgazy i popioły aluminiowe a następnie kieruje się do roztopionego metalu, kolejną porcję wsadu - złożonego najdogodniej w ilości 40% wagowych z drobnego złomu aluminiowego, w ilości 10% wagowych ze złomu samolotowego, w ilości 40% wagowych z linek i ślizgów aluminiowych o rdzeniu stalowym oraz 10% wagowych ze złomu aluminiowego kondensatorów elektrycznych i tub - oraz karnalit, przy czym najkorzystniej, gdy ilość stopionego karnalitu nasyczonego tlenkami aluminium i innych metali kierowana wraz ze wsadem do pieca średnio nie przekracza 50% wagowych w stosunku do całego karnalitu stosowanego jako warstwa ochronna.

40b (P. 154114) 16.03.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 144482)

Pierwszeństwo: 17.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Union Carbide Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Benjamin Wilson, Richard Joseph Mc Clincy, James Herbert Downing).

Sposób wytwarzania żelazokrzemu według patentu nr (P. 144482) o zawartości około 45—95% wagowych krzemu w łukowym piecu elektrycznym, znamienny tym, że tworzy się jednorodny aglomerat z mieszaniny ziarnistego węglowego środka redukcyjnego, ziarnistego surowca żelazowego i ziarnistej krzemionki, przy czym węglowy środek redukujący zawiera około 85—120% ilości węgla niezbędnej stechiometrycznie do redukcji krzemionki do krzemu przy czym ziarnistą krzemionką występuje w postaci drobnej i grubej frakcji, aglomerat ładuje się do pieca elektrycznego, ogrzewa przy pomocy co najmniej jednej elektrody zanurzonej w zaglomerowanym wsadzie, aby spowodować redukcję składników zaglomerowanego wsadu i uzyskuje się stopiony stop żelazokrzemowy zawierający około 45—95% wagowych krzemu, który następnie spuszcza się z pieca elektrycznego.

Wsad piecowy do wytwarzania żelazokrzemu w piecu elektrycznym o zawartości krzemu około 45—95%, znamienny tym, że składa się z zaglomerowanej jednorodnej mieszaniny ziarnistego węglowego środka redukującego, ziarnistego surowca żelazowego i ziarnistej krzemionki, przy czym zawartość węgla w węglowym środku redukującym wynosi około 85—120% ilości niezbędnej stechiometrycznie do redukcji krzemionki z wytworzeniem metalicznego krzemu i tlenku węgla, a ziarnista krzemionka stanowi drobną frakcję z grubą frakcją.

40b (P. 154900) 21.04.1972.
Pierwszeństwo: 23.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

USS Eengineers and Consultants, Inc., Pittsburg, Stany Zjednoczone Ameryki, (Lester Joseph Regitz).

Sposób wytwarzania blachy ze stali niskowęglowej zwłaszcza do układów magnetycznych. Tekst zgłoszenia umieszczono w klasie 18c na str. 56.

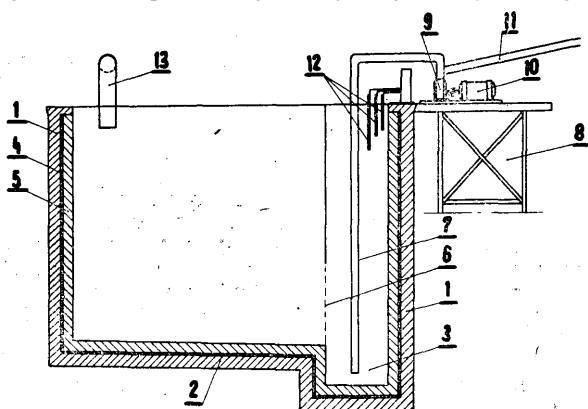
40c (P. 144618) 25.11.1970.
Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice, (Danuta Krupkova, Włodzimierz Woźniczko, Jan Kukas, Jerzy Krynicki).

Sposób regeneracji roztworu z elektrolizy cynku polegający na wycofywaniu z obiegu części tego roztworu zawierającego w 1 litrze od 90 do 150 gramów kwasu siarkowego, od 30 do 50 gramów cynku i od 15 do 25 gramów magnezu, znamienny tym, że roztwór ten poddaje się elektrodializie i stanowi on katolit, natomiast jako analit stosuje się wodny roztwór kwasu siarkowego o stężeniu od 5 do 200 gramów na litr, przy czym proces elektrodializy prowadzi się przy gęstości prądu od 100 do 2000 amperów na metr kwadratowy i temperaturze od 20 do 60°C.

40c (P. 145618) 15.01.1971.
Kombinat Górniczo-Hutniczy „Bolesław” Przedsiębiorstwo Państwowe, Bukowno k/Olkusza, (Włodzimierz Woźniczko, Jan Kukas, Jerzy Gerasimow, Zbigniew Jedliczka, Zbigniew Grabowski).

Sposób wytwarzania cynku z odpadów metalurgicznych metodą hydroelektrometalurgiczną, złożony z procesu ługowania odpadów metalurgicznych w roztworze kwasu siarkowego, oddzielenia nierozpuszczonej zawiesiny przez redymentację i filtrację, oczyszczania wodnych roztworów siarczanu cynkowego z zanieczyszczeń grupy żelaza oraz innych zanieczyszczeń, chłodzenie oczyszczonego roztworu oraz elektrolizy w wannach elektrolitycznych i stapianie katod cynkowych, znamienny tym, że odpady metalurgiczne w postaci wybrakowanej armatury pokrytej cynkiem, płyt albo brył cynku lub jego stopów oraz zgarów cynkowych, zawierających znaczną ilość cynku, zwłaszcza w postaci metalicznej, ładuje się na dno, najkorzystniej ługownika pokrytego kawałkami zużytych taśm gumowych lub rynny, a następnie w sposób ciągły lub okresowo kieruje się do ługownika zwrotny elektrolit kwaśny z elektrolizy cynku, zawierający od 80 do 200 g/l H_2SO_4 , który przepływa przez odpady metalurgiczne z szybkością od 15 do 30 m^3 na godzinę przy jednoczesnym utrzymaniu temperatury pulpy (roztworu) w temperaturze od 60 do 90°C, przy czym około 80% objętościowych odprowadzanego roztworu siarczanu cynkowego zawraca się ponownie do ługownika.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 w postaci zbiornika - ługownika - zbudowanego z betonowych ścian i dna, znamienny tym, że dno (2) ługownika zaopatrzone jest z jednej strony w zagłębienie (studzienkę) (3), która podobnie jak dno (2) i ściany (1) pokryta jest dwoma warstwami przekładki gumowej (4), do której z kolei przylega cegła kwasoodporna (5), podczas gdy na przedłużeniu wewnętrznej krawędzi wgłębienia (3) zamocowana jest przesłona (6) od dołu perforowana (dziurkowana) na około 1/3 swojej wysokości, przy czym ługownik w osi zagłębienia (3) posiada usytuowany przewód (7) odprowadzający powstały roztwór siarczanu cynkowego za pomocą pompy (9) sprzężonej z sondami (12) służącymi do automatycznej regulacji pracy pompy (9) oraz przy ścianie (1) naprzeciw usytuowanej ścianie (1) w której pobliżu zainstalowana jest przesłona (6) - przewód (13) doprowadzający roztwór kwasu siarkowego do ługownika.

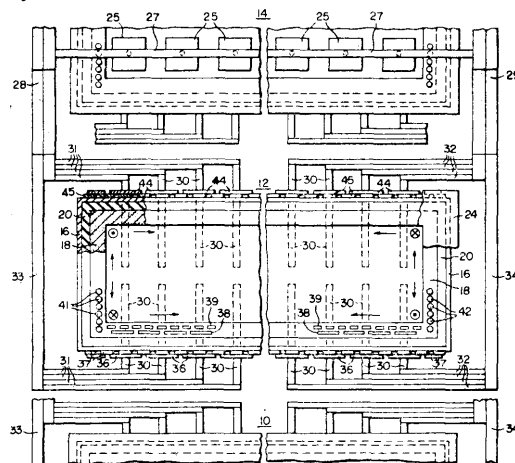

bienie (studzienkę) (3), która podobnie jak dno (2) i ściany (1) pokryta jest dwoma warstwami przekładki gumowej (4), do której z kolei przylega cegła kwasoodporna (5), podczas gdy na przedłużeniu wewnętrznej krawędzi wgłębienia (3) zamocowana jest przesłona (6) od dołu perforowana (dziurkowana) na około 1/3 swojej wysokości, przy czym ługownik w osi zagłębienia (3) posiada usytuowany przewód (7) odprowadzający powstały roztwór siarczanu cynkowego za pomocą pompy (9) sprzężonej z sondami (12) służącymi do automatycznej regulacji pracy pompy (9) oraz przy ścianie (1) naprzeciw usytuowanej ścianie (1) w której pobliżu zainstalowana jest przesłona (6) - przewód (13) doprowadzający roztwór kwasu siarkowego do ługownika.

40c (P. 154128) 17.03.1972.
Pierwszeństwo: 18.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Aluminium Company of America, Pittsburg, Stany Zjednoczone Ameryki, (Robert Frederick Robl, Wayne Junior Walker).

Komora elektrolizera do wytwarzania metalu lekkiego, zwłaszcza aluminium za pomocą elektrolizy, zaopatrzona w zewnętrzne szyny, które są źródłem strumienia magnetycznego zdolnego do wytwarzania wewnątrz komory składowej pola magnetycznego, znamienny tym, że ma podłużne magnetycznie rozdzielone elementy przewodzące strumień magnetyczny (36, 37, 38, 39, 41, 42, 44, 45) umieszczone między stopionym metalem w komorze (12) i zewnętrznymi szynami (31, 32, 33, 34) oraz tak rozmieszczone, że redukują lub eliminują co najmniej jedną ze składowych pola magnetycznego wewnątrz komory bez znacznego naruszenia innych składowych pola magnetycznego wewnątrz komory.

40d (P. 138957) 23.02.1970.

Zjednoczenie Przemysłu Wyróbów Metalowych, Kraków (Jerzy Binder, Karol Broda, Jan Dybczak, Leszek Godecki, Bogdan Hanzelko, Jacek Malczewski, Zygmunt Steininger).

Sposób wytwarzania części złącznych o podwyższonej wytrzymałości w grupie wytrzymałościowej 8G bez końcowej obróbki cieplnej, znamienny tym, że obróbkę cieplną wsadu o zawartości 0,20—0,28% węgla i 0,80—1,0% manganu przeprowadza się metodą przelotową z kręgu w piecach patentowniczych przy nagrzewaniu do temperatury 870—930°C i przy chłodzeniu w ołowiu lub soli w temperaturze 530—550°C lub w piecach do normalizowania przy nagrzewaniu do temperatury 950—1000°C z chłodzeniem w rurach powietrznych.

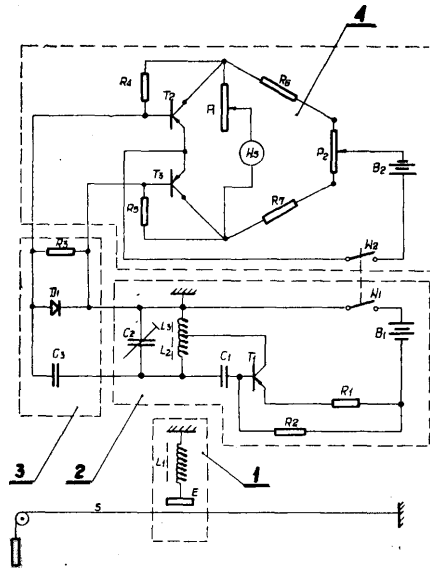
42b

(P. 146136)

10.02.1971.

Zakłady Mechaniczne „Ponar—Tarnów” - Tarnów, (Tadeusz Wachtl).

Elektronowy bezdotkowy czujnik do pomiaru prostoliniowości prowadnic obrabiarek, zwłaszcza łóż toka- rek i szlifierek, znamienny tym, że posiada jedną elektrodę pomiarową (E) połączoną bezpośrednio z końcówką uzwojenia (L_1), którego drugi koniec połączony jest z masą, tworząc z uziemioną struną (S) zamknięty obwód rezonansowy wtórny (1) sprzężony luźno z obwo- dem rezonansowym pierwotnym oscylatora (2).

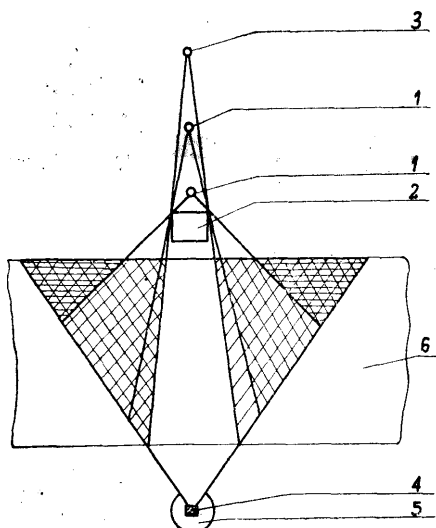
42e

(P. 145937)

1.02.1971.

Zjednoczone Zakłady Urządzeń Jądrowych „Polon”, Warszawa (Jerzy Kędziński, Krzysztof Żarnowiecki).

Układ do pomiaru masy przesuwającego się materiału zwłaszcza warstw grubszych metodą rozproszenia przy pomocy przenikliwego promieniowania zawierający źródło promieniowania, detektor promieniowania i przesłonę położoną między detektorem a źródłem niedopuszczającą do detektora promieniowania nierozproszonego, znamienny tym, że posiada co najmniej jeden dodatkowy detektor (1) leżący poza przesłoną (2), powyżej lub poniżej detektora głównego (3), rejestrujący część rozproszonego promieniowania, którego sygnał jest odpowiednio dodany do sygnału detektora głównego (3).

42h

(P. 148075)

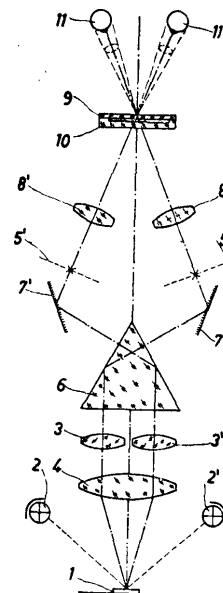
11.05.1971.

Pierwszeństwo: 13.05.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Carl-Zeiss Jena, Jena, NRD.

Sposób stereoskopowego odwzorowania przedmiotu przez projekcję obrazu na osłonę rozpraszającą, umożliwiający spostrzeganie obrazu stereoskopowego obiektu z tyłu osłony rozpraszającej gołym okiem, bez środków pomocniczych, znamienny tym, że osie obu bie- gów promieni odwzorowujących obiekt (1) przecinają się w płaszczyźnie osłony rozpraszającej (9), posiadającej mały kąt rozproszenia i wychwytyjacej oba obrazy pojedyncze, które patrząc od strony tylnej osłony rozpraszającej (9) dają obraz stereoskopowy, jeżeli z przodu lub z tyłu tej osłony przedsięwzięcie się środki (6, 7), które podporządkowują obraz ustalony przez prawy obiektyw (3) oku prawemu (11) obserwującego, a obraz ustalony przez lewy obiektyw (3') oku lewemu (11') i jeżeli przewidziana jest soczewka połowa (10), odwzorowująca niezbyt ostro źrenicę obiektywu w okolicy źrenicy oka, która wyświetla równomiernie pole obrazu, a kąt a przecinających się osi jest tak wymierzony, że obserwujący może dopasować przy obserwacji z bliska odległość obserwacji do swej odległości oka.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że w biegach promieni dwóch obiektywów (4, 3, 3') odwzorowujących stereoskopowo obiekt (1) jest tak umieszczony układ lusterek (6, 7) przemieniających obraz, że źrenica prawego obiektywu (3) jest podporządkowana prawemu oku (11), a źrenica lewego obiektywu (3') jest podporządkowana lewemu oku (11') obserwującego, natomiast osie odwzorowujących bie- gów promieni przecinają się na wspólnej płaszczyźnie, zawierającej osłonę rozpraszającą (9), posiadającą kąt połowiczny, przeważnie od 2 do 4°, przy czym w płaszczyźnie osłony rozpraszającej (9) lub w jej pobliżu jest umieszczona równolegle do niej soczewka połowa (10), odwzorowująca niezbyt ostro źrenice obiektywów w o- kolicy odpowiednich źrenic oka obserwującego.

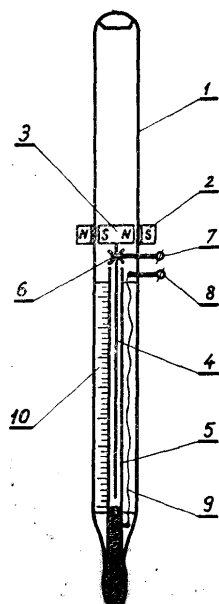
42i

(P. 148716)

8.06.1971.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Eugeniusz Grozik).

Termometr stykowy wyposażony w sterujący pręcik umieszczony w szklanej rurce i połączony z zaciskami prądowymi poprzez ruchomy styk i słupek rtęci znamienny tym, że sterujący pręcik (4) umocowany jest do stałego magnesu (3) umieszczonego wewnątrz szklanej rurki (1) na zewnątrz której umieszczony jest drugi stały magnes (2) połączony przez nakrętkę ze śrubą (11) wyposażony w pokrętnie koło (14).

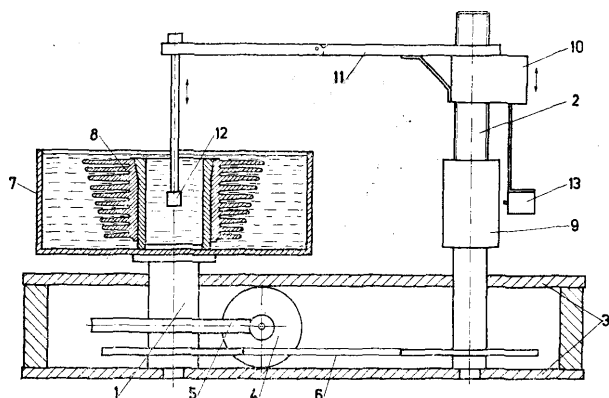
42k

(P. 146293)

17.02.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, (Julian Deputat, Zdzisław Pawłowski).

Ultradźwiękowe urządzenie do badania jakości połączenia tulei ze stopem ożebrowania alferowanych cylindrów silników spalinowych znamienne tym, że ma dwie, sprzężone ze sobą, obrotowe kolumny (1 i 2) osadzone w podstawie (3), z których jedna kolumna (1) napędzana silnikiem (4) zaopatrzona jest w naczynie (7) zamocowane do jej czoła, zaś na drugiej kolumnie (2) znajduje się bęben (9) rejestratora oraz pionowy suport (10) z wysięgnikiem (11) na końcu którego zamocowana jest głowica ultradźwiękowa (12), lub zespół głowic, a ponadto do pionowego suportu (10) przy-mocowany jest pisak (13) rejestratora.

42k

(P. 146992)

18.03.1971.

Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Gdynia, (Konstanty Cudny).

Sposób określania naprężeń granicznych w konstrukcjach wysoko naprężonych, znamienne jest tym, że do wyznaczenia naprężeń granicznych stosuje się pomiar twardości (znanymi metodami) materiału obciążonej konstrukcji i korzystając z poprzednio wykonanego wykresu zależności naprężeń granicznych od twardości (dla stopu użytego do wykonania konstrukcji) określa się naprężenie graniczne tzn. naprężenia jakie powstały w badanych miejscach konstrukcji podczas maksymalnych obciążeń.

42k

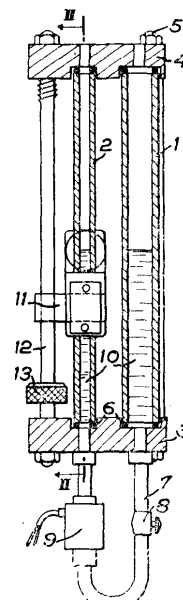
(P. 147085)

23.03.1971.

Pierwszeństwo: 24.06.1970 •- Francja

Societe Generale de Fonderie, Paryż, Francja, (Louis Saen).

Manometr różnicowy ukształtowany w postaci U-rurki wypełnionej cieczą manometryczną znamienne tym, że jedno z odgałęzień U-rurki ma przekrój znacznie mniejszy niż drugie odgałęzienie oraz tym, że zawiera element fotoelektryczny odczytujący nierównomierność wysokości w rurce o znacznie mniejszej średnicy.

421

(P. 144793)

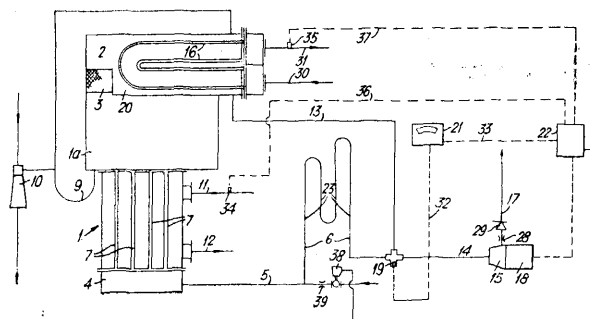
3.12.1970.

Pierwszeństwo: 4.12.1969 - Wielka Brytania

Weir Pumps Limited, Glasgow, Wielka Brytania, (Forrest Thompson Randell).

Sposób regulacji stężenia zanieczyszczeń cieczy, która ma być destylowana w zależności od temperatury panującej w obudowie destylarki, przy czym destylarka jest urządzeniem destylacyjnym zawierającym obudowę obejmującą zespół odparowania połączony z zespołem grzejącym dla cieczy, która ma być destylowana, zespół skraplający połączony z zespołem ochładzającym parę oraz zespół pompujący służący do wydobywania destylatu z komory skraplania, znamienne tym, że wyznacza się temperaturę wewnątrz obudowy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-5, znamienne tym, że zawiera czujniki (34) (35) temperatury, umieszczone w destylarce, wyposażone w elementy do wytwarzania sygnałów proporcjonalnych do mierzonej temperatury, przewód powrotny (6) umieszczony w obwodzie pompy (15) i połączony z zespołem odparowania (1), zespół sterujący (22) połączony z silnikiem (18) pompy oraz przewody łączące (36) (37) umieszczone między czujnikami temperatury (34) (35) a zespołem sterującym (22).

421 (P. 146100) 9.02.1971.

Instytut Zootechniki Zakład Doświadczalny im. Mieczysława Czaji, Grodziec Śląski, (Alfred Korzeniowski, Wiesław Wesołowski, Halina Korzeniowska).

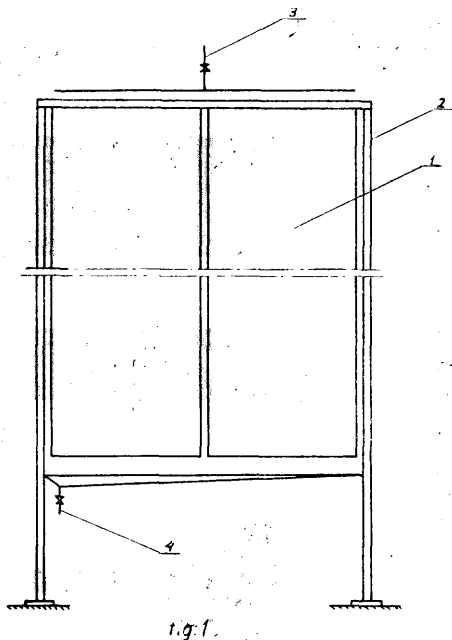
Sposób szybkiego wykrywania niedoboru magnezu u zwierząt, zwłaszcza u bydła znamienny tym, że do odmierzonej ilości badanego moczu dodaje się odczynnik strącającego ilościowo zawarty w moczu magnez w postaci łatwo opadającego osadu i nie tworzącego osadu z innymi niż magnez składnikami moczu, przy czym pomiaru dokonuje się w naczyniu odpowiednio wyskalowanym, wyposażonym w dwie kresy, z których pierwsza (2) służy do odmierzania objętości badanego moczu, natomiast druga (3) określa ilość dodanego odczynnika strącającego magnez, a określenie stężenia magnezu w moczu dokonuje się przez odczytanie wysokości słupka osadu gromadzącego się w dolnej kalibrowanej części (1) naczynia pomiarowego.

421 (P. 146804) 11.03.1971.

Fabryka Syntetyków Zapachowych „Pollena-Aroma”, Warszawa, Polska, (Wiesław Saskowski, Stanisław Lewandowski).

Sposób poprawy własności organoleptycznych substancji w stanie ciekłym, zwłaszcza komponentów perfumeryjnych, poprzez ich wietrzenie, znamienny tym, że substancję podaje się na powierzchnię, po której spływa cienką warstwą.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że składa się z co najmniej jednej płaszczyzny (1) zamocowanej na konstrukcji wsporczej (2), przewodów doprowadzających substancję (3) i przewodów odprowadzających ciecz (4).

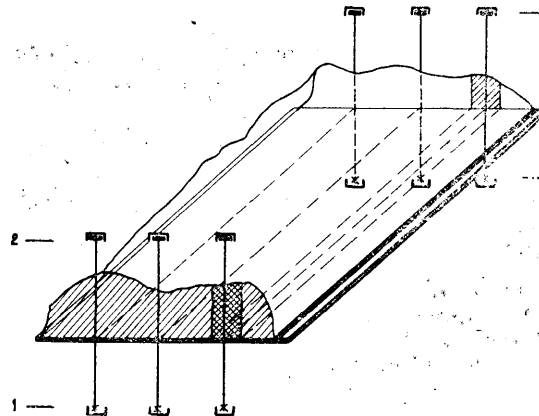

421 (P. 148239) 19.05.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopalni „Separator”, Katowice, Przedsiębiorstwo Państwowe, (Rudolf Burek, Leszek Jardeł).

Radiometryczny sposób ciągłego pomiaru wartości średniego ważonego stężenia wybranych składników chemicznych w mieszaninie, znamienny tym, że ruchomą strugę badanego materiału prześwietla się w poprzecznym przekroju dowolną ilością skolimowanych wiązek promieniowania o jednakowej lub różnej energii kwantów i że w tym samym czasie w innym poprzecznym do ruchu strugi przekroju prześwietla się strugę tą samą ilością skolimowanych wiązek promieniowania dobranych i rozmieszczonych tak, że wiązki jednej pary znajdują się w dwóch

różnych przekrojach poprzecznych mają różną energię kwantów i prześwietlają strugę we wspólnym podłużnym przekroju tak, że warstwy przez nie wyznaczone nie przecinają się wzajemnie, przy czym natężenie promieniowania wiązek po przejściu przez strugę badanego materiału mierzy się za pomocą zespołu liczników (2) i zespołu liczników (4) umieszczonych nad kolimowanymi źródłami (1) i kolimowanymi źródłami (3) i sumuje oddzielnie wskazania liczników każdego rodzaju promieniowania, po czym z ustalonego nomogramu wzorcowego odczytuje się średnią ważoną wartość stężenia oznaczonego składnika mieszaniny.

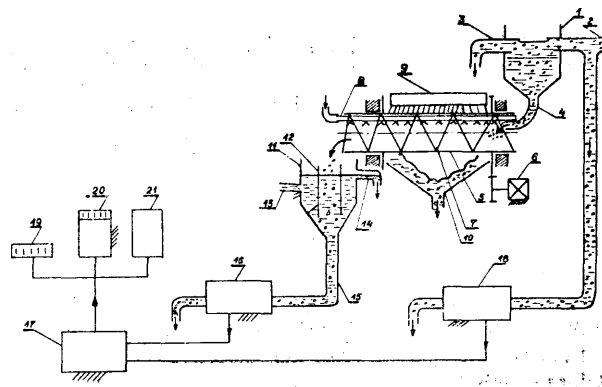

421 (P. 148416) 27.05.1971.

„Siarkopol” Kombinat Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki im. M. Nowotki, Tarnobrzeg, (Władysław Szczerek, Edward Machnik, Wiesław Drozd, Jan Grela).

Sposób ciągłego pomiaru zawartości ziarn grubych w ciekłych mieszaninach, znamienny tym, że z mieszaniny, której objętościowe natężenie przepływu jest stabilizowane, a ciężar właściwy przetwarzany na sygnał pomiarowy, odsiewa się ziarna grube, które miesza się w sposób ciągły z wodą doprowadzoną w ilości zapewniającej stałe objętościowe natężenie wypływu, otrzymywanej w wyniku zmieszania wody z zawartością ziarn grubych, a następnie przetwarza się ciężar właściwy wody z zawartością ziarn grubych na sygnał pomiarowy i dzieli się przez sygnał pomiarowy ciężaru właściwego analizowanej mieszaniny, uzyskując w wyniku sygnał pomiarowy proporcjonalny do procentowej zawartości ziarn grubych w masie suchej tej mieszaniny.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że posiada stabilizator przepływu analizowanej mieszaniny, złożony ze zbiornika (1), wyposażony w górnej części w rurę dopływową (2) i umieszczoną naprzeciw niej rurę przelewową (3), a dolnej części w rurę odpływową (4) doprowadzoną do obrotowego sita (5), posiadającego wewnątrz ślimak transportujący (7), a z zewnątrz szczotkę czyszczącą (9), przy czym u wylotu sita (5) znajduje się mieszalnik składający się ze zbiornika przelewowego (11), posiadającego wewnątrz rurę (12), uniemożliwiającą przedostanie się ziarn grubych do wody idącej na

przelew zaopatrzonego w środkowej części w rurę (13), doprowadzającą wodę czystą w górnej części rynną przelewową (14), a w dolnej części w rurę wypływową (15), połączoną z gęstościomierzem (16), z którego sygnał pomiarowy doprowadzony jest do przyrządu dzielącego oraz tym, że posiada gęstościomierz analizowanej mieszaniny (18), z którego sygnał pomiarowy doprowadzony jest do przyrządu dzielącego (17), zaś sygnał wyjściowy z przyrządu dzielącego (17) doprowadzony jest do przyrządu wskazującego (19), rejestrującego (20) lub regulatora (21).

421

(P. 148648)

7.06.1971.

Pierwszeństwo: 8.06.1970-Stany Zjednoczone Ameryki Miles Laboratories, Inc., Elkhart, USA, (Robert Wayne Rogers, David Mark Smoker, Chester Louis Sutula).

Sonda do oznaczania substancji w badanym ośrodku, znamienna tym, że zawiera izolujące elektrycznie podłoże (10), dwie umieszczone w pewnej odległości od siebie elektrody (11, 22), wykonane z przewodzących cienkich warstw naniesionych na podłoże (10) oraz odczynnik testujący w postaci związanej, połączony z elektrodami (11, 22), który jest specyficzny dla wspomnianej substancji.

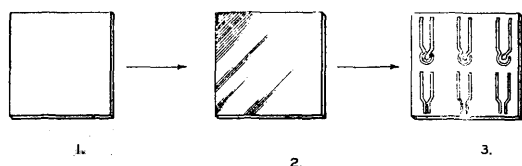
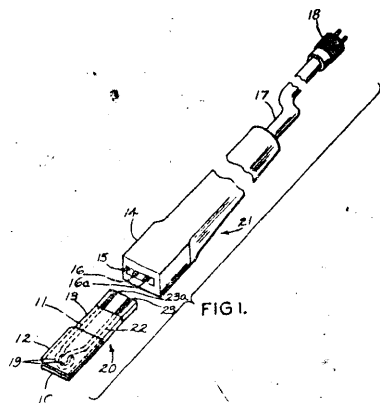

FIG. 2.

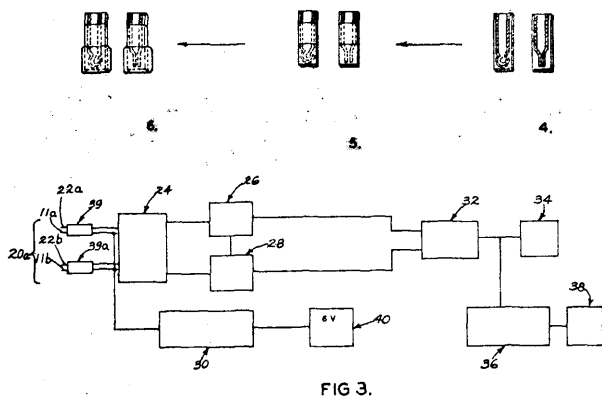

FIG. 3.

421

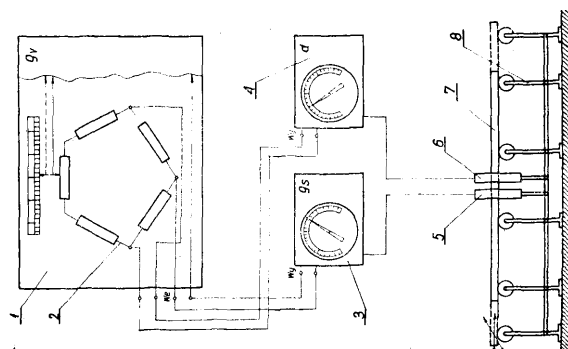
(P. 148661)

7.06.1971.

Zjednoczone Zakłady Urządzeń Jądrowych „Polon”, Warszawa, (Jerzy Guziak, Bogdan Janiec, Andrzej Nowak, Zbigniew Zamroczynski, Henryk Zasadzki).

Urządzenie do pomiaru gęstości płyt, zwłaszcza paździerzowych i wiórowych, pozwalające na jednoczesny

miar gęstości objętościowej, gęstości powierzchniowej i grubości wybranego elementu powierzchniowego płyty w sposób nieniszczący, znamienna tym, że złożone jest z miernika gramatury (3), miernika grubości (4) i rejestratora kompensacyjnego (1), wskazującego gęstość objętościową, przy czym dowolnie wybrany element powierzchniowy badanej płyty (7) znajduje się w przestrzeni pomiarowej głowicy (5), mierzącej gramaturę oraz styka się z czujnikiem grubości (6).

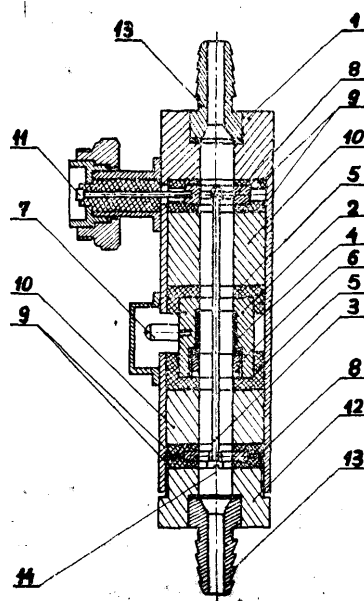
421

(P. 148680)

8.06.1971.

Przedsiębiorstwo Doświadczalne Przemysłowych Urządzeń Chłodniczych „COCH”, Kraków, (Jan Łasa, Kazimierz Korbel, Eugeniusz Garbacz, Roman Boryczko).

Czujnik do ciągłego pomiaru znacznika w powietrzu lub w innych mieszaninach gazowych, znamienny tym, że w korpusie (1) tego czujnika znajduje się miokomora jonizacyjna wyposażona w źródło promieniowania beta, przy czym komorę tę stanowi elektroda zewnętrzna (2) w postaci cylindra i elektroda centralna (3) w postaci pręta, które usytuowane są względem siebie współśrodkowo.

42m

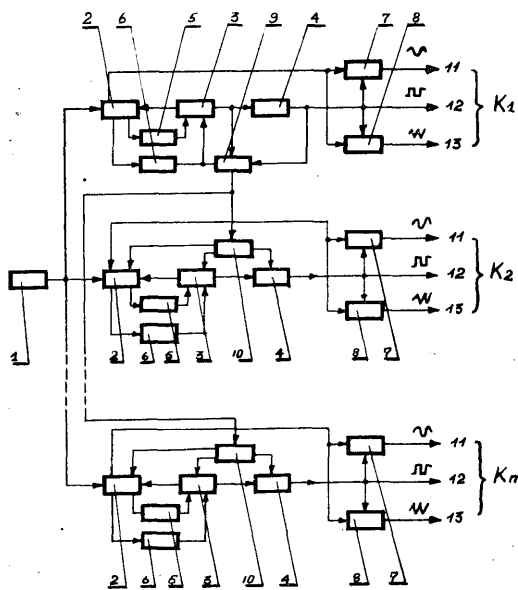
(P. 146059)

5.02.1971.

Politechnika Gdańska Instytut Cybernetyki Technicznej, Gdańsk, (Wiesław Porębski).

Wielofazowy generator przebiegów okresowych formowanych cyfrowo, znamienny tym, że posiada n ka-

nałów ($K_1, K_2, \dots, K_n$), z których każdy zawiera licznik rewersyjny (2), którego wyjścia są połączone poprzez układ (5) identyfikacji liczby N/4 z jednym wejściem przerzutnika (3) kierunku liczenia i poprzez układ (6) identyfikacji zera z drugim wejściem przerzutnika (3) oraz są dołączone do wejść układów formujących (7 i 8), natomiast jedno wyjście przerzutnika (3) jest dołączone do licznika rewersyjnego (2), a drugie przez przerzutnik (4) zmiany znaku napięcia zasilającego do wejść układów formujących (7 i 8) i jednego z wyjść wielofazowego generatora, **przy** czym w pierwszym kanale (K_1) znajduje się układ sterujący (9), którego wejścia są połączone z wyjściem układu (6) identyfikacji zera, wyjściem przerzutnika (3) kierunku liczenia i wyjściem przerzutnika (4) zmiany znaku napięcia zasilającego, zaś wyjście układu sterującego (9) jest dołączone do wejść układów (10) nastawiania fazy znajdujących się w kanałach ($K_2, \dots, K_n$), których wyjścia dołączone są do wejścia licznika rewersyjnego (2), wejścia przerzutnika (3), kierunku liczenia oraz wejścia przerzutnika (4) zmiany znaku napięcia zasilającego, znajdujących się w tym samym kanale, a ponadto zawiera źródło (1) impulsów prostokątnych, dołączone do wejść liczników rewersyjnych (2).

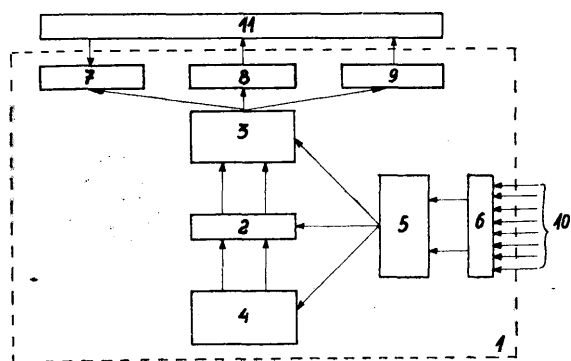
42m³

(P. 147955)

4.05.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Marcin Borecki, Aleksander Osuch, Andrzej Grzywak, Wiktor Kniaziew, Piotr Bojarek, Marek Pociąg, Bogusław Kalandyk, Andrzej Lipczyk, Adam Gacek).

Maszyna cyfrowa do obliczeń i sterowania programowego procesami technologicznymi z blokiem arytmometru, pamięcią ferrytową i układem sterowania, znamienna tym, że zawiera rejestr mikrooperacji (2) połączony z blokiem arytmometru (3), pamięcią ferry-

ową (4) poprzez układ sterowania (5) z buforem priorytetów (6) w ten sposób, że informacja przesyłania do rejestru (2) pobierana jest z pamięci ferrytyzowej (4) o adresie równym części kodowej wykonywanego rozkazu uzależnionego od programu, którego wybór zależy od stanu buforu (6).

42m³

(P. 148747)

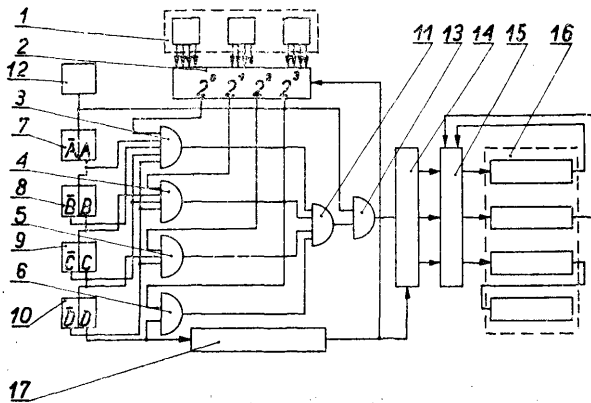
8.06.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów Oddział we Wrocławiu, Wrocław, (Teresa Rydosz, Wanda Banaszewska).

Sposób dynamicznego sumowania liczb zapisanych statycznie w systemie dziesiętnym kodowanym dwójkowo, w którym liczba dodajnika jest zapisana w rejestrze dodajnika, znanymi tym, że stany pozycji 2^0 , 2^1 , 2^2 i 2^3 tetrazy, charakteryzujące każdą kolejną cyfrę liczby dodajnika, są podawane równocześnie na cztery iloczyny logiczne (3), (4), (5) i (6), przy czym na wejścia pierwszego iloczynu logicznego (3) jest podawany stan odpowiadający pozycji 2^0 , sygnał o częstotliwości równej połowie częstotliwości sterującej oraz negacja sygnałów o częstotliwościach jednej czwartej, jednej ósmej i jednej szesnastej częstotliwości sterującej, na wejścia drugiego iloczynu logicznego (4) jest podawany stan odpowiadający pozycji 2^1 , sygnał o częstotliwości równej jednej czwartej częstotliwości sterującej oraz negacja sygnałów o częstotliwościach jednej ósmej i jednej szesnastej częstotliwości sterującej, na wejścia trzeciego iloczynu logicznego (5) jest podawany stan odpowiadający pozycji 2^2 , sygnał o częstotliwości równej jednej ósmej częstotliwości sterującej oraz negacja sygnału o częstotliwości równej jednej szesnastej częstotliwości sterującej, zaś na wejścia czwartego iloczynu logicznego (6) jest podawany stan odpowiadający pozycji 2^3 i sygnał o częstotliwości równej jednej szesnastej częstotliwości sterującej, następnie sygnały wyjściowe z czterech iloczynów logicznych (3), (4), (5) i (6) poddaje się operacji sumowania logicznego, którego wynik jest iloczynowany z sygnałem o częstotliwości równej częstotliwości sterującej, a otrzymany iloczyn, będący ciągiem impulsów o liczbie impulsów równej przetwarzanej cyfrze jest podawany na wejście dekadry licznika (16), zgodnej z pozycją dziesiątą tej cyfry.

Układ do realizacji sposobu według zastr. 1, zaopatrzony w licznik impulsów elektrycznych i układy przełączające, układ sprzężenia i układ sterujący, znamieny tym, że ma cztery iloczynny logiczne (3), (4), (5) i (6), a wejście każdego z nich jest połączone z jednym z czterech wyjść przełączającego układu (2), połączonych z rejestrem dodajnika (1), przy czym wejście pierwszego iloczynu logicznego (3) jest ponadto połączone z wyjściem (A) pierwszego dzielnika częstotliwości (7) i zanegowanymi wyjściami (B), (C) i (D) drugiego, trzeciego i czwartego dzielnika częstotliwości (8), (9) i (10), wejście drugiego iloczynu logicznego (5) jest ponadto połączone z wyjściem (B) drugiego dzielnika częstotliwości (8) i zanegowanymi wyjściami (C) i (D) trzeciego i czwartego dzielnika częstotliwości (9) i (10), wejście trzeciego iloczynu logicznego (5) jest ponadto połączone z wyjściem (C) trzeciego dzielnika częstotliwości (9) i z zanegowanym wyjściem (D) czwartego dzielnika częstotliwości (10), a wejście czwartego iloczynu logicznego (6) jest ponadto połączone z wyjściem (D) czwartego dzielnika częstotliwości (10), natomiast wyjścia czterech iloczynów logicznych (3), (4), (5) i (6) są połączone z czterema wejściami sumy logicznej (11), której wyjście jest połączone z jednym z dwóch wejść dodatkowego iloczynu logicznego (13), którego drugie wejście jest połączone z wyjściem generatora (12) częstotliwości sterującej, połączonych ponadto z wyjściem pierwszego dzielnika częstotliwości (7), którego wyjście jest połączone z wyjściem drugiego dzielnika częstotliwości (8), którego wyjście jest połączone z wyjściem trzeciego dzielnika częstotliwości (9), którego wyjście jest połączone z wyjściem czwartego dzielnika częstotliwości (10), przy czym wyjście dodatkowego iloczynu logicznego (13) jest połączone z wyjściem układu przełączającego (14), połączonych poprzez układ sprzężenia (15) z licznikiem (16), podczas gdy obydwa przełączające układy (2) i (14) są połączone ze sterującym układem

(17), połączonym z wyjściem czwartego dzielnika częstotliwości (10).

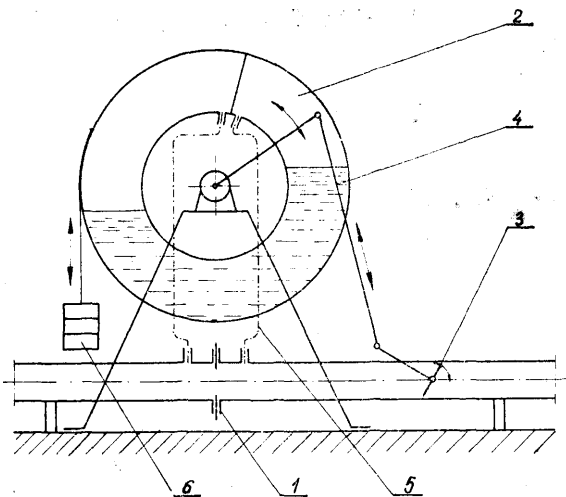
42r

(P. 131386)

24.01.1969.

Kombinat Górniczo-Hutniczy „Bolesław”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Bukowno k. Olkusza, (Robert Żurek, Ryszard Gajdziszewski, Witold Kulawik).

Urządzenie do samoczynnej stabilizacji natężenia przepływu gazów w układach do pomiaru zapylenia gazów znamienne tym, że składa się z kryzy pomiarowej (1) znajdującej się w przewodzie głównym gazu, przewodów elastycznych (5) przenoszących impulsy ciśnienia z kryzy pomiarowej na wagę pierścieniową (2), do której na obwodzie zewnętrznym przy pomocy linki elastycznej przymocowany jest zespół ciężarków (6), przy czym oś wagi pierścieniowej połączona jest układem dźwigni (4) z osią przepustnicy (3) zainstalowanej w przewodzie głównym gazu.

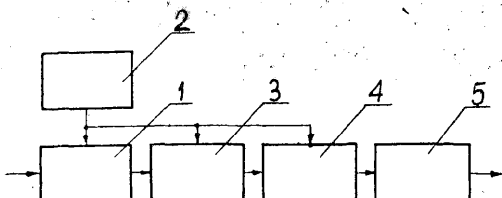
42r

(P. 137955)

2.01.1970.

Politechnika Gdańska, Instytut Elektroenergetyki i Automatyki, Gdańsk, (Józef Lisowski).

Sterownik mocy zwłaszcza do chromatografu, znamienne tym, że posiada przełącznik czasowy (1), połączony poprzez impulsator (3) z silnikiem (4), sprzężonym mechanicznie z potencjometrem (5), przy czym przełącznik czasowy (1), impulsator (3) oraz silnik (4) połączone są z zasilaczem (2).

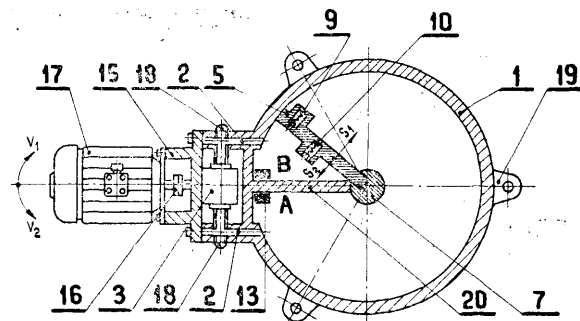
42r

(P. 138025)

23.12.1968.

Biuro Projektów Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla „Separator”, (Jan Musiał, Henryk Wieczorek, Czesław Pietak, Alfred Bek).

Elektrohydrauliczne urządzenie dwustronnego działania z obrotowym tłokiem, posiadające zwartą budowę i służące do wymuszania zmiany położenia ruchomych części urządzeń mechanicznych, których zajmowanie różnych położenia jest uwarunkowane wymogami przebiegów procesów technologicznych, znamienne tym, że składa się z zębatej pompki olejowej dwustronnego działania (3) do bezpośredniego przetłaczania płynnego medium roboczego z jednej do drugiej przestrzeni cylindra (1), sprzęgniętej z silnikiem elektrycznym (17), za pomocą sprzęgła kłowego (16) oraz z korpusu cylindra (1) wraz z kanałami ssąco-tłoczącymi (2) połączonymi z zębata pompką olejową (3) i akumulatorami oleju sprężynowo-tłoczkowymi (11) i (12) oraz kanałem regulacyjnym z częścią B cylindra (1) i z akumulatorem oleju (12), przy czym kanał regulacyjny (4) jest wyposażony w zawór (6) do regulacji szybkości posuwu tłoka (5) zaopatrzonego w kulkowe zawory bezpieczeństwa (9) i (10) i połączony z wałkiem obrotowym (7), zakończonym tarczą sprzęgłową (8) do powiązania elektrohydraulicznego urządzenia z ruchomym urządzeniem mechanicznym.

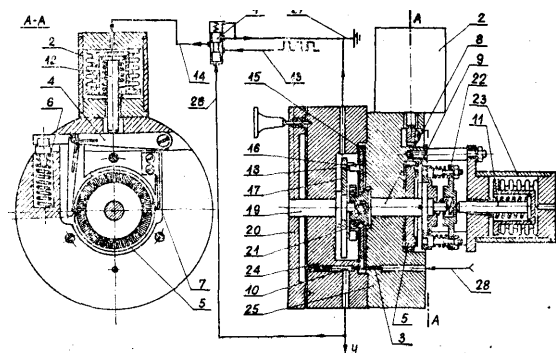
42r

(P. 139191)

6.03.1970.

Politechnika Warszawska, Katedra Automatyki Mechanicznej, Warszawa, (Wieżysław Jacek Kościelny, Stanisław Kaczanowski).

Hydrauliczny element czasowy składający się z dwuczęściowej, tworzącej wewnątrz komorę zamkniętą obudowy, do której przymocowane są dwa siłowniki hydrauliczne, jeden współpracujący ze sprzęgłem kłowym, a drugi, do którego doprowadzany jest ciąg impulsów hydraulicznych z generatora poprzez tłoczkowy element logiczny z zespołem napędu koła zębatego, znamienne tym, że posiada w obudowie dwa najkorzystniej współosiowe otwory zasilania (3) i wyjściowy (10), skierowane do wnętrza komory, między którymi zamocowana jest w tej komorze obrotowo tarcza (15) z co najmniej jednym wycięciem, najkorzystniej w kształcie wycinka koła, nie przecinająca w pewnym zakresie swoich położenia osi otworów zasilania (3) i wyjściowego (10), sprzęgana sprzęgłem (22), włączanym siłownikiem (23) z kołem zębatym (5),

obracanym za pośrednictwem siłownika (2) i zespołu popychacza (4) przez ciąg impulsów hydraulicznych z generatora, przy czym tarcza (15) jest zaopatrzona w kołek oporowy (16), który wraz z tą tarczą dociskany jest przez element sprężysty (21) do zderzaka (18) o nastawianym położeniu w pozycji, w której tarcza (15) nie jest zesprężlona z kołem (5).

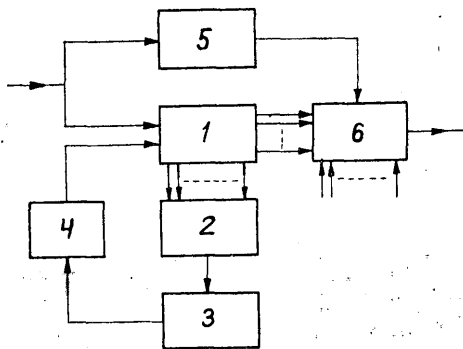
42r¹

(P. 145856)

28.01.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Krzysztof Namysłowski).

Wielokanałowe urządzenie do programowanego przełączania kanałów, znamienne tym, że wyjścia kodowe stanu licznika sterującego (1) połączone są przez przełączniki programujące (2) z wejściem układu logicznego (3), połączonego z generatorem impulsów (4), którego wyjście połączone jest z jednym wejściem licznika sterującego (1), a sygnał przełączający wprowadzony jest na drugie wejście licznika sterującego (1) i na wejście układu opóźniającego (5), przy czym klucze kanałowe (6) połączone są z licznikiem sterującym (1) i układem opóźniającym (5).

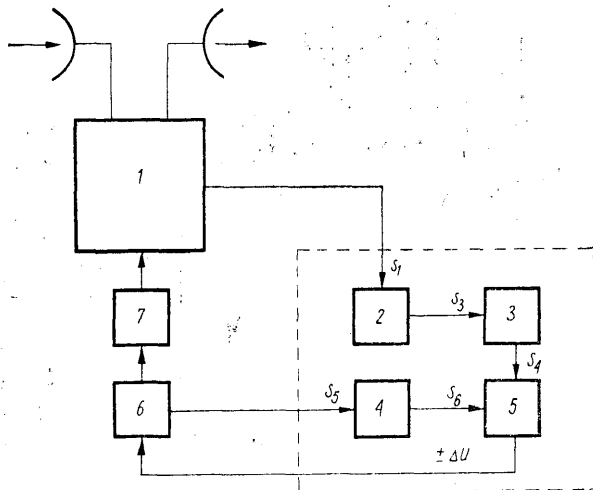
42r¹

(P. 146908)

15.08.1971.

Instytut Łączności, Warszawa, (Tadeusz Bzowski, Alina Karwowska-Lamparska).

Układ do zdalnej synchronizacji częstotliwości przetwornicy mocy prądu zmiennego zasilającego urządzenia telewizyjne stacji przekaźnikowej z częstotliwością odchyłania pionowego sygnału telewizyjnego znamienne tym, że zawiera separator impulsów odchyłania pionowego (2) połączony z wyzwalanym generatorem napięcia piłokształtnego (3), który następnie połączony jest z jednym napięciem komutowanego obwodu porównywania fazy (5), a drugie wejście połączone jest z wyzwolonym generatorem impulsów prostokątnych (4), na wejście którego doprowadzona jest fala napięcia prostokątnego z urządzenia sterującego przetwornicy mocy (6), przy czym wyjście obwodu porównywania fazy (5) połączone jest z wejściem urządzenia sterującego (6).

Sposób do stosowania układu według zastrz. 1, znamienne tym, że do synchronizacji wykorzystuje się całkowity sygnał wizyjny przychodzący do stacji przekaźnikowej.

42r¹

(P. 147117)

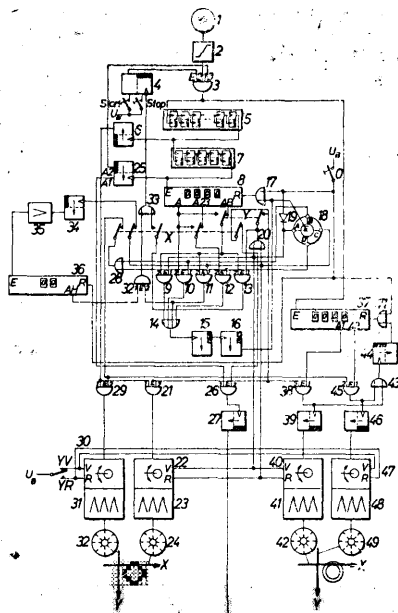
23.12.1967.

Pierwszeństwo: 27.12.1966 - Niemiecka Republika Federalna

Franz Morat GmbH., Stuttgart-Vaihingen, NRF, (Joachim Stock).

Sposób optyczno-elektrycznego analizowania barwnych rysunków wzorców w którym analizujące światło każdego analizowanego punktu rozkładane jest na liczne, przyporządkowane różnym zakresom widmowym wiązki świetlne i odpowiednio do tego wytworzonych zostaje wiele sygnałów elektrycznych, których amplitudy proporcjonalne są do przyporządkowanych im wiązek świetlnych, znamienne tym, że każdorazowo ten sygnał, który przyporządkowany jest wiązce światła o największej intensywności, zostaje wzmocniony do niezależnej od tej intensywności stałej wartości, a pozostałe sygnały wzmocniane są z dokładnie takim samym współczynnikiem wzmocnienia, tak że ich wartość oddaje stosunek intensywności przyporządkowanych im wiązek świetlnych do intensywności wiązki świetlnej mającej największą intensywność.

Urządzenie do optyczno-elektrycznego analizowania barwnych rysunków wzorców zawierające pewną ilość czułych na światło elementów, przed którymi umieszczone są różnorodne filtry barwne, znamienne tym, że zawiera wielokanałowy wzmacniacz, którego kanały łączone są po każdym czułym na światło elemencie, oraz sprzężony ze wzmacniaczem układ sterujący, przy pomocy którego jednakowy dla wszystkich kanałów współczynnik wzmocnienia nastawiany jest każdorazowo na taką wartość, że sygnał wyjściowy tego kanału wzmocnienia, który załączony jest po najsilniej oświetlonym czułym na światło elemencie wykazywać będzie niezależną od intensywności stałą wartość.

42r²

(P. 139157)

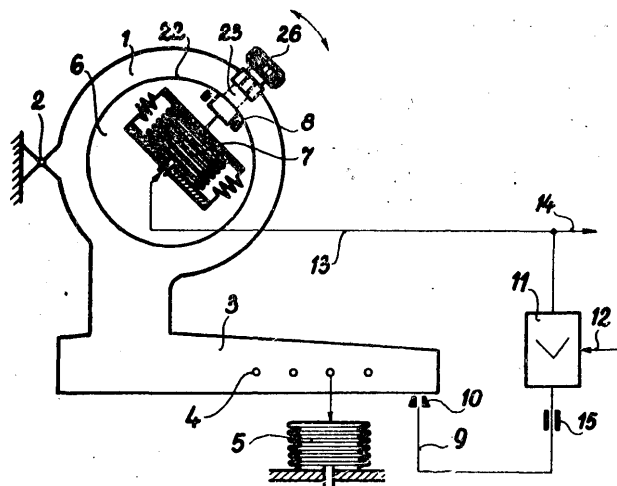
3.03.1970.

Pierwszeństwo: 4.03.1969 - Węgry

MMG Mechanikai Meromuszerek Gyara, Budapest, Węgry, (Laszko Bene, Zoltan Gyorgy, József Urban).

Przekształtnik kompensacyjny lub regulator kompensacyjny do mierzenia względnie regulacji rozmaitych fizycznych wielkości oddziaływujących, przeznaczony zwłaszcza do pneumatycznych lub elektrycznych układów regulacyjnych, znamienne tym, że ma obra-

cająca się wokół punktu (2) w swej płaszczyźnie tarczy (1), jeden lub kilka organów obciążenia (5), czujnik (9), odczytujący wywołane przez obciążenie przesunięcie, oraz organ (7) sprzężenia zwrotnego lub organ odczytujący, połączony z czujnikiem (9), ustalający granice pomiarowe za pomocą obrócenia wokół osi.

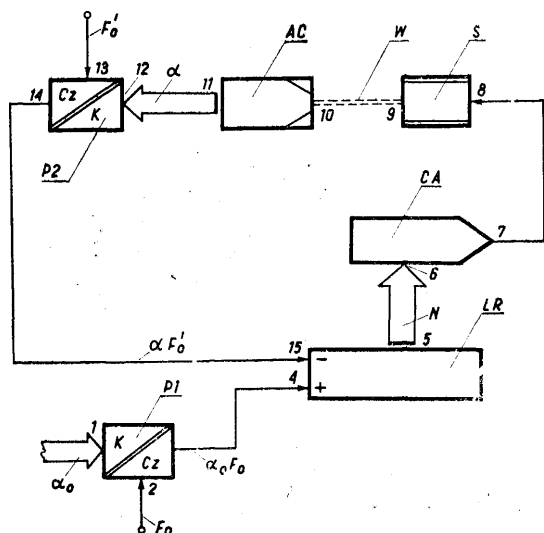
42r²

(P. 146082)

8.02.1971.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, (Wiesław Klemkowski).

Układ impulsowy serwo mechanizmu śledzącego, w którym kąt położenia obrotowego wału członu wykonawczego jest przetwarzany na wielkość cyfrową, znamienny tym, że do wyjścia (11) przetwornika analogowo-cyfrowego (AC), sprzęgniętego mechanicznie z wałem (W), dołączone jest wejście (12) przetwornika kod - częstotliwość (P2), którego wyjście (14) połączone jest z wejściem odliczającym (15) licznika rewersyjnego (LR), natomiast do wejścia zliczającego (4) tego licznika dołączone jest wyjście (3) przetwornika kod-częstotliwość (P1), na którego wyjście (1) podawane jest słowo cyfrowe zadające kąt α_0 położenia wału (W), przy czym do wyjścia (5) licznika (LR) przyłączone jest wejście (6) przetwornika cyfrowo-analogowego (CA), a wyjście (7) przetwornika (CA) połączone jest z wejściem (8) członu wykonawczego (S), dzięki czemu położenie wału (W) jest zależne od stanu licznika (LR).

42r³

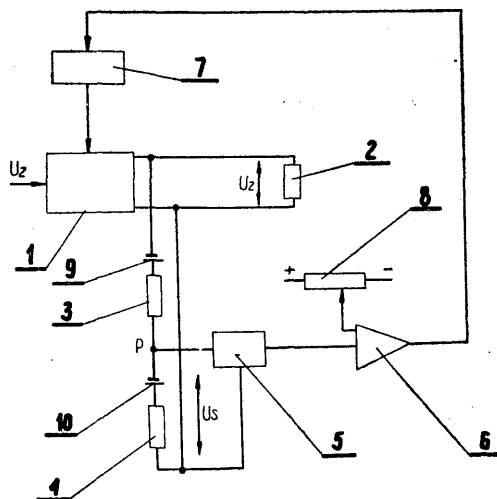
(P. 145653)

18.01.1971.

„FAMOR” Bydgoskie Zakłady Sprzętu Okrętowego, Bydgoszcz, {Bohdan Zajdowski, Zbigniew Czerwiński}.

Układ do stabilizacji napięcia stałego przy dużych prądach obciążenia, w którym napięcie stabilizowane

jest częścią napięcia wyjściowego jedno- lub wielofazowego prostownika tyrystorowego, otrzymaną przez podział tego napięcia dzielnikiem złożonym z rezystancji (3), (4) i źródeł sił elektromotorycznych (9) i (10), znamienny tym, że napięcie stabilizowane (U_s) przez inercyjny filtr (5) jest doprowadzone do jednego wejścia scalonego wzmacniacza różnicowego prądu stałego (6), do którego drugiego wejścia jest przyłożone napięcie zadane, a wyjście tego wzmacniacza jest połączone z wejściem sterownika tyrystorów (7).

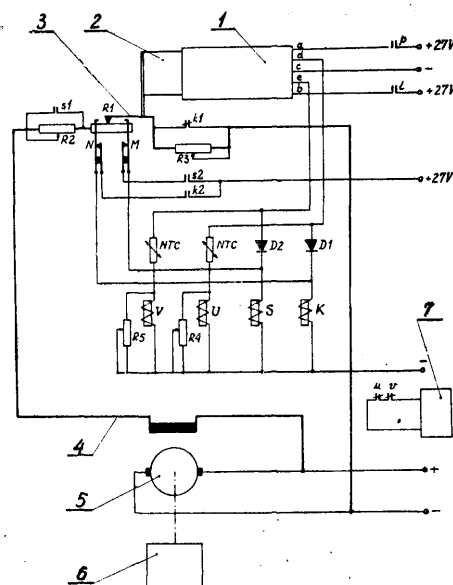
42r3

(P. 149050)

25.06.1971.

Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik, (Piotr Kręgliński).

Układ rozszerzający zakres oddziaływań siłownika elektrycznego współpracującego z silnikiem prądu stałego w zamkniętych układach automatycznej regulacji zawierający siłownik wyposażony w wyłączniki krańcowe, sygnalizujące osiągnięcie położenia krańcowych członu ruchowego siłownika przez podanie napięcia na końcówki wyłączników, którego człon ruchowy sprzęgnięty jest ze ślizgaczem zmiennego rezystora, włączonego szeregowo w obwód wzbudzenia silnika, znamienny tym, że posiada dodatkowe dwa rezystory (R2, R3) włączane szeregowo w obwód wzbudzenia (4) poprzez przełączniki (K, S), sterowane napięciem podanym z wyłączników krańcowych siłownika (1), przy czym w obwody samopodtrzymania przełączników (K, S) włączone są mechaniczne wyłączniki przedkrańcowe (M, N) rozwierane przez ślizgacz (3) przy zbliżaniu się członu ruchowego (2) do krańcowych położenia.

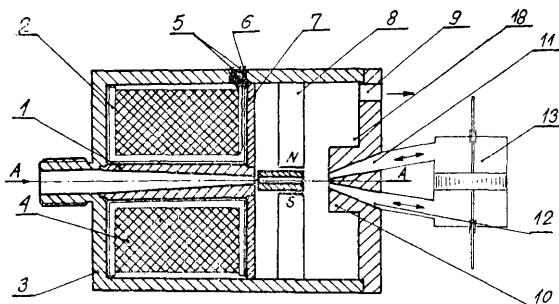
42r4

(P. 146827)

11.03.1971.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Henryk Kierszenkiern, Mieczysław Osajca, Władysław Gajewski).

Wzmocniacz elektrohydrauliczny z odchyłaczem strugi, znamienny tym, że ma umieszczoną wewnątrz nieruchomą cewkę elektromagnetyczną (4) i ruchomy odchyłacz strugi (17), który wraz z dyszą (1) stanowi część obwodu magnetycznego wzmocniacza.

42s

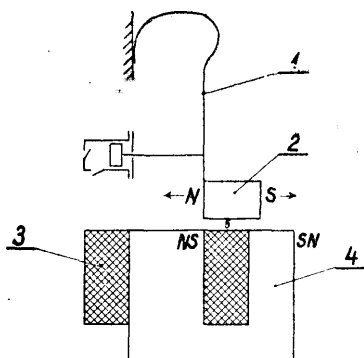
(P. 143602)

30.09.1970.

Stefan Augustyniak, Warszawa.

Sposób zamiany drgań elektromagnetycznych na robocze drgania, drgania mechaniczne, znamienny tym, że pole elektromagnetyczne wytwarzane przez elektromagnes zagęszcza się przez blachy rdzenia o znanym kształcie litery „U”, lecz o różnej szerokości ramion (fig. 1, 2), a następnie w celu dalszego jego zagęszczenia i zmniejszenia rozproszenia wprowadza się bezstykowo i równoległe do czołowej powierzchni rdzenia zawieszony na wahliwej zworze (1) magnes trwały (2), namagnesowany najkorzystniej zgodnie z kierunkiem wytwarzanego strumienia magnetycznego, przy czym kierunek przesuwania magnesu trwałego (2) winien odbywać się wzdłuż długości rdzenia ku jego oknu (5), nad którym wytwarza się największe zagęszczenie strumienia magnetycznego i najintensywniejsze oddziaływanie na siebie zmiennego pola elektromagnetycznego i stałego pola magnetycznego wytwarzanego przez magnes trwały (2).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, przeznaczone do wytwarzania próżni i ciśnienia w gazach, znamienny tym, że jego korpus (6) ma postać wygiętej i zwężającej się ku górze płaskiej kolumny rozszerzonej na dole w pierścieniową podstawę o kształcie stożka ściętego z wystającym kołnierzem (7) oraz że kolumna ta w swej dolnej części zawiera z jednej strony cylinder (12) z membraną (14) i otworami ssącym i tłoczącym w dnie, a z drugiej strony w obrębie dna cylindera - gniazda zaworowe (28, 29) z zaworami (17, 18) i króćcami (15, 16), a ponadto, że urządzenie jest wyposażone w układ elektromagnetyczny, (2, 3, 4), napędzającym złączoną z membraną zworę (1), sterowaną układem regulacyjnym (9, 10, 11).

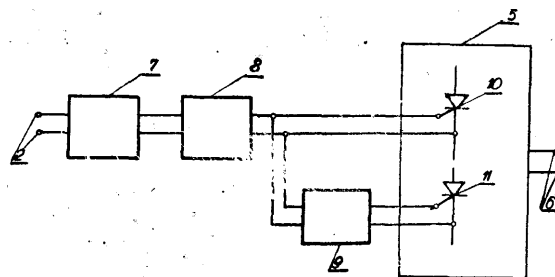
42s

(P. 146771)

9.03.1971.

Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Gdynia, (Marek Hartman, Jerzy Wieland).

Układ półprzewodnikowego nadajnika ultradźwiękowego znamienny tym, że na wejścia modulatora częstotliwości (2) włączono wyjście generatora sinusoidalnego (1) oraz sygnał modulujący z mikrofonu (3), podczas gdy wyjście modulatora częstotliwości (2) włączone jest na wejście sterownika tyrystorowego (4), którego wyjścia załączone są bezpośrednio do zacisków sterujących tyrystorów (10 i 11), pracujących w układzie falownika szeregowego (5), natomiast wyjście falownika szeregowego (5) załączone jest na wejście przetwornika (6).

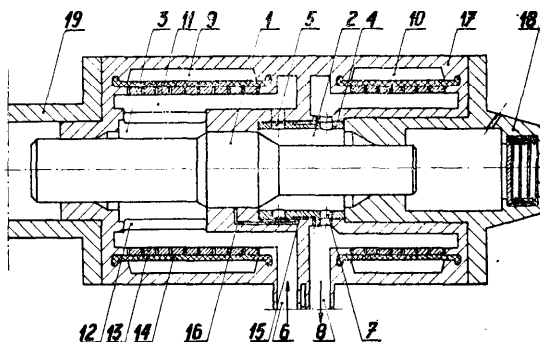
42s

(P. 146931)

16.03.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Kazimierz Turopolski, Jan Orłacz, Waław Kozłowski).

Wibrator hydrauliczny o prostoliniowym przesuwie masy drgającej, zaopatrzony w hydrauliczne akumulatory gazowe na doprowadzeniu i spływie cieczy roboczej, znamienny tym, że ma jedną komorę (2) z doprowadzeniem i spływem sterowanymi obrotowym urządzeniem rozrządczym w postaci tulei (4) oraz drugą komorę (3, 11), stale połączoną z przewodem tłocznym (6), stanowiącą nierozdzieloną przestrzeń od osi wibratora po podatną membranę (14) akumulatora (9) wysokiego ciśnienia, wynikłą z połączenia komory (3) cylindra z komorą (11) wewnątrz akumulatora.

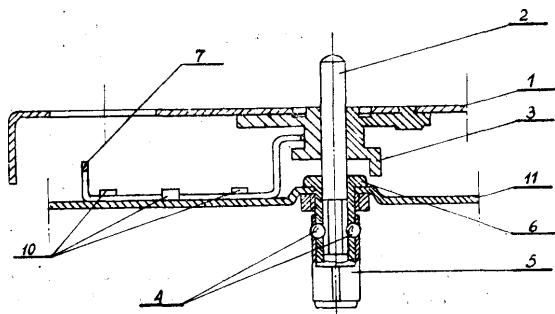
42t¹

(P. 145652)

18.01.1971.

Łódzkie Zakłady Radiowe, Łódź, (Eugeniusz Chrusowski, Tadeusz Jaroński, Bernard Kowalski).

Urządzenie zabezpieczające talerz gramofonowy przed wypadaniem z gramofonu osadzone w płycie montażowej gramofonu, a blokujące tuleję osi talerza i tę oś w łożysku talerza, znamienny tym, że ma zasuwkę (7), której ramiona (9) mają poziome wygięcie (8), a końce ramion (9) wygięte w poziomie półpięści, przy czym cała zasuwka (7) jest wygięta w kształt ceownika z wydłużonymi ramionami (9) wygiętymi pod kątem 90°, a dodatkowe zabezpieczenie talerza (1) stanowi pierścień (5) dociskający kulki (4) do przewężenia smarowniczego osi (2) tego talerza.

42t1

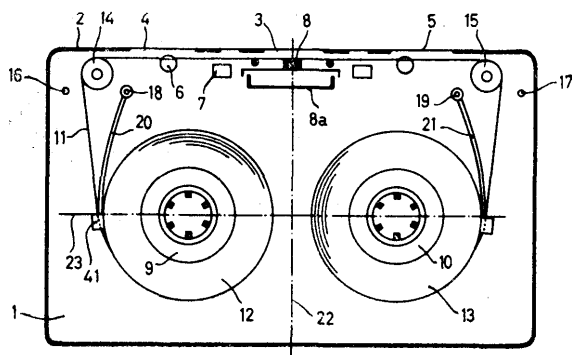
(P. 154325)

25.03.1972.

Pierwszeństwo: 29.03.1971 - NRF

Badische-Anilin Soda-Fabrik Aktiengesellschaft, Ludwigshafen, NRF, (Norbert Schaeffer, Horst Fitterer, Karl Uhl, Georg Schnell, Wilhelmus Andriessen).

Urządzenie do prowadzenia taśmy magnetycznej nawijanej w postaci kręgu na rdzeń nawojowy i odwijanej z tego kręgu zwłaszcza dla kaset do taśm, znamiennie tym, że para bezkołnierзовych rdzeni nawojowych (9, 10) jest założona obrotowo w celu odwijania magnetycznej taśmy (11) z pierwszego kręgu (12 lub 13) i jednoczesnego nawijania tej taśmy (11) na drugi krąg (13 lub 12) taśmy, przy czym magnetyczna taśma (11) przechodzi pomiędzy kręgami (12, 13) taśmy w postaci pętli S, na obszarze której następuje styk magnetycznej taśmy (11) z co najmniej jedną głowicą odczytową, a w kierunku promieniowym do jednego z kręgów (12, 13) taśmy i w płaszczyźnie obrotu kręgów (12, 13) umieszczony jest w sposób ruchomy co najmniej jeden element prowadzący (20, 20a, 21, 26, 29, 32, 35, 36, 46 lub 48), który jest umieszczony co najmniej częściowo między kręgiem (12 lub 13) taśmy a zewnętrznym zwojem taśmy magnetycznej, który przebiega styecznie do obwodu kręgu (12 lub 13) taśmy, ponadto element prowadzący ma odwróconą od kręgu (12 lub 13) taśmy powierzchnię prowadzącą (41, 42) zewnętrzny zwoj taśmy magnetycznej, który podczas ruchu taśmy jest w stałym z nią styku, a powierzchnia prowadząca (41, 42) jest zaopatrzona w skierowane od kręgu (12 lub 13) taśmy kołnierze prowadzące (24, 25, 24a, 25a, 43, 44), które podtrzymują od góry i od dołu zewnętrzny zwoj taśmy magnetycznej.

42t2

(P. 154562)

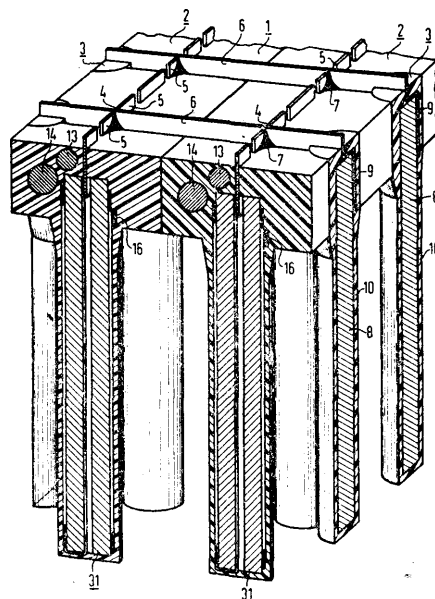
5.04.1972.

Pierwszeństwo: 7.04.1971 - NRF

Siemens Aktiengesellschaft, Berlin Zachodni i Monachium, NRF, (Ferdinand Utner).

Pamięć macierzowa prętowa PS, znamiennie tym, że składa się z jednakowych, zawierających wiele prętów PS (31), listew prętowych PS (2), zawierających osobno dla każdego pręta PS (31) potrzebne elementy (13, 14) i że każde przyłączenie przynajmniej jednej części cewek prętowych PS (32) listwy prętowej PS (2) jest połączone bezpośrednio lub przez jeden albo kilka

połączonych elementów (13, 14) ze wspólnym przyłączeniem (30) na końcu listwy prętowej PS (2), że od dalszego pręta PS (31) styk (5) jest połączony bezpośrednio lub przez jeden albo kilka połączonych elementów (13) z drugim przyłączeniem cewki prętowej PS (32) i że przez przewód umieszczony prostopadle do listwy prętowej PS (2) połączone są razem odpowiednie styki kilku listew prętowych PS (2).

44a1

(P. 144736)

30.11.1970.

Pierwszeństwo: 4.04.1970 - NRF

Opti-Holding AG., Glarus, Szwajcaria, (Alfons Frolich, Marie-Luise Cappel, Ernst Stübiger).

Sposób wytwarzania zamków błyskawicznych, w którym dwa szeregi ogni zamka w stanie sprężonym lub rozłączonym zostają przymocowane do dwóch tekstylnych taśm nośnych, znamiennie tym, że obydwie tekstylne taśmy nośne wspólnie wytwarzają się na jednej takiej samej dziewiarce falującej lub krośnie beczółenkowym, oraz łączą się w jedną wstęgę tekstylną przy pomocy łatwo rozdzielnej nitki łączącej, a nitkę łączącą w trakcie lub po zamocowaniu szeregów ogni zamka rozcina się, przez co taśmy nośne zostają rozdzielone.

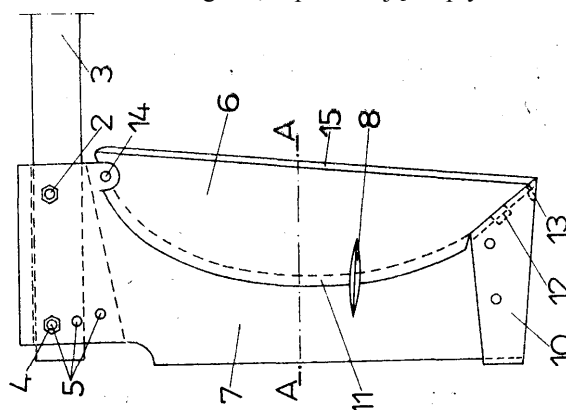
45a

(P. 147887)

30.04.1971.

Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych, Szczecin, (Czesław Jagła).

Spulchniacz - pogłębiacz, szczególnie do upraw leśnych, posiadający słupicę ukształtowaną z dwóch równoległych w przekroju poziomym ścian połączonych pod kątem wzdłuż krawędzi nacierającej, wymienne trzusło ślizgowe, spulchniające płytki klino-

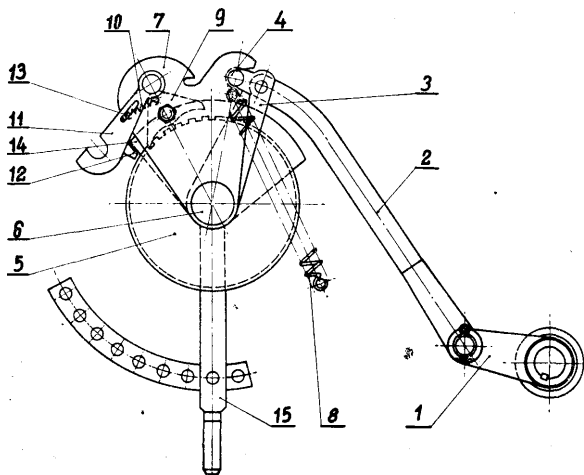
we, uzbrojoną stopkę oraz głowicę mocującą, znamienne tym, że zważająca się ku dołowi słupica (7), zakończona stopką (9) uzbrojoną w wymienny lemięsz (10), w swej szczytowej części posiada głowicę (1) wraz z połączoną przegubowo grzędzią (3) i układem otworów (5) regulującym kąt natarcia, zaś swą krawędzią nacierającą mieści się w wyżłobieniu (11) tylnej krawędzi trzusa (6) wyposażonego w klinowe płytki spulchniające (8), a zamocowanego w głowicy (1) i w stopce (9).

45a (P. 148528)

31.05.1971.

Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych, Poznań, Polska, (Zbigniew Skrukwa, Bogusław Koczorowski, Henryk Pawełczak, Edward Krajewski).

Mechanizm zapadkowy zwrotny do napędu przenośników łańcuchowych zwłaszcza w rolniczych przyczepach paszowych, składający się z koła zapadkowego współpracującego z zapadką osadzoną w wahaczu napędzanym układem korbowodowym, znamienne tym, że na wahaczu (7) jest zamocowany obrotowo zwornik (11), zblokowany poprzez zatrząsk (13) i sprężynę (10) z obustronną zapadką (9), współpracującą z zapadkowym kołem (5).

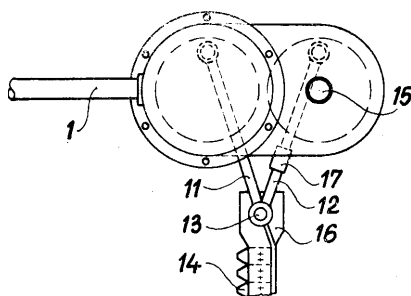
45a (P. 153394)

9.02.1972.

Pierwszeństwo: 9.02.1971 - Węgry

Budapesti Mezogazdasági Gépgyár, Budapest, Węgry, (Ede Pszotka, József Stumpf, László Petrovics).

Układ napędowy korbowy maszyn rolniczych ścinających, zwłaszcza żniwiarek, o posuwisto-zwrotnym ruchu roboczym narzędzia ścinającego w postaci zespołu elementów tnących, utworzonego z nieruchomego rzędu ostrzy i ruchomego rzędu ostrzy, w którym napęd ruchomego rzędu ostrzy jest przenoszony na głowicę narzędzia ścinającego, znamienne tym, że głowica narzędzia ścinającego (16) jest bezpośrednio lub pośrednio połączona za pomocą czopa (13) i pary korbowodów (11 i 12) z napędzanymi obracającymi się w przeciwnych kierunkach tarczami korbowymi (7, 8) o jednakowych promieniach.

45c

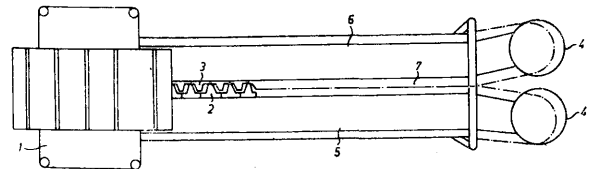
(P. 148643)

7.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.09.1970 - Holandia

Wilhelmus Henricus Johannes Janssen, Roermond, Holandia.

Urządzenie do zbierania główek kapusty lub podobnych roślin lodygowych, zaopatrzone w łożo i w dwa zainstalowane na łożu, umieszczone obok siebie i współpracujące ze sobą przenośniki bez końca, które przebiegają ukośnie w górę od przodu ku tyłowi urządzenia, znamienne tym, że przenośniki (2) i (3) są wyposażone w wychylne niezależnie od siebie palce (21) sprzężone z tymi przenośnikami, wskutek czego podczas ruchu urządzenia lodygi są chwytywane pomiędzy palce zwróconych ku sobie części przenośników bez końca.

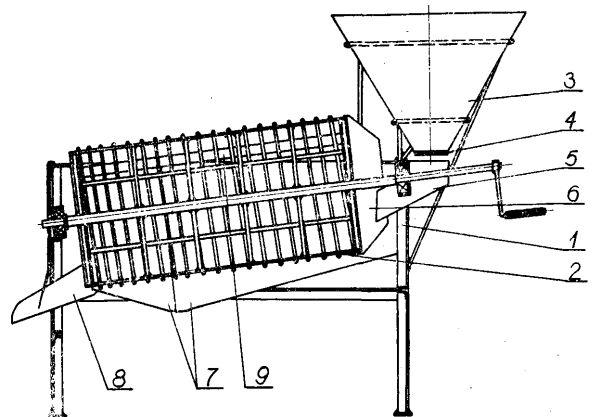
45c

(P. 148787)

14.06.1971.

Spółdzielnia Ogrodniczo-Pszczelarska, Łańcut, (Roman Rajzer).

Urządzenie do sortowania owoców i warzyw zwłaszcza agrestu, posiadające ramę, kosz zasypowy, dozownik, rynnę łączącą, rynnę odprowadzającą i rynnę zsypaną, znamienne tym, że zawiera bęben sortujący (2) zamocowany w łożyskach, oraz wałek wyciskający zakleszczone owoce między zwojami drutu, który to wałek (9) toczy się po zewnętrznej stronie bębna sortującego.

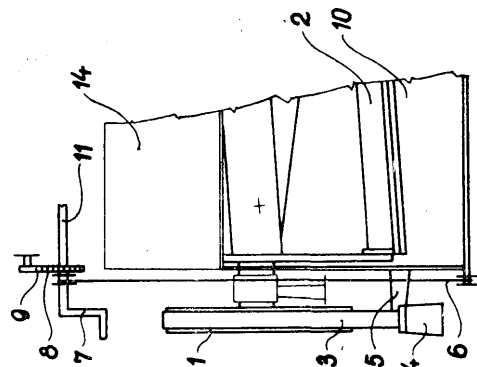
45e

(P. 148432)

27.05.1971.

Budapesti Mezogazdasági Gépgyár, Budapest, Węgierska Republika Ludowa.

Sieczkarnia z bębniem ułożyskowanym na wale bębnowym, bębnie sieczkarni i z osłoną bębna, która od-

dziela bęben sieczkarni od przestrzeni otaczającej i w której wykonany jest otwór, zamykany pokrywą (10), znamionna tym, że pomiędzy wałem bębnowym (13) i drzwiami bębnowymi (10) umieszczony jest hamulec (1, 3), uruchamiany przez otwarcie pokrywy (10).

45h

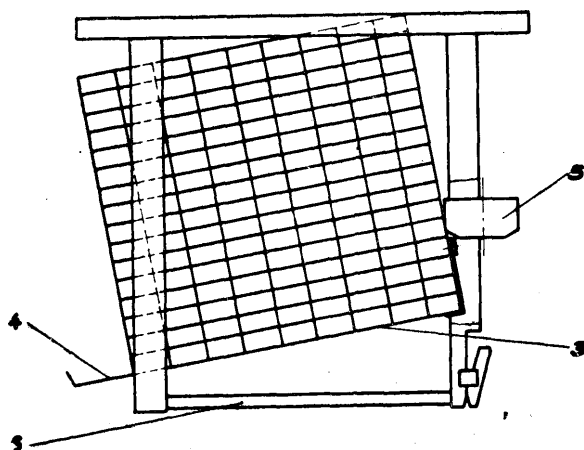
(P. 143537)

29.09.1970.

Pierwszeństwo: 10.11.1969 - NRD

VE Ausrüstungskombinat Geflügel- und Kleintieranlagen Perleberg, Düprow, -Perleberg, NRD, (Hilmar Wintruff, Willi Hermann, Günther Hänel).

Klatka do transportu i przechowywania małych zwierząt, zwłaszcza kur nośnych, znamionna tym, że do klatki w kształcie prostopadłościanu przymocowane są zmontowane maty druciane ze statecznym dźwigarem.

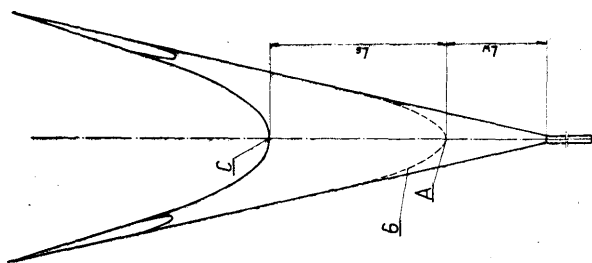
45h

(P. 148089)

11.05.1971.

Morski Instytut Rybacki, Gdynia, (Józef Krępa, Henryk Czubek, Roman Osmólski).

Włók denny o dużych wymiarach wlotu, znamionny tym, że stosunek $L_s : L_w$ długości L_s nawisu przedniej górnej części (1), wykonanej z tkaniny wielkooczkowej do długości L_w gardzieli jest większy niż 8:10.

451

(P. 142105)

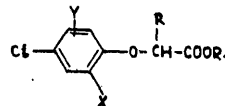
16.07.1970.

Pierwszeństwo: 17.07.1969 - Niemiecka Republika Federalna

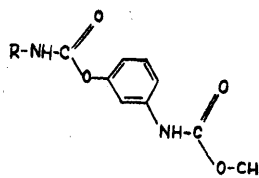
Badische Anilin- and Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy do stosowania w postępowaniu przedwiosnowym, znamionny tym, że stanowi mieszaninę, składającą się ze związku o wzorze 1, w którym X oznacza atom chloru lub grupę metylową, Y oznacza atom chloru lub wodoru, R oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową albo alkoksylową, lub też sole tych związków i związku o wzorze 2, w którym R

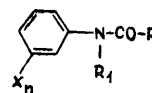
oznacza atom wodoru, lub grupę chlorowcoalkilową lub związku o wzorze 3, w którym X oznacza grupę tiocyjanową, atom chlorowca, grupę nitrową, lub trójfluorometylową, lub grupę alkilową, zawierającą 1—3 atomów węgla, lub grupę alkoksylową, R oznacza grupę alifatyczną, zawierającą od 1—3 atomów węgla, ewentualnie podstawioną atomem chloru, bromu, cyjanu lub grupą tiocyjanową, R1 oznacza grupę alkilową, zawierającą 1—3 atomów węgla, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, lub grupę alkinyłową, zawierającą 2—5 atomów węgla, a n oznacza 0, 1, 2 lub 3.

WZOR 1

WZOR 2

WZOR 3

451

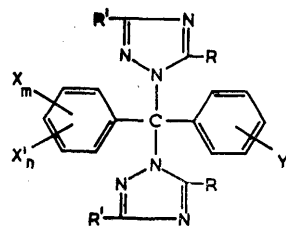
(P. 143454)

26.09.1970.

Pierwszeństwo: 27.09.1969 - NRF

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Erik Regel, Karl Heinz Büchel, Robert R. Schmidt, Ludwig Eue).

Srodek do regulowania wzrostu roślin, znamionny tym, że zawiera nowe bis-triazolilo-bis-fenilo-metany o wzorze 1, w którym R i R' oznaczają atomy wodoru, fluoru, chloru, bromu, rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla lub rodniki aryłowe ewentualnie podstawione, X, X' i Y oznaczają atomy chlorowców, grupy nitrowe, cyjanowe, trójfluorometylowe, rodniki alkilowe, grupy alkoksylowe, alkilotio, alkilosulfonylowe, alkilosulfonylowe o 1-4 atomach węgla, rodniki fenylowe, grupy fenoksyłowe, fenylotio, fenilosulfonowe i/lub benzylowe, a m, n i p oznaczają liczby 0, 1 lub 2 oraz ich sole.

WZOR 1

451

(P. 144635)

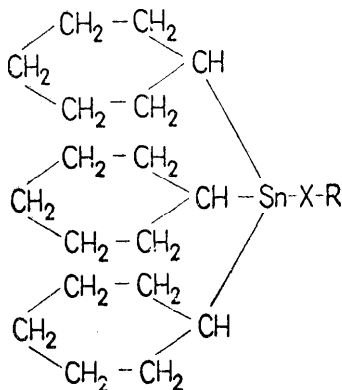
25.11.1970.

Pierwszeństwo: 2.01.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Stauffer Chemical Company, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Don Robert Baker, Ashley Herman Freiberg).

Srodek roztoczno- i owadobójczy, znamionny tym, że zawiera związek o wzorze ogólnym 1, w którym X

oznacza atom tlenu lub siarki, a R oznacza niższy rodnik alkilowy, arylowy, niższy rodnik chlorowcoalkilowy lub rodnik arylowy podstawiony atomem chlorowca, grupą nitrową lub niższym rodnikiem alkilowym albo też ich kombinacje i mieszaniny.

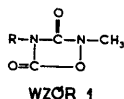
Wzór 1

451 (P. 144795) 3.12.1970.

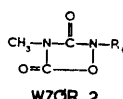
Pierwszeństwo: 4.12.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Badische Anilin- u. Soda-Fabrik Aktiengesellschaft, Ludwigshafen, NRF, (Adolf Fischer).

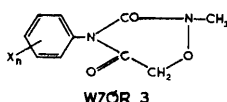
Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera stały lub ciekły nośnik oraz mieszaninę składającą się z oksadiazolidynodionu o wzorze 1 lub 2, w którym R i R1 oznaczają niższe rodniki alkilowe, ewentualnie podstawione grupą nitrową, atomem chlorowca lub rodnikiem chlorowcoalkilowym, ewentualnie podstawione niższe rodniki alkenylowe, niższe rodniki alkinylowe, podstawione grupy karbamoiloksyłowe, grupy acetylowe, podstawione rodniki fenyłowe lub rodniki cykloalifatyczne albo rodniki dwu- lub trójcykloalifatyczne i z oksadiazynodionu o wzorze 3, w którym X oznacza atom chlorowca, grupę alkoksylową, niższy rodnik alkilowy lub chlorowcoalkilowy, a n oznacza liczbę 0—3, przy czym X może mieć takie same lub różne znaczenia, lub fenylo-metylo-karboksy-metoksymocznika o wzorze 4, w którym X oznacza atom chlorowca, niższy rodnik alkilowy lub chlorowcoalkilowy, n oznacza liczbę 0—3, przy czym X może mieć takie same lub różne znaczenie, a R oznacza niższy rodnik alkilowy, lub jego soli i estrów alkilowych, lub dwutlenku benzotiadiazynonu o wzorze 5, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy lub jego soli, lub związek o wzorze 6.

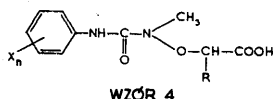
WZÓR 1

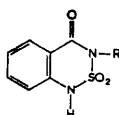
WZÓR 2

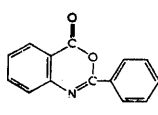
WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

451

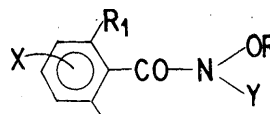
(P. 144860)

14.05.1970.

Pierwszeństwo: 15.05.1969 - Japonia

Nippon Soda Company, Limited, Tokio, Japonia.

Środek rozcieńczający, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera nowe pochodne kwasu benzo-hydroksamowego o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru, chloru lub grupę metoksyłową, R oznacza rodnik metylowy, etylowy, alilowy lub propargilowy, R i R2 oznaczają rodnik metylowy lub grupę metoksyłową, Y oznacza atom wodoru oraz rodniki o wzorach $-C(=O)-R_3$, $-C(=O)-CH_2-S-R_5/R_4$ lub $-C(=O)-Z-R_6$, w którym R3 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—15 atomów węgla, rodnik alkilowy zawierający 2—7 atomów węgla podstawiony 1 lub 2 atomami chlorowca, rodnik alkenylowy zawierający 2—17 atomów węgla, rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony atomem chloru, rodnikiem metylowym lub grupą nitrową albo rodnik cykloalkilowy zawierający 3—6 atomów węgla, R4 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, R5 oznacza rodnik alkilowy zawierający 2—4 atomów węgla lub rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony atomem chloru, R6 oznacza rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony atomem chloru, grupą nitrową lub metoksyłową, a Z oznacza grupę metylenową, etylenową, winylenową, oksymetylenową lub tiometylenową, oraz zawiera nośnik.

Wzór 1

451

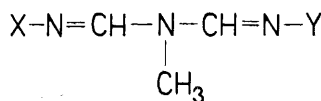
(P. 144955)

12.12.1970.

Pierwszeństwo: 12.12.1969, 26.08.1970 - Wielka Brytania

Boots Pure Drug Company Limited, Nottingham, Wielka Brytania, (Ian Robert Harrison, John Felix McCarthy, Bryan Jarper Palmer, Antonin Kozlik).

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że zawiera rozcieńczalnik lub nośnik i związek o ogólnym wzorze 1, w którym X i Y mogą być jednakowe lub różne i oznaczają rodnik 2,3-dwumetylofenylowy, 2,4-dwumetylofenylowy, 2,6-dwumetylofenylowy, 2,4,6-trójmetylofenylowy, 2,4,5-trójmetylofenylowy, 2,3,4-trójmetylofenylowy, 2-metylo-4-chlorowcofenylowy, 2-chlorowco-4-metylofenylowy, 2-chlorowco-4,6-dwumetylofenylowy, 2,4-dwuchlorowco-6-metylofenylowy, 2-metylo-4-metoksyfenylowy, fenyłowy lub metylofenylowy, przy czym w przypadku, gdy X i Y są jednakowe, nie oznaczają rodnika fenyłowego, metylofenylowego lub 2-metylo-4-chlorowcofenylowego, natomiast gdy X i Y są różne, przynajmniej jeden z nich oznacza rodnik 2,3-dwumetylofenylowy, 2,4-dwumetylofenylowy, 2,4,6-trójmetylofenylowy, 2,3,4-trójmetylofenylowy, 2-metylo-4-chlorowcofenylowy lub 2-chlorowco-4-metylofenylowy.

Wzór 1

451

(P. 147598)

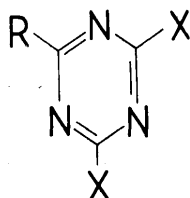
16.04.1971.

Pierwszeństwo: 17.04.1970, 25.06.1970 - Wielka Brytania

Lilly Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Jiban Kumar Chakrabarti, Alec Todd).

Środek szkodnikobójczy znamienny tym, że jako składnik aktywny zawiera związek o ogólnym wzorze

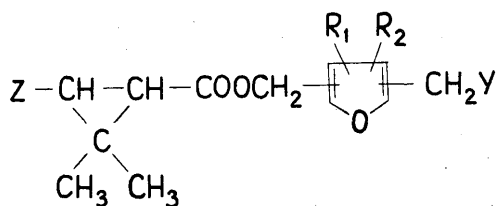
rze 1, w którym X oznacza atom chlorowca, a R oznacza nienasycony rodnik heterocykliczny, zawierający jeden lub dwa pierścienie, połączony przez atom węgla z pierścieniem triazyny, taki jak rodnik tieniowy, furylowy, pirylowy, benzotieniowy, benzofurylowy i indoliowy, dowolnie podstawiony jednym lub więcej niskocząsteczkowym rodnikiem alkiowym, niskocząsteczkowym rodnikiem alkenyowym, niskocząsteczkowym rodnikiem hydroksyalkilowym, niskocząsteczkowym rodnikiem karboksyalkilowym, niskocząsteczkową grupą alkoksylową, niskocząsteczkowym rodnikiem acylowym, rodnikiem fenylovym, niskocząsteczkowym rodnikiem fenyloalkilowym, grupą nitrową, grupą aminową, atomem chlorowca albo, w przypadku, gdy R oznacza rodnik tieniowy, również rodnikiem 2-chlorotieniowym-4, przy czym określenie niskocząsteczkowy oznacza, że wyżej wymienione podstawniki zawierają nie więcej niż 6 atomów węgla, w połączeniu z nieszkodliwym dla roślin rozcieńczalnikiem lub nośnikiem.

Wzór 1

451 (P. 148057) 30.11.1968,
National Research Development Corporation, Londyn, Wielka Brytania.

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że jako składnik czynny zawiera co najmniej jedną pochodną kwasu dwumetylocyklopropanokarboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym R i R₂ są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru, rodniki alkiowe, alkenylowe lub alkadienylowe, Z oznacza rodnik arylový, alkenylový lub alkenylokarboksylowy, a Y oznacza rodnik arylový, taki jak fenylový, podstawiony rodnikami alkiowymi, grupami alkoksylowymi lub atomami chlorowca.

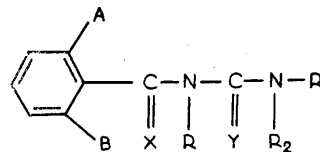
Wzór 1

451 (P. 148117) 12.05.1971.
Pierwszeństwo: 15.05.1970 - Holandia

N.V. Philips Gloeilampenfabrieken, Eindhoven, Holandia.

Środek owadobójczy, znamienny tym, że jako składnik aktywny zawiera związek o wzorze 1, w którym A oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę metylową lub grupę metoksylową, B oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę metylową lub grupę metoksylową z tym zastrzeżeniem, że A i B nie oznaczają równocześnie atomu wodoru; X i Y oznaczają atom tlenu lub atom siarki; R oznacza atom wodoru, grupę alkiową, grupę hydroksylową, grupę alkoksylową, grupę acylową lub grupę alkoksykarbonylową; R₁ oznacza atom wodoru, grupę alkiową ewentualnie podstawioną chlorowcem, grupę alkoksylową, grupę tioalkilową lub grupę cyjanową, grupę alkoksylową, grupę 1-cykloalkenylową, grupę benzylovą ewentualnie podstawioną chlorowcem, grupę hydroksylową, grupę cylovą, grupę alkoksykarbonylową,

grupę tioalkoksykarbonylową, grupę alkilosulfonylową lub grupę fenylosulfonylową, przy czym R i R₁, razem z grupą -N-CY-N-R₂ mogą tworzyć układ pierścieniowy, a R₂ oznacza podstawioną lub niepodstawioną grupę fenylovą lub grupę pirydylową, ewentualnie podstawioną chlorowcem, grupą nitrową, grupą cyjanową lub chlorowcoalkilem oraz stały lub ciekły obojętny nośnik.

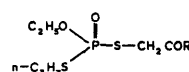

WZÓR 1

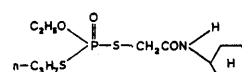
451 (P. 148120) 12.05.1971.
Pierwszeństwo: 13.05.1970 - Japonia

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF (Shigeo Kishino, Akio Kudamatsu, Shozo Sumi, Kozo Shiokawa, Shinichi Yamaguchi).

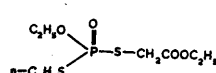
Środek owadobójczy, roztoczobójczy i nicieniobójczy, znamienny tym, że jako składnik czynny zawiera ester kwasu fosforowego o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza niższą grupę alkoksylową, cykloalkoksylową, niższą grupę alkiloaminową, cykloalkiloaminową, benzyloaminową, dwualkiloaminową, 1-pirolidynylową, piperidynylową lub morfolinylową, zwłaszcza R oznacza grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, cyklopentylalkoksylową, cykloheksylalkoksylową, alkiloaminową o 1—4 atomach węgla, dwualkiloaminową o 1—4 atomach węgla w rodnikach alkiowych, cyklopentylaminową, cykloheksylaminową, benzyloaminową, 1-pirolidynylową, piperidynylową lub morfolinylową, korzystnie związków o wzorach 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16.

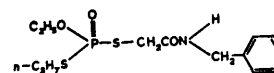
WZÓR 1

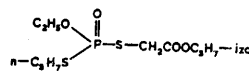
WZÓR 8

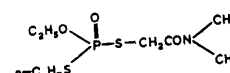
WZÓR 3

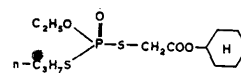
WZÓR 9

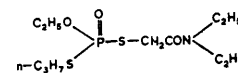
WZÓR 4

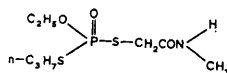
WZÓR 10

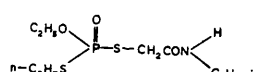
WZÓR 5

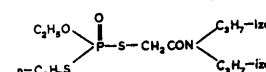
WZÓR 11

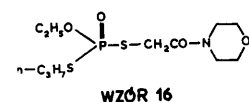
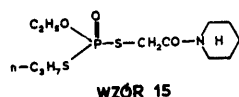
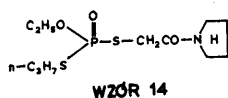
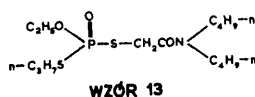
WZÓR 6

WZÓR 7

WZÓR 12

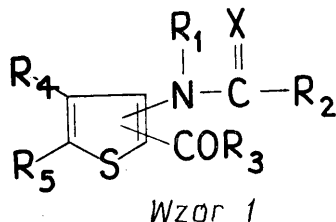
451

(P. 148170)

14.05.1971.

Esso Research and Engineering Company Linden, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Joseph Herman Lesser).

Srodek chwastobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru albo rodnik alkilowy o 1—8 atomach węgla, R_2 oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, ewentualnie podstawiony chlorem, bromem lub grupami cyjanowymi, grupę alkoksylową o 1—6 atomach węgla, alkiolito o 1—6 atomach węgla, jednoalkiloaminową o 1—6 atomach węgla, dwu-alkiloaminową o 2—8 atomach węgla, rodnik fenylo-owy, ewentualnie podstawiony chlorem lub grupą nitrową albo trój fluorometylową, rodnik alkenylo-owy o 3—8 atomach węgla, alkinylowy o 3—6 atomach węgla, albo cykloalkilowy o 3—8 atomach węgla, R_3 oznacza grupę alkoksylową o 1—10 atomach węgla, jednoalkiloaminową o 1—10 atomach węgla, dwu-alkiloaminową o 2—10 atomach węgla, fenoksylo-ową albo anilidową, R_4 i R_5 są jednakowe lub różne i ozna- czają atom wodoru, chloru albo bromu, albo rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, lub rodnik fenylo-owy, a X oznacza atom tlenu albo siarki.

451

(P. 148200)

17.05.1971.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Ed- mund Bakuniak, Aniela Choinka, Józef Hurny, Ewa Borkowska).

Preparaty owadobójcze zamienne tym, że jako sub- stancję czynną zawierają mieszaniny 1,1,1-trójkloro -2,2'-dwo (parametoksyfenilo) etanu z pochodnymi kwasu N-metylokarbaminowego, a w szczególności N-metylokarbaminianem-1 -naf tyłu, N-metylokarbami nianem-2-izopropoksyfenyłu i N-metylokarbamina nem-3-izopropylfenyłu.

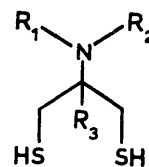
451

(P. 148271)

14.11.1970.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (H.P. Schelling, Fred Kuhn).

Srodek owadobójczy, roztoczobójczy, nicieniobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że zawiera jeden lub kilka związków o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 i R_2 jednakowe lub różne, oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1-4 atomach węgla, rodniki alli- lowe, fenylo-owe, benzylo-owe, cyklopentylo-owe lub cyklo heksylo-owe lub razem z atomem azotu oznaczają pier- ścień piperidynowy, piperidynowy lub morfolinowy, a R_3 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilo- wy o 1—4 atomach węgla i/lub ich soli w ilości 0,01—90% wraz ze znanymi nośnikami, rozcieńczalni- kami i substancjami pomocniczymi w postaci ciekłej lub stałej.

451

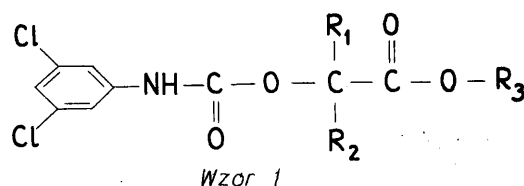
(P. 148296)

21.05.1971.

Pierwszeństwo: 22.05.1970 - Japonia

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Ja- ponia, Hokko Chemical Industry Company, Limited, Tokio, Japonia, (Kazuo Hirasawa, Masaki Yashima, Mituo Hamada, Katsumi Sato, Kenzi Takahashi, Ma- saru Nakamura, Akira Fujinami).

Srodek do zwalczania mikroorganizmów, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden N-fenylkarbaminian o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają niższe rodniki alkilowe, a R_3 oznacza nienasycony rodnik alkilowy o najwyżej 4 atomach węgla oraz znany nośnik obojętny.

451

(P. 148341)

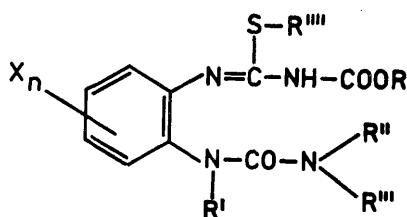
24.05.1971.

Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkus- en, NRF, (Arno Widdig, Engelbert Kiihle, Hans Scheinpflug, Ferdinand Grewe, Helmut Kaspers, Paul-Ernst Frohberger).

Srodek grzybobójczy, znamienny tym, że jako sub- stancję czynną zawiera ureidofenylizotiomoczniki o wzorze 1, w którym X oznacza atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, n oznacza liczbę 0, 1 lub 2, R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R' i R'' oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, R''' oznacza atom wo- doru lub rodnik alkilowy o 1—18 atomach węgla, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupą cyjanową, alkoksylową zawierającą do 4 atomów wę- gla, alkoksylkarbonylową zawierającą do 5 atomów węgla, dalej rodnik cykloalkilowy o 5—8 atomach węgla, rodnik aryloalkilowy, ewentualnie podstawio- ny w rodniku arylowym atomem chlorowca, rodni- kiem alkilowym i/lub grupą alkoksylową o 1—4 ato- mach węgla, rodnik fenylo-owy ewentualnie podstawio- ny atomem chlorowca, rodnikiem alkilowym i/lub

grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupę acylową zawierającą do 18 atomów węgla, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca i grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupę aroilową, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, rodnikiem alkilowym i/lub grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupę alkilosulfonylową, grupę arylosulfonylową, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, grupą aminową, rodnikiem alkilowym i/lub grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, lub oznacza grupę dwualkiloaminową zawierającą do 4 atomów węgla, R" i R'" razem z łączącym je atomem azotu oznaczają pierścień pierścień może zawierać jeszcze atom tlenu lub siarki jako dodatkowe heteroatomy, a R'" oznacza rodnik alkilowy o 1—12 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3—8 atomach węgla, rodnik alkenyloowy zawierający do 12 atomów węgla, lub aryloalkilowy, ewentualnie podstawiony w rodniku arylowym atomem chlorowca, rodnikiem alkilowym i/lub grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla.

WZÓR 1

451

(P. 148342)

24.05.1971.

Pierwszeństwo: 25.05.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Arno Widdig, Engelbert Kihle, Hans Scheinpflug, Ferdinand Grewe, Helmut Kaspers, Paul-Ernst Frohberger).

Srodek grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera amidofenylizotiomoczniki o wzorze 1, w którym X oznacza atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, n oznacza 0, 1 lub 2, R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R' oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R" oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—18 atomach węgla, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupą cyjanową, grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupą alkilową o 1—4 atomach węgla, alkoksykarbonylową o 2—5 atomach węgla, fenoksylową, chlorowcofenoksylową, alkilofenoksylową, alkoksifenoksylową, aryliotio, ponadto oznacza rodnik cykloalkilowy o 5—8 atomach węgla, aryloalkilowy, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, rodnikiem alkilowym o 1—4 atomach węgla, lub grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, oznacza rodnik arylowy ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, rodnikiem alkilowym zawierającym do 4 atomów węgla lub grupę alkoksylową zawierającą do 4 atomów węgla, oprócz tego oznacza pięć- lub sześcioczłonowy rodnik heterocykliczny, ewentualnie zawierający kilka atomów tlenu, siarki i/lub azotu, a R'" oznacza rodnik alkilowy o 1—12 atomach węgla, cykloalkilowy zawierający do 8 atomów węgla, alkenyloowy zawierający do 12 atomów węgla lub aryloalkilowy, ewentualnie podstawiony w rodniku arylowym rodnikiem alkilowym i/lub grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla i/lub atomem chlorowca.

451

(P. 148350)

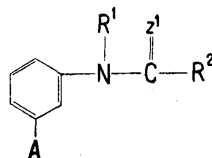
25.05.1971.

Pierwszeństwo: 26.05.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

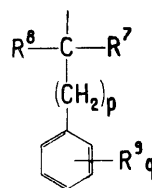
Monsanto Company, Saint-Louis, Missouri, USA, (John Frank Olin, Philip Curtis Hamm).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera fitotoksycznie skuteczną ilość związku o wzorze 1,

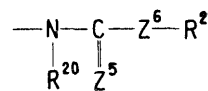
w którym Z¹ oznacza atom tlenu lub siarki, R¹ oznacza atom wodoru, grupę o wzorze R³-(B)_n, w którym B oznacza grupę karbonylową lub atom tlenu, R³ oznacza rodnik alkilowy o najwyżej 12 atomach węgla, rodnik alkenyloowy o najwyżej 7 atomach węgla lub rodnik alkinyloowy o 3—6 atomach węgla, zaś n oznacza liczbę całkowitą 0 lub 1, lub R¹ oznacza grupę o wzorze R⁵O-(R⁵O)_m-R⁴-, w którym R⁴ oznacza rodnik alkilenowy o najwyżej 4 atomach węgla, R⁵ oznacza rodnik alkilenowy o najwyżej 4 atomach węgla, R⁶ oznacza rodnik alkilowy lub alkenyloowy, zawierający najwyżej 6 atomów węgla, zaś m oznacza liczbę całkowitą 0 lub 1, R² we wzorze 1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o najwyżej 12 atomach węgla, rodnik alkenyloowy o najwyżej 8 atomach węgla, rodnik alkinyloowy o najwyżej 6 atomach węgla, grupę chlorowcoalkilową zawierającą do 6 atomów węgla i do 3 atomów chlorowca, grupę o wzorze R⁶-(R⁵O)_m-R⁴-, w którym R⁴, R⁵, R⁶ i m mają podane wyżej znaczenie, rodnik cykloalkilowy lub alkilocykloalkilowy o 3 do 7 atomach węgla w pierścieniu i o 4 atomach węgla w łańcuchu bocznym, rodnik fenylowy, ewentualnie zawierający najwyżej dwa podstawniki, takie jak atomy chlorowców, rodniki alkilowe o najwyżej 4 atomach węgla lub grupy -COOH, grupę o wzorze 2, w którym R⁷ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o najwyżej 4 atomach węgla, rodnik alkenyloowy zawierający do 3 atomów węgla i rodnik chlorowcoalkilowy, zawierający do 4 atomów węgla i do 3 atomów chlorowca, R⁸ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o najwyżej 4 atomach węgla lub rodnik chlorowcoalkilowy zawierający najwyżej 4 atomy węgla i nie więcej niż 3 atomy chlorowca, R⁹ oznacza rodnik alkilowy, zawierający do 4 atomów węgla, grupę alkoksylową o najwyżej 2 atomach węgla, grupę -COOH lub atom chlorowca, zaś p oznacza liczbę całkowitą 0, 1 lub 2, A we wzorze 1 oznacza grupę o wzorze 3, w którym Z⁵ i Z⁶ oznaczają niezależnie od siebie atom tlenu lub siarki, R²⁰ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o najwyżej 6 atomach węgla lub rodnik alkenyloowy, zawierający do 6 atomów węgla, zaś R²¹ oznacza rodnik alkilowy, zawierający do 8 atomów węgla, rodnik alkenyloowy o najwyżej 6 atomach węgla, rodnik cykloheksenyloowy, rodnik fenylowy, ewentualnie zawierający najwyżej 2 podstawniki, takie jak atomy chlorowca, grupy nitrowe lub rodniki alkilowe, zawierające do 4 atomów węgla, lub też R²¹ oznacza grupę o wzorze 4 lub 5, w których R¹² i R¹³ oznaczają niezależnie od siebie atom wodoru, rodnik alkilowy, zawierający do 4 atomów węgla, rodnik alkenyloowy o najwyżej 3 atomach węgla, grupę chlorowcoalkilową zawierającą do 3 atomów węgla i do 3 atomów chloru lub grupę chloroalkenyloową, zawierającą najwyżej 3 atomy węgla i nie więcej niż 3 atomy chloru, z tym że tylko jedna z grup R¹² i R¹³ może oznaczać rodnik alkenyloowy lub chloroalkenylo-

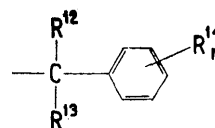
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

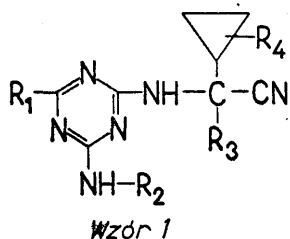
Wzór 4

wy, R^{14} oznacza atom chlorowca, rodnik alkilowy o najwyżej 4 atomach węgla, grupę alkoksylową, zawierającą do 3 atomów węgla lub grupę nitrową, R^{15} oznacza rodnik alkilowy lub alkenylov, zawierający do 4 atomów węgla, z tym że R^{15} oznacza rodnik inny niż alkenylov, jeśli R^{12} lub R^{13} oznacza rodnik alkenylov, zaś r oznacza liczbę całkowitą zero, 1 lub 2.

451 (P. 148453) 28.05.1971.

Pierwszeństwo: 29.05.1970, 1.12.1970 - Szwajcaria
Agrisat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Srodek chwastobójczy, zwłaszcza do selektywnego zwalczania chwastów i dani w uprawach roślin, np. ryżu, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera pochodną dwuamino-s-triazyny o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom chloru, grupę metoksylovą, metylotio lub etylotio, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 3—5 atomach węgla, R_3 oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla lub rodnik cyklopropylov, a R_4 oznacza atom wodoru lub rodnik metylov.

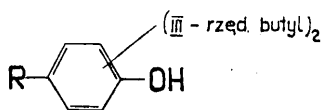

451 (P. 148454) 28.05.1971.

Pierwszeństwo: 1.06.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Monsanto Company St. Louis, Missouri, USA,
(George Franklin Ludvik).

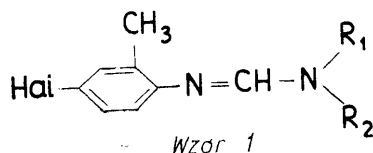
Srodek do zwalczania komarów przez przerywanie procesu rozwoju larw w dorosłe osobniki komara, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik fenyloizopropylov albo rodnik alkilowy, alkoksylowy lub tioalkilowy o 1—6 atomach węgla.

451 (P. 148506) 31.05.1971.

Pierwszeństwo: 2.06.1970, 5.0L1971 - Szwajcaria
Ciba-Geigy, AG, Bazylea, Szwajcaria.

Srodek szkodnikobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera 0,01—95% wagowych pochodnej formamidyny w postaci wolnej zasady lub soli z kwasem nieorganicznym lub organicznym określonej wzorem 1, w którym Hal oznacza fluor, chlor, brom lub jod, R oznacza atom wodoru, lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkenylov o 2—4 atomach węgla, rodnik alkinylov o 3—6 atomach węgla lub rodnik alkoksylowy o 1—4 atomach węgla, R_2 oznacza podstawiony rodnik alkilowy o 1—4

atomach węgla lub ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy o 5—12 atomach węgla lub rodnik alkenylov o 2—4 atomach węgla, jak i zawiera odpowiedni nośnik i/lub inne substancje dodatkowe.

451

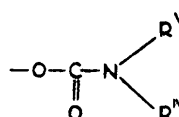
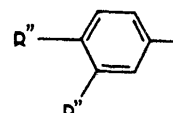
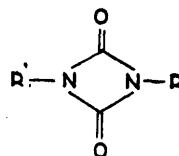
(P. 148592)

3.06.1971.

Pierwszeństwo: 4.06.1970 - NRF

Badische Anilin-u. Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Karl-Heinz Konig, Bernd Zeeh, Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera nowe pochodne uretydynodionu-2,4 o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a R' oznacza grupę 2-benzotiazolilową lub rodnik o wzorze 2, w którym R'' i/lub R''' oznaczają atomy wodoru, chlorowca, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę tioalkilową, chlorowcoalkilową, metylosulfonilową, cyjanową, N,N-dwumetyloaminosulfonilową lub 4'-chlorofenoksylową, a R''' oznacza ponadto grupę alkilokarbamoiłoksylową o wzorze 3, w którym R^{IV} oznacza atom wodoru, a R^V oznacza niższy rodnik alkilowy, prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy, alkenylov lub alkinylov o najwyżej 9 atomach węgla, ewentualnie podstawiony atomem chloru, bromu, rodnikiem fenylovym, cykloheksylovym, niższą grupą alkoksylową lub alkilotio.

451

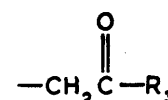
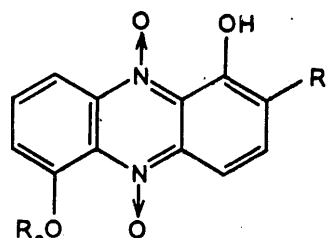
(P. 148668)

8.06.1971

Pierwszeństwo: 8.06.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

F. Hoffmann - La Roche u. Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Willy Leimgruber, Manfred Weigele).

Srodek grzybobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera pochodną fenazyny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom bromu lub grupę o wzorze $-CH_2Z$, w którym Z oznacza 5- lub 6-członowy pierścień heterocykliczny, który zawiera atom azotu i najwyżej jeden atom tlenu, a R_2 oznacza niższy rodnik alkilowy lub grupę o wzorze 3, w którym R_3 oznacza niższą grupę alkoksylową, grupę

aminową, grupę monoalkiloaminową zawierającą niższy rodnik alkilowy, grupę dwualkiloaminową zawierającą niższe rodniki alkilowe lub grupę hydroksyalkiloaminową zawierającą niższy rodnik alkilowy, w mieszaninie ze zwykłe stosowanymi w takich środkach nośnikami.

451 (P. 148700) 9.06.1971.

Pierwszeństwo: 10.06.1970 - Wielka Brytania
Finons Limited, Felixstowe, Wielka Brytania, (Rudolf Koloman Pfeiffer).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera N'-/3-chloro-4-metoksyfenilo/-N,N-dwumetylomocznik oraz 2-chloro-4,6-bis(etyloamino/-s-triazynę).

451 (P. 148786) 14.06.1971.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Miroslaw Soroka).

Sposób wytwarzania estru **dwumetylowego kwasu 1-hydroksy-2,2,2-trójkloroetylofosfonowego**, polegający na wprowadzaniu w temperaturze poniżej +10°C trójkloru fosforanu do mieszaniny chloralu i metanolu, znamienny tym, że otrzymaną mieszaninę rozcieńcza się 200—400 g rozpuszczalnika organicznego, najlepiej benzenu, i neutralizuje do pH = 7 zasadą, najlepiej kwaśnym węglanem sodowym NaHCO₃ lub węglanem sodowym Na₂CO₃, a następnie odsąca się osad nierozpuszczalny soli nieorganicznych i przemycia rozpuszczalnikiem organicznym, najlepiej benzenem, po czym, przy równoczesnym oddestylowaniu rozpuszczalnika organicznego pod normalnym ciśnieniem, prowadzi się reakcję w temperaturze 60—100°C aż do momentu całkowitego oddestylowania rozpuszczalnika, a następnie pod ciśnieniem 20 mm Hg oddestylowuje się nieprzereagowane substraty oraz lotne produkty uboczne.

451 (P. 148755) 11.06.1971.

Pierwszeństwo: 12.06.1970 - Włochy

Terni Industrie Chimiche S.p.A. Papigno, Włochy, (Giorgio Roberti, Enrico Fiorelli, Antonio Crispoldi).

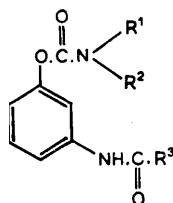
Środek o działaniu nawozowym i pasożytościsym, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera cyjanamid miedziowy.

451 (P. 149243) 5.07.1971.

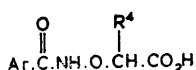
Pierwszeństwo: 6.07.1970, 18.06.1971 — Wielka Brytania

Murphy Chemical Limited, Hertfordshire, Anglia, (Hugh Bartlett).

Wybiórcza mieszanina chwastobójcza, znamienna tym, że zawiera zmieszane w synergicznie efektywnej proporcji jeden lub większą liczbę związków o wzorze ogólnym 1, w którym R¹ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—5 atomów węgla, R² oznacza grupę alkilową o 2-8 atomów węgla, grupę cyklo-

WZÓR 1

WZÓR 2

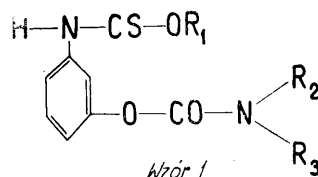
heksylową lub grupę alkenylową o 2—4 atomach węgla, a R³ oznacza grupę alkilową o 1—5 atomach węgla, z jednym lub więcej związkami o wzorze ogólnym 2 lub ich soli, w którym Ar oznacza grupę fenylową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma podstawnikami wybranymi spośród atomów chlorowca i niskich grup alkoksylowych, a R⁴ oznacza atom wodoru lub grupę metylową.

451 (P. 150080) 18.08.1971.

Pierwszeństwo: 20.08.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Schering Aktiengesellschaft, Verckamen, NRF i Berlin Zachodni.

Środek chwastobójczy, zwłaszcza o działaniu selektywnym, znamienny tym, że zawiera związek o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza niższy rodnik alkilowy, R₂ oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R₃ oznacza alifatyczny, cykloalifatyczny lub aromatyczny rodnik węglowodorowy, ewentualnie podstawiony, a R₂ i R₃ razem z atomem azotu mogą tworzyć pierścień, ewentualnie zawierający dalsze heteroatomy.

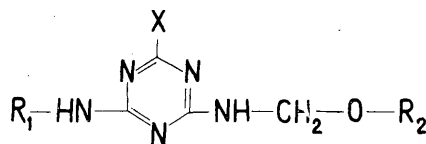
Wzór 1

451 (P. 150081) 18.08.1971.

Pierwszeństwo: 19.08.1970, 22.03.1971 - Szwajcaria

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jedną nową/alko ksymetyloamino/-s-triazynę o wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik cyklopropylowy lub metylocyklopropylowy, R₂ oznacza niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a X oznacza grupę metoksyłową, metylotio, azydową lub atom chloru, oraz zawiera odpowiednie dyspergatory i/lub substancje nośnikowe, nadające się do zwalczania chwastów trawiastych i dwuliściennych, i ewentualnie dalsze substancje dodatkowe.

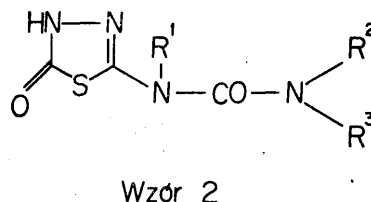
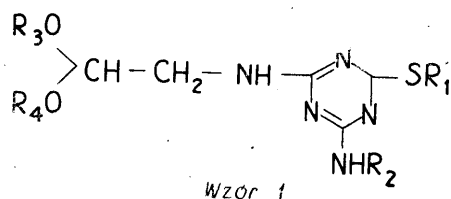
Wzór 1

451 (P. 150094) 19.08.1971.

Pierwszeństwo: 20.08.1970 - Szwajcaria

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

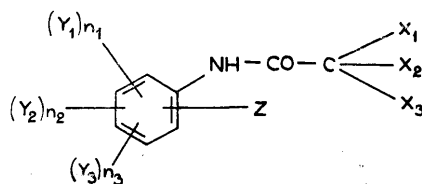
Środek szkodnikobójczy, zwłaszcza do zwalczania chwastów jedno- i dwuliściennych, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera 2-alkilotio-4,6-dwumino-s-triazynę o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy lub etylowy, R₂ oznacza niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik cyanoalkilowy o 1-4 atomach węgla w części alkilowej, a R₃ i R₄ oznaczają niezależnie od siebie po jednym niższym rodniku alkilowym lub też razem tworzą mostek etylenowy z utworzeniem pierścienia dioksalanowego, obok obojętnego ciekłego lub stałego nośnika, rozcieńczalnika i/lub innych ogólnie znanych substancji pomocniczych.

- 451 (P. 150172) 25.08.1971.
Pierwszeństwo: 26.08.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Gustav Gasser, Gerhard Hörlein, Hans Röchling).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera anilidy kwasu chlorowcówkarboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym X i X₂ oznaczają atomy chloru, fluoru lub bromu, a X₃ oznacza atom wodoru, chloru, fluoru, bromu lub grupę CHCl₂, Z oznacza grupę NO₂ lub CF₃, Y oznacza takie same lub różne atomy chlorowców, korzystnie Cl, Br, F, a n₁ oznacza liczbę 0, 1, 2 lub 3, Y₂ oznacza grupę CN, a n₂ oznacza liczbę 1 lub 2, Y₃ oznacza grupę CF₃, a n₃ oznacza liczbę 0, 1 lub 2 i n₁ + n₂ + n₃ = 1, 2, 3 lub 4.

- 451 (P. 153402) 9.02.1972.
Pierwszeństwo: 10.02.1971 - Francja

Societe Anonyme SEPPIC, Paryż, Francja, (Pierre Faillet).

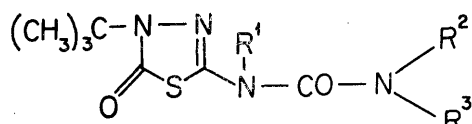
Sposób odchwaszczania roślin uprawnych, zwłaszcza upraw sorgo i pomidorów po ich wzejściu, znamienny tym, że rozpyla się nad omawianymi uprawami mieszaninę norea i oleju parafinowego nie fitotoksycznego, przy czym wymienioną mieszaninę, zawierającą od 1 do 5 l oleju na kilogram norea, stosuje się tak, aby zapewnić rozpylenie od 1,5 do 6 kg norea na hektar uprawy odchwaszczanej.

- 451 (P. 155290) 10.05.1972.
Pierwszeństwo: 11.05.1971; 21.09.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Klaus Sasse, Ludwik Eue).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera 4-III-rzęd-butylo-1,3,4-tiadiazolon-5/-ylo-2/-moczniaki o wzorze 1, w którym R¹ i R² oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1-3 atomach węgla, a R³ oznacza rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1-4 atomach węgla.

Sposób wytwarzania 4-III-rzęd-butylo-1, 3, 4-tiadiazolon-(5)-ylo-(2)-moczniaków o wzorze 1, w którym R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie, znamienny tym, że niepodstawione w położeniu 4 1,3,4-tiadiazolo-

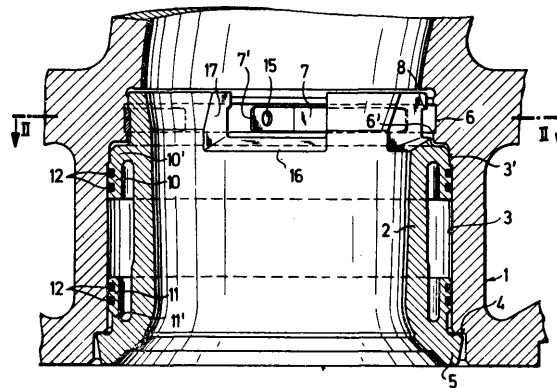

lon-5/-ylo-2/-moczniaki o wzorze 2, w którym R¹, R² i R³ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z izobutylenem, w środowisku rozcieńczalnika, w obecności katalizatora.

- 46a (P. 144738) 1.12.1970.
Pierwszeństwo: 2.12.1969

Gebrüder Sulzzer Aktiengesellschaft, Winterthur, Szwajcaria.

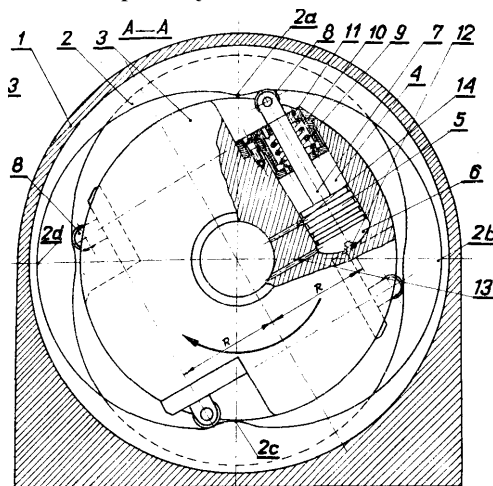
Silnik spalinowy tłokowy z co najmniej jedną wymienną częścią gniazda zaworu do wymiany ładunku cylindra, znamienny tym, że część (2) gniazda jest umieszczona w otworze (3) głowicy (1) cylindra i jest oparta o odsadzenie (4) otworu (3) w kierunku od komory cylindra oraz że w otworze (3) głowicy (1) cylindra jest umieszczona co najmniej jedna, przylegająca w kierunku obrotu części (2) gniazda taśma metalowa (7), opierająca się o odsadzenie w otworze (3) głowicy (1) cylindra i o powierzchnię zewnętrzną części (2) gniazda i zabezpieczająca część (2) gniazda przed jej ruchem w kierunku komory cylindra, przy czym koniec (7) taśmy (7) jest dostępny przez wybranie (16) w części (2) gniazda od jej strony wewnętrznej.

- 46a (P. 144915) 11.12.1970.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław, (Jan Puch).

Silnik spalinowy z wirującymi tłokami połączonymi przegubowo za pomocą sworzni z korbowodami za-

kończonymi rolkami opierającymi się o bieżnię o zarysie eliptycznym, znamieny tym, że bieżnia (2) o zarysie owalnym ma wypukłe odcinki (2a) i (2b), na które najeżdża rolka (8) w pobliżu zewnętrznego zwrotnego punktu tłoka (5) poruszającego się w cylindrze (4) i połączonego z drążkiem (7) tłokowym wyposażonym w cylindryczny suwak (11) dociskany sprężyną (9) opartą o gniazdo (10) przykręcone do podstawy cylindra (4) wykonanego w wirującym bloku (3).

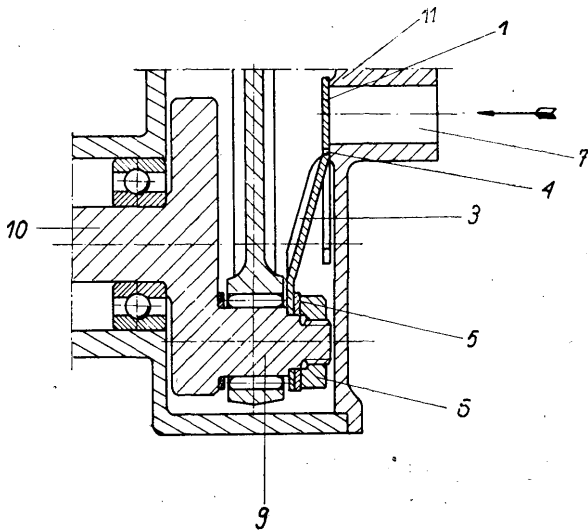
46a

(P. 147091)

22.03.1971.

Politechnika Krakowska, Instytut Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych, Kraków, (Jan Kunicki).

Dwusuwowy silnik spalinowy z jednostronnym wałem korbowym, mający zastosowanie do motocykli, motorowerów, łodzi motorowych i narzędzi mechanicznych, znamieny tym, że ma płaski suwak (1) rozrządczy osadzony na czopie korbowym (9) oraz że kształt suwaka stanowi wycinek koła, w którego osi jest wykonane ramie (8) z kształtowym otworem (2), a w części łukowej suwaka (1) są wykonane otwory (4), zapewniające jego sprężystość, a na ramieniu (8) jest wykonane przetłoczenie (3) usztywniające to ramie, przy czym ramie (8) jest wygięte tak, że część łukowa suwaka (1) opiera się o bieżnię wykonaną w pokrywie (11) skrzyni korbowej.

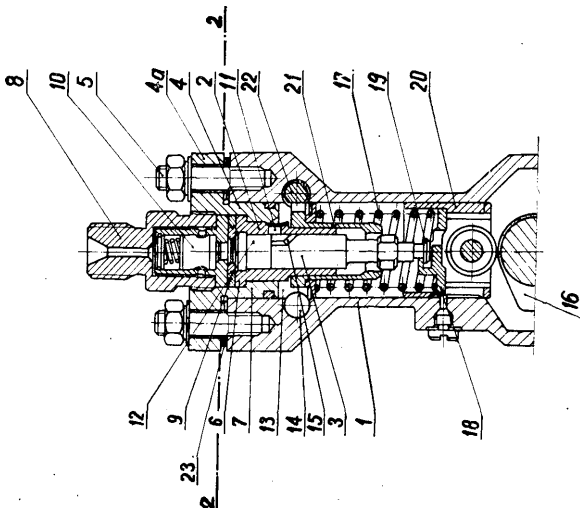
46c

(P. 144919)

11.12.1970.

Warszawskie Zakłady Mechaniczne „Delta-WZM”, Warszawa, (Krzysztof Lendzion, Andrzej Łojek).

Pompa wtryskowa do silników spalinowych, zwłaszcza wielosekcyjna szeregową, z tuleją owym mocowa-

niem zespołów tłoczących oraz podkładkami dystansowymi pod kołnierzem tulei mocującej, służącymi do regulacji skoku wstępnego tłoka, znamieny tym, że podkładki dystansowe posiadają wycięcie.

46c

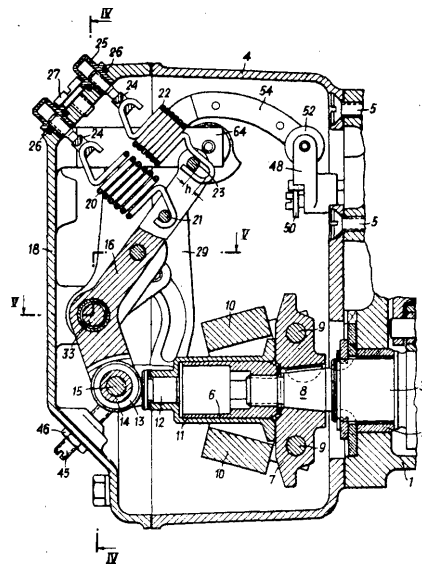
(P. 145842)

27.01.1971.

Pierwszeństwo: 30.01.1970 - Austria

Friedmann a. Maier Aktiengesellschaft, Hallein, Salzburg, Austria, (Anton Pischinger, Max Haubenhöfer).

Nastawny regulator odśrodkowy do pomp wtryskowych posiadający przesuwą tuleję uruchamianą siłami odśrodkowymi przeciwwag oraz współpracującą stykowo z tą tuleją dźwignię przenoszącą obciążoną sprężynami, jak również dwuramienną dźwignię mechanizmu jarzmowego o zmiennym stosunku przełożenia, który to mechanizm jarzmowy włączony jest między tuleją i drążkiem regulującym pompy wtryskowej, znamieny tym, że w obudowie regulatora (1) znajduje się umieszczony w znany sposób zderzak ograniczający skok drążka regulującego (47, 95) dla maksymalnego napełniania ukształtowany w postaci krzywki sterującej (58, 109) przekraczającej się w uzależnieniu do roboczej liczby obrotów obsługiwanego przez regulator silnika spalinowego, przy czym z krzywką sterującą (58, 109) współpracuje przeciwwzderzak (52, 99), na przykład rolka, połączony z stroną napędzającą drążka regulującego (47, 95).

46c

(P. 146781)

10.03.1971.

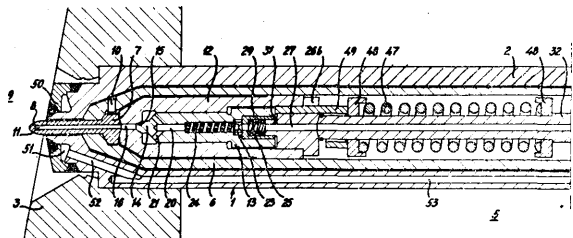
Pierwszeństwo: 12.03.1970 - Dania

A/S Burmeister A. Wain's MOTOR - Og Maskinfabrik 1971, Kopenhaga, Dania, (Hans Henrik Gormsen).

Wtryskiwacz paliwa do silników spalinowych, posiadający rozpylacz na swym przednim końcu, to znaczy na końcu zwróconym ku komorze spalania cylindra silnikowego oraz zawór wylotowy, obciążony sprężyną i otwierany ciśnieniem paliwa oraz na swym tylnym końcu otwór wlotowy, służący do połączenia z przewodem paliwowym, biegnącym od osobnej pompy dozującej, przy czym otwór wlotowy połączony jest z zaworem wylotowym za pomocą kanału paliwowego, przebiegającego wewnątrz wtryskiwacza, znamieny tym, że kanał paliwowy przebiega centralnie na całej długości wtryskiwacza przez kilka rurowych elementów, leżących jeden w przedłużeniu drugiego i połączonych ze sobą w sposób sprężysty, przy czym elementem przednim w kierunku osiowym jest wrzeciono (13) zaworu wylotowego (14, 15).

Wtryskiwacz według zastrz. 1, znamieny tym, że rurowe elementy kanału paliwowego od tyłu obejmują głowicę (34), usytuowaną na tylnym końcu wtryskiwacza i obciążoną zewnętrznymi elementami spręż-

ży nowy mi (41), rurę dociskową (32), przebiegającą wewnątrz spiralnej sprężyny (47) zaworu wylotowego (14, 15), dociskacz (26) utrzymywany pomiędzy rurą dociskową (32) i prowadnicą wrzecioną (12) zaworu wylotowego, znajdujący się co najmniej częściowo wewnątrz tulei dociskowej (49), przenoszącej siłę wewnętrzną sprężyny (47) na wrzeciono wtryskiwacza, jak również samo wrzeciono wtryskiwacza (13), posiadające na swym przednim końcu co najmniej jeden ukośnie przebiegający otwór (21), mający swe ujście do kanału paliwowego (20).

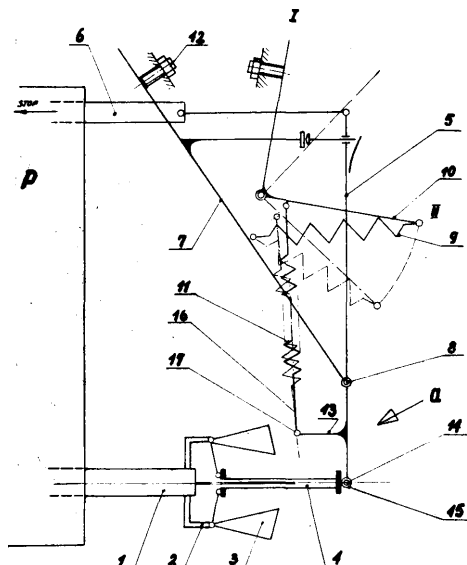
46c

(P. 146811)

11.03.1971.

Warszawskie Zakłady Mechaniczne „Delta-WZM” Warszawa, (Andrzej Krainiński, Andrzej Łojek, Jerzy Wewiór, Krzysztof Lenzion).

Odśrodkowy regulator do silnikowych pomp wtryskowych, posiadający dźwignię główną, sprzęgającą tuleję bezwładników z organem sterującym dawkowaniem pompy dźwignią pomocniczą obciążoną sprężyną regulacyjną, której napięcie zmieniane jest nastawną dźwignią obrotów, oraz sprężynę rozruchową obciążającą bezpośrednio dźwignię główną, posiadający ponadto ogranicznik ruchu dźwigni pomocniczej, odizolowany dźwignią główną od oddziaływania sprężyny regulacyjnej przy rozruchu silnika, znamienny tym, że sprężyna (11) rozruchowa jednym końcem zaczepiona jest o nastawną dźwignię (10) obrotów, a drugim o łącznik (13) sztywnie związany z dźwignią (5) główną.

46i

(P. 147127)

25.03.1971.

Pierwszeństwo: 4.04.1970 - Hiszpania

Manuel Punsola Fabregat, Barcelona, Hiszpania, (Manuel Punsola Fabregat).

Pierścień tłokowy oraz sposób jego wytwarzania. Tekst zgłoszenia umieszczony został w klasie 7d na str. 8.

46i

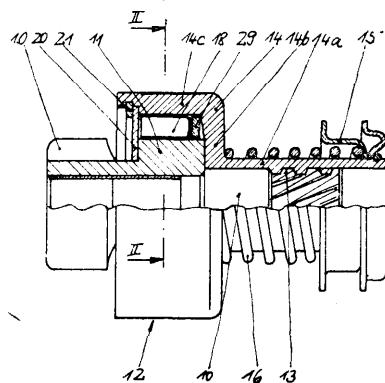
(P. 145630)

15.01.1971.

Pierwszeństwo: 19.01.1970

Robert Bosch G.m.b.H., Stuttgart, NRF.

Mechanizm śrubowy rozrusznika silników spalinywych ze sprzęgłem jednokierunkowym składającym się z połączonej z zabierakiem wewnętrznej części pierścieniowej oraz łączącej się poprzez kołnier z drążonym wałem napędowym, zewnętrznej części pierścieniowej, posiadającej na swym wewnętrznym obwodzie rozmieszczone w przedziałach kątowych odinki krzywych przebiegających mimośrodkowo do osi sprzęgła, które łącznie z powierzchnią wewnętrzną części pierścieniowej tworzą zwięzające się klinowo w kierunku obwodowym przestrzenie służące do pomieszczenia rolek dociskanych w kierunku zwięzającym się zakończeń przestrzeni, przez sprężyny rozmieszczone obwodowo i wsparte na wystęпах tarczy pierścieniowej osadzonej sztywno między dwoma częściami pierścieniowymi, znamienny tym, że tarcza pierścieniowa (29) wyposażona jest w elementy wspornikowe (28) składające się z występów poosiowych dla podparcia sprężyn oraz z przebiegającej obwodowo i przylegającej do płaszczyzny czołowej tarczy pierścieniowej płaszczyzny oporowej (30), służącej do prowadzenia cylindrycznych sprężyn (19) wywierających nacisk na elementy rolkowe.

47a

(P. 144758)

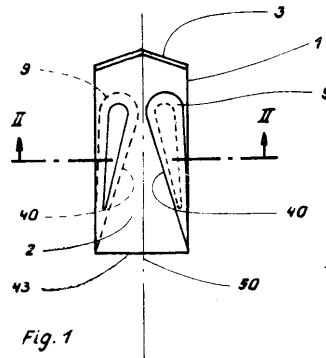
2.12.1970.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 139591

Pierwszeństwo: 30.01.1970, 27.12.1969 - NRF

Artur Fischer, Tumlingen, NRF.

Element udarowo-kolkowy do wiercenia otworów i osadzania elementów mocujących w ścianie i w tym podobnych konstrukcjach według patentu (P-139 591) składający się z części wiertniczej, z połączonego z nią odejmowalnie korpusu rozpierającego, działającego jako głowica wiertnicza i z elementu mocującego, przechodzącego w czasie nasadzania przez korpus rozpierający, przy czym korpus rozpierający ma postać płaskownika, wyposażonego w kierunku osiowym na jednym końcu w ostrza wiertnicze, a na drugim jego końcu w powierzchnie klinowe, a także na obu jego bokach zasadniczych w przestawione względem siebie występy, element mocujący jest ukształtowany jako trzpień śrubowy z gwintem na jednej stronie

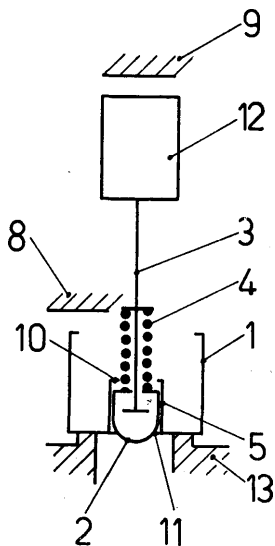

i z czołowo wykonaną na drugiej jego stronie szczeliną, współdziałającą z korpusem rozpięającym, a część wiertnicza posiada szczelinę z wybraniami do obejmowania płaskownika z jego występami, znamienne tym, że krawędzie wzdłużne (40) występów (9) sięgające do środka długości (50) płaskownika (1) przebiegają przynajmniej częściowo względem siebie pod kątem ostrym, w kierunku ostrzy wiertniczych (4), a wybrania (41) na części "wiertniczej" (19) posiadają tak samo skierowane powierzchnie oporowe (55, 56).

47a³ (P. 146046) 5.02.1971.
Pierwszeństwo: 9.02.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Magdeburg Armaturwerke „Karl Marx”, Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna, (Wolfgang Nestler).

Urządzenie tłumikowe, zwłaszcza do grzybków stożkowych pośrednio sterowanych elektromagnetycznych zaworów odcinających, znamienne tym, że względnie mała masa pomocniczego grzybka stożkowego (2) jest umieszczona osiowo przesuwnie względem mas twornika magnetycznego (12) i trzpienia (3) z jednej strony i względem masy zaworowego grzybka stożkowego (1) z drugiej strony, a pomiędzy pomocniczym grzybkiem stożkowym (2) i masami trzpienia (3) oraz twornika magnetycznego (12) lub pomiędzy zaworowym grzybkiem stożkowym (1) albo obudową (13) jest umieszczona w kierunku zamykania co najmniej jedna sprężyna (4), natomiast przy wiszącej konstrukcji armatury przewidziane są dalsze sprężyny (4, 7), przy czym w obu rozwiązaniach jest przewidziany dla zaworowego grzybka stożkowego (1) zde-zrak (8) w kierunku otwierania, a dla twornika magnetycznego (12) zde-zrak (9).

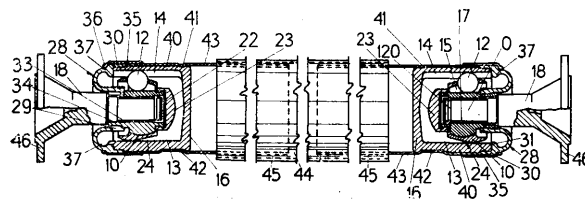

47b (P. 144902) 10.12.1970.
Pierwszeństwo: 11.12.1969, 7.03.1970, 19.03.1970 - Wielka Brytania

G.K.N. Birfield Transmissions Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (Laslie George Fisher, Henry Thomas Smith, Gordon Hughes Grittiths).

Przegub uniwersalny zwłaszcza do pojazdów mechanicznych zawierający element zewnętrzny mający otwór, w którym umieszczony jest element wewnętrzny i w którym w rowkach znajdują się kulki przenoszące moment skręcający, przy czym wspomniane rowki wykonane w elemencie zewnętrznym i wewnętrznym mają kształt, umożliwiający wzajemny ruch elementów wewnętrznego i zewnętrznego, znamienne tym, że zawiera element zamykający jeden koniec otworu w elemencie zewnętrznym oraz element uszczelniający, który stanowi szczelną osłonę na smar, ograniczającą wspomniane elementy wewnętr-

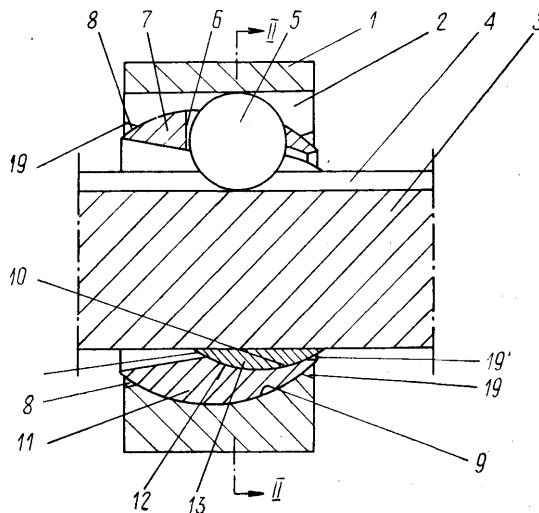
ny i zewnętrzny, element zamykający i element uszczelniający, przy czym element uszczelniający zawiera część, stanowiącą ogranicznik ruchu kulek w rowkach, a tym samym wielkość wzajemnego ruchu pomiędzy elementami wewnętrznym i zewnętrznym w jednym kierunku.

47b (P. 154249) 23.03.1972.
Pierwszeństwo: 25.03.1971, 24.12.1971 - NRF

Uni-Cardan A.G., Lohmar/Rhld, NRF, (Sophy Labib Girguis).

Przegub **równobieżny** mający wydrążony korpus zewnętrzny, którego wewnętrzna powierzchnia posiada prowadnice w postaci rowków, równoległych co najmniej swym ogólnym ukierunkowaniem do osi korpusu, a we wnętrzu zawartej w tym zewnętrznym korpusie przegubu pustej przestrzeni znajduje się wewnętrzny korpus przegubu, na którego zewnętrznej powierzchni znajdują się prowadnice w postaci rowków, leżących parami naprzeciw wymienionych prowadnic zewnętrznego korpusu przegubu i co najmniej swym ogólnym ukierunkowaniem równoległych do osi korpusu wewnętrznego, przy czym w każdej parze leżącym naprzeciwko siebie prowadnic umieszczona jest jedna kula, a kule wszystkich par prowadnic znajdują się w okienkach usytuowanych między obydwoma wymienionymi korpusami koszyka i są ustalone w płaszczyźnie prostopadłej do osi tego koszyka, którego zewnętrzna kulista powierzchnia prowadzona jest po wewnętrznej powierzchni zewnętrznego korpusu przegubu, a wewnętrzna wklęsła kulista powierzchnia tegoż koszyka prowadzona jest przez wewnętrzny korpus przegubu, przy czym środki kulistych powierzchni, wypukłej zewnętrznej i wklęsłej wewnętrznej koszyka leżą po obydwóch stronach płaszczyzny wyznaczonej przez środki wymienionych okienek, w równych odstępach od tej płaszczyzny, znamienne tym, że koszyk (7, 17, 77, 87, 97, 107, 207, ... 807) swą wklęsłą kulistą powierzchnią (10, 110, 210, ... 810) prowadzony jest przez urządzenie sterujące (12, 22, ... 62, 82, 92, 112, 212, ..., 812) za pośrednictwem kulistej zewnętrznej powierzchni (11, 21, ..., 61, 111, 211, ... 811) urządzenia sterującego stanowiącego osobny element, osadzony na zewnętrznej powierzchni wewnętrznego korpusu (3, 103, 203, ... 803) przegubu.

47c

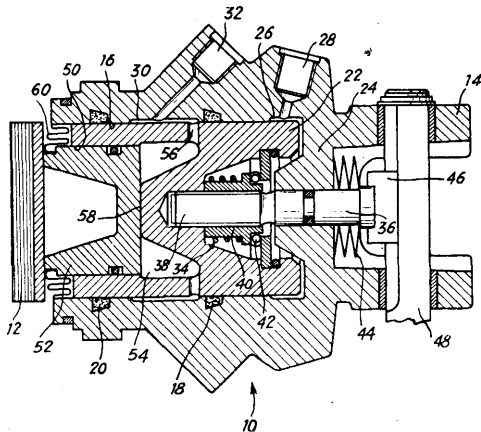
(P. 154135)

17.03.1972.

Pierwszeństwo: 19.03.1971 - Francja

Societe Anonyme D.B.A., 92, Clichy, Francja, (Giraudon Jean-Claude, Leone Massimo).

Urządzenie uruchamiające hydrauliczny tarczowy hamulec za pomocą hamulcowego mechanizmu przy określonym kierunku podczas hamowania, o układzie składającym się z głównego tłoka, uszczelnionego i przystosowanego do przesuwu w cylindrze obudowy, z utworzoną w niej główną cieczową komorą przystosowaną do zasilania przez główny wlotowy otwór w pierwszym hydraulicznym układzie oraz automatycznego regulacyjnego urządzenia regulującego odległość ścierających się elementów, zawierającego dwie części współpracujące ze sobą i określające między obudową i głównym tłokiem a nieprzystosowanego do oporowego połączenia, w celu ograniczenia początkowo ustalonej wartości tylnego przesuwu głównego tłoka, w kierunku wewnętrznym danej cieczowej komory, przy hydraulicznej regulacji ciśnienia, znamienne tym, że główny tłok (22) jest połączony z ciernym klockiem (12) za pośrednictwem drugiego przesuwanego tłoka (52) zamontowanego w cylindrze (50), w którym umieszczono główny tłok (22) i ustalono w nim drugą cieczową komorę (54), przystosowaną do zasilania przez drugi wlotowy otwór (32) z drugim kontrolnym regulatorem ciśnienia, w którym czynna przestrzeń określona przez powierzchnię drugiego tłoka (52) podlega jest drugiemu hydraulicznemu regulatorowi ciśnienia, które jest niższe niż czynna przestrzeń wynikająca z powierzchni głównego tłoka (22) podległej pierwszej hydraulicznej regulacji ciśnienia.

47c

(P. 154249)

23.03.1972.

Pierwszeństwo: 25.03.1971, 24.12.1971 - NRF

Uni-Cardan A.G., Lohmar/Rhld, NRF, (Sophy Labib Girguis).

Przegub równobieżny. Tekst zgłoszenia umieszczono w klasie 47b na str. 124.

47d

(P. 146918)

15.03.1971.

Biuro Projektowo-Technologiczne Morskich Stoczní Remontowych, Gdańsk, (Wojciech Skibiński).

Sposób usuwania luzu między rozpórką a ogniwiem w rozpórkowych łańcuchach kotwicznych, znamienne tym, że ogniwo z luźną rozpórką zostaje poddane działaniu rozciągającemu sił skupionych, przyłożonych wzdłuż osi podłużnej ogniwa, o wielkości nie większej niż siły stosowane przy próbie wytrzymałościowej nowego łańcucha, powodujących odkształcenie trwałe ogniwa, polegające na zmniejszeniu jego szerokości i tym samym powodujących zaciśnięcie rozpórki w ogniwie.

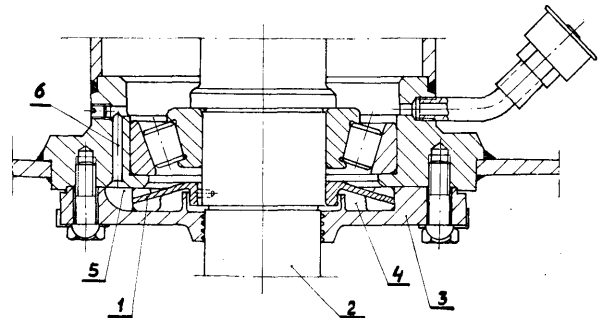
47e

(P. 144763)

3.12.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Roman Miękina).

Sposób smarowania łożysk wałków pionowych w podwyższonych temperaturach, znamienne tym, że smar spływa z łożyska, a następnie wirnikiem (1) jest przetłaczany przez kanał (5) i otwór (6) ponownie do łożyska, tworząc zamknięty obieg smarowania.

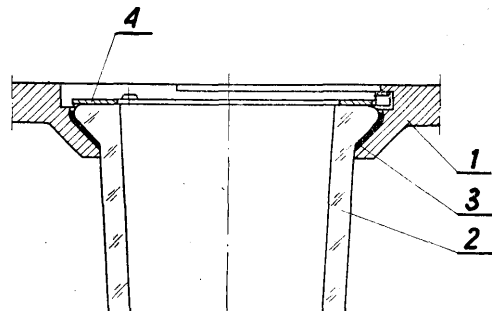
47f¹

(P. 146225)

13.02.1971.

Zakłady Sprzętu Oświetleniowego „Zaos”, Wilkasy k. Giżycka, (Jeremi Maciejewski, Cezary Walata, Bogdan Czartoryski).

Podatne złącze odporne na działanie zmiennej podwyższonej temperatury i ciśnienia, znamienne tym, że elementy (1, 2) o różnym odkształceniu pod wpływem ciśnienia i temperatury połączone są przy pomocy przekładki (3) z kauczuku silikonowego lub innego tworzywa odpornego na działanie podwyższonej temperatury, dociśnięte są sprężystym elementem (4) w formie resoru zapewniającego wymagany docisk, opierając się w wycięciach otworu osadczego.

47f¹

(P. 146283)

16.02.1971.

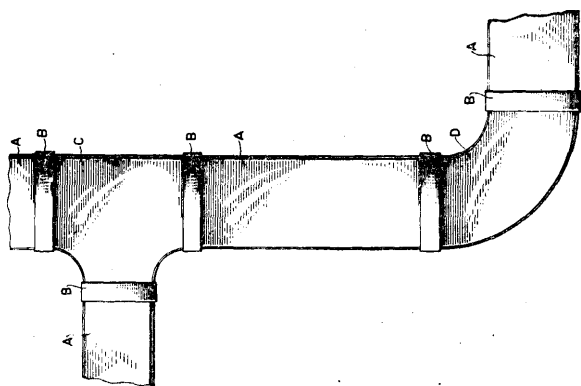
Pierwszeństwo: 23.02.1970, 5.02.1971 - Szwecja

Aktiebolag Svenska Fläktfabriken, Nacka, Szwecja, (Georg Karl Johan Broberg).

Sposób łączenia ze sobą elementów w instalacjach wentylacyjnych, w których jest wymagana duża szczelność w przewodach wykonanych z cienkościennych elementów z blachy, tworzyw sztucznych lub podobnego materiału oraz łączników między tymi elementami i łukami lub odnogami takich przewodów, znamienne tym, że krawędź o swobodnym dostępie (3, 14, 30, 39) części obejmowanej jednego z elementów połączenia wkłada się w jedną lub dwie części (6, 8), (26, 27) stanowiące jeden zespół mechaniczny, umieszczone wzajemnie w pewnej odległości i podobnie składające się z cienkościennych elementów z blachy, tworzywa sztucznego lub podobnego materiału i które tworzą między tymi częściami (6, 8), (26, 27) szczelinę (5, 16, 23, 31) części obejmującej, o kształcie U, wykazującą powierzchnię o równoległych płaszczyznach i z otworem o swobodnym dostępie, przy czym szerokość otworu (9) odpowiada zasadniczo grubości (7) pierwszego elementu, to jest części obejmowanej, oraz szczelinę na całej jej długości wypełnia się, korzystnie za pomocą wtryskiwania ciśnieniowego, ciąglą warstwą substancji plastycznej (11) odpornej na działanie ciepła i która odznacza się bardzo dobrymi własnościami adhezyjnymi. wynikającymi

z jej ciśnienia kapilarnego i ma zasadniczo niezmienną lepkość w zakresie temperatury $-20 \text{ }^{\circ}\text{C}$ — $+80 \text{ }^{\circ}\text{C}$, następnie krawędź o swobodnym dostępie (3, 14, 30, 39) pierwszego elementu, to jest części obejmowanej, wciska się w tę substancję (11) do zetknięcia się z dnem szczeliny (15, 16, 23, 31) lub w pobliże tego dna i potem ten element podaje się jednopunktowemu lub wielopunktowemu przymocowaniu mechanicznemu do jednej ścianki tworzącej tę szczelinę, przy czym substancja (11) zapewnia hermetyczność połączenia dwóch elementów.

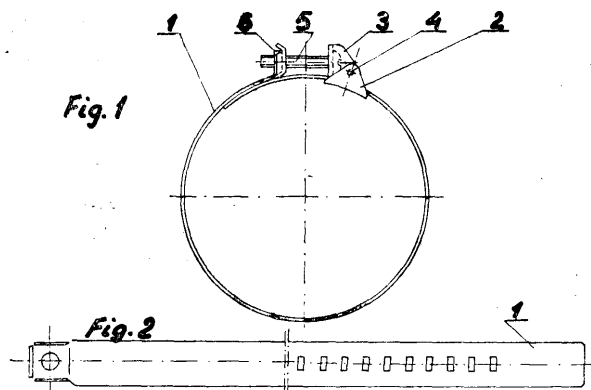
Układ konstrukcyjny do stosowania sposobu według zastrz. 1, dla wytworzenia połączenia o dużej szczelności między dwoma elementami instalacji wentylacyjnej, znamienny tym, że jeden element (1) ma krawędź (3) o gładkich brzegach i swobodnym dostępie, a drugi element (2) ma wzdłuż linii brzegowej (4) dwa paski (6, 8) umieszczone po obu stronach płaszczyzny powierzchniowej elementu (2), które ciągną się zasadniczo na całej długości linii brzegowej (4), przy czym paski (6, 8) są połączone ze sobą oraz z tym elementem (2) wzdłuż linii brzegowej (4), korzystnie za pomocą zgrzewania punktowego lub nitowania, a równomiernie szeroka szczelina (5) utworzona między tymi paskami ma szerokość (9) równą zasadniczo grubości (7) elementu (1) i w całości jest wypełniona ciągłą warstwą spoiwa (11), a przynajmniej jeden pasek ma jeden otwór lub szereg otworów przeznaczonych na nity kołpakowe, wkręty samogwintujące lub podobne dla umożliwienia mechanicznego zamocowania elementu wkładanego (1) przy dnie szczeliny (5) lub w pobliżu tego dna w drugim elemencie (2), podczas gdy pierwsza część (1) jest całkowicie otoczona spoiwem dla hermetycznego uszczelnienia obu elementów.

47f (P. 146805) 11.03.1971.

Powiatowa Spółdzielnia Pracy Usług Wielobranżowych, Skarżysko-Kamienna, Polska, (Ireneusz Sobóński, Tadeusz Czapek, Ryszard Jankiewicz).

Opaska zaciskowa z regulacją średnicy składająca się z taśmy opaski w kształcie kręgu i na nim przesuwanego zamka, znamienna tym, że samoczynne zakleszczenie zaczepu względem taśmy opaski (1) następuje w wyniku naciągu wkrętu (5) i nakrętki (6), która

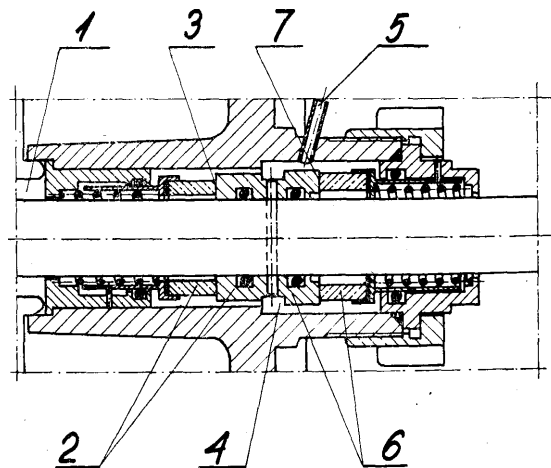
przechodzi przez zaczep (3) i samoczynnie go wciska w otwór taśmy (1).

47f (P. 148088) 11.05.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr zgłosz. P. 129230

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Bolesław Pawlak).

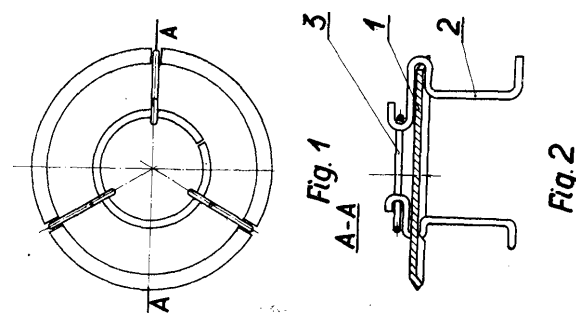
Dławnica do wysokich ciśnień, posiadająca dwa uszczelnienia i usytuowaną między nimi komorę redukcyjną z przewodem odpływowym czynnika według zgłoszenia P. 129230, znamienna tym, że ma jedną parę cierną od strony wysokiego ciśnienia, a drugą parę cierną za komorą redukcyjną od strony niskiego ciśnienia.

47g¹ (P. 144785) 3.12.1970.

Zakłady Urzędzeń Przemysłowych, Przedsiębiorstwo Państwowe, Nysa, (Arkadiusz Paniuticz).

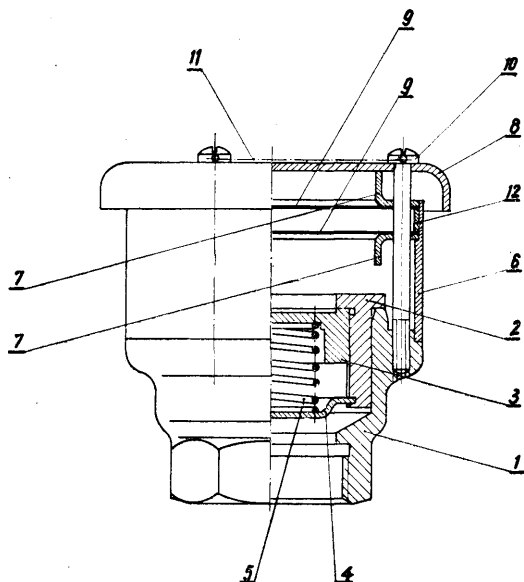
Grzybek zaworowy znamienny tym, że ma zaworową płytkę (1) z wycięciami na obwodzie, nóżki (2) z drutu o przekroju opływowym umieszczone w wycięciach płytki (1) i osadzone w niej przy pomocy zagięcia uniemożliwiającego przylgnięcie usytuowanego w pobliżu środkowej części nóżek (2) oraz ma otwarty sprężysty element (3) łączący nóżki (2) umieszczone w zagięciach usytuowanych w górnej części nóżek (2).

4 (P. 144996) 15.12.1970.

Państwowy Ośrodek Maszynowy, Nierodzim, (Gustaw Filipek).

Zawór wdechowo-wydechowy do zbiorników zamkniętych dwustronnego działania, znamienny tym, że zawierałdo wdechowe (3) i wydechowe (2) umieszczone są w korpusie (1) współśrodkowo, przy czym jedno zawierałdo co najmniej zamykane jest sprężyną (5).

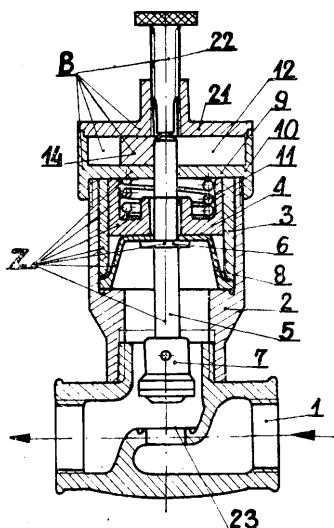
47g¹

(P. 145391)

31.12.1970.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik, (Jan Anulewicz).

Samoczynny zawór odcinający przepływ cieczy znamienny tym, że znany korpus (1) jest zaopatrzony w połączoną jednym końcem obudowę (2), w której wnętrzu jest umieszczony mechanizm (Z) sterujący zamykanie zaworowego grzybka (7), a na przeciwnym końcu tej obudowy (2) jest nałożone urządzenie (B) blokujące zamknięcie zaworu.

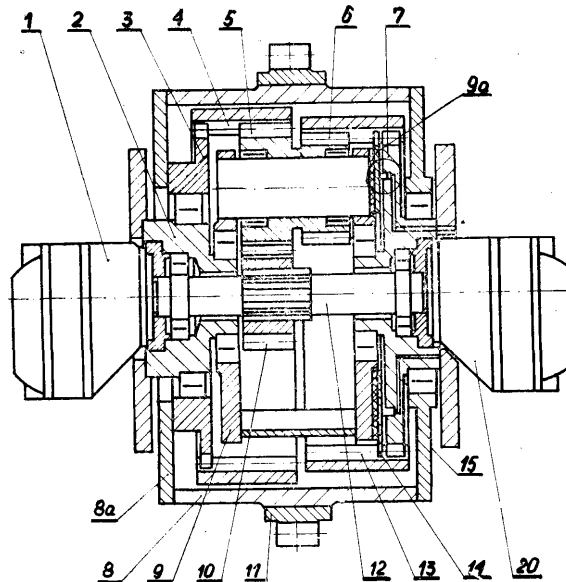
47h

(P. 137989)

3.01.1970.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Stanisław Drzenski, Andrzej Huńkiewicz, Roman Rojek).

Urządzenie napędowe koła lub bębna linowego wciągarki zwłaszcza do maszyn budowlanych złożone z silnika, przekładni planetarnej i hamulca, znamienny tym, że wałek (12), na którym osadzone jest koło zębate (10), stanowiące koło centralne dwustopniowej różnicowej przekładni planetarnej, połączony jest rozłącznie każdym swoim końcem z silnikiem hydraulicznym (1 i 20), zaś obudowa (8 i 8a) przekładni planetarnej zaopatrzona jest w wieniec zębaty (11) i stanowi piastę i tarczę koła napędowego, np. koparki, i ponadto urządzenie napędowe wyposażone jest w hamulec tarczowy (7, 14, 9, 9a) umieszczony wewnątrz obudowy (8, 8a) przekładni planetarnej urządzenia napędowego.

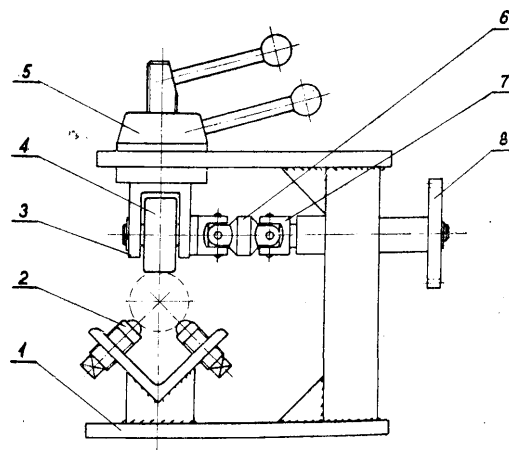
47h

(P. 146243)

15.02.1971.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Ludwik Krasucki).

Urządzenie do przemieszczania elementów wzdłużnych o przekroju okrągłym, ruchem śrubowym o dowolnym skoku znamienny tym, że posiada zespół wsporników kulowych (2), na którym spoczywa przemieszczany element wzdłużny o przekroju okrągłym, dociskany i napędzany rolką (4) zawieszoną w uchwycie (3), który jest obracany wokół swej osi, ustalając wielkość skoku ruchu śrubowego w sposób ciągły w granicach od 0° do nieskończoności.

47h

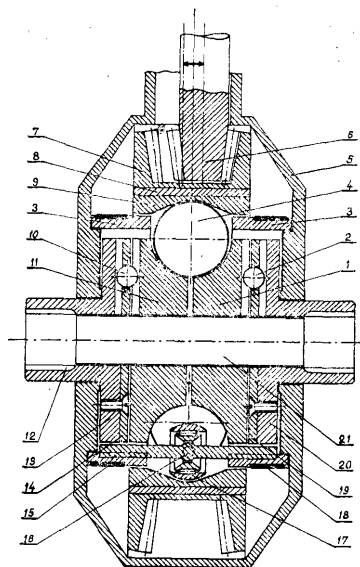
(P. 146912)

16.03.1971.

Zdzisław Kruszewski, Warszawa.

Elastyczna przekładnia różnicowa, łącząca funkcje planetarnego i stożkowego mechanizmu różnicowego, przeznaczona do przenoszenia mocy ze zmiennym przełożeniem z silnika napędowego na półosi napędowe pojazdów dwuśladowych, zwłaszcza samochodowych, albo innych maszyn, posiadająca - koło sprzęgłowe, sprzężone zewnętrznie z obudową, którym może być jarzmo satelitów, koło pierścieniowe lub koło słoneczne - koło napędowe, sprzężone zewnętrznie z silnikiem, a którym może być koło pierścieniowe, koło słoneczne lub jarzmo satelitów - koło napędzane, sprzężone zewnętrznie z półosiami, którym może być koło słoneczne lub koło pierścieniowe - oraz satelity współbieżne z kołami słonecznym i pierścieniowym, znamienny tym, że satelity są kulami (4) i przenoszą moc w przełożeniu ciernym z koła napędowego na koło napędzane, złożone z dwóch kół koronowych

(1) (11) o niezależnych obrotach wyrównywanych obrotami kul, a sprzężonych zewnętrznie z odpowiednimi półosiowymi i stycznymi do kul powierzchniami ciernymi o krzywiznie nieco mniejszej od krzywizny kul oraz dociskających je, na przykład elastycznie, do powierzchni cierniej pozostałego koła współbieżnego, z siłą zapewniającą sprawne przełożenie ciernie - stałą - lub zależną od momentu siły podlegającej przełożeniu, dającej na sprzężeniach zewnętrznych, na przykład rozpięających (2) (10), składowe siły powodujących przemieszczenia punktów styczności kul z powierzchniami ciernymi kół współbieżnych, a w konsekwencji dających zmiany ciągle przełożenia ciernego.

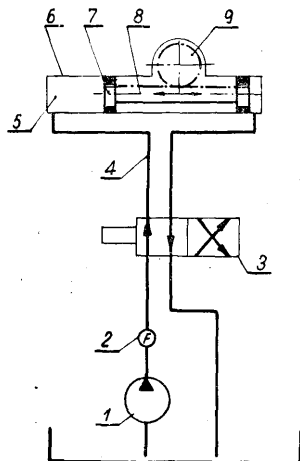
47h

(P. 149052)

25.06.1971

Zakłady Przemysłowe 1-go Maja, Pruszków, (Wiesław Helbert, Jan Gaciąg).

Urządzenie do nadawania ruchu obrotowo zwrotnego w skrzynce przekładniowej sterowane w czasie zmiany położenia kół zębatych, w szczególności w skrzynce przekładniowej obrabiarki, znamienne tym, że cylinder hydrauliczny (6), który jest jednocześnie obudową urządzenia, osadzony jest w osi wałka (12) skrzynki przekładniowej (13), a w nim przesuwają się tłok (8), który jest jednocześnie zębatką, za zębami z kołem zębatym (9) połączonym na stałe z krzywką (10), która poprzez sprężynę (14) powoduje włączanie i wyłączanie sprzęgła wieloząbkowego (11) oraz obrót wałka (12) w skrzynce przekładniowej (13) pod wpływem ciśnienia oleju.

48b

(P. 148325)

8.10.1971.

Unitra, ZRK Zakłady Radiowe im. Kasprzaka, Warszawa, Polska, (Kazimierz Czajka, Romualda Chrościelewska, Walentyna Niemierka).

Sposób przygotowania kapieli do otrzymania kontaktowej powłoki miedzianej na dielektrykach z roztworu siarczynu miedzi, kwasu siarkowego, roztworu soli sodowej kwasu wersenowego i ługu sodowego, znamienne tym, że do wodnego roztworu siarczynu miedzi w ilości 15 g na litr wody dodaje się stężonego kwasu siarkowego, aż do uzyskania wartości pH 2,5—5, najkorzystniej 3, a następnie dodaje się wodnego roztworu soli sodowej kwasu wersenowego, uzyskanego w proporcji 25 g na litr wody, w stosunku 1 : 3 przy intensywnym ciągłym mieszaniu, po czym otrzymany roztwór pozostawia się w spokoju na okres 0,2—2 godzin, następnie dodaje się po kropli 30-procentowego roztworu ługu sodowego, aż do uzyskania wartości pH = 12—13, najkorzystniej 12,8, w temperaturze utrzymanej stale w granicach 20—30°C.

48b

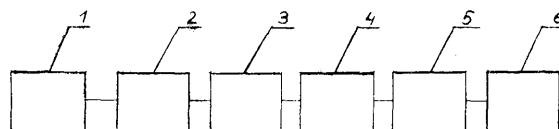
(P. 148745)

11.06.1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Krystyna Grabowska, Barbara Kosmowska, Jerzy Milewski, Romuald Kaczorowski).

Sposób wstępnej obróbki teflonu przed metalizacją, znamienne tym, że oczyszczoną płytkę teflonową zwilża się wodnym roztworem jonowego detergentu, a następnie poddaje się wyładowaniom elektrycznym, korzystnie przy napięciu między elektrodami 15 kV, częstotliwości 2 MHz, w czasie 20 sek, na cm² powierzchni.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że posiada generator (1) połączony z transformatorem (2) wysokiego napięcia i zasilającym lampę wyładowczą (3) połączoną kolejno z kondensatorem ładującym (4) i obwodem rezonansowym (5) sprzężonym z cewką wysokiego napięcia, do wyjścia której dołączone są elektrody (6).

48d

(P. 138932)

21.02.1970.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa, (Jerzy Maksymilian Malinowski, Teresa Jabłońska).

Sposób wytwarzania mozaiki oporowej w cienkiej warstwie niechromowej za pomocą trawienia chemicznego, znamienne tym, że roztwór trawiący składa się z siarczynu ceru w granicach od 50 do 150 g, kwasu azotowego w ilości 200 ml i wody w ilości 700 ml.

48d

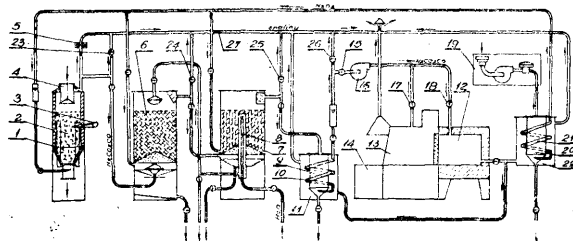
(P. 138961)

23.02.1970.

Zakłady Metalowe „Pilmet” im. Gen. K. Świerczewskiego, Wrocław, (Sławomir Fic).

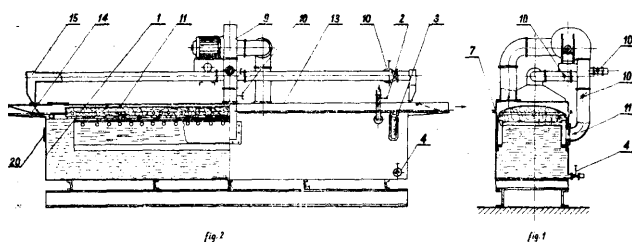
Sposób wytwarzania mieszaniny gazu ochronnego składającego się z tlenku węgla, dwutlenku węgla i azotu, z paliw niskogatunkowych zawierających węgiel, przeznaczonego do obróbki cieplnej metali, znamienne tym, że zarówno zapłon paliwa, jak i korekta jego składu ilościowo-jakościowego odbywa się w sposób automatyczny przez zmianę temperatury prażenia paliwa.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, znamienne tym, że w układ urządzeń pomiędzy chłodnicą wodną (6) a obróbką komorą grzejącą (12) wprowadzono suszarkę oziębiającą (7), pozwalającą na wytrącenie cząsteczek wody z gazu oraz suszarkę podgrzewającą gaz (11) do warunków użytkowania, przy czym w obieg powietrza wprowadzanego zarówno do generatora (1), jak i do osuszania pozostałych aparatów (6 i 7) dodatkową suszarkę podgrzewającą (22).

48d (P. 146172) 12.02.1971.
Biuro Projektów Przemysłu Wyrobów Metalowych, Kraków, (Józef Łucek).

Trawiator przelotowy do drutów i taśm składający się z wanny trawialnej, wyposażonej w zawory do napełniania i opróżniania wanny, w poziomowskaz oraz otwór do okresowego oczyszczania wanny z osadu, znamieny tym, że wewnątrz wanny (1) jest umieszczony napowietrzacz (7) połączony z układem zasilania sprężonym powietrzem.

48d (P. 148288) 5.07.1968.
Politechnika Gdańska, Gdańsk, Polska, (Romuald Juchniewicz, Tadeusz Pompowski, Jerzy Walaszkowski, Henryk Strzelecki, Władysław Bohdanowicz, Zbigniew E. Golubski, Stanisław Koziański, Zbigniew Słubicki, Bogusław Jackowski, Stanisław Downarowicz, Mieczysław Rajca).

Sposób zapobiegania korozji aparatury chłodniczej, zwłaszcza instalacji mroźniowych stosowanych przy budowie kopalń, znamieny tym, że do solanki mroźniowej z chlorku wapniowego wprowadza się dwuchromian sodu, wodorotlenek sodowy, boraks i sześciometofosforan sodowy w ilości od 0,1 do 1% wagowego oraz chromian trójetylenoczworoaminy w ilości od 0,001 do 0,5% wagowych w stosunku do masy solanki, przy czym jej pH po wprowadzeniu tych związków powinno wynosić od 8,5 do 10.

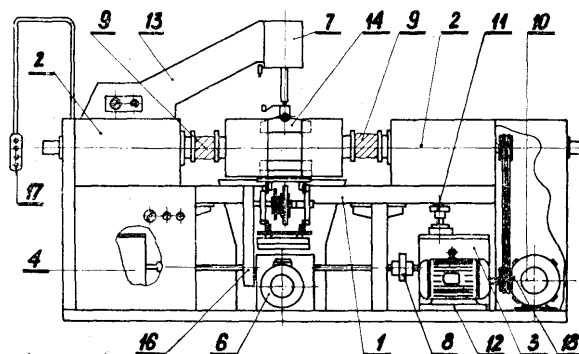
48d (P. 148289) 5.07.1968.
Politechnika Gdańska, Gdańsk, Polska, (Romuald Juchniewicz, Tadeusz Pompowski, Jerzy Walaszkowski, Henryk Strzelecki, Władysław Bohdanowicz, Zbigniew E. Golubski, Stanisław Koziański, Zbigniew Słubicki, Bogusław Jackowski, Stanisław Downarowicz, Mieczysław Rajca).

Sposób zapobiegania korozji aparatury chłodniczej, zwłaszcza instalacji mroźniowych stosowanych przy budowie kopalń, znamieny tym, że do solanki mroźniowej z chlorku wapniowego dodaje się dwuchromian sodu, wodorotlenek sodowy, boraks i sześciometofosforan sodowy w ilości od 0,1 do 1% wagowych oraz wodoronadtlenek cykloheksanonu w ilości od 0,001 do 0,5% wagowych w stosunku do masy solanki, przy czym jej pH po wprowadzeniu tych związków powinno wynosić od 8,5 do 10.

49a (P. 131520) 3.02.1969.

Zakłady Porcelany im. L. Waryńskiego w Boguchwie k. Rzeszowa, (Zdzisław Mazur).

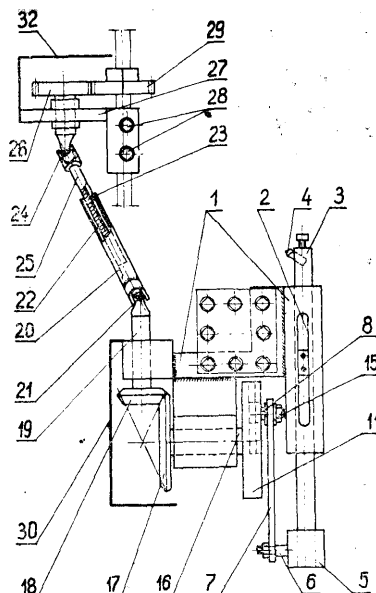
Półautomatyczna obrabiarka dwuwrzecionowa pozioma ze stołem ruchomym znamieną tym, że na ramie (1) osadzone są poziomo wrzecienniki (2) z wrzecionami (9) mogącymi wykonywać ruch posuwisto-obrotowy uzyskiwany od układu krzywkowego i przekładni pasowej (18), korpusu dociskacza (13) z zamontowanym w nim siłownikiem pneumatycznym (7), który za pomocą obejmy (14) zaciska półfabrykat (19) stołu-transportera (5) z umieszczonymi na nim tocznie wózkami (15) napędzanymi przez motoreduktor (6), przekładnię łańcuchową (16).

49a (P. 144877) 9.12.1970.

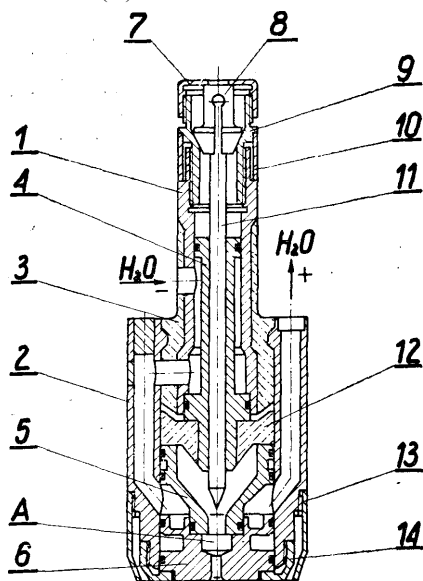
Zakład Remontowy Sprzętu Melioracyjnego, Biała Podlaska, (Leon Kurzemski).

Urządzenie do wykonywania na tokarce rowków kształtowych, zwłaszcza kanalków smarowniczych, znamienne tym, że w imaku nożowym tokarki zamocowany jest korpus (1), w którego przewodnicy umieszczona jest przesuwne oprawka (3), połączona za pośrednictwem korby (7) z tarczą korbową (11) osadzoną na wałku (16) z stożkowym kołem zębatym (17) współpracującym z kołem stożkowym (18), które jest osadzone w korpusie (1) i związane za pośrednictwem dwuprzegubowego teleskopującego wałka (20) z przekładnią (26) złożoną najkorzystniej z trzech kół zębatach osadzonych w przystawce (27), zamocowanej do łoża tokarki w miejscu umożliwiającym współpracę przedkładni (26) z kołem zębatym (29) zamocowanym na śrubie pociągowej tokarki, złożonym z dwóch części.

49h (P. 145626) 15.01.1971.
Zakłady Remontowe Marynarki Wojennej, Gdynia, (Krzysztof Szyjewski).

Palnik plazmowy do spawania znamienny tym, że posiada dwie dysze: górną (5) i dolną (6), tworzące komorę (A), do której doprowadzony jest wtórny gaz plazmy kanałem (K).

53d (P. 148081) 8.05.1971.
Patent dodatkowy do patentu nr.....(P. 144882)

Centralne Laboratorium Przemysłu Koncentratów Spożywczych, Poznań, (Zdzisław Pazoła, Zofia Pordąb, Antoni Swierczyński, Jerzy Michaluk, Jerzy Szumala).

Sposób otrzymywania ekstraktu kawy zbożowej lub mieszanki kawy zbożowej z kawą naturalną na drodze ekstrakcji wodą z zastosowaniem regulacji pH i reakcji enzymatycznej w celu zmniejszenia lepkości stężonego roztworu wodnego ekstraktu według patentu nr (P. 144882), znamienny tym, że regulację pH przeprowadza się dodatkiem związków buforujących w postaci soli kwasów organicznych i zasad nieorganicznych, korzystnie za pomocą dodatku cytrynianu sodu wprowadzonego do nawilżonej mieszanki kawy przed jej ekstrakcją albo bezpośrednio do ekstraktora w trakcie procesu ekstrakcji lub też do stężonego ekstraktu po zakończeniu procesu ekstrakcji.

53e (P. 147929) 3.05.1971.
Pierwszeństwo: 6.05.1970 - Kanada

Wilfrid A. Dumont, Ste. Barbe, Kanada, Jean-Paul Julien Ste. Foy, Kanada.

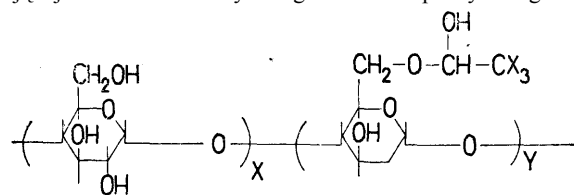
Sposób wytwarzania nowego produktu spożywczego, znamienny tym, że odtłuszczone mleko ogrzewa się w obecności nietoksycznych soli wapnia w temperaturze około 70—150°C dla utworzenia skrzepu, następnie oddziela się od otrzymanego skrzepu serwatka, otrzymując mieszaninę zawierającą około 55—80% wagowych wody.

53g (P. 144791) 3.12.1970.
Pierwszeństwo: 3.12.1969, 5.10.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

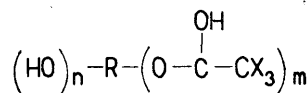
Smith Kline and French Laboratories, Filadelfia, USA, (Roger Cook Parish, John Earl Trei).

Mieszanka paszowa dla zwierząt przeżuwających, znamienna tym, że zawiera dodatek paszowy w postaci polichloro- lub polibromopółacetalowej pochodnej polihydroksyalkanolu, cukru prostego lub poli-

sacharydu, dodany w ilości wystarczającej do polepszenia wydajności paszy dla zwierząt, ale nie wywołującej działania toksycznego lub terapeutycznego.

Wzór 1

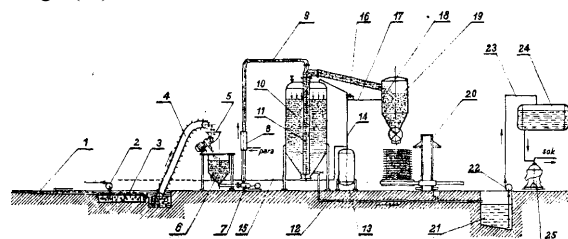
Wzór 2

53k (P. 144989) 15.12.1970.

Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Rzeszowie, Zakład Przetworów Owocowo-Warzywnych, Krosno, (Wacław Naumczyk).

Sposób otrzymywania soku z buraków ćwikłowych, znamienny tym, że miazga z buraków ćwikłowych z dodatkiem soli NaC podgrzewana żywą parą w podgrzewaczu współprądowym (8) poddawana jest maceracji w zbiorniku (10) z dodatkiem preparatu enzymatycznego rozkładającego związki pektynowe i zaszczerpiona bakteriami fermentacji mlekowej, a po maceracji przesyłana jest ze zbiornika (10) za pomocą sprężonego dwutlenku węgla lub sprężonego powietrza przewodem (11) zamocowanym centrycznie wewnątrz zbiornika dolnym końcem zbliżonym do dna zbiornika a wylotem połączonym z zasobnikiem miazgi (19), który posiada membranę (18) sterującą zaworem (16) odcinającym dopływ dwutlenku węgla lub sprężonego powietrza do zbiornika (10) z chwilą napełnienia zasobnika.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamiennie tym, że zbiornik (10) wykonany w postaci cylindrycznej ustawiony pionowo w dolnej części zwężony w kształcie stożka, wyposażony jest w przewód rurowy o dużej średnicy (11), który otwartym wlotem zbliżony jest do dna zbiornika, przechodzi przez całą jego wysokość oraz górnym dnem wychodzi na zewnątrz zbiornika, gdzie łączy się z przewodem zasilającym (9), a następnie skierowany jest do zasobnika miazgi (19).

53k (P. 148098) 12.05.1971.

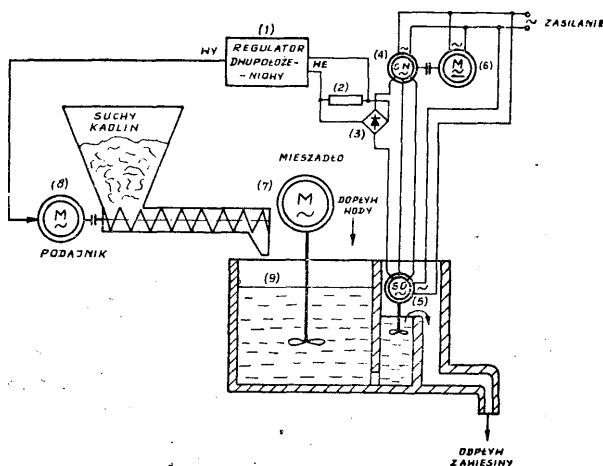
Kujawskie Zakłady Koncentratów Spożywczych, Włocławek, (Henryk Wawrzyniak, Antoni Kowalski, Wojciech Perski, Roman Waczyński, Wiesław Woś).

Sposób wytwarzania czystej waniliny odczynnikowej do analiz na drodze przeprowadzania procesu oczyszczania waniliny spożywczej otrzymanej z ługów posiarzynowych, polegający na rozpuszczeniu jej w gorącej wodzie destylowanej, na kontrolowanym chłodzeniu, mieszanii i krystalizacji roztworu, oddzieleniu i wymyciu powstałych kryształów waniliny oraz

wysuszeniu ich fluidyzacyjnie lub w próżni, znamienny tym, że roztwór o temperaturze w granicach 65–70°C zawierający o 10% zmniejszoną ilość waniliny w stosunku do stanu nasycenia traktuje się gazowym dwutlenkiem siarki aż do chwili ustalenia się w nim wartości pH w granicach 2,2–2,5, korzystnie 2,4, a następnie po schłodzeniu, leżakowaniu i oddzieleniu z niego kryształów, wymyciu i ewentualnie ich wysuszeniu zostaje z nich sporządzony ponownie podobny roztwór o takim samym stężeniu, do którego dodaje się stopniowo wodę destylowaną nasyconą dwutlenkiem siarki, aż do osiągnięcia pH 2,8–3,2, korzystnie 3,0, a następnie stopniowo schładza się do temperatury 20°C i leżakuje przez najmniej 2 godziny przy umiarkowanym mieszaniu, a w końcu powstałe kryształy czystej waniliny odczynnikowej w znany sposób oddziela, myje i suszy w próżni.

54 (P. 146118) 10.02.1971.
Biuro Projektów Przemysłu Papierniczego, Łódź, (Andrzej Jagiełło, Zdzisław Dwojaczny).

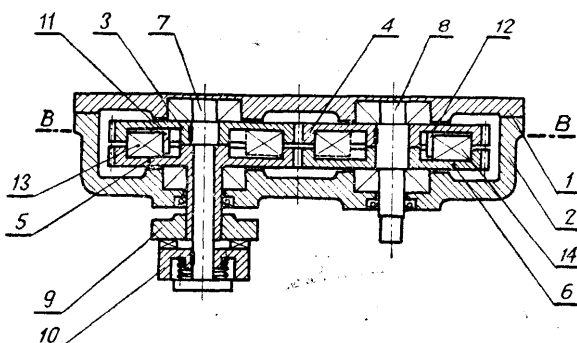
Elektryczny regulator stężenia mediów płynnych a w szczególności dla zawiesiny kaolinu w wodzie, zawierający łącznie selsynowy oraz regulator dwupołożeniowy lub trójpołożeniowy, znamienny tym, że wejście regulatora (1) jest przyłączone równolegle do opornika (2), a poprzez prostownik (3) do obwodu linii łączy selsynowego (4) i (5) pracującego dynamicznie.

55a (P. 147898) 1.05.1971.

Katowickie Zakłady Remontowe Maszyn Poligraficznych, Przedsiębiorstwo Państwowe, (Henryk Kaleta, Alfred Hornik).

Urządzenie wibracyjne zwłaszcza do utrząsarek do papieru, składające się z obudowy i pokrywy, w których ułożyskowany jest wał napędzany silnikiem elektrycznym, znamienne tym, że jest zaopatrzone w układ ciężarków, zamocowanych do dwóch par kół zębatach osadzonych na wałach napędowym (8) i napędzanym (7), z których jedna para kół zębata (3) i (4) jest

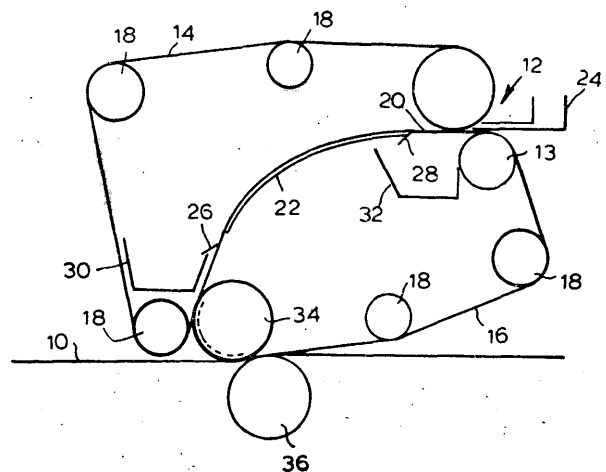

osadzona sztywno, a druga para kół zębatach (5) i (6) jest osadzona obrotowo.

55b (P. 144788) 3.12.1970.
Pierwszeństwo: 6.12.1969; 30.06.1970 - Wielka Brytania
Walmsleys (Bury) Limited, Bury, Wielka Brytania, (Peter Geoffrey Stokes, Michael McCormick).

Sposób wytwarzania papieru lub tektury, znamienny tym, że masę celulozową ze skrzyni wlewowej wprowadza się do strefy formowania warstwy, ograniczonej dwoma współpracującymi sitami, bez końca poruszającymi się jednocześnie wzdłuż drogi zakrzywionej wyznaczonej przez krzywoliniowy element prowadzący, znajdujący się w strefie formowania, przy czym odwadnia się przynajmniej jedno ze współpracujących sit ograniczających strefę formowania.

Maszyna papiernicza do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że ma strefę formowania warstwy (20, 120) ograniczoną przez dwa współpracujące sita, bez końca (14, 16, 128, 112) przemieszczające się wzdłuż drogi zakrzywionej, wyznaczonej przez krzywoliniowy nieruchomy prowadnik (22, 146), który zajmuje przynajmniej część strefy formowania (20, 120) oraz skrzynię wlewową (24, 114) do wprowadzania masy celulozowej do strefy formowania, a także elementy do odwadniania (26, 28, 154) przynajmniej jednego ze współpracujących sit ograniczających strefę formowania.

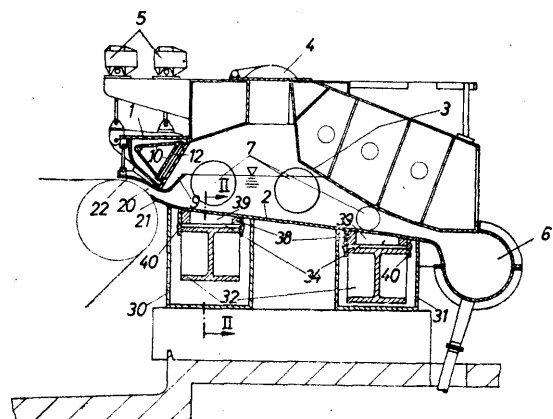

55b (P. 144901) 10.12.1970.

Pierwszeństwo: 13.12.1969 - Niemiecka Republika Federalna

J. M. Voith GmbH, Heidenheim/Brenz, NRF, (Karl Wolf).

Skrzynia przelewowa zwłaszcza do maszyn papierniczych pracująca pod ciśnieniem wewnętrznym i wy-

posażona w obejmującą całą szerokość maszyny szczelinową dyszę wylotową, ograniczoną dwoma krawędziami górną i dolną, z których każda utrzymywana jest przez ściankę o konstrukcji dźwigara skrzynkowego i w której co najmniej jednej ścianie, utrzymującej krawędź dyszy wylotowej, przyporządkowany jest jeden dźwigar odciażający, który poprzez komorę ciśnieniową rozciągającą się na całą szerokość maszyny i zasilaną medium ciśnieniowym, podpira tę ściankę względem ciśnienia wewnętrznego, znamienna tym, że dźwigary odciażające (10, 31) i przyporządkowane im komory ciśnieniowe (12, 34) umieszczone są wewnątrz ścianki (1, 2) posiadającej konstrukcję dźwigara skrzynkowego.

57b (P. 145124) 21.12.1970.

Pierwszeństwo: 22.12.1968 - NRD

VEB Filmfabrik **Wolfen**, Fotochemische Werke Berlin, Berlin, NRD, (Michael Sydow, Wilfried Nepker, Klaus-Dieter Strube).

Sposób otrzymywania fotograficznych emulsji żelatynowych o dużej zawartości srebra, znamienny tym, że po dojrzewaniu fizycznym wytrącony i przemity halogenek srebra poddaje się przy stosunku srebra do żelatyny wynoszącym 3 30 g srebra na 1 g żelatyny i stężeniu halogenku srebra od 2,0 do 6,8 moli/litr, wartości pBr w zakresie 2,4—2,7, wartości pH w zakresie 6,5-7,5, po dodaniu tiosiarczanu sodowego i/lub czterotionianu sodowego, rodanku potasowego i/lub amonowego, jak również złota w formie kwasu czterochlorozłotowego i dojrzewaniu chemicznemu w temperaturze od 30°C do 60°C w ciągu 60 do 300 minut, które przerywa się przez dodanie stabilizatora lub szybkie ochłodzenie do 30°C i po rozcieńczeniu wodnym roztworem żelatyny lub innego polimeru odpowiedniego do tworzenia warstwy, wylewa się na odpowiednie podłoże.

57b (P. 148825) 16.06.1971.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne, Warszawa, (Andrzej Skurzak).

Sposób wykonywania reprodukcji o efekcie trójwymiarowym znamienny tym, że na materiał światłoczuły umieszczony na płycie znajdującej się w płaszczyźnie matówki nakłada się soczewkowy raster sferyczny, po czym w czasie ekspozycji wyżej wymienioną płytę wraz z materiałem światłoczułym i soczewkowym rastrem sferycznym oraz fotografowany model obraca się dookoła ich osi wertykalnych, które po wykonaniu ekspozycji jednej ścieżki wychyla się zgodnie o pewien przyjęty interwał, wykonując naświetlenie, które, wielokrotnie powtórzone, spowoduje pełną rejestrację paralaks, a następnie po wykonaniu reprodukcji pozytywowej celem uzyskania obrazu trójwymiarowego, na zdjęcie to przykleja się soczewkowy raster sferyczny o takich samych parametrach, co raster zastosowany przy ekspozycji zdjęcia.

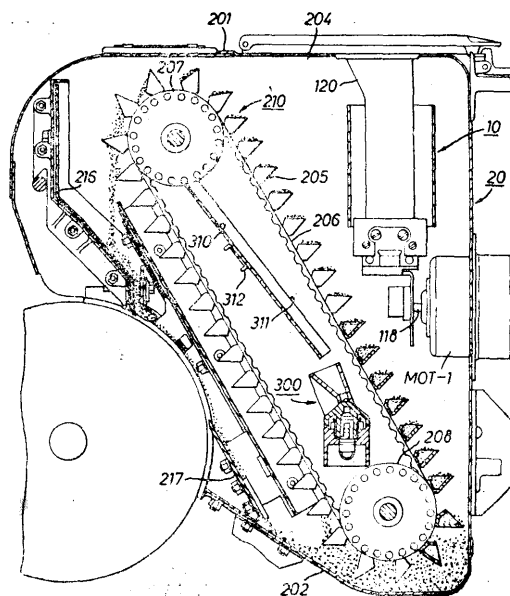
57e (P. 131850) 20.02.1969.

Rank Xerox Limited, Londyn, Anglia, (Ward Robert Toodrich, Francis David Wituski, Donald Lius Pease, Henry A. Twist).

Elektroskopowy czujnik gęstości optycznej środka tonującego znamienny tym, że zawiera z komorą (301) do przepuszczania co najmniej w jednym torze strumieniowym masy kserograficznego wywoływacza zawierającego proszek tonujący i w której przyległe do przechodzącego wywoływacza i stykając się z nim jest umieszczona elektroda (350), oraz zawiera elementy do cyklicznego przyciągania proszku tonującego do powierzchni elektrody lub cyklicznego odpychania go z tej powierzchni oraz ma elementy odczytujące, reagujące na gęstość optyczną wytworzonego na powierzchni elektrody (350) obrazu z proszku tonującego w działaniu połączone z tymi elektrodami do generowania sygnału elektrycznego, gdy obraz z proszku to-

nującego jest cyklicznie wytwarzany i oczyszczany z powierzchni elektrodowej.

Sposób oznaczania stężenia proszku tonującego w kserograficznym wywoływaczu, znamienny tym, że kserograficzny wywoływacz zawierający proszek tonujący przepuszcza się przyległe do naładowanej elektrycznie przepuszczalnej dla światła elektrody (350) oraz wywołuje się zmianę biegunowości elektrody dla cyklicznego przyciągania i odpychania proszku tonującego z wywoływacza do powierzchni elektrodowej, przy czym strumień świetlny przepuszcza się przez elektrodę (350) i wywoływacz przechodzący obok tego strumienia do fotoelektrycznego czujnika (P2) do wytworzenia w nim sygnału elektrycznego, a wyjście z fotoelektrycznego czujnika (P2) dołącza się do mechanizmu dozowania proszku tonującego do uruchomienia tego mechanizmu przy reagowaniu na zmiany gęstości optycznej obrazu z proszku tonującego powstałego na powierzchni elektrodowej.

57e

(P. 144985)

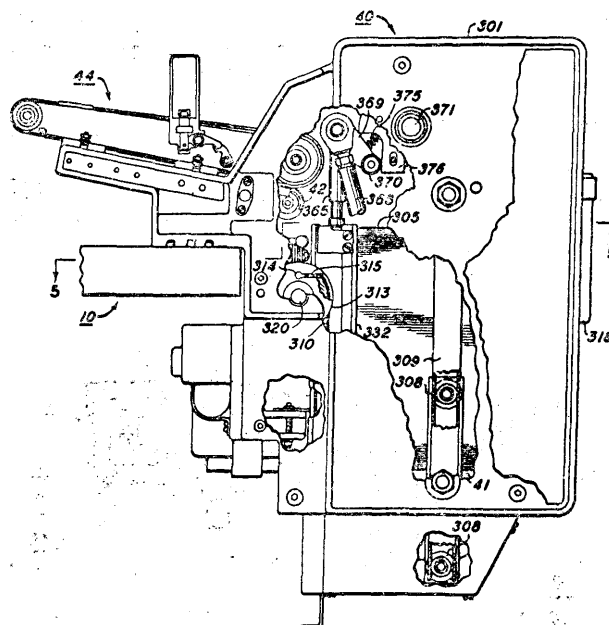
25.09.1965.

Pierwszeństwo: 30.09.1964 - Stany Zjednoczone

Ameryki

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Zespół do podnoszenia stosu arkuszy w mechanizmie arkuszy, zwłaszcza w kopiarce kserograficznej, znamienny tym, że zawiera ramę, paletę nośną stosu ar-

kuszy, zamocowaną przesuwnie pionowo w tej ramie, połączony z tą paletą podnośnik do podnoszenia i opuszczania jej, silnik elektryczny, połączony z wymienionym podnośnikiem w celu przesuwania podnośnika, przełącznik połączony z wymienionym silnikiem, urządzenie czujnikowe współpracujące z najwyższym arkuszem stosu arkuszy umieszczonych na palecie nośnej, przy czym to urządzenie czujnikowe jest przeznaczone do uruchamiania wymienionego przełącznika, gdy wysokość stosu arkuszy zmniejsza się o określoną wartość poniżej ustalonego poziomu i do wyłączania silnika, gdy wysokość stosu arkuszy osiągnie ustalony poziom, a ponadto urządzenie zawiera elementy połączone z urządzeniem czujnikowym do przysuwania i odsuwania go od najwyższego arkusza stosu, gdy arkusz ten znajduje się na lub poniżej określonej odległości od ustalonego poziomu.

57e

(P. 146161)

.02.1971.

Wojewódzkie Biuro Geodezji i Urzędów Rolnych, Warszawa, (Jan Kulesza, Jerzy Tomaszewski, Aleksandra Sokołowska, Mieczysław Sokołowski, Waldeemar Widor).

Sposób wytwarzania płyty elektrofotograficznej służącej do wykonywania odbitek w urządzeniach elektrofotograficznych, znamienny tym, że podłoże płyty elektrofotograficznej wykonuje się przez obustronne pokrycie płyty laminatowej folią metalową, po czym jedną stronę podłoża poleruje się i powleka ochronną powłoką metaliczną, a następnie nakłada się na uzyskaną w ten sposób powierzchnie warstwę światłoczułą, przy czym obie powierzchnie łączy się ze sobą w znany sposób łącznikami metalowymi o dobrej przewodności elektrycznej.

58b

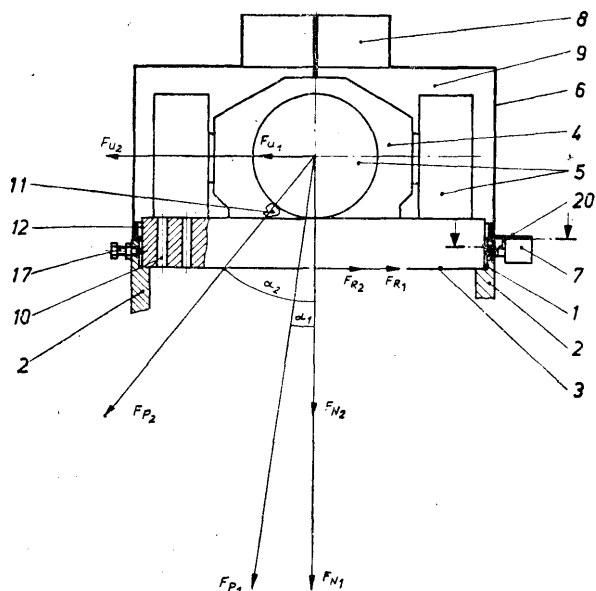
(P. 144737)

30.11.1970.

Pierwszeństwo: 30.01.1970 - NRD

VEB Kombinat Fortschritt Landmaschinen, Neustadt, NRD, (Jürgen Eckoldt, Hans Luhn, Manfred Linke).

Urządzenie zabezpieczające przed przeciążeniem maszyn tabletujących wyposażonych w walce obracające się w płaszczyźnie poziomej oraz w umocowaną na stałe matrycę w kształcie tarczy, znamienny tym, że matryca (3) pod działaniem sił występujących w procesie prasowania osadzona jest przemieszczalnie w korpusie maszyny (2) tak, że w przypadku nagłego przeciążenia wywołanego przez obce ciało lub spiętrzenia się prasowanej substancji usuwa się w kierunku obwodu, a obwodowa powierzchnia (12) matrycy ma korzystne połączenie ze znanym zestykiem łączącym (7), którego włącznik posiada rolkę (13), przy czym zestyk łączący (7) zainstalowany jest na

przestawnym obrotowo w poziomie segmencie górnej części obudowy (6) i dotyka matrycy (3) przez wycięcie (16) w korpusie (2) maszyny.

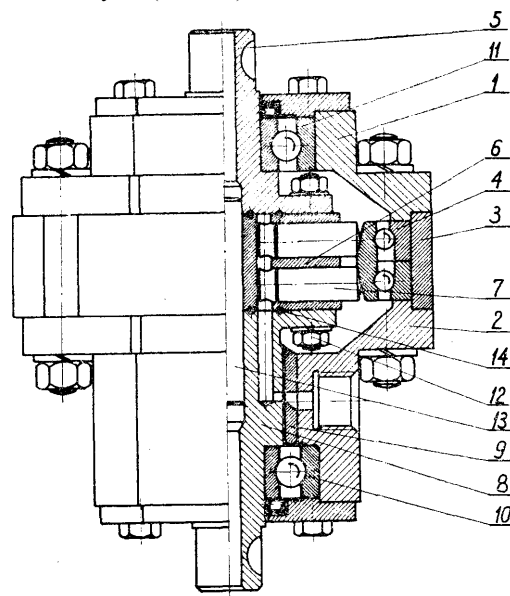
59a

(P. 148792)

14.06.1971.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Stargard”, Stargard Szczeciński, (Antoni Horbatowicz, Zygmunt Maciaszek, Mieczysław Szeliga, Antoni Morozik).

Pompa promieniowa tłokowa znamienna tym, że w korpusie zamocowany jest zespół obrotowy na łożyskach tocznych (10 i 11).

59b

(P. 148088)

11.05.1971.

Patent dodatkowy do patentu ... zgłosz. P. 129230

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Bolesław Pawlak).

Dławnica do wysokich ciśnień. Tekst zgłoszenia został umieszczony w klasie 47f na str. 126.

59e

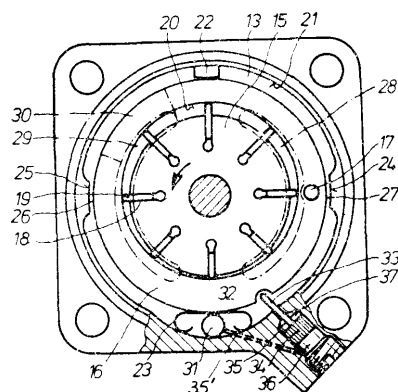
(P. 147226)

30.03.1971.

Pierwszeństwo: 2.04.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, NRF.

Pompa wyporowa hydrostatyczna z elementami wyporowymi, prowadzonymi w mniej więcej promieniowych wyjęciach wirnika, których wystające końce ślizgają się po obwodzie wewnętrznym zamkniętej krzywej elementu przestawczego, który jest przestawny mniej więcej poprzecznie do wirnika w celu zmiany skoku pompy, zwłaszcza dla utrzymania stałej wartości wydatku, przy czym medium pod ciśnieniem wpływające po stronie wylotu pompy przechodzi

przez przewężenie powodujące powstawanie siły, wywołanej przez powstającą przy tym różnicę ciśnień, która służy do przestawiania elementu przestawnego wbrew działaniu siły sprężyny, znamienna tym, że element przestawczy (16 i 16'') jest umieszczony ruchomo między dwiema leżącymi po przeciwnych stronach przestrzeniami ciśnieniowymi połączonymi ze sobą przewężeniem, przy czym jedna z tych przestrzeni jest stale połączona ze stroną wysokiego ciśnienia pompy.

60a

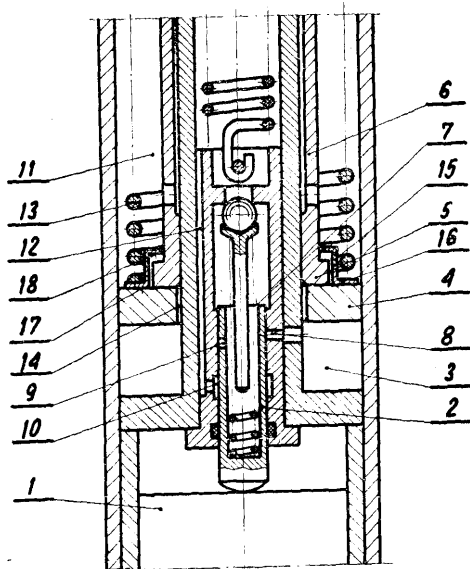
(P. 148801)

15.06.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr.....(P. 139685)

Główne Biuro Studiów i Projektów Zaplecza Technicznego Motoryzacji, Warszawa, (Witold Rozwadowski, Aleksander Szymański).

Siłownik hydrauliczny z silnikiem pneumatycznym według patentu nr P. 139685, znamienny tym, że otwór cylindryczny, w którym porusza się tłoczek hydrauliczny (2) połączony jest z komorą wysokiego ciśnienia (3) przy pomocy co najmniej jednego otworu (8) w ścianie cylindra poniżej tłoka hydraulicznego (4) oraz z komorą niskiego ciśnienia (11), przy pomocy kanałka obwodowego (10) i rowka wzdłużnego (12), ponadto w ścianie wydrążonego tłoczka hydraulicznego (2) znajduje się co najmniej jeden otwór przelotowy (9).

60a

(P. 153987)

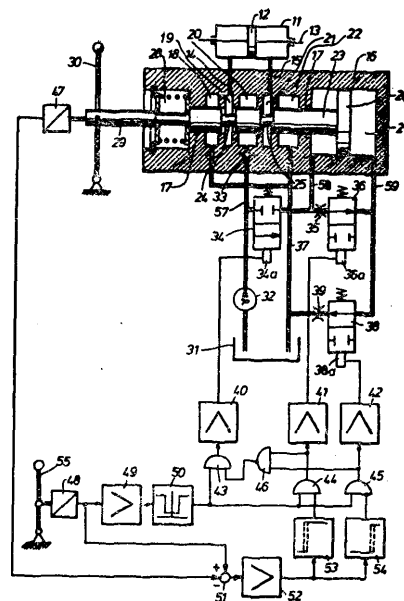
10.03.1972.

Pierwszeństwo: 26.03.1971 - NRF

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, NRF, (Reinhard Mindner, Karl-Heinz Adler, Heinz Flascher, Klaus Schneider).

Elektrohydrauliczne urządzenie sterujące odbiornika energii hydraulicznej dwustronnego działania z zaworem sterującym, którego suwak w położeniu neutralnym zamyka dwa przewody odbiorcze, a w dwóch położeniach roboczych łączy przewody odbiornika odpowiednio z dopływem i z odpływem, lub przeciwnie, z tokiem sterującym, który może poruszać się w cylindrze sterującym i który służy do poruszania suwaka sterującego, z zaworami sterowania wstępnego, które są uruchamiane elektromagnetycznie i które służą do doprowadzania płynu hydraulicznego do cylindra sterującego i mającego wzmacniacz regulacyjny do ustawiania zaworów sterowania wstępnego w zależności od wartości zadanej ustawianej za pomocą dźwigni sterowania zdalnego, znamiennie tym, że cylinder sterujący (27) jest cylindrem dwustronnego działania i ma dwa przewody dolotowe (58, 59), że drugi (36) i trzeci (38) zawór sterowania wstępnego łączy oba przewody dolotowe (58, 59) z dopływem (57) i z odpływem (37), że każdy z zaworów sterowania wstępnego (36), względnie (38) jest zaworem uruchamianym za pomocą uzwojenia magnesującego (36a lub 38a), które jest połączone ze wzmacniaczem przełączającym (41, względnie 42), że wzmacniacze przełączające są połączone z wyjściem wzmacniacza regulacyjnego (52) odpowiednio przez przełączniki progowe (53, 54).

wem (37), że każdy z zaworów sterowania wstępnego (36), względnie (38) jest zaworem uruchamianym za pomocą uzwojenia magnesującego (36a lub 38a), które jest połączone ze wzmacniaczem przełączającym (41, względnie 42), że wzmacniacze przełączające są połączone z wyjściem wzmacniacza regulacyjnego (52) odpowiednio przez przełączniki progowe (53, 54).

60a

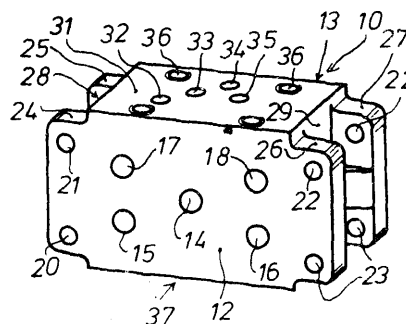
(P. 154841)

20.04.1972

Pierwszeństwo: 21.04.1971 - NRF

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, NRF, (Hans-Jürgen Wolfram).

Jednostka konstrukcyjna do tworzenia płyt podstawowych wyposażonych w kanały dla cieczy hydraulicznej i służącej do podłączenia takich elementów jak zawory redukcyjne, odcinające, regulujące przepływ lub zmieniające jego kierunek, w której to jednostce kanały przepływowe przebiegają od jednej powierzchni kołnierzowej do drugiej przeciwległej powierzchni kołnierzowej, przy czym układ otworów wylotowych kanałów na obu tych powierzchniach jest taki sam, a otwory wylotowe kanałów są rozmieszczone symetrycznie względem dwóch wzajemnie prostopadłych osi i leżą w narożnikach prostokąta oraz na przecięciu się przekątnych tego prostokąta, z tym, że otwór leżący w miejscu przecięcia się tych przekątnych służy do doprowadzenia medium hydraulicznego, znamiennie tym, że otwory wylotowe (15, 16) kanałów przepływowych (15', 16'), mających połączenie ze stronami (A, B) zwróconych do odbiorników, leżą w narożnikach prostokąta.

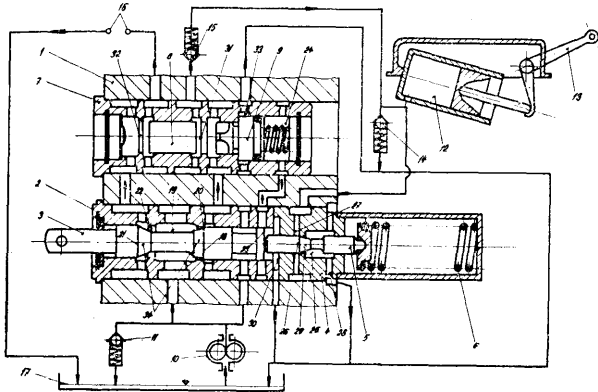
63c

(P. 145661)

18.01.1971.

Polsko-Czechosłowacki Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ciągników, Brno, Czechosłowacja, (Jaroslav Zezula).

Hydrauliczne urządzenie regulacyjne zwłaszcza do ciągników, składające się z rozdzielacza, który rozdziela dostarczany pod ciśnieniem olej na dwa strumienie, reguluje odpływ oleju z cylindra hydraulicznego i steruje działaniem zaworu zwrotnego, znamienne tym, że rozdzielacz podzielony jest na dwie części, z których jedna utworzona jest z tulei (2), w której umieszczony jest przesuwne suwak (3) o większej średnicy, a druga część utworzona jest z tulei (4) z przesuwne suwakiem (5) o mniejszej średnicy, przy czym oba suwaki (3 i 5) stykają się stale swymi wewnętrznymi końcami pod wpływem docisku sprężyny (6) umieszczonej na zewnętrznym końcu suwaka (5) o mniejszej średnicy.

63c

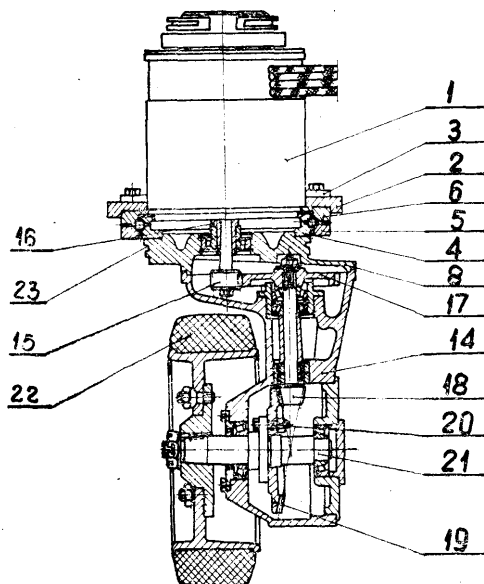
(P. 145674)

27.01.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 53919

Huta Stalowa Wola, Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Tadeusz Adamczyk).

Zespół napędowy do trójkołowych pojazdów mechanicznych z dwoma kołami wolnobieżnymi i jednym kołem napędzanym i kierowanym, w którym silnik napędowy, skrzynia napędowa i koło jezdne stanowią wspólny zespół, w którym pomiędzy kadłubem silnika a skrzynią napędową znajduje się łożysko toczne wzdłużno-promieniowe według patentu nr 53919, znamienne tym, że bieżnie (10) o zarysie prostej nachylonej do osi silnika pod kątem 45° po złożeniu pierścieni wewnętrznego (4) i dzielonego zewnętrznego (5, 6) tworzą obwodowy rowek o zarysie kwadratu, w którym jako elementy toczne znajdują się kulki (11), oraz tym, że górny pierścień (6) dzielonego pierścienia zewnętrznego łożyska posiada od strony wewnętrznej obrzeże (7), które w zespole zmontowanym osłania od góry pierścień wewnętrzny (4) łożyska i styka się z kadłubem (2) silnika, ustalając środkowe niezmiennie położenie łożyska.

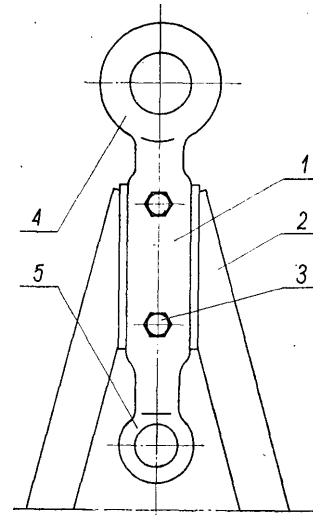
63c

(P. 145954)

2.02.1971.

„POLMO” Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego, Warszawa (Tytus Wiraszka).

Podwójne ucho holownicze, zwłaszcza do przyczep samochodów ciężarowych, znamienne tym, że posiada dwa odmiennie ukształtowane otwory zaczepowe (4) i (5).

63c

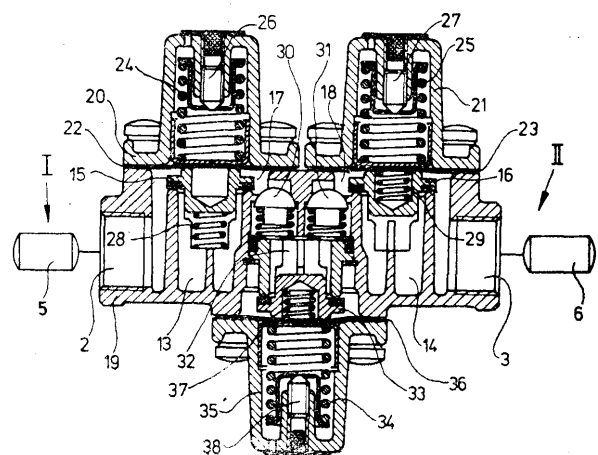
(P. 146045)

5.02.1971.

Pierwszeństwo: 7.02.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Westinghouse Bremsen- und Apparatebau GmbH, Hannover, NRF.

Trójobwodowy zawór ochronny do pneumatycznego urządzenia hamulcowego do pojazdów mechanicznych, zwłaszcza składającego się z dwóch obwodów roboczych i obwodu pomocniczego zasilającego pneumatyczny cylinder siłowy wspomagany sprężynowo, wyposażonego w króciec sprężarkowy i trzy króćce zbiornikowe, jak również dwie komory narastania ciśnienia zasilane poprzez króciec sprężarkowy, które w przypadku osiągnięcia uprzednio określonego ciśnienia zostają połączone, odpowiednio z komorami przyzbiornikowymi pierwszego względnie drugiego obwodu robocznego, znamienne tym, że komory przyzbiornikowe (17) i/lub (18) są połączone z dalszą komorą narastania ciśnienia (32) za pomocą zaworów zwrotnych (30), (31) otwierających się w kierunku przepływu do króćca zbiornikowego (4) obwodu pomocniczego III, powodującą doładowanie zbiornika obwodu pomocniczego ze zbiorników (5), (6) pierwszego i/lub drugiego obwodu robocznego w razie spadku ciśnienia w zbiorniku (7) obwodu pomocniczego III, względnie w razie osiągnięcia uprzednio określonego ciśnienia komory.

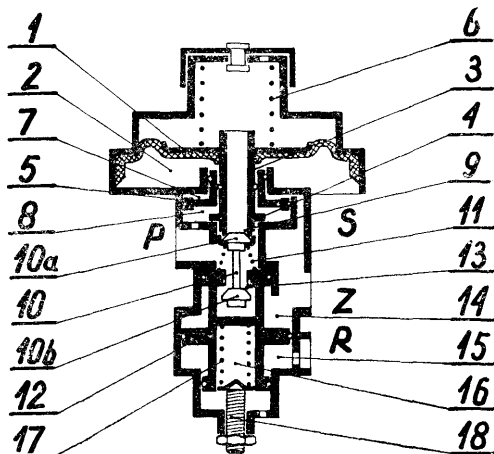
63c

(P. 146058)

6.02.1971.

POLMO Fabryka Osprzętu Samochodowego, Łódź, (Witold Opasewicz, Jerzy Fajcht).

Powietrzny zawór sterujący, zwłaszcza dla pojazdów samochodowych przystosowanych do ciągnięcia przyczep, składający się z tłoka połączonego z tuleją, dociskanego sprężyną, dwugrzybkowego zaworu współpracującego z gniazdem tulei jednym grzybkiem, a drugim grzybkiem z tłokiem osadzonym w dolnej części obudowy, znamienny tym, że osadzony w dolnej części obudowy tłok (12) jest dwustopniowy i oddziela szczelnie komorę (14) połączoną ze zbiornikiem pojazdu od komory (15) połączonej przez przyłącze (R) z zaworem hamulca pomocniczego.

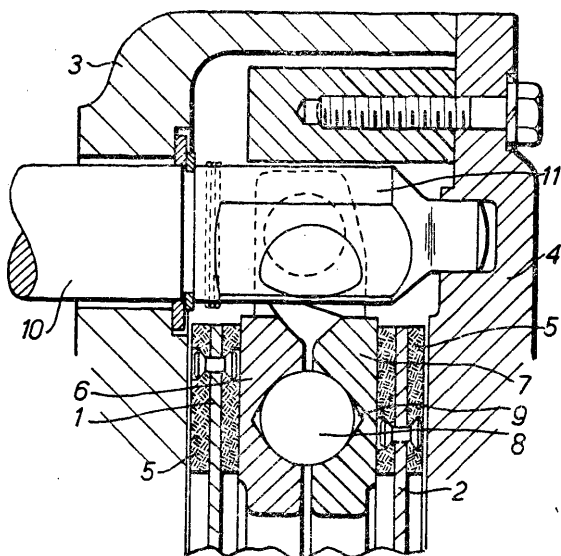
63c

(P. 146337)

18.02.1971.

Girling Limited, Birmingham, Anglia, (Golin Robert Rees).

Hamulec tarczowy, w którym wirujące tarcze cierne są doprowadzane do sprężenia z przeciwnymi powierzchniami nieruchomej obudowy na skutek osiowego rozsunienia współdziałających płyt dociskowych, umieszczonych pomiędzy tarczami ciernymi, w którym we wrębach przeciwnie nachylonych, znajdujących się w przyległych czołach płyt dociskowych są umieszczone kulki, przy czym po uruchomieniu hamulca płyty dociskowe są obracane wraz z tarczami ciernymi aż do zatrzymania jednej z tych płyt za pomocą zderzaka, a dalszy obrót drugiej płyty wywołuje działanie nadążne, i w którym przemieszczenia kąowego płyt dociskowych uruchamiających hamulec jest wywoływane przez krzywkę za pomocą popychaczy, których zewnętrzne końce są osadzone w wahliwie w występach promieniowo wystających z płyt dociskowych, a wewnętrzne końce są umieszczone w gniazdach

krzywki, znamienny tym, że każdy z popychaczy (12, 13) jest wyposażony w elastyczny zacisk dla utrzymania wewnętrznych końcówek (16, 17) w gniazdach (19, 20) krzywki (11).

63c

(P. 146912)

16.03.1971.

Zdzisław Kruszewski, Warszawa.

Elastyczna przekładnia różnicowa. Tekst zgłoszenia został zamieszczony w klasie 47h na str. 127.

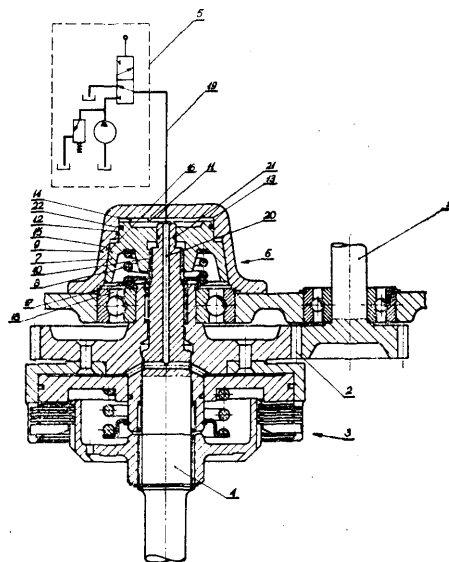
63c

(P. 146994)

18.03.1971

Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Ursus, (Tadeusz Chmielewski).

Walek odbioru mocy pojazdów mechanicznych, zwłaszcza ciągników, ze sprzęgłem wielotarczowym i hamulcem ciernym sterowanymi za pomocą płynu roboczego, znamienny tym, że ma stożkowy hamulec cierny (6), składający się z tłoka (7), obudowy (9), sprężyny (8) i oporowej miski (17).

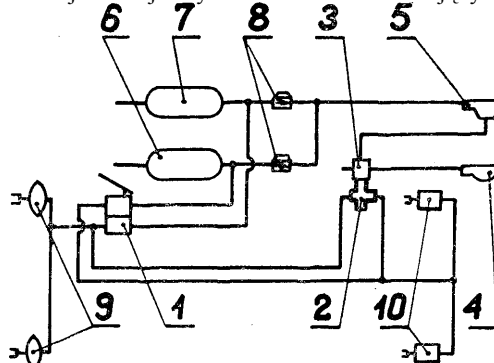
63c

(P. 146988)

18.03.1971.

Polmo, Fabryka Sprzętu Samochodowego, Łódź, Polska, (Stanisław Lach, Michał Falba).

Dwuobwodowy układ sterowania w instalacji sprężonego powietrza, zwłaszcza w pojazdach samochodowych, składający się z głównego zaworu hamulcowego dwuobwodowego, zaworu hamowania przyczepy, złącza przewodów i złącza z odcinaniem przepływu, znamienny tym, że posiada znany zawór (2) przyspieszający odpowietrzenie, usytuowany pomiędzy głównym zaworem (1) hamulcowym dwuobwodowym i zaworem (3) hamowania przyczepy, przy czym wlotowe przyłącze (12) zaworu (2) przyspieszającego odpowietrzenie połączone jest z jednym z obwodów sterujących, od-

po wietrza jące przyłącze (13) zaworu (2) przyspieszającego odpowietrzenie połączone jest z drugim z obwodów sterujących, a wylotowe przyłącze (14) zaworu (2) przyspieszającego odpowietrzenie połączone jest z wlotowym, sterującym wzrostem ciśnienia, przyłączem zaworu (3) hamowania przyczepy.

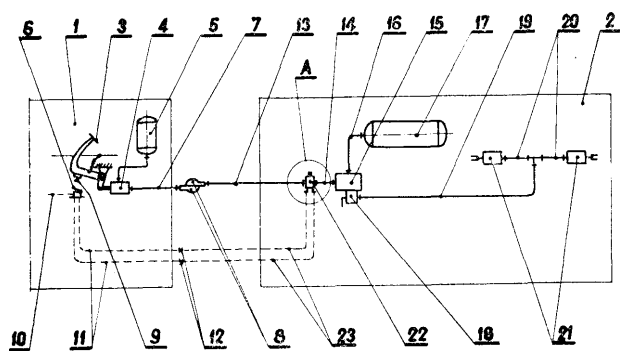
63c

(P. 147105)

24.03.1971.

Biurowo Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn i Urządzeń Budowlanych, Warszawa, (Janusz Wróblewski, Andrzej Frankowski).

Powietrzny układ hamulcowy do przyczep i nacze łączonych z ciągnikami drogowymi, znamienne tym, że jest wyposażony w powietrzny zawór elektromagnetyczny (22), połączony z kontaktem elektrycznym (6) zasilanym z ciągnika i uruchamianym za pomocą pedału hamulcowego (3) ciągnika w końcowej fazie ruchu tego pedału.

63c

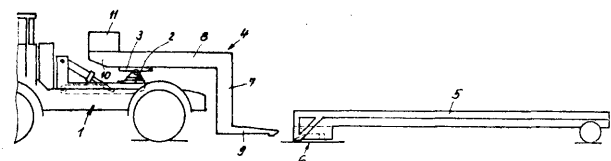
(P. 154004)

11.03.1972.

Pierwszeństwo: 13.03.1971 - NRF

Martin Fiala KG, Kerntal, NRF, (Winfried Fiala).

Urządzenie do podczepiania przejezdnej platformy podnoszonej wysięgnikiem naczepy ciągnika, która to platforma zaopatrzona jest we wnękę zaczepową na wprowadzenie do niej końca wysięgnika naczepy, przy czym wnęka ta posiada otwór wlotowy, przednie i tylne podparcie dla zbieżnego końca wysięgnika oraz wycięcie dla zaryglowania kształtowego, zabezpieczającego wysięgnik przed odczepieniem, znamienne tym, że szerokość wnęki zaczepowej (6) w strefie (21) przy otworze wlotowym (13) przynajmniej w swojej górnej części jest równa szerokości końca (9) od strony belki (7) oraz że wnęka zaczepowa (6) poza strefą (21) dopasowaną do szerokości końca (9) rozszerza się obustronnie, przy czym poza przednią podporą (25) urządzenie zawiera centrujące naprowadzanie przedniej części końca (9).

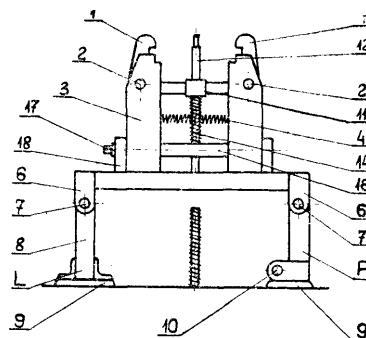
63f

(P. 148896)

18.06.1971.

Państwowy Ośrodek Maszynowy Świdwin, Świdwin, (Wacław Budrewicz, Józef Sobiecki, Aleksander Cuch, Stanisław Bojko).

Uchwyt do mocowania ciągnika Ursus C-4011 na linii montażowej znamienne tym, że organami roboczymi są cztery szczęki ruchome.

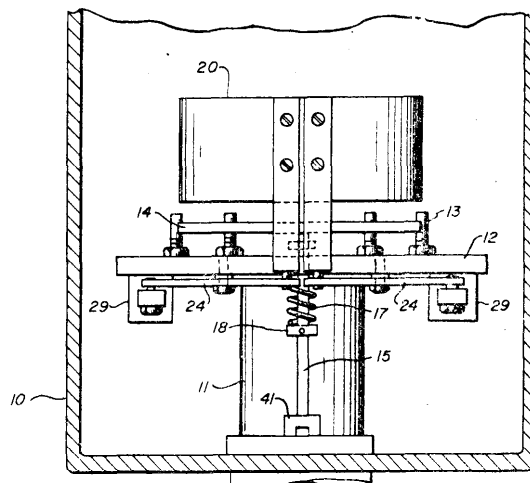
64a

(P. 148695)

9.06.1971.

Armour and Company, Chicago — Stany Zjednoczone Ameryki (James Powles Smithers).

Urządzenie do zamykania puszek z konserwami, posiadające komorę próżniową w której umieszcza się puszkę wraz z pokrywą oraz mechanizm zamykający który przytwierdza pokrywę do puszk, znamienne tym, że wewnątrz komory próżniowej umieszczony jest mechanizm podtrzymujący, który ściśle obejmuje puszkę zapobiegając jej odkształceniu podczas przytwierdzania pokrywy do puszk.

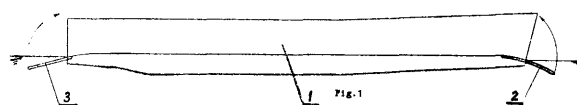
65a

(P. 145971)

3.02.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Okrętowych Nr 2, Gdańsk (Stanisław Wojnowski, Stanisław Keński).

Jednostka pływająca morska do przewożenia pojazdów kołowych zwłaszcza pojazdów lądowych i morskich oraz pojemników na podwoziu lub na wózkach znamienne tym, że posiada ładownicę przelotową (1) oraz wyposażoną jest w otwierane urządzenie dziobowe (2) i otwierane urządzenie rufowe (3).

65a

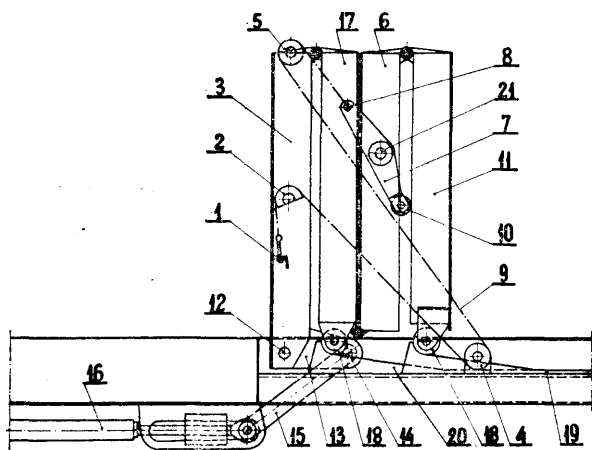
(P. 146231)

15.02.1971.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Okrętowego, Gdańsk, (Zenobiusz Oleszko, Kazimierz Kwiatkowski, Tadeusz Bauer).

Urządzenie hydrauliczno-linowe od otwierania i zamykania pokryw lukowych statku, tak dla pokładów zewnętrznych jak i wewnętrznych, znamienne tym, że ma po obu stronach łuku regulowane zaczepy (1)

i nieruchome segmenty rolek (2) zamocowane do luków pierwszej pokrywy (3), obrotowe rolki (4) zamocowane do zębnie zamykanego łuku oraz obrotowe rolki (5) zamocowane na krawędziach pierwszej pokrywy (3) a także zamocowane do boków trzeciej pokrywy (6) obrotowe dwuramienne dźwignie (7), których jedno ramiona są zaopatrzone w element (8) służący do zamocowania lin (9), a drugie ramiona w obrotowe rolki (10), przy czym robocze liny (9) służące do otwierania i zamykania trzeciej pokrywy (6) i czwartej pokrywy (11) są poprowadzone od regulowanych zaczepów (1) poprzez nieruchome segmenty rolek (2) i obrotowe kierunkowe rolki (4), (5) do dźwigni (7) w miejscu zamocowania lin (9).

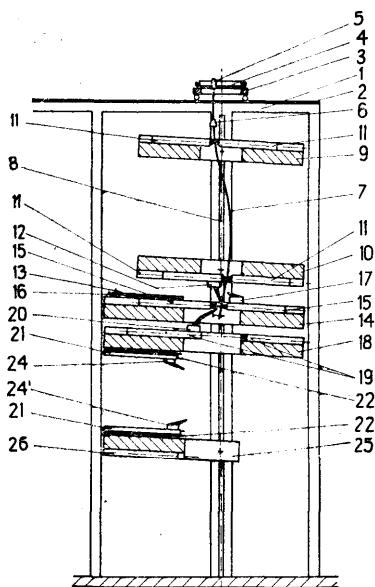
65a (P. 146942) 17.03.1971.

Pierwszeństwo: 20.03.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Ingenieurbüro Schiffbau, Rostock, NRD.

Sposób wytwarzania elementów sekcyjnych z blach poszyciowych, zwłaszcza dla budowy okrętów, znamienny tym, że blachy (7), z których zmontowany będzie element sekcyjny, wisząc na wieszakach (6), pasuje się i mocuje za pomocą urządzeń formujących (11), leżących w co najmniej dwóch płaszczyznach, jedna nad drugą, a następnie, przy pomocy przewoźnych aparatów spawalniczych (17) spawa czołowo, spoiną ciągłą od dołu ku górze; a następnie po każdorazowym zespawaniu określonego odcinka blachy (7) opuszcza się wraz z aparatami spawalniczymi (17) i po każdym opuszczeniu, na zespawanej części blach (7) nakłada się elementy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że pod wieszakami (6) do zawieszania

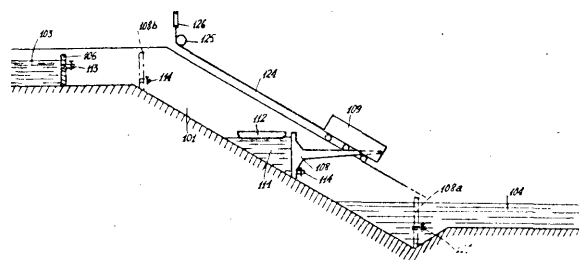
blach (7), mającymi możliwość przesuwu w kierunku poziomym i pionowym, w płaszczyznach leżących jedna nad drugą, umieszczone są co najmniej dwie ramy do formowania blach (9), (10) z agregatami formującymi (11), mogącymi się przesuwac w płaszczyźnie ramy lub równoległe do nich, przy czym ramy umieszczone są w jednej wspólnej prowadnicy, zaś pod agregatami formującymi znajduje się rama z przyrządami do chwytania i dociskania (15), służącymi do nasadzania poziomych elementów usztywniających (13) na blachy (7), jak również - z pionowo i poziomo przesuwnymi aparatami spawalniczymi (17) do spawania czołowego oraz z blachami (7); powyżej i poniżej tej ramy umieszczone są poziomo przesuwne aparaty spawalnicze (12), (20) do spawania pachwinowego poziomych elementów usztywniających (13).

65b (P. 145988) 3.02.1971.

Pierwszeństwo: 24.02.1970 - Belgia

Jean Aubert et Societe Generale de Technigues et d'Etudes, Paryż, Francja (Jean Aubert).

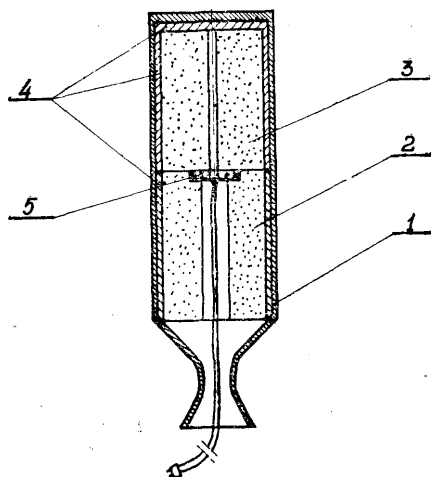
Przeciwwaga hydrauliczna dla podnośni statków wykorzystujących spadek wody, zawierających nachylone koryto nawigacyjne umieszczone pomiędzy stanowiskiem górnym i stanowiskiem dolnym oraz trójkąt wodny utrzymywany przesłoną główną poruszającą się w tym korycie i podtrzymywaną przez wózek oparty na brzegach koryta, zawierającą koryto pomocnicze sąsiadujące z korytem nawigacyjnym i umieszczone pomiędzy stanowiskiem górnym i dolnym, masę wody równoważającą podtrzymywaną przez przesłonę pomocniczą poruszającą się w korycie pomocniczym i utrzymywaną przez wózek oparty na brzegach koryta pomocniczego, elastyczne liny łączące wózki nośne przesłony głównej i pomocniczej, znamienna tym, że koryto pomocnicze ma długość równą długości koryta nawigacyjnego, a nachylenie mniejsze lub równe nachyleniu koryta nawigacyjnego, przy czym zakończenie górne koryta pomocniczego znajduje się na poziomie stanowiska górnego, a zakończenie dolne na poziomie stanowiska dolnego lub nieco powyżej tego poziomu.

65b (P. 146246) 15.02.1971.

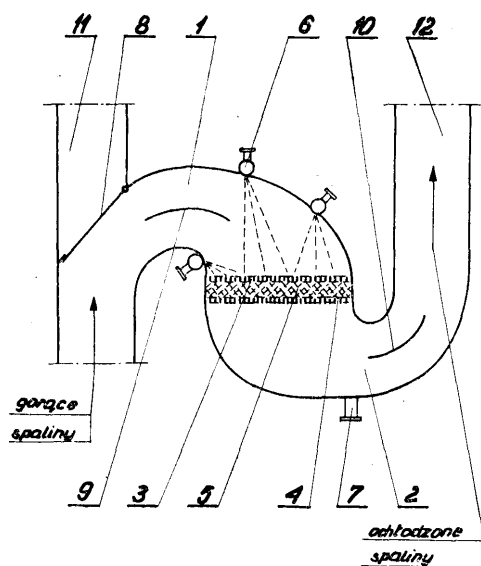
Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Krzysztof Salmonowicz, Janusz Sęczyk, Marianna Parul ska-Szmajda, Tadeusz Derecki).

Dwustopniowa rakiet ratownicza do podawania liny złożona z korpusu, dyszy i zapłonnik znamienna tym, że napęd rakiety uzyskuje się za pomocą dwóch ładunków paliwowych umieszczonych w jednym korpusie, zaś zapłonnik znajduje się pomiędzy ładunkami, przy czym pierwszy ładunek ma kształt rurowy z zainhibitowaną powierzchnią boczną i podtoczeniem na zapłonnik, a drugi ładunek napędowy ma kształt cylindryczny z zainhibitowaną powierzchnią boczną i jedną powierzchnią czołową, nieprzylegającą do zapłonnik, przy czym otwór wewnętrzny tego ładunku ma średnicę mniejszą niż średnica otworu ładunku pierwszego lub jest wypełniony masą o większej szybkości palenia niż masa paliwa ładunku lub jest zamknięty z jednej strony na grubość równą grubości ścianki bocznej paliwa.

65h (P. 145410) 2.01.1971.
Centralne Biuro Konstrukcji Okrętowych Nr 2, Gdańsk, (Aleksander Korkliński).

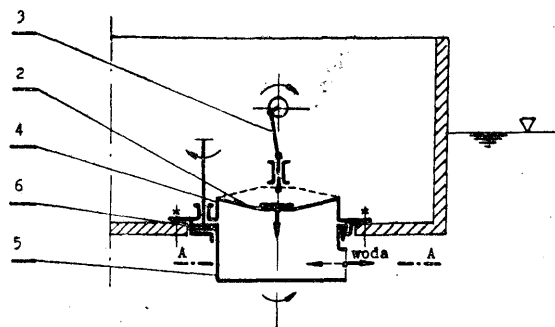
Urządzenie do schładzania spalin, zwłaszcza spalin uchodzących na zewnątrz z urządzeń okrętowych, znamiennie tym, że zbudowane jest z osłony górnej (1) i dolnej (2) oraz umieszczonych między nimi rusztów (3) i (4) z przestrzenią między rusztami wypełnioną elementami (5) wykonanymi na przykład w postaci tulejek lub pierścieni, a ponadto w osłonie górnej umieszczone są dysze rozpryskujące wodę (6), zaś w osłonie górnej (1) i dolnej (2) znajdują się kierownice spalin (9) i (10), natomiast osłona dolna zaopatrzona jest króćcem ściekowym (7).

65h (P. 144787) 13.12.1970.
Kazimierz Gilewski - Warszawa.

Urządzenie manewrowo-napędowe obiektów pływających polegające na zastosowaniu pędnika wibracyjnego oraz obrotowej końcówki wylotowej umożliwiającej uzyskanie ciągu we wszystkich kierunkach, znamiennie tym, że składa się z pędnika wibracyjnego, którym jest tłok 1 lub membrana 2 wprowadzone w ruch wibracyjny przez układ korbowodowy 3, oraz z ułożyskowanej obrotowo w osłonie 4 końcówki wylotowej 5, z nieregulowanym przekrojem wylotowym, obracanej przy pomocy zazębnionego z kołnierzem końcówki mechanizmu obrotowego 6, lub z końcówki wylotowej 7 z przekrojem wylotowym regulowanym przy pomocy pierścieniowej przesłony obrotowej 8,

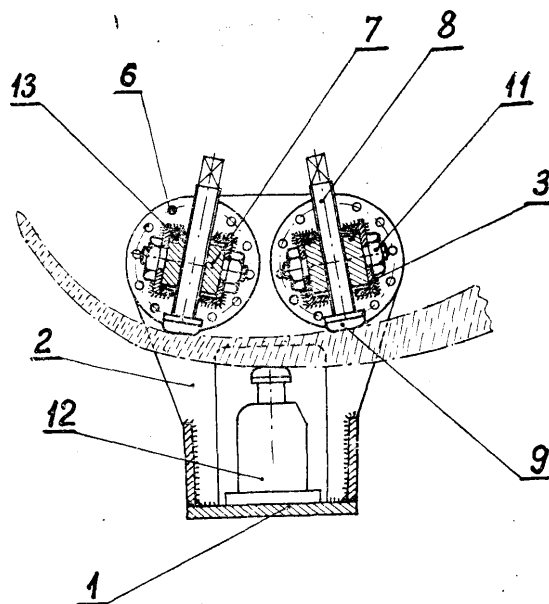
obracanych przy pomocy zazębnionego z kołnierzem końcówki i przesłony mechanizmu obrotowego 9.

65h (P. 145420) 2.01.1971.

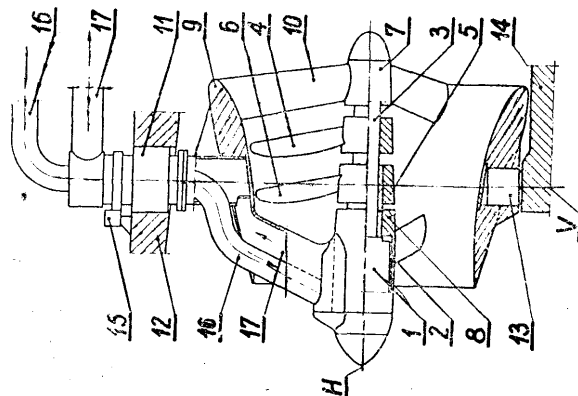
Stocznia Szczecińska im. Adolfa Warskiego, Szczecin, (Zbigniew Oleśniewicz, Lech Domin, Czesław Barański).

Sposób prostowania okrętowych śrub napędowych posiadających uszkodzone pióra, znamiennie tym, że na wygięte pióro śruby oddziałuje siła wytworzona między elementami oporowymi umieszczonymi w urządzeniu wykonanym w postaci ramki nakładanej na regenerowane pióro, oddziaływanie siły odbywa się w różnych punktach prostowanej powierzchni z tym, że prostowanie rozpoczyna się od największego przekroju uszkodzonego miejsca i realizowane jest w kierunku jego końca.

65h (P. 147937) 8.05.1971.

Centrum Techniki Okrętowej Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Gdańsk, (Jerzy Plewa, Dioskar Miazio, Janusz Dojas).

Urządzenie do napędu i sterowania jednostek pływających zawierające silnik lub silniki, i śruby lub śruby, znamienne tym, że silnik (1) napędzający śruby (4) i (6) zamontowany jest przy tych śrubach, tworząc w rejonie tych śrub zespół napędowy.

66b (P. 146154) 11.02.1971.

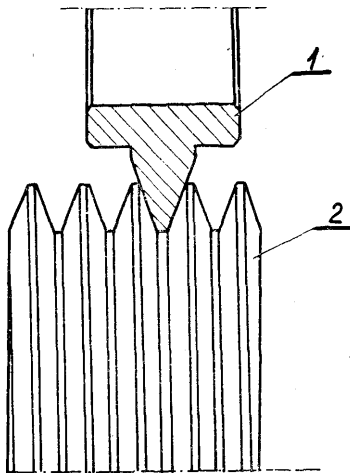
Instytut Przemysłu Mięsnego, Warszawa, (Stanisław Mieniewicz).

Sposób wytwarzania osłonek kolagenowych do wędlin z materiału zwierzęcego zawierającego kolagen przez poddawanie go rozluźniającej obróbce chemicznej oraz rozdrabniającej i uplastyczniającej obróbce mechanicznej, w celu uzyskania plastycznej masy, a następnie przez wytłoczenie z niej osłonki, wprowadzenie do jej składu środków utrwalających i suszenie znamienne tym, że osłonkę doprowadza się do wilgotności wynoszącej od 20% do 35% i do temperatury od 35° do 45° i w stanie spłaszczonym w formie ściśle nawiniętego zwoju poddaje się procesowi dojrzewania utrwalającego trwającego co najmniej 24 godziny podczas którego osłonka utrzymuje wilgotność i temperaturę w wymienionych powyżej granicach.

67* (P. 149053) 15.06.1971.

Zakłady Przemysłowe 1-go Maja, Pruszków, (Zbigniew Matusz).

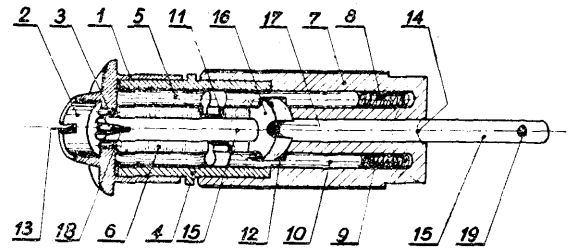
Sposób nadawania tarczy szlifierskiej linii śrubowej dla szlifierek do obróbki kół zębatach znamienne tym, że stosuje się jedną rolę.

68a (P. 145838) 27.01.1971.

Tadeusz Walczak, Wrocław.

Trzpieniowy zamek cylindryczny wraz z kluczem, znamienne tym, że wewnątrz cylindrycznego korpusu (1) z kołnierzem (2) i otworami (3) osadzona jest tuleja (4) wzdłuż której wykonane są cylindryczne prowadnice (5) z rowkami (6), a na przedłużeniu tulei (4) umieszczony jest walec (7), w którym wykonane są otwory (8), a w nich osadzone są sprężyny (9) i suwaki (10), przy czym otwory (3), prowadnice (5) i otwory (8) są względem siebie współosiowe, a przez środek korpusu (1), tulei (4) i walca (7) przechodzi otwór (14), w którym umieszczony jest trzpień (15), posiadający od strony kołnierza (2) nacięcie (18), a na przeciwnym końcu otwór (19), zaś klucz ma korpus w postaci rury (20) z dnem (21) do którego umocowany jest trzpień (22) o dwóch średnicach, a na nim suwliwie w cylindrze (24) osadzony jest tłoczek (25), w którym umieszczone są popychacze (26) wyprowadzane wraz z trzpieniem (22) przez otwory w dnie cylindra (24) na zewnątrz, przy czym ilość i rozstawienie popychaczy (26) odpowiada ilości i rozstawieniu suwaków (10).

68b (P. 146054) 6.02.1971.

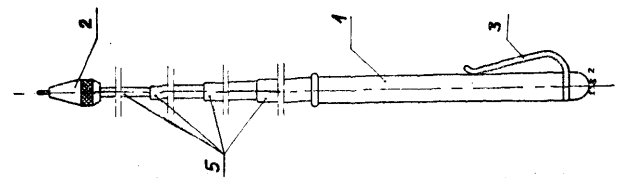
Biuro Projektów Przemysłu Organicznego, Warszawa, Polska, (Bolesław Szatański).

Dwustronne zamknięcie płytowe. Tekst zgłoszenia został umieszczony w klasie 37g¹ na str. 94.

70b (P. 148286) 21.05.1971.

Spółdzielnia Inwalidów „Telsin” Zakład Podzespołów Teletechnicznych, Piotrków Trybunalski, (Stanisław Grynkiewicz, Kazimierz Matte, Jan Chojwa).

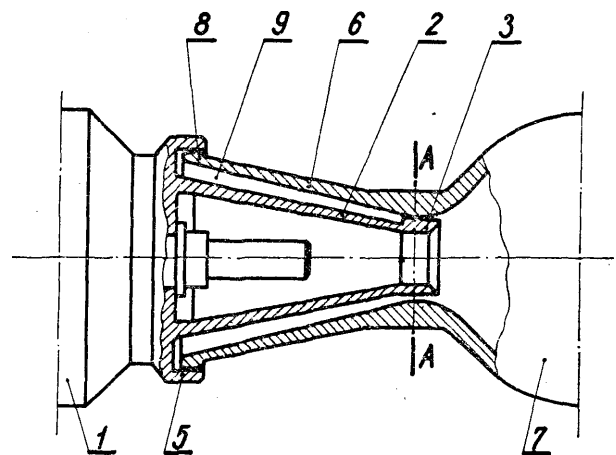
Długopis - wskaźnik znamienne tym, że wewnątrz obudowy (1) długopisu umieszczonych jest kilka wchodzących jedną w drugą rurek (5) połączonych teleskopowo za pomocą zaczepów (4) oraz kołnierzy (6).

72d (P. 148742) 11.06.1971.

Instytut Lotnictwa, Warszawa, (Jerzy Haraźny, Krzysztof Nowak, Józef Pogoda).

Złącze stopni rakiety zawierające dyszę wylotową silnika stopnia wyższego i łącznik związany ze stopniem niższym, umieszczony wewnątrz tej dyszy, znamienne tym, że łącznik (2) jest zakończony samohamownym stożkiem oporowym (3) stykającym się z dyszą wylotową (6) w jej przekroju krytycznym (A - A) lub w jego pobliżu, natomiast dysza wylotowa (6) posiada u wylotu kołnierz kulisty (8) obejmowany walcowym pierścieniem zewnętrznym (5) związanym z łącznikiem (2), a ponadto w stożku oporowym (3) są wykonane kanały przepływowe (4), łączące komorę silnika z komorą dyszową (9).

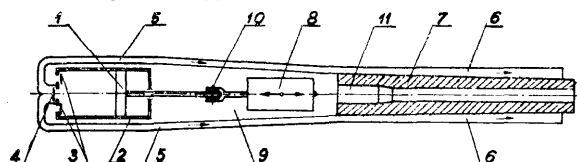
72h

(P. 148927)

19.06.1971.

Politechnika Krakowska Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki, Kraków, (Jerzy Baranowski, Mieczysław Kaliciński, Jerzy Stodulski).

Chłodnica do broni maszynowej wyposażona w urządzenie sprężarkowe stanowiące cylinder z tłokiem i zawory ssąco-tłoczące, znamieną tym, że urządzenie sprężarkowe jest umieszczone w jakimkolwiek miejscu broni maszynowej na przykład w kolbie, oraz że tłok (1) sprężarki jest połączony przegubem (10) z zamkiem (8) broni maszynowej, a z zaworem tłoczącym (4) są połączone przynajmniej dwa kanały rozdzielcze (5) umieszczone po obu stronach komory zamkowej (9) i przechodzące w chłodnicę (6) umieszczoną wokół lufy (7), przy czym przewody (5) przechodzące w chłodnicę (6) stanowią wymuszoną drogę przepływu powietrza chłodzącego zassanego przez cylinder (2) i chłodzącego lufę (7).

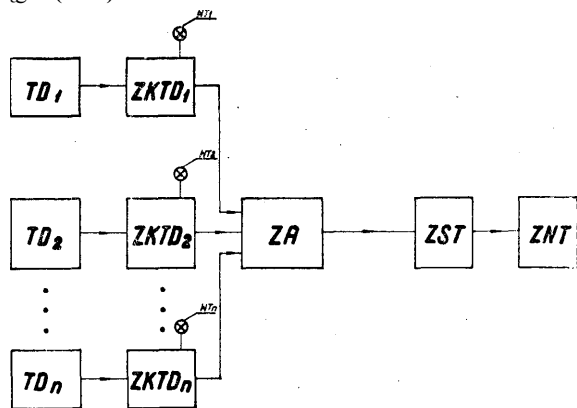
74b

(P. 147983)

6.05.1971.

Związek Spółdzielni Inwalidów Przedsiębiorstwo Sprzętu Rehabilitacyjnego, Warszawa, (Zygmunt Dziegielewski, Adolf Major, Jan Pankrac, Lech Decyk, Michał Jeż, Antoni Żołek, Andrzej Karliński).

Urządzenie do awaryjnego wyłączania taśmociągu znamienne tym, że składa się z torów dozorowych (TD) utworzonych przez modulowany strumień promieniowania świetlnego lub niewidzialnego z których każdy połączony jest z przynależnymi zespołami kontroli torów dozorowych (ZKTD), które z kolei łączą się z zespołem alarmowym (ZA), sygnalizującym zakłócenie określonego toru dozorowego (TD) za pomocą wyświetlaczy toru (WT) przynależnych do danego toru dozorowego, i który łączy się z zespołem napędowym taśmociągu (ZNT) poprzez zespół sterowania taśmociągu (ZST).

74c

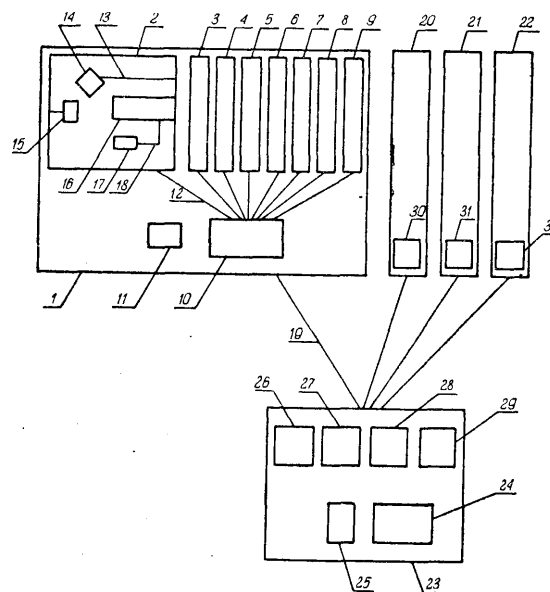
(P. 145835)

27.01.1971.

Warszawskie Zakłady Telewizyjne, Warszawa, (Zygmunt Norbert Wlazło, Eugeniusz Pelda, Krzysztof Todorowski, Olgierd Rutkowski, Tadeusz Tołłoczko, Wacław Jabłonowski).

Sposób wykorzystywania systemu telewizyjno-foniezno-sygnalizacyjnego dla potrzeb zakładów leczniczych oraz zestaw i połączenie urządzeń do stosowania tego sposobu, posiadający wyposażenie węzła funkcjonalnego dyżurnej pielęgniarce umożliwiające przeprowadzenie indywidualnej łączności z chorym, znamienne tym, że w pokoju dyżurnej pielęgniarce (1) znajduje się

pulpit manipulacyjny (10) i wideotelefon (11), który jest połączony kablami (12) z zestawem wideotelefonu (14), promiennikiem podczerwieni (15) i pulpitem manipulacyjnym (17), umieszczonymi w pokoju chorego (2), oraz kablami (19) jest połączony z pokojem dyżurnego dyspozytora (23) z pulpitem manipulacyjnym dyspozytora (24) i przy pomocy urządzeń sterowania i komutacji z wideotelefonami (26), (27), (28) i (29).

74d

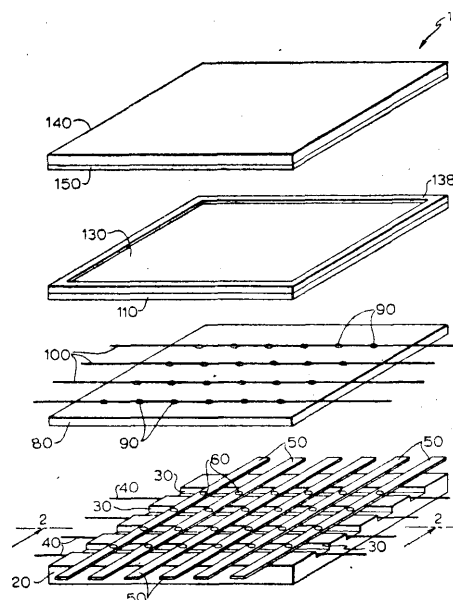
(P. 154192)

21.03.1972.

Pierwszeństwo: 5.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

Burroughs Corporation, Detroit, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (David Glaser).

Elektroniczna tablica obrazowa zawierająca komórki gazowe i ciekłą substancję krystaliczną, znamienne tym, że jest wyposażona w układ komórek (70, 90) wypełnionych gazem, w ukształtowaną objętościowo ciekłą substancję krystaliczną (130), związaną operacyjnie z komórkami gazowymi (70, 90) oraz we współdziałające z komórkami gazowymi i ciekłą substancją krystaliczną elektrody (40, 50, 100, 150), doprowadzające podczas zapłonu i wyładowania w komórkach gazowych napięcie powodujące przepływ prądu z zapalonych komórek przez właściwe obszary ciekłej substancji krystalicznej (130) i zmianę ich właściwości optycznych tak, że informacja zobrazowana przez ko-

mórki gazowe jest również zobrazowana przez ciekłą substancję krystaliczną.

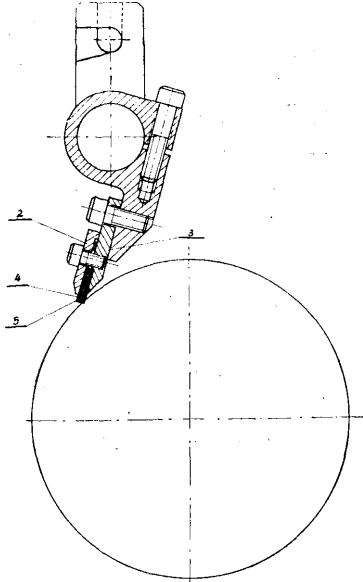
75c

(P. 148537)

1.06.1971.

Fabryka Opakowań Blaszanych, Brzesko, Polska (Ludwik Lechowicz).

Urządzenie do rozprowadzania cieczy zwłaszcza lakieru znamiennie tym, że posiada **listwę metalową (1)** spełniającą rolę uchwytu składającego się z dwóch części dociskającej (2) i oporowej (3) oraz listwy zasadniczej (4).

76b

(P. 146862)

12.03.1971.

Zakłady Przemysłu Włókiennego im. J. Dąbrowskiego, Zgierz, Polska, (Gabriel Barański, Jan Panek, Ładysław Średnicki, Antoni Zieliński, Zbigniew Zadrozny, Janusz Kaczmarek, Bolesław Radomski).

Sposób wytwarzania przędzy czesankowej z wlny krajowej sortymentów 60^s i 62^s systemem francuskim, znamiennie tym, że wysortowany sortyment technologiczny 60^s i 62^s drugiej klasy długościowej przeznacza się na taśmę czesankową o parametrach włókien, których średnia grubość w mikronach i stopień równomierności w procentach oraz średnia długość w milimetrach i procent włókien krótkich odpowiada wymogom technologicznym przędzenia czesankowego.

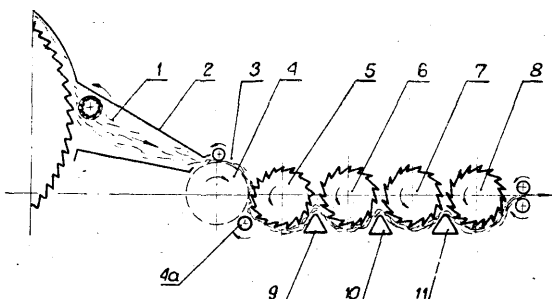
76b

(P. 146973)

18.03.1971.

Centralne Biuro Techniczne Przemysłu Maszyn Włókienniczych, Łódź, Polska, (Marian Malinowski, Bohdan Stasz).

Sposób paralelizacji włókien zwłaszcza ukształtowanych w pokład przy użyciu przenośnika pneumatycznego i bębna sitowego, znamiennie tym, że celem pocienienia i paralelizacji zdjęty z sitowego bębna pokład włókien poddaje się czynności dodatkowego zgrzeblenia lub czesania. **Urządzenie** według zastrz.

2 - 4 zawierające więcej niż jeden wątek znamiennie tym, że osie wałków (5, 6, 7 i 8) wraz z osią sitowego bębna (4) leżą w jednej płaszczyźnie.

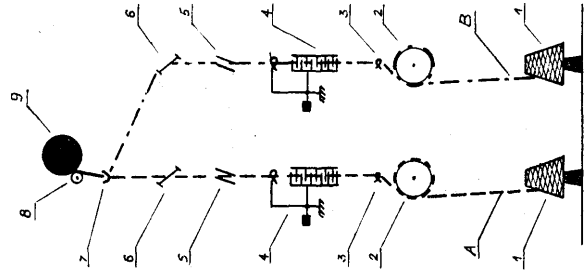
76c

(P. 148683)

8.06.1971.

Zgierskie Zakłady Przemysłu Włókiennego im. Jana Pietrusińskiego, Zgierz, (Tomasz Majdan).

Urządzenie do zdwajania różnych przędz, zawierające bębny odwijające, prowadniki przędzy, pękołapacze, czujniki i naprężacze kompensacyjne, znamiennie tym, że składa się z dwóch i więcej zespołów kontrolno-regulacyjnych umieszczonych obok siebie na przewijarce.

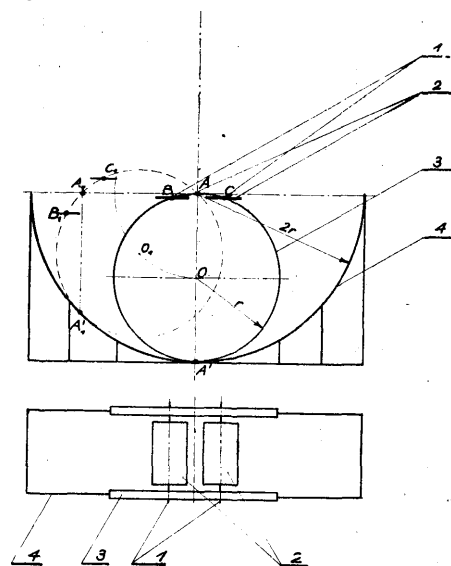
77b

(P. 144878)

9.12.1970.

Stanisław Sikorski, Franciszek Sikorski, Bielsko-Bialą.

Przyrząd zwłaszcza do treningu narciarskiego, posiadający część łuku koła stałego i koło ruchome znamiennie tym, że wzajemny stosunek ich promieni wynosi 2:1 i koło ruchome **obraca** się po wklęsłej części koła stałego.

77f

(P. 148273)

19.05.1971.

Rejonowa Spółdzielnia Pracy Wytwórczo-Usługowa w Biało-Bliwii, Białosławie (Zygmunt Jabłoński).

Zabawka w postaci wózka z karuzelą w trzech odmianach znamiennie tym, że tworzące karuzelę tarcze (1) i kulki (2) są wprawiane w ruch wirowy kołem zbierającym napęd od podłoża, w wyniku czego wirujące kolorowe tarcze (1) i kulki (2) stwarzają złudzenie optyczne podobne do tęczy.

78c

(P. 128351)

29.07.1968.

Główny Instytut Górnictwa - Katowice (Wacław Cybulski, Helena Kurnatowska).

Sposób otrzymywania górniczych powietrznych i trudno deflagrujących materiałów wybuchowych o dużej odporności na ciśnienie wody, składających się z podstawowej mieszaniny nitrogliceryny i nitroglikolu oraz bawełny kolodionowej, znamienny tym, że do podstawowej mieszaniny dodaje się kolejno saletry amonowej o powierzchni właściwej od 225 do 300 cm^2/g , siarczanu baru o powierzchni właściwej od 400 do 500 cm^2/g , centralitu II o powierzchni właściwej od 5500 do 6500 cm^2/g , węgla wapnia o powierzchni właściwej od 900 do 1000 cm^2/g , oraz chloru sodu o powierzchni właściwej od 100 do 150 cm^2/g , przy czym mieszanina nitrogliceryny i nitroglikolu stanowi razem od 33,5 do 34,5% całości namiaru wagowego, bawełna kolodionowa od 0,9 do 1,3% całości namiaru wagowego, saletra amonowa 14,0 do 15% całości namiaru wagowego, siarczan baru od 9,0 do 10,5% całości namiaru wagowego, węgiel wapnia od 0,2 do 0,4% całości namiaru wagowego, centralit II od 0,4 do 0,6% całości namiaru wagowego, a chlorek sodu 39 do 45% całości namiaru wagowego.

78e

(P. 137926)

31.12.1969.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Jan Gruszka, Mieczysław Świetlik, Henryk Pawlak, Jerzy Szlachta).

Wkładka ustalająca położenie ładunku materiału wybuchowego w otworze strzałowym znamienna tym, że ma dwie połączone trwale ze sobą części, z których przednia część (1) ma kształt pierścienia zamkniętego z jednej strony dnem i zaopatrzonego na całej powierzchni w otwory (2), a tylna część (3) w kształcie stożkowego, pofalowanego pierścienia jest wykonana z materiału sprężystego tak, aby po wprowadzeniu wkładki do otworu strzałowego jej przednią częścią (1) krawędź stożkowej części (3) zaklinowała się o ściany tego otworu i uniemożliwiła rozsuwanie się naboju ładunku materiału wybuchowego w czasie ładowania i odpalania otworu strzałowego.

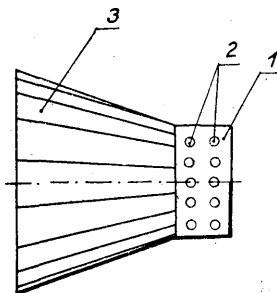

Fig. 1

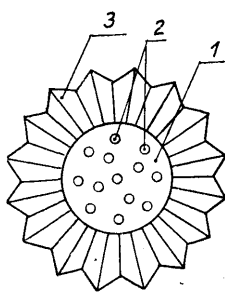

Fig. 2

79b

(P. 148069)

11.05.1971.

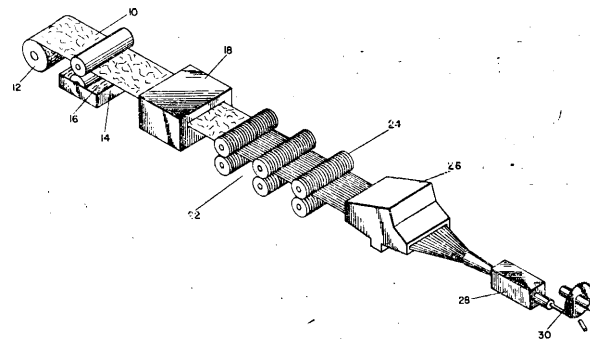
Pierwszeństwo: 13.05.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Celanese Corporation, Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Paul Hinkel Me Ginnis, IR, Wiliam Edward Lewers, Charles Herbert Keith).

Sposób wytwarzania filtrów dymu tytoniowego przy zastosowaniu półproduktów przystosowanych do filtrowania dymu, które składają się z syntetycznych włókien i termoplastycznej fibry, znamienny tym, że przynajmniej jedna powierzchnia walca papieru nasyczona jest roztworem o utworzonej cienkiej warstwie z substancji celulozowej w ilości wystarczającej do utworzenia od 10 do 40% substancji celulozowej przyległych w stosunku ciężarowym walca papieru, w celu pozostawienia na nim cząstek smołowych i usunięcia roztworu z poddanego obróbce papieru.

Urządzenie do wytwarzania filtrów dymu papierosowego, znamienny tym, że składa się z transportera

przystosowanego do przesuwania syntetycznej fibry i zbiornika do plastifikatora wyposażonego w przynajmniej dwa walce, z których jeden jest na wysokości, powodującej przenoszenie plastifikatora na powierzchnię przewijanego walca papieru.

79b

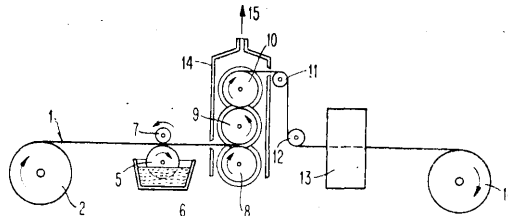
(P. 148417)

27.05.1971.

Pierwszeństwo: 29.05.1970 - Szwajcaria

Celfil Company Establishment Vaduz, Liechtenstein (Adolf Müller, Hans Menster).

Sposób wytwarzania korków filtrujących do wyrobów tytoniowych, zwłaszcza papierosów, z taśmy papierowej, która zostaje uformowana w zaopatrzone w osłonę pasmo bez końca, które dzieli się następnie na pręty filtra i korki filtrujące, znamienny tym, że obrabia się taśmę papierową przed uformowaniem w pasmo filtra za pomocą środka nasycającego, a włókna taśmy papierowej zostają przy tym zmienione chemicznie, po czym taśmę papierową uwalnia się co najmniej częściowo od środka nasycającego.

80b

(P. 138189)

16.01.1970.

Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych, Reda, (Zbigniew Kowalski, Stanisław Stangret, Włodzisław Urbankiewicz-Derek).

Środek antyadhezyjny do powlekania form stosowanych w przemyśle materiałów budowlanych znamienny tym, że składa się z żywicy fluorowęglowych, głównie zaś policzterofluoroetyleny lub politriófluorochloroetyleny lub kopolimerów, będących produktami ubocznymi syntezy cztero- i pięciopierścieniowego a mianowicie sześciopierścieniowego i polifluorku winylidenu.

80b

(P. 144725)

30.11.1970.

Pierwszeństwo: 2.12.1969 - Francja

Progil S. A., Paryż, Francja, (Bonnell Bernard, Hovasse Christian).

Sposób przyspieszania wiązania cementu portlandzkiego i innych cementów o wysokiej zawartości krzemianu trójwapniowego oraz zapraw i betonów zawierających te cementy, za pomocą wprowadzonych dodatków, znamienny tym, że w celu polepszenia przydatności roboczej i uzyskania różnego w zależności od potrzeb czasu wiązania, wprowadza się do zapraw

wy 0,5—5% wagowych glinianu alkalicznego i 0,05—2% wagowych organicznego kwasu hydroksylowego lub jego soli luto **estru**.

80b (P. 144751) 2.12.1970.
Spółdzielnia Pracy „Perfecta”, Poznań, (Józef Pitak).

Kamienie krzesiwe, zwłaszcza do zapalniczek, składające się z ziem rzadkich, żelaza, aluminium, miedzi i ołowiu, znamienne tym, że zawierają 69—70% mieszanek cerowej, 19% żelaza, 4—5% aluminium, 3% miedzi, 3% ołowiu oraz 1% manganu, w częściach wagowych.

80b (P. 144868) 9.12.1970.
Instytut Badań Jądrowych, Warszawa (Apoloniusz Dębiński).

Sposób wytwarzania międzywarstwy łączącej podłoże z ceramiką lub z emaliami ceramicznymi znamienne tym, że na podłoże nanosi się warstwę azotanów metali najlepiej azotanów Ni, Co, Fe następnie właściwą dowolną powłokę po czym poddaje się obróbce termicznej lub na warstwę azotanów bezpośrednio natryskuje się stopiony materiał stanowiący właściwą powłokę.

80b (P. 144887) 10.12.1970.
Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, (Justyn Stachurski).

Masa do konserwacji obmurza kadzi stalowniczych i wielkopieczowych znamienne tym, że w skład jej wchodzi jako surowce podstawowe: glina palona, łupek prażony, kaolin palony, złom szamotowy luto mieszanina dwu lub więcej tych surowców o uziarnieniu poniżej 2 mm przy ilości ziarna poniżej 0,06 mm co najmniej 40%, zaś jako surowce dodatkowe krzemian sodu, fosforan sodu, boraks, skałki, ziemia okrzemkowa, perlit i glina surowa lub mieszanina dwu lub więcej tych składników.

80b (P. 144920) 11.12.1970.
Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie, Koszalin, (Stefan Marcinkowski, Stanisław Babiński, Stefan Gieszczykiewicz, Jerzy Kmiecik).

Sposób wytwarzania spoiwa pyłowo-wapienno-gipsowego według wynalazku polega na odpowiednio dobranej recepturze w zależności od właściwości fizyko-chemicznych składników znamienne tym, że popioły lotne, wapno palone lub hydratyzowane oraz gips półwodny należy poddać wspólnemu przemiałowi w młynach rurowych uzyskując miałkość spoiwa nie mniejszą jak 3000 cm²/G co zapewnia wytrzymałość uzyskanego spoiwa hydraulicznego nie mniejszą jak 50 kg/cm².

80b (P. 146704) 4.03.1971.
Patent dodatkowy do patentu nr (P. 145146)
Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice (Bernard Bethgo).

Sposób wytwarzania materiałów budowlanych i izolacyjnych, polegający na pokryciu podczas przygotowania jądra nadawcy warstwą naskórkową, według patentu nr....(zgłoszenie P - 145146) znamienne tym, że składniki korygujące korzystnie związki wapna, cement, gips wprowadza się dodatkowo do zestawu jądra, po czym wytworzony element poddaje się obróbce cieplnej polegającej na spiekaniu, prażeniu, spęcznianiu w znany sposób.

80b (P. 146800) 10.03.1971.
Przedsiębiorstwo Budowy Szybów, Bytom, Polska, (Roman Szczukiewicz, Władysław Sacher, Henryk Gauze).

Beton odporny na przenikanie wody i działanie agresji znamienne tym, że zawiera oprócz zwykłych składników dodatek proszku hydrofobowego oraz chlorku wapnia.

80b (P. 147595) 16.04.1971.
Pierwszeństwo: 17.04.1970 - NRD

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt Kombi natsbetrieb Zeitz, Zeitz, NRD, (Erwin Kahlert, Werner Lier, Rainer Oberländer).

Kształtki bitumiczne, zwłaszcza bitumiczne płyty podłogowe i chodnikowe, znamienne tym, że zawierają 5—20% wagowych bitumicznych środków wiążących, takich jak bitumu otrzymywanego przez umiarkowane (powolne) nadmuchiwanie bitumu półtwardego do uzyskania bitumu twardego którego właściwości są podobne do bitumu destylowanego i/lub wysokoprężniowego z EPRuK 75—95°C, oraz 80-95% wagowych dodatków nieorganicznych głównie pochodzenia mineralnego takich jak łupek mielony, piasek budowlany, porfir kwarcowy, wapień, żwir marmurowy, serpentyn i jako materiał wypełniający głównie miał łupkowy, miał wapieniowy lub miał kwarcowy albo produkty odpadowe przemysłu hutniczego, na przykład pianowy żużel wielkopieczowy.

80b (P. 148085) 11.05.1971.
Gdańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, Gdańsk, (Stefan Zamirowski, Alojzy Kłoka, Jan Matkowski).

Sposób otrzymywania betonowych elementów prefabrykowanych o gładkiej fakturze, znamienne tym, że na dokładnie oczyszczoną i nawilżoną wodą powierzchnię stend wylewa się lub natryskuje mieszaninę kredy technicznej i kłutani w wodzie, układa się zbrojenie, a następnie betonuje i jednocześnie wibruje, po czym przygotowany element poddaje się obróbce termicznej.

80b (P. 148206) 14.05.1971.
Przedsiębiorstwo Państwowe Rafineria Nafty „Trzebinia” Trzebinia - Siersza, (Tomasz Szczurek, Helena Masiarczyk, Ludwik Kossowicz).

Sposób wytwarzania mas bitumicznych, zwłaszcza do produkcji asfaltów, znamienne tym, że do gęstej płynnej masy utlenionego niefluksowanego asfaltu o temperaturze około 160°C wprowadza się, ciągle mieszając, porafinacyjną ziemię aktywną, korzystnie w ilości 30% wagowych.

80b (P. 148430) 27.05.1971.
Nauchno-issledovatelsky Institut po udobreniyam i insektofungitsidam imeni professora Ya. V. Samoilova, Moskwa, ZSRR, (Jury Pavlovich Bernatsky, Zinaida Fedorovna Korotova, Vadim Alexandrovich Kononov, Dina Mefodievna Sarina, Semen Davidovich Evenchik).

Sposób zapobiegania wydzielaniu się fluoru podczas prażenia fosfogipsu przy wytwarzaniu cementu portlandzkiego i kwasu siarkowego lub technicznego tlenku wapniowego i kwasu siarkowego, znamienne tym, że przed prażeniem fosfogipsu dodaje się do niego tlenek wapniowy, węglan wapniowy lub mleko wapienne, a prażenie prowadzi się w temperaturze 200—600°C.

80b (P. 148584) 31.05.1971.
Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Ceramicznego, Pruszków, Polska (Jerzy Wencel, Józef Widaj, Jerzy Strzelecki, Zdzisław Kuliński, Teresa Chmiel, Jerzy Plewczyński, Alfred Czyżewski).

Sposób obniżania temperatury spiekania mas ceramicznych i tlenków wysokoogniotrwałych znamienne

tym, że do mas ceramicznych i tlenków wysokoogno-trwałych przygotowanych znanymi sposobami wprowadza się do 80% wagowych spieku lub stopu glino-tytano-wapniowego.

80b (P. 148759) 12.06.1971.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt - Białystok”, Białystok (Jerzy Kuro-patwa, Michał Doliński).

Szpachlówka gipsowa znamienna tym, że zawiera klej kostny lub skórny w ilości 18—25 części na 60—80 części wagowych suchego gipsu budowlanego.

80b (P. 148782) 14.06.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa (Helena Hartwig, Józef Sadłowski).

Sposób wykonywania elewacyjnych wypraw gipso-nych odpornych na wpływy atmosferyczne, dwuwarstwowych, znamienny tym, że na dolną warstwę wyrównującą podłoże, wykonaną z zaprawy gipsowej długowiązającej o proporcji ciężarowej gipsu do piasku 1:1, nakłada się w dowolnym czasie warstwę wykończeniową z zaprawy gipsowo-wapiennej długowiązającej o proporcji ciężarowej gipsu do piasku 1:1,5, przy czym ilość wapna stanowi najkorzystniej około 25% w stosunku do ciężaru gipsu.

80b (P. 150166) 24.08.1971.

Pierwszeństwo: 1.09.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

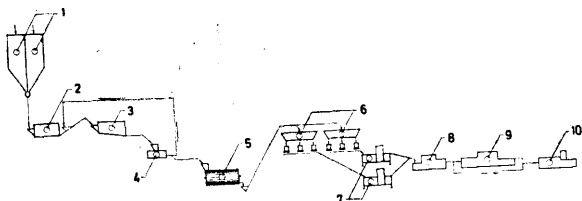
Institut für Energetik, Lipsk, NRD, (Wolfgang Friedrich, Manfred Schulz, Wolfgang Reimann, Günter Kurzig, Peter Förster, Klaus Möller).

Sposób wykorzystywania bogatych w wapno popiołów lotnych przy wytwarzaniu materiałów budowlanych, a w szczególności popiołów z elektrofiltrów siłowni parowych, stosowanych bez dodatków lub z dodatkami, znamienny tym, że popioły zarabia się wodą stosowaną w ilości potrzebnej do uzyskania normalnej konsystencji, przy czym wytwarzają one w ciągu 24 godzin 40 do 120 cal/g i wykazują zawartość ponad 12% wagowych CaO_{hydr} i ponad 16% $\text{SiO}_{2\text{akt}} + \text{Al}_2\text{O}_3$ i przy użyciu wody jako płynu do zarabiania i bez doprowadzania ciepła wiąże się je i utwardza w temperaturze 50 do 100°C, a najkorzystniej w temperaturze 60 do 80°C wskutek czego uzyskuje się materiały o żądanej wytrzymałości, stabilne wymiarowe i wodo- oraz mrozoodporne.

81a (P. 144863) 8.12.1970.

Haupt-Genossenschaft GmbH, Hannover, NRF. (Wolfgang Mattenklott, Friedrich Kempe, Alfred Gangnus, Jürgen Wriedt).

Sposób wytwarzania opakowanych, oczyszczonych parą, podgotowanych ziemniaków, znamienny tym, że stosuje się ciągły proces produkcyjny, w którym ziemniaki bezpośrednio po oczyszczeniu z łupin, przy pomocy pary poddaje się oddziaływaniu wysokich temperatur, a następnie pakuje się próżniowo i w opakowaniu próżniowym ogrzewa się i rafinuje bez przeciśnięcia.

81a (P. 154737) 14.04.1972.

Pierwszeństwo: 16.04.1971 - NRF

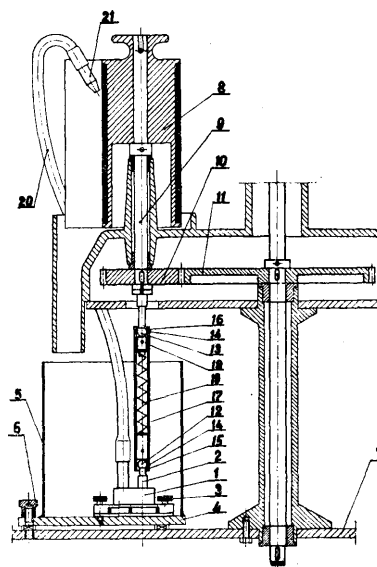
Friedrich Kocks, Düsseldorf, NRF, (Theodor Zacharias, Karlharis Staat, Karlheinz Günther).

Urządzenie do łączenia rur w wiązki. Tekst ogłoszenia umieszczono w klasie 7b na str. 7.

81b (P. 147073) 22.03.1971.

Poznańska Fabryka Maszyn i Aparatów Przemysłu Spożywczego, Poznań, (Marek Haremski, Leon Magierski).

Układ napędowy pompy klejowej w etykietarce, przeznaczonej do nakładania pokrytych płynnym klejem etykiet, która posiada obrotowy bęben klejowy oraz umieszczony poniżej niego zbiornik kleju z umocowaną na jego dnie pompę, podającą przewodem klej na walcową powierzchnię tego bębna, znamienny tym, że wał napędowy (2) pompy klejowej (1) jest połączony za pomocą łącznika (17) z wałem (9) bębna klejowego (8).

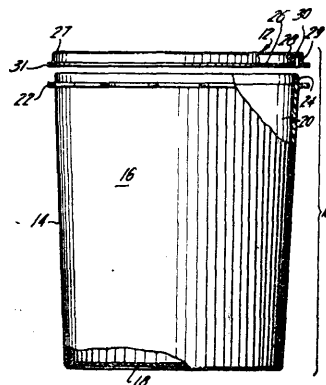

81c (P. 145962) 2.02.1971.

Pierwszeństwo: 3.02.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Dart Industries Inc. Los Angeles - Stany Zjednoczone Ameryki (Jack Vincent Croyle, James Baldwin Swett).

Pojemnik z odejmowaną pokrywą wykonany z materiału plastycznego, przystosowany do przechowywania artykułów żywnościowych i zawierający integralną konstrukcję ściany dolnej i ścian bocznych, znamienny tym, że ściany boczne rozszerzone są ku górze od ściany dolnej do obrzeża, oraz obwodowy rozszerzony na zewnątrz wystający kołnierz integralny

z ścianami bocznymi, umieszczony jest w pobliżu obrzeża tak, że może on być szczelnie połączony z umieszczoną na nim pokrywą, przy czym kołnierz ten zawiera wiele obszarów wyciętych, które są zasadniczo równomiernie rozmieszczone wokół jego obwodu w taki sposób, że stanowią uchwyt wymienionego pojemnika oraz odsłaniają nakładane na niego części pokrywy.

81c

(P. 145963)

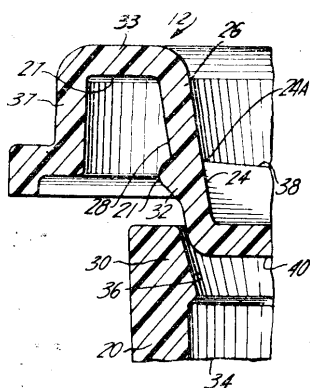
2.02.1971.

Pierwszeństwo: 3.02.1970.

Dart Industries Inc. Los Angeles, Stany Zjednoczone Ameryki (James Balwin Sweett).

Odkształcalne sprężyste zamknięcie z tworzywa sztucznego, wykonane w sposób umożliwiający kurczenie się i rozszerzanie stosowane do hermetycznego zamykania pojemników, znamienne tym, że zawiera ściankę środkową posiadającą część ukośną rozciągającą się od jej części środkowej do krawędzi obwodowej, przy czym ścianka środkowa jest dostosowana do wywierania na nią w pobliżu jej środka nacisku w taki sposób, że część ukośna składa się i odkształca krawędź obwodową w zasadzie równomiernie aż do chwili, gdy wspomniane zamknięcie da się łatwo umieścić na elemencie o otwartym wylocie, oraz urządzenie uszczelniające rozciągające się dookoła krawędzi obwodowej głównej ścianki, przy czym urządzenie uszczelniające daje się podobnie odkształcać wraz z krawędzią obwodową w taki sposób, że co najmniej część tego urządzenia styka się ze ściankami elementu o otwartym wylocie dzięki podatności sprężystej zamknięcia po odjęciu siły przyłożonej do głównej ścianki.

Sposób hermetycznego uszczelnienia pojemnika znamienne tym, że na otwartym wylocie pojemnika umieszcza się zamknięcie, mające główną ściankę środkową o powierzchni ukośnej, po czym wywiera się nacisk mniej więcej w środku tej ścianki, tak że ukośna powierzchnia ma skłonność do składania się i odkształcania swojej krawędzi obwodowej w zasadzie równomiernie i utrzymuje się ten nacisk aż do chwili, gdy zamknięcie jest umieszczone na wylocie pojemnika w sposób umożliwiający uszczelnienie, po czym zwalnia się nacisk, tak że zamknięcie dzięki swej podatności i sprężystości rozszerza się i hermetycznie uszczelnia krawędź obwodową względem ścianek bocznych pojemnika.

81c

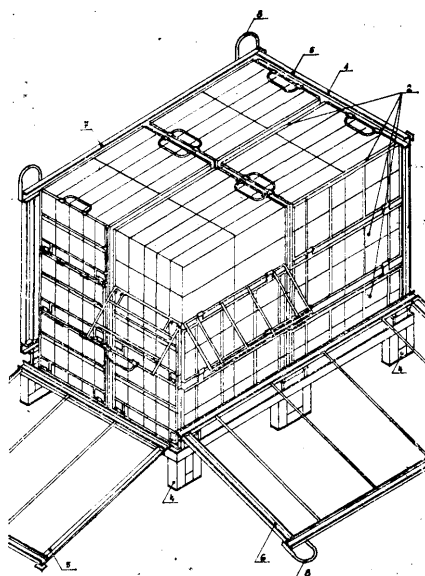
(P. 146163)

11.02.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Elektrycznego, Warszawa, (Michał Dziwiński, Ryszard Janicki, Edward Sala, Antoni Turek).

Zestaw pojemnikowy do transportu materiałów znamienne tym, że składa się z zewnętrznego składanego pojemnika (1), zaopatrzonego w nogi (4) i uchwyty (3) usytuowane w górnych narożach, przy czym w pojemniku zewnętrznym umieszczone są wewnętrzne po-

jemniki (2, 3) zaopatrzone w przechylne uchwyty (20, 30).

81e

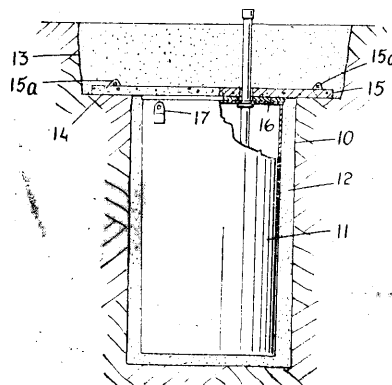
(P. 135122)

29.07.1969.

Richard Heath Rohmer, Toronto, Kanada.

Podziemny przenośny zbiornik do przechowywania cieczy, znamienne tym, że składa się z całkowicie pionowego dołu wykonanego w ziemi, zbiornika do składowania cieczy osadzonego w tym dole ziemnym, w sposób pozwalający na jego usuwanie, który to zbiornik posiada swe pionowe ściany zwężające się ku dołowi od wierzchu ku swemu dnu, przy czym górna część zbiornika położona jest poniżej poziomu gruntu, podkładki drobno ziarnistego materiału umieszczonego między denną oraz bocznymi ściankami zbiornika oraz ściankami dołu i wypełniającego przestrzeń ponad tym zbiornikiem, materiału balastowego utrzymującego zbiornik w dole i zapobiegającego jego unoszeniu przez zewnętrzne siły natury oraz z ośrodka przeciwtarciowego między materiałem balastowym oraz przeciwległymi ściankami zbiornika, zapobiegającego jego ścieraniu się o przeciwległe ścianki dołu.

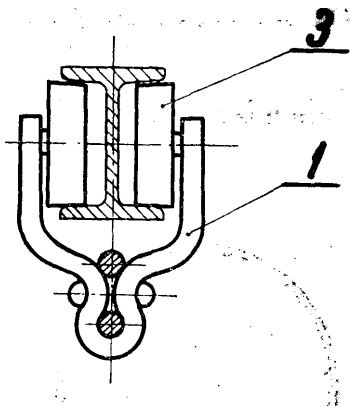
Sposób instalowania zbiornika według zastrz. 1-3, znamienne tym, że przygotowuje się pionowy dół w powierzchni ziemi, umieszcza się w dole ziemnym zbiornik o średnicy i wysokości mniejszej niż średnica i wysokość tego dołu, przy czym sam zbiornik posiada zwężenie w kierunku od wierzchu do swego dna, umieszcza się balast na zbiorniku celem zapobiegania jego unoszeniu przez zewnętrzne siły natury, umieszcza się między zbiornikiem i balastem materiał zapobiegający obcieraniu zbiornika oraz wypełnia się przestrzeń między zbiornikiem a dołem oraz ponad zbiornikiem aż do poziomu powierzchni gruntu drobnopiękistym materiałem.

81e (P. 139073) 18.09.1969.

Centralne Biuro Konstrukcyjne **Przemysłu Spożywczego „Spomasz”**, Warszawa (Zenon Jagiełło, Jan Brochocki).

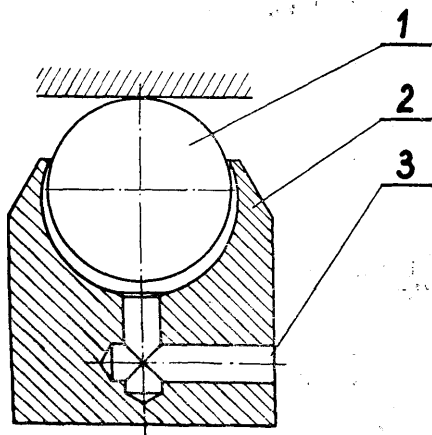
Sposób mocowania wózków jezdnych do ciągną pręnośnika znamienny tym, że korpus wózka (1) dostosowuje się kształtem do przekroju ciągną (2) i zaprasowuje się go wokół tego przekroju z przekroczaniem granicy plastyczności materiału z jakiego wykonany jest korpus wózka.

81e (P. 144619) 25.11.1970.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Ludwik Krasucki).

Wspornik kulowy, znamienny tym, że gniazdo korpusu (2) w którym osadzona jest kula wspornika (1) zakończona jest przewężeniem kołowym o średnicy mniejszej osi średnicy kuli, a w dolnej części posiada kanał (3) którym doprowadzana jest zdolnie pod dowolnym i regulowanym ciśnieniem substancja w której kula wspornika (1) pływa.

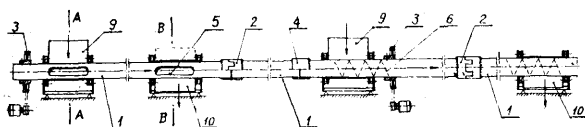

81e (P. 144917) 11.12.1970.

Ryszard Grzanowski, Warszawa, Artur Bożyk, Tarnowskie Góry.

Sposób pracy przenośnika ślimakowego do przenoszenia ciał sypkich, zwłaszcza zboża, znamienny tym, że ruch obrotowy wykonuje obudowa łącznie z umocowaną wewnątrz spiralą ślimakową.

Przenośnik ślimakowy według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że zestaw dowolnej liczby elementów rurowych (1) przenośnika o dowolnej ilości zasypów (9) i sterowanych zsyków (10) ustawionych w jedną linię ciągłą w położeniu poziomym lub zbliżonym do poziomego może mieć więcej niż jeden napęd (3).

81e (P. 144996) 15.12.1970.

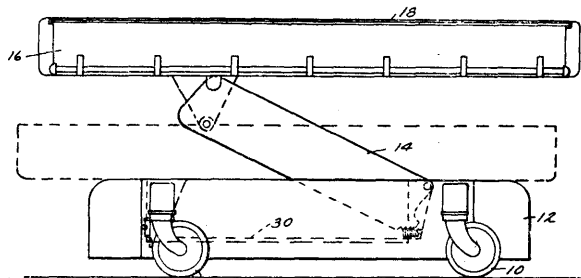
Państwowy Ośrodek Maszynowy, Nierodzin, (Gustaw Filipek).

Zawór wdechowo-wydechowy, zwłaszcza do zbiorników paliw i olei. Tekst zgłoszenia został umieszczony w klasie 47g1 na str. 126.

81e (P. 146013) 4.02.1971.

Pierwszeństwo: 5.02.1970. Stany Zjednoczone Ameryki Diamondhead Corporation Mountainside, New Jersey - Stany Zjednoczone Ameryki (Lauer A. Koll, Walter Crook Jr).

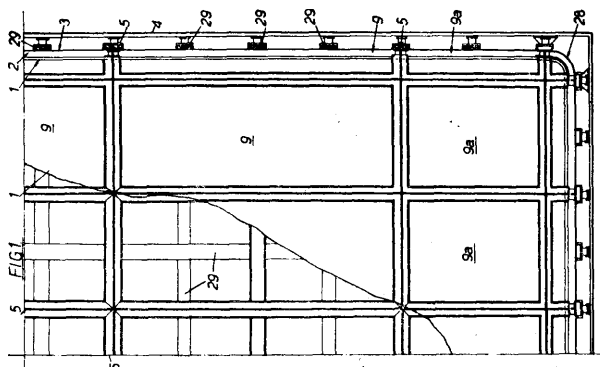
Urządzenie przenośnikowe do przenoszenia i przewożenia obłożnie chorych z jednej powierzchni na drugą oraz z jednego pomieszczenia do drugiego, znamienny tym, że zawiera podstawową konstrukcję nośną, na którą przenoszony jest chory, giętkie podparcie przemieszczane od pierwszego położenia na tej konstrukcji podstawowej do drugiego położenia nad niżej usytuowaną powierzchnią lecz pod spoczywającym na niej chorym, przy czym podparcie to jest regulowane względem wspomnianej niżej usytuowanej powierzchni oraz zespół nastawny, który w pierwszym stanie eliminuje przenoszenie sił bocznych między giętym podparciem i przedmiotem podczas przesuwania się podparcia do tego drugiego położenia poniżej ładunku, a w drugim stanie utrzymuje ładunek na giętym podparciu podczas przesuwania się podparcia z położenia drugiego do pierwszego.

81e (P. 146814) 12.03.1971.

Pierwszeństwo: 19.03.1970 - Wielka Brytania Conch International Methane Limited, Nassau, Wyspy Bahama, (Robert Glover Jackson).

Połączony zbiornik dla przechowywania lub transportu cieczy utrzymywanej w temperaturze znacznie różniącej się od temperatury otoczenia składający się z Obudowy i odpornej na obciążenie izolacji termicznej, opierającej się wewnątrz na wzmocnionej zewnętrznej obudowie w którym pierwsza i wtórna płaszczyna są od siebie oddalone, znamienny tym, że pierwsza i wtórna płaszczyna przewidziane są z dwoma ustalającymi powierzchniami wykonanymi

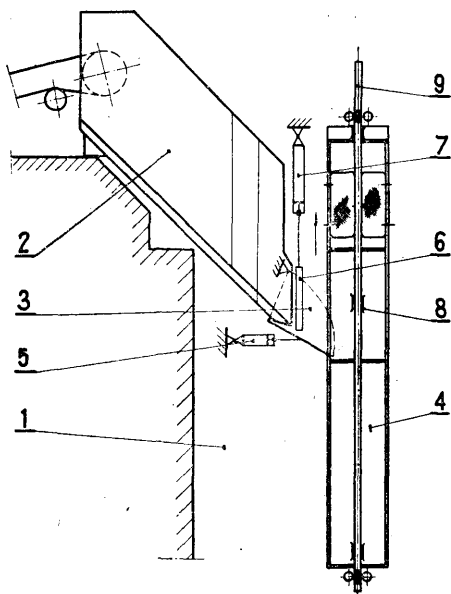

z wielkiej ilości prefabrykowanych płytek skrzynek wykonanych z cienkich i giętkich arkuszy materiału, które to skrzynki są szczelnie połączone ze sobą wokół bocznych ścian i które umocowane są do wsporczej ramy, zakrytej przez zewnętrzną wzmocnioną obudowę przy czym obudowa ta wypełniona jest odpornym na obciążenie materiałem izolacyjnym umieszczonym wewnątrz skrzynki.

81e (P. 146929) 16.03.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Szombierki”, Bytom, (Stanisław Knapik, Antoni Kandzia).

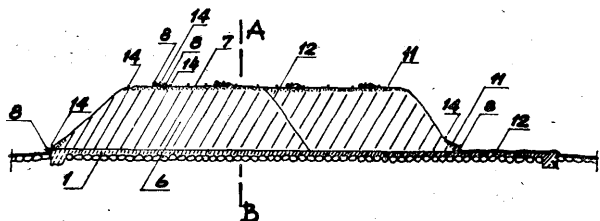
Sposób ładowania urobku do naczynia skipowego na poziomie głównym lub pośrednim za pomocą zbiornika odmiarowego, znamienny tym, że urobek ładuje się do naczynia skipowego przez otwór wykonany w jego ścianie bocznej ze zbiornika odmiarowego tak, aby urobek ten przemieszczał się wzdłuż linii prostej prostopadłej do podłużnej osi poziomej naczynia skipowego.

81e (P. 147261) 31.03.1971.

Państwowy Ośrodek Maszynowy, Złotniczeki (Roman Ejankowski).

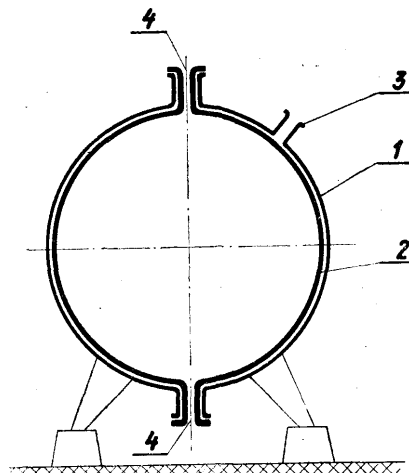
Składowisko materiałów sypkich, zwłaszcza nawozów mineralnych w postaci prostokątnej płyty jedno lub wielowarstwowej typu jezdniowego o powierzchni górnej rowkowanej i powleczonej materiałem izolacyjnym, znamiennie tym, że płyta (1) wystaje z gruntu minimum 15 cm i jest zaopatrzona w nieprzemakalne wieloczęściowe nakrycie (7) do przykrywania składowanej przemy (6), w słomiane maty (11), w drewniane progi (3) osadzone wzdłuż dłuższych boków (2), w nieprzemakalne płachty (12) do rozdzielania składowanych materiałów i do nakrywania niezajętej części składowiska, w kłamy (13) z prętów stalowych do zamocowania osznurowania linką (14), oraz w impregnowane, drewniane odstępniki (15).

81e (P. 148928) 19.06.1971.

Politechnika Krakowska, Kraków, (Ryszard Matejski, Jerzy Baranowski, Jerzy Stodulski).

Zbiornik cieczy lub gazów mający płaszcz wykonany z tworzywa konstrukcyjnego i wyposażony w króćce wlotowe oraz wylotowe, znamienny tym, że wewnątrz konstrukcji nośnej (1) jest umieszczony elastyczny wkład (2) wykonany z materiału odpornego na przechowywane medium i dostosowany kształtem do wewnętrznych kształtów konstrukcji nośnej (1) lub przybierający ten kształt pod wpływem wewnętrznego ciśnienia, przy czym w konstrukcji nośnej (1) oprócz normalnie stosowanych króćców jest wykonany przynajmniej jeden króciec (3), którego wylot jest umieszczony na wewnętrznej ścianie konstrukcji nośnej (1) pomiędzy tą konstrukcją a wkładem elastycznym (2).

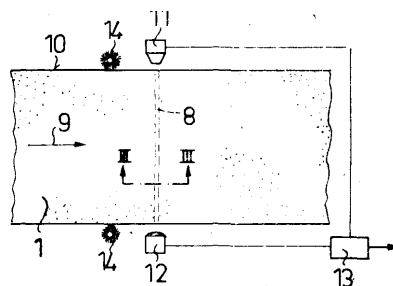

81e (P. 154658) 7.04.1972.

Pierwszeństwo: 8.04.1971. - NRF

Continental Gummi-Werke Aktiengesellschaft, Hannover, NRF, (Karl-Georg Plingen).

Urządzenie kontrolne do przenośników taśmowych z umieszczonymi w samej taśmie lub z rozciągniętymi przy niej elementami ulegającymi zniszczeniu, a przez to współdziałającymi z przyrządami wskazującymi i/lub wyłączającymi, znamiennie tym, że elementami tymi są giętkie światłowody (8), którym przyporządkowanie jest źródło (11) światła i światłoczuła fotokomórka (12).

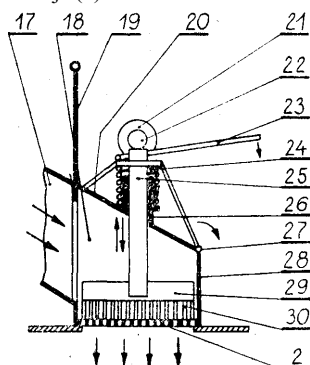
82a (P. 146234) 15.02.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 53217

Cukrownie Gdańskie Przedsiębiorstwo Państwowe, Malbork, (Stanisław Zagrodzki, Witold Stankiewicz).

Suszarka przeciwprądowa fluidyzacyjna do suszenia materiałów mazistych składająca się z pionowej kolumny z górną częścią zakończoną przegrodą sitową i z urządzenia doprowadzającego gorące gazy oraz ze ślimacznicy poziomej odprowadzającej na zewnątrz wysuszony produkt według patentu głównego 53217 znamiennie tym, że jest wyposażona w wibracyjny do-

zownik materiałów tiksotropowych, który stanowi skrzynka (28), z tłoczyskiem (25) osadzonym w prowadnicy (26), przy czym tłoczysko (25) swym górnym końcem jest oparte o tarczkę mimośrodową (22), a do dolnego końca tłoczyska (25) jest zamocowany zespół grzebieni (29) z zębami (30) w których rozmieszczenie jest skoordynowane z rozmieszczeniem otworów w przegrodzie sitowej (2).

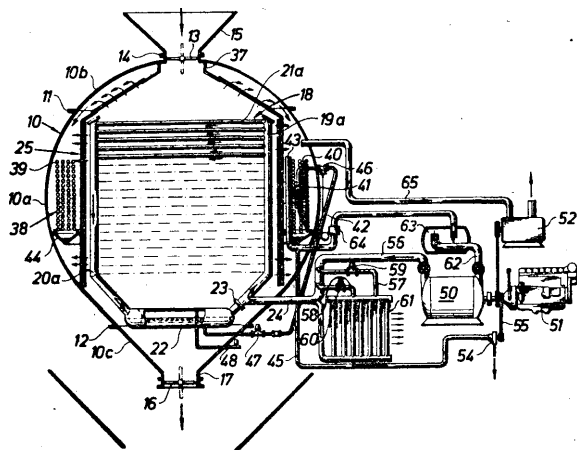
82a

(P. 147080)

23.03.1971.

Kamas Kvarnmaskiner AB, Malmö, Szwecja, (Lars Wahlgren).

Urządzenie do suszenia produktów, zwłaszcza warzyw, jagód, produktów ziarnistych i zboża, które składa się z zamkniętego zbiornika dla suszonych produktów z pompą ssącą do wytwarzania podciśnienia w zbiorniku oraz pompy ciepłej ze sprężarką do przetłaczania i sprężenia ośrodka chłodzącego w zamkniętym systemie cyrkulacyjnym, który składa się ze skraplacza ośrodka chłodzącego, stanowiącego element grzejny zbiornika oraz z parownika, służącego do skraplania pary wodnej z odparowanej wilgoci z suszonego produktu, znamienne tym, że parownik (38) ośrodka chłodzącego razem ze skraplaczem (18) znajdują się wewnątrz zbiornika (10) do suszenia produktów, jednak parownik jest oddzielony od skraplacza w zbiorniku (10) przez odgraniczającą, przepuszczalną ścianę płaszcza (25).

82b

(P. 146941)

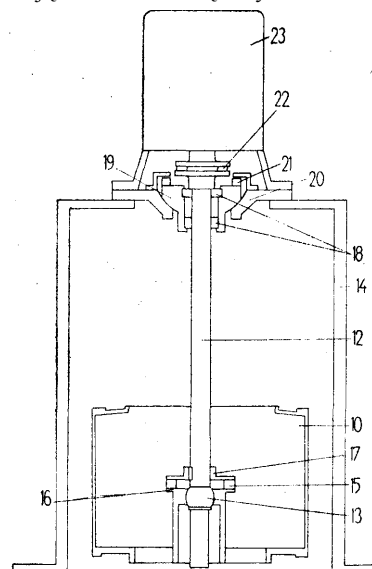
17.03.1971.

Pierwszeństwo: 17.03.1970 - Francja

Fives Lille - Cail, Paryż, Francja, (Roger Retali, Andre Mercier, Claude Billot).

Urządzenie z wirnikiem o osi pionowej, przymocowanym do dolnego końca pionowego wału napędowego, zawieszzonego wahadłowo w korpusie wspornika, znamienne tym, że wirnik jest umieszczony na wale napędowym i połączony z nim sprzęgłem elastycznym, zapewniającym napęd wirnika umożliwiającemu jemu ruchy kątowe względem wału oraz zawiera połączenie

sprężyste umieszczone pomiędzy wirnikiem i wałem, przeciwdziałające ruchom kątowym wirnika.

82b

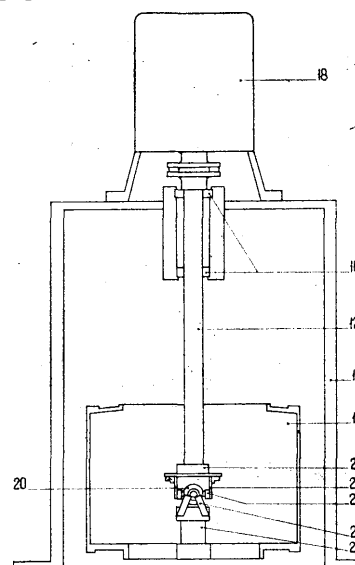
(P. 154988)

26.04.1972.

Pierwszeństwo: 4.05.1971 - Francja

Fives Lille-Cail, Paryż, Francja, (Roger Retali).

Odwadniarka odśrodkowa zawierająca kosz zmontowany na wale napędowym obrotowo, znamienne tym, że kosz (10) jest zmontowany na wale (12) za pośrednictwem przegubu Cardana, który jest połączony elastycznie z wałem i z koszem tak, że może przemieszczać się poprzecznie w stosunku do osi wału i kosza.

84a

(P. 146093)

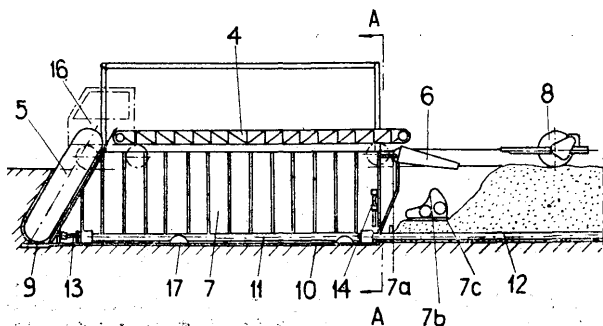
8.02.1971.

Pierwszeństwo: 10.02.1970 - NRD

Deutsche Bauakademie zu Berlin, Berlin, NRD, (Herbert Barthel, Herbert Burghardt, Rainer Demmrich, Klaus Fischer, Irmgard Gohlert, Herbert Sonntag, Artur Stöber, Hans-Dieter Teuber, Alfred Zimmermann).

Urządzenie do układania w ziemi rur, części kanałów i podobnych elementów, przy czym ziemia wykopywana jest przez sprzęt działający w sposób ciągły

lub przerywany, a przeznaczone do układania elementy doprowadzane są do wykopanego rowu i łączone między sobą wewnątrz skrzyni przesuwnej, a następnie row zostaje zasypywany przy zastosowaniu odpowiedniego sprzętu dodatkowego, znamienne tym, że urządzenie to składa się z kombinacji urządzenia (5) do wykonywania wykopu z urządzeniem transportowym (4), z urządzeniem podawczym (3) do doprowadzania układanych elementów (11), z otwartą od góry oraz zaopatrzoną w tylnej ścianie w otwór znajdujący się w pobliżu dna skrzynią przesuwą (1), mającą urządzenie do łączenia elementów (11; 12), z jednym lub kilkoma przyporządkowanymi do urządzenia transportowego (4) i znajdującymi się za skrzynią przesuwą (1) urządzeniami do zasypywania (6), z jednym lub kilkoma urządzeniami do ubijania, oraz z urządzeniem do wyrównywania (8), przy czym do poruszania skrzyni przesuwnej (1) w kierunku pionowym i poziomym oraz do wprawiania w ruch urządzenia (5) do robienia wykopu, urządzenia transportowego (4), urządzenia względnie urządzeń do zasypywania (6) i urządzenia względnie urządzeń do ubijania oraz urządzenia do łączenia elementów (11; 12) przewidziany jest wspólny napęd główny lub kilka odrębnych napędów indywidualnych.

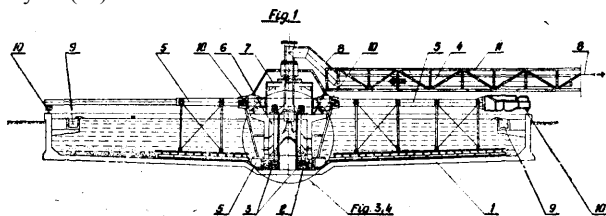

85c (P. 146972) 17.03.1971.

Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa Biprostal, Kraków, Polska, (Janusz Czernski, Halina Mróz, Ryszard Żyła, Jadwiga Paszko).

Osadnik dla ścieków przemysłowych i gospodarczych o przepływie poziomym jak i radialnym znamienne tym, że ma komorę (2) z wydzieloną wewnątrz niej przestrzenią w postaci studni (6) na dnie której zamontowana jest pompa (3).

Odmiana osadnika **według** zastrz. 1 i 2 znamienne tym, że ma pompę (3) zamontowaną w leju osadowym (14).

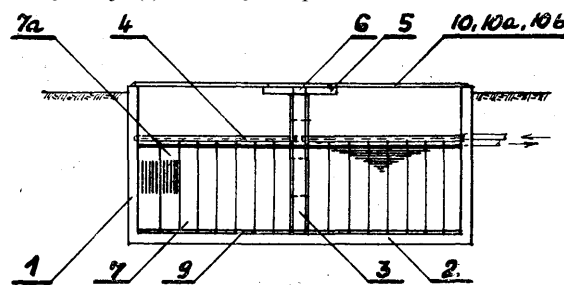

85c (P. 147192) 29.03.1971.

Krakowskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Nr 2, Kraków, (Antoni Dzieża).

Wielokomorowy osadnik ścieków o rzucie kołowym znamienne tym, że wewnątrz walcowego zbiornika znajduje się ustawiony centralnie słup (3) wraz z osadzoną na nim płytą kołową (5) a żelbetowe belki (4), osadzone jednym końcem w otworach wykonanych w słupie (3) a drugim końcem w ścianie zewnętrznej (1), tworzą wraz z płytami przegrodowymi (7) osadzonymi w specjalnie wykształconym wyprofilowaniu belek (4), promieniowo usytuowane przegrody (8), dzielące wnętrze osadnika na poszczególne komory, przy czym w komorach są ustawione dodatkowe przegrody częściowe (8a) wydłużające drogę przepływu

ścieków, natomiast płyty stropowe (10) wsparte jednym końcem na płycie kołowej (5) a drugim na ścianie zewnętrznej (1) tworzą strop osadnika.

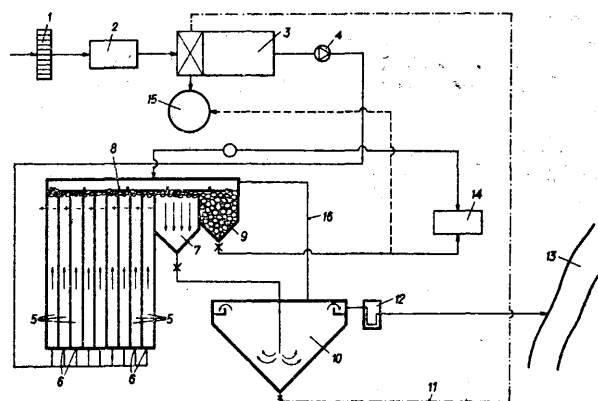

85c (P. 148408) 26.05.1971.

Pierwszeństwo: 2.06.1970 - Austria

Osterreichisch-Alpine Montangesellschaft, Wiedeń, Austria, (Aloiz Janusch, Wilfried Joven).

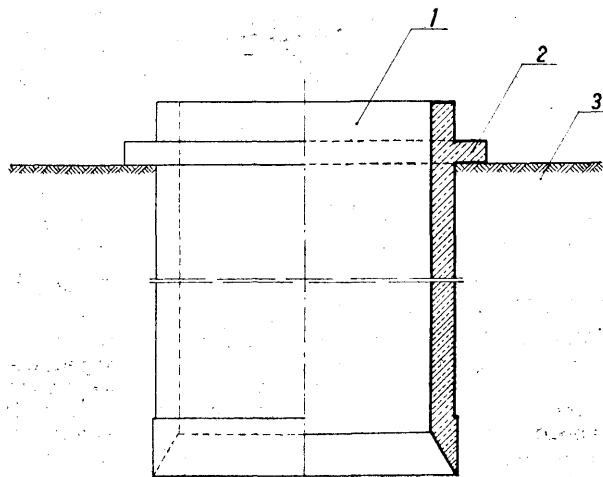
Sposób oczyszczania ścieków przez oddziaływanie pola elektrycznego zawierających drobne i najdrobniejsze zawiesiny, względnie rozpuszczone, zamulowane, lub zawieszone organiczne i/lub nieorganiczne zanieczyszczenia, które są ewentualnie oczyszczone wstępnie od grubych zanieczyszczeń, znamienne tym, że ścieki poddaje się w obecności środków pianotwórczych procesowi elektrolizy w mniej więcej poziomym polu elektrycznym, a pianę odciąga się.

85d (P. 145894) 30.01.1971.

Biuro Projektów Górniczych, Gliwice, (Tadeusz Rutceki, Jerzy Dylewski).

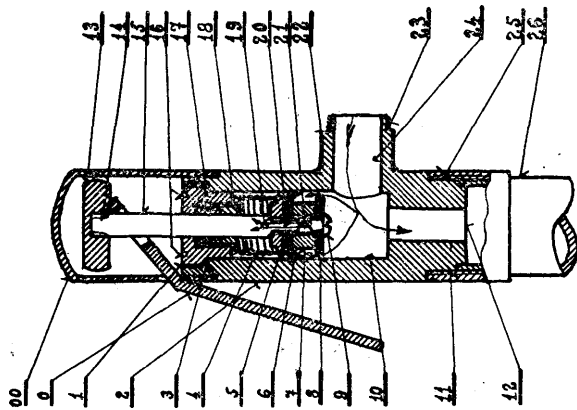
Opuszczana studnia zatrzymująca się na żądanym poziomie znamienne tym, że na obwodzie płaszcza

studni (1) zabudowany jest wspornikowo zaczep (2), który w końcowej fazie opuszczania opiera się o powierzchnię gruntu (3) i zatrzymuje płaszcz (1) w żądanym położeniu.

85h (P. 148848) 16.06.1971.
Stanisław Galwas, Mieczysław Galwas, Tomaszów Mazowiecki.

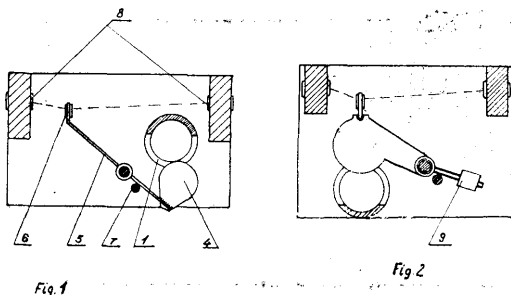
Splukiwacz do miski ustępowej znamienny tym, że budowa jego jest następująca (cały korpus wraz z wlotem (22) może być wykonany ze stali, odlewu, żeliwa lub innych metali i galwanizowany względnie z tworzywa sztucznego) na końcu wlotu (22) wykonany jest gwint (23) służący do połączenia splukiwacza w instalacji wodociągowej, dołem korpus (2) połączony jest z rurą spływową (26) za pomocą złączki i gwintu (25) nakręconej na rurę (26) i na zwężenie (11) korpusu (21) w którym wykonany jest kanał powietrzny zwiększający ciśnienie spływu wody.

86c (P. 148022) 8.05.1971.

Gorzowskie Zakłady Przemysłu Jedwabniczego, Gorzów Wielkopolski, (Tadeusz Zenka, Jan Królak, Bolesław Wieczorek).

Czujnik zrywów nitek zwłaszcza dla ram snowadlnych wyposażony w źródło światła, fotoelement, dźwignię dwuramienną lub jednoramienną, zamocowaną obrotowo na osi znamienny tym, że jest wyposażony w rurę kanałową, a na dźwigni umocowana jest przesłona (4), zaś na przeciwnym ramieniu przewodnik (6) i ogranicznik (7), a przy usytuowaniu przewodnika (6) i przesłony (4) na jednym ramieniu, stosuje się przeciwwagę (9) o regulowanym momencie obrotowym.

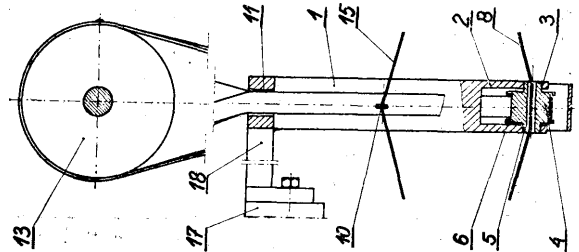

86c (P. 148479) 29.05.1971.

Wałbrzyskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego „CA MELA”, Wałbrzych (Antoni Hodyl).

Urządzenie do uzyskiwania zaplecionej krajki, w której jedna nitka ruchoma oplata raz z jednej raz z drugiej strony nitkę nieruchomą znamienny tym, że ma wysięgnik mający na końcu widełki 2, rolkę 5 z poosiowym otworem 7 i czopami 4 wchodzącymi

obrotowo w otwory 3 widełek 2, giętke ciągnio 9 mające w połowie swej długości oczko 10 opasujące rolkę 5 i wychodzące szczelinami prowadzącymi 11 w prowadniku 12 do znanego urządzenia napędzającego ciągnio nadającego jemu ruch zwrotny tak, aby oczko na ciągnie w czasie zmiany przesmyku przeszło na drugą stronę rolki 5 i stało na wysokości poprzedniego położenia, przy czym ciągnio ustawione jest tak, aby przy otwartym przesmyku nitka przechodząca przez oczko 10 i nitka przechodząca przez otwór 7 rolki 5, znajdowały się na wysokości pozostałych nitek przesmyku.

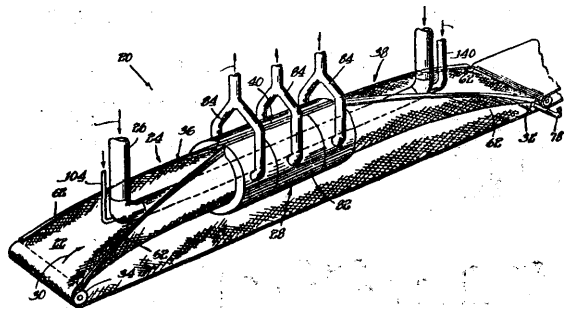
86c (P. 149188) 1.07.1971.

Pierwszeństwo: 2.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Union Carbide Corporation Nowy York 10017, USA, (Ewald Albert Kamp).

Sposób wytwarzania bezspłotowej tkaniny włóknistej, znamienny tym, że wytwarza się strumień czynnika płynnego lub gazowego, przy czym w strumieniu ten wprowadza się włókna w wyniku czego powoduje się ciągły rozplyw odśrodkowy tego strumienia, a włókna z tego strumienia zbiera się w postaci rurowej tkaniny bez końca, po czym otrzymaną tkaninę rozkłada się płasko.

Urządzenie do wytwarzania tkaniny bezspłotowej, znamiennie tym, że zawiera giętke, przepuszczalny pas bez końca, mechanizm napędowy do powodowania ciągłego ruchu wzdłużnego tego pasa, dziobowe i rurowe elementy prowadzące, sprzęgane z pasem w celu składania tego pasa w rurę i rozkładania go, urządzenie doprowadzające zawieszę włókien, połączony z tym urządzeniem układ dysz, umieszczony pomiędzy wymienionymi elementami prowadzącymi i przeznaczony do kierowania strumienia włókien na rurową część pasa oraz układ wyciągowy, umieszczony współosiowo przynajmniej z częścią rurowej części pasa i przeznaczony do wywierania ssania na powierzchnię pasa w celu wspomoczenia szybkiego osadzania się na nim włókien.

86g (P. 148058) 10.05.1971.

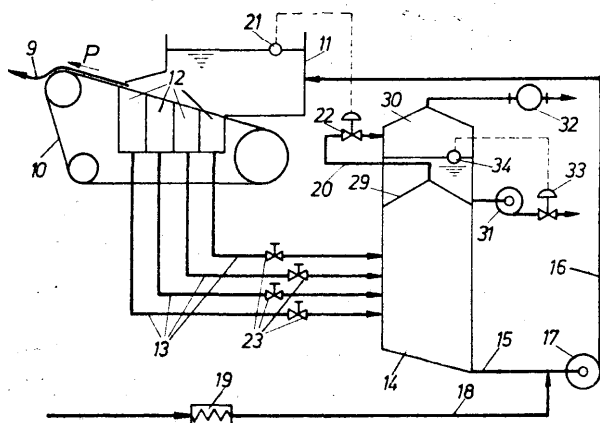
Pierwszeństwo: 14.05.1970 - Niemiecka Republika

Federalna

J. M. Voith GmbH, Heidenheim (Brenz), NRF, (Klaus Prechtel).

Część mokra maszyny do wytwarzania wstęgi materiału włóknistego, zwłaszcza układarki, posiadająca obiegającą taśmę sitową i skrzynię przelewową, doprowadzającą materiał włóknisty zawieszony w wodzie

sitowej do strefy formowania wstęgi na taśmie sitowej oraz skrzynki ssące, umieszczone pod taśmą sitową w strefie formowania wstęgi i odprowadzające wodę sitową, jak również zamknięty przewód prowadzący od skrzynek ssących przez pompę obiegową do skrzyni przelewowej i posiadający podłączenie przewodu odprowadzającego nadmiar wody sitowej (przewód nadmiaru wody) znamienno tym, że w przewodzie wody sitowej (13, 14, 15, 16, 44) między skrzynkami ssącymi (12) i pompą obiegową (17) znajduje się strefa stabilizacji strumienia (14, 44) o mniejszej w stosunku do pozostałych fragmentów przewodu wody sitowej, szybkości przepływu strumienia cieczy i kierunku w zasadzie poziomym oraz że podłączenie (50) przewodu nadmiaru wody (20) znajduje się w górnej części przekroju strefy stabilizacji (14, 44) a przewód nadmiaru wody (20) połączony jest z urządzeniem ssącym.

86g

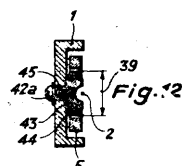
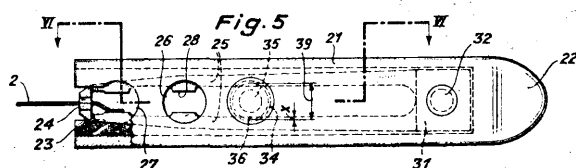
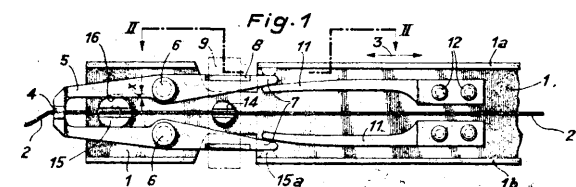
(P. 148433)

27.05.1971.

Pierwszeństwo: 29.05.1970 - Szwajcaria

Gebrüder Sulzer Aktiengesellschaft, Winterthur, Szwajcaria, (Erwin Pfarrwaller).

Urządzenie do zaciskania przędzy, składające się z korpusu nośnego oraz z zamykającej się na skutek działania siły, sprężynującej kłamy do przędzy, która składa się z dwóch szczęk zaciskowych zamocowanych na swobodnych zakończeniach ramion kłamy, jak również z rozluźniacza do chwilowego rozwierania szczęk zaciskowych, znamienne tym, że urządzenie do zaciskania przędzy zawiera korpus ogranicznika ruchu (15, 15a, 35, 35a, 35b, 35c, 37 lub 43, 44) wraz z powierzchniami zetknięcia (16, 36, 38, 44), którymi przy zamkniętej kłamarze przylegają obydwa ramiona (5, 25) na skutek działania częściowej wartości siły sprężyny.

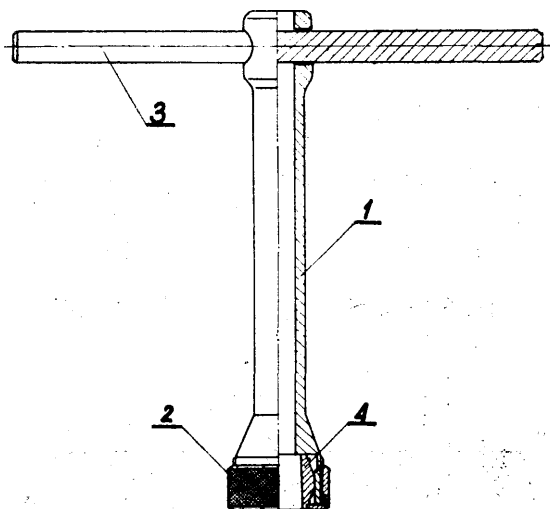
87a

(P. 146072)

8.02.1971.

Gdynia Stocznia Remontowa, Gdynia (Stanisław Zieliński, Władysław Juszczyk).

Klucz nasadkowy, znamienno tym, że w dolnej części trzona (1) znajduje się głowica, w której umieszczona jest wymienna kostka (4) o kształcie sześciangu z otworami wielościanu foremnego.

87c

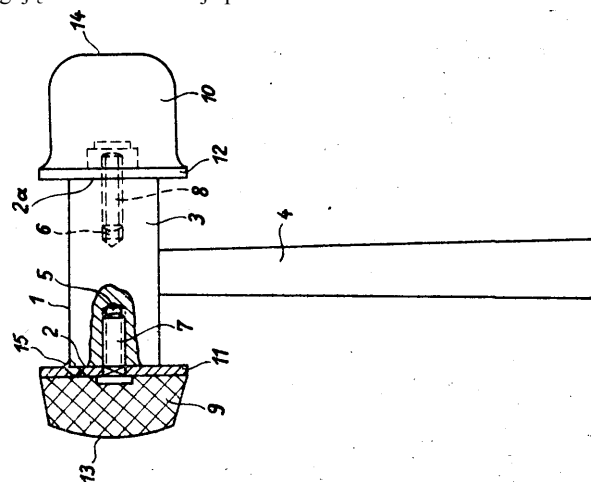
(P. 154041)

14.03.1972.

Pierwszeństwo: 16.03.1971 - NRF

Reinhard Obermeier, Bielefeld, NRF.

Młotek z nasadkami ochronnymi znamienno tym, że na korpusie młotka z jedną lub dwoma czołowymi stronami na jednej lub na obu stronach czołowych umocowana jest nasadka ochronna, którą stanowi płaska płytka nośna z elementem ochronnym, przylegająca do czołowej powierzchni młotka.

88b

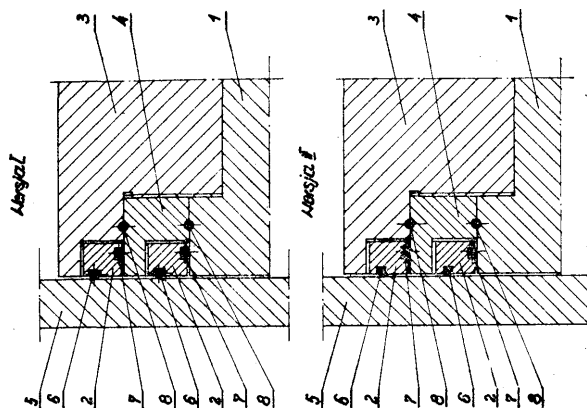
(P. 146861)

12.03.1971.

Sanockie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Sanok, Polska, (Jan Ziemiański, Roman Furmankiewicz).

Uszczelnienie silowników hydraulicznych, zwłaszcza pracujących pod wysokim ciśnieniem znamienne tym, że w części uszczelniającej tłoka 3 umieszczone są dwa

sprężyste pierścienie stalowe 2 o obwodzie zamkniętym.

89c

(P. 148703)

27.01.1971.

Politechnika Łódzka Katedra Cukrownictwa i Technologii **Środków** Spożywczych, Łódź (Adam Sroczyński, Mieczysław Boruch, Zdzisław Kokuszko).

Sposób jonitacji soku ziemniaczanego, znamienny tym, że sok ze skoagulowanym białkiem do pH **3—4** przepuszczony zostaje przez kationit obsadzony jonami wodorowymi, przy czym kationit znajduje się w stanie fluidalnym, zaś zawiesina białkowa wypływająca z warstwy jonitu jest odbierana znanymi sposobami.

89d

(P. 148559)

1.06.1971.

Pierwszeństwo: 3.06.1970 - Luksemburg

Raffinerie tirlemontoise, Bruxelles, Belgia.

Sposób suszenia cukru krystalicznego w środowisku ogrzewanym znamienny tym, że stosuje się środowisko o wilgotności względnej niższej, lecz zbliżonej do wilgotności względnej równowagowej cukru do suszenia w temperaturze tego środowiska.

U R Z Ą D P A T E N T O W Y P R L

zawiadamia że aktualnie
znajdują się w sprzedaży I, II i III tom

**MIĘDZYNARODOWEJ
KLASYFIKACJI PATENTOWEJ**

z podziałem szczegółowym i wykazem haseł
obowiązującej w Polsce i we wszystkich wysoko
uprzemysłowionych krajach

Zamówienia prosimy kierować na adres:

PP „Powszechna Księgarnia Wysyłkowa”

Warszawa, ul. Nowolipie 4

U R Z Ą D P A T E N T O W Y P R L

przygotowuje do druku

**ALFABETYCZNY INDEKS HASEŁ
MIĘDZYNARODOWEJ
KLASYFIKACJI PATENTOWEJ**

z podziałem szczegółowym
w cenie około 350 zł

Wydawnictwo to ukaże się w 1973 r.

Celem określenia nakładu
prosimy kierować zamówienia na adres:

PP „POWSZECHNA KSIĘGARNIA WYSYŁKOWA”
Warszawa, ul. Nowolipie 4

Cena 45 zł